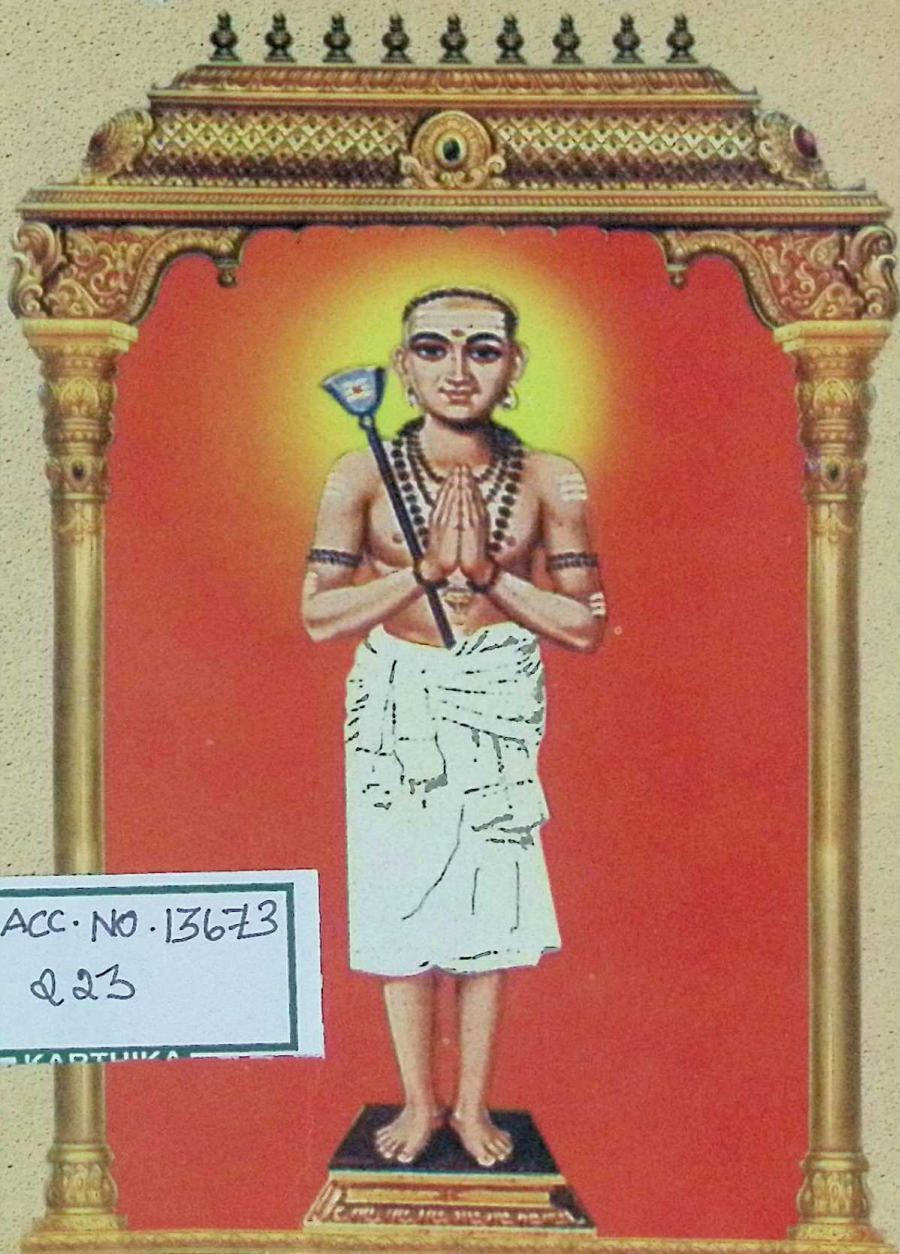

Koviloor Digital Library
திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

தேவாரம்

ACC. NO. 13673

௨௨௩

KARTHIKA

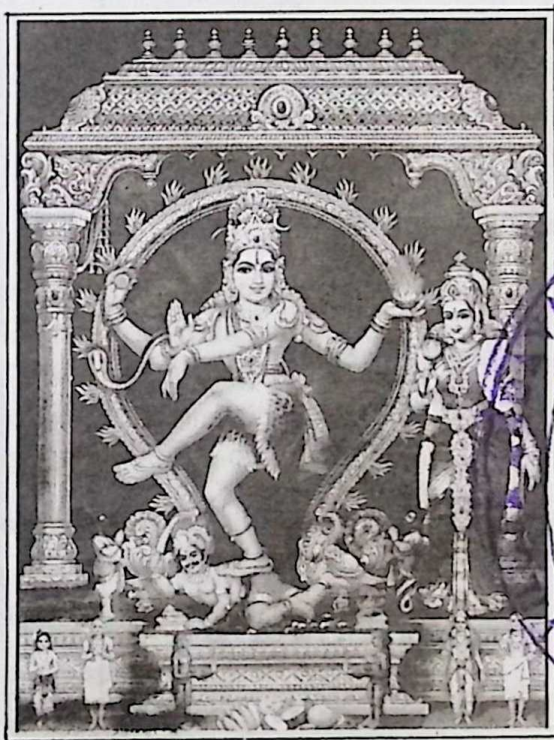

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

அருள்ச் செய்த

தேவாரத் திருப்பதிகங்கள்

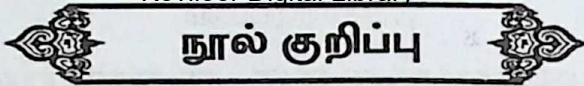
4,5,6- திருமுறைகள் - தலமுறை வரிசை

வெளியிட்டோர் :

பன்னிரு திருமுறை மன்றம்

32, பங்காரு நாயக்கன் தெரு,
மவுண்ட் ரோடு, சென்னை - 600 002.

தலைப்பு	: திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் அருளிய தேவாரம்
ஆசிரியர்	: திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள்
முதற்பதிப்பு	: ஜனவரி 2006
படிகள்	: 2500
அளவு	: Crown 1/8 (5"x7 1/2")
தாள்	: 11.6 Kg (60 GSM)
பக்கங்கள்	: 864 (48+8+814)
சலுகை விலை	: 100/-
அச்சிட்டோர்	: கயிலை சிவ. வி.ஆர். மயூரப்பிரியா ஸ்ரீ கைலாஷ் பிரிண்டர்ஸ், 32, பங்காரு நாயக்கன் தெரு, மவுண்ட் ரோடு, சென்னை-600 002. போன் : 9444089506 / 28419506.
நூல் கிடைக்குமிடம்	: பன்னிரு திருமுறை மன்றம் 32, பங்காரு நாயக்கன் தெரு, மவுண்ட் ரோடு, சென்னை-600 002. சைவ நூல் அறக்கட்டளை 42/29, ஜவஹர்லால் நேரு தெரு, ஆழ்வார்திருநகர், சென்னை-87. போன் : 24860865 / 9444202055.
அச்சுக்கோர்வை	: ஓம் சக்தி லேசர் 37/17, பிள்ளையார் கோயில் தெரு, சென்னை - 5, போன் : 9841886147.

பொருளடக்கம்

1. நூல்குறிப்பு II
2. பொருளடக்கம் III
3. குருகாணிக்கை V
4. முன்னுரை VII
பேராசிரியர் முனைவர் வை. இரத்தினசபாபதி
5. சிறப்புரை XI
சிவநேயச் செல்வர் கி. சிவகுமார்
6. அணிந்துரை XIV
சிவநேயச் செல்வர் சிவா இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்
7. பதிப்புரை XVI
சிவநேயச் செல்வர் ஆ. பக்தவச்சலம்
8. மதிப்புரை XVII
பேராசிரியர் முனைவர் சா. சரவணன்
9. ஏற்புரை XIX
கயிலை மயூரப்பிரியா
10. சைவ நூல் அறக்கட்டளை XXI
11. திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் குறிப்பு XXII

12. திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் வரலாறு	XXIII
13. திருத்தலங்கள் – தலமுறை வரிசை	XXXIII
14. திருத்தலங்கள் – அகரவரிசை	XXXXI
15. திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் 8 வரைபடம்	
16. திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் தேவாரம்	1
17. பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி	768
18. வாழ்த்து	812
19. குறிப்பு ஏடு	813

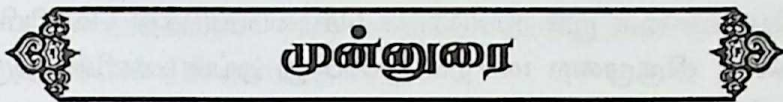
தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
தெளிவு குருவின் திருநாமம் செப்பல்
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
தெளிவு குருவுரு சிந்தித்தல் தானே

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ திருச்சி ஞானதேசிக மஹாஸ்வாமிகள்
பெங்களுர் ஸ்ரீ கைலாச ஆசிரம மஹாஸமஸ்தான பீடாதிபதி
அவர்களுக்கு இந்நூலினை காணிக்கை ஆக்குகின்றோம்

கயிலை மயூரப்பிரியா.

சித்தாந்த சரபம்

பேராசிரியர் டாக்டர் வை. இரத்தினசபாபதி

சென்னை, திருவேட்டசுவரன் பேட்டையில் கால் கொண்டு, வளர்ந்து, பருத்துப் பல்வேறு கிளைகளைப் பரப்பி, மக்கள் மன்றத்தில் பத்தியுணர்வையும் தொண்டின் வளமையையும் தன்னலம் கருதாது உழைக்கும் நேர்மையையும் பதிய வைத்து, காணுந்தோறும் பசுமையாய் நின்றிலங்கும் கற்பகத் தருவே பன்னிரு திருமுறை மன்றம்.

எடுத்த காரியத்தை எவ்வளவு தடைகள் வந்தாலும் செம்மை நெறியில் நின்று முடிக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்த பன்னிரு திருமுறை மன்றம், தெருக் குளத்திலும் தாழ்வாய்க் கிடந்த திருக்குளத்தை அருள் வடியும் நன்னீர்த் திருக்குளமாக ஆக்கியமைத்து, சொர்ணாம்பிகை உடனாய் திருவேட்டசுப் பெருமானைத் தைப்பூசத்தில் தெப்பத் திருவிழாக் கொண்டாடச் செய்த அருட் பணியைத் தனி நின்று செய்த பெருமை சென்னை, பன்னிரு திருமுறை மன்றத்தையே சாரும்.

சிவத்திரு கயிலைமாமணி மயூரப்பிரியா செயலாளராகவும், சிவசுப்பிரமணியம் தலைவராகவும் அமைய மற்றும் பல சிவநேயச் செல்வர்கள் உள்ளிட்டோரின் தொண்டு நிறை நன்மனத் திண்மையும் செயன்மையும் போற்றுதற் குரியன.

சென்னை, பன்னிரு திருமுறை மன்றத்தினரின் தொண்டுகள் பலவற்றிலும் முழுமணியாகவும் முடிமணியாகவும் திகழ்வது பன்னிரு திருமுறைகளைச் செம்பதிப்பாக வெளியிடுவது.

மணிவாசகரின் திருவாசகம், சுந்தரரின் திருமுறை ஆகியவைகளை முறைப்படுத்திச் செம்மைப்படுத்தி வெளியிட்ட பன்னிரு திருமுறை மன்றம் இப்போது அப்பரடிகளின் அருள் வாக்கினை வெளியிடுவதற்குத் திருவருளும் குருவருளும் துணை நின்றுள்ளன.

‘விழிப்புணர்வு’ என்பது இக்காலத்தே நாள்தோறும் அனைவராலும் பேசப் பெறும் ஒரு தொடர். விழிப்புணர்வு நாள் விழிப்புணர்வு முகாம் முதலியவை செம்மைப் படுத்தப் பெறுகின்றன.

செயற்கைக் கோள்களை, கணினிக் கணக்கீடுகளை உருவாக்குவதில் விழிப்புணர்வு தோன்றியிருப்பது பாராட்டத் தக்கதே. விழிப்புணர்வு இரண்டு வகை. புற அறிவில் தோன்றும் விழிப்புணர்வு ஒருவகை. ஆன்ம அகத்தே – மனிதனின் அக வாழ்க்கையில் விழிப்புணர்வு தோன்றுதல் வேண்டும். அது இரண்டாவது வகை.

ஆன்ம அகத்தே நின்று, மனிதனின் அக வாழ்க்கையில் விழிப்புணர்வைத் தோற்றுவிக்கும் ஆற்றல் திருமுறைகளுக்கே உண்டு. திருமுறைகளில் ஏதேனும் ஒரு பாடலைப் பொருளுணர்வுடன் நினைந்து நினைந்து கசிந்து கசிந்து உருகி நின்றாலே போதும். அகவாழ்வில் விழிப்புணர்வு தோன்றி அருளென்னும் அருவி நீர் சுரந்து, ஆன்மாவில் இறையனுபவம் மலர்ந்து விடும்.

வரலாற்று முறை எதுவாக இருந்தாலும், தேவார மூவரில் நடுநின்ற பெருமையுடையவர் அப்பரடிகளே. ‘தேவாரம்’ என்ற சொல்லால் குறிக்கப் பெறுபவை அப்பரடிகளின் திருவாக்குகளே. திருஞான சம்பந்தர் திருமுறைகளையும் சுந்தரர் திருமுறைகளையும் தேவாரம் எனக் குறித்தால் அது உபசார வழக்கு.

திருஞான சம்பந்தர் திருமுறைகளைத் திருக்கடைக் காப்பு என்றும் சுந்தரர் திருமுறைகளைத் திருப்பாட்டு என்றும் குறிப்பிட வேண்டும் என்பதே மரபு.

பன்னிரு திருமுறைகளைப் பொதுவாகக் கணக்கில் கொள்ளும் போது ஆசிரியர்கள் 27, நூல்கள் 52, மொத்தப் பாடல்கள் 18281. அவைகளுள் அப்பரடிகள் அருளியவை.

4 ஆம் திருமுறைப் பதிகம் - 113 - 1070

5 ஆம் திருமுறைப் பதிகம் - 100 - 1015

6 ஆம் திருமுறைப் பதிகம் - 99 - 981

ஆக	312 - 3066
----	------------

தேவார மூவர்தம் அருளிய அனுபவத் திருமொழிகளை 'ஏழ்' என்ற எண்ணிக்கையில் தொகுத்துள்ளார்கள். காரணம் அவரவர்தம் அனுபவ வழியில் கூறப் பெற்றுள்ளது. திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் தம் திருவாக்குகளை மும்மூன்றாகத் தொகுத்த தன் உண்மைக் காரணம் யாதாக இருக்க முடியும்!

'ஓம்' எனும் பிரணவத்தின் அ, ம, உ, என்னும் மூன்று நிலை அருளியல் அனுபவமாக மலர்ந்தவை திருஞான சம்பந்தரின் திருவாக்குகள். பிரணவப் பொருளின் வாச்சியார்த்தம் கடந்த லட்சியார்த்தப் பொருளனுபவம் அது.

அவ்வாறே 'நமசிவய' என்னும் முதுமறை மொழியின் நமப்பத லட்சியார்த்த அனுபவம் நாலாந் திருமுறையாகவும்; 'சிவாய' எனும் நடுப்பத லட்சியார்த்தப் பொருளனுபவம் ஐந்தாம் திருமுறையாகவும்; நாயோட்டும் மந்திரம் என்ற மறை பொருட் கூற்றினால் வழங்கப் பெறும். 'சி' என்னும் சிகாமணி எழுத்தின் லட்சியார்த்தப் பொருளனுபவமே திருத்தாண்டகத் திருமுறையாகவும் உருப் பெற்றன.

நாவரசர் பெருந்தகை முவருள் நடு நின்றவர். அவர் தம் திருமுறைகள் மூன்றனுள் நடு நின்றது ஐந்தாம் திருமுறை. ஐந்தாம் திருமுறைப் பதிகம் ஒரு நூறினுள் நடு நின்ற பதிகம் 51 ஆம் பதிகமாகிய திருப்பாலைத் துறைப் பதிகம். அப்பதிகப் பாடல் பதினொன்றனுள் நடு நின்றது ஆறாம் பாடல்.

விண்ணினார் பணிந்தேத்த வியப்புறும்
மண்ணினார் மறவாது சிவாய என்று
எண்ணினார்க்கு இடமா எழில் வானகம்
பண்ணினாரவர் பாலைத் துறையரே.

என்பது. அதனுள் 'சிவாய' என்ற மந்திரத்தை எடுத்தாளுகிறார். அப்பர் தம் திருமுறைகளுள் நடுநின்றது "சிவாய". இவ்வாறே முதன் மூன்று வேதத்திற்கும் நடுநின்ற யசர் வேதத்தின் இடையில் 'நமசிவாய சிவ தராயச' என வருவதென அத்துறை வல்லுனர் கூறுப.

'சொற்கு உறுதிக்கு அப்பர் எனச் சொல்' என்ற அருளாளர் முதுமொழிக் கிணங்க; வாழ்வியலில் தன்னம்பிக்கைத் துணியையும் விழிப்புணர்வுச் செயன்மையையும் தருவதோடு அருளியல் அனுபவத்தை இம்மண்ணிலேயே இப்பிறவியிலேயே வழங்கும் வான்மையுடைய அப்பரடிகளின் திருமுறைகளை ஒதி உணர்ந்து அருளியல் வாழ்வில் தலைப்படுவோமாக.

அப்பரடிகளின் திருவாக்குகளை அழகுற வெளிக் கொணர்ந்த சென்னை பன்னிரு திருமுறை மன்றத்தினரின் தொண்டு பாராட்டுக் குரியது. அழகுற அச்சிற் கொணர்ந்த ஸ்ரீ கைலாஷ் பிரின்டர்ஸ் உரிமையாளர்கள் போற்றுதற் குரியவர்கள்.

திருமுறை நலவாழ்வு சிறந்து வளர்வதாகுக.

சீறப்புரை

திருமுறை என்பது திரு (சிவம்) முன்பு முறையிடுதற்கு, நமக்கு, நம் சமயக்குரவர்களால் தரப்பெற்ற செந்தமிழ்ப் பாக்கள். முதனிலை குரவராக சைவப் பெருமக்களால் உச்சிமேற் வைத்து கொண்டாடப் பெறுகின்ற திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள். 'உரு ஆரும் ஒண்தமிழ்மாவை' எனத் தம் பதிகத்தைக் கூறுகின்றார். திருமுறைப் பதிகங்களும், சிவன் உருவும் வேறு வேறோ?

இப்பொழுது நம் கைகளில் தவழ்ந்து கொண்டிருப்பது திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம். சைவச் சான்றோர் அப்பர் சுவாமிகள் பாடல்களை 4,5,6 என்ற திருமுறைகளாகத் தொகுத்துள்ளனர். அப்பாடல்கள் முழுமையும், எளிய முறையில் கற்றுத் தேர்ந்திட பதம் பிரித்து அருமையாக அச்சிட்டுத் தந்திருக்கிறார்கள், முழுமையான ஒரே நூலாக.

சுவாமிகள் பாடல்கள் நெஞ்சருக வைக்கும். நிமலனைக் கண்முன் கொண்டு வந்து நிறுத்தும். புறப்பகை, அகப்பகை இவற்றை ஓட ஓட விரட்டும். பயம் போக்கி வீறுகொண்டு எழ வைக்கும்.

இறைவனோடு நெருக்கம் வருவதற்கு ஏதாவது ஒருவகை உறவை அவனுக்கும் உனக்கும் ஏற்படுத்திக் கொள்; தலைவனாக பாவித்தாலும் சரி, தந்தையாக பாவித்தாலும் சரி, தோழனாக பாவித்தாலும் சரி அன்றி குருவாக நெருங்கினாலும் சரி, இவ் உறவு முறையே உனக்கு மேலும் மேலும் அவன்பால் ஈர்ப்பையும், அவனைப் பிரியா நிலையையும் நல்கும் என்று அறிவுறுத்துவார் அப்பர் சுவாமிகள்.

‘விறகில் தீயினன் பாலில் படுநெய்போல்
மறைய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியான்
உறவுகோல் நட்பு உணர்வுக் கயிற்றினால்
முறுக வாங்கிக் கடைய முன் நிற்குமே’ என்பது அப்பாடல்.

தாம் அவ்வாறு நின்ற நெறி ‘அடிமை நெறி’ என்பதையும் அவர்
‘என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே’ என்பார். ஆனால் உலகியல்
அடிமைத் திறத்திலிருந்து இவ் அடிமைத்திறம் மாறுபட்டது
என்பதை உணர்தல் வேண்டும்.

‘அரக்கனை விரலால் அடர்த்திட்ட நீர்
இரக்க மொன்றிலீர் எம்பெருமானிரே
சரக்கும் புன்னகைள் சூழ்மறைக் காடரோ
சரக்க இக்கதவம் திறப்பிம்மினே’ என்று தலைவர்க்கே
அடிமை ஆணையிடும் அதிசயத்தையும் காண்கிறோம்..

உலகியலில் ஒருவர்க்கு அடிமையாக இருப்பவர்
அடிமைப்பண்பு ஊறிஊறி உலகில் யாவரையும் எதிர்க்க ஒண்ணாது
அவர்க்கும் அடிமை போல் நடக்கப் பழகிடுவர். ஆனால் அப்பர்
சுவாமி அடிமைத்திறம் அற்புதமானது. அண்டங்களுக்கு அரசனான
சிவனுக்கே தம்மை அடிமையாக்கிக் கொண்ட அவர் நாடாளும்
அரசனிட்ட ஆணையை எதிர்த்து,

‘நாமார்க்குங் குடியல்லோம்’ என்றும் ‘நமனையே
அஞ்சாதார்க்கு உம் அரசாணை என் செய்யும்’ என்றும் கேட்கிற
அடிமைத்திறம் மிக மிகப் புதுமையானது.

சிவபெருமானால் ‘திருநாவுக்கரசு எனும் நின் நன்னாமம்
நயப்புற உலகேழினும் மன்னுக!’ என்று திருநாமம் சூட்டப் பெற்ற
பெருமையும்,

அடியார்களில் தலைமையிடம் வகிக்கும் ஞானகுரு திருஞான
சம்பந்த சுவாமிகளால் ‘அப்பரே’ என அழைக்கப் பெற்ற சிறப்பும்
ஒருங்கே பெற்ற அடியார் வேறு எவரேனும் உளரோ?

ஆன்ம தத்துவங்களில் 'நாவே' மிக ஆபத்தானது. அஃது அறிகருவி, செயற்கருவி என இரண்டிலும் அங்கம் வகிக்கிறது. அறிவோடு செயற்படும் போது அதற்குத் தொழில் சுவைத்தல். அறிவு வேண்டப்படாது. செயற்படும் போது அதற்குத் தொழில் பேசுதல். சுவை கெட்டுப் போன உணவை உண்ணும் போது, அதை அறிவிக்கின்ற நா, நலம் குன்றிப் போன சொற்களைப் பேசுகின்ற போது இவை தீயவார்த்தைகள் பேசாதே என அறிவுறுத்தாது. அதனால் தான் வள்ளுவரும் இக்கருவியையே 'யாகாவாராயினும் நாகாக்க' என்றார். நாவை நாம் காவல் செய்தற்கு கொள்ள வேண்டிய அரணாக பாடல்களைத் தந்து நாம் உய்யுமாறு செய்த பெருமான், நம் நாவுக்கெல்லாம் அரசராய் விளங்குகின்றார்.

அப்பெருமான் பாடல்களை "கயிலைப் புனிதர்" சிவத்திரு. மயூரப்பிரியா அவர்கள் நமக்கு முழுமையாகத் தந்திருக்கிறார். அவர்தம் பெருமை எண்ணவும் படுமோ? சொல்லவும் படுமோ? உலகியல் தடைகளை மீறித் திருமுறைகள் பால் அவர் காட்டும் பேரன்பு எம்மை பெரிதும் வியக்க வைத்து, 'சைவ உலகம் இம்மகனைப் பெறுதற்கு என்னோற்ற தாம் கொல்' என்றே கேட்கத் தோன்றுகின்றது.

அவர்தம் தொடர் பணியில் இஃது ஓர் அங்கம். முன்னமேயே 7,8 மற்றும் 9ம் திருமுறைகள் சிறப்பாக சைவ உலகில் நூல்களாக உலா வருதற்கு அப்பெருமகனார் புரிந்த தொண்டு சான்றோர் அறிவர். இப்பொழுது 4,5,6 இது தொடரும்; சிவப்பணிக்கு ஏது நிறுத்தம்? அன்னார்க்கு ஆடல்வல்லான் எல்லா வளமும், நலனும் அருளிட வேண்டும் என்று கோருதற்கு எல்லா உரிமையும் எமக்கு உண்டு; ஏன்? நம் அனைவர்க்கும் உண்டு.

வளர்க அவர் தம்பணி!

வாழ்க சைவநெறி தழைத்தெங்கும்!

கி. சிவக்குமார், M.E.,

D 2, இந்திரப்பரஸ்தம்,

4, மகுதி தெரு,

சைதை, சென்னை-600015

தொ.பேசி. 55397669

அன்பன்

கி. சிவக்குமார்,

13.12.2005

அணிந்துரை

குமாரில பட்டர்..! சநாதன தர்மத்தின் எதிரியாக பௌத்த மதம் கொடி கட்டிப் பறந்த காலத்தில் வாழ்ந்தவர் இந்த அருளாளர். முள்ளை முள்ளால் எடுக்க வேண்டுமெனக் கருதிய பட்டர், தானே ஒரு சாக்கியராக வேடம் தரித்தார். பௌத்த குரு குலத்தில் சேர்ந்தவர். அவர்களுடைய மத நூல்களை முழுதாகக் கற்றுணர்ந்தார். பின்னர் மீண்டும் வைதிகராகி, பௌத்தர்களின் கொள்கைகளை எதிர்த்து வாதிட்டு வென்றார். நமது சமயத்தின் பெருமையை நிலைநாட்டி, புறச் சமய இருளை விரட்டியடித்தார். தமிழ் மண்ணிலும் இப்படியோர் நிகழ்வு நடந்தது. சிவம் போற்றும் தவமுடைய குடும்பத்தில் பிறந்த மருள் நீக்கியார், சமணத்தில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். சமண மத நூல்களில் தேர்ச்சி பெற்று தரும சேனராக ஆனார். பின்னர் சூலை நோய் என்னும் காரணத்தை முன்னிட்டு, மீண்டும் சைவம் சார்ந்தார். திருநாவுக்கரசராகத் திகழ்ந்தார். சமணத்தை துரத்தி, சைவத்தை எங்கெங்கும் நிலை நிறுத்தினார்.

இடைப்பட்ட காலத்தில் அவரது திருவுடல் சமண மதச் சின்னங்களைப் பூண்டிருந்தாலும், அவரது நெஞ்சம் அப்போதும் குஞ்சித பாதத்தைச் சுமக்கும் பொன்னம்பலமாகவே திகழ்ந்தது என்பதில் ஐயம் இல்லை. 'நெஞ்சம் உமக்கே இடமாக வைத்தேன்! நினைவாது ஒரு போதும் இருந்தறியேன்!' என்றும், 'உன் நாமம் என் நாவில் மறந்தறியேன்' என்றும், தான் அருளிய முதல் பதிகத்திலேயே திருநாவுக்கரசர் குறிப்பிட்டுள்ளதே இவ்வுண்மைக்கு அகச் சான்றாகும்.

சமணக் கூடாரத்திலேயே இருந்துவிட்டு வெளியேறி வந்தவர், 'அது மெய் ஞான மார்க்கமல்ல' என்று உரக்க உபதேசிக்கத் தொடங்கியபோது, உலகத்தோர் அவ்வுரையின்

ஆழத்தை எளிதில் உணர்ந்தார்கள். ஆக இடையே புறச் சமயம் சார்ந்தவராக அப்பர் இருந்தது, 'அடியார் திருவிளையாடல்' என்ற அளவில் உணரப்பட வேண்டிய ஓர் உயரிய நிகழ்வுதான்.

அது மட்டுமின்றி இச்சம்பவம் வேறு ஒரு செய்தியையும் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றது. விதி வசத்தால் சிவன் என்னும் செம்மேனி அம்மாணை வழிபடாத சமய நெறிகளில் விழுந்தவர்கள், என்றேனும் மீண்டும் சைவ நெறிக்கு வர விரும்பினால், அவர்களை நாம் தவிர்க்கக் கூடாது. திலகவதியார் பாணியில் அத்தகையோருக்கும் திருநீறு அளித்து பூசச் செய்து, ருத்ராஷ்டம் அணிவித்து, தேவாரத்தை அறிமுகப்படுத்தி, 'நம சிவாய' என்னும் திருநாமம் ஒதுகிறவர்களாக ஆக்க வேண்டும். அங்கிருப்பாரை இங்கிழுக்கலாம் என்பதற்கு திலகவதியாரும், அப்பர் அடிகளுமே நமக்கு வழிகாட்டிகள்.

இப்படியோர் குருபரனாகத் திகழும் அப்பர் சுவாமிகளின் தேவாரத்தை அழகிய முறையில் அச்சிட்டுக் கொணர்ந்துள்ளார் சிவத்திரு. மயூரப்பிரியா. தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் முழுதும் சைவத் திருமுறைகள் பரவிட வேண்டும் என்ற தவத்தை மேற்கொண்டுள்ளார், இந்த சிவநேசச் செல்வர். அதுவும் அனைவருக்கும் சாத்தியமாகக் கூடிய குறைந்த விலையில் திருமுறைகளை அச்சிட்டு வழங்குவது இவருடைய தனிச் சிறப்பு.

இச்சிவப் பணியில், ஏறக்குறைய 'one man army' போலவே இவர் செயல்படுகிறார். இந்த 'one man' க்கு நால்வர் திருவருளும் நாயகன் திருவருளும் என்றென்னும் உண்டென்பதில் ஐயமில்லை.

தி நியூ இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் குரூப்

— சிவா

அண்ணாசாலை, சென்னை - 2.

(சுந்தர சேனா)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதீப்புரை

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிய 4,5,6 - தமிழ் வேதங்களை வெளியிடுவது கண்டு மிகவும் மகிழ்ந்தேன். மனிதனை மாதவ நிலைக்குக் கொண்டு செல்பவை தமிழ் வேதங்கள்.

மூன்றாம் நூற்றாண்டு தொடங்கி பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு வரை ஒரு புனித காலம் என்றே சொல்லலாம். பல அருளாளர்களை இறையருள் இப்பூவுலகிற்கு அனுப்பி மக்களைச் செம்மைப்படச் செய்துள்ளது.

இறையருளால் இறையின்பத்தில் மூழ்கித் திளைத்து திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிய பாடல்களைக் “கெஞ்ச தமிழ்” என்பார்கள். நம் போன்ற சாதாரண மனிதர்கட்கு பெரிதும் தேவையான அருந்தமிழ்ப் பாடல்களை வெளியிடுவது மேலான புண்ணியச் செயலாகும்.

சிறுதெய்வங்களை விட்டொழித்து, முழுமுதற் பொருளாம் சிவபெருமானாரை வழிபடும் உன்னதமான வழியைக் காட்டுபவை இத்தமிழ் வேதங்கள்.

நம்முடைய செயல்களையெல்லாம் இறைவர் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கின்றார்; அவற்றையெல்லாம் கணக்கெழுதியும் வருகிறார் என்கிறார் திருநாவுக்கரசர்.

தொழுது தூமலர்த்தூவித் துதித்து நின்று
அழுது காழற்று அரற்றுகின்றாரையும்
பொழுது போக்கிப் புறக் கணிப்பாரையும்
எழுதும் கீழ்க்கணக்கு இன்னம்பர் ஈசனே

எனும் பாடலை நினைந்தால் நாம் தவறு செய்யாமல் வாழ்ந்து நலம் பல பெறுவோம்.

பன்னிரு தமிழ் வேதங்களை விட்டால் மனித சமுதாயம் உயர்வடையும் வழி வேறு இல்லை. யாவரும் படித்து இன்பமாய் வாழலாம்.

நெ. 43, சந்நிதி வீதி,
நல்லூர் பேட்டை,
குடியாத்தம் - 632602,
வேலூர் மாவட்டம்.

அன்பன்,
சிவ. ஆ. பக்தவச்சலம்,
'தமிழ் வேதம்' இதழாசிரியர்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மதப்புரை

வருஞானத் தவமுனிவர் வாகீசர் வாக்கு

சேக்கிழார் 'திருநின்ற சருக்கம்' தொடங்குகிறார்; சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சுட்டிய வண்ணமே திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணத்தை முதலிற் பாடுகிறார். அதற்காக சேக்கிழார் அமைத்த முதல் பாடல்,

திருநாவுக்கரசு வளர் திருத்தொண்டின் நெறிவாழ்
வருஞானத் தவமுனிவர் வாகீசர் வாய்மைதிகழ்
பெருநாமச் சீர் பரவல் உறுகின்றேன் பேருலகில்
ஒருநாவுக்கு உரை செய்ய ஒண்ணாமை உணராதேன்

என்ற பாடலாகும். அவர் அமைத்த முதற்சொல் 'திருநாவுக்கரசு' என்பதே. 'திருநாவுக்கரசு' என்பதை ஒதி, உயர்ந்து அதன் மந்திரத் தன்மைச் செயற்பாட்டை அப்பரடிகளின் சமகாலத்திலேயே உறுதி செய்தவர் அப்பூதியடிகள்.

முதற்பாடலில் அப்பரடிகளின் இயற்பெயரான 'மருணீக்கியார்' என்பதையோ, உயர்ந்த பெயரான அப்பர் என்பதையோ சுட்டாமல் 'வாகீசர்' என்ற பெயரைச் சுட்டியே விளக்கச் சேக்கிழார் முற்பட்டதன் காரணத்தை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

வாக்குச் சாமர்த்தியத்தால் சாதிப்பது என்பது இன்றைக்கு வஞ்சகப் பொருளில் வந்துவிட்டது. அப்பரடிகளுக்கு அடுத்து வந்த சுந்தரர் பேசியது நயமான பேச்சு. அதன் வழக்கும் இன்று நயவஞ்சமாகப் பழக்கப்பட்டுவிட்டது. ஆனால் ஒரு உண்மையை மட்டும் அடிப்படையாக உணர வேண்டும்.

தீயினால் சுட்ட புண்ணை விடவும் ஆறாதது நாக்கினால் சுட்ட புண் என்றார் திருவள்ளுவர். ஆக, வாக்கு வன்மை என்பது வலிமையானது என்பது அடிப்படை. அது பிழைபடுவது மாக்கள் திறத்தால், நிற்க.

ஒரு நாக்கிற்கு உரை செய்ய முடியாத நான் வாகீசருடைய வாய்மை திகழும் பெரும் பெயரின் (நாமம்) சிறப்பைப் பேசுகின்றேன்

என்றார் சேக்கிழார். அந்தப் பெரும் பெயராக 'திருநாவுக்கரசு' என்பதைச் சுட்டுகின்றார் என்பதில் ஐயம் இல்லை; இருப்பினும், இறுதியிலே 'ஒரு நாவுக்கு உரை' செய்தல் பற்றிப் பேசுவதால் முதலிலே குறித்த 'திருநாவுக்கரசு' என்பதில் ஏதோ 'நா'த் தன்மையைப் பேசுவதை உணர வேண்டும்.

அது, யாருடைய நா? என்றால் 'அரசத் தன்மையுடைய திரு நா' என்று விடை வருகிறது. ஆளும் நாவாக அமைந்தது இறைவன் நாக்கு. அந்த நாக்கைத் தான் முதலில் 'திருநாவுக்கரசு' என்று குறிப்பிட்டார் சேக்கிழார். இங்கே அப்பரடிகளுக்கு எங்கே இடம்?

அப்பரடிகள் யாரென்றால், அந்த அரசத் தன்மையுடைய நாக்கை வளரச் செய்பவர். அதனை வளரச் செய்து திருத்தொண்டின் நெறி வாழ வைத்தவர்.

நாக்கு, நீளுகிறது என்றால் இயலாதன பேசப்படுகிறது என்பது உலகியல்; இங்கே செயல் முறை உண்டு. ஆனால் அருளியலில் நாக்கு நீளுகிறது என்றால் இறை அனுபவம் நீளுகிறது; இயலாதன நிகழ்த்தப்படுகிறது என்பது பொருள். அதனால் தான் நெறி 'வாழ்கிறது' என்றார் சேக்கிழார்.

நெறியின் வாழ்வு எத்தனைக் காலத்திற்கு என்று கேட்டால் முக்காலத்திற்கும் என்று சேக்கிழார் பதில் தருகிறார். அதனால் தான்,

“திருத்தொண்டின் நெறி வாழ
வருஞானத் தவமுனிவர் வாகீசர்” என்றார்.

'வரு' என்பது 'வந்த, வந்திருக்கிற, வரப்போகிற' என முக்காலம் உணர்த்தும் சொல். ஆக தொண்டு நெறி வாழ வந்த அப்பரடிகள் அழைத்தால் வருவார். அப்படிப்பட்ட வாக்குச் சுத்தம் உடையவர் அவர்; வாகீசர், என்று சேக்கிழார் நமக்கு ஒரு அறிவுறுத்தலை வைத்தார்.

உடைமைகளோடு இறைவனை அடையலாம் என்பதற்கு அடையாளமாக உழவாரப் படையுடன் இறையனுபவப்பேறு பெற்ற திருநாவுக்கரசரை அழைப்போம்; வருவார் 'ஞானத் தவ முனிவர் வாகீசர்'. வாகீசர் வாக்கு ஒதி நடப்போம்.....

பெணாரஸ் இந்து பல்கலைக்கழகம்
வாரணாசி - 221 005.

Dr. S. சரவணன்
தமிழ்ப் புலவர்

சிவநேயச் செல்வர்களுக்கு,

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டி ஓர் கடலில் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை ஆவது நமச்சிவாயவே.

அடியேன் முதன் முறையாக திருக்கயிலை செல்வ
திருவருளும், குருவருளும் துணைகொண்டு கயிலைப்
பயணத்தை செவ்வனே முடித்து சென்னை திரும்பியதும்
திருமுறைப் பதிகங்களை முழுமையாக அச்சிட்டு வெளியிட
வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை உணர்த்தினார்.

சிவன் எனும் நாமம் தனக்கே உரிய செம்மேனி எம்மான்
எனவும் செந்தமிழ் சொக்கன் எனவும் அருளாளர்களால்
அறிமுகப்படுத்தப் பெற்ற பரம் பொருள் ஒன்று உண்டு. எல்லா
உயிர்களிலும் எல்லாப் பொருள்களிலும் இறைவன்
தங்கியிருக்கிறான் என்பது இயற்கை.

தன்னுள் தங்கியிருக்கும் இறைவனை அறிந்து துய்த்து
இன்பம் பெறவேண்டும் என்பது உயிர்களின் வாழ்வியல் நெறி.

ஆன்மாக்களாகிய நாம் இறைவனை அடைந்து வாழ்ந்து
சிறப்பதற்குரிய வாழ்வியல் நெறிமுறைகளை வகுத்துத் தந்தவை
திருமுறைகள்.

“அருளாளர்களின் அருளின்ப அனுபவ திருவாக்குகள் திருமுறைகள்”

“திருமுறைகள் வெற்றுத் தன்மை வாய்ந்த நாமங்கள் அல்ல;”

“இறைவனே நேர் நின்று கேட்டு இன்புற்ற கைச்சாத்துக்கள்”

இதன் முக்கிய நோக்கம் இல்லம் தோறும் திருமுறைப் பாடல்கள் தினசரி வழிபாட்டிற்கு இருக்க வேண்டும் என்று கருதி பதம் பிரித்து, எளிய நடையில், பெரிய எழுத்துக்களில் நல்ல நாளில் அச்சிட்டு அதற்கு அழகிய வண்ண அட்டையில் நேர்த்தியான புத்தகக் கட்டுமானம் செய்து மேலும் ஓர் உறை அணிவித்து அழகு செய்து அனைத்து சிவனேயச் செல்வர்கள் கைகளிலும் தவழ வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு இந்நூலினை பெரும் முயற்சியில் வெளியிட முன் வந்துள்ளோம். திருமுறைகளை இல்லங்கள், திருக்கோயில்கள், வழிபாட்டு மன்றங்கள், பள்ளிகள் மற்றும் எல்லா இடங்களிலும் திருமுறை ஒதி ஒலித்திட சிவனேயச் செல்வர்கள் திருமுறை புத்தகங்களை வாங்கி அன்பர்கள், நண்பர்கள், உற்றார் உறவினர் மாணவர்களுக்கு அன்பளிப்பாக அளித்து பெரும் சிவ புண்ணியம் பெறலாம்.

திருக்கோயில் மற்றும் இல்லம் தோறும் தினசரி வழிபாட்டிற்கு ஏற்றவாறு 312 பதிகங்கள் அடங்கிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரத்தை இப்போது முதற்பதிப்பாக வெளிவந்துள்ளது. சிவனேயச் செல்வர்கள் அனைவரும் படித்து பயன் பெற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு இந்நூலினை அடக்க விலைக்கே விற்பனை செய்ய முன் வந்துள்ளோம்.

இத்திருமுறைகளை “செந்தமிழ் மந்திரத்தை” நாள்தோறும் காலையும் மாலையும் பக்தியுடன் திருநீறு அணிந்து பொருள் உணர்ந்து பாராயணம் செய்து வழிபட, சிவனருள் பெற்று இவ்வுலகில் விரும்பும் பேரின்பங்களை எல்லாம் பெற்று வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து இறையருளில் கலப்பார்கள் என்பது திண்ணம்.

சைவ நூல் அறக்கட்டளை

இந்நூல் சைவ நூல் அறக்கட்டளையின் கீழ் வெளியிடப் படுகிறது. அறக்கட்டளையின் முக்கிய நோக்கமாவது திருமுறை நூல்களும், அதை சார்ந்த நூல்களையும் எளியவர்களுக்கு ஏற்றவாறு, உதவும் வகையில் நேர்தியான முறையில் தயாரித்து சலுகை விலையில் எல்லோருக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு துவங்கியுள்ளோம்.

சைவ நூல் அறக்கட்டளையின் பிற வெளியீடுகள் :

1. தமிழ்வேத போற்றித் திரட்டு 1008	- ரூ. 10.00
2. மழைவேட்டல் பதிகங்கள்	- ரூ. 5.00
3. திருநாவுக்கரசர் தேவாரம் 4,5,6 திருமுறைகள்	- ரூ. 100.00
4. சுந்தரர் தேவாரம் 7 ஆம் திருமுறை	- ரூ. 50.00
5. மாணிக்கவாசகர் திருவாசகம் 8 ஆம் திருமுறை	- ரூ. 35.00
6. திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு 9ம் திருமுறை	- ரூ. 20.00
7. அகத்தியர் தேவாரத் திரட்டு	- ரூ. 15.00

திருமுறை மன்றங்கள் பள்ளிகள் மற்றும் உழவாரப் பணியில் இருப்பவர்களுக்கு சிறப்புசலுகை உண்டு.

இந்நூலினை பெற விரும்புவோர் M.O. அல்லது DD யுடன் Postage செலவும் சேர்த்து சிவ. மயூரப்பிரியா என்ற பெயருக்கு அனுப்பினால், சாதாரண தபாலில் உடன் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

இவண்,

கயிலை. மயூரப்பிரியா

செயலர், பன்னிரு திருமுறை மன்றம்,

இயக்குனர், சைவ நூல் அறக்கட்டளை.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் குறிப்பு

- பிற திருப்பெயர்கள் : ஆளுடைய அரட்சர், வாகீசர், தாண்டக வேந்தர், உழவாரப் படையாளி, அப்பர், மருணீக்கியார்.
- தோன்றிய நாடு : திருமுனைப்பாடி நாடி
- தோன்றிய ஊர் : திருவாமூர்
- தோன்றிய குலம் : வேளாளர்
- தந்தையார் : புகழனார்
- தாயார் : மாதினியார்
- தமக்கையார் : திலகவதியார்
- முதல் பாடிய பதிகம் : “கூற்றாயினவாறு...”
- மார்க்கம் : தாசமார்க்கம்
- அருளிய திருமுறைகள் : தேவாரம்
நான்காம் திருமுறை 113 பதிகம் 1070 பாடல்
ஐந்தாம் திருமுறை 100 பதிகம் 1015 பாடல்
ஆறாம் திருமுறை 99 பதிகம் 981 பாடல்
ஆக மொத்தம் 312 பதிகம் 3066 பாடல்
- முத்தி பெற்ற திருத்தலம் : திருப்புகலூர்
- முத்தி அடைந்த வயது : 81
- முத்தி அடைந்த தினம் : சித்திரைச் சதயம்
- காலம் : கி.பி.7-ஆம் நூற்றாண்டு

திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் வரலாறு

திருநாவுக்கரசர் திருமுனைப்பாடி நாட்டில் திருவாமூரில் வேளாண்மரபில் குறுக்கையர் குடியில் புகழனார்க்கும் மாதினியார்க்கும் அரிய மகவாய் ஆறாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பிறந்தருளினார். இவருக்குப் பிள்ளைத் திருநாமம் மருள் நீக்கியார் என்பதாம். இவருக்குத் திலகவதியார் என்னும் தமக்கையார் ஒருவருமிருந்தார்.

திலகவதியாருக்குப் பன்னிரண்டு வயது ஆரம்பமாயிற்று, அவ்வமயம் கலிப்பகையார் என்னும் நம்பிக்குத் திலகவதியாரை மணஞ்செய்து கொடுப்பதாகப் பேச்சு நடந்தது. உறுதியும் ஆயிற்று, அதற்குள் பகை மன்னர் தமிழ்நாட்டில் போர் தொடுக்க வர, நாட்டுக் காவல் கருதி, கலிப்பகையார் உற்றுழி உதவி வர, தமிழ் மன்னருக்குத் துணையாகப் போருக்குப் புறப்பட்டார். இந்நிலையில் புகழனார் நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்தார். அது பொறாத மாதினியாரும் கணவனாருடன் உயிர் நீத்தார். பெற்றோர்களை இழந்த குழந்தைகளிருவரும் மிகவும் துன்புற்றனர். போதாக் குறைக்குப் போருக்குச் சென்ற கலிப்பகையாரும் புகழுடம்பு பெற்றார் என்ற செய்தி வந்தது. அது கேட்டுப் பொறாத திலகவதியார் தானும் உயிர்நீக்கக் கருதினார். தம்பியார் மருள்நீக்கியார் மிகவும் நொந்து தமக்கையாரை வணங்கி அவர் உயிர் நீக்கக் கருதின் அவருக்கு முன் தாம் உயிர் நீப்பதாகக் கூறினார்.

இது கண்ட திலகவதியார் தம்பியார் உளராக வேண்டும் என வைத்த இரக்கம் மேலீட்டால் உயிர்தாங்கி மனைக்கண் இருந்தே தவம் மேற் கொண்டு ஒழுகலானார். மருள் நீக்கியார் தமக்கையார் பாதுகாப்பில் நன்கு வளர்ந்து வந்தார். கல்வி

கேள்விகளில் வல்லவரானார். அக்காலத்து சமண சமயம் எங்கும் பரந்திருந்தது. அச்சமயக் கோட்பாடுகள் மருள் நீக்கியாரைத் தம் வயப்படுத்தின. ஆதலின் மருள் நீக்கியார் சமண சமயச் சார்பு பெற்று அம்மதக் கோட்பாடுகளை நன்கு கற்று அச்சமயத்தில் “தருமசேனர்” என்ற பட்டமும் பெற்றுச் சிறந்து விளங்கினார். பாடலிபுத்திரத்தில் சமண சமயத் தலைவர்களுள் ஒருவராய் வாழ்ந்து வந்தார்.

தம்பிக்காக உயிர் தாங்கிய திலகவதியார் இந்நிலை கண்டு மிகவும் மனம் நொந்தார். திருவதிகைக்குச் சென்று அங்கு வீரட்டானப் பெருமானை நித்தலும் வணங்கினார். அத்திருக்கோயிலுக்குரிய திருவலகிடுதல், பூக்கொய்தல், மாலைகள் கட்டிக் கொடுத்தல் முதலிய திருப்பணிகளையும் செய்து கொண்டு தம் தம்பியையும் ஈடேற்ற வேண்டும் எனவும் வேண்டுகோள் விடுத்துப் பெருமானைப் பணிந்து வந்தார்.

பெருமான் திருவருளால் மருள் நீக்கியாருக்குச் சூலை நோய் பற்றியது. சமணர்கள் பல்லாற்றான் முயன்று பார்த்தும் அந்நோய் நீங்கவில்லை. அந்நோயின் மிகுதியால் தம் தமக்கையை நினைத்தார். ஆள்மூலம் அவருக்குச் செய்தி அனுப்பினார். அவ்வம்மையார் தான் அவ்வமண்பாழிவர இயலாது என்று மறுக்கவே மருள் நீக்கியாரே தக்க துணையுடன் திருவதிகை வந்து சேர்ந்தார். தமக்கையார் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி நோயின் கொடுமையையும் எடுத்துரைத்தார். அவ்வம்மையார் “இறைவன் அருள்” என்பதை மனத்துட் கொண்டு “திருவாளன் திருநீற்றைத் திலகவதியார் ஐந்தெழுத்து ஒதி எடுத்துக் கொடுக்க பெருவாழ்வு வந்த” தெனக் கருதி மருள்

நீக்கியார் இருகையாலும் வாங்கித் தரித்துக் கொண்டார். பின்னர் அம்மையார் மருள் நீக்கியாரைத் திருவீரட்டானேசுரர் திருவருள் வலத்தால் உள்ளத்தில் பேரன்பு பொங்கப்படும் உணர்ச்சி மீதூரவே “கூற்றாயினவாறு விலக்க கிலிர்” என்னும் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

உள்ளங்கசிந்து பாடவே சூலை நோயும் பெருமானருளால் நீங்கியது. அவ்வமயமே - ‘நாவுக்கரசு எனும் பெயர் பெற்று நிலை பெறுக’ என்னும் ஆசிரியும் தோன்றிற்று. அது முதல் மருள் நீக்கியார் திருநாவுக்கரசர் ஆனார்.

இவ்வாறு திருநாவுக்கரசர் சிறந்த தொண்டராய் மாறியதுடன் பல தலங்கள் தோறும் சென்று வழிபடக் கருதினார். அங்கங்கு திருக்கோயிலில் புல்பூண்டு முள் முதலியவற்றை நீக்கித் தூய்மை செய்ய விரும்பிக் கையில் உழவாரப்படை ஒன்றை எப்பொழுதும் தாங்கும் நியதியை மேற்கொண்டு தொண்டுள்ளம் கொண்டு ஒழுகினார்.

இவர் சைவ சமயம் சார்ந்ததைப் பொறாத அமணர்கள் அவ்வமயம் நாட்டையாண்ட சமண சமயத்தைச் சார்ந்த பல்லவ மன்னனிடம் சென்று பொய்யுரைகள் பல கூறி அவனை நாவுக்கரசர் பால் சினங்கொள்ளச் செய்து ஒறுக்கவும் தூண்டினர்; பல்லவ மன்னனும் நாவுக்கரசரை அழைத்து வர அமைச்சர்களைப் போக்கினான். நாவுக்கரசரோ “நாமார்க்கும் குடியல்லோம்” என்னும் திருப்பதிகம் பாடி அரசன் முன் செல்லமறுத்து விட்டார். அதனால் அரசனுக்குச் சினம் மூளும் என்று கருதிய அமைச்சர்கள் திருநாவுக்கரசரிடம் தங்கள் துன்ப நிலைகளை எடுத்துக் கூற அவரும் அமைச்சருடன் அரசன்பால் சென்றார். அரசன் சமணர் ஆலோசனைப்படி நாவுக்கரசரை

Kaviloor Digital Library
நீற்றறையிலிடப் பணித்தான். அவ்வாறே நாவுக்கரசரை
நீற்றறையிலிட்டுப் பூட்டினார். அவ்வமயம் “மாசில் வீணையும்”
எனும் திருப்பதிகம் பாடி இறைவனடியையே நாவுக்கரசர்
சிந்தித்திருந்தார். ஏழு நாள்களுக்குப்பின் நீற்றறையைத் திறந்து
பார்த்து நாவுக்கரசர் பெருமான் இறையடி மறவாத சிந்தையராய்
இருப்பது கண்டு வியந்தனர். பின்னர் நாவுக்கரசருக்கு நஞ்சுட்ட
அமணர் கூறிய யோசனையை ஏற்று அவ்வாறே அரசனும்
செயல்படுத்தினான். அதையும் அருந்தினார், நஞ்சும்
நாவுக்கரசரை நலியாதிருப்பதைக் கண்ணுற்ற அமணர்கள்
யானையை விட்டு இடறச் செய்யுமாறு அரசனுக்குக் கூறினர்.
அவனும் அவ்வாறே யானையைக் கொண்டு நாவுக்கரசரைத்
துன்புறுத்தச் செய்தான். அது போதே “சுண்ணவெண் சந்தனச்
சாந்தும்” என்னும் திருப்பதிகம் பாடினார். “அஞ்சுவது
யாதொன்றும் இல்லை அஞ்சவருவதும் இல்லை” என்று பாடி
அவ்வாறே இறையெண்ணத்துடன் நின்றார். அவ்யானை
நாவுக்கரசரை வலம் வந்து இறைஞ்சி மீண்டது.

பாடர்கள் யானையை வற்புறுத்தி நாவுக்கரசரை
நலியுமாறு ஏவவே அவர்களையும் அருகிலுள்ள அமணர்களையும்
கொன்று வீழ்த்திச் சென்றது. பின்னரும் அரசன் அமணர்களின்
ஆலோசனைப்படி நாவுக்கரசரைக் கல்லோடு கட்டிக் கடலில்
வீழ்த்தினான். அவ்வமயமே “சொற்றுணை வேதியன்” என்னும்
திருப்பதிகம் பாடிக் கல்லே தெப்பமாய் மிதக்கக் கரைவந்து
சேர்ந்தார். திருப்பாதிரிப் புலியூர்க் கரையிலே நாவுக்கரசரை
அடியார்கள் எதிர்கொண்டு அழைக்க அங்குள்ள
திருக்கோயிலுக்குச் சென்று “ஈன்றாளுமாய்” என்னும்
திருப்பதிகம் பாடிப் பரவினார். பின்னர் பல பதிகளுக்கும் சென்று

வணங்கித் திருவதிகை சேர்ந்தார். அங்குள்ள பெருமானை வணங்கித் துதித்து முன்னுள்ள அறியாமையை நினைந்து வருந்தி ஏழைத் திருத்தாண்டகம் பாடினார்.

இவ்வாறு பல துன்பங்களிலும் பிழைத்த நாவுக்கரசர் பெருமை கேட்டு, பல்லவ மன்னனும் தான் செய்த துன்பங்களுக்கு வருந்தி அவர் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கிச் சைவனானான்.

அப்பால் நாவுக்கரசர் பல தலங்களை வணங்கிக் கொண்டே திருப்பெண்ணாகடம் சேர்ந்தார். அங்குள்ள திருத்தூங்கானை மாடப் பெருமானை இறைஞ்சி சூலக்குறியும் இடபக்குறியும் பொறித்தருள வேண்டினார். அவ்வாறே ஒரு பூதம் அவர் வேண்டியவாறு அக்குறிகளைப் பொறித்துச் சென்றது கண்டு மகிழ்ந்தார். பின் பல தலங்களை வணங்கிய பின் தில்லையம்பலம் சார்ந்து அங்கு பெருமானைக் கண்ணாரக் கண்டு பல பதிகங்கள் பாடிப்பரவினார். அப்பால் அருகிலுள்ள சில தலங்களை வணங்கிய பின் தில்லையை அடைந்து தில்லைக் கூத்தனை மீண்டும் வணங்கிப் பாடினார். அவ்வமயமே சீர்காழியில் உள்ள ஆளுடைப் பிள்ளையாரின் பெருமையினைக் கேள்வியுற்று அப்பதி சார்ந்தார். பிள்ளையாரும் திருநாவுக்கரசர் பற்றிச் செவியுற்று எதிர் கொண்டார். அவ்வாறு சந்தித்த போதே சம்பந்தர் அப்பரே என நாவுக்கரசரை விளித்து உபசரித்தார். சீர்காழியில் இருவரும் பல நாள் தங்கி காழிப் பெருமானை வழிபட்டனர். பின்னர் திருநாவுக்கரசர் சோழ நாட்டுத் திருத்தலங்களை வழிபடச் சென்றார்.

பல தலங்களையும் வழிபட்டுக் கொண்டே திருச்சத்தி முற்றம் சேர்ந்தார். அங்கு “பூவார் அடிச்சுவடு என்மேற் பொருத்திவை” என வேண்டித் திருப்பதிகம் பாடினார். அப்போது

இறைவன் “நல்லூர்க்கு வா” எனப் பணித்தருளவே அவ்வாறே நல்லூர் சென்றார். அங்கு பெருமானை வணங்க “உன்னுடைய நினைப் பதனை முடிக்கின்றோம்” என உணர்த்தி நல்லூரெம் பெருமான் நாவுக்கரசரின் “சென்னிமிசைப் பாத மலர் சூட்டினன்”.

அப்பால் சோழ நாட்டுத் திருப்பதிகள் பல வணங்கித் திருப்பழனம் வந்தார். வரும் வழியில் திங்களுரில் ஒரு தண்ணீர்ப் பந்தர் திருநாவுக்கரசர் தண்ணீர்ப் பந்தர் என விளங்குவதைக் கண்டார். அங்குள்ளவரிடம் அப் பந்தர் பற்றி வினவியறிந்து திங்களுரிலுள்ள அப்பூதியடிகள் அங்குள்ள குளம், சோலை முதலிய எல்லாற்றிற்கும் திருநாவுக்கரசர் பெயர் சூட்டியிருப்பதைக் கேட்டு வியப்புற்றார். அவ்வப்பூதியாரைக் காண நாவுக்கரசர் திங்களுர் சென்றார். அப்பூதியாரைக் காணவே அவரும் அடியாரைக் கண்டு உபசாரம் செய்தார். நாவுக்கரசர் “தண்ணீர்ப் பந்தரில் நும் பெயரை எழுதாது வேறொரு பெயர் எழுதக் காரணமென்ன”? என்று அப்பூதியாரை வினவினார். அதுகேட்ட அப்பூதியடிகள் நாவுக்கரசர் பெருமையை எடுத்துக்கூறி அவருடைய பெயரை வேறொரு பெயர்? சிவனடியார் திருவேடம் பூண்டும் இவ்வாறு கூறலாமா என வெகுண்டுரைத்தார். வந்த அடியாரை நீவிர் யார்? என்று வினவினார். உடனே சூலை நோயினின்றும் தடுத்தாட் கொள்ளப்பட்டவர் தாமே என்பதுணர்ந்த அப்பூதி அடிகள் கொண்ட மகிழ்ச்சிக்கோர் அளவில்லை. சுற்றத்தார் யாவரோடும் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி வீட்டில் விருந்துக்கு ஏற்பாடு செய்தார்.

உண்ணும் நேரம் அண்மியது. மூத்த திருநாவுக்கரசு எனும் தன் முதல் மகனை அடியார் உண்ண இலை அறுத்து வருமாறு அப்பூதி அடிகள் ஏவினார். அப்பிள்ளையும் சென்று

இலையை வீட்டின் பின்புறத்துள்ள வாழை மரத்தில் அறுத்தபோது பாம்பொன்று தீண்டிக் கடித்தது. அது பொறாத பிள்ளை இலையைத் தாயிடம் ஒடோடி வந்து கொடுத்ததும் உயிர் விட்டான். தாயும் தந்தையும் அடியார் அமுதுண்ண இவ்விறப்பு தடையாயிருக்கக் கூடாது என நினைத்து அப்புதல்வன் உடம்பினை மூடி மறைத்து வைத்தபின் விருந்துக்கு ஏற்பாடு செய்தனர்.

திருநாவுக்கரசர் அமுதுண்ண அமரும்போது வீட்டிலுள்ளார் யாவரும் வழிபட்டுத் திருநீறு பெற்றனர். மூத்த திருநாவுக்கரசு வராதிருக்கவே அப்பர் பெருமான் அப்பிள்ளையைப் பற்றிக் கேட்டார். “இப்போதிங்கவன் உதவான்” என்று அப்பூதியடிகள் பதில் கூறினார். அதுகேட்ட அப்பர் அடிகள் மேலும் வினவி உண்மையறிந்து அவ்வுடம்பைக் கொணரச் செய்து “ஒன்று கொலாம்” என்னும் திருப்பதிகம் ஒதி அப்பையனை உயிர்த்தெழுச் செய்தார். பின்னர் யாவரும் மகிழ் அப்பர் பெருமான் விருந்துண்டார். சின்னாள் அங்கு தங்கியபின் அப்பர் திருப்பழனம் சென்று வழிபட்டார்.

அப்பால் திருநல்லூர், திருவலஞ்சுழி, திருக்குடமுக்கு முதலிய பல தலங்களைத் தரிசித்துக் கொண்டே திருவாரூர் சேர்ந்தார். பன்னாள் அங்குள பெருமானைப் பாடிப் பரவியபின் திருப்புகலூர் வந்து சேர்ந்தார். முருக நாயனார் திருமடத்தில் தங்கியிருந்த போதே திருஞானசம்பந்தர் அங்கு வந்து சந்தித்தார். பின்னர் இருவரும் அண்மையிலுள்ள தலங்களைத் தரிசித்துத் திருப்புகலூர் வந்து சேர்ந்தனர். பின்னர் இருவருமே சேர்ந்து திருஅம்பர் மாகாளம், திருக்கடவூர் முதலிய தலங்களைத் தரிசித்துக் கொண்டே திருவீழிமிழலை வந்து சேர்ந்தனர். அவ்வமயம் அவ்வூரில் கடும் பஞ்சத்தால் மக்கள்

துன்புற்றனர். அதுகண்டு பொறாது பெருமானிடம் வேண்டினர். இருவருக்கும் இறையருளால் நாள்தோறும் படிக்காக வழங்கப்பட்டது. அடியார்கள் துன்பம் கலைந்தது. அப்பால் இருவரும் திருவாஞ்சியம் முதலிய தலங்களை வணங்கிய பின் திருமறைக்காடு சேர்ந்தனர்.

அங்கு வேதங்கள் வழிபட்டு அடைத்த கதவு அக்காலத்திலிருந்து திறக்கப் பெறவேயில்லை. மக்கள் பக்கத்து வழியில் திருக்கோயில் சென்று வந்தனர். அதுகண்ட சம்பந்தர் திருநாவுக்கரசரை அக்கதவு திறக்குமாறு பாடக்கோட்டுக் கொண்டார். அப்பரும் “பண்ணினேர் மொழியாள்” எனும் திருப்பதிகம் பாடினார். பத்துப் பாட்டுப் பாடியும் கதவு திறவாமையைக் கண்டு “இரக்கம் ஒன்றிலீர்” என்றும் “சரக்க இக்கதவம் திறமினே” என்றும் பாடி வேண்டினார். உடனே கதவம் திறந்தது. அது முதல் மக்கள் அவ்வழியே திருக்கோயிலுக்குள் போய்வரத் தொடங்கினர். திருவாய்மூரில் இருவரும் இறைவனின் திருநடனக் காட்சியைக் கண்டு களித்தனர்.

அவ்வமயம் மதுரைக்குச் சம்பந்தர் சென்றார். திருநாவுக்கரசர் சமணர் கொடுமைகளை எடுத்துக் கூறி மதுரை செல்ல வேண்டாமென்று தடுத்தார். சம்பந்தர் இறையருள் வலம் கொண்டு புறப்படலானார். பின் அப்பர் நாகைக் காரோணம், திருவாவடுதுறை முதலிய தலங்களை வணங்கிய பின் பழையாறை என்னும் திருத்தலத்திற்கு வந்தார். அங்கு சமணர்கள் ஒரு திருக்கோயிலை மறைத்துள்ளனர். அது பொறாது அப் பெருமானை வணங்கியன்றிப் போகேன் என அப்பர் பெருமான் உண்ணா நோன்பு மேற்கொண்டார். பழையாறைப் பெருமான் அங்குள் அரசன் கனவில் தோன்றி அப்பரின்

குறிப்பினை அருள் செய்தார். அரசனும் இறைவன் அருளியவாறே சென்று திருக்கோயிலைப் புதுக்கி அப்பரை வழிபடச் செய்து தானும் வழிபட்டு நன்னிலையுற்றான். சமணர்களையும் அடக்கினான். திருப்பைஞ்ஞீலியில் சிவன் அருளால் பொதி சோறு பெற்று உண்டு களித்தார்.

அப்பால் பல தலங்களைத் தரிசித்துப் பின்னர் திருக்காளத்தி அடைந்து வட நாடு செல்ல முற்பட்டார். வடயாத்திரை செல்ல முற்பட்டார். மூப்பால் வட யாத்திரை செல்ல முடியவில்லை. நடந்தும் உருண்டும் சென்றார். இறைவனின் கருணையினால் ஒரு குளத்தில் மூழ்கி திருஐயாற்றில் எழுந்திருந்து பெருமானைத் திருக்கயிலைக் காட்சியில் கண்டார்.

திருப்பூந்துருத்தி வந்து சேர்ந்தார். அங்கேயே திருமடம் ஒன்று அமைத்துக் கொண்டு பெருமானை நாடோறும் வழிபட்டுப் பாடிப் பரவி வந்தார். இச்சமயத்துத்தான் பாண்டி நாட்டு யாத்திரையை முடித்துத் திரும்பிய ஞான சம்பந்தர் பல தலங்களை வணங்கியபின் திருப்பூந்துருத்தியில் அப்பர் தங்கியிருப்பது பற்றிக் கேள்வியுற்று அவண் வந்து சேர்ந்தார். சம்பந்தர் வருகையைத் தெரிந்த அப்பர் தன்னை இன்னாரென அறிவித்துக் கொள்ளாது கூட்டத்துட் புகுந்து சம்பந்தர் ஏறிவந்த சிவிகையைத் தாங்கி வந்தார். திருப்பூந்துருத்தி அண்மியதும் அங்குள்ளாரை “அப்பர் எங்குற்றார்?” என்று சம்பந்தர் வினவினார். உடனே தங்கள் சிவிகையைத் தாங்கும் பேறு பெற்று இங்குற்றேன்” என்று அப்பர் பெருமான் பதிலிறுத்தார். அது கேட்டுச் சம்பந்தர் சிவிகையினின்றும் கீழே குதித்து இருவரும் பணிந்து உளமுருகித் தொழுது போற்றினர். பின்னர் இருவரும் திருமடத்தில் தங்கினர்.

அப்பால் அப்பர் பாண்டி நாட்டு யாத்திரையை மேற்கொண்டார். திருவாலவாய் சென்று வணங்கினார். அப்பர் மங்கையர்க் கரசியாரையும் குலச்சிறையாரையும் கண்டு உளம் மகிழ்ந்தார். பின் திருப்புவணம் முதலிய பல திருத்தலங்களையும் வழிபட்ட பின் சோழ நாடு சேர்ந்து திருப்புகலூர் வந்து சேர்ந்தார். புகலூர்ப் பெருமானை வணங்கிப் பல திருப்பதிகங்கள் பாடிப் பரவி உழவாரத் தொண்டுகளும் செய்து கொண்டு அங்கேயே வதிந்து வந்தார்.

அப்பர் பெருமானின் உள்ளப்போக்கை உலகத்தார்க்குத் தெரிவிக்கக் கருதிய இறைவன் அப்பர் உழவாரத் தொண்டு செய்த இடங்களில் எல்லாம் பொன்னும் மணியும் கிடைக்குமாறு அருள் செய்தார். நாவுக்கரசர் அவற்றைக் கண்டு சிறிதும் மனம் மாறுபடாமல் ஓடும் செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்கும் பான்மையில் அவற்றை அடுத்து அருகிலுள்ள குளத்தில் வீசி எறிந்தார். மேலும் தேவமாதர்கள் பலர் அப்பர் பெருமான் முன்வந்து ஆடிப்பாடி அவர் சிந்தையைக் கலைக்க முயன்றனர். அதற்கெல்லாம் சிறிதும் துளக்கமில் காட்சியராய் சிந்தையைச் சிவன்பால் செலுத்தி உறைப்பாயிருந்தார். கடைசியில் உலக வாழ்க்கையில் உவர்ப்புற்று அவன் திருவடிப்பேறு அடையும் நாட்டம் மீதுர்ந்தவராய் “எண்ணுகேன் என் சொல்லி எண்ணுகேனோ” என்னும் கசிவு மிக்க தாண்டகப் பதிகத்தைப் பாடி வேண்டினார். அவ்வேண்டு கோட்படியே “புண்ணியா உன்னடிக்கே போதுகின்றேன் பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே” என்றவாறு சித்திரைத் திங்கள் சதய நன்னாளில் அப்பர் பெருமான் தம் 81-ஆம் வயதில் இறைவன் திருவடி நிழல் அடைந்து பேரானந்தப் பெருவாழ்வு எய்தினார்.

திருத்தலங்கள் - திருப்பதிகங்கள்

(தலமுறை வரிசையல்)

தலம்-பதிகம்	திருமுறை	பக்க	தலம்-பதிகம்	திருமுறை	பக்க
எண்	எண்		எண்	எண்	
தில்லை			புள்ளிருக்கு வேளூர்		
1. அன்னம் பாலிக்கும்	5	1	22. வெள் எருக்கு	5	49
2. பனைக்கை மும்மத	5	4	23. ஆண்டாளை	6	51
3. செஞ்சடைக்கற்றை	4	6	நின்றியூர்		
4. பத்தனாய்ப்	4	8	24. கொடுங் கண்	5	54
5. பாளை உடைக் கழுது	4	10	புன்கூர் (நீரூம்)		
6. கரு நட்ட கண்டனை	4	12	25. பிறவாதே தோன்றிய	6	56
7. அரியானை	6	14	அன்னியூர்		
8. மங்குல்மதி	6	18	26. பாறலைத்த	5	60
வேட்களம்			மணஞ்சேரி		
9. நன்று நாள்தொறு	5	22	27. பட்ட நெற்றியர்	5	62
கழிப்பாலை			குறுக்கை வீரட்டம்		
10. வன பவளவாய்	4	24	28. ஆதியில் பிரமனார் தாம்	4	64
11. வண்ணமும்	5	26	29. நெடிய மால்	4	66
12. நங்கையைப்	4	28	குரக்குக்கா		
13. நெய்தல் குருகு	4	30	30. மரக் கொக்காம்	5	66
14. ஊன் உடுத்தி	6	30	ஓமாம்புலியூர்		
சாய்க்காடு			31. ஆர் ஆரும்	6	68
15. தோடுலா மலர்கள்	4	34	நாரையூர்		
16. வானத்து இளமதியும்	6	36	32. வீறு தான் உடை	5	72
வெண்காடு			33. சொல்லாளை	6	74
17. பூண் காட்டிப்	5	39	கடம்பூர்க் கரக்கோயில்		
18. தூண்டு கடர் மேனி	6	41	34. தளரும் கோள்	5	77
தோணிபுரம்			35. ஒருவராய்	5	79
19. மாதுஇயன்று	5	45			
கழுமலம்					
20. பார்கொண்டு	4	47			
21. படையார் மழு	4	49			

தலம்-பதிகம்	திருமுறை எண்	பக்க எண்	தலம்-பதிகம்	திருமுறை எண்	பக்க எண்
பந்தணை நல்லூர்			ஐயாறு		
36. நோதங்கம்	6	81	55. மாதர்ப் பிறைக்	4	128
கஞ்சனூர்			56. விடகிலேன்	4	132
37. மூவிலை நல்குலம்	6	85	57. கங்கையைச்	4	134
கோடிகா			58. குண்டனாய்ச்	4	136
38. நெற்றிமேல்	4	89	59. தானலாது	4	138
39. சங்கு உலாம்	5	91	60. கனகமாவயிரம்	4	157
40. கண் தலம் சேர்	6	92	61. குறுவித்தவா	4	140
மங்கலக்குடி			62. சிந்திப்பரியன	4	142
41. தங்கலப்பிய	5	95	63. அந்தி வட்டத்	4	140
ஆப்பாடி			64. சிந்தை வாய்தல்	5	146
42. கடலகம் ஏழினோடும்	4	97	65. சிந்தை வண்ணத்தராய்	5	148
(வலஞ்சுழியும்) கொட்டையூர்க் கோடச்சுரம்			66. ஆரார் திரிபுரங்கள்	6	150
43. கருமணி போல்	6	99	67. ஓசை ஒலிஎலாம்	6	154
இன்னம்பர்			68. வேற்றாகி	6	159
44. விண்ணவர்	4	102	69. பொறை உடைய	6	163
45. மன்னும் மலைமகள்	4	104	70. பாட்டான நல்ல	6	167
46. என்னிலாரும்	5	106	நெய்த்தானம்		
47. அல்லி மலர்	6	108	71. காலனை வீழ்ச்	4	170
புறம்பயம்			72. பாரிடம் சாடிய	4	172
48. கொடி மாட	6	111	73. கொல்லியான்	5	174
விசயமங்கை			74. வகைஎலாம்	6	176
49. குசையும்	5	115	75. மெய்த்தானத்து	6	179
பழனம்			மழபாடி		
50. சொன்மாலை	4	117	76. நீறேறு	6	183
51. ஆடினார்	4	119	77. அலை அடுத்த	6	186
52. மேவித்து நின்று	4	121	கானூர்		
53. அருவனாய்	5	123	78. திருவின் நாதனும்	5	189
54. அலையார் கடல்	6	125	அன்பில் ஆலந்துறை		
			79. வானம் சேர்மதி	5	191

தலம்-பதிகம்	திருமுறை	பக்க	தலம்-பதிகம்	திருமுறை	பக்க
எண்	எண்		எண்	எண்	
ஆனைக்கா			பூந்துருத்தி		
80. கோனைக் காவிக்	5	193	93. கொடி கொள்	5	225
81. எத்தாயர் எத்தந்தை	6	195	94. மாலினை	4	227
82. முன்னாளை தோல்	6	198	95. நில்லாத நீர் சடை	6	229
பைஞ்ஞீலி			96. தலையே நீ	4	232
83. உடையர் கோவணம்	5	202	97. ஒன்று வெண்	5	234
வாட்போக்கி			98. ஏஇலாளை	5	236
84. காலபாசம்	5	204	99. கண்டு கொள்	5	238
கடம்பந்துறை			100. காசனை	5	240
85. முற்றிலா முலையாள்	5	206	101. அண்டத்தாளை	5	242
பராய்த்துறை			102. பொன் உள்	5	244
86. கரப்பர் காலம்	5	208	103. சிந்திப்பார்	5	246
கற்குடி			104. நீறு அலைத்தது	5	251
87. மூத்தவனை	6	210	105. பாவமும்	5	253
சிராப்பள்ளி			106. வேத நாயகன்	5	255
88. மட்டுவார் குழலாளொடு	5	213	107. பொருப்பள்ளி	6	257
எறும்பியூர்			108. நேர்ந்து	6	261
89. விரும்பி ஊறு	5	214	109. அப்பன் நீ	6	264
90. பன்னிய செந்தமிழ்	6	216	110. ஆமயம் தீர்த்து	6	267
காட்டுப்பள்ளி (மேலை)			கண்டியூர்		
91. மாட்டுப் பள்ளி	5	220	111. வானவர் தானவர்	4	271
ஆலம் பொழில்			சோற்றுத்துறை		
92. கருவாகிக்	6	222	112. பொய் விராம்	4	273
			113. காலை எழுந்து	4	275
			114. கொல்லை ஏற்றினர்	5	277
			115. மூத்தவனாய்	6	279
			வேதிக்குடி		
			116. கையது கால்	4	282
			கருகாலூர்		
			117. குருகாம்	6	284
			பாலைத்துறை		
			118. நீலமாமணி	5	288

தலம்-பதிகம்	திருமுறை	பக்க	தலம்-பதிகம்	திருமுறை	பக்க
எண்	எண்	எண்	எண்	எண்	எண்
நல்லூர்			நல்லம்		
119. அட்டுமின் இல் பலி	4	290	137. கொல்லத்தான்	5	334
120. நினைந்துருகும்	6	292	கோழம்பம்		
சத்திமுற்றம்			138. வேழம்பத்து ஐயர்	5	336
121. கோவாய் முடுகி	4	297	ஆவடுதுறை		
பழையாறை வடதளி			139. மாயிரு ஞாலம்	4	338
122. தலைஎலாம் பறிக்கும்	5	299	140. மஞ்சனே	4	240
வலஞ்சுழி			141. நிறைக்க வாலியள்	5	342
123. ஓதமார் கடலின்	5	302	142. நம்பனை நால்வேதம்	6	344
124. அலையார் புனல்	6	304	143. திருவே என்	6	348
குடமூக்கு			துருத்தி		
125. பூவணத்தவன்	5	304	144. பொருத்திய	4	351
குடநீதைக் கீழ்க்கோட்டம்			மயிலாடுதுறை		
126. சொல் மலிந்த	6	306	145. கொள்ளும்	5	353
நாகேச்சுரம்			செம்பொன்பள்ளி		
127. கச்சை சேர்	4	310	146. ஊனினுள்	4	356
128. நல்லர் நல்லது	5	312	147. கான் அறாத	5	358
129. தாயவனை	6	314	நனிபள்ளி		
இடைமருதூர்			148. முன் துணை ஆயினானை	4	360
130. காடு உடைச்சுடலை	4	317	வலம்புரம்		
131. பாசம் ஒன்று	5	319	149. தெண்திரை	4	362
132. பறையின் ஓசையும்	5	321	150. மண்ணளந்த	6	364
133. குலப்படை	6	323	ஆக்கூர்		
134. ஆறு சடைக்கு	6	326	151. முடித் தாமரை	6	367
குரங்காடுதுறை (தென்)			கடலூர் வீரட்டம்		
135. இரங்கா வன்	5	330	152. பொள்ளத்த	4	371
நீலக்குடி			153. மருள்-துயர்	4	373
136. வைத்த மாடும்	5	332	154. மலைகொள்	5	375

தலம்-பதிகம்	திருமுறை பக்க		தலம்-பதிகம்	திருமுறை பக்க	
	எண்	எண்		எண்	எண்
கடலூர் மயானம்			புகலூர்		
155. குழை கொள்	5	377	174. செய்யார்	4	424
நள்ளாறு			175. பகைத்திட்டார்	4	426
156. உள்ளாறாதது	5	378	176. தன்னைச் சரண்	4	428
157. ஆதிக்கண் நான்	6	380	177. துன்னக் கோவண	5	429
மீயச்சூர் இளங்கோயில்			178. எண்ணுகேன்	6	431
158. தோற்றும் கோயிலும்	5	384	179. அண்டம் கடந்த	6	435
வீழிமிழலை			180. இருநிலனாய்	6	439
159. பூதத்தின் படையார்	4	386	181. தில்லை	6	442
160. வான் சொட்டச்	4	388	182. சிவன் எனும் ஓசை	4	446
161. கரைந்து	5	390	183. பருவரை	4	448
162. என் பொனே	5	392	184. பற்றற்றார் சேர்	4	450
163. போராணை	6	394	185. முத்துவிதான ஆரூர்	4	452
164. கயிலாய மலை	6	398	186. முத்தினை மணி	4	455
165. கண் அவன் காண்	6	402	187. தொண்டனேன்	4	457
166. மான் ஏறு கரம்	6	405	188. மருள் அவா	4	459
வன்னியூர்			189. கடும் பகல்	4	461
167. காடு கொண்டு	5	410	190. வென்றிலேன்	4	462
கருவிலிக் கொட்டிட்டை			191. தம் மானம்	4	464
168. மட்டிட்ட	5	412	192. எட்டு ஆம்	4	465
அரிசிற் கரைப்புத்தூர்			193. சாம்பலைப் பூசி	4	467
169. முத்து ஊரும்	5	414	194. விடையும்	4	469
சிவபுரம்			195. வெள்ளிக் குழை	4	471
170. வானவன் காண்	6	416	196. பவளத்தடவரை	4	473
வாஞ்சியம்			197. பொய் மாயப்	6	475
171. படையும் பூதமும்	5	419	பயற்றூர்		
கொண்டிச்சுரம்			198. உரித்திட்டார்	4	479
172. வரைகிலேன்	4	420	செங்காட்டங்குடி		
173. கண்ட பேச்சினில்	5	422	199. பெருந்தகையை	6	481
			மருகல்		
			200. பெருகலாம் தவம்	5	485

தலம்-பதிகம் திருமுறை பக்க			தலம்-பதிகம் திருமுறை பக்க		
		எண்			எண்
நாகைக்காரோணம்			ஆரூர் அரநெறி		
201. மனைவி தாய்	4	487	226. எத் தீ புகினும்	4	555
202. வடிவு உடை	4	489	227. பொருங்கைமாதகிரி	6	557
203. பாணத்தால்	5	491	பெருவேளூர்		
204. பாரார் பரவும்	6	493	228. மறை அணி	4	560
கீழ்வேளூர்			தலையாலங்காடு		
205. ஆளான அடியவர்க்கு	6	497	229. தொண்டார்க்குத்	6	562
பள்ளியின் முக்கூடல்			சேறைச் செந்நெறி		
206. ஆராத இன்னமுதை	6	500	230. பெருந் திருஇமவான்	4	566
ஆரூர்			231. பூரியா வரும்	5	568
207. பாடிளம்	4	504	கடுவாய்க் கரைப்புத்தூர்		
208. மெய்எலாம்	4	506	232. ஒருத்தனை	5	570
209. சூலப்படையானை	4	508	அவள் இவள் நல்லூர்		
210. காண்டலே	4	510	233. தோற்றினான்	4	572
211. படு குழிப்	4	512	வெண்ணியூர்		
212. குழல் வலம்	4	514	234. முத்தினை பவள	5	574
213. குலம் பலம்	4	516	235. தொண்டு இலங்கும்	6	576
214. வேம்பினைப்	4	518	பூவனூர்		
215. எப்போதும்	5	520	236. பூவனூர்ப் புனிதன்	5	579
216. கொக்கரை குழல்	5	522	பேரெயில்		
217. கைம்மான	6	524	237. மறையும் ஒதுவர்	5	581
218. உயிரா வணம்	6	527	கன்றாப்பூர்		
219. பாதித் தன்	6	531	238. மாதனை ஓர்கூறு	6	583
220. நீற்றினையும்	6	533	வலிவலம்		
221. திருமணியை	6	537	239. நல்லான் காண்	6	586
222. எம் பந்த	6	541			
223. இடர் கெடுமாறு	6	544			
224. கற்றவர்கள்	6	548			
225. ஒருவனாய்	6	551			

தலம்-பதிகம்	திருமுறை எண்	பக்க எண்	தலம்-பதிகம்	திருமுறை எண்	பக்க எண்
கோளிலி			அதிகை வீரட்டானம்		
240. மைக் கொள் கண்	5	590	257. கூற்று ஆயினவாறு	4	633
241. முன்னமே	5	592	258. முளைக்கதிர்	4	636
வாய்மூர்			259. இரும்பு கொப்பளித்த	4	638
242. எங்கே என்னை	5	594	260. வெண்நிலா	4	640
243. பாட அடியார்	6	596	261. நம்பனே	4	642
மறைக்காடு			262. மடக்கினார்	4	644
244. இந்திரனோடு	4	601	263. முன்பெலாம்	4	646
245. தேரையும் மேல்	4	603	264. மாசு இல் ஒள்வாள்	4	647
246. ஓதமால் கடல்	5	605	265. கோணல் மாமதி	5	648
247. பண்ணின் நேர்	5	606	266. எட்டுநாண்மலர்	5	651
248. தூண்டு சுடர் அனை	6	609	267. வெறி விரவு	6	653
ஆலவாய்			268. சந்திரனை	6	657
249. வேதியா வேதகீதா	4	613	269. எல்லாம் சிவன்	6	661
250. முளைத்தானை	6	615	270. அரவு அணையான்	6	664
புத்தூர்			271. செல்வப் புனல்	6	668
251. புரிந்து அமரர்	6	619	272. நாம் ஆர்க்கும்	6	672
இராமேச்சுரம்			பாடலி புத்திரம்		
252. பாசமும் கழிக்க	4	622	273. சுண்ணவெண்	4	675
பூவணம்			274. மாசில் வீணை	5	678
253. வடி ஏறு	6	625	முதுகுன்றம்		
பாண்டிக்கொடுமுடி			275. கருமணியை	6	680
254. சிட்டனை	5	629	கோவலூர் வீரட்டம்		
நெல்வாயில் அரத்துறை			276. செத்தையேன்	4	683
255. கடவுளை	5	630	பாதிரிப்புலியூர்		
தூங்காணை மாடம்			277. ஈன்றாளுமாய்	4	685
256. பொன்னார் திருவடிக்கு	4	632	முண்டச்சரம்		
			278. ஆர்த்தான் காண்	6	687

தலம்-பதிகம்	திருமுறை எண்	பக்க எண்	தலம்-பதிகம்	திருமுறை எண்	பக்க எண்
ஆமாத்தூர்			பாகூர்		
279. மா மாத்து	5	690	299. முந்தி மூளயில்	5	736
280. வண்ணங்கள்	6	692	300. விண்ணாகி	6	738
அண்ணாமலை			காளத்தி		
281. ஒதிமா மலர்கள்	4	696	301. விற்று ஊண்	6	741
282. வட்டனை	5	698	ஒற்றியூர்		
283. பட்டிஏறு	5	700	302. வெள்ளத்தைச்	4	745
284. புக்கணைந்து		702	303. ஒம்பினேன்	4	747
கச்சி ஏகம்பம்			304. செற்றுக் களிற்றுஉரி	4	747
285. கரவு ஆடும்	4	704	305. ஒற்றியூரும்	5	749
286. நம்பனை நகரமூன்றும்	4	706	306. வண்டு ஒங்கு	6	751
287. ஒதுவித்தாய்	4	708	வான்மியூர்		
288. பண்டு செய்த	5	710	307. விண்ட மா மலர்	5	755
289. பூமேலானும்	5	712	கழுக்குன்றம்		
290. கூற்றுவன்காண்	6	714	308. மூஇலைவேல்	6	357
291. உரித்தவன் காண்	6	717	கோகரணம்		
கச்சி மேற்றளி			309. சந்திரனும்	6	758
292. மறையது பாடிப்	4	721	பருப்பதம்		
மாற்பேறு			310. கன்றினார் புரங்கள்	4	762
293. மாணிக்கு உயிர்	4	723	கடலிடை அருளியது		
294. பொரும் ஆற்றின்	5	723	311. சொற்றுணை	4	764
295. ஏதும் ஒன்றும்	5	725	திங்கனூர்		
296. பாராணை	6	727	312. ஒன்று கொலாம்	4	766
ஆலங்காடு					
297. வெள்ளநீர்ச்	4	730			
298. ஒன்றா உலகு அனைத்தும்	6	732			

தருத்தலங்கள் - தருப்பதிகங்கள்

(அகர வரிசையில்)

தலம்-பதிகம்	திருமுறை	பக்க	தலம்-பதிகம்	திருமுறை	பக்க
எண்	எண்		எண்	எண்	
அண்ணாமலை			அன்னியூர்		
281. ஒதிமா மலர்கள்	4	696	26. பாறலைத்த	5	60
282. வட்டனை	5	698	ஆக்கூர்		
283. பட்டிஏறு	5	700	151. முடித் தாமரை	6	367
284. புக்கணைந்து	5	702	ஆப்பாடி		
அதிகை வீரட்டானம்			42. கடலகம் ஏழினோடும்	4	97
257. கூற்றுஆயினவாறு	4	633	ஆமத்தூர்		
258. முளைக்கதிர்	4	636	279. மா மாத்து	5	690
259. இரும்பு கொப்பளித்த	4	638	280. வண்ணங்கள்	6	692
260. வெண்நிலா	4	640	ஆரூர்		
261. நம்பனே	4	642	207. பாடிளம்	4	504
262. மடக்கினார்	4	644	208. மெய்எலாம்	4	506
263. முன்பெலாம்	4	646	209. சூலப்படையானை	4	508
264. மாசு இல் ஒள்வாள்	4	647	210. காண்டலே	4	510
265. கோணல் மாமதி	5	648	211. படு குழிப்	4	512
266. எட்டுநாண்மலர்	5	651	212. குழல் வலம்	4	514
267. வெறி விரவு	6	653	213. குலம் பலம்	4	516
268. சந்திரனை	6	657	214. வேம்பினைப்	4	518
269. எல்லாம் சிவன்	6	661	215. எப்போதும்	5	520
270. அரவு அணையான்	6	664	216. கொக்கரை குழல்	5	522
271. செல்வப் புனல்	6	668	217. கைம்மான	6	524
272. நாம் ஆர்க்கும்	6	672	218. உயிரா வணம்	6	527
அரிசிற் கரைப்புத்தூர்			219. பாதித் தன்	6	531
169. முத்து ஊரும்	5	414	220. நீற்றினையும்	6	533
அவள் இவள் நல்லூர்			221. திருமணியை	6	537
233. தோற்றினான்	4	572	222. எம் பந்த	6	541
அன்பில் ஆலந்துறை			223. இடர் கெடுமாறு	6	544
79. வானம் சேர்மதி	5	191	224. கற்றவர்கள்	6	548
			225. ஒருவனாய்	6	551

தலம்-பதிகம்	திருமுறை எண்	பக்க எண்	தலம்-பதிகம்	திருமுறை எண்	பக்க எண்
ஆரூர் அரநெறி			இன்னம்பர்		
226. எத் தீ புகினும்	4	555	44. விண்ணவர்	4	102
227. பொருங்கைமாதகிரி	6	557	45. மன்னும் மலைமகள்	4	104
ஆலங்காடு			46. என்னிலாரும்	5	106
297. வெள்ளநீர்ச்	4	730	47. அல்லி மலர்	6	108
298. ஒன்றா உலகு அனைத்தும்	6	732	எறும்பியூர்		
ஆலம் பொழில்			89. விரும்பி ஊறு	5	214
92. கருவாகிக்	6	222	90. பன்னிய செந்தமிழ்	6	216
ஆலவாய்			ஐயாறு		
249. வேதியா வேதகீதா	4	613	55. மாதர்ப் பிறைக்	4	128
250. முளைத்தானை	6	615	56. விடகிலேன்	4	132
ஆவடுதுறை			57. கங்கையைச்	4	134
139. மாயிரு ஞாலம்	4	338	58. குண்டனாய்ச்	4	136
140. மஞ்சனே	4	240	59. தானலாது	4	138
141. நிறைக்க வாலியள்	5	342	60. கனகமாவயிரம்	4	157
142. நம்பனை நால்வேதம்	6	344	61. குறுவித்தவா	4	140
143. திருவே என்	6	348	62. சிந்திப்பரியன	4	142
ஆனைக்கா			63. அந்தி வட்டத்	4	140
80. கோனைக் காவிக்	5	193	64. சிந்தை வாய்தல்	5	146
81. எத்தாயர் எத்தந்தை	6	195	65. சிந்தை வண்ணத்தராய்	5	148
82. முன்னானை தோல்	6	198	66. ஆரார் திரிபுரங்கள்	6	150
இடைமருதூர்			67. ஓசை ஒலிஎலாம்	6	154
130. காடு உடைச்சுடலை	4	317	68. வேற்றாகி	6	159
131. பாசம் ஒன்று	5	319	69. பொறை உடைய	6	163
132. பறையின் ஓசையும்	5	321	70. பாட்டான நல்ல	6	167
133. சூலப்படை	6	323	ஒற்றியூர்		
134. ஆறு சடைக்கு	6	326	302. வெள்ளத்தைச்	4	745
இராமேச்சுரம்			303. ஒம்பினேன்	4	747
252. பாசமும் கழிக்க	4	622	304. செற்றுக் களிற்றுஉரி	4	747
			305. ஒற்றியூரும்	5	749
			306. வண்டு ஒங்கு	6	751

தலம்-பதிகம்	திருமுறை எண்	பக்க எண்	தலம்-பதிகம்	திருமுறை எண்	பக்க எண்
ஓமாம்புலியூர்			கடுவாய்க் கரைப்புத்தூர்		
31. ஆர் ஆரும்	6	68	232. ஒருத்தனை	5	570
கச்சி ஏகம்பம்			கண்டியூர்		
285. கரவு ஆடும்	4	704	111. வானவர் தானவர்	4	271
286. நம்பனை நகரமூன்றும்	4	706	கருகாலூர்		
287. ஒதுவித்தாய்	4	708	117. குருகாம்	6	284
288. பண்டு செய்த	5	710	கருவிலிக் கொட்டிட்டை		
289. பூமேலானும்	5	712	168. மட்டிட்ட	5	412
290. கூற்றுவன்காண்	6	714	கழிப்பாலை		
291. உரித்தவன் காண்	6	717	10. வன பவளவாய்	4	24
கச்சி மேற்றளி			11. வண்ணமும்	5	26
292. மறையது பாடிப்	4	721	12. நங்கையைப்	4	28
கஞ்சனூர்			13. நெய்தல் குருகு	4	30
37. மூவிலை நல்குலம்	6	85	14. ஊன் உடுத்தி	6	30
கடம்பந்துறை			கழுக்குன்றம்		
85. முற்றிலா முலையாள்	5	206	308. மூஇலைவேல்	6	357
கடம்பூர்க் கரக்கோயில்			கற்குடி		
34. தளரும் கோள்	5	77	87. மூத்தவனை	6	210
35. ஒருவராய்	5	79	கன்றாப்பூர்		
கடலூர் மயானம்			238. மாதிரை ஓர்கூறு	6	583
155. குழை கொள்	5	377	கழுமலம்		
கடலூர் வீரட்டம்			20. பார்கொண்டு	4	47
152. பொள்ளத்த	4	371	21. படையார் மழு	4	49
153. மருள்-துயர்	4	373	காட்டுப்பள்ளி (மேலை)		
154. மலைகொள்	5	375	91. மாட்டுப் பள்ளி	5	220
கடலிடை அருளியது					
311. சொற்றுவனை	4	764			

தலம்-பதிகம்	திருமுறை எண்	பக்க எண்	தலம்-பதிகம்	திருமுறை எண்	பக்க எண்
காளத்தி			கோடிகா		
301. விற்று ஊண்	6	741	38. நெற்றிமேல்	4	89
கானூர்			39. சங்கு உலாம்	5	91
78. திருவின் நாதனும்	5	189	40. கண் தலம் சேர்	6	92
கீழ்வேளூர்			கோவலூர் வீரட்டம்		
205. ஆளான அடியவர்கட்கு	6	497	276. செத்தையேன்	4	683
குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டம்			கோழம்பம்		
126. சொல் மலிந்த	6	306	138. வேழம்பத்து ஐயர்	5	336
குடமூக்கு			கோளிலி		
125. பூவணத்தவன்	5	304	240. மைக் கொள் கண்	5	590
குரக்குக்கா			241. முன்னமே	5	592
30. மரக் கொக்காம்	5	66	சத்திமுற்றம்		
குரங்காடுதுறை (தென்)			121. கோவாய் முடுகி	4	297
135. இரங்கா வன்	5	330	சாய்க்காடு		
குறுக்கை வீரட்டம்			15. தோடுலா மலர்கள்	4	34
28. ஆதியில் பிரமனார் தாம்	4	64	16. வானத்து இளமதியும்	6	36
29. நெடிய மால்	4	66	சிராப்பள்ளி		
(வலஞ்சுழியும்) கொட்டையூர்க்			88. மட்டுவார் குழலாளொடு	5	213
கோடச்சுரம்			சிவபுரம்		
43. கருமணி போல்	6	99	170. வானவன் காண்	6	416
கொண்டச்சுரம்			செங்காட்டங்குடி		
172. வரைகிலேன்	4	420	199. பெருந்தகையை	6	481
173. கண்ட பேச்சினில்	5	422	செம்பொன்பள்ளி		
கோகரணம்			146. ஊனினுள்	4	356
309. சந்திரனும்	6	758	147. காண் அறாத	5	358
			சேறைச் செந்நெறி		
			230. பெருந் திருஇமவான்	4	566
			231. பூரியா வரும்	5	568

தலம்-பதிகம்	திருமுறை எண்	பக்க எண்	தலம்-பதிகம்	திருமுறை எண்	பக்க எண்
சோற்றுத்துறை			நள்ளாறு		
112. பொய் விராம்	4	273	156. உள்ளாறாதது	5	378
113. காலை எழுந்து	4	275	157. ஆதிக்கண் நான்	6	380
114. கொல்லை ஏற்றினர்	5	277	நனிபள்ளி		
115. மூத்தவனாய்	6	279	148. முன் துணை ஆயினானை	4	360
தில்லை			நாகேச்சுரம்		
1. அன்னம் பாலிக்கும்	5	1	127. கச்சை சேர்	4	310
2. பனைக்கை மும்மத	5	4	128. நல்லர் நல்லது	5	312
3. செஞ்சடைக்கற்றை	4	6	129. தாயவனை	6	314
4. பத்தனாய்ப்	4	8	நாகைக்காரோணம்		
5. பாளை உடைக் கழுகு	4	10	201. மனைவி தாய்	4	487
6. கரு நட்ட கண்டனை	4	12	202. வடிவு உடை	4	489
7. அரியானை	6	14	203. பாணத்தால்	5	491
8. மங்குல்மதி	6	18	204. பாரார் பரவும்	6	493
தலையாலங்காடு			நாரையூர்		
229. தொண்டார்க்குத்	6	562	32. வீறு தான் உடை	5	72
துருத்தி			33. சொல்லானை	6	74
144. பொருத்திய	4	351	நின்றியூர்		
திங்கனூர்			24. கொடுங் கண்	5	54
312. ஒன்று கொலாம்	4	766	நீலக்குடி		
தூங்கானை மாடம்			136. வைத்த மாடும்	5	332
256. பொன்னார் திருவடிக்கு	4	632	நெய்த்தானம்		
தோணிபுரம்			71. காலனை வீழ்ச்	4	170
19. மாதுஇயன்று	5	45	72. பாரிடம் சாடிய	4	172
நல்லம்			73. கொல்லியான்	5	174
137. கொல்லத்தான்	5	334	74. வகைஎலாம்	6	176
நல்லூர்			75. மெய்த்தானத்து	6	179
119. அட்டுமின் இல் பலி	4	290			
120. நினைந்துருகும்	6	292			

தலம்-பதிகம்	திருமுறை எண்	பக்க எண்	தலம்-பதிகம்	திருமுறை எண்	பக்க எண்
நெல்வாயில் அரத்துறை			பாடலி புத்திரம்		
255. கடவுளை	5	630	273. சுண்ணவெண்	4	675
பந்தனை நல்லூர்			274. மாசில் வீணை	5	678
36. நோதங்கம்	6	81	பாலைத்துறை		
பயற்றூர்			118. நீலமாமணி	5	288
198. உரித்திட்டார்	4	479	புகலூர்		
பராய்த்துறை			174. செய்யர்	4	424
86. கரப்பர் காலம்	5	208	175. பகைத்திட்டார்	4	426
பருப்பதம்			176. தன்னைச் சரண்	4	428
310. கன்றினார் புரங்கள்	4	762	177. துன்னக் கோவணை	5	429
பழனம்			178. எண்ணுகேன்	6	431
50. சொன்மாலை	4	117	179. அண்டம் கடந்த	6	435
51. ஆடினார்	4	119	180. இருநிலனாய்	6	439
52. டேவித்து நின்று	4	121	181. தில்லை	6	442
53. அருவனாய்	5	123	182. சிவன் எனும் ஓசை	4	446
54. அலையார் கடல்	6	125	183. பருவரை	4	448
பழையாறை வடதளி			184. பற்றற்றார் சேர்	4	450
122. தலைஎலாம் பறிக்கும்	5	299	185. முத்துவிதான ஆரூர்	4	452
பள்ளியின் முக்கூடல்			186. முத்தினை மணி	4	455
206. ஆராத இன்னமுதை	6	500	187. தொண்டனேன்	4	457
பாகூர்			188. மருள் அவா	4	459
299. முந்தி மூளையில்	5	736	189. கடும் பகல்	4	461
300. விண்ணாகி	6	738	190. வென்றிலேன்	4	462
பாண்டிக்கொடுமுடி			191. தம் மானம்	4	464
254. சிட்டனை	5	629	192. எட்டு ஆம்	4	465
பாதிரிப்புலியூர்			193. சாம்பலைப் பூசி	4	467
277. ஈன்றாளுமாய்	4	685	194. விடையும்	4	469
			195. வெள்ளிக் குழை	4	471
			196. பவளத்தடவரை	4	473
			197. பொய் மாயப்	6	475

தலம்-பதிகம்			தலம்-பதிகம்		
திருமுறை		பக்க	திருமுறை		பக்க
எண்	எண்		எண்	எண்	
புத்தூர்			பூவனூர்		
251. புரிந்து அமரர்	6	619	236. பூவனூர்ப் புனிதன்	5	579
புள்ளிருக்கு வேனூர்			பெருவேனூர்		
22. வெள் எருக்கு	5	49	228. மறை அணி	4	560
23. ஆண்டாணை	6	51	பேரெயில்		
புறம்பயம்			237. மறையும் ஒதுவர்	5	581
48. கொடி மாட	6	111	பைஞ்ஞீலி		
புன்கூர் (நீரூம்)			83. உடையர் கோவணம்	5	202
25. பிறவாதே தோன்றிய	6	56	மங்கலக்குடி		
பூந்துருத்தி			41. தங்கலப்பிய	5	95
93. கொடி கொள்	5	225	மணஞ்சேரி		
94. மாலினை	4	227	27. பட்ட நெற்றியர்	5	62
95. நில்லாத நீர் சடை	6	229	மயிலாடுதுறை		
96. தலையே நீ	4	232	145. கொள்ளும்	5	353
97. ஒன்று வெண்	5	234	மருகல்		
98. ஏஇலாணை	5	236	200. பெருகலாம் தவம்	5	485
99. கண்டு கொள்	5	238	மழபாடி		
100. காசனை	5	240	76. நீறேறு	6	183
101. அண்டத்தாணை	5	242	77. அலை அடுத்த	6	186
102. பொன் உள்	5	244	மறைக்காடு		
103. சிந்திப்பார்	5	246	244. இந்திரனோடு	4	601
104. நீறு அலைத்தது	5	251	245. தேரையும் மேல்	4	603
105. பாவமும்	5	253	246. ஓதமால் கடல்	5	605
106. வேத நாயகன்	5	255	247. பண்ணின் நேர்	5	606
107. பொருப்பள்ளி	6	257	248. தூண்டு சுடர் அனை	6	609
108. நேர்ந்து	6	261			
109. அப்பன் நீ	6	264			
110. ஆமயம் தீர்த்து	6	267			
பூவணம்					
253. வடி ஏறு	6	625			

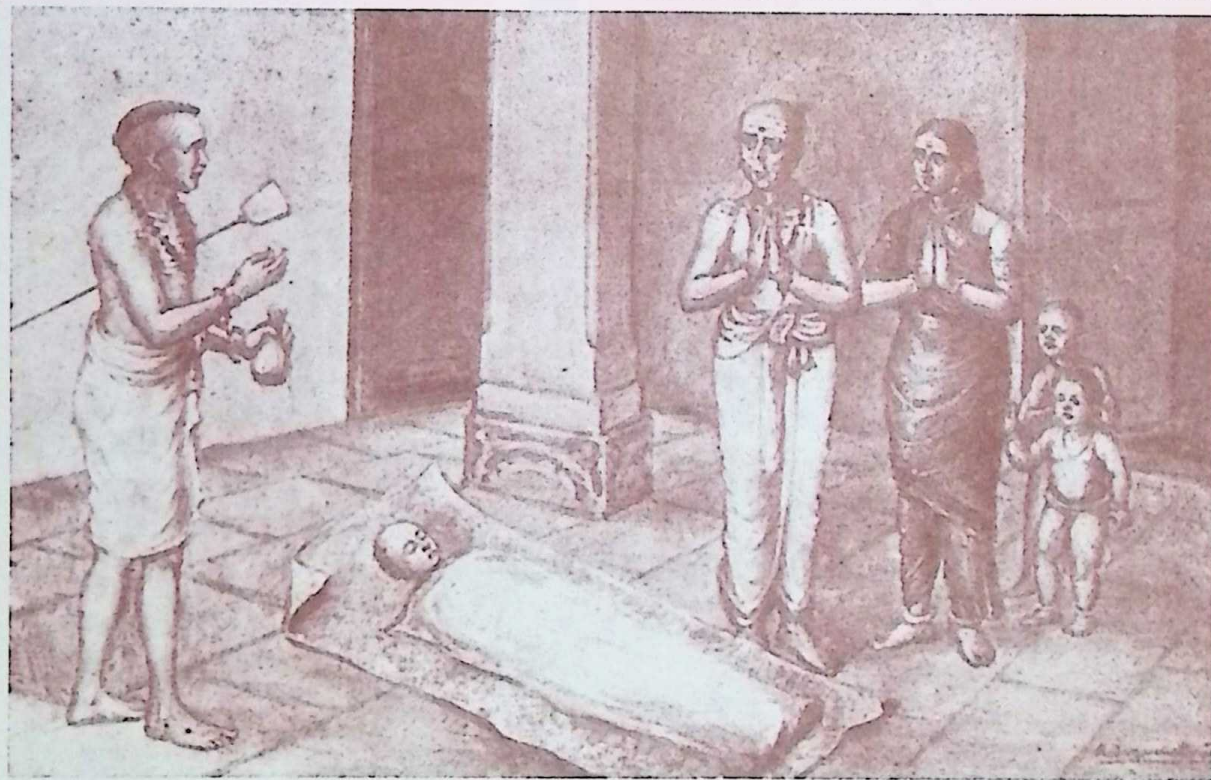
தலம்-பதிகம்			தலம்-பதிகம்		
திருமுறை		பக்க	திருமுறை		பக்க
எண்	எண்		எண்	எண்	
மாற்பேறு			வாய்மூர்		
293. மாணிக்கு உயிர்	4	723	242. எங்கே என்னை	5	594
294. பொரும் ஆற்றின்	5	723	243. பாட அடியார்	6	596
295. ஏதும் ஒன்றும்	5	725	வான்மியூர்		
296. பாராணை	6	727	307. விண்ட மா மலர்	5	755
மீயச்சூர் இளங்கோயில்			விசயமங்கை		
158. தோற்றும் கோயிலும்	5	384	49. குசையும்	5	115
முண்டச்சரம்			வீழிமிழலை		
278. ஆர்த்தான் காண்	6	687	159. பூதத்தின் படையர்	4	386
முதுகுன்றம்			160. வான் சொட்டச்	4	388
275. கருமணியை	6	680	161. கரைந்து	5	390
வலஞ்சுழி			162. என் பொனே	5	392
123. ஓசுமார் கடலின்	5	302	163. போராணை	6	394
124. அலையார் புனல்	6	304	164. கயிலாய மலை	6	398
வலம்புரம்			165. கண் அவன் காண்	6	402
149. தெண்திரை	4	362	166. மான் ஏறு கரம்	6	405
150. மண்ணளந்த	6	364	வெண்காடு		
வலிவலம்			17. பண் காட்டிப்	5	39
239. நல்லான் காண்	6	586	18. தூண்டு கடர் மேனி	6	41
வன்னியூர்			வெண்ணியூர்		
167. காடு கொண்டு	5	410	234. முத்தினை பவள	5	574
வாஞ்சியம்			235. தொண்டு இலங்கும்	6	576
171. படையும் பூதமும்	5	419	வேட்களம்		
வாட்போக்கி			9. நன்று நாள்தொறு	5	22
84. காலபாசம்	5	204	வேதிக்குடி		
			116. கையது கால்	4	282

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

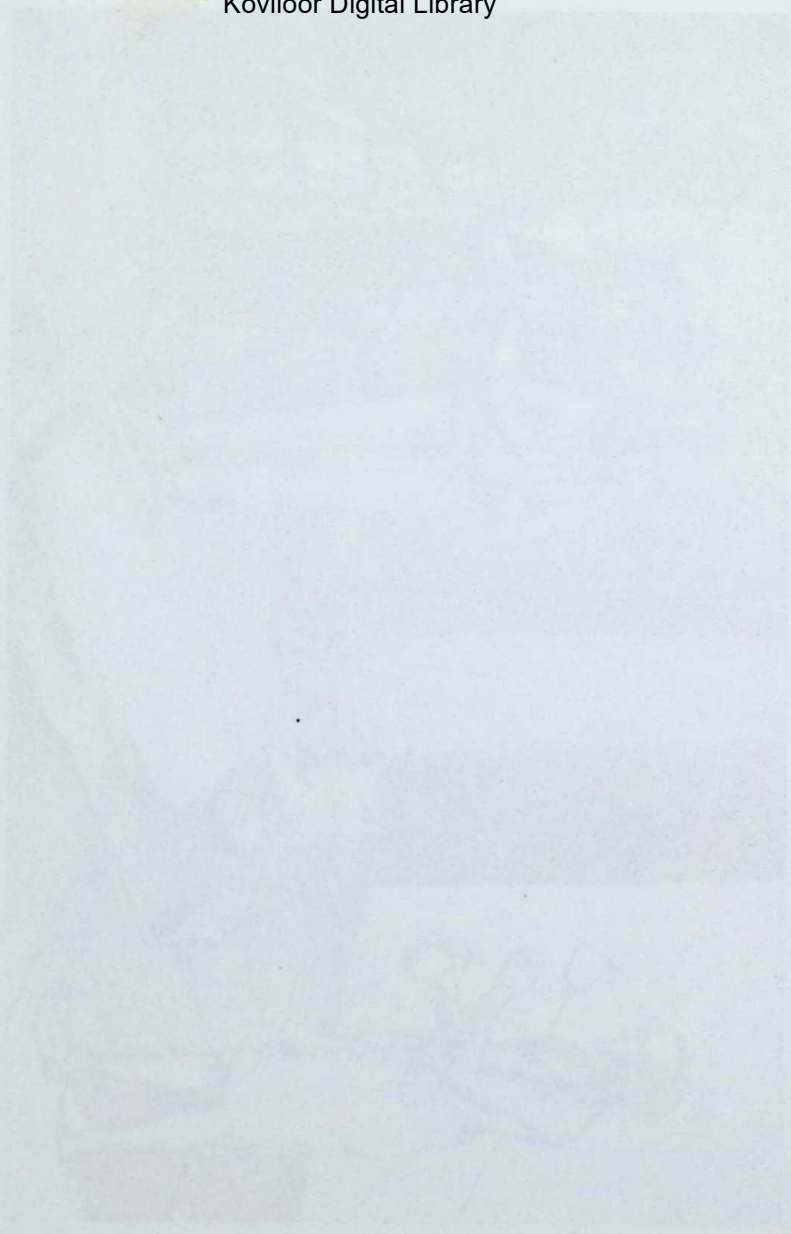

திலகவதியாதரக் கண்டு பணிதல்

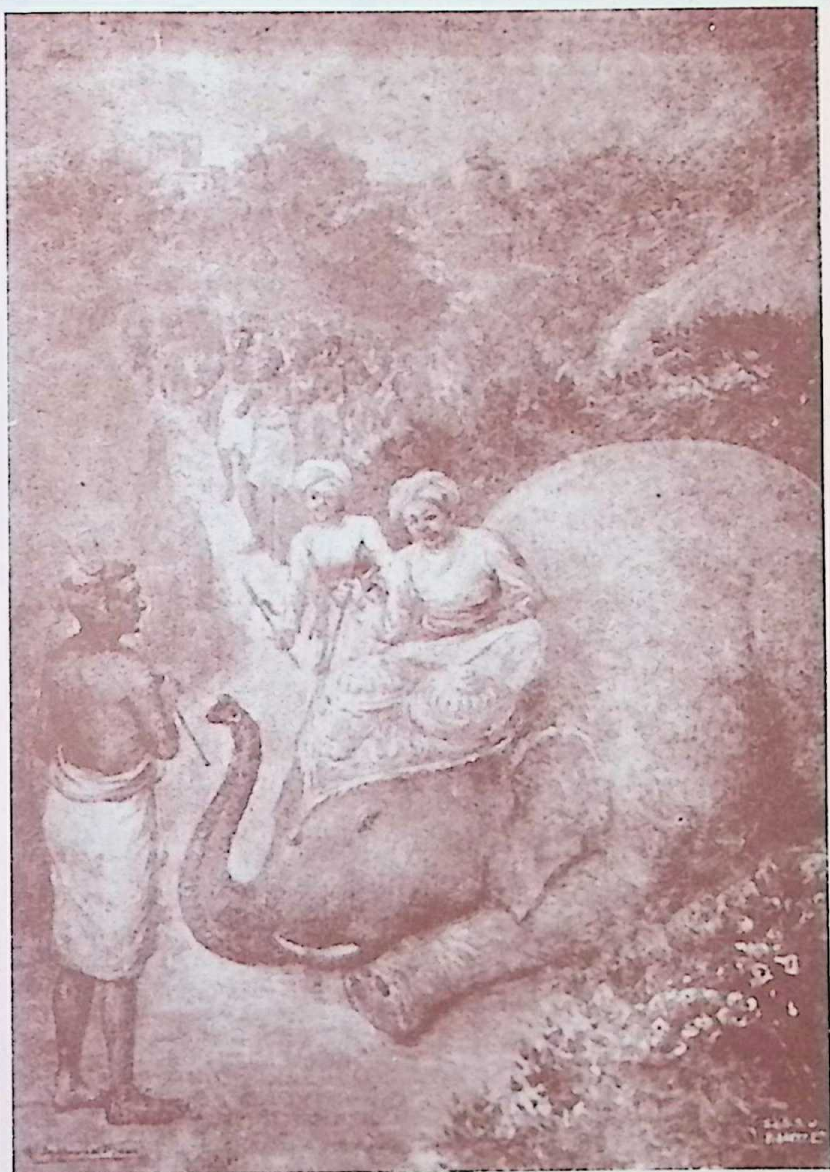
அப்புதியடிகளில் திருமகனரை உயிரெழுப்பியது

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்

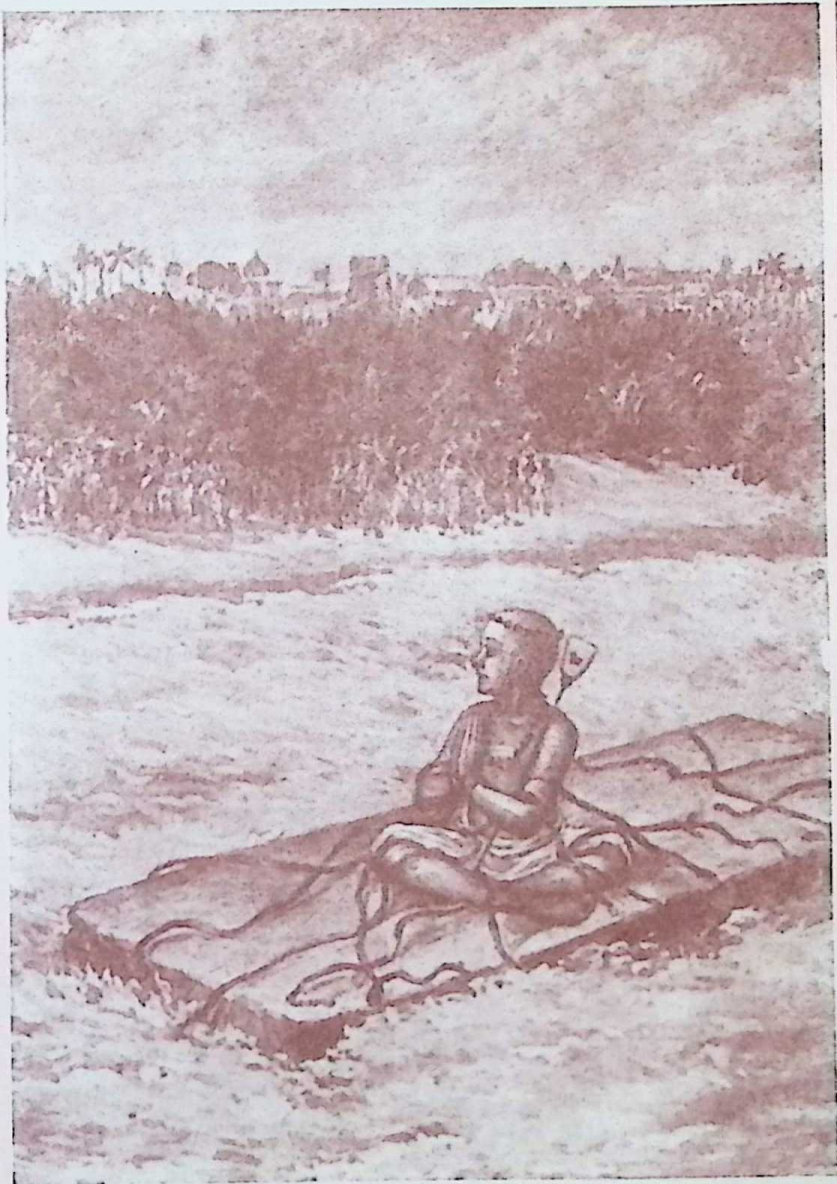

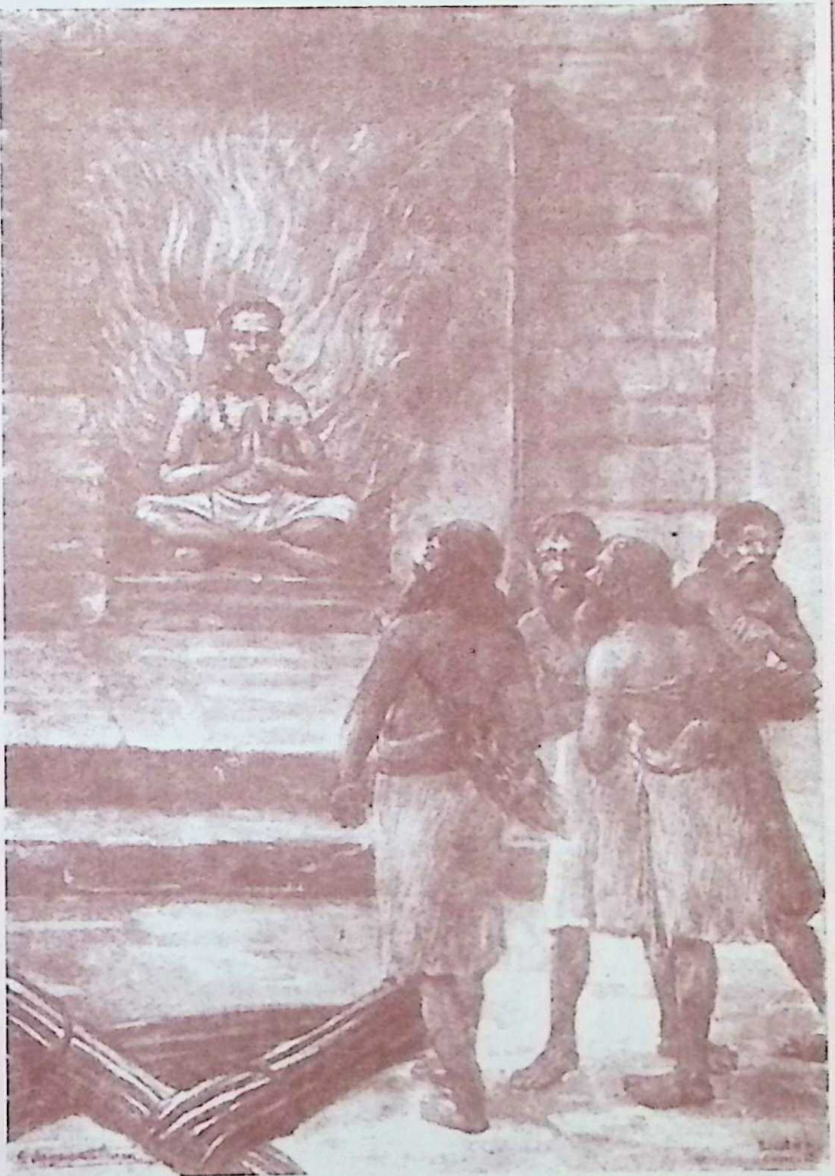
சம்பந்தரும் அப்பரும் ஒருவருக்கொருவர் கண்டுவணங்கல்

யானையை ஏவியது

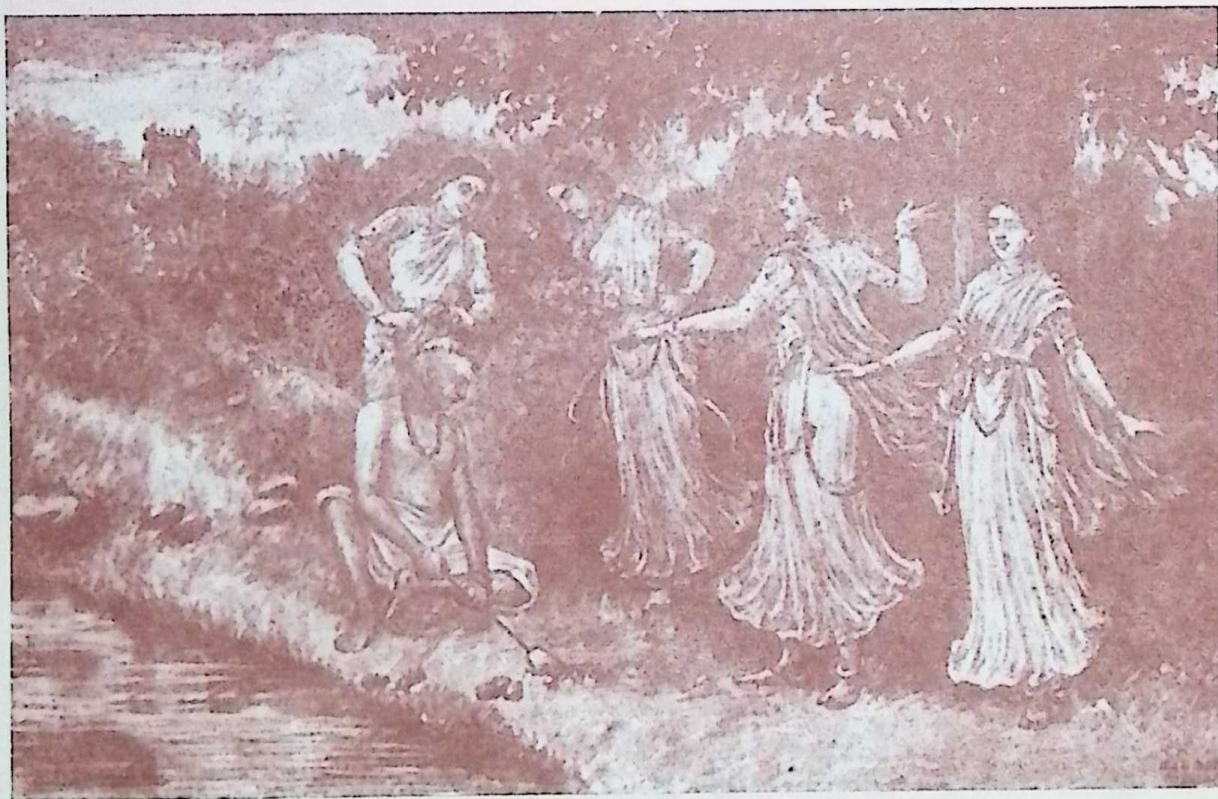

கல்லிற் கட்டிக் கடலி லிடல்

நீற்றறையிலிட்டது

அரம்பையரைக் கண்டு மயங்காதிருத்தல்

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் அருளிய தேவாரம்

1. திருத்தல்லை

திருமுறை: 5 (1வதுபதிகம்)

பண்: குறிஞ்சி

திருக்குறுந்தொகை

இறைவன்: சபாநாயகர், திருமூலநாதர்

இறைவி: சிவகாமியம்மை, உமையம்மை

அன்னம் பாலிக்கும் தில்லைச் சிற்றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கும் மேலும் இப் பூமிசை
என் அன்பு ஆலிக்குமாறு கண்டு இன்புற
இன்னம் பாலிக்குமோ இப் பிறவியே.

1

அரும்பு அற்றப் பட ஆய் மலர் கொண்டு நீர்
சுரும்பு அற்றப் படத் தூவித் தொழுமினோ
கரும்பு அற்றச் சிலைச் காமனைக் காய்ந்தவன்
பெரும்பற்றப்பிலியூர் எம்பிரானையே.

2

அரிச்சுஉற்ற வினையால் அடர்ப்புண்டு நீர்
எரிச் சுற்றக் கிடந்தார் என்று அயலவர்
சிரிச்சுஉற்றுப் பல பேசப்படாமுனம்
திருச்சிற்றம்பலம் சென்று அடைந்து உய்ம்மினே.

3

2 திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் தேவாரம்

அல்லல் என் செய்யும் அருவினை என் செய்யும்
தொல்லை வல்வினைத் தொந்தம்தான் என் செய்யும்
தில்லை மா நகர்ச் சிற்றம்பலவனார்க்கு
எல்லை இல்லது ஓர் அடிமை பூண்டேனுக்கே. 4

ஊனில் ஆவி உயிர்க்கும் பொழுதுஎலாம்
நான் நிலாவி இருப்பன் என் நாதனைத்
தேன் நிலாவிய சிற்றம்பலவனார்
வான் நிலாவி இருக்கவும் வைப்பரே. 5

சிட்டர் வானவர் சென்று வரம் கொளும்
சிட்டர் வாழ் தில்லைச் சிற்றம்பலத்து உறை
சிட்டன் சேவடி கைதொழச் செல்லும் அச்
சிட்டர்பால் அணுகான் செறு காலனே. 6

ஒருத்தனார் உலகங்கட்கு ஒரு சுடர்
திருத்தனார் தில்லைச் சிற்றம்பலவனார்
விருத்தனார் இளையார் விடம் உண்டஎம்
அருத்தனார் அடியாரை அறிவரே. 7

விண் நிறைந்தது ஓர் வெவ்அழலின் உரு
எண் நிறைந்த இருவர்க்கு அறிவு ஒணாக்
கண் நிறைந்த கடிபொழில் அம்பலத்து
உள் நிறைந்து நின்று ஆடும் ஒருவனே. 8

வில்லை வட்டப்பட வாங்கி அவுணர்தம்
வல்லை வட்டம் மதில்மூன்று உடன்மாய்த்தவன்
தில்லை வட்டம் திசை கைதொழுவார் வினை
ஒல்லை வட்டம் கடந்து ஒடுதல் உண்மையே. 9

நாடி நாரணன் நான்முகன் என்று இவர்
தேடியும் திரிந்தும் காண வல்லரோ
மாட மாளிகை சூழ் தில்லை அம்பலத்து
ஆடி பாதம் என் நெஞ்சுள் இருக்கவே.

10

மதுர வாய்மொழி மங்கை ஓர் பங்கினன்
சதுரன் சிற்றம்பலவன் திருமலை

அதிர ஆர்த்து எடுத்தான் முடிபத்து இற
மிதிகொள் சேவடி சென்று அடைந்து உய்ம்மினே.

11

பதிக வரலாறு :

சிதம்பரத்திலே திருக்கோயிலை அடைந்து நடேசப்பிரானது
திருமுன்னரிருந்து கும்பிட்டு ஆர்வம் பெருகிய வாகீசர்
'என்றெய்தினை என மன்றாடும் அத்தன் திருவருள் பொழியுங்
கடைவிழி அருள்பெற்றிடவரும் ஆநந்தமெய்த் தன்மையில்'
'கருநட்டகண்டனை' என்னும் திருவிருத்தத்தை எடுத்து அதில்
இரண்டாந் திருப்பாட்டில் 'என்றுவந்தாய் என்னும் எம்பெருமான்
தன்திருக்குறிப்பே' என்று இறைவன் நமக்குச்செய்த திருவருள்
திறத்தைக் குறிப்பித்துப் பாடியருளினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

2. திருத்தல்லை

திருமுறை : 5 (2வது பதிகம்)

பண் : குறிஞ்சி

திருக்குறுந்தொகை

பனைக்கை மும்மத வேழம் உரித்தவன்
நினைப்பவர் மனம் கோயிலாக் கொண்டவன்
அனைத்தும் வேடமாம் அம்பலக் கூத்தனைத்
தினைத்தனைப் பொழுதும் மறந்து உய்வனோ. 1

தீர்த்தனைச் சிவனைச் சிவலோகனை
மூர்த்தியை முதலாய ஒருவனைப்
பார்த்தனுக்கு அருள்செய்த சிற்றம்பலக்
கூத்தனைக் கொடியேன் மறந்து உய்வனோ. 2

கட்டும் பாம்பும் கபாலம் கை மான்மறி
இட்டமாய் இடுகாட்டு எரிஆடுவான்
சிட்டர் வாழ் தில்லை அம்பலக் கூத்தனை
எள் தனைப் பொழுதும் மறந்து உய்வனோ. 3

மாணி பால் கறந்து ஆட்டி வழிபட
நீண் உலகுளலாம் ஆளக் கொடுத்த என்
ஆணியைச் செம்பொன் அம்பலத்துள் நின்ற
தாணுவைத் தமிழேன் மறந்து உய்வனோ. 4

பித்தனைப் பெருங்காடு அரங்கா உடை
முத்தனை முளைவெண்மதிசூடியைச்
சிந்தனைச் செம்பொன் அம்பலத்துள் நின்ற
அத்தனை அடியேன் மறந்து உய்வனோ. 5

நீதியை நிறைவை மறைநான்கு உடன்
 ஓதியை ஒருவர்க்கும் அறிவு ஒணாச்
 சோதியைச் சுடர்ச் செம்பொனின் அம்பலத்து
 ஆதியை அடியேன் மறந்து உய்வனோ. 6

மை கொள் கண்டன் எண்தோளன் முக்கண்ணினன்
 பை கொள் பாம்பு அரை ஆர்த்த பரமனார்
 செய்யமாது உறை சிற்றம்பலத்து எங்கள்
 ஐயனை அடியேன் மறந்து உய்வனோ. 7

முழுதும் வான்உலகத்து உள தேவர்கள்
 தொழுதும் போற்றியும் தூய செம்பொன்னினால்
 எழுதி மேய்ந்த சிற்றம்பலக் கூத்தனை
 இழுதையேன் மறந்து எங்ஙனம் உய்வனோ. 8

கார் உலாம் மலர்க்கொன்றைஅம்தாரனை
 வார் உலாம் முலை மங்கை மணாளனைத்
 தேர் உலாவிய தில்லையுள் கூத்தனை
 ஆர்கிலா அமுதை மறந்து உய்வனோ. 9

ஓங்கு மால்வரை எந்தல்உற்றான் சிரம்
 வீங்கி விம்முற ஊன்றிய தாளினான்
 தேங்கு நீர் வயல் சூழ் தில்லைக் கூத்தனைப்
 பாங்கு இலாத் தொண்டனேன் மறந்து உய்வனோ. 10

பதிக வரலாறு : (பனைக்கை)

திருவேட்களம், திருக்கழிப்பாலை என்னும் திருப்பதிகளை வணங்கிய திருநாவுக்கரசநாயனார் மீண்டும் திருக்கோயிலை (சிதம்பரத்தை) வணங்க விரும்பி எழுந்தருளும்போது 'பனைக்கை மும்மத வேழம்' என்னும் இத்திருப்பதிகத்தை எடுத்து 'அம்பலக் கூத்தனைத் தினைத்தனைப் பொழுதும் மறந்துய்வனோ' என்று பாடிக்கொண்டே திருத்தில்லையை அடைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

3. திருத்தில்லை

திருமுறை: 4 (22வது பதிகம்)

பண்: கொல்லி

திரு நேரிசை

செஞ்சடைக்கற்றை முற்றத்து இளநிலா எறிக்கும் சென்னி
நஞ்சு அடை கண்டனாரைக் காணல் ஆம் நறவம் நாளும்
மஞ்சு அடை சோலைத் தில்லை மல்கு சிற்றம்பலத்தே
துஞ்சு அடை இருள் கிழியத் துளங்கு எரிஆடுமாறே. 1

ஏறனார் ஏறு தம்பால் இளநிலா எறிக்கும் சென்னி
ஆறனார் ஆறுகுடி ஆயிழையாள் ஓர்பாகம்
நாறு பூஞ்சோலைத் தில்லை நவின்ற சிற்றம்பலத்தே
நீறு மெய்ப்பூசி நின்று நீண்டு எரி ஆடுமாறே. 2

சடையனார் சாந்தநீற்றர் தனி நிலா எறிக்கும் சென்னி
உடையனார் உடைதலையில் உண்பதும் பிச்சை ஏற்றுக்
கடி கொள் பூந் தில்லைதன்னுள் கருது சிற்றம்பலத்தே
அடி கழல் ஆர்க்க நின்று அனல் எரி ஆடுமாறே. 3

பைஅரவு அசைத்த அல்குல் பனிநிலா எறிக்கும் சென்னி
மையரிக்கண்ணியாளும் மாலும் ஓர்பாகம் ஆகிச்
செய்எரித் தில்லைதன்னுள் திகழ்ந்த சிற்றம்பலத்தே
கை எரி வீசி நின்று கனல் எரி ஆடுமாறே.

4

ஓதினார் வேதம் வாயால் ஒளி நிலா எறிக்கும் சென்னி
பூதனார் பூதம் சூழப் புலிஉரி அதளனார் தாம்
நாதனார் தில்லைதன்னுள் நவின்ற சிற்றம்பலத்தே
காதில் வெண்குழைகள் தாழக் கனல் எரி ஆடுமாறே.

5

ஓர் உடம்பு இருவர் ஆகி ஒளி நிலா எறிக்கும் சென்னிப்
பாரிடம் பாணிசெய்யப் பயின்ற எம் பரமமூர்த்தி
கார் இடம் தில்லைதன்னுள் கருது சிற்றம்பலத்தே
பேர் இடம் பெருக நின்று பிறங்கு எரி ஆடுமாறே.

6

முதல் தனிச் சடையை மூழ்க முகில்நிலா எறிக்கும்சென்னி
மதக்களிற்று உரிவை போர்த்த மைந்தரைக் காணல் ஆகும்
மதத்து வண்டு அறையும் சோலை மல்கு சிற்றம்பலத்தே
கதத்தது ஓர் அரவம் ஆடக்கனல் எரி ஆடுமாறே.

7

மறையனார் மழுஒன்று ஏந்தி மணிநிலா எறிக்கும் சென்னி
இறைவனார் எம்பிரானார் ஏத்துவார் இடர்கள்தீர்ப்பார்
சிறை கொள் நீர்த் தில்லை தன்னுள் திகழ்ந்த சிற்றம்பலத்தே
அறைகழல் ஆர்க்க நின்று அனல் எரி ஆடுமாறே.

8

விருத்தனாய்ப் பாலனாகி விரிநிலா எறிக்கும் சென்னிப்
நிருத்தனார் நிருத்தம் செய்ய நீண்ட புன்சடைகள் தாழக்
கருத்தனார் தில்லைதன்னுள் கருது சிற்றம்பலத்தே
அருத்தமாமேனிதன்னோடு அனல் எரி ஆடுமாறே.

9

பாலனாய் விருத்தனாகிப் பனி நிலா எறிக்கும் சென்னிக்
காலனைக் காலால் காய்ந்த கடவுளார் விடை ஒன்று ஏறி
ஞாலம் ஆம் தில்லைதன்னுள் நவின்ற சிற்றம்பலத்தே
நீலம் சேர் கண்டனார் தாம் நீண்டு எரி ஆடுமாறே. 10

மதி இலா அரக்கன் ஓடி மாமாலை எடுக்க நோக்கி
நெதியன் தோள் நெரிய ஊன்றி நீடு இரும் பொழில்கள் சூழ்ந்த
மதியம் தோய் தில்லைதன்னுள் மல்கு சிற்றம்பலத்தே
அதிசயம் போல நின்று அனல் எரி ஆடுமாறே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

4. திருத்தல்லை

திருமுறை : 4 (23வது பதிகம்)

பண் : கொல்லி

திரு நேரிசை

பத்தனாய்ப் பாடமாட்டேன் பரமனே பரமயோகீ
எத்தினால் பத்தி செய்கேன் என்னை நீ இகழவேண்டா
முத்தனே முதல்வா தில்லை அம்பலத்து ஆடுகின்ற
அத்தா உன் ஆடல் காண்பான் அடியனேன் வந்தவாறே. 1

கருத்தனாய்ப் பாடமாட்டேன் காம்பன தோளி பங்கா
ஒருத்தரால் அறிய ஒண்ணாத் திருஉரு உடைய சோதி
திருத்தமாம் தில்லைதன்னுள் திகழ்ந்த சிற்றம்பலத்தே
நிருத்தம் நான் காண வேண்டி நோர்பட வந்தவாறே. 2

கேட்டிலேன் கிளைபிரியேன் கேட்குமா கேட்டிஆகில்
நாட்டினேன் நின்தன் பாதம் நடுப்பட நெஞ்சினுள்ளே
மாட்டில் நீர் வாளை பாயு மல்கு சிற்றம்பலத்தே
கூட்டமாம் குவிமுலையாள் கூட நீ ஆடுமாறே. 3

சிந்தையைத் திகைப்பியாதே செறிவு உடை அடிமை செய்ய
எந்தை நீ அருளிச் செய்யாய் யாது நான் செய்வது என்னே
செந்தியார் வேள்வி ஓவாத் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தே
அந்தியும் பகலும் ஆட அடிஇணை அலசும்கொல்லோ. 4

கண்டவா திரிந்து நாளும் கருத்தினால் நின்தன் பாதம்
கொண்டிருந்து ஆடிப் பாடிக்கூடுவன் குறிப்பினாலே
வண்டு பண் பாடும் சோலை மல்கு சிற்றம்பலத்தே
எண்திசையோரும் ஏத்த இறைவ நீ ஆடுமாறே. 5

பார்த்திருந்து அடியனேன் நான் பரவுவன் பாடி ஆடி
மூர்த்தியே என்பன் உன்னை மூவரில் முதல்வன் என்பன்
ஏத்துவார் இடர்கள் தீர்ப்பாய் தில்லைச் சிற்றம்பலத்துக்
கூத்தா உன் கூத்துக் காண்பான் கூட நான் வந்தவாறே. 6

பொய்யினைத் தவிர விட்டுப் புறம் அலா அடிமை செய்ய
ஐய நீ அருளிச்செய்யாய் ஆதியே ஆதிமூர்த்தி
வையகம் தன்னில் மிக்க மல்கு சிற்றம்பலத்தே
பைய நின் ஆடல் காண்பான் பரம நான் வந்தவாறே. 7

மனத்தினார் திகைத்து நாளும் மாண்பு அலா நெறிகள்மேலே
கனைப்பரால் என் செய்கேனோ கறை அணி கண்டத்தானே
தினைத்தனை வேதம் குன்றாத் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தே
அனைத்தும் நின் இலயம் காண்பான் அடியனேன் வந்தவாறே. 8

நெஞ்சினைத் தூய்மை செய்து நினைக்குமா நினைப்பியாதே
வஞ்சமே செய்தியாலோ வானவர்தலைவனே நீ
மஞ்ச அடை சோலைத் தில்லை மல்கு சிற்றம்பலத்தே
அஞ் சொலாள் காண நின்று அழக நீ ஆடுமாறே. 9

மண் உண்ட மாலவனும் மலர்மிசை மன்னினானும்
விண் உண்ட திருஉருவம் விரும்பினார் காணமாட்டார்
திண்ணுண்ட திருவே மிக்க தில்லைச் சிற்றம்பலத்தே
பண்ணுண்ட பாடலோடும் பரம நீ ஆடுமாறே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

5. திருத்தல்லை

திருமுறை : 4 (80வது பதிகம்)

பண் : கொல்லி

திருவிருத்தம்

பாளையுடைக் கழுகு ஓங்கிப் பல்மாடம் நெருங்கி எங்கும்
வாளையுடைப் புனல் வந்து எறி வாழ் வயல் தில்லைதன்னுள்
ஆளையுடைக் கழல் சிற்றம்பலத்து அரன் ஆடல் கண்டால்
பீளையுடைக் கண்களால் பின்னைப் பேய்த் தொண்டர் காண்பது என்னே. 1

பொரு விடை ஒன்று உடைப் புண்ணியமூர்த்தி புலிஅதளன்
உருவுடை அம் மலைமங்கை மணாளன் உலகுக்கு எல்லாம்
திருஉடை அந்தணர் வாழ்கின்ற தில்லைச் சிற்றம்பலவன்
திருவடியைக் கண்ட கண்கொண்டு மற்று இனிக் காண்பது என்னே. 2

தொடுத்த மலரொடு தூபமும் சாந்தும் கொண்டு எப்பொழுதும்
அடுத்து வணங்கும் அயனொடு மாலுக்கும் காண்பு அரியான்
பொடிக் கொண்டு அணிந்து பொன் ஆகிய தில்லைச் சிற்றம்பலவன்
உடுத்த துகில் கண்ட கண்கொண்டு மற்று இனிக் காண்பது என்னே.3

வைச்ச பொருள் நமக்கு ஆகும் என்று எண்ணி நமச்சிவாய
அச்சம் ஒழிந்தேன் அணி தில்லை அம்பலத்து ஆடுகின்ற
பிச்சன் பிறப்புஇலி பேர் நந்தி உந்தியின்மேல் அசைத்த
கச்சின் அழகு கண்டால் பின்னைக் கண்கொண்டு காண்பது என்னே. 4

செய்ஞ் ஞின்ற நீலம் மலர்கின்ற தில்லைச் சிற்றம்பலவன்
மைஞ் ஞின்ற ஒண்கண் மலைமகள் கண்டு மகிழ்ந்து நிற்க
நெய்ஞ் ஞின்ற எரியும் விளக்கு ஒத்த நீலமணிமிடற்றான்
கெஞ் ஞின்ற ஆடல் கண்டால் பின்னைக் கண்கொண்டு காண்பது என்னே. 5

ஊனத்தை நீக்கி உலகு அறிய என்னை ஆட்கொண்டவன்
தேன் ஒத்து எனக்கு இனியான் தில்லைச் சிற்றம்பலவன் எம் கோன்
வானத்தவர் உய்ய வன்நஞ்சை உண்ட கண்டத்து இலங்கும்
ஏனத்துஎயிறு கண்டால் பின்னைக் கண்கொண்டு காண்பது என்னே.6

தெரித்த கணையால் திரி புரம்மூன்றும் செந்தீயில் மூழ்க
எரித்த இறைவன் இமையவர்கோமான் இணை அடிகள்
தரித்த மனத்தவர் வாழ்கின்ற தில்லைச் சிற்றம்பலவன்
சிரித்த முகம் கண்ட கண்கொண்டு மற்று இனிக் காண்பது என்னே. 7

சுற்றும் அமரர் சுரபதி திருப்பாதம் அல்லால்
பற்று ஒன்று இலோம் என்று அழைப்பப் பரவையுள் நஞ்சை உண்டான்
செற்று அங்கு அநங்கனைத் தீவிழித்தான் தில்லை அம்பலவன்
நெற்றியில் கண் கண்ட கண்கொண்டு மற்று இனிக் காண்பது என்னே. 8

சித்தத்து எழுந்த செழுங் கமலத்து அன்ன சேவடிகள்
வைத்த மனத்தவர் வாழ்கின்ற தில்லைச் சிற்றம்பலவன்
முத்தும் வயிரமும் மாணிக்கம் தன்னுள் விளங்கிய தூ
மத்தமலர் கண்ட கண்கொண்டு மற்று இனிக் காண்பது என்னே. 9

தருக்கு மிகுத்துத் தன் தோள்வலி உன்னித் தடவரையை
வரைக்கைகளால் எடுத்து ஆர்ப்ப மலைமகள்கோன் சிரித்து
அரக்கன் மணி முடிபத்தும் அணி தில்லை அம்பலவன்
நெருக்கி மிதித்த விரல் கண்ட கண்கொண்டு காண்பது என்னே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

6. திருத்தில்லை

திருமுறை: 4 (81வதுபதிகம்)

பண்: கொல்லி

திருவிருத்தம்

கரு நட்ட கண்டனை அண்டத்தலைவனைக் கற்பகத்தைச்
செரு நட்ட மும்மதில் எய்ய வல்லானைச் செந்தீ முழங்கத்
திருநட்டம் ஆடியைத் தில்லைக்கு இறையைச் சிற்றம்பலத்துப்
பெருநட்டம் ஆடியை வானவர்கோன் என்று வாழ்த்துவனே. 1

ஒன்றி இருந்து நினைமின்கள் உம்தமக்கு ஊனம் இல்லைக்
கன்றிய காலனைக் காலால் கடிந்தான் அடியவற்காச்
சென்று தொழுமின்கள் தில்லையுள் சிற்றம்பலத்து நட்டம்
என்று வந்தாய் என்னும் எம்பெருமான் தன் திருக்குறிப்பே. 2

கல்மனவீர் கழியும் கருத்தே சொல்லிக் காண்பது என்னே
நல் மனவர் நவில் தில்லையுள் சிற்றம்பலத்து நடட்டம்
பொன்மலையில் வெள்ளிக்குன்றது போலப் பொலிந்து இலங்கி
என் மனமே ஒன்றிப் புக்கனன் போந்த சுவடு இல்லையே. 3

குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயில் குமிண் சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம் போல் மேனியில் பால்வெண்நீறும்
இனித்தம் உடைய எடுத்த பொற்பாதமும் காணப்பெற்றால்
மனித்தப்பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மா நிலத்தே. 4

வாய்த்தது நம்தமக்கு ஈது ஓர் பிறவி மதித்திடுமின்
பார்த்தற்குப் பாசுபதம் அருள் செய்தவன் பத்தர் உள்ளீர்
கோத்து அன்று முப்புரம் தீ வளைத்தான் தில்லை அம்பலத்துக்
கூத்தனுக்கு ஆட்டிட்டு இருப்பது அன்றோ நம்தம் கூழைமையே. 5

பூத்தன பொன்சடை பொன் போல் மிளிரப் புரிகணங்கள்
ஆர்த்தன கொட்டி அரித்தன பல்குறள்பூதகணம்
தேத்தென என்று இசை வண்டுகள் பாடு சிற்றம்பலத்துக்
கூத்தனில் கூத்து வல்லார் உளரோ என்தன் கோல்வளைக்கே. 6

முடிகொண்ட மத்தமும் முக்கண்ணின் நோக்கும் முறுவலிப்பும்
துடி கொண்ட கையும் துதைந்த வெண்நீறும் சுரிசுழலாள்
படி கொண்ட பாகமும் பாய் புலித்தோலும் என் பாவிநெஞ்சில்
குடி கொண்டவா தில்லை அம்பலக் கூத்தன் குரைகழலே. 7

படைக்கலமாக உன் நாமத்து எழுத்து அஞ்சும் என் நாவில் கொண்டேன்
இடைக்கலம் அல்லேன் எழுபிறப்பும் உனக்கு ஆட்செய்கின்றேன்
துடைக்கிறும் போகேன் தொழுது வணங்கித் தூ நீறு அணிந்து உன்
அடைக்கலம் கண்டாய் அணி தில்லைச் சிற்றம்பலத்து அரனே. 8

பொன் ஒத்த மேனிமேல் வெண்ணீறு அணிந்து புரிசடைகள்
 மின் ஒத்து இலங்கப் பலி தேர்ந்து உழலும் விடங்கர்வேட்ச்
 சின்னத்தினால் மலி தில்லையுள் சிற்றம்பலத்து நட்டம்
 என் அத்தன் ஆடல் கண்டு இன்புஉற்றதால் இவ் விரு நிலமே.9
 சாட எடுத்தது தக்கன் தன் வேள்வியில் சந்திரனை
 வீட எடுத்தது காலனை நாரணன் நான்முகனும்
 தேடெடுத்தது தில்லையுள் சிற்றம்பலத்து நட்டம்
 ஆட எடுத்திட்ட பாதம் அன்றோ நம்மை ஆட்கொண்டதே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

7. திருத்தல்லை

திருமுறை: 6 (1வதுபதிகம்)

பண்: கொல்லி

பெரிய திருத்தாண்டகம்

அரியானை அந்தணர்தம் சிந்தையானை
 அருமறையின் அகத்தானை அணுவை யார்க்கும்
 தெரியாத தத்துவனைத் தேனைப் பாலைத்
 திகழ் ஒளியைத் தேவர்கள் தம் கோனை மற்றைக்
 கரியானை நான்முகனைக் கனலைக் காற்றைக்
 கனைகடலைக் குலவரையைக் கலந்து நின்ற
 பெரியானைப் பெரும்பற்றப்புவியூரானைப்
 பேசாத நாள்எல்லாம் பிறவா நாளே.

கற்றானைக் கங்கை வார்சடையான் தன்னைக்
 காவிரி சூழ் வலஞ்சுழியும் கருதினானை
 அற்றார்க்கும் அலந்தார்க்கும் அருள்செய்வானை
 மற்று ஆரும் புகுவானை அறிந்தோம் அன்றே
 மற்று ஆரும் தன் ஒப்பார் இல்லாதனை
 வானவர்கள் எப்பொழுதும் வணங்கி ஏத்தப்
 பெற்றானைப் பெரும்பற்றப்புவியூரானைப்
 பேசாத நாள்ளல்லாம் பிறவா நாளே.

2

கருமானின்உரி அதளே உடையா வீக்கிக்
 கனைகழல்கள் கலந்து ஒலிப்ப அனல் கை ஏந்தி
 வரு மானத் திரள்தோள்கள் மட்டித்து ஆட
 வளர்மதியம் சடைக்கு அணிந்து மான் நேர் நோக்கி
 அரு மான வாள்முகத்தாள் அமர்ந்து காண
 அமரர்கணம் முடி வணங்க ஆடுகின்ற
 பெருமானைப் பெரும்பற்றப்புவியூரானைப்
 பேசாத நாள்ளல்லாம் பிறவா நாளே.

3

அருந்தவர்கள் தொழுது ஏத்தும் அப்பன்தன்னை
 அமர்கள் தம் பெருமானை அரனை மூவா
 மருந்து அமரார்க்கு அருள்புரிந்த மைந்தன்தன்னை
 மறிகடலும் குலவரையும் மண்ணும் விண்ணும்
 திருந்து ஒளிய தாரகையும் திசைகள் எட்டும்
 திரி சுடர்கள்ஓர் இரண்டும் பிறவுமாய்
 பெருந்தகையைப் பெரும்பற்றப்புவியூரானைப்
 பேசாத நாள்ளல்லாம் பிறவா நாளே.

4

16 திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் தேவாரம்

அருந்துணையை அடியார்தம் அல்லல் தீர்க்கும்

அருமருந்தை அகல் ஞாலத்து அகத்துள் தோன்றி
வரும் துணையும் சுற்றமும் பற்றும் விட்டு.

வான் புலன்கள் அகத்து அடக்கி மடவாரோடும்
பொருந்து அணைமேல் வரும் பயனைப் போக மாற்றிப்
பொது நீக்கித் தனை நினைய வல்லோர்க்கு என்றும்
பெருந்துணையைப் பெரும்பற்றப்புலியூரானைப்
பேசாத நாள் எல்லாம் பிறவா நாளே.

5

கரும்பு அமரும் மொழி மடவாள் பங்கன்தன்னைக்
கன வயிரக்குன்று அனைய காட்சியானை
அரும்பு அமரும் பூங்கொன்றைத்தாரான் தன்னை
அருமறையோடு ஆறுஅங்கம் ஆயினானைச்
சுரும்பு அமரும் கடிபொழில்கள் சூழ் தென் ஆரூர்ச்
சுடர்க்கொழுந்தைத் துளக்கு இல்லா விளக்கை மிக்க
பெரும் பொருளைப் பெரும்பற்றப்புலியூரானைப்
பேசாத நாள்எல்லாம் பிறவா நாளே.

6

வரும் பயனை எழுநரம்பின் ஓசையானை
வரை சிலையா வானவர்கள் முயன்ற வாளி
அரும் பயம் செய் அவுணர் புரம் எரியக் கோத்த
அம்மானை அலைகடல்நஞ்சு அயின்றான்தன்னைச்
சுரும்பு அமரும் குழல் மடவார் கடைக்கண் நோக்கில்
துளங்காத சிந்தையராய்த் துறந்தோர் உள்ளப்
பெரும்பயனைப் பெரும்பற்றப்புலியூரானைப்
பேசாத நாள் எல்லாம் பிறவா நாளே.

7

கார் ஆனை ஈர் உரிவைப்போர்வையானைக்
 காமரு பூங் கச்சி ஏகம்பன்தன்னை
 ஆரேனும் அடியவர்கட்கு அணியான்தன்னை
 அமரர்களுக்கு அறிவு அரிய அளவு இலானைப்
 பாரோரும் விண்ணோரும் பணிய நட்டம்
 பயில்கின்ற பரஞ்சுடரைப் பரனை எண்ணில்
 பேரானைப் பெரும்பற்றப்புவியூரானைப்
 பேசாத நாள் எல்லாம் பிறவா நாளே.

8

முற்றாத பால்மதியம் குடினானை
 மூஉலகம் தானாய முதல்வன்தன்னைச்
 செற்றார்கள் புரம்மூன்றும் செற்றான்தன்னைத்
 திகழ் ஒளியை மரகதத்தைத் தேனைப் பாலைக்
 குற்றாலத்து அமர்ந்து உறையும் குழகன்தன்னைக்
 கூத்துஆட வல்லானைக் கோனை ஞானம்
 பெற்றானைப் பெரும்பற்றப்புவியூரானைப்
 பேசாத நாள் எல்லாம் பிறவா நாளே.

9

கார் ஒளிய திருமேனிச் செங்கண் மாலும்
 கடிக்கமலத்து இருந்தவனும் காணா வண்ணம்
 சீர் ஒளிய தழல்பிழம்பாய் நின்ற தொல்லைத்
 திகழ் ஒளியைச் சிந்தைதனை மயக்கம் தீர்க்கும்
 ஏர் ஒளியை இரு நிலனும் விகம்பும் விண்ணும்
 ஏழ் உலகும் கடந்து அண்டத்து அப்பால் நின்ற
 பேரொளியைப் பெரும்பற்றப்புவியூரானைப்
 பேசாத நாள் எல்லாம் பிறவா நாளே.

10

8. திருத்தல்லை

திருமுறை : 6 (2வதுபதிகம்)

பண் : கொல்லி

புக்க திருத்தாண்டகம்

மங்கு மதிதவமுன் மாட வீதி

மயிலாப்பில் உள்ளார் மருகல் உள்ளார்

கொங்கில் கொடுமுடியார் குற்றாலத்தார்

குடமூக்கின் உள்ளார் போய்க் கொள்ளம்பூதூர்த்
தங்கும் இடம் அறியார் சால நாளார்

தருமபுரத்து உள்ளார் தக்களுரார்

பொங்கு வெண்ணீறு அணிந்து பூதம் சூழப்

புலியூர்ச் சிற்றம்பலமே புக்கார்தாமே.

1

நாகம் அரைக்கு அசைத்த நம்பர் இந் நாள்

நனிபள்ளி உள்ளார் போய் நல்லூர்த் தங்கிப்

பாகப்பொழுதுளலாம் பாகூர்த் தங்கிப்

பரிதிநியமித்தார் பன்னிருநாள்

வேதமும் வேள்விப் புகையும் ஓவா

விரிநீர் மிழலை எழுநாள் தங்கிப்

போகமும் பொய்யாப் பொருளும் ஆனார்

புலியூர்ச் சிற்றம்பலமே புக்கார் தாமே.

2

துறம் காட்டி எல்லாம் விரித்தார் போலும்

தூ மதியும் பாம்பும் உடையார் போலும்

மறம் காட்டி மும்மதிலும் எய்தார்போலும்

மந்திரமும் தந்திரமும் தாமேபோலும்

அறம்காட்டி அந்தணர்க்கு அன்று ஆலநீழல்
 அறம் அருளிச்செய்த அரணார் இந்நாள்
 புறங்காட்டு எரிஆடிப் பூதம் சூழப்
 புலியூர்ச் சிற்றம்பலமே புக்கார்தாமே.

3

வார் ஏறு வனமுலையாள் பாகமாக
 மழுவாள் கை ஏந்தி மயானத்து ஆடிச்
 சீர் ஏறு தண் வயல் சூழ் ஓத வேலித்
 திரு வாஞ்சியத்தார் திரு நள்ளாற்றார்
 கார் ஏறு கண்டத்தார் காமற் காய்ந்த
 கண் விளங்கு நெற்றியார் கடல்நஞ்சு உண்டார்
 போர் ஏறு தாம் ஏறிப் பூதம் சூழப்
 புலியூர்ச் சிற்றம்பலமே புக்கார்தாமே.

4

கார் ஆர் கமழ்கொன்றைக் கண்ணி சூடிக்
 கபாலம் கை ஏந்திக் கணங்கள் பாட
 ஊரார் இடு பிச்சை கொண்டு உழல்லும்
 உத்தமராய் நின்ற ஒருவனார் தாம்
 சீர் ஆர் கழல் வணங்கும் தேவதேவர்
 திரு ஆரூர்த் திரு மூலட்டானம் மேயார்
 போர் ஆர்விடை ஏறிப் பூதம் சூழப்
 புலியூர்ச் சிற்றம்பலமே புக்கார்தாமே.

5

காது ஆர் குழையினர் கட்டங்கத்தர்
 கயிலாயமாமலையார் காரோணத்தார்
 மூதாயர் மூதாதை இல்லார் போலும்
 முதலும் இறுதியும் தாமேபோலும்

மாதாய மாதர் மகிழ் அன்று

வன் மத வேள்தன் உடலம் காய்ந்தார் இந் நாள்
போது ஆர் சடை தாழ்ப் பூதம் சூழப்
புலியூர்ச் சிற்றம்பலமே புக்கார்தாமே.

6

இறந்தார்க்கும் என்றும் இறவாதார்க்கும்

இமையவர்க்கும் ஏகமாய் நின்று சென்று
பிறந்தார்க்கும் என்றும் பிறவாதார்க்கும்
பெரியார் தம் பெருமையே பேச நின்று
மறந்தார் மனத்து என்றும் மருவார்போலும்
மறைக்காட்டு உறையும் மழுவாள் செல்வர்
புறம் தாழ்சடை தாழ்ப் பூதம் சூழப்
புலியூர்ச் சிற்றம்பலமே புக்கார்தாமே.

7

குலா வெண்தலைமாலை என்பு பூண்டு

குளிக்கொன்றைத்தார் அணிந்து கொல் ஏறு ஏறிக்
கலா வெங்களிற்று உரிவைப்போர்வை மூடிக்
கை ஓடு அனல் ஏந்திக் காடு உறைவார்
நிலாவெண்மதி உரிஞ்ச நீண்ட மாடம்
நிறை வயல் சூழ் நெய்த்தானம் மேய செல்வர்
புலால் வெண்தலை ஏந்திப் பூதம் சூழப்
புலியூர்ச் சிற்றம்பலமே புக்கார்தாமே.

8

சந்தித்த கோவணத்தார் வெண்நூல் மார்பார்

சங்கரனைக் கண்டரோ கண்டோம் இந் நாள்
பந்தித்த வெள்விடையைப் பாய ஏறிப்
படுதலையில் என்கொலோ ஏந்திக் கொண்டு

வந்து ஈங்கு என் வெள்வளையும் தாழும் எல்லா
 மணி ஆரூர் நின்று அந்தி கொள்ளக்கொள்ளப்
 பொன்தீ மணிவிளக்குப் பூதம் பற்றப்
 புலியூர்ச் சிற்றம்பலமே புக்கார்தாமே.

9

பாதங்கள் நல்லார் பரவி ஏத்தப்
 பத்திமையால் பணி செய்யும் தொண்டர்தங்கள்
 ஏதங்கள் தீர இருந்தார்போலும்
 எழுபிறப்பும் ஆள் உடைய ஈசனார்தாம்
 வேதங்கள் ஒதி ஓர் வீணை ஏந்தி
 விடை ஒன்று தாம் ஏறி வேதகீதர்
 பூதங்கள் சூழப் புலித்தோல் வீக்கிப்
 புலியூர்ச் சிற்றம்பலமே புக்கார்தாமே.

10

பட்டு உடுத்துத் தோல் போர்த்துப் பாம்பு ஒன்று ஆர்த்துப்
 பகவனார் பாரிடங்கள் சூழ நட்டம்
 சிட்டராய்த் தீ ஏந்திச் செய்வார்தம்மைத்
 தில்லைச் சிற்றம்பலத்தே கண்டோம்இந் நாள்
 விட்டு இலங்கு சூலமே வெண்நூல் உண்டே
 ஒதுவதும் வேதமே வீணை உண்டே
 கட்டங்கம் கையதே சென்று காணீர்
 கறை சேர் மிடற்று எம் கபாலியார்க்கே.

11

திருச்சிறம்பலம்

9. திருவேட்களம்

திருமுறை : 5 (42வதுபதிகம்)

பண் : கொல்லி

திருக்குறுந்தொகை

இறைவன் : பாகுபதேசுவரர்

இறைவி : நல்லநாயகி

நன்று நாள்தோறும் நம் வினை போய் அறும்
என்றும் இன்பம் தழைக்க இருக்கலாம்
சென்று நீர் திரு வேட்களத்துள் ளுறை
துன்று பொற்சடையானைத் தொழுமினே. 1

கருப்பு வெஞ்சிலைக் காமனைக் காய்ந்தவன்
பொருப்புவெஞ்சிலையால் புரம் செற்றவன்
விருப்பன் மேவிய வேட்களம் கைதொழுது
இருப்பன் ஆகில் எனக்கு இடர் இல்லையே. 2

வேட்களத்து உறை வேதியன் எம்இறை
ஆக்கள் ஏறுவர் ஆன்ஐஞ்சும்ஆடுவர்
பூக்கள்கொண்டு அவன் பொன்அடி போற்றினால்
காப்பர் நம்மைக் கறைமிடற்று அண்ணலே. 3

அல்லல் இல்லை அருவினைதான் இல்லை
மல்கு வெண்பிறை சூடும் மணாளனார்
செல்வனார் திரு வேட்களம் கைதொழு
வல்லர் ஆகில் வழிஅது காண்மினே. 4

துன்பம் இல்லை துயர் இல்லையாம் இனி
நம்பன் ஆகிய நல் மணிகண்டனார்
என் பொனார் உறை வேட்கள நன்நகர்
இன்பன் சேவடி ஏத்தி இருப்பதே. 5

கட்டப்பட்டுக் கவலையில் வீழாதே
பொட்ட வல் உயிர் போவதன் முன்னம் நீர்
சிட்டனார் திரு வேட்களம் கைதொழுப்
பட்ட வல்வினை ஆயின பாறுமே.

6

வட்டமென் முலையாள் உமை பங்கனார்
எட்டும் ஒன்றும் இரண்டும் மூன்று ஆயினார்
சிட்டர் சேர் திரு வேட்களம் கைதொழுது
இட்டம் ஆகி இரு மட நெஞ்சமே.

7

நட்டம் ஆடிய நம்பனை நாள்தொறும்
இட்டத்தால் இனிது ஆக நினைமினோ
வட்டவார் முலையாள் உமை பங்கனார்
சிட்டனார் திரு வேட்களம் தன்னையே.

8

வட்ட மா மதில்மூன்று உடை வல் அரண்
சுட்ட கொள்கையர் ஆயினும் சூழ்ந்தவர்
குட்டவல்வினை தீர்த்துக் குளிர்விக்கும்
சிட்டர் பொற் திருவேட்களச் செல்வரே.

9

சேடனார் உறையும் செழு மாமலை
ஓடி ஆங்கு எடுத்தான் முடிபத்து இற
வாட ஊன்றி மலர் அடி வாங்கிய
வேடனார் உறை வேட்களம் சேர்மினே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

10. திருக்கழிப்பாலை

திருமுறை : 4 (6வது பதிகம்)

பண் : காந்தாரம்

இறைவன் : பால்வண்ணநாதர்

இறைவி : வேதநாயகி

வன பவளவாய் திறந்து வானவர்க்கும் தாளவனே என்கின்றாளால்
சின பவளத்திண்தோள்மேல் சேர்ந்து இலங்கு வெண்நீற்றன் என்கின்றாளால்
அன பவள மேகலையொடு அப்பாலைக்கு அப்பாலான் என்கின்றாளால்
கன பவளம் சிந்தும் கழிப்பாலைச் சேர்வானைக் கண்டாள் கொல்லோ. 1

வண்டு உலவு கொன்றை வளர்புன்சடையானே என்கின்றாளால்
விண்டு அலர்ந்து நாறுவது ஓர் வெள்ளருக்கநாள் மலர் உண்டு என்கின்றாளால்
உண்டு அயலே தோன்றுவது ஓர் உத்தரியப்பட்டு உடையன் என்கின்றாளால்
கண்டல் அயலே தோன்றும் கழிப்பாலைச் சேர்வானைக் கண்டாள் கொல்லோ. 2

பிறந்து இளைய திங்கள் எம்பெம்மான் முடிமேலது என்கின்றாளால்
நிறம் கிளரும் குங்குமத்தின் மேனி அவன் நிறமே என்கின்றாளால்
மறம் கிளர் வேல்கண்ணாள் மணி சேர் மிடற்றவனே என்கின்றாளால்
கறங்கு ஓதம் மல்கும் கழிப்பாலைச் சேர்வானைக் கண்டாள் கொல்லோ. 3

இரும்பு ஆர்ந்த சூலத்தன் ஏந்திய ஓர் வெண்மழுவன் என்கின்றாளால்
சுரும்பு ஆர் மலர்க்கொன்றைச் கண்ணவெண்நீற்றவனே என்கின்றாளால்
பெரும்பாலான் ஆகி ஓர் பிஞ்ஞகவேடத்தன் என்கின்றாளால்
கரும்பானல் பூக்கும் கழிப்பாலைச் சேர்வானைக் கண்டாள் கொல்லோ. 4

பழி இலான் புகழ் உடையன் பால்நீற்றன் ஆன்ஏற்றன் என்கின்றாளால்
விழி உலாம் பெருந்தடங்கண் இரண்டு அல்ல மூன்று உளவே என்கின்றாளால்
சுழி உலாம் வரு கங்கை தோய்ந்த சடையவனே என்கின்றாளால்
கழி உலாம் சூழ்ந்த கழிப்பாலைச் சேர்வானைக் கண்டாள் கொல்லோ. 5

பண் ஆர்ந்த வீணை பயின்ற விரலவனே என்கின்றாளால்
 எண்ணார் புரம் எரித்த எந்தைபெருமானே என்கின்றாளால்
 பண்ணார் முழவு அதிரப் பாடலொடு ஆடலனே என்கின்றாளால்
 கண்ணார் பூஞ்சோலைக் கழிப்பாலைச் சேர்வானைக் கண்டாள்கொல்லோ. 6

முதிரும் சடைமுடிமேல் மூழ்கும் இள நாகம் என்கின்றாளால்
 அது கண்டு அதன் அருகே தோன்றும் இளமதியம் என்கின்றாளால்
 சதுர் வெண்பளிக்குக் குழைகாதில் மின்னிடுமே என்கின்றாளால்
 கதிர் முத்தம் சிந்தும் கழிப்பாலைச் சேர்வானைக் கண்டாள்கொல்லோ. 7

ஓர் ஓதம் ஓதி உலகம் பலி திரிவான் என்கின்றாளால்
 நீர் ஓதம் ஏற நிமிர்புன்சடையானே என்கின்றாளால்
 பார் ஓத மேனிப் பவளம் அவன் நிறமே என்கின்றாளால்
 கார்ஓதம் மல்கும் கழிப்பாலைச் சேர்வானைக் கண்டாள்கொல்லோ. 8

வான் உலாம் திங்கள் வளர்புன்சடையானே என்கின்றாளால்
 ஊன் உலாம் வெண்தலை கொண்டு ஊர்ஊர் பலி திரிவான் என்கின்றாளால்
 தேன் உலாம் கொன்றை திளைக்கும் திருமார்பன் என்கின்றாளால்
 கான் உலாம் சூழ்ந்த கழிப்பாலைச் சேர்வானைக் கண்டாள்கொல்லோ. 9

அடர்ப்பு அரிய இராவணனை அரு வரைக்கீழ் அடர்த்தவனே என்கின்றாளால்
 கடர்ப் பெரிய திருமேனிச் சுண்ணவெண்நீற்றவனே என்கின்றாளால்
 மடல் பெரிய ஆலின்கீழ் நால்வர்க்கு அன்று உரைத்தான் என்கின்றாளால்
 கடல் கருவி சூழ்ந்த கழிப்பாலைச் சேர்வானைக் கண்டாள்கொல்லோ. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

11. திருக்கழிப்பாலை

திருமுறை: 5 (40வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

வண்ணமும் வடிவும் சென்று கண்டிலன்
எண்ணி நாமங்கள் ஏத்தி நிறைந்திலன்
கண் உலாம் பொழில் சூழ் கழிப்பாலை எம்
அண்ணலே அறிவான் இவள் தன்மையே.

1

மருந்து வானவர் உய்ய நஞ்சு உண்டு உகந்து
இருந்தவன் கழிப்பாலையுள் எம்பிரான்
திருந்து சேவடி சிந்தையுள் வைத்து இவள்
பரிந்து உரைக்கிலும் என் சொல் பழிக்குமே.

2

மழலைதான் வரச்சொல் தெரிகின்றிலன்
குழலின் நேர்மொழி கூறிய கேண்மினோ
அழகனே கழிப்பாலை எம் அண்ணலே
இகழ்வதோ எனை ஏன்றுகொள் என்னுமே.

3

செய்யமேனி வெண்நீறு அணிவான்தனை
மையல் ஆகி மதிக்கிலன் ஆரையும்
கை கொள் வெண்மழுவன் கழிப்பாலை எம்
ஐயனே அறிவான் இவள் தன்மையே.

4

கருத்தனைக் கழிப்பாலையுள் மேவிய
ஒருத்தனை உமையாள் ஒருபங்கனை
அருத்தியால் சென்று கண்டிட வேண்டும் என்று
ஒருத்தியார் உளம்ஊசல்அது ஆடுமே.

5

கங்கையைச் சடை வைத்து மலைமகள்
நங்கையை உடனேவைத்த நாதனார்
திங்களுக்குத் திருக் கழிப்பாலையான்
இங்கு வந்திடும் என்று இறுமாக்குமே.

6

ஐயனே அழகே அனல் ஏந்திய
கையனே கறை சேர்தரு கண்டனே
மை உலாம் பொழில் சூழ் கழிப்பாலை எம்
ஐயனே விதியே அருள் என்னுமே.

7

பத்தர்கட்கு அமுதாய பரத்தினை
முத்தனை முடிவு ஒன்று இலா மூர்த்தியை
அத்தனை அணியார் கழிப்பாலை எம்
சித்தனைச் சென்று சேருமா செப்புமே.

8

9

பொன் செய் மா முடி வாள் அரக்கன் தலை
அஞ்சும் நான்கும் ஒன்று இறுத்தான் அவன்
என் செயான் கழிப்பாலையுள் எம்பிரான்
துஞ்சும்போதும் துணை எனல் ஆகுமே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

12. திருக்கழிப்பாலை

திருமுறை : 4 (30வது பதிகம்)

திரு நேரிசை

நங்கையைப் பாகம் வைத்தார் ஞானத்தை நவில் வைத்தார்
அங்கையில் அனலும் வைத்தார் ஆனையின்உரிவை வைத்தார்
தம் கையின் யாழும் வைத்தார் தாமரைமலரும் வைத்தார்
கங்கையைச் சடையுள் வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்பனாரே. 1

விண்ணினை விரும்ப வைத்தார் வேள்வியை வேட்க வைத்தார்
பண்ணினைப் பாட வைத்தார் பத்தர்கள் பயில வைத்தார்
மண்ணினைத் தாவ நீண்ட மாலினுக்கு அருளும் வைத்தார்
கண்ணினை நெற்றி வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்பனாரே. 2

வாமனை வணங்க வைத்தார் வாயினை வாழ்த்த வைத்தார்
சோமனைச் சடைமேல் வைத்தார் சோதியுள் சோதி வைத்தார்
ஆ மன் நெய் ஆட வைத்தார் அன்பு எனும் பாசம் வைத்தார்
காமனைக் காயந்த கண்ணார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்பனாரே. 3

அரியன அங்கம்வேதம் அந்தணர்க்கு அருளும் வைத்தார்
பெரியன புரங்கள்மூன்றும் பேரழல் உண்ண வைத்தார்
பரிய தீவண்ணர்ஆகிப் பவளம் போல் நிறத்தை வைத்தார்
கரியது ஓர் கண்டம் வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்பனாரே. 4

கூர் இருள் கிழிய நின்ற கொடு மழுக் கையில் வைத்தார்
பேர் இருள் கழிய மல்கு பிறை புனல் சடையுள் வைத்தார்
ஆர் இருள் அண்டம் வைத்தார் அறுவகைச் சமயம் வைத்தார்
கார் இருள் கண்டம் வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்பனாரே. 5

உள் தங்கு சிந்தை வைத்தார் உள்குவார்க்கு உள்ளம் வைத்தார்
விண் தங்கு வேள்வி வைத்தார் வெந்துயர் தீரவைத்தார்
நள்தங்கு நடமும் வைத்தார் ஞானமும் நாவில் வைத்தார்
கட்டங்கம் தோள்மேல் வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்பனாரே.6

ஊனப் பேர் ஒழிய வைத்தார் ஒதியே உணர வைத்தார்
ஞானப் பேர் நவில வைத்தார் ஞானமும் நடுவும் வைத்தார்
வானப் பேராரும் வைத்தார் வைகுந்தற்கு ஆழி வைத்தார்
கானப் பேர் காதல் வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்பனாரே. 7

கொங்கினும் அரும்பு வைத்தார் கூற்றங்கள் கெடுக்க வைத்தார்
சங்கினுள் முத்தம் வைத்தார் சாம்பலும் பூச வைத்தார்
அங்கமும் வேதம் வைத்தார் ஆலமும் உண்டு வைத்தார்
கங்குலும் பகலும் வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்பனாரே. 8

சதுர்முகன் தானும் மாலும் தம்மிலே இகலக் கண்டு
எதிர்முகம் இன்றி நின்ற எரிஉருஅதனை வைத்தார்
பிதிர்முகன் காலன் தன்னைக் கால்தனில் பிதிரவைத்தார்
கதிர்முகம் சடையில் வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்பனாரே. 9

மாலினான் நங்கை அஞ்ச மதில் இலங்கைக்கு மன்னன்
வேலினான் வெகுண்டு எடுக்கக் காண்டலும் வேத நாவன்
நூலினான் நோக்கி நக்கு நொடிப்பதுஓர் அளவில் வீழக்
காலினால் ஊன்றியிட்டார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்பனாரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

13. திருக்கழிப்பாலை

திருமுறை: 4 (106வது பதிகம்)

திரு விருத்தம்

நெய்தல் குருகு தன் பிள்ளை என்று எண்ணி நெருங்கிச் சென்று
கைதைமடல் புல்கு தென்கழிப்பாலை அதன் உறைவாய்
பைதல்பிறையொடு பாம்பு உடன்வைத்த பரிசு அறியோம்
எய்தப்பெறின் இரங்காதுகண்டாய் நம் இறையவனே. 1

பரு மா மணியும் பவளம் முத்தும் பரந்து உந்தி வரை
பொரு மால் கரைமேல் திரை கொணர்ந்து ஏற்றப் பொலிந்து இலங்கும்
கரு மா மிடறு உடைக் கண்டன் எம்மான் கழிப்பாலை எந்தை
பெருமான் அவன் என்னை ஆள் உடையான் இப் பெரு நிலத்தே. 2

நாள்பட்டு இருந்து இன்பம் எய்தல் உற்று இங்கு நமன்தமரால்
கோட்பட்டு ஒழிவதன் முந்துஉறவே குளிர் ஆர் தடத்துத்
தாள் பட்ட தாமரைப் பொய்கை அம் தண் கழிப்பாலை அண்ணற்கு
ஆட்பட்டு ஒழிந்தம் அன்றே வல்லமாய் இவ் அகலிடத்தே. 3

திருச்சிற்றம்பலம்

14. திருக்கழிப்பாலை

திருமுறை: 6 (12வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

ஊன் உடுத்தி ஒன்பதுவாசல் வைத்து
ஒள் எலும்பு தூணா உரோமம் மேய்ந்து
தாம் எடுத்த கூரை தவிரப் போவார்
தயக்கம் பல படைத்தார் தாமரையினார்

கான் எடுத்து மா மயில்கள் ஆலும் சோலைக்
 கழிப்பாலை மேய கபாலப்பனார்
 வான்இடத்தை ஊடு அறுத்து வல்லைச் செல்லும்
 வழி வைத்தார்க்கு அவ் வழியே போதும் நாமே. 1

முறை ஆர்ந்த மும்மதிலும் பொடியாச் செற்று
 முன்னுமாய்ப் பின்னுமாய் முக்கண் எந்தை
 பிறை ஆர்ந்த சடைமுடிமேல் பாம்பு கங்கை
 பிணக்கம் தீர்த்து உடன்வைத்தார் பெரிய நஞ்சுக்
 கறை ஆர்ந்த மிடற்று அடங்கக் கண்ட எந்தை
 கழிப்பாலை மேய கபாலப்பனார்

மறை ஆர்ந்த வாய்மொழியான் மாய யாக்கை
 வழி வைத்தார்க்கு அவ் வழியே போதும் நாமே. 2

நெளிவு உண்டாக் கருதாதே நிமலன்தன்னை
 நினைமின்கள் நித்தலும் நேரிழையாளாய்
 ஒளி வண்டார் கருங்குழலி உமையாள்தன்னை
 ஒருபாகத்து அமர்ந்து அடியார் உள்கி ஏத்தக்
 களி வண்டார் கரும்பொழில் சூழ் கண்டல் வேலிக்
 கழிப்பாலை மேய கபாலப்பனார்

வளி உண்டார் மாயக் குரம்பை நீங்க
 வழி வைத்தார்க்கு அவ்வழியே போதும் நாமே. 3

பொடி நாறு மேனியர் பூதிப் பையர்
 புலித்தோலர் பொங்கு அரவர் பூணநூலர்
 அடி நாறு கமலத்தர் ஆரூர் ஆதி
 ஆன் அஞ்சும்ஆடும் ஆதிரையினார் தாம்

கடி நாறு பூஞ்சோலை கமழ்ந்து நாளும்

கழிப்பாலை மேய கபாலப்பனார்

மடி நாறு மேனி இம்மாயம் நீங்க

வழி வைத்தார்க்கு அவ்வழியே போதும் நாமே. 4

விண் ஆனாய் விண்ணவர்கள் விரும்பிவந்து

வேதத்தாய் கீதத்தாய் விரவி எங்கும்

எண் ஆனாய் எழுத்து ஆனாய் கடல்ஏழ் ஆனாய்

இறைஆனாய் எம் இறையே என்று நிற்கும்

கண் ஆனாய் கார் ஆனாய் பாரும் ஆனாய்

கழிப்பாலையுள் உறையும் கபாலப்பனார்

மண்ணாய் மாயக் குரம்பை நீங்க

வழி வைத்தார்க்கு அவ்வழியே போதும் நாமே. 5

விண்ணப்ப விச்சாதரர்கள் ஏத்த

விரி கதிரான் எரி கடரான் விண்ணும் ஆகி

பண் அப்பன் பத்தர் மனத்துள் ஏயும்

பசுபதி பாகபதன் தேசமூர்த்தி

கண்ணப்பன் கண் அப்பக் கண்டு உகந்தார்

கழிப்பாலை மேய கபாலப்பனார்

வண்ணப் பிணி மாயயாக்கை நீங்க

வழி வைத்தார்க்கு அவ்வழியே போதும் நாமே. 6

பிணம் புல்கு பீறல் குரம்பை மெய்யாப்

பேதப்படுகின்ற பேதைமீர்காள்

நிணம் புல்கு சூலத்தர் நீலகண்டர்

எண்தோளர் எண் நிறைந்த குணத்தினாலே

கணம்புல்லன் கருத்து உகந்தார் காஞ்சி உள்ளார்
 கழிப்பாலை மேய கபாலப்பனார்
 மணம் புல்கு மாயக் குரம்பை நீங்க
 வழி வைத்தார்க்கு அவ்வழியே போதும் நாமே. 7

இயல்பாய ஈசனை எந்தைதந்தை
 என்சிந்தை மேவி உறைகின்றாணை
 முயல்வாணை மூர்த்தியைத் தீர்த்தம்ஆன
 தியம்பகன் திரிசூலத்தன் நகையன்
 கயல் பாயும் கண்டல் சூழ்வுண்ட வேலிக்
 கழிப்பாலை மேய கபாலப்பனார்
 மயலாய மாயக் குரம்பை நீங்க
 வழி வைத்தார்க்கு அவ்வழியே போதும் நாமே. 8

செற்றது ஓர் மனம் ஒழிந்து சிந்தைசெய்து
 சிவமூர்த்தி என்று எழுவார் சிந்தையுள்ளால்
 உற்றது ஓர் நோய் களைந்து இவ் உலகம்எல்லாம்
 காட்டுவான் உத்தமன்தான் ஒதாது எல்லாம்
 கற்றது ஓர் நூலினன் களிறு செற்றான்
 கழிப்பாலை மேய கபாலப்பனார்
 மற்ற இது ஓர் மாயக் குரம்பை நீங்க
 வழி வைத்தார்க்கு அவ்வழியே போதும் நாமே. 9

பொருது அலங்கல் நீள்முடியான் போர் அரக்கன்
 புட்பகம் தான் பொருப்பின்மீது ஓடாதுஆக
 இரு நிலங்கள் நடுக்கு எய்த எடுத்திடுதலும்
 ஏந்திழையாள்தான் வெருவ இறைவன் நோக்கிக்

கரதலங்கள் கதிர்முடி ஆறு அஞ்சினோடு

கால்விரலால் ஊன்று கழிப்பாலையார்

வருதல் அங்கம் மாயக் குரம்பை நீங்க

வழி வைத்தார்க்கு அவ்வழியே போதும் நாமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

15. திருச்சாய்க்காடு

திருமுறை : 4 (65வதுபதிகம்)

திரு நேரிசை

தோடுலா மலர்கள் தூவித் தொழுது எழு மார்க்கண்டேயன்
வீடு நாள் அணுகிற்று என்று மெய் கொள்வான் வந்த காலன்
பாடு தான் செல்லும் அஞ்சிப் பாதமே சரணம் என்னச்
சாடினார் காலன் மாளச் சாய்க்காடு மேவினாரே. 1

வடம் கெழு மலை மத்தாக வானவர் அசுரரோடு
கடைந்திட எழுந்த நஞ்சம் கண்டு பல் தேவர் அஞ்சி
அடைந்து நும் சரணம் என்ன அருள் பெரிது உடையார் ஆகித்
தடங்கடல் நஞ்சம் உண்டார் சாய்க்காடு மேவினாரே. 2

அரண் இலா வெளிய நாவல் அரு நிழலாக ஈசன்
வரணியல் ஆகித் தன் வாய் நூலினால் பந்தர்செய்ய
முரண் இலாச் சிலந்திதன்னை முடி உடை மன்னன் ஆக்கித்
தரணிதான் ஆள வைத்தார் சாய்க்காடு மேவினாரே. 3

அரும் பெருஞ் சிலைக் கை வேடனாய் விறல் பார்த்தற்கு அன்று
உரம் பெரிது உடைமை காட்டி ஒன் அமர் செய்து மீண்டே
வரம் பெரிது உடையன் ஆக்கி வாள் அமர்முகத்தில் மன்னும்
சரம் பொலி தூணி ஈந்தார் சாய்க்காடு மேவினாரே. 4

இந்திரன் பிரமன் அங்கி எண்வகை வசுக்களோடு
மந்திர மறைஅது ஒதி வானவர் வணங்கி வாழ்த்தத்
தந்திரம் அறியாத் தக்கன் வேள்வியைத் தகர்த்தஞான்று
சந்திரற்கு அருள்செய்தாரும் சாய்க்காடு மேவினாரே. 5

ஆ மலி பாலும் நெய்யும் ஆட்டி அர்ச்சனைகள் செய்து
பூ மலி கொன்றை சூட்டப் பொறாத தன் தாதை தானைக்
கூர்மழு ஒன்றால் ஒச்சக் குளிர்சடைக் கொன்றைமாலைத்
தாமம் நல் சண்டிக்கு ஈந்தார் சாய்க்காடு மேவினாரே. 6

மையறு மனத்தனாய பகீரதன் வரங்கள் வேண்ட
ஐயம் இல் அமரர் ஏத்த ஆயிரம் முகம் அதுஆகி
வையகம் நெளியப் பாய்வான் வந்து இழி கங்கை என்னும்
தையலைச் சடையில் ஏற்றார் சாய்க்காடு மேவினாரே. 7

குவப் பெருந் தடக்கை வேடன் கொடுஞ்சிலை இறைச்சிப்பாரம்
துவர்ப் பெருஞ் செருப்பால் நீக்கித் தூய வாய்க்கலசம் ஆட்ட
உவப் பெருங் குருதி சோர ஒரு கணை இடந்து அங்கு அப்பத்
தவப் பெருந் தேவு செய்தார் சாய்க்காடு மேவினாரே. 8

நக்குலாம் மலர் பல் நூறு கொண்டு நல்ஞானத்தோடு
மிக்க பூசனைகள் செய்வான் மென்மலர் ஒன்று காணாது
ஒக்கும் என் மலர்க்கண் என்று அங்கு ஒரு கணை இடந்தும் அப்பச்
சக்கரம் கொடுப்பர்போலும் சாய்க்காடு மேவினாரே. 9

புயங்கமைஞ் ஞான்கும் பத்துமாய கொண்டு அரக்கன் ஒடிச்
சிவன்திருமலையைப் பேர்க்கத் திருமலர்க் குழலி அஞ்ச
வியன் பெற எய்தி வீழ விரல் சிறிது ஊன்றி மீண்டே
சயம் பெற நாமம் ஈந்தார் சாய்க்காடு மேவினாரே. 10

16. திருச்சாய்க்காடு

திருமுறை: 6 (82வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

இறைவன்: சாயாவனேசுவரர், அமுதேசுவரர்

இறைவி: குயிலினும் நன்மொழியம்மை

வானத்து இளமதியும் பாம்பும் தன்னில்

வளர்சடைமேல் ஆதரிப்ப வைத்தார் போலும்

தேனைத் திளைத்து உண்டு வண்டு பாடும்

தில்லை நடம்ஆடும் தேவர்போலும்

ஞானத்தின் ஒண்கடராய் நின்றார் போலும்

நன்மையும் தீமையும் ஆனார் போலும்

தேன் ஒத்து அடியார்க்கு இனியார் போலும்

திருச் சாய்க்காட்டு இனிது உறையும் செல்வர்தாமே. 1

விண்ணோர் பரவ நஞ்சு உண்டார்போலும்

வியந்துருத்தி வேள்விக்குடியார்போலும்

அண்ணாமலை உறையும் அண்ணல்போலும்

அதியரையமங்கை அமர்ந்தார்போலும்

பண்ணார் களி வண்டு பாடி ஆடும்

பராய்த்துறையுள் மேய பரமர் போலும்

திண்ணார் புகார் முத்து அலைக்கும் தெண்ணீர்த்

திருச் சாய்க்காட்டு இனிது உறையும் செல்வர்தாமே. 2

கான் இரிய வேழம் உரித்தார் போலும்

காவிரிப்பூம்பட்டினத்து உள்ளார்போலும்

வான் இரிய வரு புரம்முன்று எரித்தார்போலும்

வடகயிலை மலைஅது தம் இருக்கைபோலும்

ஊன் இரியத் தலை கலனா உடையார்போலும்
 உயர் தோணிபுரத்து உறையும் ஒருவர்போலும்
 தேன் இரிய மீன் பாயும் தெண்ணீர்ப் பொய்கைத்
 திருச் சாய்க்காட்டு இனிது உறையும் செல்வர்தாமே. 3

ஊன்உற்ற வெண்தலை சேர் கையர்போலும்
 ஊழிபல கண்டு இருந்தார்போலும்
 மான் உற்ற கரதலம் ஒன்று உடையார்போலும்
 மறைக்காட்டுக் கோடி மகிழ்ந்தார்போலும்
 கான் உற்ற ஆடல் அமர்ந்தார்போலும்
 காமனையும் கண்அழலால் காய்ந்தார்போலும்
 தேன் உற்ற சோலை திகழ்ந்து தோன்றும்
 திருச் சாய்க்காட்டு இனிது உறையும் செல்வர்தாமே. 4

கார் மல்கு கொன்றையும் தாரார் போலும்
 காலனையும் ஓர் உதையால் கண்டார்போலும்
 பார் மல்கி ஏத்தப்படுவார்போலும்
 பருப்பதத்தே பல்ஊழி நின்றார்போலும்
 ஊர்மல்கு பிச்சைக்கு உழன்றார்போலும்
 ஒத்தார் ஒருநாளும் நீங்கார்போலும்
 சீர்மல்கு பாடல் உகந்தார்போலும்
 திருச் சாய்க்காட்டு இனிது உறையும் செல்வர்தாமே. 5

மா வாய் பிளந்து உகந்த மாலும் செய்ய
 மலரவனும் தாமேயாய் நின்றார்போலும்
 மூவாத மேனி முதல்வர் போலும்
 முதுகுன்றமூதூர் உடையார்போலும்

கோவாய முனிதன்மேல் வந்த கூற்றைக்

குரைகழலால் அன்று குமைத்தார்போலும்

தேவாதிதேவர்க்கு அரியார்போலும்

திருச் சாய்க்காட்டு இனிது உறையும் செல்வர்தாமே. 6

கடு வெளியோடு ஓர் ஐந்தும் ஆனார்போலும்

காரோணத்து என்றும் இருப்பார்போலும்

இடிகுரல் வாய்ப் பூதப்படையார்போலும்

ஏகம்பம் மேவி இருந்தார்போலும்

படி ஒருவர் இல்லாப் படியார்போலும்

பாண்டிக்கொடுமுடியும் தம் ஊர் போலும்

செடிபடுநோய் அடியாரைத் தீர்ப்பார்போலும்

திருச் சாய்க்காட்டு இனிது உறையும் செல்வர்தாமே. 7

விலை இலா ஆரம் சேர் மார்பார்போலும்

வெண்நீறு மெய்க்கு அணிந்த விகிர்தார்போலும்

மலையினார் மங்கை மணாளார்போலும்

மாற்பேறு காப்பாய் மகிழ்ந்தார் போலும்

தொலைவுஇலார் புரம்மூன்றும் தொலைத்தார்போலும்

சோற்றுத்துறை துருத்தி உள்ளார்போலும்

சிலையினார் செங்கண் அரவார்போலும்

திருச் சாய்க்காட்டு இனிது உறையும் செல்வர்தாமே. 8

அல்லல் அடியார்க்கு அறுப்பார்போலும்

அமருலகம் தம் அடைந்தார்க்கு ஆட்சிபோலும்

நல்லமும் நல்லூரும் மேயார்போலும்

நள்ளாறு நாளும் பிரியார் போலும்

முல்லைமுகை நகையாள் பாகர்போலும்
முன்னமே தோன்றி முளைத்தார்போலும்
தில்லை நடம்ஆடும் தேவர்போலும்
திருச் சாய்க்காட்டு இனிது உறையும் செல்வர்தாமே. 9

உறைப்பு உடைய இராவணன் பொன்மலையைக் கையால்
ஊக்கம் செய்து எடுத்தலுமே உமையாள் அஞ்ச
நிறைப் பெருந்தோள் இருபதும் பொன்முடிகள்பத்தும்
நிலம் சேர விரல் வைத்த நிமலர்போலும்
பிறைப்பிளவு சடைக்கு அணிந்த பெம்மான் போலும்
பெண் ஆண்உருவாகி நின்றார்போலும்
சிறப்பு உடைய அடியார்கட்கு இனியார்போலும்
திருச் சாய்க்காட்டு இனிது உறையும் செல்வர்தாமே.10

திருச்சிறற்பலம்

17. திருவெண்காடு

திருமுறை: 5 (49வதுபதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவன்: கவேதாரணியேசுவரர், திருவெண்காட்டேசர்

இறைவி: பிரமவித்யா நாயகி

பண் காட்டிப் படியாய தன் பத்தர்க்குக்
கண் காட்டிக் கண்ணில் நின்ற மணி ஒக்கும்
பெண் காட்டிப் பிறைச் சென்னி வைத்தான் திரு
வெண்காட்டை அடைந்து உய் மட நெஞ்சமே. 1

கொள்ளி வெந்தழல் வீசி நின்று ஆடுவார்
ஒள்ளிய கணம் சூழ் உமைபங்கனார்
வெள்ளியன் கரியன் பசு ஏறிய
தெள்ளியன் திரு வெண்காடு அடை நெஞ்சே. 2

ஊன் நோக்கும் இன்பம் வேண்டி உழலாதே
வான் நோக்கும் வழிஆவது நின்மினோ
தான் நோக்கும் தன் அடியவர் நாவினில்
தேன் நோக்கும் திரு வெண்காடு அடை நெஞ்சே. 3

பரு வெண்கோட்டுப் பைங்கண் மதவேழத்தின்
உருவம் காட்டி நின்றான் உமை அஞ்சவே
பெருவெண்காட்டு இறைவன் உறையும் இடம்
திரு வெண்காடு அடைந்து உய் மட நெஞ்சே. 4

பற்று அவன் கங்கை பாம்பு மதிஉடன்
உற்றவன் சடையான் உயர் ஞானங்கள்
கற்றவன் கயவர் புரம் ஓர் அம்பால்
செற்றவன் திருவெண்காடு அடை நெஞ்சே. 5

கூடினான் உமையாள் ஒருபாகமாய்
வேடனாய் விசயற்கு அருள்செய்தவன்
சேடனார் சிவனார் சிந்தை மேய வெண்
காடனார் அடியே அடை நெஞ்சமே. 6

தரித்தவன் கங்கை பாம்பு மதிஉடன்
புரித்த புன்சடையான் கயவர் புரம்
எரித்தவன் மறைநான்கினோடு ஆறுஅங்கம்
விரித்தவன் உறை வெண்காடு அடை நெஞ்சே. 7

பட்டம் இண்டை அவைகொடு பத்தர்கள்
சிட்டன் ஆதி என்று சிந்தைசெய்யவே
நட்டமூர்த்தி ஞானச்சுடராய் நின்ற
அட்டமூர்த்திதன் வெண்காடு அடை நெஞ்சே. 8

ஏனவேடத்தினானும் பிரமனும்
தான் அவ்வேடம் முன் தாழ்ந்து அறிகின்றிலா
ஞானவேடன் விசயற்கு அருள்செய்யும்
கான வேடன்தன் வெண்காடு அடை நெஞ்சே. 9

பாலை ஆடுவர் பல்மறை ஒதுவர்
சேலை ஆடிய கண் உமை பங்கனார்
வேலை ஆர் விடம் உண்ட வெண்காடர்க்கு
மாலை ஆவது மாண்டவர் அங்கமே. 10

இரா வணம் செய மா மதி பற்று அவ் ஐ
யிரா வணம் உடையான் தனை உள்குமின்
இராவணன்தனை ஊன்றி அருள்செய்த
இராவணன் திரு வெண்காடு அடைமினே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

18. திருவெண்காடு

திருமுறை : 6 (35வதுபதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

தூண்டு சுடர் மேனித் தூநீறு ஆடிச்
சூலம் கை ஏந்தி ஓர் சுழல் வாய் நாகம்
பூண்டு பொறிஅரவம் காதில் பெய்து
பொன்சடைகள் அவை தாழ்ப் புரிவெண் நூலர்
நீண்டு கிடந்து இலங்கு திங்கள் சூடி
நெடுந்தெருவே வந்து எனது நெஞ்சம் கொண்டார்
வேண்டும் நடை நடக்கும் வெள்ளு ஏறி
வெண்காடு மேவிய விகிர்தனாரே. 1

பாதம் தரிப்பார்மேல் வைத்த பாதர்
 பாதாளம்ஏழ் உருவப் பாய்ந்த பாதர்
 ஏதம் படா வண்ணம் நின்ற பாதர்
 ஏழ்உலகுமாய் நின்ற ஏகபாதர்
 ஒதத்து ஒலி மடங்கி ஊர் உண்டு ஏறி
 ஒத்து உலகம்எல்லாம் ஒடுங்கியபின்
 வேதத்து ஒலி கொண்டு வீணை கேட்பார்
 வெண்காடு மேவிய விகிர்தனாரே.

2

நென்னலை ஓர் ஒடு ஏத்திப் பிச்சைக்கு என்று
 வந்தார்க்கு வந்தேன் என்று இல்லே புக்கேன்
 அந் நிலையே நிற்கின்றார் ஐயம் கொள்ளார்
 அருகே வருவார் போல் நோக்குகின்றார்
 நும் நிலைமை ஏதோ நும் ஊர்தான் ஏதோ
 என்றேனுக்கு ஒன்றுஆகச் சொல்லமாட்டார்
 மென்முலையார் கூடி விரும்பி ஆடும்
 வெண்காடு மேவிய விகிர்தனாரே.

3

ஆகத்து உமை அடக்கி ஆறு சூடி
 ஐவாய் அரவு அசைத்து அங்கு ஆன்ஏறுஏறிப்
 போகம்பல உடைத்தாய்ப் பூதம் சூழப்
 புலித்தோல் உடையாப் புகுந்து நின்றார்
 பாகு இடுவான் சென்றேனைப் பற்றி நோக்கிப்
 பரிசு அழித்து என் வளை கவர்ந்தார் பாவிவேனை
 மேகம் முகில் உரிஞ்சு சோலை சூழ்ந்த
 வெண்காடு மேவிய விகிர்தனாரே.

4

கொள்ளைக் குழைக் காதின் குண்டைப்பூதம்
 கொடுகொட்டி கொட்டிக் குனித்துப் பாட
 உள்ளம் கவர்ந்திட்டுப் போவார் போல
 உழிதருவர் நான் தெரியமாட்டேன் மீண்டேன்
 கள்ளவிழி விழிப்பர் காணாக் கண்ணால்
 கண்ணுளார் போலே கரந்து நிற்பர்
 வெள்ளச் சடைமுடியர் வேத நாவர்
 வெண்காடு மேவிய விகிர்தனாரே.

5

தொட்டு இலங்கு சூலத்தர் மழுவாள் ஏந்திச்
 சுடர்க் கொன்றைத் தார் அணிந்து சுவைகள் பேசிப்
 பட்டி வெள்ளு ஏறிப் பலியும் கொள்ளார்
 பார்ப்பாரைப் பரிசு அழிப்பார் ஒக்கின்றாரால்
 கட்டு இலங்கு வெண்ணீற்றார் கனலப்பேசிக்
 கருத்து அழித்து வளை கவர்ந்தார் காலைமாலை
 விட்டு இலங்குசடைமுடியர் வேத நாவர்
 வெண்காடு மேவிய விகிர்தனாரே

6

பெண்பால் ஒரு பாகம் பேணா வாழ்க்கைக்
 கோள் நாகம் பூண்பனவும் நாண் ஆம் சொல்லார்
 உண்பார் உறங்குவார் ஒவ்வா நங்காய்
 உண்பதுவும் நஞ்சு அன்றேல் ஒவி உண்ணார்
 பண்பால் அவிர்சடையர் பற்றி நோக்கிப்
 பாலைப் பரிசு அழியப் பேசுகின்றார்
 விண்பால் மதி சூடி வேதம் ஒதி
 வெண்காடு மேவிய விகிர்தனாரே

7

மருதங்களா மொழிவர் மங்கையோடு

வானவரும் மால் அயனும் கூடித் தங்கள்
சுருதங்களால் துதித்து தூநீர் ஆட்டித்

தோத்திரங்கள் பல சொல்லித் தூபம் காட்டிக்
கருதும் கொல் எம்பெருமான் செய் குற்றேவல்

என்பார்க்கு வேண்டும் வரம் கொடுத்து
விகிர்தங்களா நடப்பர் வெள்ளு ஏறி

வெண்காடு மேவிய விகிர்தனாரே

8

புள்ளானும் நான்முகனும் புக்கும் போந்தும்

காணார் பொறி அழலாய் நின்றான்தன்னை
உள்ளானை ஒன்று அல்லா உருவினானை

உலகுக்கு ஒரு விளக்காய் நின்றான் தன்னைக்
கள் ஏந்து கொன்றை தூய்க் காலைமூன்றும்

ஓவாமே நின்று தவங்கள் செய்த
வெள்ளானை வேண்டும் வரம் கொடுப்பார்

வெண்காடு மேவிய விகிர்தனாரே.

9

மாக் குன்று எடுத்தோன்தன் மைந்தன் ஆகி

மா வேழம் வில்லா மதித்தான்தன்னை
நோக்கும் துணைத் தேவர் எல்லாம் நிற்க

நொடவரையில் நோவ விழித்தான் தன்னைக்
காக்கும் கடல் இலங்கைக் கோமான்தன்னைக்

கதிர் முடியும் கண்ணும் பிதுங்க ஊன்றி
வீக்கம் தவிர்த்த விரலார்போலும்

வெண்காடு மேவிய விகிர்தனாரே.

10

19. திருத்தோணிபுரம்

திருமுறை: 5 (45வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

மாது இயன்று மனைக்கு இரு என்றக்கால்
நீதிதான் சொல நீ எனக்கு ஆர் எனும்
சோதி ஆர்தரு தோணிபுரவர்க்குத்
தாதி ஆவன் நான் என்னும் என் தையலே.

1

நக்கம் வந்து பலி இடு என்றார்க்கு இட்டம்
மிக்க தையலை வெள்வளை கொள்வது
தொக்க நீர்வயல் தோணிபுரவர்க்குத்
தக்கது அன்று தமது பெருமைக்கே.

2

கெண்டை போல் நயனத்து இமவான்மகள்
வண்டு வார்குழலாள் உடன்ஆகவே
துண்டவான்பிறைத் தோணிபுரவரைக்
கண்டு காழுறுகின்றனள் கன்னியே.

3

பாலையாழ் மொழியாள் அவள் தாழ்சடை
மேலள் ஆவது கண்டனள் விண் உறச்
சோலை ஆர்தரு தோணிபுரவர்க்குச்
சால நல்லள் ஆகின்றனள் தையலே.

4

பண்ணின் நேர் மொழியாள் பலி இட்ட இப்
பெண்ணை மால்கொடு பெய்வளை கொள்வது
கண்ணம் ஆடிய தோணிபுரத்து உறை
அண்ணலாருக்குச் சால அழகிதே.

5

முல்லைவெண் நகை மொய்குழலாய் உனக்கு
அல்லன் ஆவது அறிந்திலை நீ கனித்
தொல்லை ஆர் பொழில் தோணிபுரவர்க்கே
நல்லை ஆயிடுகின்றனை நங்கையே.

6

ஒன்றுதான் அறியார் உலகத்தவர்
நின்று சொல்லி நிகழ்ந்த நினைப்பு இலர்
துன்று வார் பொழில் தோணிபுரவர்தம் -
கொன்றை குடும் குறிப்புஅது ஆகுமே.

7

உறவு பேய்க்கணம் உண்பது வெண்தலை
உறைவது ஈமம் உடலில் ஓர் பெண்கொடி
துறைகள் ஆர் கடல் தோணிபுரத்து உறை
இறைவனார்க்கு இவள் என் கண்டு அன்புஆவதே.

8

மாக யானை மருப்பு ஏர் முலையினர்
போக யானும் அவள் புக்கதே புகத்
தோகை சேர்தரு தோணிபுரவர்க்கே
ஆக யானும் அவர்க்கு இனி ஆளதே.

9

இட்டமாயின செய்வாள் என் பெண்கொடி
கட்டம் பேசிய கார்அரக்கன்தனைத்
துட்டு அடக்கிய தோணிபுரத்துஉறை
அட்டமூர்த்திக்கு அன்புஅது ஆகியே.

10

20. திருக்கழுமலம்

திருமுறை : 4 (82வது பதிகம்)

திருவிருத்தம்

இறைவன் : பிரமபுரீசரர், தோணியப்பர்

இறைவி : திருநிலை நாயகி

பார் கொண்டு மூடிக்கடல் கொண்டருன்று நின் பாதம் எல்லாம்
நால் அஞ்ச புள்ளினம் ஏந்தின என்பர் நளிர்மதியம்
கால்கொண்ட வண்கைச் சடை விரித்து ஆடும் கழுமலவர்குக்
ஆள்அன்றி மற்றும் உண்டோ அம் தண் ஆழி அகலிடமே. 1

கடை ஆர் கொடி நெடுமாடங்கள் எங்கும் கலந்து இலங்க
உடையான் உடைதலைமாலையும் சூடி உகந்து அருளி
விடைதான் உடைய அவ் வேதியன் வாழும் கழுமலத்துள்
அடைவார் வினைகள் அவை என்க நாள்தொறும் ஆடுவரே. 2

திரைவாய்ப் பெருங்கடல் முத்தம் குவிப்ப முகந்துகொண்டு
நுரைவாய் நுளைச்சியர் ஓடிக் கழுமலத்துள் அழுந்தும்
விரைவாய் நறுமலர் சூடிய விண்ணவன்தன் அடிக்கே
வரையாப் பரிசுஇவை நாள்தொறும் நம்தமை ஆள்வனவே. 3

விரிக்கும் அரும்பதம் வேதங்கள் ஓதும் விழுமிய நூல்
உரைக்கில் அரும்பொருள் உள்ளுவர் கேட்கில் உலகம் முற்றும்
இரிக்கும் பறையொடு பூதங்கள் பாடக் கழுமலவன்
நிருத்தம் பழம்படி ஆடும் கழல் நம்மை ஆள்வனவே. 4

சிந்தித்து எழு மனமே நினையாமுன் கழுமலத்தைப்
பந்தித்த வல்வினை தீர்க்க வல்லானைப் பசுபதியைச்
சந்தித்த காலம் அறுத்தும் என்று எண்ணி இருந்தவர்க்கு
முந்தித் தொழு கழல் நாள்தொறும் நம்தமை ஆள்வனவே. 5

நிலையும் பெருமையும் நீதியும் சால அழகு உடைத்தாய்
அலையும் பெருவெள்ளத்து அன்று மிதந்த இத் தோணிபுரம்
கிலையில் திரி புரம்முன்று எரித்தார் தம் கழுமலவர்
அலரும் கழல்அடி நாள்தொறும் நம்தமை ஆள்வனவே. 6

முற்றிக் கிடந்து முந்நீரின் மிதந்து உடன்மொய்த்து அமரர்
சுற்றிக் கிடந்து தொழப்படுகின்றது சூழ் அரவம்
தெற்றிக் கிடந்து வெங் கொன்றையும் துன்றி வெண்திங்கள் சூடும்
கற்றைச் சடைமுடியார்க்கு இடமாய கழுமலமே. 7

உடலும் உயிரும் ஒருவழிச் செல்லும் உலகத்துள்ளே
அடையும் உனை வந்து அடைந்தார் அமரர் அடிஇணைக்கீழ்
நடையும் விழவொடு நாள்தொறும் மல்கும் கழுமலத்துள்
விடையன் தனிப்பதம் நாள்தொறும் நம்தமை ஆள்வனவே. 8

பரவைக் கடல்நஞ்சம் உண்டதும் இல்லை இப் பார்முழுதும்
நிரவிக் கிடந்து தொழப்படுகின்றது நீண்டு இருவர்
சிரமப்பட வந்து சார்ந்தார் கழல்அடி காண்பதற்கே
அரவக் கழல்அடி நாள்தொறும் நம்தமை ஆள்வனவே. 9

கரை ஆர் கடல் சூழ் இலங்கையர்கோன்தன் முடி சிதறத்
தொலையா மலர்அடி ஊன்றலும் உள்ளம் விதிர்விதித்துத்
தலையாய்க் கிடந்து உயர்ந்தான் தன் கழுமலம் காண்பதற்கே
அலையாப் பரிசுஇவை நாள்தொறும் நம்தமை ஆள்வனவே. 10

21. திருக்கழுமலம்

திருமுறை : 4 (83வது பதிகம்)

திரு விருத்தம்

படையார் மழு ஒன்று பற்றிய கையன் பதி வினவில்
கடையார் கொடி நெடுமாடங்கள் ஒங்கும் கழுமலமாம்
மடைவாய்க் குருகுஇனம் பாளை விரிதொறும் வண்டுஇனங்கள்
பெட்ட வாய் மது உண்டு பேராது இருக்கும் பெரும்பதியே.

திருச்சிற்றம்பலம்

22. திருப்புள்ளிருக்குவேளூர்

திருமுறை : 5 (79வது பதிகம்)

திருகுறுந்தொகை

இறைவன் : வைத்தியநாதர்,

இறைவி : தையல்நாயகி

வெள்ளருக்கு அரவம் விரவும் சடைப்
புள்ளிருக்குவேளூர் அரன் பொன்கழல்
உள்ளிருக்கும் உணர்ச்சி இல்லாதவர்
நள்ளிருப்பர் நரகக்குழியிலே.

1

மாற்றம் ஒன்று அறியீர் மனைவாழ்க்கை போய்க்
கூற்றம் வந்து உமைக் கொள்வதன் முன்னமே
போற்ற வல்லீரேல் புள்ளிருக்குவேளூர்
சீற்றமாயின தேய்ந்து அறும் காண்மினே.

2

அருமறையனை ஆணொடு பெண்ணனைக்
கருவிடம் மிக உண்ட எம் கண்டனைப்
புரிவெண்ணூலனைப் புள்ளிருக்குவேளூர்
உருகி நைபவர் உள்ளம் குளிருமே.

3

தன் உருவை ஒருவருக்கு அறிவொணா
மின்உருவனை மேனி வெண்நீற்றனைப்
பொன்உருவனைப் புள்ளிருக்குவேளூர்
என்ன வல்லவர்க்கு இல்லை இடர்களே.

4

செங்கண்மால் பிரமற்கும் அறிவொணா
அங்கியின் உருவாகி அழல்வதோர்
பொங்கு அரவனைப் புள்ளிருக்குவேளூர்
மங்கைபாகனை வாழ்த்த வரும் இன்பே.

5

குற்றமில்லியைக் கோலச் சிலையினால்
செற்றவர் புரம் செந்தழல் ஆக்கியைப்
புற்று அரவனைப் புள்ளிருக்குவேளூர்
பற்ற வல்லவர் பாவம் பறையுமே.

6

கையினோடு கால் கட்டி உமர்எலாம்
ஐயன் வீடினன் என்பதன் முன்னம் நீர்
பொய்யிலா அரன் புள்ளிருக்குவேளூர்
மை உலாவிய கண்டனை வாழ்த்துமே.

7

உள்ளம் உள்கி உகந்து சிவன் என்று
மெள்ள உள்க வினை கெடும் மெய்ம்மையே
புள்ளினார் பணி புள்ளிருக்குவேளூர்
வள்ளல் பாதம் வணங்கித் தொழுமினே.

8

9

அரக்கனார் தலைபத்தும் அழிதர
நெருக்கி மா மலர்ப்பாதம் நிறுவிய
பொருப்பனார் உறை புள்ளிருக்குவேளூர்
விருப்பினால் தொழுவார் வினை வீடுமே.

10

23. திருப்புள்ளிருக்குவேளூர்

திருமுறை : 6 (54வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

ஆண்டாளை அடியேனை ஆளாக்கொண்டு

அடியோடு முடி அயன் மால் அறியா வண்ணம்

நீண்டாளை நெடுங்கள மா நகரான்தன்னை

நேமி வான் படையால் நீள் உரவோன் ஆகம்

கீண்டாளைக் கேதாரம் மேவினானைக்

கேடுஇலியைக் கிளர் பொறிவாள் அரவோடு என்பு

பூண்டாளைப் புள்ளிருக்குவேளூரானைப்

போற்றாதே ஆற்ற நாள் போக்கினேனே. 1

சீர்த்தானைச் சிறந்து அடியேன் சிந்தையுள்ளே

திகழ்ந்தானைச் சிவன்தன்னைத் தேவதேவைக்

கூர்த்தானைக் கொடு நெடுவேல் கூற்றம்தன்னைக்

குரைகழலால் குமைத்து முனி கொண்ட அச்சம்

போர்த்தானைப் பிறப்புஇலியை இறப்பு ஒன்று இல்லாப்

பெம்மானைக் கைம்மாவின் உரிவை பேணிப்

போர்த்தானைப் புள்ளிருக்கு வேளூரானைப்

போற்றாதே ஆற்ற நாள் போக்கினேனே. 2

பத்திமையால் பணிந்து அடியேன் தன்னைப் பன்னாள்

பாமாலை பாடப் பயில்வித்தானை

எத்தேவும் ஏத்தும் இறைவன்தன்னை

எம்மானை என் உள்ளத்துள்ளே ஊறும்

அத்தேனை அமுதத்தை ஆவின் பாலை

அண்ணிக்கும் தீம்கரும்பை அரனை ஆதிப்
புத்தேனைப் புள்ளிருக்குவேளுரானைப்

போற்றாதே ஆற்ற நாள் போக்கினேனே.

3

இருளாய உள்ளத்தின் இருளை நீக்கி

இடர்பாவம் கெடுத்து ஏழையேனை உய்யத்
தெருளாத சிந்தைதனைத் தெருட்டித் தன் போல்
சிவலோகநெறி அறியச் சிந்தை தந்த

அருளானை ஆதி மா தவத்து உளானை

ஆறுஅங்கம் நால்வேதத்து அப்பால் நின்ற
பொருளானைப் புள்ளிருக்குவேளுரானைப்

போற்றாதே ஆற்ற நாள் போக்கினேனே.

4

மின்உருவை விண்ணகத்தில் ஒன்றாய் மிக்கு

வீசம் கால்தன் அகத்தில் இரண்டாய் செந்தீத்
தன்உருவில் மூன்றாய்த் தாழ் புனலில் நான்காய்த்
தரணிதலத்து அஞ்சாகி எஞ்சாத் தஞ்ச

மன் உருவை வான் பவளக்கொழுந்தை முத்தை

வளர் ஒளியை வயிரத்தை மாசு ஒன்று இல்லாப்
பொன்உருவைப் புள்ளிருக்குவேளுரானைப்

போற்றாதே ஆற்ற நாள் போக்கினேனே.

5

அறை ஆர் பொன்கழல் ஆர்ப்ப அணியார் தில்லை

அம்பலத்துள் நடம்ஆடும் அழகன் தன்னைக்
கறையார் மூஇலைநெடுவேல் கடவுள்தன்னைக்

கடல் நாகைக்காரோணம் கருதினானை

இறையானை என் உள்ளத்துள்ளே விள்ளாது

இருந்தானை ஏழ்பொழிலும் தாங்கி நின்ற
பொறையானைப் புள்ளிருக்குவேளுரானைப்
போற்றாதே ஆற்ற நாள் போக்கினேனே.

6

நெருப்பு அனைய திருமேனி வெண்நீற்றானை

நீங்காது என் உள்ளத்தினுள்ளே நின்ற
விருப்பவனை வேதியனை வேதவித்தை
வெண்காடும் வியன்துருத்தி நகரும் மேவி
இருப்பவனை இடைமருதோடு ஈங்கோய் நீங்கா
இறைவனை எனை ஆளும் கயிலை என்னும்
பொருப்பவனைப் புள்ளிருக்குவேளுரானைப்
போற்றாதே ஆற்ற நாள் போக்கினேனே.

7

பேராயிரம் பரவி வானோர் ஏத்தும்

பெம்மானை பிரிவு இலா அடியார்க்கு என்றும்
வாராத செல்வம் வருவிப்பானை
மந்திரமும் தந்திரமும் மருந்தும் ஆகித்
தீரா நோய் தீர்த்து அருளவல்லான்தன்னை
திரிபுரங்கள் தீ எழத் திண் சிலை கைக்கொண்ட
போரானைப் புள்ளிருக்குவேளுரானைப்
போற்றாதே ஆற்ற நாள் போக்கினேனே.

8

பண்ணியனைப் பைங்கொடியாள் பாகன்தன்னைப்

படர்ச்சடைமேல் புனல் கரந்த படின்தன்னை
நண்ணியனை என் ஆக்கித் தன் ஆனானை
நால்மறையின் நல்பொருளை நளிர்வெண்திங்கள்

கண்ணியனைக் கடிய நடை விடை ஒன்று ஏறும்

காரணனை நாரணனை கமலத்து ஒங்கும்

புண்ணியனைப் புள்ளிருக்கு வேளுரானைப்

போற்றாதே ஆற்ற நாள் போக்கினேனே.

9

இறுத்தானை இலங்கையர்கோன் சிரங்கள்பத்தும்

எழுநரம்பின் இன்னிசை கேட்டு இன்புஉற்றானை

அறுத்தானை அடியார்தம் அருநோய் பாவம்

அலைகடலில் ஆலாலம் உண்டு கண்டம்

கறுத்தானைக் கண்அழலால் காமன் ஆகம்

காய்ந்தானைக் கனல் மழுவும் கலையும் அங்கை

பொறுத்தானைப் புள்ளிருக்குவேளுரானைப்

போற்றாதே ஆற்ற நாள் போக்கினேனே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

24. திருநீறியூர்

திருமுறை : 5 (23வது பதிகம்)

இறைவன் : மகாலட்சுமி நாதர்

திருக்குறுந்தொகை

இறைவி : உலகநாயகி

கொடுங் கண் வெண்தலை கொண்டு குறை விலைப்

படும் கண் ஒன்று இலராய்ப் பலி தேர்ந்து உண்பர்

நெடுங்கண் மங்கையர் ஆட்டு அயர் நின்றியூர்க்

கடுங்கைக் கூற்று உதைத்திட்ட கருத்தரே.

1

வீதி வேல்நெடுங்கண்ணியர் வெள்வளை
நீதியே கொளப்பாலது நின்றியூர்
வேதம் ஒதி விளங்கு வெண்தோட்டராய்க்
காதில் வெண்குழை வைத்த எம் கள்வரே. 2

பற்றின் ஆர் அரவம் புலித்தோல்மிசைச்
சுற்றினார் சுண்ணப் போர்வை கொண்டார் கடர்
நெற்றிக்கண்உடையார் அமர் நின்றியூர்
பற்றினாரைப் பற்றா வினைப் பாவமே. 3

பறையின் ஓசையும் பாடலின் ஓசையும்
மறையின் ஓசையும் மல்கி அயல்எலாம்
நிறையும் பூம் பொழில் சூழ் திருநின்றியூர்
உறையும் ஈசனை உள்கும் என் உள்ளமே. 4

சுனையுள் நீலம் சுளியும் நெடுங்கணாள்
இனையன் என்று என்றும் ஏசுவது என்கொலோ
நினையும் தண்வயல் சூழ் திருநின்றியூர்ப்
பனையின் ஈர்உரி போர்த்த பரமரே. 5

உரைப்பக் கேண்மின் நும் உச்சி உளான்தனை
நிரைப் பொன் மாமதில் சூழ் திருநின்றியூர்ப்
உரைப் பொன்கற்றையர் ஆர் இவர் ஆரோ எனில்
திரைத்துப் பாடித் திரிவரும் செல்வரே. 6

கன்றி ஊர் முகில் போலும் கருங்களிற்று
இன்றி ஏறலனால் இது என்கொலோ
நின்றியூர் பதியாக நிலாயவன்
வென்றி ஏறு உடை எங்கள் விகிர்தனே. 7

நிலை இலா வெள்ளைமாலையன் நீண்டது ஓர்
கொலை விலால் எயில் எய்த கொடியவன்
நிலையின் ஆர் வயல் சூழ் திருநின்றியூர்
உரையினால் தொழுவார் வினை ஓயுமே. 8

அஞ்சி ஆகிலும் அன்புபட்டு ஆகிலும்
நெஞ்சம் வாழி நினை நின்றியூரை நீ
இஞ்சிமாமதில் எய்து இமையோர் தொழக்
குஞ்சி வான்பிறை சூடிய கூத்தனே. 9

எளியனா மொழியா இலங்கைக்கு இறை
களியினால் கயிலாயம் எடுத்தவன்
நெளிய ஊன்ற வல்லான் அமர் நின்றியூர்
அளியினால் தொழுவார் வினை அல்குமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

25. திருப்புன்கூரும் திருநீரும்

திருமுறை : 4 (6வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

இறைவன் : திருபுன்கூர் சிவலோக நாதர்

இறைவி : சொக்க நாயகி

இறைவன் : திருநீர் அருட்சோமநாதர்

இறைவி : வேயுறுதோளியம்மை

பிறவாதே தோன்றிய பெம்மான் தன்னைப்

பேணாதார் அவர் தம்மைப் பேணாதானைத்

துறவாதே கட்டு அறுத்த சோதியானைத்

தூ நெறிக்கும் தூ நெறியாய் நின்றான்தன்னைத்

திறமாய எத்திசையும் தானே ஆகித்

திருப் புன்கூர் மேவிய சிவலோகனை

நிறமாம் ஒளியானை நீரோனை

நீதனேன் என்னே நான் நினையாவாறே.

1

பின்தானும் முன்தானும் ஆனான்தன்னைப்

பித்தர்க்குப் பித்தனாய் நின்றான்தன்னை

நன்று ஆங்கு அறிந்தவர்க்கும் தானே ஆகி

நல்வினையும் தீவினையும் ஆனான்தன்னைச்

சென்று ஓங்கி விண் அளவும் தீ ஆனானைத்

திருப்புன்கூர் மேவிய சிவலோகனை

நின்றாய நீரே நிலாவினானை

நீதனேன் என்னே நான் நினையாவாறே.

2

இல்லானை எவ்விடத்தும் உள்ளான்தன்னை

இனிய நினையாதார்க்கு இன்னாதானை

வல்லானை வல் அடைந்தார்க்கு அருளும் வண்ணம்

மாட்டாதார்க்கு எத்திறத்தும் மாட்டாதானைச்

செல்லாத செந்நெறிக்கே செல்விப்பானைத்

திருப்புன்கூர் மேவிய சிவலோகனை

நெல்லால் விளை கழனி நீரோனை

நீதனேன் என்னே நான் நினையாவாறே.

3

கலைஞானம் கல்லாமே கற்பித்தானைக்

கடுநரகம் சாராமே காப்பான்தன்னைப்

பலவாய வேடங்கள் தானே ஆகிப்

பணிவார்கட்கு அங்குஅங்கே பற்றுஆனானைச்

சிலையால் புரம் எரித்த தீஆடியைத்

திருப் புன்கூர் மேவிய சிவலோகனை

நிலை ஆர் மணி மாட நீரோனை

நீதனேன் என்னே நான் நினையாவாறே.

4

நோக்காதே எவ்வளவும் நோக்கினானை

நுணுகாதே யாதுஒன்றும் நுணுகினானை

ஆக்காதே யாது ஒன்றும் ஆக்கினானை

அணுகாதார் அவர்தம்மை அணுகாதானைத்

தேக்காதே தெண்கடல்நஞ்சு உண்டான்தன்னைத்

திருப்புன்கூர் மேவிய சிவலோகனை

நீக்காத பேர்ஒளி சேர் நீரோனை

நீதனேன் என்னே நான் நினையாவாறே.

5

பூண் அலாப் பூணானைப் பூசாச் சாந்தம்

உடையானை முடை நாளும் புன் கலத்தில்

ஊண் அலா ஊணானை ஒருவர் காணா

உத்தமனை ஒளி திகழும் மேனியானைச்

சேண் உலாம் செழும் பவளக்குன்று ஒப்பானைத்

திருப்புன் கூர் மேவிய சிவலோகனை

நீண்உலாம் மலர்க் கழனி நீரோனை

நீதனேன் என்னே நான் நினையாவாறே.

6

உரை ஆர் பொருளுக்கு உலப்புஇலானை

ஒழியாமே எவ்உருவும் ஆனான்தன்னைப்

புரைஆய்க் கனமாய் ஆழ்ந்து ஆழாதானைப்

புதியனவுமாய் மிகவும் பழையான் தன்னைத்

திரை ஆர் புனல் சேர் மகுடத்தானைத்
 திருப்புன் கூர் மேவிய சிவலோகனை
 நிரை ஆர் மணிமாட நீரோனை
 நீதனேன் என்னே நான் நினையாவாறே.

7

கூர் அரவத்து அணையானும் குளிர்தண்பொய்கை
 மலரவனும் கூடிச்சென்று அறியமாட்டார்
 ஆர்ஒருவர் அவர் தன்மை அறிவார் தேவர்
 அறிவோம் என்பார்க்கு எல்லாம் அறியல் ஆகாச்
 சீர் அரவக் கழலானை நிழல் ஆர் சோலைத்
 திருப்புன் கூர் மேவிய சிவலோகனை
 நீர் அரவத் தண்கழனி நீரோனை
 நீதனேன் என்னே நான் நினையாவாறே.

8

கைஎலாம் நெய் பாயக் கழுத்தே கிட்டக்
 கால் நிமிர்த்து நின்று உண்ணும் கையர் சொன்ன
 பொய்எலாம் மெய் என்று கருதிப் புக்குப்
 புள்ளுவரால் அகப்படாது உய்யப் போந்தேன்
 செய்எலாம் செழுங் கமலப் பழன வேலித்
 திருப் புன்கூர் மேவிய சிவலோகனை
 நெய்தல் வாய்ப் புனல் படப்பை நீரோனை
 நீதனேன் என்னே நான் நினையாவாறே.

9

இகழுமாறு எங்ஙனே ஏழைநெஞ்சே
 இகழாது பரந்து ஒன்றாய் நின்றான்தன்னை
 நகழ மால்வரைக்கீழ் இட்டு அரக்கர்கோனை
 நலன் அழித்து நன்கு அருளிச்செய்தான் தன்னைத்

திகழும் மா மதகரியின்உரி போர்த்தானைத்
 திருப்புன்கூர் மேவிய சிவலோகனை
 நிகழுமா வல்லானை நீரோனை
 நீதனேன் என்னே நான் நினையாவாறே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

26. திருஅன்னியூர்

திருமுறை : 5 (8வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவன் : ஆபத்சகாயேசுவரர்

இறைவி : பெரியநாயகி

பாறலைத்த படுவெண்தலையினன்
 நீறலைத்த செம்மேனியன் நேரிழை
 கூறலைத்த மெய் கோள் அரவு ஆட்டிய
 ஆறலைத்த சடை அன்னியூரனே

1

பண்டு ஒத்த மொழியாளை ஓர்பாகமாய்
 இண்டைச் செஞ்சடையன் இருள் சேர்ந்தது ஓர்
 கண்டத்தன் கரியின் உரி போர்த்தவன்
 அண்டத்து அப் புறத்தான் அன்னியூரனே.

2

பரவி நாளும் பணிந்தவர்தம் வினை
 துரவைஆகத் துடைப்பவர்தம் இடம்
 குரவம் நாளும் குழல் உமை கூறராய்
 அரவம் ஆட்டுவர்போல் அன்னியூரனே.

3

வேதகீதர் விண்ணோர்க்கும் உயர்ந்தவர்
 சோதி வெண்பிறை துன்று சடைக்கு அணி
 நாதர் நீதியினால் அடியார்தமக்கு
 ஆதியாகி நின்றார் அன்னியூரனே.

4

எம்பிரான் இமையோர்கள் தமக்கு எலாம்
இன்பர் ஆகி இருந்த எம் ஈசனார்
துன்ப வல்வினை போகத் தொழுமவர்க்கு
அன்பர் ஆகி நின்றார் அன்னியூரரே. 5

வெந்தநீறு மெய் பூசும் நல் மேனியர்
கந்தமாமலர் சூடும் கருத்தினர்
சிந்தையார் சிவனார் செய்யதீவண்ணர்
அந்தணாளர்கண்டார் அன்னியூரரே. 6

ஊனை ஆர் தலையில் பலி கொண்டு உழல்
வானை வானவர்தாங்கள் வணங்கவே
தேனை ஆர் குழலாளை ஓர்பாகமா
ஆனைஈர் உரியார் அன்னியூரரே. 7

காலை போய்ப் பலி தேர்வர் கண்ணார் நெற்றி
மேலைவானவர் வந்து விரும்பிய
சோலை சூழ் புறங்காடு அரங்கு ஆகவே
ஆலின்கீழ் அறத்தார் அன்னியூரரே. 8

எரி கொள் மேனியர் என்பு அணிந்து இன்பராய்த்
திரியும் மூளையில் தீ எழச் செற்றவர்
கரிய மாலொடு நான்முகன் காண்பதற்கு
அரியராகி நின்றார் அன்னியூரரே. 9

வஞ்சரக்கன் கரமும் சிரத்தொடும்
அஞ்சும் அஞ்சும் ஓர் ஆறும் நான்கும் இறப்
பஞ்சின் மெல்விரலால் அடர்த்து ஆயிழை
அஞ்சல் அஞ்சல் என்றார் அன்னியூரரே. 10

27. திருமணஞ்சேர்

திருமுறை : 5 (87வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவன் : அருள்வள்ளல் நாயகர்

இறைவி : யாழினும் மென்மொழியம்மை

பட்டம்நெற்றியர் பாய் புலித்தோலினர்
நட்டம் நின்று நவில்பவர் நாள்தொறும்
சிட்டர் வாழ் திருவார் மணஞ்சேரி எம்
வட்டவார்சடையார் வண்ணம் வாழ்த்துமே.

1

துன்னு வார்குழலாள் உமையாளொடும்
பின்னுவார்சடைமேல் பிறை வைத்தவர்
மன்னு வார் மணஞ்சேரி மருந்தினை
உன்னுவார் வினை ஆயின ஓயுமே.

2

பற்றில் ஆடு அரவு ஆட்டும் புனிதனார்
தெற்றினார் புரம் தீ எழச் செற்றவர்
சுற்றின் ஆர் மதில் சூழ் மணஞ்சேரியார்
பற்றினார் அவர் பற்று அவர் காண்மினே.

3

மத்தமும் மதியும் வளர் செஞ்சடை
முத்தர் முக்குணர் மூசு அரவம் அணி
சித்தர் தீவணர் சீர் மணஞ்சேரி எம்
வித்தர் தாம் விருப்பாரை விருப்பரே.

4

துள்ளு மான்மறி தூ மழுவாளினர்
வெள்ள நீர் கரந்தார் சடைமேல் அவர்
அள்ளல் ஆர் வயல் சூழ் மணஞ்சேரி எம்
வள்ளலார் கழல் வாழ்த்தல் வாழ்வு ஆவதே.

5

நீர் பரந்த நிமிர்புன்சடையின் மேல்
 ஊர் பரந்த உரகம் அணிபவர்
 சீர் பரந்த திரு மணஞ்சேரியார்
 ஏர் பரந்து அங்கு இலங்கு சூலத்தரே. 6

சுண்ணத்தர் கடுநீறு உகந்து ஆடலார்
 விண்ணத்து அம் மதி சூடிய வேதியர்
 மண்ணத்து அம் முழுவார் மணஞ்சேரியார்
 வண்ணத்து அம் முலையாள்உமை வண்ணரே. 7

துன்ன ஆடையர் தூ மழுவாளினர்
 பின்னும் செஞ்சடைமேல் பிறை வைத்தவர்
 மன்னு வார் பொழில் சூழ் மணஞ்சேரி எம்
 மன்னனார் கழலே தொழ வாய்க்குமே. 8

சித்தர் தேவர்கள் மாலொடு நான்முகன்
 புத்தர்சேர் அமண்கையர் புகழவே
 மத்தர்தாம் அறியார் மணஞ்சேரி எம்
 அத்தனார் அடியார்க்கு அல்லல் இல்லையே. 9

கடுத்த மேனி அரக்கன் கயிலையை
 எடுத்தவன் நெடு நீள் முடிபத்து இறப்
 படுத்தலும் மணஞ்சேரி அருள் எனக்
 கொடுத்தனன் கொற்றவாளொடு நாமமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

28. திருக்குறுக்கை வீரட்டம்

திருமுறை : 4 (49வது பதிகம்)

திரு நேரிசை

இறைவன் : வீரட்டேசுவரர்

இறைவி : ஞானாம்பிகை

ஆதியில் பிரமனார் தாம் அர்ச்சித்தார் அடிஇணைக்கீழ்
ஓதிய வேதநாவர் உணருமாறு உணரல்உற்றார்
சோதியுள் சுடராய்த் தோன்றிச் சொல்லினை இறந்தார் பல்பூக்
கோதி வண்டு அறையும் சோலைக் குறுக்கைவீரட்டனாரே. 1

நீற்றினை நிறையப் பூசி நித்தலும் நியமம் செய்து
ஆற்று நீர் பூரித்து ஆட்டும் அந்தணனாரைக் கொல்வான்
சாற்றும் நாள் அற்றது என்று தருமராசற்காய் வந்த
கூற்றினைக் குமைப்பர்போலும் குறுக்கைவீரட்டனாரே. 2

தழைத்தது ஓர் ஆத்தியின்கீழ்த் தாபரம் மணலால் கூப்பி
அழைத்து அங்கே ஆவின் பாலைக் கறந்து கொண்டு ஆட்டக் கண்டு
பிழைத்த தன் தாதை தானைப் பெருங் கொடுமழுவால் வீசக்
குழைத்தது ஓர் அமுதம் ஈந்தார் குறுக்கைவீரட்டனாரே. 3

சிலந்தியும் ஆனைக்காவில் திருநிழல் பந்தர்செய்து
உலந்து அவண் இறந்தபோதே கோச்செங்கணானும் ஆகக்
கலந்த நீர்க் காவிரி சூழ் சோணாட்டுச் சோழர்தங்கள்
குலம்தனில் பிறப்பித்திட்டார் குறுக்கைவீரட்டனாரே. 4

ஏறு உடன் ஏழ் அடர்த்தான் எண்ணி ஆயிரம்பூக்கொண்டு
ஆறு உடைச் சடையினானை அர்ச்சித்தான் அடிஇணைக்கீழ்
வேறும் ஓர் பூக் குறைய மெய்ம் மலர்க்கண்ணை யீண்டக்
கூறும் ஓர் ஆழி ஈந்தார் குறுக்கைவீரட்டனாரே. 5

கல்லினால் எறிந்து கஞ்சி தாம் உணும் சாக்கியனார்
நெல்லினார் சோறு உணாமே நீள் விகம்பு ஆள வைத்தார்
எல்லி ஆங்கு எரி கை ஏந்தி எழில் திகழ் நட்டம் ஆடிக்
கொல்லியாம் பண் உகந்தார் குறுக்கைவீரட்டனாரே. 6

காப்பது ஓர் வில்லும் அம்பும் கையது ஓர் இறைச்சிப்பாரம்
தோல் பெருஞ் செருப்புத் தொட்டுத் தூய வாய்க்கலசம் ஆட்டித்
தீப் பெருங் கண்கள் செய்யகுருதிநீர் ஒழுகத் தன் கண்
கோப்பதும் பற்றிக் கொண்டார் குறுக்கைவீரட்டனாரே. 7

நிறை மறைக்காடுதன்னில் நீண்டு எரி தீபம்தன்னைக்
கறை நிறத்து எலி தன் மூக்குச் சுட்டிடக் கனன்று தூண்ட
நிறை கடல் மண்ணும் விண்ணும் நீண்ட வான்உலகம் எல்லாம்
குறைவறக் கொடுப்பர் போலும் குறுக்கைவீரட்டனாரே. 8

அணங்கு உமை பாகமாக அடக்கிய ஆதிமூர்த்தி
வணங்குவார் இடர்கள் தீர்க்கும் மருந்து நல் அருந்தவத்த
கணம்புல்லர்க்கு அருள்கள் செய்து காதலாம் அடியார்க்கு என்றும்
குணங்களைக் கொடுப்பர்போலும் குறுக்கைவீரட்டனாரே. 9

எடுத்தனன் எழில் கயிலை இலங்கையர்மன்னன் தன்னை
அடுத்து ஒருவிரலால் ஊன்ற அலறிப்போய் அவனும் வீழ்ந்து
விடுத்தனன் கைநரம்பால் வேதகீதங்கள் பாடக்
கொடுத்தனர் கொற்றவாள் நாள் குறுக்கைவீரட்டனாரே. 10

29. திருக்குறுக்கை வீரட்டம்

திருமுறை : 4 (50வது பதிகம்)

திரு நேரிசை

இறைவன் : வீரட்டேசுவரர்

இறைவி : ஞானாம்பிகை

நெடிய மால் பிரமனோடு நீர் எனும் பிலயம் கொள்ள
அடியொடு முடியும் காணார் அருச்சுனற்கு அம்பும் வில்லும்
துடி உடைவேடராகித் தூய மந்திரங்கள் சொல்லிக்
கொடி நெடுந் தேர் கொடுத்தார் குறுக்கைவீரட்டனாரே. 1

ஆத்தம் ஆம் அயனும் மாலும் அன்றி மற்று ஒழிந்த தேவர்
சோத்தம் எம்பெருமான் என்று தொழுது தோத்திரங்கள் சொல்லத்
தீர்த்தம் ஆம் அட்டம் முன் சீர் உடை ஏழுநாளும்
கூத்தராய் வீதி போந்தார் குறுக்கைவீரட்டனாரே. 2

திருச்சிற்றம்பலம்

30. திருக்குரக்குக்கா

திருமுறை : 5 (75வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவன் : குந்தளேசுவரர்

இறைவி : குந்தளநாயகி

மரக் கொக்காம் என வாய்விட்டு அலறி நீர்
சரக்குக் காவித் திரிந்து அயராது கால்
பரக்கும் காவிரி நீர் அலைக்கும் கரைக்
குரக்குக்கா அடையக் கெடும் குற்றமே.

கட்டாறே கழி காவிரி பாய் வயல்
கொட்டாறே புனல் ஊறு குரக்குக்கா
முட்டாறா அடி ஏத்த முயல்பவர்க்கு
இட்டாறா இடர் ஓட எடுக்குமே. 2

கைஅனைத்தும் கலந்து எழு காவிரி
செய்யனைத்திலும் சென்றிடும் செம் புனல்
கொய்யனைத்தும் கொணரும் குரக்குக்கா
ஐயனைத் தொழுவார்க்கு அல்லல் இல்லையே. 3

மிக்கு அனைத்துத் திசையும் அருவிகள்
புக்குக் காவிரி போந்த புனல் கரைக்
கொக்குஇனம் பயில் சோலைக் குரக்குக்கா
நக்கனை நவில்வார் வினை நாசமே. 4

விட்டு வெள்ளம் விரிந்து எழு காவிரி
இட்டநீர் வயல் எங்கும் பரந்திடக்
கொட்டமா முழவு ஒங்கு குரக்குக்கா
இட்டமாய் இருப்பார்க்கு இடர் இல்லையே. 5

மேலைவானவரோடு விரி கடல்
மாலும் நான்முகனாலும் அளப்பு ஒணாக்
கோல மானிகைக் கோயில் குரக்குக்காப்
பாலராய்த் திரிவார்க்கு இல்லை பாவமே. 6

ஆலநீழல் அமர்ந்த அழகனார்
காலனை உதைகொண்ட கருத்தனார்
கோல மஞ்ஞைகள் ஆலும் குரக்குக்காப்
பாலருக்கு அருள்செய்வர் பரிவொடே. 7

செக்கர் அங்கு எழு செஞ்சுடர்ச்சோதியார்
அக்கு அரையர் எம் ஆதிபுராணனார்
கொக்குஇனம் வயல் சேரும் குரக்குக்கா
நக்கனைத் தொழ நம் வினை நாசமே.

8

உருகி ஊன் குழைந்து ஏத்தி எழுமின் நீர்
கரிய கண்டன் கழல்அடி தன்னையே
குரவனம் செழுங் கோயில் குரக்குக்கா
இரவும் எல்லியும் ஏத்தித் தொழுமினே.

9

இரக்கமின்றி மலை எடுத்தான் முடி
உரத்தை ஒல்க அடர்த்தான் உறைவு இடம்
குரக்குஇனம் குதிகொள்ளும் குரக்குக்கா
வரத்தனைப் பெற வான்உலகு ஆள்வரே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

31. திருஓமாரம்புலியூர்

திருமுறை : 6 (88வதுபதிகம்)

இறைவன் : துயர்தீர்த்தநாதர்

திருத்தாண்டகம்

இறைவி : பூங்கொடிநாயகி

ஆர் ஆரும் மூவிலைவேல் அங்கையானை

அலைகடல் நஞ்சு அயின்றானை அமரர் ஏத்தும்

ஏர் ஆரும் மதி பொதியும் சடையினானை

எழுபிறப்பும் எனை ஆளா உடையான்தன்னை

ஊர் ஆரும் படநாகம் ஆட்டுவாளை

உயர்புகழ் சேர்தரும் ஓமாம்புலியூர் மன்னும்

சீர் ஆரும் வடதளி எம் செல்வன்தன்னைச்

சேராதே திகைத்து நாள் செலுத்தினேனே. 1

ஆதியான் அரி அயன் என்று அரிய ஒண்ணா

அமரர் தொழும் கழலாளை அமலன்தன்னைச்

சோதி மதி கலை தொலையத் தக்கன் எச்சன்

சுடர் இரவி அயில் எயிறு தொலைவித்தாளை

ஓதி மிக அந்தணர்கள் எரிமூன்று ஒம்பும்

உயர் புகழார் தரும் ஓமாம்புலியூர் மன்னும்

தீதில் திரு வடதளி எம் செல்வன்தன்னைச்

சேராதே திகைத்து நாள் செலுத்தினேனே. 2

வரும் மிக்க மதயாளை உரித்தான்தன்னை

வானவர்கோன் தோள் அனைத்தும் மடிவித்தானைத்

தரு மிக்க குழல் உமையாள் பாகன்தன்னைத்

சங்கரன்எம்பெருமானைத் தரணிதன்மேல்

உரு மிக்க மணி மாடம் நிலாவு வீதி

உத்தமர் வாழ்தரும் ஓமாம்புலியூர் மன்னும்

திரு மிக்க வடதளி எம் செல்வன்தன்னைச்

சேராதே திகைத்து நாள் செலுத்தினேனே. 3

அன்றினவர் புரம்மூன்றும் பொடியாய் வேவ

அழல் விழித்த கண்ணாளை அமரர்கோனை

வென்றி மிகு காலன் உயிர் பொன்றி வீழ

விளங்கு திருவடி எடுத்த விகிர்தன்தன்னை

ஒன்றிய சீர் இருபிறப்பர் முத்தீ ஒம்பும்

உயர் புகழ் நால்மறை ஓமாம்புலியூர் நாளும்
தென்றல் மலி வடதளி எம் செல்வன் தன்னைச்
சேராதே திகைத்து நாள் செலுத்தினேனே. 4

பாங்கு உடைய எழில் அங்கி அருச்சனை முன் விரும்பப்
பரிந்து அவனுக்கு அருள்செய்த பரமன்தன்னைப்
பாங்கு இலா நரகு அதனைத் தொண்டர் ஆனார்
பாராத வகை பண்ண வல்லான்தன்னை
ஒங்கு மதில் புடை தழுவும் எழில் ஓமாம்புலியூர்
உயர் புகழ் அந்தணர் ஏத்த உலகர்க்கு என்றும்
தீங்கில் திரு வடதளி எம் செல்வன்தன்னைச்
சேராதே திகைத்து நாள் செலுத்தினேனே. 5

அருந்தவத்தோர் தொழுது ஏத்தும் அம்மான் தன்னை
ஆராத இன்னமுதை அடியார்தம்மேல்
வரும் துயரம் தவிர்ப்பானை உமையாள் நங்கை
மணவாளநம்பியை என் மருந்துதன்னைப்
பொருந்து புனல் தழுவு வயல் நிலவு துங்கப்
பொழில் கெழுவுதரும் ஓமாம்புலியூர் நாளும்
திருந்து திரு வடதளி எம் செல்வன்தன்னைச்
சேராதே திகைத்து நாள் செலுத்தினேனே. 6

மலையானை வரும் மலை ஒன்று உரிசெய்தானை
மறையானை மறையாலும் அறிய ஒண்ணாக்
கலையானைக் கலை ஆரும் கையினானைக்
கடவானை அடியார்கள் துயரம் எல்லாம்

உலையாத அந்தணர்கள் வாழும் ஓமாம்

புலியூர் எம் உத்தமனைப் புரம்முன்று எய்த
சிலையானை வடதளி எம் செல்வன்தன்னைச்
சேராதே திகைத்து நாள் செலுத்தினேனே. 7

சேர்ந்து ஓடும் மணிக்கங்கை சூடினானைச்

செழு மதியும் படஅரவும் உடன்வைத்தானைச்
சார்ந்தோர்கட்கு இனியானைத் தன் ஒப்பு இல்லாத்
தழல்உருவைத் தலைமகனைத் தகைநால்வேதம்
ஓர்ந்து ஒதிப் பயில்வார் வாழ்தரும் ஓமாம்புலியூர்
உள்ளானைக் கள்ளாத அடியார் நெஞ்சில்
சேர்ந்தானை வடதளி எம் செல்வன் தன்னைச்
சேராதே திகைத்து நாள் செலுத்தினேனே. 8

9

வார் கெழுவு முலை உமையாள் வெருவ அன்று

மலை எடுத்த வாள் அரக்கன் தோளும் தாளும்
ஏர் கெழுவு சிரம்பத்தும் இறுத்து மீண்டே

இன்னிசை கேட்டு இருந்தானை இமையோர்கோனைப்
பார் கெழுவு புகழ் மறையோர் பயிலும் மாடப்
பைம்பொழில் சேர்தரும் ஓமாம்புலியூர் மன்னும்
சீர் கெழுவு வடதளி எம் செல்வன் தன்னைச்
சேராதே திகைத்து நாள் செலுத்தினேனே. 10

32. திருநாரையூர்

திருமுறை : 5 (55வது பதிகம்)

இறைவன் : செளந்தரேசுவரர்

திருக்குறுந்தொகை

இறைவி : திரிபுரசுந்தரி

வீறு தான் உடை வெற்பன்மடந்தை ஓர்
கூறன் ஆகிலும் கூன்பிறை சூடிலும்
நாறு பூம்பொழில் நாரையூர் நம்பனுக்கு
ஆறு சூடலும் அம்ம அழகிதே

1

புள்ளி கொண்ட புலிஉரிஆடையும்
வெள்ளி கொண்ட வெண்பூதி மெய்ஆடலும்
நள்ளி தெண்திரை நாரையூரான் நஞ்சை
அள்ளி உண்டலும் அம்ம அழகிதே

2

வேடு தங்கிய வேடமும் வெண்தலை
ஒடு தங்கிய உண் பலி கொள்கையும்
நாடு தங்கிய நாரையூரான் நடம்
ஆடு பைங்கழல் அம்ம அழகிதே.

3

கொக்கின் தூவலும் கூவிளம்கண்ணியும்
மிக்க வெண்தலைமாலை விரிசடை
நக்கன் ஆகிலும் நாரையூர் நம்பனுக்கு
அக்கின் ஆரமும் அம்ம அழகிதே.

4

வடிகொள் வெண்மழு மான் அமர் கைகளும்
பொடி கொள் செம்பவளம் புரைமேனியும்
நடிகொள் நல் மயில் சேர் திரு நாரையூர்
அடிகள்தம் வடிவு அம்ம அழகிதே.

5

சூலம் மல்கிய கையும் சுடரொடு

பாலும் நெய்தயிர் ஆடிய பான்மையும்

ஞாலம் மல்கிய நாரையூர் நம்பனுக்கு

ஆலநீழலும் அம்ம அழகிதே.

6

பண்ணின் நால்மறை பாடலோடு ஆடலும்

எண்ணிலார் புரம்முன்று எரிசெய்ததும்

நண்ணினார் துயர் தீர்த்தலும் நாரையூர்

அண்ணலார் செய்கை அம்ம அழகிதே.

7

என்பு பூண்டு எருது ஏறி இளம்பிறை

மின் புரிந்த சடைமேல் விளங்கவே

நன் பகல் பலி தேரினும் நாரையூர்

அன்பனுக்கு அது அம்ம அழகிதே.

8

முரலும் கின்னரம் மொந்தை முழங்கவே

இரவில் நின்று எரிஆடலும் நீடுலாம்

நரலும் வாரி நன்நாரையூர் நம்பனுக்கு

அரவும் பூணுதல் அம்ம அழகிதே.

9

கடுக்கை அம் சடையன் கயிலைமலை

எடுத்த வாள் அரக்கன் தலைநர் அஞ்சும்

நடுக்கம் வந்து இற நாரையூரான் விரல்

அடுத்த தன்மையும் அம்ம அழகிதே.

10

33. திருநாரையூர்

திருமுறை : 6 (74வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

சொல்லாணைப் பெருளாணைச் சுருதியாணைச்
 சுடர் ஆழி நெடுமாலுக்கு அருள்செய்தாணை
 அல்லாணைப் பகலாணை அரியான் தன்னை
 அடியார்கட்கு எளியாணை அரண்மூன்று எய்த
 வில்லாணை சரம் விசயற்கு அருள்செய்தாணை
 வெங்கதிரோன் மா முனிவர் விரும்பி ஏத்தும்
 நல்லாணைத் தீ ஆடும் நம்பன்தன்னை
 நாரையூர் நன்னகரில் கண்டேன் நானே. 1

பஞ்சுண்ட மெல்அடியாள் பங்கன்தன்னைப்
 பாரொடு நீர் சுடர் படர் காற்று ஆயினாணை
 மஞ்சுண்ட வான் ஆகி வானம்தன்னில்
 மதிஆகி மதி சடைமேல் வைத்தான்தன்னை
 நெஞ்சுண்டு என் நினைவு ஆகி நின்றான்தன்னை
 நெடுங்கடலைக் கடைந்தவர் போய் நீங்க ஓங்கும்
 நஞ்சு உண்டு தேவர்களுக்கு அமுது ஈந்தாணை
 நாரையூர் நன்னகரில் கண்டேன் நானே. 2

மூவாது யாவர்க்கும் மூத்தான்தன்னை
 முடியாதே முதல் நடுவுமுடிவுஆனானைத்
 தேவாதிதேவர்கட்கும் தேவன்தன்னைத்
 திசைமுகன்தன் சிரம் ஒன்று சிதைத்தான்தன்னை

ஆவாத அடல் ஏறு ஒன்று உடையான்தன்னை
 அடியேற்கு நினைதோறும் அண்ணிக்கின்ற
 நாவாளை நாவினில் நல் உரைஆனானை
 நாரையூர் நன்நகரில் கண்டேன் நானே.

3

செம்பொன்னை நன் பவளம் திகழும் முத்தைச்
 செழுமணியை தொழுமவர்தம் சித்தத்தானை
 வம்பு அவிழும் மலர்க்கணை வேள் உலக்க நோக்கி
 மகிழ்ந்தானை மதில் கச்சி மன்னுகின்ற
 கம்பனை எம் கயிலாயமலையான் தன்னைக்
 கழுகினொடு காகுத்தன் கருதி ஏத்தும்
 நம்பனை எம்பெருமானை நாதன்தன்னை
 நாரையூர் நன்நகரில் கண்டேன் நானே.

4

புரைஉடைய கரிஉரிவைப் போர்வையானைப்
 புரிசடைமேல் புனல்அடைத்த புனிதன்தன்னை
 விரை உடைய வெள்ளருக்கு அழ்கண்ணியானை
 வெண்நீறு செம்மேனி விரவினானை
 வரை உடைய மகள் தவம் செய் மணாளன்தன்னை
 வரு பிணிநோய் பிரிவிக்கும் மருந்துதன்னை
 நரைவிடை நல் கொடி உடைய நாதன்தன்னை
 நாரையூர் நன்நகரில் கண்டேன் நானே.

5

பிறவாதும் இறவாதும் பெருகினானைப்
 பேய்பாட நடம் ஆடும் பித்தன்தன்னை
 மறவாத மனத்துஅகத்து மன்னினானை
 மலையானைக் கடலானை வனத்து உளானை

உறவானைப் பகையானை உயிர் ஆனானை

உள்ளானைப் புறத்தானை ஓசையானை

நறவு ஆரும் பூங்கொன்றை சூடினானை

நாரையூர் நன்நகரில் கண்டேன் நானே.

6

தக்கனது வேள்வி கெடச் சாடினானைத்

தலை கலனாப் பலி ஏற்ற தலைவன்தன்னைக்

கொக்கரைச் சச்சரி வீணைப் பாணியானைக்

கோள்நாகம் பூண்ஆகக் கொண்டான்தன்னை

அக்கினொடும் என்பு அணிந்த அழகன்தன்னை

அறுமுகனோடு ஆனைமுகற்கு அப்பன்தன்னை

நக்கனை வக்கரையானை நள்ளாற்றானை

நாரையூர் நன்நகரில் கண்டேன் நானே.

7

அரிபிரமர் தொழுது ஏத்தும் அத்தன்தன்னை

அந்தகனுக்கு அந்தகனை அளக்கல் ஆகா

எரி புரியும் இலிங்கபுராணத்து உளானை

எண்ஆகிப் பண் ஆர் எழுத்துஆனானைத்

திரிபுரம் செற்று ஒருமூவர்க்கு அருள்செய்தானைச்

சிலந்திக்கும் அரசு அளித்த செல்வன்தன்னை

நரி விரவு காட்டுஅகத்தில் ஆடலானை

நாரையூர் நன்நகரில் கண்டேன் நானே.

8

ஆலாலம் மிடற்று அணியா அடக்கினானை

ஆல்அதன்கீழ் அறம் நால்வர்க்கு அருள்செய்தானைப்

பாலாகித் தேனாகிப் பழமுமாகிப்

பைங்கரும்பாய் அங்கு அருந்தும் சுவைஆனானை

மேலாய வேதியர்க்கு வேள்வியாகி

வேள்வியினின் பயனாய விமலன்தன்னை
நாலாயமறைக்கு இறைவன் ஆயினானை
நாரையூர் நன்நகரில் கண்டேன் நானே.

9

மீளாத ஆள் என்னை உடையான்தன்னை

வெளி செய்த வழிபாடு மேவினானை
மாளாமை மறையவனுக்கு உயிரும் வைத்து
வன்கூற்றின் உயிர் மாள உதைத்தான்தன்னைத்
தோளாண்மை கருதி வரை எடுத்த தூர்த்தன்
தோள்வலியும் தாள்வலியும் தொலைவித்து ஆங்கே
நாளோடு வாள் கொடுத்த நம்பன்தன்னை
நாரையூர் நன்நகரில் கண்டேன் நானே.

10

34. திருக்கடம்பூர்க் கரக்கோயில்

திருமுறை : 5 (19வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவன் : அமிர்தகடேசுவரர்

இறைவி : சோதிமின்னம்மை

தளரும் கோள் அரவம்தொடு தண்மதி
வளரும் கோல வளர்சடையார்க்கு இடம்
கிளரும் பேர் இசைக் கின்னரம் பாட்டு அறாக்
களரும் கார்க் கடம்பூர்க் கரக்கோயிலே.

1

வெல வலான் புலன்ஐந்தொடு வேதமும்
சொல வலான் சுழலும் தடுமாற்றமும்
அல வலான் மனை ஆர்ந்த மென்தோளியைக்
கல வலான் கடம்பூர்க் கரக்கோயிலே.

2

பொய் தொழாது புலிஉரியோன் பணி
செய்து எழா எழுவார் பணி செய்து எழா
வைது எழாது எழுவார் அவர் என்க நீர்
கைதொழா எழுமின் கரக்கோயிலே. 3

துண்ணெனா மனத்தால் தொழு நெஞ்சமே
பண்ணினால் முனம் பாடல்அது செய்தே
எண்ணிலார் எயில்முன்றும் எரித்த முக்
கண்ணினான் கடம்பூர்க் கரக்கோயிலே. 4

சுனையுள் நீலமலர் அன கண்டத்தன்
புனையும் பொன்றிறக் கொன்றை புரிசடைக்
கனையும் பைங்கழலான் கரக்கோயிலை
நினையும் உள்ளத்தவர் வினை நீங்குமே. 5

குணங்கள் சொல்லியும் குற்றங்கள் பேசியும்
வணங்கி வாழ்த்துவர் அன்புஉடையார்எலாம்
வணங்கி வான்மலர் கொண்டு அடி வைகலும்
கணங்கள் போற்றுஇசைக்கும் கரக்கோயிலே. 6

பண்ணினார் மறை பல்பலபூசனை
மண்ணினார் செய்வது அன்றியும் வைகலும்
விண்ணினார்கள் வியக்கப்படுவன
கண்ணினார் கடம்பூர்க் கரக்கோயிலே. 7

அங்கை ஆர் அழல் ஏந்தி நின்று ஆடலன்
மங்கை பாட மகிழ்ந்து உடன் வார்சடைக்
கங்கையான் உறையும் கரக்கோயிலைத்
தம் கையால் தொழுவார் வினை சாயுமே. 8

நங் கடம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினள்
தென்கடம்பைத் திருக் கரக்கோயிலான்
தன் கடன் அடியேனையும் தாங்குதல்
என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே.

9

பணம் கொள் பாற்கடல் பாம்பு அணையானொடும்
மணம் கமழ் மலர்த்தாமரையான் அவன்
பிணங்கும் பேர் அழல் எம்பெருமாற்கு இடம்
கணங்கள் போற்றுஇசைக்கும் கரக்கோயிலே.

10

வரைக்கண் நால் அஞ்சுதோள் உடையான் தலை
அரைக்க ஊன்றி அருள்செய்த ஈசனார்
திரைக்கும் தண்புனல் சூழ் கரக்கோயிலை
உரைக்கும் உள்ளத்தவர் வினை ஓயுமே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

35. திருக்கடம்பூர்க் கரக்கோயில்

திருமுறை : 5 (20வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

ஒருவராய் இரு மூவருமாய் அவன்
குரு அதாய குழகன் உறைவுஇடம்
பரு வரால் குதிகொள்ளும் பழனம் சூழ்
கருவதாம் கடம்பூர்க் கரக்கோயிலே.

1

வன்னி மத்தம் வளர்இளந்திங்கள் ஓர்
கன்னியாளைக் கதிர் முடி வைத்தவன்
பொன்னின் மல்கு புணர்முலையாளொடும்
மன்னினான் கடம்பூர்க் கரக்கோயிலே.

2

இல்லக் கோலமும் இந்த இளமையும்
அல்லல் கோலம் அறுத்து உய வல்லிரே
ஒல்லைச் சென்று அடையும் கடம்பூர்நகர்ச்
செல்வக் கோயில் திருக் கரக்கோயிலே.

3

வேறு சிந்தை இலாதவர் தீவினை
கூறு செய்த குழகன் உறைவிடம்
ஏறு செல்வத்து இமையவர்தாம் தொழும்
ஆறு சேர் கடம்பூர்க் கரக்கோயிலே.

4

திங்கள் தங்கிய செஞ்சடைமேலும் ஓர்
மங்கை தங்கும் மணாளன் இருப்பிடம்
பொங்கு சேர் மணல் புன்னையும் ஞாழலும்
தெங்கு சேர் கடம்பூர்க் கரக்கோயிலே.

5

மல்லை ஞாலத்து வாழும் உயிர்க்கு எலாம்
எல்லை ஆன பிரானார் இருப்பிடம்
கொல்லைமுல்லை கொழுந் தகை மல்லிகை
நல்ல சேர் கடம்பூர்க் கரக்கோயிலே.

6

தளரும் வாள் அரவத்தோடு தண்மதி
வளரும் பொன்சடையார்க்கு இடம் ஆவது
கிளரும் பேர் ஒலிக் கின்னரம் பாட்டு அறாக்
களரி ஆர் கடம்பூர்க் கரக்கோயிலே.

7

உற்றாராய் உறவாகி உயிர்க்கு எலாம்
பெற்றாராய் பிரானார் உறைவிடம்
முற்றார் மும்மதில் எய்த முதல்வனார்
கற்றார் சேர் கடம்பூர்க் கரக்கோயிலே.

8

வெள்ளைநீறு அணி மேனியவர்க்கு எலாம்
உள்ளமாய பிரானார் உறைவிடம்
பிள்ளைவெண்பிறை சூடிய சென்னியான்
கள்வன் சேர் கடம்பூர்க் கரக்கோயிலே.

9

பரப்பு நீர் இலங்கைக்கு இறைவன் அவன்
உரத்தினால் அடுக்கல் எடுக்கல் உற
இரக்கம் இன்றி இறை விரலால் தலை
அரக்கினான் கடம்பூர்க் கரக்கோயிலே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

36. திருப்பந்தணைநல்லூர்

திருமுறை : 6 (10வதுபதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

இறைவன் : பசுபதீசுவரர்

இறைவி : கம்பன்ன தோளியம்மை

நோதங்கம் இல்லாதார் நாகம் பூண்டார்
நூல் பூண்டார் நூல்மேல் ஓர் ஆமை பூண்டார்
பேய் தங்கு நீள் காட்டில் நட்டம் ஆடிப்
பிறை சூடும் சடைமேல் ஓர் புனலும் சூடி
ஆ தங்கு பைங்குழலாள் பாகம் கொண்டார்
அனல் கொண்டார் அந்திவாய் வண்ணம் கொண்டார்
பாதம் கம் நீறு ஏற்றார் பைங்கண் ஏற்றார்
பலி ஏற்றார் பந்தணை நல்லூராரே.

1

காடுஅலால் கருதாதார் கடல்நஞ்சு உண்டார்
களிற்றுஉரிவை மெய் போர்த்தார் கலன்அதுஆக
ஒடுஅலால் கருதாதார் ஒற்றியூரார்
உறு பிணியும் செறு பகையும் ஒற்றைக்கண்ணால்

பீடு உலாம் தனை செய்வார் பிடவம் மொந்தை
 குடமுழுவம் கொடுகொட்டி குழலும் ஒங்கப்
 பாடலார் ஆடலார் பைங்கண் ஏற்றார்
 பலி ஏற்றார் பந்தணைநல்லூராரே. 2

பூதப்படை உடையார் பொங்கு நூலார்
 புலித்தோல் உடையினார் போர் ஏற்றினார்
 வேதத் தொழிலார் விரும்ப நின்றார்
 விரிசடைமேல் வெண்திங்கள்கண்ணி சூடி
 ஓதத்து ஒலிகடல்வாய் நஞ்சம் உண்டார்
 உம்பரோடு அம்பொன்னுலகம் ஆண்டு
 பாதத் தொடு கழலார் பைங்கண் ஏற்றார்
 பலி ஏற்றார் பந்தணை நல்லூராரே. 3

நீர் உலாம் சடைமுடிமேல் திங்கள் ஏற்றார்
 நெருப்பு ஏற்றார் அங்கையில் நிறையும் ஏற்றார்
 ஊர் எலாம் பலி ஏற்றார் அரவம் ஏற்றார்
 ஒலிகடல்வாய் நஞ்சம் மிடற்றில் ஏற்றார்
 வார் உலாம் முலை மடவாள் பாகம் ஏற்றார்
 மழு ஏற்றார் மான்மறி ஓர் கையில் ஏற்றார்
 பார் உலாம் புகழ் ஏற்றார் பைங்கண் ஏற்றார்
 பலி ஏற்றார் பந்தணைநல்லூராரே. 4

தொண்டர் தொழுது ஏத்தும் சோதி ஏற்றார்
 துளங்கா மணி முடியார் தூய நீற்றார்
 இண்டைச் சடைமுடியார் ஈமம் சூழ்ந்த
 இடு பிணக்காட்டு ஆடலார் ஏமம்தோறும்

அண்டத்துக்கு அப் புறத்தார் ஆதிஆனார்
அருக்கனாய் ஆர்அழலாய் அடியார்மேலைப்
பண்டைவினை அறுப்பார் பைங்கண் ஏற்றார்
பலி ஏற்றார் பந்தணை நல்லூராரே.

5

கடம் மன்னு களியானை உரிவை போர்த்தார்
கானப்பேர் காதலார் காதல்செய்து
மடம் மன்னும் அடியார்தம் மனத்தின் உள்ளார்
மான்உரி தோல் மிசைத்தோளார் மங்கை காண
நடம் மன்னி ஆடுவார் நாகம் பூண்டார்
நால்மறையோடு ஆறுஅங்கம் நவின்ற நாவார்
படம் மன்னு திருமுடியார் பைங்கண் ஏற்றார்
பலி ஏற்றார் பந்தணை நல்லூராரே.

6

முற்றா மதிச் சடையார் மூவரானார்
மூஉலகும் ஏத்தும் முதல்வரானார்
கற்றார் பரவும் கழலார் திங்கள்
கங்கையாள் காதலார் காம்பு ஏய் தோளி
பற்றாகும் பாகத்தார் பால்வெண் நீற்றார்
பான்மையால் ஊழி உலகம் ஆனார்
பற்றார் மதில் எரித்தார் பைங்கண் ஏற்றார்
பலி ஏற்றார் பந்தணை நல்லூராரே.

7

கண் அமரும் நெற்றியார் காட்டார் நாட்டார்
கன மழுவாள் கொண்டது ஓர் கையார் சென்னிப்
பெண் அமரும் சடைமுடியார் பேர் ஒன்று இல்லார்
பிறப்பு இலார் இறப்பு இலார் பிணி ஒன்று இல்லார்

மண்ணவரும் வானவரும் மற்றையோரும்

மறையவரும் வந்து எதிரே வணங்கி ஏத்தப்

பண் அமரும் பாடலார் பைங்கண் ஏற்றார்

பலி ஏற்றார் பந்தணை நல்லூராரே.

8

ஏறு ஏறி ஏழ்உலகும் ஏத்த நின்றார்

இமையவர்கள் எப்பொழுதும் இறைஞ்ச நின்றார்

நீறு ஏறு மேனியார் நீலம் உண்டார்

நெருப்பு உண்டார் அங்கை அனலும் உண்டார்

ஆறு ஏறு சென்னியார் ஆன் அஞ்சஆடி

அனல் உமிழும் ஐவாய் அரவும் ஆர்த்தார்

பாறு ஏறு வெண்தலையார் பைங்கண் ஏற்றார்

பலி ஏற்றார் பந்தணை நல்லூராரே.

9

கல் ஊர் கடிமதில்கள் மூன்றும் எய்தார்

காரோணம் காதலார் காதல்செய்து

நல்லூரார் ஞானத்தார் ஞானம் ஆனார்

நால்மறையோடு ஆறுஅங்கம் நவின்ற நாவார்

மல் ஊர் மணி மலையின்மேல் இருந்து

வாள் அரக்கர்கோன் தலையை மாளச் செற்றுப்

பல்ஊர் பலி திரிவார் பைங்கண் ஏற்றார்

பலி ஏற்றார் பந்தணை நல்லூராரே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

37. திருக்கஞ்சனூர்

திருமுறை : 6 (90வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

இறைவன் : அக்கினீசுவரர்

இறைவி : கற்பகநாயகி

மூவிலை நல்குலம் வலன் ஏந்தினானை

மூன்றுசுடர்க் கண்ணானை மூர்த்திதன்னை

நாவலனை நரைவிடை ஒன்று ஏறுவானை

நால்வேதம் ஆறுஅங்கம் ஆயினானை

ஆவினில்ஐந்து உகந்தானை அமரர்கோவை

அயன்திருமால் ஆனானை அனலோன் போற்றும்

காவலனைக் கஞ்சனூர் ஆண்ட கோவைக்

கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டு உய்ந்தேனே. 1

தலை ஏந்து கையானை என்பு ஆர்த்தானைச்

சவம் தாங்கு தோளானைச் சாம்பலானைக்

குலை ஏறு நறுங்கொன்றை முடிமேல் வைத்துக்

கோள் நாகம் அசைத்தானை குலம் ஆம் கைலை

மலையானை மற்று ஒப்பார் இல்லாதானை

மதி கதிரும் வானவரும் மாலும் போற்றும்

கலையானைக் கஞ்சனூர் ஆண்ட கோவைக்

கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டு உய்ந்தேனே. 2

தொண்டர்குழாம் தொழுது ஏத்த அருள்செய்வானைச்

சுடர்மழுவாள்படையானைச் சுழி வான்கங்கைத்

தெண்திரைகள் பொருது இழி செஞ்சடையினானைச்

செக்கர்வான் ஒளியானைச் சேராது எண்ணிப்

- பண்டு அமரர் கொண்டு உகந்த வேள்விஎல்லாம்
 பாழ்படுத்துத் தலை அறுத்துப் பல் கண் கொண்ட
 கண்டகனைக் கஞ்சனூர் ஆண்ட கோவைக்
 கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டு உய்ந்தேனே. 3
- விண்ணவனை மேரு வில்லா உடையான்தன்னை
 மெய்யாகிப் பொய்யாகி விதி ஆனானைப்
 பெண்ணவனை ஆண் அவனைப் பித்தன்தன்னைப்
 பிணம்இடுகாடு உடையானைப் பெருந் தக்கோனை
 எண்ணவனை எண்திசையும் கீழும் மேலும்
 இரு விசம்பும் இரு நிலமும் ஆகித் தோன்றும்
 கண்ணவனைக் கஞ்சனூர் ஆண்ட கோவைக்
 கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டு உய்ந்தேனே. 4
- உருத்திரனை உமாபதியை உலகுஆனானை
 உத்தமனை நித்திலத்தை ஒருவன்தன்னைப்
 பருப்பதத்தைப் பஞ்சவடி மார்பினானைப்
 பகல் இர்வாய் நீர்வெளியாய்ப் பரந்து நின்ற
 நெருப்புஅதனை நித்திலத்தின் தொத்து ஒப்பானை
 நீறு அணிந்த மேனியராய் நினைவார் சிந்தைக்
 கருத்தவனைக் கஞ்சனூர் ஆண்ட கோவைக்
 கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டு உய்ந்தேனே. 5
- ஏடு ஏறு மலர்க்கொன்றை அரவு தும்பை
 இளமதியும் எருக்கு வான் இழிந்த கங்கை
 சேடு எறிந்த சடையானைத் தேவர்கோவைச்
 செம்பொன்மால்வரையானை சேர்ந்தார் சிந்தைக்

கேடுஇலியைக் கீழ்வேளூர் ஆளும் கோவைக்
கிறி பேசி மடவார் பெய் வளைகள் கொள்ளும்
காடவனைக் கஞ்சனூர் ஆண்ட கோவைக்
கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டு உய்ந்தேனே. 6

நாரணனும் நான்முகனும் அறியாதானை
நால்வேதத்து உருவானை நம்பிதன்னைப்
பாரிடங்கள் பணி செய்யப் பலி கொண்டு உண்ணும்
பால்வண்ணனைத் தீவண்ணனைப் பகல்ஆனானை
வார்பொதியும் முலையாள் ஓர்கூறன் தன்னை
மான்இடங்கை உடையானை மலிவு ஆர் கண்டம்
கார் பொதியும் கஞ்சனூர் ஆண்ட கோவைக்
கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டு உய்ந்தேனே. 7

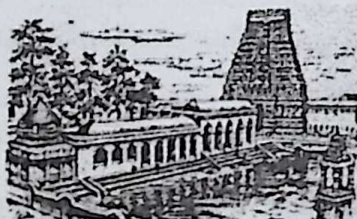
வானவனை வலிவலமும் மறைக்காட்டானை
மதி சூடும் பெருமானை மறையோன்தன்னை
ஏனவனை இமவான்தன் பேதையோடும்
இனிது இருந்த பெருமானை ஏத்துவார்க்குத்
தேனவனைத் தித்திக்கும் பெருமான் தன்னைத்
தீது இலா மறையோனைத் தேவர் போற்றும்
கானவனைக் கஞ்சனூர் ஆண்ட கோவைக்
கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டு உய்ந்தேனே. 8

நெருப்பு உருவத்திருமேனி வெண்நீற்றானை
நினைப்பார்தம் நெஞ்சானை நிறைவுஆனானைத்
தருக்கு அழிய முயலகன்மேல் தாள் வைத்தானைச்
சலந்தரனைத் தடிந்தோனைத் தக்கோர் சிந்தை

விருப்பவனை விதியானை வெண்நீற்றானை
 விளங்கு ஒளியாய் மெய்யாகி மிக்கோர் போற்றும்
 கருத்தவனைக் கஞ்சனூர் ஆண்ட கோவைக்
 கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டு உய்ந்தேனே. 9

மடல் ஆழித் தாமரை ஆயிரத்தில் ஒன்று
 மலர்க்கண் இடந்து இடுதலுமே மலி வான் கோலச்
 சுடர் ஆழி நெடுமாலுக்கு அருள்செய்தானைத்
 தும்பிஉரி போர்த்தானைத் தோழன் விட்ட
 அடல் ஆழித் தேர் உடைய இலங்கைக் கோனை
 அரு வரைக்கீழ் அடர்த்தானை அருள் ஆர் கருணைக்
 கடலானைக் கஞ்சனூர் ஆண்ட கோவைக்
 கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டு உய்ந்தேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

38. திருக்கோழகா

திருமுறை : 4 (51வது பதிகம்)

திருநேரிசை

இறைவன் : கோடிகா ஈசுவரர்

இறைவி : வடிவம்மை

நெற்றிமேல் கண்ணினானே நீறு மெய் பூசினானே
கற்றைப்புன் சடையினானே கடல்விடம் பருகினானே
செற்றவர் புரங்கள்மூன்றும் செவ்அழல் செலுத்தினானே
குற்றம் இல் குணத்தினானே கோடிகா உடைய கோவே. 1

கடிகமழ் கொன்றையானே கபாலம் கை ஏந்தினானே
வடிவுடை மங்கைதன்னை மார்பில் ஒர்பாகத்தானே
அடிஇணை பரவ நாளும் அடியவர்க்கு அருள்செய்வானே
கொடி அணி விழவுஅது ஒவாக் கோடிகா உடைய கோவே. 2

நீறுமெய் பூசினானே நிழல் திகழ் மழுவினானே
ஏறு உகந்து ஏறினானே இருங்கடல் அமுது ஒப்பானே
ஆறும் ஓர் நான்குவேதம் அறம் உரைத்து அருளினானே
கூறும் ஓர் பெண்ணினானே கோடிகா உடைய கோவே. 3

காலனைக் காலால் செற்று அன்று அருள் புரி கருணையானே
நீலம் ஆர் கண்டத்தானே நீள் முடி அமரர்கோவே
ஞாலம் ஆம் பெருமையானே நளிர்இளந்திங்கள் சூடும்
கோலம் ஆர் சடையினானே கோடிகா உடைய கோவே. 4

பூண் அரவுஆரத்தானே புலிஉரி அரையினானே
காணில் வெண்கோவணமும் கையில் ஓர் கபாலம் ஏந்தி
ஊணும் ஒர்ப் பிச்சையானே உமை ஒருபாகத்தானே
கோணல் வெண்பிறையினானே கோடிகா உடைய கோவே. 5

கேழல் வெண்கொம்பு பூண்ட கிளர் ஒளி மார்பினானே
ஏழையேன் ஏழையேன் நான் என் செய்கேன் எந்தைபெம்மான்
மழைஒண்கண்ணினார்கள் வலைதனில் மயங்குகின்றேன்
கூழைஏறு உடைய செல்வா கோடிகா உடைய கோவே. 6

அழல் உமிழ் அங்கையானே அரிவை ஓர்பாகத்தானே
தழல் உமிழ் அரவம் ஆர்த்துத் தலைதனில் பலி கொள்வானே
நிழல் உமிழ் சோலை குழ நீள் வரிவண்டுஇனங்கள்
குழல் உமிழ் கீதம் பாடும் கோடிகா உடைய கோவே. 7

ஏ அடு சிலையினாலே புரம்அவை எரிசெய்தானே
மா வடு வகிர் கொள் கண்ணாண் மலைமகள் பாகத்தானே
ஆவடுதுறை உளானே ஐவரால் ஆட்டப்பட்டேன்
கோ அடு குற்றம் தீராய் கோடிகா உடைய கோவே. 8

ஏற்ற நீர்க் கங்கையானே இரு நிலம் தாவினானும்
நாற்ற மா மலர்மேல் ஏறும் நான்முகன் இவர்கள் கூடி
ஆற்றலால் அளக்கல்உற்றார்க்கு அழல்உரு ஆயினானே
கூற்றுக்கும் கூற்று அதானாய் கோடிகா உடைய கோவே. 9

பழக நான் அடிமை செய்வேன் பசுபதீ பாவநாசா
மழகளியானையின் தோல் மலைமகள் வெருவப் போர்த்த
அழகனே அரக்கன் திண்தோள் அரு வரை நெரிய ஊன்றும்
குழகனே கோல மார்பா கோடிகா உடைய கோவே. 10

39. திருக்கோடிகா

திருமுறை : 5 (78வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

சங்கு உலாம் முன்கைத் தையல் ஓர்பாகத்தன்
வெங் குலாம் மதவேழம் வெகுண்டவன்
கொங்கு உலாம் பொழில் கோடிகாவா என
எங்கு இலாதது ஓர் இன்பம் வந்து எய்துமே.

1

வாடி வாழ்வது என் ஆவது மாதர்பால்
ஓடி வாழ்வினை உள்கி நீர் நாள்தொறும்
கோடிகாவானைக் கூற்றேல் கூறினேன்
பாடிகாவலில் பட்டுக் கழிதிரே.

2

முல்லை நன்முறுவல் உமை பங்கனார்
தில்லை அம்பலத்தில் உறை செல்வனார்
கொல்லை ஏற்றினர் கோடிகாவா என்று அங்கு
ஓல்லை ஏத்துவார்க்கு ஊனம் ஒன்று இல்லையே.

3

நா வளம் பெறுமாறு மன் நன்னுதல்
ஆமளம் சொலி அன்பு செயின்அலால்
கோமளஞ்சடைக் கோடிகாவா என
ஏவள் என்று எனை ஏகம் அவ் ஏழையே.

4

வீறுதான் பெறுவார் சிலர் ஆகிலும்
நாறு பூங்கொன்றைதான் மிக நல்கானேல்
கூறுவேன் கோடிகா உளாய் என்று மால்
ஏறுவேன் நும்மால் ஏசப்படுவனோ.

5

நாடி நாரணன் நான்முகன் வானவர்
தேடி ஏசறவும் தெரியாதது ஓர்
கோடிகாவனைக் கூறரத நாள்ளலாம்
பாடிகாவலில் பட்டுக் கழியுமே.

6

7,8,9

வரங்களால் வரையை எடுத்தான்தனை
அரங்க ஊன்றி அருள் செய்த அப்பன் ஊர்
குரங்கு சேர் பொழில் கோடிகாவா என
இரங்குவேன் மனத்து ஏதங்கள் தீரவே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

40. திருக்கோடிகா

திருமுறை : 6 (81வது பதிகம்)

இறைவன் : கோடிகாசுவரர்

திருத்தாண்டகம்

இறைவி : வடிவம்மை

கண் தலம் சேர் நெற்றி இளங்காளைகண்டாய்
கல்மதில் சூழ் கந்தமாதனத்தான் கண்டாய்
மண்தலம் சேர் மயக்கு அறுக்கும் மருந்துகண்டாய்
மதில் கச்சி ஏகம்பம் மேயான்கண்டாய்
விண்தலம் சேர் விளக்குஒளியாய் நின்றான்கண்டாய்
மீயச்சூர் பிரியாத விகிர்தன்கண்டாய்
கொண்டலம் சேர் கண்டத்து எம் கூத்தன்கண்டாய்
கோடிகா அமர்ந்து உறையும் குழகன்தானே.

1

வண்டு ஆடு பூங்குழலாள் பாகன்கண்டாய்
 மறைக்காட்டு உறையும் மணாளன்கண்டாய்
 பண்டு ஆடு பழவினைநோய் தீர்ப்பான்கண்டாய்
 பரலோக நெறி காட்டும் பரமன்கண்டாய்
 செண்டு ஆடி அவுணர்புரம் செற்றான்கண்டாய்
 திரு ஆரூர்த் திருமூலட்டானன்கண்டாய்
 கொண்டாடும் அடியவர்தம் மனத்தான்கண்டாய்
 கோடிகா அமர்ந்து உறையும் குழகன்தானே. 2

அலை ஆர்ந்த புனல்கங்கைச் சடையான் கண்டாய்
 அடியார்கட்கு ஆர் அமுதம் ஆனான்கண்டாய்
 மலை ஆர்ந்த மடமங்கை பங்கன்கண்டாய்
 வானோர்கள் முடிக்கு அணியாய் நின்றான்கண்டாய்
 இலை ஆர்ந்த திருகுலப்படையான் கண்டாய்
 ஏழ்உலகுமாய் நின்ற எந்தைகண்டாய்
 கொலை ஆர்ந்த குஞ்சரத் தோல் போர்த்தான்கண்டாய்
 கோடிகா அமர்ந்து உறையும் குழகன்தானே. 3

மற்று ஆரும் தன் ஒப்பார் இல்லான் கண்டாய்
 மயிலாடுதுறை இடமா மகிழ்ந்தான்கண்டாய்
 புற்று ஆடு அரவு அணிந்த புனிதன்கண்டாய்
 பூந்துருத்திப் பொய்யிலியாய் நின்றான்கண்டாய்
 அற்றார்கட்கு அற்றானாய் நின்றான்கண்டாய்
 ஐயாறு அகலாத ஐயன்கண்டாய்
 குற்றாலத்து அமர்ந்து உறையும் கூத்தன்கண்டாய்
 கோடிகா அமர்ந்து உறையும் குழகன்தானே. 4

வார் ஆர்ந்த வனமுலையாள் பங்கன்கண்டாய்
 மாற்பேறு காப்பா மகிழ்ந்தான்கண்டாய்
 போர் ஆர்ந்த மால்விடை ஒன்று ஊர்வான்கண்டாய்
 புகலூரை அகலாத புனிதன் கண்டாய்
 நீர் ஆர்ந்த நிமிர்சடை ஒன்று உடையான்கண்டாய்
 நினைப்பார்தம் வினைப்பாரம் இழிப்பான்கண்டாய்
 கூர் ஆர்த்த மூஇலைவேல்படையான் கண்டாய்
 கோடிகா அமர்ந்து உறையும் குழகன்தானே. 5

கடி மலிந்த மலர்க்கொன்றைச் சடையான்கண்டாய்
 கண் அப்ப விண் அப்புக் கொடுத்தான்கண்டாய்
 படி மலிந்த பல்பிறவி அறுப்பான்கண்டாய்
 பற்றுஅற்றார் பற்றவனாய் நின்றான்கண்டாய்
 அடி மலிந்த சிலம்பு அலம்பத் திரிவான்கண்டாய்
 அமரர்கணம் தொழுது ஏத்தும் அம்மான்கண்டாய்
 கொடி மலிந்த மதில் தில்லைக் கூத்தன்கண்டாய்
 கோடிகா அமர்ந்து உறையும் குழகன்தானே. 6

உழை ஆடு கரதலம் ஒன்று உடையான்கண்டாய்
 ஒற்றியூர் ஒற்றியா உடையான்கண்டாய்
 கழை ஆடு கழுக்குன்றம் அமர்ந்தான்கண்டாய்
 காளத்திக் கற்பகமாய் நின்றான்கண்டாய்
 இழை ஆடும் எண்புயத்த இறைவன் கண்டாய்
 என் நெஞ்சத்துள் நீங்கா எம்மான்கண்டாய்
 குழை ஆட நடமாடும் கூத்தன்கண்டாய்
 கோடிகா அமர்ந்து உறையும் குழகன்தானே. 7

படமாடு பன்னகக்கச்ச அசைத்தான்கண்டாய்
பராய்த்துறையும் பாகூரும் மேயான்கண்டாய்
நடமாடி ஏழ்உலகும் திரிவான்கண்டாய்
நால்மறையின் பொருள்கண்டாய் நாதன்கண்டாய்
கடமாடு களிறு உரித்த கண்டன்கண்டாய்
கயிலாயம் மேவி இருந்தான் கண்டாய்
குடமாடி இடமாக் கொண்டான்கண்டாய்
கோடிகா அமர்ந்து உறையும் குழகன்தானே. 8

திருச்சிற்றம்பலம்

41. திருமங்கலக்குடி

திருமுறை : 5 (73வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவன் : புராணவரதேசுவரர்

இறைவி : மங்களநாயகி

தங்கலப்பிய தக்கன் பெரு வேள்வி
அங்கு அலக்கழித்து ஆர அருள் செய்தவன்
கொங்கு அலர்க் குழல் கொம்பு அனையாளொடு
மங்கலக்குடி மேய மணாளனே. 1

காவிரியின் வடகரைக் காண்தகு
மாவிரியும் பொழில் மங்கலக்குடித்
தேவரியும் பிரமனும் தேட ஓணாத்
தூளரிச் சுடர்ச்சோதியுள் சோதியே. 2

மங்கலக்குடி ஈசனை மாகாளி
வெங்கதிர்ச்செல்வன் விண்ணொடு மண்ணும் நேர்
சங்குசக்கரதாரி சதுர்முகன்
அங்கு அகத்தியனும் அர்ச்சித்தார் அன்றே. 3

மஞ்சன் வார்கடல் சூழ் மங்கலக்குடி
நஞ்சம் ஆரமுது ஆக நயந்து கொண்டு
அஞ்சம் ஆடல் அமர்ந்து அடியேன் உடை
நெஞ்சம் ஆலயமாக் கொண்டு நின்றதே. 4

செல்வம் மல்கு திரு மங்கலக்குடி
செல்வம் மல்கு சிவநியமத்தராய்ச்
செல்வம் மல்கு செழு மறையோர் தொழச்
செல்வன் தேவியொடும் திகழ் கோயிலே. 5

மன்னு சீர் மங்கலக்குடி மன்னிய
பின்னுவார்சடைப் பிஞ்ஞகன்தன் பெயர்
உன்னுவாரும் உரைக்க வல்லார்களும்
துன்னுவார் நன்னெறி தொடர்வு எய்தவே. 6

மாதரார் மருவும் மங்கலக்குடி
ஆதிநாயகன் அண்டர்கள் நாயகன்
வேதநாயகன் வேதியர்நாயகன்
பூதநாயகன் புண்ணியமூர்த்தியே. 7

வண்டு சேர் பொழில் சூழ் மங்கலக்குடி
விண்ட தாதையைத் தாள் அற வீசிய
சண்ட நாயகனுக்கு அருள் செய்தவன்
துண்டமாமதி குடிய சோதியே. 8

கூசுவார் அலர் குண்டர் குணம்இலர்
நேசம்ஏதும் இலாதவர் நீசர்கள்
மாசர்பால் மங்கலக்கூடி மேவிய
ஈசன் வேறுபடுக்க உய்ந்தேன் அன்றே. 9

மங்கலக்குடியான் கயிலைம்மலை

அங்கு அலைத்து எடுக்குற்ற அரக்கர்கோன்

தன் கரத்தொடு தாள் தலைதோள் தகர்ந்து

அங்கு அலைத்து அழுது உய்ந்தனன் தான் அன்றே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

42. திருஆப்பாடி

திருமுறை : 4 (48வது பதிகம்)

திருநேரிசை

இறைவன் : பால் உகந்தநாதர்

இறைவி : பெரியநாயகியம்மை

கடலகம் ஏழினோடும் பவனமும் கலந்து விண்ணும்

உடலகத்து உயிரும் பாரும் ஒள் அழலாகி நின்று

தடமலர்க் கந்தமாலை தண்மதி பகலும் ஆகி

மடல்அவிழ் கொன்றை சூடி மன்னும் ஆப்பாடியாரே. 1

ஆதியும் அறிவுமாகி அறிவினுள் செறிவுமாகிச்

சோதியுள் சுடருமாகித் தூநெறிக்கு ஒருவனாகிப்

பாதியில் பெண்ணுமாகிப் பரவுவார் பாங்கராகி

வேதியர் வாழும் சேய்ஞல் விரும்பும் ஆப்பாடியாரே. 2

எண் உடை இருக்குமாகி இருக்கின் உள் பொருளுமாகிப்

பண்ணொடு பாடல்தன்னைப் பரவுவார் பாங்கராகிக்

கண் ஒரு நெற்றிஆகிக் கருதுவார் கருதல் ஆகாப்

பெண் ஒருபாகமாகிப் பேணும் ஆப்பாடியாரே. 3

அண்டம் ஆர் அமரர்கோமான் ஆதி எம் அண்ணல் பாதம்

கொண்டவன் குறிப்பினாலே கூப்பினான் தாபரத்தைக்

கண்டு அவன்தாளை பாய்வான் கால் அற எறியக் கண்டு

தண்டியார்க்கு அருள்கள்செய்த தலைவர் ஆப்பாடியாரே. 4

சிந்தையும் தெளிவுமாகித் தெளிவினுள் சிவமும் ஆகி
வந்த நன் பயனுமாகி வாணுதல் பாகம் ஆகி
மந்தம் ஆம் பொழில்கள் சூழ்ந்த மண்ணித் தென்கரைமேல் மன்னி
அந்தமோடு அளவு இலாத அடிகள் ஆப்பாடியாரே. 5

வன்னி வாள் அரவு மத்தம் மதியமும் ஆறும் சூடி
மின்னிய உருவாம் சோதி மெய்ப்பொருள் பயனுமாகிக்
கன்னி ஓர்பாகமாகிக் கருதுவார் கருத்துமாகி
இன்னிசை தொண்டர் பாட இருந்த ஆப்பாடியாரே. 6

உள்ளுமாய்ப் புறமுமாகி உருவமாய் அருவமாகி
வெள்ளமாய்க் கரையுமாகி விரி கதிர் ஞாயிறாகிக்
கள்ளமாய்க் கள்ளத்து உள்ளார் கருத்துமாய் அருத்தமாகி
அள்ளுவார்க்கு அள்ளல்செய்திட்டு இருந்த ஆப்பாடியாரே. 7

மயக்கமாய்த் தெளிவுமாகி மால்வரை வளியுமாகித்
தியக்கமாய் ஒருக்கமாகிச் சிந்தையுள் ஒன்றி நின்று
இயக்கமாய் இறுதியாகி எண்திசைக்கு இறைவராகி
அயக்கமாய் அடக்கமாய ஐவர் ஆப்பாடியாரே. 8

ஆர் அழல் உருவமாகி அண்டம் ஏழ் கடந்த எந்தை
பேர்ஒளி உருவினானைப் பிரமனும் மாலும் காணாச்
சீர்அவை பரவி ஏத்திச் சென்று அடி வணங்குவார்க்குப்
பேரருள் அருளிச்செய்வார் பேணும் ஆப்பாடியாரே. 9

திண் திறல் அரக்கன் ஓடிச் சீ கயிலாயம்தன்னை
எண்திறல் இலனுமாகி எடுத்தலும் ஏழை அஞ்ச
விண்டு இறல் நெரிய ஊன்றி மிகக் கடுத்து அலறி வீழப்
பண் திறல் கேட்டு உகந்த பரமர் ஆப்பாடியாரே. 10

43. திருவலஞ்சுழியும், திருக்கொட்டையூர்க் கோடச்சரமும்

திருமுறை : 6 (73வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

இறைவன் : கோடசுவரர்

இறைவி : பந்தாடுநாயகி

கருமணி போல் கண்டத்து அழகன்கண்டாய்
கல்லால் நிழல்கீழ் இருந்தான்கண்டாய்
பரு மணி மா நாகம் பூண்டான்கண்டாய்
பவளக்குன்று அன்ன பரமன்கண்டாய்
வரு மணி நீர்ப்பொன்னி வலஞ்சுழியான்கண்டாய்
மாதேவன்கண்டாய் வரதன்கண்டாய்
குருமணி போல் அழகு அமரும் கொட்டையூரில்
கோடச்சரத்து உறையும் கோமான் தானே. 1

கலைக்கன்று தங்கு கரத்தான்கண்டாய்
கலை பயில்வோர் ஞானக்கண் ஆனான்கண்டாய்
அலைக் கங்கை செஞ்சடைமேல் ஏற்றான்கண்டாய்
அண்ட கபாலத்து அப்பாலான்கண்டாய்
மலைப் பண்டம் கொண்டு வரும் நீர்ப்பொன்னி
வலஞ்சுழியில் மேவிய மைந்தன்கண்டாய்
குலைத்தெங்கு அம்சோலை சூழ் கொட்டையூரில்
கோடச்சரத்து உறையும் கோமான் தானே. 2

செந்தாமரைப்போது அணிந்தான்கண்டாய்
சிவன்கண்டாய் தேவர்பெருமான்கண்டாய்
பந்து ஆடுமெல்விரலாள் பாகன்கண்டாய்
பாலோடு நெய் தயிர் தேன் ஆடிகண்டாய்

மந்தாரம் உந்தி வரும் நீர்ப்பொன்னி

வலஞ்சுழியில் மன்னும் மணாளன்கண்டாய்
கொந்து ஆர் பொழில் புடை சூழ் கொட்டையூரில்
கோடச்சரத்து உறையும் கோமான்தானே. 3

பொடிஆடு மேனிப் புனிதன்கண்டாய்

புன்பாகற்கு ஆழி கொடுத்தான்கண்டாய்
இடியார் கடு முழக்கு ஏறு ஊர்ந்தான்கண்டாய்
எண்திசைக்கும் விளக்குஆகி நின்றான்கண்டாய்
மடலார் திரை புரளும் காவிரிவாய்
வலஞ்சுழியில் மேவிய மைந்தன்கண்டாய்
கொடி ஆடு நெடுமாடக் கொட்டையூரில்
கோடச்சரத்து உறையும் கோமான்தானே. 4

அக்கு அரவம் அரைக்கு அசைத்த அம்மான்கண்டாய்

அருமறைகள் ஆறுஅங்கம் ஆனான்கண்டாய்
தக்கனது பெரு வேள்வி தகர்த்தான்கண்டாய்
சதாசிவன்காண் சலந்தரனைப் பிளந்தான்கண்டாய்
மைக் கொள் மயில் தழை கொண்டு வரும் நீர்ப்பொன்னி
வலஞ்சுழியான்கண்டாய் மழுவன்கண்டாய்
கொக்கு அமரும் வயல் புடை சூழ் கொட்டையூரில்
கோடச்சரத்து உறையும் கோமான்தானே. 5

சண்டனை நல் அண்டர் தொழச் செய்தான்கண்டாய்

சதாசிவன்கண்டாய் சங்கரன் தான்கண்டாய்
தொண்டர்பலர் தொழுது ஏத்தும் கழலான்கண்டாய்
சுடர்ஒளியாய்த் தொடர்வு அரிதாய் நின்றான்கண்டாய்

மண்டு புனல் பொன்னி வலஞ்சுழியான்கண்டாய்
 மா முனிவர்தம்முடைய மருந்துகண்டாய்
 கொண்டல் தவழ் கொடிமாடக் கொட்டையூரில்
 கோடச்சரத்து உறையும் கோமான்தானே. 6

அணவு அரியான்கண்டாய் அமலன்கண்டாய்
 அவிநாசிகண்டாய் அண்டத்தான்கண்டாய்
 பண மணி மா நாகம் உடையான்கண்டாய்
 பண்டரங்கன்கண்டாய் பகவன்கண்டாய்
 மணல் வரும் நீர்ப்பொன்னி வலஞ்சுழியான்கண்டாய்
 மாதவற்கும் நான்முகற்கும் வரதன்கண்டாய்
 குணம் உடை நல் அடியார் வாழ் கொட்டையூரில்
 கோடச்சரத்து உறையும் கோதான்தானே. 7

விரை கமழும் மலர்க்கொன்றைத்தாரான் கண்டாய்
 வேதங்கள் தொழ நின்ற நாதன்கண்டாய்
 அரை அதனில் புள்ளிஅதள் உடையான்கண்டாய்
 அழல்ஆடிகண்டாய் அழகன்கண்டாய்
 வரு திரை நீர்ப்பொன்னி வலஞ்சுழியான்கண்டாய்
 வஞ்ச மனத்தவர்க்கு அரிய மைந்தன்கண்டாய்
 குரவு அமரும் பொழில் புடை சூழ் கொட்டையூரில்
 கோடச்சரத்து உறையும் கோமான்தானே. 8

தளம் கிளரும் தாமரை ஆதனத்தான்கண்டாய்
 தசரதன்தன்மகன் அசைவு தவிர்த்தான்கண்டாய்
 இளம்பிறையும் முதிர்ச்சடைமேல் வைத்தான்கண்டாய்
 எட்டு எட்டு இருங் கலையும் ஆனான்கண்டாய்

வளம் கிளர் நீர்ப்பொன்னி வலஞ்சுழியான்கண்டாய்
 மாமுனிகள் தொழுது எழு பொன்கழலான்கண்டாய்
 குளம் குளிர் செங்குவளை கிளர் கொட்டையூரில்
 கோடச்சரத்து உறையும் கோமான்தானே. 9

விண்டார் புரம்முன்று எரித்தான்கண்டாய்
 விலங்கலில் வல்அரக்கன் உடல் அடர்த்தான்கண்டாய்
 தண்தாமரையானும் மாலும் தேடத்
 தழல்பிழம்பாய் நீண்ட கழலான்கண்டாய்
 வண்டு ஆர் பூஞ்சோலை வலஞ்சுழியான்கண்டாய்
 மாதேவன்கண்டாய் மறையோடு அங்கம்
 கொண்டாடு வேதியர் வாழ் கொட்டையூரில்
 கோடச்சரத்து உறையும் கோமான்தானே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

44. திருஇன்னம்பர்

திருமுறை : 4 (72வது பதிகம்)

திருநேரிசை

இறைவன் : எழுத்தறி நாதர், தான்தோன்றியீசர்

இறைவி : சௌந்தர நாயகி,

கொந்தார் பூங்குழல் அம்மை

விண்ணவர் மகுடகோடி மிடைந்த சேவடியர்போலும்
 பெண் ஒருபாகர்போலும் பேடு அலிஆணர்போலும்
 வண்ண மால் அயனும் காணா மால்வரை எரியர்போலும்
 எண் உரு அநேகர்போலும் இன்னம்பர் ஈசனாரே. 1

பன்னிய மறையர்போலும் பாம்பு அரை உடையர்போலும்
 துன்னிய சடையர்போலும் தூ மதி மத்தர்போலும்
 மன்னிய மழுவர்போலும் மாது இடம் மகிழ்வர்போலும்
 என்னையும் உடையர்போலும் இன்னம்பர் ஈசனாரே. 2

மறி ஒரு கையர்போலும் மாதுஉமை உடையர்போலும்
பறி தலைப் பிறவி நீக்கிப் பணி கொள வல்லர்போலும்
செறிவு உடை அங்கமாலை சேர் திருஉருவர்போலும்
எறிபுனல் சடையர்போலும் இன்னம்பர் ஈசனாரே. 3

விடமலி கண்டர்போலும் வேள்வியை அழிப்பர்போலும்
கடவு நல் விடையர்போலும் காலனைக் காய்வர்போலும்
படமலி அரவர்போலும் பாய் புலித்தோலர்போலும்
இடர் களைந்து அருள்வர்போலும் இன்னம்பர் ஈசனாரே. 4

அளி மலர்க்கொன்றை துன்றும் அவிர்சடை உடையர்போலும்
களி மயில்சாயலோடும் காமனை விழிப்பர்போலும்
வெளி வளர் உருவர்போலும் வெண்பொடி அணிவர்போலும்
எளியவர் அடியர்க்கு என்றும் இன்னம்பர் ஈசனாரே. 5

கணை அமர் சிலையர்போலும் கரிஉரி உடையர்போலும்
துணை அமர் பெண்ணர்போலும் தூ மணிக் குன்றர்போலும்
அணை உடை அடியர் கூடி அன்பொடு மலர்கள் தூவும்
இணை அடி உடையர்போலும் இன்னம்பர் ஈசனாரே. 6

பொருப்பமர் புயத்தர்போலும் புனல் அணி சடையர்போலும்
மருப்பிள ஆமை தாங்கு மார்பில் வெண்நூலர் போலும்
உருத்திரமூர்த்திபோலும் உணர்வுஇலார் புரங்கள்மூன்றும்
எரித்திடு சிலையர்போலும் இன்னம்பர் ஈசனாரே. 7

காடுஇடம் உடையர்போலும் கடிகுரல் விளியர்போலும்
வேடுஉரு உடையர்போலும் வெண்மதிக்கொழுந்தர் போலும்
கோடு அலர் வன்னி தும்பை கொக்குஇறகு அலர்ந்த கொன்றை
ஏடு அமர் சடையர்போலும் இன்னம்பர் ஈசனாரே. 8

காறிடு விடத்தை உண்ட கண்டர் எண்தோளர்போலும்
நீறு உடை உருவர்போலும் நினைப்பினை அரியர்போலும்
பாறு உடைத் தலை கை ஏந்திப் பலி திரிந்து உண்பர்போலும்
ஏறு உடைக் கொடியர்போலும் இன்னம்பர் ஈசனாரே. 9

ஆர்த்து எழும் இலங்கைக் கோணை அருவரை அடர்ப்பர்போலும்
பார்த்தனோடு அமர் பொருது படை கொடுத்து அருள்வர்போலும்
தீர்த்தமாம் கங்கைதன்னைத் திருச்சடை வைப்பர்போலும்
ஏத்த ஏழ்உலகும் வைத்தார் இன்னம்பர் ஈசனாரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

45. திருஇன்னம்பர்

திருமுறை : 4 (100வது பதிகம்)

திருவிருத்தம்

மன்னும் மலைமகள் கையால் வருடின மாமறைகள்
சொன்ன துறைதொறும் தூப் பொருள் ஆயின தூக் கமலத்து
அள்ள வடிவின அன்பு உடைத் தொண்டர்க்கு அமுது அரும்பி
இன்னல் களைவன இன்னம்பரான்தன் இணை அடியே. 1

பைதல்பிணக்குழைக் காளி வெங்கோபம் பங்கப்படுப்பான்
செய்தற்கு அரிய திருநடம் செய்தன சீர் மறையோன்
உய்தல்பொருட்டு வெங்கூற்றை உதைத்தன உம்பர்க்கு எல்லாம்
எய்தற்கு அரியன இன்னம்பரான்தன் இணை அடியே 2

சுணங்கு நின்று ஆர் கொங்கையாள் உமை சூடிமலரால் தூ
வணங்கி நின்று உம்பர்கள் வாழ்த்தின மன்னும் மறைகள் தம்மில்
பிணங்கி நின்று இன்னன என்று அறியாதன பேய்க்கணத்தோடு
இணங்கி நின்று ஆடின இன்னம்பரான்தன் இணை அடியே 3

ஆறு ஒன்றிய சமயங்களின் அவ்வார்க்கு அப் பொருள்கள்
வேறு ஒன்று இலாதன விண்ணோர் மதிப்பன மிக்குவமன்
மாறு ஒன்று இலாதன மண்ணோடு விண்ணகம் மாய்ந்திடினும்
ஈறு ஒன்று இலாதன வின்னம்பரான்தன் இணை அடியே 4

அரக்கர்தம் முப்புரம் அம்பு ஒன்றினால் அடல் அங்கியின்வாய்க்
கரக்க முன் வைதிகத்தேர்மிசை நின்றன கட்டுஉருவம்
பரக்க வெங்கான்இடை வேடுஉரு ஆயின பல்பதிதோறு
இரக்க நடந்தன இன்னம்பரான்தன் இணை அடியே 5

கீண்டும் கிளர்ந்தும் பொன் கேழல் முன் தேடின கேடு படா
ஆண்டும் பலபலஊழியும் ஆயின ஆரணத்தின்
வேண்டும் பொருள்கள் விளங்க நின்று ஆடின மேவு சிலம்பு
ஈண்டும் கழலின இன்னம்பரான்தன் இணை அடியே 6

போற்றும் தகையன பொல்லா முயலகன் கோபப் புன்மை
ஆற்றும் தகையன ஆறுசமயத்தவர் அவரைத்
தேற்றும் தகையன தேறிய தொண்டரைச் செந்நெறிக்கே
ஏற்றும் தகையன இன்னம்பரான்தன் இணை அடியே 7

பயம் புன்மை சேர்தரு பாவம் தவிர்ப்பன பார்ப்பதிதன்
குயம் பொன்மை மா மலர் ஆகக் குலாவின கூட ஒண்ணாச்
சயம்பு என்றே தகு தாணு என்றே சதுர்வேதங்கள் நின்று
இயம்பும் கழலின இன்னம்பரான்தன் இணை அடியே 8

அயனொடுமால் இந்திரன் சந்திராதித்தர் அமரர் எல்லாம்
சயசய என்று முப்போதும் பணிவன தண்கடல் சூழ்
வியன்நிலம் முற்றுக்கும் விண்ணுக்கும் நாகர் வியல்நகர்க்கும்
இயபரம் ஆவன இன்னம்பரான்தன் இணை அடியே 9

தருக்கிய தக்கன்தன் வேள்வி தகர்த்தன தாமரைப்போது
 உருக்கிய செம்பொன் உவமன் இலாதன ஒண் கயிலை
 நெருக்கிய வாள் அரக்கன் தலைபத்து நெரித்தவன்தன்
 இருக்கு இயல்புஆயின இன்னம்பரான்தன் இணைஅடியே 10

திருச்சிற்றம்பலம்

46. திருஇன்னம்பர்

திருமுறை : 5 (21வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

என்னிலாரும் எனக்கு இனியார் இல்லை
 என்னிலும் இனியான் ஒருவன் உளன்
 என்னுளே உயிர்ப்பாய் புறம் போந்து புக்கு
 என்னுளே நிற்கும் இன்னம்பர் ஈசனே 1

மட்டு உண்பார்கள் மடந்தையர் வாள்கண்ணால்
 கட்டுண்பார்கள் கருதுவது என்கொலோ
 தட்டி முட்டித் தள்ளாடித் தழுக்குழி
 எட்டுமூர்த்தியர் இன்னம்பர் ஈசனே 2

கனலும் கண்ணியும் தண்மதியோடு உடன்
 புனலும் கொன்றையும் சூடும் புரிசடை
 அனலும் சூலமும் மான்மறிக் கையினர்
 எனலும் என் மனத்து இன்னம்பர் ஈசனே 3

மழைக்கண் மா மயில் ஆலும் மகிழ்ச்சியான்
 அழைக்கும் தன் அடியார்கள்தம் அன்பினைக்
 குழைக்கும் தன்னைக் குறிக்கொள வேண்டியே
 இழைக்கும் என் மனத்து இன்னம்பர் ஈசனே 4

- தென்னவன் எனை ஆளும் சிவன் அவன்
மன்னவன் மதியம் மறை ஓதியான்
முன்னம் அன்னவன் சேர்வன பூழியான்
இன்னம் இன்புற்ற இன்னம்பர் ஈசனே 5
- விளக்கும் வேறுபடப் பிறர் உள்ளத்தில்
அளக்கும் தன் அடியார் மனத்து அன்பினைக்
குளக்கும் என்னைக் குறிக்கொள வேண்டியே
இளக்கும் என் மனத்து இன்னம்பர் ஈசனே 6
- சடைக்கணாள் புனலாள் அனல் கையது ஓர்
கடைக்கணால் மங்கை நோக்க இமவான்மகள்
படைக்கணால் பருகப்படுவான் நமக்கு
இடைக்கண்ணாய் நின்ற இன்னம்பர் ஈசனே 7
- தொழுது தூ மலர் தூவித் துதித்து நின்று
அழுது காழுற்று அரற்றுகின்றாரையும்
பொழுது போக்கிப் புறக்கணிப்பாரையும்
எழுதும் கீழ்க்கணக்கு இன்னம்பர் ஈசனே 8
- விரியும் தண் இளவேனிலில் வெண்பிறை
புரியும் காமனை வேவப் புருவமும்
திரியும் எல்லையில் மும்மதில் தீ எழுந்து
எரிய நோக்கிய இன்னம்பர் ஈசனே 9
- சனியும் வெள்ளியும் திங்களும் ஞாயிறும்
முனிவனாய் முடிபத்து உடையான்தனைக்
கனிய ஊன்றிய காரணம் என்கொலோ
இனியனாய் நின்ற இன்னம்பர் ஈசனே 10

47. திருஇன்னம்பர்

திருமுறை : 6 (89வதுபதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

அல்லிமலர் நாற்றத்து உள்ளார்போலும்

அன்பு உடையார் சிந்தை அகலார்போலும்
சொல்லின் அருமறைகள் தாமேபோலும்

தூநெறிக்கு வழிகாட்டும் தொழிலார் போலும்
வில்லின் புரம்முன்றும் எரித்தார்போலும்

வீங்கு இருளும் நல் வெளியும் ஆனார்போலும்
எல்லி நடம்ஆட வல்லார்போலும்

இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி ஈசனாரே

1

கோழிக்கொடியோன்தன் தாதைபோலும்

கொம்பனாள் பாகம் குளிர்ந்தார்போலும்
ஊழிமுதல்வரும் தாமே போலும்

உள்குவார் உள்ளத்தின் உள்ளார்போலும்
ஆழித்தேர் வித்தகரும் தாமேபோலும்

அடைந்தவர்கட்கு அன்பராய் நின்றார்போலும்
ஏழுபிறவிக்கும் தாமேபோலும்

இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி ஈசனாரே

2

தொண்டர்கள் தம் தகவின் உள்ளார்போலும்

தூநெறிக்கும் தூ நெறியாய் நின்றார்போலும்
பண்டு இருவர் காணாப் படியார் போலும்

பத்தர்கள்தம் சித்தத்து இருந்தார்போலும்

கண்டம் இறையே கறுத்தார்போலும்

காமனையும் காலனையும் காய்ந்தார்போலும்

இன்டைச் சடை சேர் முடியார்போலும்

இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி ஈசனாரே

3

வானத்து இளந்திங்கள் கண்ணிதன்னை

வளர்சடைமேல் வைத்து உகந்த மைந்தார்போலும்

ஊன் ஒத்த வேல் ஒன்று உடையார்போலும்

ஒளி நீறு பூசும் ஒருவர்போலும்

தானத்தின் முப்பொழுதும் தாமேபோலும்

தம்மின் பிறர் பெரியார் இல்லைபோலும்

ஏனத்துளயிறு இலங்கப் பூண்டார்போலும்

இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி ஈசனாரே

4

சூழும் துயரம் அறுப்பார்போலும்

தோற்றம் இறுதியாய் நின்றார்போலும்

ஆழும் கடல்நஞ்சை உண்டார்போலும்

ஆடல் உகந்த அழகார்போலும்

தாழ்வின் மனத்தேனை ஆளாக்கொண்டு

தம்மை அளித்த தலைவர்போலும்

ஏழுபிறப்பும் அறுப்பார்போலும்

இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி ஈசனாரே

5

பாதத்து அணையும் சிலம்பர்போலும்

பாடூர் விடை ஒன்று உடையார்போலும்

பூதப்படை ஆள் புனிதர்போலும்

பூம் புகலூர் மேய புராணர்போலும்

வேதப்பொருளாய் விளைவார் போலும்

வேடம் பரவித் திரியும் தொண்டர்

ஏதப்படா வண்ணம் நின்றார்போலும்

இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி ஈசனாரே

6

பல்ஆர் தலைஓட்டில் ஊணார்போலும்

பத்தர்கள்தம் சித்தத்து இருந்தார்போலும்

கல்லாதார் காட்சிக்கு அரியார்போலும்

கற்றவர்கள் ஏதம் களைவார்போலும்

பொல்லாத பூதப்படையார்போலும்

பொருகடலும் ஏழ்மலையும் தாமேபோலும்

எல்லாரும் ஏத்தத் தகுவார்போலும்

இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி ஈசனாரே

7

மட்டு மலியும் சடையார்போலும்

மாதை ஓர்பாகம் உடையார்போலும்

கட்டம் பிணிகள் தவிர்ப்பார் போலும்

காலன்தன் வாழ்நாள் கழிப்பார்போலும்

நட்டம் பயின்று ஆடும் நம்பர்போலும்

ஞாலம் எரி நீர் வெளி கால் ஆனார்போலும்

எட்டுத்திசைகளும் தாமேபோலும்

இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி ஈசனாரே

8

கரு உற்ற காலத்தே என்னை ஆண்டு

கழல்போது தந்து அளித்த கள்வர்போலும்

செருவில் புரம்மூன்றும் அட்டார்போலும்

தேவர்க்கும் தேவராம் செல்வர்போலும்

மருவில் பிரியாத மைந்தர்போலும்

மலர் அடிகள் நாடி வணங்கல் உற்ற

இருவர்க்கு ஒருவராய் நின்றார்போலும்

இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி ஈசனாரே

9

அலங்கல் சடை தாழ் ஐயம் ஏற்று

அரவம் அரை ஆர்க்க வல்லார்போலும்

வலங்கை மழு ஒன்று உடையார்போலும்

வான் தக்கன் வேள்வி சிதைத்தார் போலும்

விலங்கல் எடுத்து உகந்த வெற்றியானை

விறல் அழித்து மெய்ஞ்ஞரம்பால் கீதம் கேட்டு அன்று

இலங்கு கூடர் வாள் கொடுத்தார்போலும்

இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி ஈசனாரே

10

திருச்சிற்றம்பலம்

48. திருப்புறம்பயம்

திருமுறை: 6 (13வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

இறைவன்: சாட்சிநாதர், புறம்பயநாதர்

இறைவி: கரும்புஞ்சொல்லம்மை

கொடி மாட நீள்தெருவு கூடல் கோட்டுர்

கொடுங்கோளூர் தண் வளவி கண்டியூரும்

நடம்ஆடும் நல் மருகல் வைகி நாளும்

நலம் ஆகும் ஒற்றியூர் ஒற்றி ஆகப்

படுமாலை வண்டு அறையும் பழனம் பாகூர்

பழையாறும் பாற்குளமும் கைவிட்டு இந்நாள்

பொடி ஏறு மேனியராய்ப் பூதம் சூழப்

புறம்பயம் நம் ஊர் என்று போயினாரே

1

முற்று ஒருவர் போல முழுநீறுஆடி

முளைத்திங்கள் குடி முந்நூலும் பூண்டு

ஒற்று ஒருவர் போல உறங்குவேன் கை

ஒளி வளையை ஒன்றுஒன்றா எண்ணுகின்றார்

மற்று ஒருவர் இல்லைத் துணை எனக்கு

மால் கொண்டால் போல மயங்குவேற்குப்

புற்று அரவக் கச்ச ஆர்த்துப் பூதம் சூழப்

புறம்பயம் நம் ஊர் என்று போயினாரே

2

ஆகாத நஞ்சு உண்ட அந்திவண்ணர்

ஐந்தலைய மாசணம் கொண்டு அம் பொன்தோள்மேல்

ஏகாசமா இட்டு ஒடு ஒன்று ஏந்தி வந்து

இடு திருவே பலி என்றார்க்கு இல்லே பக்கேன்

பாகுஏதும் கொள்ளார் பலியும் கொள்ளார்

பாவிவேன் கண்ணுள்ளே பற்றி நோக்கிப்

போகாத வேடத்தர் பூதம் சூழப்

புறம்பயம் நம் ஊர் என்று போயினாரே

3

பல் மலிந்த வெண்தலை கையில் ஏந்திப்

பனி முகில் போல் மேனிப் பவந்த நாதர்

நெல் மலிந்த நெய்த்தானம் சோற்றுத்துறை

நியமம் துருத்தியும் நீடூர் பாச்சில்

கல் மலிந்து ஒங்கு கழுநீர்க்குன்றம்

கடல்நாகைக்காரோணம் கைவிட்டு இந் நாள்

பொன் மலிந்த கோதையரும் தாமும் எல்லாம்

புறம்பயம் நம் ஊர் என்று போயினாரே

4

செத்தவர்தம் தலைமாலை கையில் ஏந்திச்

சிரமாலைச் சூடிச் சிவந்த மேனி

மத்தகத்த யானை உரிவை மூடி

மடவாள் அவளோடு மான் ஒன்று ஏந்தி ,

அத் தவத்த தேவர் அறுபதினார்

ஆறுநூறாயிரவர்க்கு ஆடல் காட்டிப்

புத்தகம் கைக்கொண்டு புலித்தோல் வீக்கிப்

புறம்பயம் நம் ஊர் என்று போயினாரே

5

நஞ்சு அடைந்த கண்டத்தர் வெண்ணீறுஆடி

நல்ல புலிஅதள்மேல் நாகம் கட்டிப்

பஞ்சு அடைந்த மெல்விரலாள் பாகம்ஆகப்

பராய்த்துறையேன் என்று ஓர் பவளவண்ணர்

துஞ்சுஇடையே வந்து துடியும் கொட்டத்

துண்ணென்று எழுந்திருந்தேன் சொல்லமாட்டேன்

புன்சடையின்மேல் ஓர் புனலும் சூடிப்

புறம்பயம் நம் ஊர் என்று போயினாரே

6

மறி இலங்கு கையர் மழு ஒன்று ஏந்தி

மறைக்காட்டேன் என்று ஓர் மழலை பேசிச்

செறி இலங்கு திண்தோள்மேல் நீறு கொண்டு

திருமுண்டமா இட்ட திலக நெற்றி

நெறி இலங்கு கூந்தலார் பின்பின் சென்று

நெடுங்கண் பனி சோர நின்று நோக்கிப்

பொறி இலங்கு பாம்பு ஆர்த்துப் பூதம் சூழப்

புறம்பயம் நம் ஊர் என்று போயினாரே

7

114 திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் தேவாரம்

நில்லாதே புல்ஊரும் பலிகள் வேண்டி

நிறைவளையார் பலி பெய்ய நிறையும் கொண்டு
கொல் ஏறும் கொக்கரையும் கொடுகொட்டியும்

குடமூக்கில் அங்கு ஒழியக் குளிர்ந்தண்பொய்கை
நல்லாளை நல்லூரே தவிரேன் என்று

நறையூரில் தாமும் தவிர்வார் போலப்
பொல்லாத வேடத்தர் பூதம் சூழப்

புறம்பயம் நம் ஊர் என்று போயினாரே

8

விரை ஏறு நீறு அணிந்து ஓர் ஆமை பூண்டு

வெண்தோடு பெய்து இடங்கை வீணை ஏந்தித்
திரை ஏறு சென்னிமேல் திங்கள்தன்னைத்

திசை விளங்க வைத்து உகந்த செந்தீவண்ணர்
அரை ஏறு மேகலையாள் பாகம் ஆக

ஆரிடத்தில் ஆடல் ஆமர்ந்த ஐயன்
புரை ஏறு தாம் ஏறிப் பூதம் சூழப்

புறம்பயம் நம் ஊர் என்று போயினாரே

9

கோவாய இந்திரன் உள்ளிட்டார் ஆகக்

குமரனும் விக்கினவிநாயகனும்
பூவாய பீடத்துமேல் அயனும்

பூமி அளந்தானும் போற்றிசைப்பப்
பாவாய இன்னிசைகள் பாடி ஆடிப்

பாரிடமும் தாமும் பரந்து பற்றிப்

பூவார்ந்த கொன்றை பொறிவண்டு ஆர்க்கப்
புறம்பயம் நம் ஊர் என்று போயினாரே

10

49. திருவிசயமங்கை

திருமுறை : 5 (71வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவன் : விசயநாதர்

இறைவி : மங்கைநாயகி

குசையும் அங்கையில் கோசமும் கொண்ட அவ்
வசை இல் மங்கலவாசகர் வாழ்த்தவே
இசைய மங்கையும் தானும் ஒன்றுஆயினான்
விசையமங்கையுள் வேதியன் காண்மினே 1

ஆதிநாதன் அடல் விடைமேல் அமர்
பூதநாதன் புலிஅதள் ஆடையன்
வேதநாதன் விசயமங்கை உளான்
பாதம் ஓத வல்லார்க்கு இல்லை பாவமே 2

கொள்ளிடக் கரைக் கோவந்தபுத்தூரில்
வெள்விடைக்கு அருள்செய் விசயமங்கை
உள்இடத்து உறைகின்ற உருத்திரன்
கிள்ளிட தலை அற்றது அயனுக்கே 3

திசையும் எங்கும் குலுங்கத் திரிபுரம்
அசைய அங்கு எய்திட்டு ஆர்அழல் ஊட்டினான்
விசையமங்கை விருத்தன் புறத்துஅடி
விசையின் மங்கி விழுந்தனன் காலனே 4

பொள்ளல் ஆக்கை அகத்தில் ஐம்பூதங்கள்
களளம் ஆக்கிக் கலக்கிய கார்இருள்
விள்ளல் ஆக்கி விசயமங்கைப் பிரான்
உள்ளல் நோக்கி என் உள்ளுள் உறையுமே 5

கொல்லை ஏற்றுக் கொடியொடு பொன்மலை
வில்லை ஏற்று உடையான் விசயமங்கைச்
செல்வ போற்றி என்பாருக்குத் தென்திசை
எல்லை ஏற்றலும் இன்சொலும் ஆகுமே

6

கண் பல் உக்க கபாலம் அங்கைக் கொண்டு
உண் பலிக்கு உழல் உத்தமன் உள் ஒளி
வெண்பிறைக்கண்ணியான் விசயமங்கை
நண்பனைத் தொழப்பெற்றது நன்மையே

7

பாண்டுவின் மகன் பார்த்தன் பணி செய்து
வேண்டும் நல் வரம் கொள் விசயமங்கை
ஆண்டவன் அடியே நினைந்து ஆசையால்
காண்டலே கருத்துஆகி இருப்பனே

8

வந்து கேண்மின் மயல் தீர் மனிதர்காள்
வெந்தநீற்றன் விசயமங்கைப் பிரான்
சிந்தையால் நினைவார்களைச் சிக்கெனப்
பந்து ஆக்கி உய்யக்கொளும் காண்மினே

9

இலங்கை வேந்தன் இருபதுதோள் இற
விலங்கல் சேர் விரலான் விசயமங்கை
வலம்செய்வார்களும் வாழ்த்து இசைப்பார்களும்
நலம் செய்வார்அவர் நன்னெறி நாடியே

10

50. திருப்பழனம்

திருமுறை : 4 (12வது பதிகம்)

பண் : பழந்தக்கராகம்

இறைவன் - ஆபத்சகாயேசுவரர்

இறைவி - பெரியநாயகி

சொல்மாலை பயில்கின்ற குயில் இனங்காள் சொல்லீரே
பல்மாலை வரிவண்டு பண் மிழற்றும் பழனத்தான்
முன்மாலை நகு திங்கள் முகிழ் விளங்கும் முடிச் சென்னிப்
பொன்மாலை மார்பன் என் புது நலம் உண்டு இகழ்வானோ 1

கண்டகங்காள் முண்டகங்காள் கைதைகாள் நெய்தல்காள்
பண்டரங்கவேடத்தான் பாட்டு ஓவாப் பழனத்தான்
வண்டு உலாம் தடம் மூழ்கி மற்ற அவன் என் தளிர்வண்ணம்
கொண்ட நாள் தான் அறிவான் குறிக்கொள்ளாதொழிவானோ 2

மனைக் காஞ்சி இளங் குருகே மறந்தாயோ மத முகத்த
பனைக்கைமா உரி போர்த்தான் பலர் பாடும் பழனத்தான்
நினைக்கின்ற நினைப்பு எல்லாம் உரையாயோ நிகழ் வண்டே
சுனைக்குவளைமலர்க்கண்ணாள் சொல் தூதாய்ச் சோர்வானோ 3

புதியையாய் இனியையும் பூந் தென்றல் புறங்காடு
பதிஆவது இது என்று பலர் பாடும் பழனத்தான்
மதியாதார் வேள்விதனை மதித்திட்ட மதி கங்கை
விதியாளன் என் உயிர்மேல் விளையாடல் விடுத்தானோ 4

மண் பொருந்தி வாழ்பவர்க்கும் மா தீர்த்த வேதியர்க்கும்
விண் பொருந்து தேவர்க்கும் வீடுபேறாய் நின்றானைப்
பண் பொருந்த இசை பாடும் பழனம் சேர் அப்பனை என்
கண் பொருந்தும் போதத்தும் கைவிட நான் கடவேனோ 5

பொங்கு ஓதமால்கடலில் புறம்புறம் போய் இரை தேரும்
செங்கால் வெண் மடநாராய் செயல்படுவது அறியேன் நான்
அம் கோல வளை கவர்ந்தான் அணி பொழில் சூழ் பழனத்தான்
தம் கோல நறுங்கொன்றைத்தார் அருளாதொழிவானோ 6

துணை ஆர முயங்கிப் போய்த் துறை சேரும் மடநாராய்
பணை ஆரவாரத்தான் பாட்டு ஓவாப் பழனத்தான்
கணை ஆர இரு விசம்பில் கடி அரணம் பொடிசெய்த
இணை ஆர மாப்பன் என் எழில் நலம் உண்டு இகழ்வானோ 7

கூவைவாய் மணி வரன்றிக் கொழித்து ஓடும் காவிரிப்பூம்
பாவை வாய் முத்து இலங்கப் பாய்ந்து ஆடும் பழனத்தான்
கோவைவாய் மலைமகள் கோன் கொல் ஏற்றின் கொடி ஆடைப்
பூவைகாள் மழலைகாள் போகாத பொழுது உளதே 8

புள்ளிமான் பொறி அரவம் புள்உயர்த்தான் மணி நாகப்
பள்ளியான் தொழுது ஏத்த இருக்கின்ற பழனத்தான்
உள்ளுவார் வினை தீர்க்கும் என்று உரைப்பர் உலகுஎல்லாம்
கள்ளியேன் நான் இவற்கு என் கன வளையும் கடவேனோ 9

வஞ்சித்து என் வளை கவர்ந்தான் வாரானே ஆயிடினும்
பஞ்சிக்கால் சிறகு அன்னம் பரந்து ஆர்க்கும் பழனத்தான்
அஞ்சிப் போய்க் கலி மெலிய அழல் ஒம்பும் அப்பூதி
குஞ்சிப் பூவாய் நின்ற சேவடியாய் கோடு இயையே 10

பதிக வரலாறு : (சொல்மாலை)

அப்பூதியடிகள்யனார் தமது பிள்ளையாகிய மூத்த
திருநாவுக்கரசு நஞ்சு அகற்றிய திருப்பதிகத்தினால் எழுந்ததைக்
கண்டும் சிறிதும் மகிழாது வாகீசப் பெருந்தகையார் திருவுணவு
செயாதிருந்தற்கே பெரிதும் தளர்வெய்த அடிகள் அவரது

திருவகத்தில் உணவு கொண்டு அவரை மகிழ்வித்தருளினார். பின்னும் அவரது அன்புக்கு இயைந்து ஆண்டுச் சின்னாள் தங்கிய அடிகள் பின்னர் அவரோடுந் திருப்பழனத்தையடைந்து இறைவனைக் கண்டு தீந்தமிழின் தொடைமாலை 'சொன்மாலை' என்றெடுத்து அப்பதிகத்து இறுதித் திருப்பாட்டில் புரிசடையார் பொற்கழற்கீழ் அடைமாலைச் சீலமுடை அப்பூதியடிகடமை 'அஞ்சிப்போய்க் கலிமெலிய அழலோம்பும் அப்பூதிக்குஞ்சிப் பூவாய் நின்ற சேவடியாய்' என்று நடைமாணச் சிறப்பித்துப் பாடியருளினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

51. திருப்பழனம்

திருமுறை : 4 (36வதுபதிகம்)

திருநேரிசை

ஆடினார் ஒருவர்போலும் அலர் கமழ் குழலினாளைக்
கூடினார் ஒருவர்போலும் குளிர்புனல் வளைந்த திங்கள்
குடினார் ஒருவர்போலும் தூய நல்மறைகள் நான்கும்
பாடினார் ஒருவர்போலும் பழனத்து எம் பரமனாரே. 1

போவது ஓர் நெறியும் ஆனார் புரிசடைப் புனிதனார் நான்
வேவது ஓர் வினையில் பட்டு வெம்மைதான் விடவும் கில்லேன்
கூவல்தான் அவர்கள் கேளார் குணம் இலா ஐவர் செய்யும்
பாவமே தூர நின்றார் பழனத்து எம் பரமனாரே. 2

கண்டராய் முண்டர் ஆகிக் கையில் ஓர் கபாலம் ஏந்தித்
தொண்டர்கள் பாடி ஆடித் தொழு கழல் பரமனார்தாம்
விண்டவர் புரங்கள் எய்த வேதியர் வேத நாவர்
பண்டை என் வினைகள் தீர்ப்பார் பழனத்து எம் பரமனாரே. 3

நீர் அவன் தீயினோடு நிழல் அவன் எழிலதாய
பார் அவன் விண்ணின் மிக்க பரம் அவன் பரமயோகி
ஆரவன் அண்டம் மிக்க திசையினோடு ஒளிகள் ஆகிப்
பார் அகத்து அமுதம் ஆனார் பழனத்து எம் பரமனாரே. 4

ஊழியார் ஊழிதோறும் உலகினுக்கு ஒருவர் ஆகிப்
பாழியார் பாவம் தீர்க்கும் பராபரர் பரமதாய
ஆழியான் அன்னத்தானும் அன்று அவர்க்கு அளப்பரிய
பாழியார் பரவி ஏத்தும் பழனத்து எம் பரமனாரே. 5

ஆலின்கீழ் அறங்கள்எல்லாம் அன்று அவர்க்கு அருளிச்செய்து
நூலின்கீழ்வர்கட்கு எல்லாம் நுண்பொருள் ஆகிநின்று
காலின்கீழ்க் காலன்தன்னைக் கடுகத் தான் பாய்ந்து பின்னும்
பாலின்கீழ் நெய்யும் ஆனார் பழனத்து எம் பரமனாரே. 6

ஆதித்தன் அங்கி சோமன் அயனோடு மால் புதனும்
போதித்து நின்று உலகில் போற்றுஇசைத்தார் இவர்கள்
சோதித்தார் ஏழுஉலகும் சோதியுள்சோதிஆகிப்
பாதிப் பெண்உருவம்ஆனார் பழனத்து எம் பரமனாரே. 7

காற்றினால் காலற் காய்ந்து கார்உரி போர்த்த ஈசர்
தோற்றனார் கடலுள் நஞ்சை தோடு உடைக் காதர் சோதி
ஏற்றினார் இளவெண்திங்கள் இரும் பொழில் சூழ்ந்த காயம்
பாற்றினார் வினைகள்எல்லாம் பழனத்து எம் பரமனாரே. 8

கண்ணனும் பிரமனோடு காண்கிலர் ஆகி வந்தே
எண்ணியும் துதித்தும் ஏத்த எரிஉரு ஆகி நின்று
வண்ண நல் மலர்கள் தூவி வாழ்த்துவார் வாழ்த்தி ஏத்தப்
பண் உலாம் பாடல் கேட்டார் பழனத்து எம் பரமனாரே. 9

குடை உடை அரக்கன் சென்று குளிர் கயிலாயவெற்பின்
இடை மடவரலை அஞ்ச எடுத்தலும் இறைவன் நோக்கி
விடை உடை விகிர்தன்தானும் விடலினால் ஊன்றி மீண்டும்
படை கொடை அடிகள்போலும் பழனத்து எம் பரமனாரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

52. திருப்பழனம்

திருமுறை : 4 (87வது பதிகம்)

திரு விருத்தம்

மேவித்து நின்று விளைந்தன வெந்துயர் துக்கம்எல்லாம்
ஆவித்து நின்று கழிந்தன அல்லல் அவை அறுப்பான்
பாவித்த பாவனை நீ அறிவாய் பழனத்து அரசே
கூவித்துக் கொள்ளும்தனை அடியேனைக் குறிக்கொள்வதே 1

சுற்றி நின்றார் புறம் காவல் அமரர் கடைத்தலையில்
மற்று நின்றார் திருமாலொடு நான்முகன் வந்து அடிக்கீழ்ப்
பற்றி நின்றார் பழனத்து அரசே உன் பணி அறிவான்
உற்று நின்றார் அடியேனைக் குறிக்கொண்டு அருளுவதே. 2

ஆடி நின்றாய் அண்டம்ஏழும் கடந்து போய் மேல் அவையும்
கூடி நின்றாய் குவிமென்முலையாளையும் கொண்டு உடனே
பாடி நின்றாய் பழனத்து அரசே அங்கு ஓர் பால்மதியம்
சூடி நின்றாய் அடியேனை அஞ்சாமைக் குறிக்கொள்வதே. 3

எரித்துவிட்டாய் அம்பினால் புரம்மூன்றும் முன்னே படவும்
உரித்துவிட்டாய் உமையாள் நடுக்கு எய்த ஓர் குஞ்சரத்தைப்
பரித்துவிட்டாய் பழனத்து அரசே கங்கை வார்சடைமேல்
தரித்துவிட்டாய் அடியேனைக் குறிக்கொண்டு அருளுவதே. 4

முன்னியும் முன்னை முளைத்தன மூளயிலும் உடனே
மன்னியும் அங்கும் இருந்தனை மாய மனத்தவர்கள்
பன்னிய நூலின் பரிசு அறிவாய் பழனத்து அரசே
உன்னியும் உன் அடியேனைக் குறிக்கொண்டு அருளுவதே. 5

ஏய்ந்து அறுத்தாய் இன்பனாய் இருந்தே படைத்தான் தலையைக்
காய்ந்து அறுத்தாய் கண்ணினால் அன்று காமனைக் காலனையும்
பாய்ந்து அறுத்தாய் பழனத்து அரசே என் பழவினைநோய்
ஆய்ந்து அறுத்தாய் அடியேனைக் குறிக்கொண்டு அருளுவதே. 6

மற்று வைத்தாய் அங்கு ஓர் மால் ஒருபாகம் மகிழ்ந்து உடனே
உற்று வைத்தாய் உமையாளொடும் கூடும் பரிசு எனவே
பற்றி வைத்தாய் பழனத்து அரசே அங்கு ஓர் பாம்பு ஒரு கை
சுற்றி வைத்தாய் அடியேனைக் குறிக்கொண்டு அருளுவதே. 7

ஊரின் நின்றாய் ஒன்றி நின்று விண்டாரையும் ஓள் அழலால்
போரின் நின்றாய் பொறையாய் உயிர் ஆவி சுமந்து கொண்டு
பாரின் நின்றாய் பழனத்து அரசே பணி செய்பவர்கட்கு
ஆர நின்றாய் அடியேனைக் குறிக்கொண்டு அருளுவதே. 8

போகம் வைத்தாய் புரிபுன்சடைமேல் ஓர் புனல் அதனை
ஆகம் வைத்தாய் மலையான்மடமங்கை மகிழ்ந்து உடனே
பாகம் வைத்தாய் பழனத்து அரசே உன் பணி அருளால்
ஆகம் வைத்தாய் அடியேனைக் குறிக்கொண்டு அருளுவதே. 9

அடுத்து இருந்தாய் அரக்கன் முடி வாயொடு தோள் நெரியக்
கெடுத்து இருந்தாய் கிளர்ந்தார் வலியைக் கிளையோடு உடனே
படுத்திருந்தாய் பழனத்து அரசே புலியின் உரி தோல்
உடுத்திருந்தாய் அடியேனைக் குறிக்கொண்டு அருளுவதே. 10

53. திருப்பழனம்

திருமுறை : 5 (35வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

அருவனாய் அத்திநர்உரி போர்த்து உமை
உருவனாய் ஒற்றியூர் பதிஆகிலும்
பரு வரால் வயல் சூழ்ந்த பழனத்தான்
திருவினால் திரு வேண்டும் இத் தேவர்க்கே.

1

வையம் வந்து வணங்கி வலம்கொளும்
ஐயனை அறியார் சிலர்ஆதர்கள்
பை கொள் ஆடரவு ஆர்த்த பழனன்பால்
பொய்யர் காலங்கள் போக்கிடுவார்களே.

2

வண்ணமாக முறுக்கிய வாசிகை
திண்ணமாகத் திருச்சடைச் சேர்த்தியே
பண்ணுமாகவே பாடும் பழனத்தான்
எண்ணும் நீர் அவன் ஆயிரம் நாமமே.

3

மூர்க்கப் பாம்பு பிடித்தது மூச்சிட
வாக்கு அப் பாம்பினைக் கண்ட துணிமதி
பாக்க அப் பாம்பினைப் பற்றும் பழனத்தான்
தார்க் கொள் மாலை சடைக்கு அணிந்திட்டதே.

4

நீலம் உண்ட மிடற்றினன் நேர்ந்தது ஓர்
கோலம் உண்ட குணத்தால் நிறைந்தது ஓர்
பாலும் உண்டு பழனன்பால் என்னிடை
மாலும் உண்டு இறை எந்தன் மனத்துளே.

5

மந்தமாக வளர்பிறை சூடி ஓர்
சந்தம்ஆகத் திருச்சடை சாத்துவான்
பந்தம் ஆயின தீர்க்கும் பழனத்தான்
எந்தை தாய் தந்தை எம்பெருமானுமே. 6

மார்க்கம் ஒன்று அறியார் மதியில்லிகள்
பூக் கரத்தில் புரிகிலர் மூடர்கள்
பார்க்க நின்று பரவும் பழனத்தான்
தாள்கள் நின்று தலை வணங்கார்களே. 7

ஏறினார் இமையோர்கள் பணி கண்டு
தேறுவாரலர் தீவினையாளர்கள்
பாறினார் பணி வேண்டும் பழனத்தான்
கூறினான் உமையாளொடும் கூடவே. 8

சுற்றுவார் தொழுவார் சுடர்வண்ணன் மேல்
தெற்றினார் திரியும் புரம்மூன்று எய்தான்
பற்றினார் வினை தீர்க்கும் பழனனை
எற்றினான் மறக்கேன் எம்பிரானையே. 9

பொங்கு மாகடல் சூழ் இலங்கைக்கு இறை
அங்கமான இறுத்து அருள்செய்தவன்
பங்கன் என்றும் பழனன் உமையொடும்
தங்கன் தாள் அடியேன் உடை உச்சியே. 10

54. திருப்பழனம்

திருமுறை : 6 (36வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

அலையார் கடல் நஞ்சும் உண்டார்தாமே

அமரர்களுக்கு அருள்செய்யும் ஆதிதாமே
கொலையாய கூற்றும் உதைத்தார் தாமே

கொல் வேங்கைத் தோல் ஒன்று அசைத்தார்தாமே
சிலையால் புரம்மூன்றும் எரித்தார்தாமே

தீநோய் களைந்து என்னை ஆண்டார்தாமே
பலி தேர்ந்து அழகாய பண்பார்தாமே

பழனநகர் எம்பிரானார் தாமே.

1

வெள்ளம் ஒரு சடைமேல் ஏற்றார்தாமே

மேலார்கள் மேலார்கள் மேலார்தாமே
கள்ளம் கடிந்து என்னை ஆண்டார்தாமே

கருத்து உடைய பூதப்படையார்தாமே
உள்ளத்து உவகை தருவார்தாமே

உறு நோய் சிறு பிணிகள் தீர்ப்பார் தாமே
பள்ளப் பரவை நஞ்சு உண்டார் தாமே

பழனநகர் எம்பிரானார் தாமே.

2

இரவும் பகலுமாய் நின்றார்தாமே

எப்போதும் என் நெஞ்சத்து உள்ளார்தாமே
அரவம் அரையில் அசைத்தார்தாமே

அனல்ஆடி அங்கை மறித்தார் தாமே

126 திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் தேவாரம்

குரவம் கமழும் குற்றாலர் தாமே

கோலங்கள் மேன்மேல் உகப்பார்தாமே

பரவும் அடியார்க்குப் பாங்கர்தாமே

பழனநகர் எம்பிரானார்தாமே.

3

மாறு இல் மதில்முன்றும் எய்தார்தாமே

வரிஅரவம் கச்சஆக ஆர்த்தார்தாமே

நீறு சேர் திருமேனி நிமலர்தாமே

நெற்றி நெருப்புக்கண் வைத்தார்தாமே

ஏறு கொடுஞ் சூலக் கையர் தாமே

என்புஆபரணம் அணிந்தார்தாமே

பாறு உண் தலையில் பலியார்தாமே

பழனநகர் எம்பிரானார்தாமே.

4

சீரால் வணங்கப்படுவார்தாமே

திசைக்கு எல்லாம் தேவஆகி நின்றார்தாமே

ஆரா அமுதமும் ஆனார்தாமே

அளவு இல் பெருமை உடையார்தாமே

நீறார் நியமம் உடையார்தாமே

நீள்வரை வில்ஆக வளைத்தார்தாமே

பாரார் பரவப்படுவார்தாமே

பழனநகர் எம்பிரானார்தாமே.

5

காலன் உயிர் வெளவ வல்லார்தாமே

கடிது ஓடும் வெள்ளைவிடையார்தாமே

கோலம்பலவும் உகப்பார்தாமே

கோள் நாகம் நாண் ஆகப் பூண்டார்தாமே

நீலம் பொலிந்த மிடற்றார்தாமே
 நீள்வரையின் உச்சி இருப்பார்தாமே
 பாலவிருத்தரும் ஆனார்தாமே
 பழனநகர் எம்பிரானார்தாமே.

6

ஏய்ந்த உமைநங்கை பங்கர்தாமே
 ஏழ்ஊழிக்கு அப் புறமாய் நின்றார்தாமே
 ஆய்ந்து மலர் தூவ நின்றார்தாமே
 அளவு இல் பெருமை உடையார்தாமே
 தேய்ந்த பிறை சடைமேல் வைத்தார்தாமே
 தீ வாய் அரவுஅதனை ஆர்த்தார்தாமே
 பாய்ந்த படர் கங்கை ஏற்றார்தாமே
 பழனநகர் எம்பிரானார்தாமே.

7

ஓராதார் உள்ளத்தில் நில்லார்தாமே
 உள் ஊறும் அன்பர் மனத்தார்தாமே
 பேராது என் சிந்தை இருந்தார்தாமே
 பிறர்க்கு என்றும் காட்சிக்கு அரியார்தாமே
 ஊர் ஆரும் மூஉலகத்து உள்ளார்தாமே
 உலகை நடுங்காமல் காப்பார்தாமே
 பார் ஆர் முழுவத்து இடையார்தாமே
 பழனநகர் எம்பிரானார்தாமே.

8

நீண்டவர்க்கு ஓர் நெருப்புஉருவம் ஆனார்தாமே
 நேரிழையை ஒரு பாகம் வைத்தார்தாமே
 பூண்டு அரவைப் புலித்தோல்மேல் ஆர்த்தார்தாமே
 பொன்நிறத்த வெள்ளச்சடையார்தாமே

ஆண்டு உலகுஏழ் அனைத்தினையும். வைத்தார்தாமே
 அங்குஅங்கே சிவம்ஆகி நின்றார்தாமே
 பாண்டவரில் பார்த்தனுக்குப் பரிந்தார்தாமே
 பழனநகர் எம்பிரானார்தாமே. 9

விடை ஏறி வேண்டு உலகத்து இருப்பார்தாமே
 விரிகதிரோன் சோற்றுத்துறையார்தாமே
 புடைகுழத் தேவர்குழாத்தார்தாமே
 பூந்துருத்தி நெய்த்தானம் மேயார்தாமே
 அடைவே புனல் சூழ் ஐயாற்றார்தாமே
 அரக்கனையும் ஆற்றல் அழித்தார்தாமே
 படையாப் பல்பூதம் உடையார்தாமே
 பழனநகர் எம்பிரானார்தாமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

55. திருவையாறு

திருமுறை : 4 (3வது பதிகம்)

பண் : காந்தாரம்

இறைவன் : ஐயாறப்பர், பஞ்சநதீசுவரர்

இறைவி : அறம் வளர்த்த நாயகி

மாதர்ப் பிறைக்கண்ணியானை மலையான்மகளொடும் பாடிப்
 போதொடு நீர் சுமந்து ஏத்திப் புகுவார்அவர்பின் புகுவேன்
 யாதும் சுவடு படாமல் ஐயாறு அடைகின்றபோது
 காதல் மடப்பிடியோடும் களிந்து வருவன கண்டேன்
 கண்டேன் அவர் திருப்பாதம் கண்டுஅறியாதன கண்டேன். 1

போழ்இளங்கண்ணியினானைப் பூந்துகிலாளொடும் பாடி
வாழியம் போற்றி என்று ஏத்தி வட்டம்இட்டு ஆடா வருவேன்
ஆழிவலவன் நின்று ஏத்தும் ஐயாறு அடைகின்றபோது
கோழி பெடையொடும் கூடிக் குளிர்ந்து வருவன கண்டேன்
கண்டேன் அவர் திருப்பாதம் கண்டு அறியாதன கண்டேன். 2

எரிப்பிறைக்கண்ணியினானை ஏந்திழையாளொடும் பாடி
முரித்த இலயங்கள் இட்டு முகம் மலர்ந்து ஆடா வருவேன்
அரித்து ஒழுகும் வெள் அருவி ஐயாறு அடைகின்றபோது
வரிக்குயில் பேடையொடு ஆடி வைகி வருவன கண்டேன்
கண்டேன் அவர் திருப்பாதம் கண்டு அறியாதன கண்டேன். 3

பிறைஇளங்கண்ணியினானைப் பெய்வளையாளொடும் பாடித்
துறை இளம் பல்மலர் தூவி தோளைக் குளிரத் தொழுவேன்
அறை இளம் பூங் குயில் ஆலும் ஐயாறு அடைகின்றபோது
சிறை இளம் பேடையொடு ஆடிச் சேவல் வருவன கண்டேன்
கண்டேன் அவர் திருப்பாதம் கண்டு அறியாதன கண்டேன். 4

ஏடுமதிக்கண்ணியானை ஏந்திழையாளொடும் பாடிக்
காடொடுநாடும் மலையும் கைதொழுது ஆடா வருவேன்
ஆடல் அமர்ந்து உறைகின்ற ஐயாறு அடைகின்றபோது
பேடை மயிலொடும் கூடிப் பிணைந்து வருவன கண்டேன்
கண்டேன் அவர் திருப்பாதம் கண்டு அறியாதன கண்டேன். 5

தண்மதிக்கண்ணியினானைத் தையில் நல்லாளொடும் பாடி
உண்மெலி சிந்தையன் ஆகி உணரா உருகா வருவேன்
அண்ணல் அமர்ந்து உறைகின்ற ஐயாறு அடைகின்றபோது
வண்ணப் பகன்றிலொடு ஆடி வைகி வருவன கண்டேன்
கண்டேன் அவர் திருப்பாதம் கண்டு அறியாதன கண்டேன். 6

கடிமதிக்கண்ணியினானைக் காரிகையாளொடும் பாடி
வடிவொடு வண்ணம்இரண்டும் வாய் வேண்டுவ சொல்லி வாழ்வேன்
அடிஇணை ஆர்க்கும் கழலான் ஐயாறு அடைகின்றபோது
இடிகுரல் அன்னது ஓர் ஏனம் இசைந்து வருவன கண்டேன்
கண்டேன் அவர் திருப்பாதம் கண்டுஅறியாதன கண்டேன். 7

விரும்பு மதிக்கண்ணியானை மெல்லியலாளொடும் பாடிப்
பெரும்புலர்காலை எழுந்து பெறு மலர் கொய்யா வருவேன்
அருங் கலம் பொன்மணி உந்தும் ஐயாறு அடைகின்றபோது
கருங் கலை பேடையொடு ஆடிக் கலந்து வருவன கண்டேன்
கண்டேன் அவர் திருப்பாதம் கண்டுஅறியாதன கண்டேன். 8

முற்பிறைக் கண்ணியினானை மொய்குழலாளொடும் பாடிப்
பற்றிக் கயிறு அறுக்கில்லேன் பாடியும் ஆடா வருவேன்
அற்று அருள் பெற்று நின்றாரோடு ஐயாறு அடைகின்றபோது
நல் துணைப் பேடையொடு ஆடி நாரை வருவன கண்டேன்
கண்டேன் அவர் திருப்பாதம் கண்டுஅறியாதன கண்டேன். 9

திங்கள் மதிக்கண்ணியானைத் தேமொழியாளொடும் பாடி
எங்கு அருள் நல்கும்கொல் எந்தை எனக்கு இனி என்னா வருவேன்
அங்கு இள மங்கையர் ஆடும் ஐயாறு அடைகின்றபோது
பைங்கிளி பேடையொடு ஆடிப் பறந்து வருவன கண்டேன்
கண்டேன் அவர் திருப்பாதம் கண்டு அறியாதன கண்டேன். 10

வளர்மதிக் கண்ணியினானை வார்குழலாளொடும் பாடிக்
களவு படாதது ஓர் காலம் காண்பான் கடைக்கண் நிற்கின்றேன்
அளவு படாதது ஓர் அன்போடு ஐயாறு அடைகின்றபோது
இள மண நாகு தழுவி ஏறு வருவன கண்டேன்
கண்டேன் அவர் திருப்பாதம் கண்டுஅறியாதன கண்டேன். 11

பதிக வரலாறு (மாதர்) :

திருநாவுக்கரசநாயனார் திருக்காளத்தியை அடைந்து வழிபட்ட போது உத்தர கயிலாயமாகிய திருநொடித்தான் மலையை அடைந்து வணங்க விரும்பிப் பல பதிகளை வணங்கிச் சென்று செல்லுதற்கரிய சுரத்தில் தலைப்பட்டு நடந்து தமது பல உறுப்புக்களுஞ் சிதைந்து சிறிதும் சக்தியின்றி ஓரிடத்திலே கிடக்க இறைவர் ஓர் முனிவர் வடிவாய் முற்பட்டுத் தோன்றி அவரை 'நீர் உமது அங்கங்களெல்லாம் சிதைய வருந்தி இவணடைந்தது ஏன்' எனென்று வினவினார். அதனைக் கேட்டும் அவரது திருவேடத்தைக் கண்டும் அயர்ச்சி நீங்கிச் சிறிது உணர்வு எய்திய நாயனார் தமது கருத்தினைச் சொல்லி அருளினார். முனிவரும், 'தேவர்க்கும் ஆரிய திருக்கயிலை உமக்கு எளிதாகுமோ! இங்கு இம்முயற்சியில் இறப்பதனினுந் திரும்பிச்சென்று பிழைத்தல்நன்று' என்னலும் அதனைக் கேட்ட வாகீசப் பெருந்தகையார் அவ்வாறே செய்து திருவையாற்றில் நிற்பவும் சரிப்பவுமான எல்லாம் தத்தமது துணைகளோடும் சிவமும் சக்தியுமாக விளங்குவதைக் கண்டு களித்துச் சந்நிதியடைந்து அது கயிலாயமானதையும் இறைவன் திருக்கயிலாயத் திருக்கோலத்தையும் கண்டு தரிசித்துப் பேரானந்தத்தில் மூழ்கி 'மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை' என்னும் இப்பதிகத்தையும் இன்னும் பல திருப்பதிகங்களையும் பாடி அருளினார்.

56. திருவையாறு

திருமுறை : 4 (13வது பதிகம்)

பண் : பழந்தக்கராகம்

விடகிலேன் அடிநாயேன் வேண்டியக்கால் யாதொன்றும்
இடகிலேன் அமணர்கள்தம் அறவுரை கேட்டு அலமந்தேன்
தொடர்கின்றேன் உன்னுடைய தூ மலர்ச்சேவடி காண்பான்
அடைகின்றேன் ஐயாறர்க்கு ஆளாய் நான் உய்ந்தேனே 1

செம்பவளத்திரு உருவர் திகழ் சோதி குழைக் காதர்
கொம்பு அமரும் கொடிமருங்குல் கோல்வளையாள் ஒருபாகர்
வம்பு அவிழும் மலர்க்கொன்றை வளர்சடைமேல் வைத்து உகந்த
அம் பவளஐயாறர்க்கு ஆளாய் நான் உய்ந்தேனே 2

நணியானே சேயானே நம்பானே செம்பொன்னின்
துணியானே தோலானே சுண்ணவெண்ணீற்றானே
மணியானே வானவர்க்கு மருந்து ஆகிப் பிணி தீர்க்கும்
அணியானே ஐயாறர்க்கு ஆளாய் நான் உய்ந்தேனே 3

ஊழித்தீயாய் நின்றாய் உள்குவார் உள்ளத்தாய்
வாழித் தீயாய் நின்றாய் வாழ்த்துவார் வாயானே
பாழித் தீயாய் நின்றாய் படர்சடைமேல் பனிமதியம்
ஆழித் தீ ஐயாறர்க்கு ஆளாய் நான் உய்ந்தேனே 4

சடையானே சடைஇடையே தவழும் தண்மதியானே
விடையானே விடை ஏறிப் புரம் எரித்த வித்தகனே
உடையானே உடைதலை கொண்டு ஊர்ஊர் உண் பலிக்கு உழலும்
அடையானே ஐயாறர்க்கு ஆளாய் நான் உய்ந்தேனே 5

- நீரானே தீயானே நெதியானே கதியானே
 ஊரானே உலகானே உடலானே உயிரானே
 பேரானே பிறைசூழ் பிணி தீர்க்கும் பெருமான் என்று
 ஆராத ஐயாறர்க்கு ஆளாய் நான் உய்ந்தேனே 6
- கண் ஆனாய் மணி ஆனாய் கருத்து ஆனாய் அருத்து ஆனாய்
 எண் ஆனாய் எழுத்து ஆனாய் எழுத்தினுக்கு ஓர் இயல்பு ஆனாய்
 விண் ஆனாய் விண் இடையே புரம் எரித்த வேதியனே
 அண் ஆன ஐயாறர்க்கு ஆளாய் நான் உய்ந்தேனே 7
- மின் ஆனாய் உருமானாய் வேதத்தின் பொருள் ஆனாய்
 பொன் ஆனாய் மணி ஆனாய் பொருகடல்வாய் முத்து ஆனாய்
 நின் ஆனார் இருவர்க்கும் காண்பு அரிய நிமிர் சோதி
 அன்னானே ஐயாறர்க்கு ஆளாய் நான் உய்ந்தேனே 8
- முத்து இசையும் புனல் பொன்னி மொய் பவளம் கொழித்து உந்தப்
 பத்தர்பலர் நீர் மூழ்கிப் பலகாலும் பணிந்து ஏத்த
 எத்திசையும் வானவர்கள் எம்பெருமான் என இறைஞ்சும்
 அத் திசையாம் ஐயாறர்க்கு ஆளாய் நான் உய்ந்தேனே 9
- கருவரை சூழ் கடல் இலங்கைக் கோமானைக் கருத்து அழியத்
 திருவிரலால் உதைகரணம் செய்து உகந்த சிவமூர்த்தி
 பெருவரை சூழ் வையகத்தார் பேர் நந்தி என்று ஏத்தும்
 அரு வரை சூழ் ஐயாறர்க்கு ஆளாய் நான் உய்ந்தேனே 10

57. திருவையாறு

திருமுறை : 4 (38வது பதிகம்)

திருநேரிசை

கங்கையைச் சடையுள் வைத்தார் கதிர் பொறிஅரவும் வைத்தார்
திங்களைத் திகழ வைத்தார் திசைதிசை தொழவும் வைத்தார்
மங்கையைப் பாகம் வைத்தார் மான்மறி மழுவும் வைத்தார்
அங்கையுள் அனலும் வைத்தார் ஐயன்ஐயாறனாரே

1

பொடிதனைப் பூச வைத்தார் பொங்கு வெண்நூலும் வைத்தார்
கடியது ஓர் நாகம் வைத்தார் காலனைக் கால வைத்தார்
வடிவுடை மங்கைதன்னை மார்பில் ஓர்பாகம் வைத்தார்
அடிஇணை தொழவும் வைத்தார் ஐயன்ஐயாறனாரே

2

உடை தரு கீளும் வைத்தார் உலகங்கள் அனைத்தும் வைத்தார்
படை தரு மழுவும் வைத்தார் பாய் புலித்தோலும் வைத்தார்
விடை தரு கொடியும் வைத்தார் வெண்புரிநூலும் வைத்தார்
அடைதர அருளும் வைத்தார் ஐயன்ஐயாறனாரே

3

தொண்டர்கள் தொழவும் வைத்தார் தூ மதி சடையில் வைத்தார்
இண்டையைத் திகழ வைத்தார் எமக்கு என்றும் இன்பம் வைத்தார்
வண்டு சேர் குழலினாளை மருவி ஓர்பாகம் வைத்தார்
அண்ட வானவர்கள் ஏத்தும் ஐயன்ஐயாறனாரே

4

வானவர் வணங்க வைத்தார் வல்வினை மாய வைத்தார்
கான்இடை நடழும் வைத்தார் காமனைக் கனலா வைத்தார்
ஆன்இடைஐந்தும் வைத்தார் ஆட்டுவார்க்கு அருளும் வைத்தார்
ஆனையின்உரிவை வைத்தார் ஐயன்ஐயாறனாரே

5

சங்கு அணி குழையும் வைத்தார் சாம்பர் மெய் பூச வைத்தார்
வெங்கதிர் எரிய வைத்தார் விரி பொழில் அனைத்தும் வைத்தார்
கங்குலும் பகலும் வைத்தார் கடுவினை களைய வைத்தார்
அங்கம் அது ஒத வைத்தார் ஐயன் ஐயாறனாரே

6

பத்தர்கட்கு அருளும் வைத்தார் பாய் விடை ஏற வைத்தார்
சித்தத்தை ஒன்ற வைத்தார் சிவம் அதே நினைய வைத்தார்
முத்தியை முற்ற வைத்தார் முறைமுறை நெறிகள் வைத்தார்
அத்தியின் உரிவை வைத்தார் ஐயன் ஐயாறனாரே

7

ஏறு உகந்து ஏற வைத்தார் இடை மருது இடமும் வைத்தார்
நாறு பூங்கொன்றை வைத்தார் நாகமும் அரையில் வைத்தார்
கூறு உமை பாகம் வைத்தார் கொல் புலித் தோலும் வைத்தார்
ஆறும் ஓர் சடையில் வைத்தார் ஐயன் ஐயாறனாரே

8

பூதங்கள் பலவும் வைத்தார் பொங்கு வெண்ணீறும் வைத்தார்
கீதங்கள் பாட வைத்தார் கின்னரம் தன்னை வைத்தார்
பாதங்கள் பரவ வைத்தார் பத்தர்கள் பணிய வைத்தார்
ஆதியும் அந்தம் வைத்தார் ஐயன் ஐயாறனாரே

9

இரப்பவர்க்கு ஈய வைத்தார் ஈபவர்க்கு அருளும் வைத்தார்
கரப்பவர்தங்கட்கு எல்லாம் கடுநரகங்கள் வைத்தார்
பரப்பு நீர்க் கங்கை தன்னைப் படர் சடைப் பாகம் வைத்தார்
அரக்கனுக்கு அருளும் வைத்தார் ஐயன் ஐயாறனாரே

10

திருச்சிற்றம்பலம்

58. திருவையாறு

திருமுறை : 4 (39வது பதிகம்)

திருநேரிசை

குண்டனாய்ச் சமணரோடே கூடி நான் கொண்ட மாலைத்
துண்டனே சுடர்கொள் சோதீ தூ நெறி ஆகி நின்ற
அண்டனே அமரர்ஏறே திரு ஐயாறு அமர்ந்த தேனே
தொண்டனேன் தொழுது உன் பாதம் சொல்லி நான் திரிகின்றேனே. 1

பீலி கை இடுக்கி நாளும் பெரியது ஓர் தவம் என்று எண்ணி
வாலிய தறிகள் போல மதிஇலார் பட்டது என்னே
வாலியார் வணங்கி ஏத்தும் திரு ஐயாறு அமர்ந்த தேனோடு
ஆலியா எழுந்த நெஞ்சம் அழகிதா எழுந்த ஆறே. 2

தட்டு இடு சமணரோடே தருக்கி நான் தவம் என்று எண்ணி
ஒட்டிடு மனத்தினீரே உம்மை யான் செய்வது என்னே
மொட்டு இடு கமலப் பொய்கைத் திரு ஐயாறு அமர்ந்த தேனோடு
ஒட்டிடும் உள்ளத்தீரே உம்மை நான் உகந்திட்டேனே. 3

பாசிப் பல்மாசு மெய்யர் பலம் இலாச் சமணரோடு
நேசத்தால் இருந்த நெஞ்சை நீக்குமாறு அறியமாட்டேன்
தேசத்தார் பரவி ஏத்தும் திரு ஐயாறு அமர்ந்த தேனை
வாசத்தால் வணங்க வல்லார் வல்வினை மாயும் அன்றே. 4

கடுப் பொடி அட்டி மெய்யில் கருதி ஓர் தவம் என்று எண்ணி
வடுக்களோடு இசைந்த நெஞ்சே மதிஇல் பட்டது என்னே
மடுக்களில் வாளை பாயும் திரு ஐயாறு அமர்ந்த தேனை
அடுத்து நின்று உன்னு நெஞ்சே அருந்தவம் செய்தவாறே. 5

துறவி என்று அவம்அது ஒரேன் சொல்லிய செலவு செய்து
உறவினால் அமணரோடும் உணர்வுஇலேன் உணர்வு ஒன்று இன்றி
நறவம் ஆர் பொழிகள் சூழ்ந்த திரு ஐயாறு அமர்ந்த தேனை
மறவு இலா நெஞ்சமே நல்மதி உனக்கு அடைந்தவாறே. 6

பல்உரைச் சமணரோடே பலபல காலம்எல்லாம்
சொல்லிய செலவு செய்தேன் சோர்வன் நான் நினைந்தபோது
மல்லிகை மலரும் சோலைத் திரு ஐயாறு அமர்ந்த தேனை
எல்லியும் பகலும் எல்லாம் நினைந்தபோது இனியவாறே. 7

மண்உளர் விண்உளாரும் வணங்குவார் பாவம் போக
எண் இலாச் சமணரோடே இசைந்தனை ஏழைநெஞ்சே
தெண்ணிலா எறிக்கும் சென்னித் திருஐயாறு அமர்ந்த தேனைக்
கண்ணினால் காணப்பெற்றுக் கருதிற்றே முடிந்தவாறே. 8

குருந்தம்அது ஒசித்த மாலும் குலமலர் மேவினானும்
திருந்துநல் திருவடியும் திருமுடி காணமாட்டார்
அருந்தவ முனிவர் ஏத்தும் திரு ஐயாறு அமர்ந்த தேனைப்
பொருந்தி நின்று உன்னு நெஞ்சே பொய்வினை மாயும் அன்றே. 9

அறிவு இலா அரக்கன் ஓடி அருவரை எடுக்கல்உற்று
முறுகினான் முறுகக் கண்டு மூதறிவாளன் நோக்கி
நிறுவினான் சிறுவிரலால் நெரிந்து போய் நிலத்தில் வீழ்
அறிவினால் அருள்கள்செய்தான் திரு ஐயாறு அமர்ந்த தேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

59. திருவையாறு

திருமுறை : 4 (40வது பதிகம்)

திருநேரிசை

தானலாது உலகம் இல்லை சகம்அலாது அடிமை இல்லை
கானலாது ஆடல் இல்லை கருதுவார்தங்களுக்கு
வானலாது அருளும் இல்லை வார்குழல் மங்கையோடும்
ஆனலாது ஊர்வது இல்லை ஐயன்ஐயாறனார்க்கே.

1

ஆல்அலால் இருக்கை இல்லை அருந்தவ முனிவர்க்கு அன்று
நூல் அலால் நொடிவது இல்லை நுண்பொருள் ஆயந்துகொண்டு
மாலும் நான்முகனும் கூடி மலர் அடி வணங்க வேலை
ஆல் அலால் அமுதம் இல்லை ஐயன்ஐயாறனார்க்கே.

2

நரி புரி கூடலைதன்னில் நடம் அலால் நவிற்றல் இல்லை
சுரிபுரிசுழலியோடும் துணை அலால் இருக்கை இல்லை
தெரி புரி சிந்தையார்க்குத் தெளிவுஅலால் அருளும் இல்லை
அரி புரி மலர்கொடு ஏத்தும் ஐயன்ஐயாறனார்க்கே.

3

தொண்டுஅலால் துணையும் இல்லை தோல்அலாது உடையும் இல்லை
கண்டு அலாது அருளும் இல்லை கலந்தபின் பிரிவது இல்லை
பண்டைநான்மறைகள் காணாப் பரிசினன் என்றுஎன்று எண்ணி
அண்ட வானவர்கள் ஏத்தும் ஐயன்ஐயாறனார்க்கே.

4

எரிஅலால் உருவம் இல்லை ஏறுஅலால் ஏறல் இல்லை
கரிஅலால் போர்வை இல்லை காண்தகு சோதியார்க்குப்
பிரிவு இலா அமரர் கூடிப் பெருந்தகைப்பிரான் என்று ஏத்தும்
அரிஅலால் தேவி இல்லை ஐயன்ஐயாறனார்க்கே.

5

என்புஅலால் கலனும் இல்லை எருதுஅலால் ஊர்வது இல்லை
 புன்புலால் நாறு காட்டின் பொடிஅலால் சாந்தும் இல்லை
 துன்பு இலாத் தொண்டர் கூடித் தொழுது அழுது ஆடிப் பாடும்
 அன்புஅலால் பொருளும் இல்லை ஐயன்ஐயாறனார்க்கே 6

கீள் அலால் உடையும் இல்லை கிளர் பொறிஅரவம் பைம்பூண்
 தோள் அலால் துணையும் இல்லை தொத்து அலர்கின்ற வேனில்
 வேள் அலால் காயப்பட்ட வீரரும் இல்லை மீளா
 ஆள் அலால் கைம்மாறு இல்லை ஐயன்ஐயாறனார்க்கே 7

சகம் அலாது அடிமை இல்லை தான் அலால் துணையும் இல்லை
 நகம்எலாம் தேயக் கையால் நாள்மலர் தொழுது தூவி
 முகம் எலாம் கண்ணீர் மல்க முன் பணிந்து ஏத்தும் தொண்டர்
 அகம்அலால் கோயில் இல்லை ஐயன்ஐயாறனார்க்கே 8

உமைஅலாது உருவம் இல்லை உலகுஅலாது உடையதுஇல்லை
 நமை எலாம் உடையர் ஆவர் நன்மையே தீமை இல்லை
 கமைஎலாம் உடையர் ஆகிக் கழல்அடி பரவும் தொண்டர்க்கு
 அமைவு இலா அருள்கொடுப்பார் ஐயன்ஐயாறனார்க்கே 9

மலைஅலால் இருக்கை இல்லை மதித்திடா அரக்கன்தன்னைத்
 தலைஅலால் நெரித்தது இல்லை தடவரைக்கீழ் அடர்த்து
 நிலைஇலார் புரங்கள் வேவ நெருப்புஅலால் விரித்தது இல்லை
 அலையின் ஆர் பொன்னி மன்னும் ஐயன்ஐயாறனார்க்கே 10

60. திருவையாறு

திருமுறை : 4 (98வது பதிகம்)

திருவிருத்தம்

அந்தி வட்டத் திங்கள்கண்ணியன் ஐயாறு அமர்ந்து வந்து என்
பந்தி வட்டத்துஇடைப் புக்கு நின்றானையும் பொய் என்பனோ
சிந்தி வட்டச்சடைக்கற்றை அலம்பச் சிறிது அலர்ந்த
நந்தி வட்டத்தொடு கொன்றை வளாவிய நம்பனையே 1

பாடகக் கால் கழல்கால் பரிதிக் கதிர் உக்க அந்தி
நாடகக் கால் நங்கைமுன் செங்கண் ஏனத்தின் பின் நடந்த
காடகக் கால் கணம் கைதொழும் கால் எம் கணாய் நின்ற கால்
ஆடகக்கால் அரிமால் தோ அல்லன் ஐயாற்றனவே 2

திருச்சிற்றம்பலம்

61. திருவையாறு

திருமுறை : 4 (91வது பதிகம்)

திருவிருத்தம்

குறுவித்தவா குற்றம் நோய்வினை காட்டி குறுவித்த நோய்
உறுவித்தவா உற்ற நோய்வினை தீர்ப்பான் உகந்துஅருளி
அறிவித்தவாறு அடியேனை ஐயாறன் அடிமைக்களே
செறிவித்தவா தொண்டனெனைத் தன் பொன்அடிக்கீழ் எனையே 1

கூர்வித்தவா குற்றம் நோய்வினை காட்டியும் கூர்வித்த நோய்
ஊர்வித்தவா உற்ற நோய்வினை தீர்ப்பான் உகந்துஅருளி
ஆர்வித்தவாறு அடியேனை ஐயாறன் அடிமைக்களே
சேர்வித்தவா தொண்டனெனைத் தன் பொன்அடிக்கீழ் எனையே 2

- தாக்கினவா சலம்மேல் வினை காட்டியும் தண்டித்த நோய்
 நீக்கினிவா நெடுநீரின்நின்று ஏற நினைந்துஅருளி
 ஆக்கினவாறு அடியேனை ஐயாறன் அடிமைக்களே
 நோக்கினவா தொண்டனேனைத் தன் பொன் அடிக்கீழ் எனையே 3
- தருக்கின நான் தகவு இன்றியும் ஓடச் சலம்அதனால்
 நெருக்கினவா நெடுநீரின்நின்று ஏற நினைந்துஅருளி
 உருக்கினவாறு அடியேனை ஐயாறன் அடிமைக்களே
 பெருக்கினவா தொண்டனேனைத் தன் பொன் அடிக்கீழ் எனையே 4
- இழிவித்தவாறு இட்ட நோய்வினை காட்டி இடர்படுத்துக்
 கழிவித்தவா கட்டநோய் வினை தீர்ப்பான் கலந்துஅருளி
 அழிவித்தவாறு அடியேனை ஐயாறன் அடிமைக்களே
 தொழிவித்தவா தொண்டனேனைத் தன் பொன் அடிக்கீழ் எனையே 5
- இடைவித்தவாறு இட்ட நோய்வினை காட்டி இடர்ப்படுத்து
 உடைவித்தவாறு உற்ற நோய்வினை தீர்ப்பான் உகந்துஅருளி
 அடைவித்தவாறு அடியேனை ஐயாறன் அடிமைக்களே
 தொடர்வித்தவா தொண்டனேனைத் தன் பொன் அடிக்கீழ் எனையே 6
- படக்கினவா படநின்று பல் நாளும் படக்கின நோய்
 அடக்கினவாறு அது அன்றியும் தீவினை பாவம்எல்லாம்
 அடக்கினவாறு அடியேனை ஐயாறன் அடிமைக்களே
 தொடக்கினவா தொண்டனேனைத் தன் பொன் அடிக்கீழ் எனையே 7
- மறப்பித்தவா வல்லை நோய்வினை காட்டி மறப்பித்த நோய்
 துறப்பித்தவா துக்க நோய்வினை தீர்ப்பான்உகந்துஅருளி
 இறப்பித்தவாறு அடியேனை ஐயாறன் அடிமைக்களே
 சிறப்பித்தவா தொண்டனேனைத் தன் பொன் அடிக்கீழ் எனையே 8

துயக்கினவா துக்க நோய்வினை காட்டித் துயக்கின நோய்
இயக்கினவாறு இட்ட நோய்வினை தீர்ப்பான் இசைந்துஅருளி
அயக்கினவாறு அடியேனை ஐயாறன் அடிமைக்களே
மயக்கினவா தொண்டனேனைத் தன் பொன் அடிக்கீழ் எனையே 9

கறுத்துமிட்டார் கண்டம் கங்கை சடைமேல் கரந்து அருளி
இறுத்துமிட்டார் இலங்கைக்கு இறைதன்னை இருபதுதோள்
அறுத்துமிட்டார் அடியேனை ஐயாறன் அடிமைக்களே
பொறுத்துமிட்டார் தொண்டனேனைத் தன் பொன் அடிக்கீழ் எனையே 10

திருச்சிற்றம்பலம்

62. திருவையாறு

திருமுறை : 4 (92வது பதிகம்)

திருவிருத்தம்

சிந்திப்பரியன சிந்திப்பவர்க்குச் சிறந்து செந்தேன்
முந்திப் பொழிவன முத்தி கொடுப்பன மொய்த்து இருண்டு
பந்தித்து நின்ற பழவினை தீர்ப்பன பாம்பு சுற்றி
அந்திப்பிறை அணிந்து ஆடும் ஐயாறன் அடித்தலமே 1

இழித்தன ஏழ் ஏழ்பிறப்பும் அறுத்தன என் மனத்தே
பொழித்தன போர் எழில் கூற்றை உதைத்தன போற்றவர்க்காய்க்
கிழித்தன தக்கன் கிளர் ஒளி வேள்வியைக் கீழ் முன்சென்று
அழித்தன ஆறுஅங்கம் அன ஐயாறன் அடித்தலமே 2

மணி நிறம் ஒப்பன பொன்றிறம் மன்னின மின் இயல் வாய்
கணி நிறம் அன்ன கயிலைப்பொருப்பன காதல் செய்யத்
துணிவன சீலத்தர் ஆகித் தொடர்ந்து விடாத தொண்டர்க்கு
அணியன சேயன தேவர்க்கு ஐயாறன் அடித்தலமே 3

இருள் தரு துன்பப்படலம் மறைப்ப மெய்ஞ்ஞானம் என்னும்
பொருள் தரு கண் இழந்து உண் பொருள் நாடிப் புகல் இழந்த
குருடரும் தம்மைப் பரவக் கொடுநரகக்குழிநின்று
அருள்தரு கை கொடுத்து ஏற்றும் ஐயாறன் அடித்தலமே 4

எழுவாய் இறுவாய் இலாதன எங்கள் பிணி தவிர்த்து
வழுவா மருத்துவம் ஆவன மா நரகக்குழிவாய்
விழுவார் அவர்தம்மை வீழ்ப்பன மீட்பன மிக்க அன்போடு
அழுவார்க்கு அமுதங்கள் காண்க அவை ஐயாறன் அடித்தலமே 5

துன்பக்கடல்இடைத் தோணித்தொழில் பூண்ட தொண்டர்தம்மை
இன்பக்கரை முகந்து ஏற்றும் திறத்தன மாற்று அயலே
பொன் பட்டு ஒழுகப் பொருந்து ஒளி செய்யும் அப் பொய் பொருந்தா
அன்பார்க்கு அணியன காண்க அவை ஐயாறன் அடித்தலமே 6

களித்துக் கலந்தது ஓர் காதல் கசிவொடு காவிரிவாய்க்
குளித்துத் தொழுது முன் நின்றஇப் பத்தரைக் கோது இல் செந்தேன்
தெளித்துச் சுவை அமுது ஊட்டி அமரர்கள் சூழ்இருப்ப
அளித்துப் பெருஞ்செல்வம் ஆக்கும் ஐயாறன் அடித்தலமே 7

திருத்திக் கருத்தனைச் செவ்வே நிறுத்திச் செறுத்து உடலை
வருத்திக் கடிமலர்வாள் எடுத்து ஓச்சி மருங்கு சென்று
விருத்திக்கு உழக்க வல்லோர்கட்கு விண் பட்டிகை இடுமால்
அருத்தித்து அருந்தவர் ஏத்தும் ஐயாறன் அடித்தலமே 8

பாடும் பறண்டையும் ஆந்தையும் ஆர்ப்பப் பரந்து பல்பேய்
கூடி முழுவக் குவிகவிழ் கொட்டக் குறுநரிகள்
நீடும் குழல்செய்ய வையம் நெளிய நிணப் பிணக்காட்டு
ஆடும் திருவடி காண்க அவை ஐயாறன் அடித்தலமே. 9

நின்போல் அமரர்கள் நீள் முடி சாய்த்து நிமிர்த்து உகுத்த
பைம்போது உழக்கிப் பவளம் தழைப்பன பாங்கு அறியா
என்போலிகள் பறித்து இட்ட இலையும் முகையும் எல்லாம்
அம் போது எனக் கொள்ளும் ஐயனை ஐயாறன் அடித்தலமே 10

மலையார் மடந்தை மனத்தன வானோர் மகுடம் மன்னி
நிலையாய் இருப்பன நின்றோர் மதிப்பன நீள் நிலத்துப்
புலை ஆடு புன்மை தவிர்ப்பன பொன்னுலகம் அளிக்கும்
அலையா புனல் பொன்னி சூழ்ந்த ஐயாறன் அடித்தலமே 11

பொலம் புண்டரீகப்புதுமலர் போல்வன போற்றி என்பார்
புலம்பும்பொழுதும் புணர் துணை ஆவன பொன் அனையாள்
சிலம்பும் செறி பாடகமும் செழுங் கிண்கிணித்திரளும்
அலம்பும் திருவடி காண்க அவை ஐயாறன் அடித்தலமே 12

உற்றார் இலாதார்க்கு உறு துணை ஆவன ஒதி நன்நூல்
கற்றார் பரவப் பெருமை உடையன காதல் செய்ய
கிற்பார்க்குக் கிளர் ஒளி வானகம்தான் கொடுக்கும்
அற்றார்க்கு அரும்பொருள் காண்க அவை ஐயாறன் அடித்தலமே 13

வானைக் கடந்து அண்டத்து அப்பால் மதிப்பன மந்திரிப்பார்
ஊனைக் கழித்து உய்யக்கொண்டு அருள்செய்வன உத்தமார்க்கு
ஞானச் சுடராய் நடுவே உதிப்பன நங்கை அஞ்ச
ஆனை உரித்தன காண்க அவை ஐயாறன் அடித்தலமே 14

மாதிரம் மா நிலம் ஆவன வானவர் மா முகட்டின்
மீதன மென் கழல் வெங் கச்சு வீக்கின வெந் நமனார்
தூதரை ஓடத் துரப்பன துன்பு அறத் தொண்டுபட்டார்க்கு
ஆதரம் ஆவன காண்க அவை ஐயாறன் அடித்தலமே 15

பேணித் தொழுமவர் பொன்னுலகு ஆளப் பிறங்கு அருளால்
ஏணிப்படி நெறி இட்டுக் கொடுத்து இமையோர் முடிமேல்
மாணிக்கம் ஒத்து மரகதம் போன்று வயிரம் மன்னி
ஆணிக்கனகமும் ஒக்கும் ஐயாறன் அடித்தலமே 16

ஓதிய ஞானமும் ஞானப்பொருளும் ஒலி சிறந்த
வேதியர் வேதமும் வேள்வியும் ஆவன விண்ணும் மண்ணும்
சோதியுஞ்செஞ்சுடர் ஞாயிறும் ஒப்பன தூ மதியோடு
ஆதியும் அந்தமும் ஆன அவை ஐயாறன் அடித்தலமே 17

சுணங்கு முகத்துத் துணைமுலைப் பாவை சுரும்பொடு வண்டு
அணங்கும் குழலி அணியார் வளைக்கரம் கூப்பி நின்று
வணங்கும் பொழுதும் வருடும்பொழுதும் வண் காந்தள்ஒண்போது
அணங்கும் அரவிந்தம் ஒக்கும் ஐயாறன் அடித்தலமே 18

சுழலார் துயர்வெயில் சுட்டிடும்போது அடித்தொண்டர் துன்னும்
நிழல் ஆவன என்றும் நீங்காப் பிறவி நிலை கெடுத்துக்
கழலா வினைகள் கழற்றுவ காலவனம் கடந்த
அழலார் ஒளியன காண்க அவை ஐயாறன் அடித்தலமே 19

வலியான் தலைபத்தும் வாய்விட்டு அலற வரை அடர்த்து
மெலியா வலி உடைக் கூற்றை உதைத்து விண்ணோர்கள்முன்னே
பலி சேர் படு கடைப் பார்த்து பல் நாளும் பலர் இகழ
அலியாம் நிலை நிற்கும் ஐயன்ஐயாறன் அடித்தலமே 20

63. திருவையாறு

திருமுறை : 5 (27வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

சிந்தை வாய்தல் உளான் வந்து சீரியன்
பொந்து வார் புலால் வெண்தலைக் கையினன்
முந்தி வாயது ஓர் மூஇலைவேல் பிடித்து
அந்தி வாயது ஓர் பாம்பர் ஐயாறரே

1

பாகம் மாலை மகிழ்ந்தனர் பால்மதி
போக ஆனையின் ஈர்உரி போர்த்தவர்
கோகம்மாலை குலாயது ஓர் கொன்றையும்
ஆக ஆன்நெய்அஞ்சஆடும் ஐயாறரே

2

நெஞ்சம் என்பது ஓர் நீள் கயம்தன்னுள்ளே
வஞ்சம் என்பது ஓர் வான் சுழிப்பட்டு நான்
துஞ்சும்போழ்து நின் நாமத் திருஎழுத்து
அஞ்சும் தோன்ற அருளும் ஐயாறரே

3

நினைக்கும் நெஞ்சின் உள்ளார் நெடு மா மதில்
அனைத்தும் ஓள் அழல்வாய் எரியூட்டினார்
பனைக்கை வேழத்து உரி உடல் போர்த்தவர்
அனைத்து வாய்தல் உள்ளாரும் ஐயாறரே

4

பரியர் நுண்ணியர் பார்த்தற்கு அரியவர்
அரிய பாடலர் ஆடலர் அன்றியும்
கரிய கண்டத்தர் காட்சி பிறர்க்கு எலாம்
அரியர் தொண்டர்க்கு எளியர் ஐயாறரே

5

புலரும்போதும் இலாப் பட்ட பொன்கடர்
 மலரும் போதுகளால் பணியச் சிலர்
 இலரும் போதும் இலாததும் அன்றியும்
 அலரும் போதும் அணியும் ஐயாறரே 6

பங்கு அ(ம்) மாலைக் குழலி ஓர் பால்நிறக்
 கங்கை மாலையர் காதன்மை செய்தவர்
 மங்கை மாலை மதியமும் கண்ணியும்
 அங்கமாலையும் சூடும் ஐயாறரே 7

முன்னை ஆறு முயன்று எழுவீர் எலாம்
 பின்னை ஆறு பிரி எனும் பேதைகள்
 மன் ஐ ஆறு மருவிய மாதவன்
 தன் ஐயாறு தொழத் தவம் ஆகுமே 8

ஆன்ஐ ஆறு என ஆடுகின்றான் முடி
 வாளை ஆறு வளாயது காண்மினோ
 நான் ஐயாறு புக்கேற்கு அவன் இன் அருள்
 தேனை ஆறு திறந்தாலே ஒக்குமே 9

அரக்கின் மேனியன் அம் தளிர்மேனியன்
 அரக்கின் சேவடியாள் அஞ்ச அஞ்சல் என்று
 அரக்கின் ஈர்ஐந்துவாயும் அலறவே
 அரக்கினான் அடியாலும் ஐயாறனே 10

64. திருவையாறு

திருமுறை : 5 (28வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

சிந்தை வண்ணத்தராய்த் திறம்பா வணம்
முந்தி வண்ணத்தராய் முழுநீறு அணி
சந்தி வண்ணத்தராய்த் தழல் போல்வது ஓர்
அந்தி வண்ணமும் ஆவர் ஐயாறரே

1

மூல வண்ணத்தராய் முதல் ஆகிய
கோல வண்ணத்தர் ஆகிக் கொழுஞ்சுடர்
நீலவண்ணத்தர் ஆகி நெடும் பளிங்கு
ஆல வண்ணத்தர் ஆவர் ஐயாறரே.

2

சிந்தை வண்ணமும் தீயது ஓர் வண்ணமும்
அந்திப்போது அழகாகிய வண்ணமும்
பந்திக் காலனைப் பாய்ந்தது ஓர் வண்ணமும்
அந்தி வண்ணமும் ஆவர் ஐயாறரே.

3

இருளின் வண்ணமும் ஏழ்இசை வண்ணமும்
அருளின் வண்ணமும் சோதியின் வண்ணமும்
மருளும் நான்முகன் மாலொடு வண்ணமும்
அருளும் வண்ணமும் ஆவர் ஐயாறரே.

4

இழுக்கின் வண்ணங்கள் ஆகிய வெவ்அழல்
குழைக்கும் வண்ணங்கள் ஆகியும் கூடியும்
மழைக்கண் மாமுகில் ஆகிய வண்ணமும்
அழைக்கும் வண்ணமும் ஆவர் ஐயாறரே.

5

இண்டை வண்ணமும் ஏழ்இசை வண்ணமும்
தொண்டர் வண்ணமும் சோதியின் வண்ணமும்
கண்ட வண்ணங்களாய்ச் கனல் மாமணி
அண்ட வண்ணமும் ஆவர் ஐயாறரே.

6

விரும்பும் வண்ணமும் வேதத்தின் வண்ணமும்
கரும்பின் இன்மொழிக் காரிகை வண்ணமும்
விரும்புவார் வினை தீர்த்திடும் வண்ணமும்
அரும்பின் வண்ணமும் ஆவர் ஐயாறரே.

7

ஊழி வண்ணமும் ஒண்கடர் வண்ணமும்
வேழார்உரி போர்த்தது ஓர் வண்ணமும்
வாழித் தீஉரு ஆகிய வண்ணமும்
ஆழிவண்ணமும் ஆவர் ஐயாறரே.

8

செய்தவன் திருநீறு அணி வண்ணமும்
எய்த நோக்கரிது ஆகிய வண்ணமும்
கைது காட்சிஅரியது ஓர் வண்ணமும்
ஐது வண்ணமும் ஆவர் ஐயாறரே.

9

எடுத்த வாள் அரக்கன் திறல் வண்ணமும்
இடர்கள் போல் பெரிது ஆகிய வண்ணமும்
கடுத்த கைந்நரம்பால் இசை வண்ணமும்
அடுத்த வண்ணமும் ஆவர் ஐயாறரே.

10

65. திருவையாறு

திருமுறை: 6 (37வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

ஆரார் திரிபுரங்கள் நீறா நோக்கும்

அனல்ஆடி ஆரமுதே என்றேன் நானே

கூரா மழுவாள்படை ஒன்று ஏந்திக்

குறள்பூதப்பல்படையாய் என்றேன் நானே

பேர்ஆயிரம் உடையாய் என்றேன் நானே

பிறை சூடும் பிஞ்ஞுகனே என்றேன் நானே

ஆரா அமுதே என் ஐயாறன்னே

என்றுஎன்றே நான் அரற்றி நைகின்றேனே

1

தீ வாயில் முப்புரங்கள் நீறா நோக்கும்

தீர்த்தா புராணனே என்றேன் நானே

மூவா மதிசூடி என்றேன் நானே

முதல்வா முக்கண்ணனே என்றேன் நானே

ஏவார் சிலையானே என்றேன் நானே

இடும்பைக் கடல் நின்றும் ஏற வாங்கி

ஆவா என்று அருள்புரியும் ஐயாறன்னே

என்றுஎன்றே நான் அரற்றி நைகின்றேனே

2

அம் சுண்ண வண்ணனே என்றேன் நானே

அடியார்கட்கு ஆர் அமுதே என்றேன் நானே

நஞ்சு அணி கண்டனே என்றேன் நானே

நாவலர்கள் நால்மறையே என்றேன் நானே

நெஞ்சு உணர உள் புக்கு இருந்தபோது
 நிறையும் அமுதமே என்றேன் நானே
 அஞ்சாதே ஆள்வானே ஐயாறன்னே
 என்றுஎன்றே நான் அரற்றி நைகின்றேனே 3

தொல்லைத் தொடு கடலே என்றேன் நானே
 துலங்கும் இளம்பிறையாய் என்றேன் நானே
 எல்லை நிறைந்தானே என்றேன் நானே
 ஏழ்நரம்பின் இன்னிசையாய் என்றேன் நானே
 அல்லல்கடல் புக்கு அழுந்துவேனை
 வாங்கி அருள்செய்தாய் என்றேன் நானே
 எல்லை ஆம் ஐயாறா என்றேன் நானே
 என்றுஎன்றே நான் அரற்றி நைகின்றேனே 4

இண்டைச் சடைமுடியாய் என்றேன் நானே
 இருகடர் வானத்தாய் என்றேன் நானே
 தொண்டர் தொழப்படுவாய் என்றேன் நானே
 துருத்தி நெய்த்தானத்தாய் என்றேன் நானே
 கண்டம் கறுத்தானே என்றேன் நானே
 கனல் ஆகும் கண்ணானே என்றேன் நானே
 அண்டத்துக்கு அப்பாலாம் ஐயாறன்னே
 என்றுஎன்றே நான் அரற்றி நைகின்றேனே 5

பற்றார் புரம் எரித்தாய் என்றேன் நானே
 பசுபதீ பண்டரங்கா என்றேன் நானே
 கற்றார்கள் நாவினாய் என்றேன் நானே
 கடு விடை ஒன்று ஊர்தியாய் என்றேன் நானே

பற்றுஆனார் நெஞ்சு ஁ளாய் ஁ன்றேன் நானே
 பார்த்தற்கு அருள்செய்தாய் ஁ன்றேன் நானே
 அற்றார்க்கு அருள்செய்யும் ஐயாறன்னே
 ஁ன்று஁ன்றே நான் அரற்றி நைகின்றேனே 6

விண்ணோர் தலைவனே ஁ன்றேன் நானே
 விளங்கும் இளம்பிறையாய் ஁ன்றேன் நானே
 எண்ணார் எயில் ஁ரித்தாய் ஁ன்றேன் நானே
 ஁கம்பம் மேயானே ஁ன்றேன் நானே
 பண் ஆர் மறை பாடி ஁ன்றேன் நானே
 பசுபதீ பால்நீற்றாய் ஁ன்றேன் நானே
 அண்ணா ஐயாறனே ஁ன்றேன் நானே
 ஁ன்று஁ன்றே நா அரற்றி நைகின்றேனே 7

அவன் ஁ன்று நான் ஁ன்னை அஞ்சாதேனை
 அல்லல் அறுப்பானே ஁ன்றேன் நானே
 சிவன் ஁ன்று நான் ஁ன்னை ஁ல்லாம் சொல்லச்
 செல்வம் தருவானே ஁ன்றேன் நானே
 பவன் ஆகி ஁ன் ஁ள்ளத்துள்ளே நின்று
 பண்டைவினை அறுப்பாய் ஁ன்றேன் நானே
 அவன் ஁ன்றே ஆதியே ஐயாறன்னே
 ஁ன்று஁ன்றே நான் அரற்றி நைகின்றேனே 8

கச்சி ஁கம்பனே ஁ன்றேன் நானே
 கயிலாயா காரோணா ஁ன்றேன் நானே
 நிச்சல் மணாளனே ஁ன்றேன் நானே
 நினைப்பார் மனத்து஁ளாய் ஁ன்றேன் நானே

உச்சம்போது ஏறு ஏறீ என்றேன் நானே
 உள்குவார் உள்ளத்தாய் என்றேன் நானே
 அச்சம்பிணி தீர்க்கும் ஐயாறன்னே
 என்றுஎன்றே நான் அரற்றி நைகின்றேனே 9

வில்ஆடி வேடனே என்றேன் நானே
 வெண்ணீறு மெய்க்கு அணிந்தாய் என்றேன் நானே
 சொல்லாய சூழலாய் என்றேன் நானே
 கலாவாய தொன்னெறியே என்றேன் நானே
 எல்லாமாய் என் உயிரே என்றேன் நானே
 இலங்கையர்கோன் தோள் இறுத்தாய் என்றேன் நானே
 அல்லா வினை தீர்க்கும் ஐயாறன்னே
 என்றுஎன்றே நான் அரற்றி நைகின்றேனே 10

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு (வேற்றாகி)

திருக்கயிலாய வணக்கம் செய்ய எழுந்தருளிய
 திருநாவுக்கரசை இறைவர் கயிலையை அணைதற்கு அருளாராய்
 மன்னு தீந்தமிழ் நிலத்தின்மேற்பின்னையும் வழத்தவன்னி அவரை
 வடக்கே அங்கு ஓர் குளம் உண்டுபண்ணியதனின் மூழ்கித்
 திருவையாற்றின் ஓர் வாவினின் எழுமாறு செய்து திருக்கயிலாய
 கோலத்தை அங்குக் கொடுத்தபோது நாயனார்
 இத்திருத்தாண்டகம் முதலியவற்றைப் பாடி அருளினார்.

66. திருவையாறு

திருமுறை : 6 (38வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

ஓசைஒலிஎலாம் ஆனாய் நீயே

உலகுக்கு ஒருவனாய் நின்றாய் நீயே

வாசமலர்எலாம் ஆனாய் நீயே

மலையான்மருமகனாய் நின்றாய் நீயே

பேசப் பெரிதும் இனியாய் நீயே

பிரானாய் அடி என்மேல் வைத்தாய் நீயே

தேச விளக்குஎலாம் ஆனாய் நீயே

திருவையாறு அகலாத செம்பொற்சோதி

1

நோக்கரிய திருமேனி உடையாய் நீயே

நோவாமே நோக்கு அருள வல்லாய் நீயே

காப்பரிய ஐம்புலனும் காத்தாய் நீயே

காமனையும் கண்அழலால் காய்ந்தாய் நீயே

ஆர்ப்பரிய மா நாகம் ஆர்த்தாய் நீயே

அடியான் என்று அடி என்மேல் வைத்தாய் நீயே

தீர்ப்பரிய வல்வினைநோய் தீர்ப்பாய் நீயே

திருவையாறு அகலாத செம்பொற்சோதி

2

கனத்து அகத்துக் கடுஞ் சுடராய் நின்றாய் நீயே

கடல் வரை வான் ஆகாயம் ஆனாய் நீயே

தனத்துஅகத்துத் தலை கலனாக் கொண்டாய் நீயே

சார்ந்தாரைத் தகைந்து ஆள வல்லாய் நீயே

மனத்து இருந்த கருத்து அறிந்து முடிப்பாய் நீயே

மலர்ச்சேவடி என்மேல் வைத்தாய் நீயே

சினத்து இருந்த திரு நீலகண்டன் நீயே

திருவையாறு அகலாத செம்பொற்சோதி

3

வான் உள்ள மா மலைகள் ஆனாய் நீயே
 வடகயிலை மன்னி இருந்தாய் நீயே
 ஊன் உற்ற ஒளி மழுவாள்படையாய் நீயே
 ஒளி மதியோடு அரவு புனல் வைத்தாய்நீயே
 ஆன்உற்றஐந்தும் அமர்ந்தாய்நீயே
 அடியான் என்று அடி என்மேல் வைத்தாய் நீயே
 தேன் உற்ற சொல் மடவாள் பங்கன் நீயே
 திருவையாறு அகலாத செம்பொற்சோதி

4

பெண் ஆண் பிறப்பிலியாய் நின்றாய் நீயே
 பெரியார்கட்கு எல்லாம் பெரியாய் நீயே
 உண்ணா அருநஞ்சம் உண்டாய் நீயே
 ஊழிமுதல்வனாய் நின்றாய் நீயே
 கண்ணாய் உலகுஎலாம் காத்தாய் நீயே
 கழல்சேவடி என்மேல் வைத்தாய் நீயே
 திண் ஆர் மழுவாள் படையாய் நீயே
 திருவையாறு அகலாத செம்பொற்சோதி

5

உற்றிருந்த உணர்வுஎலாம் ஆனாய் நீயே
 உற்றவர்க்கு ஓர் சுற்றமாய் நின்றாய் நீயே
 கற்றிருந்த கலைஞானம் ஆனாய் நீயே
 கற்றவர்க்கு ஓர் கற்பகமாய் நின்றாய் நீயே
 பெற்றிருந்த தாய்அவளின் நல்லாய் நீயே
 பிரானாய் அடி என்மேல் வைத்தாய் நீயே
 செற்றிருந்த திரு நீலகண்டன் நீயே
 திருவையாறு அகலாத செம்பொற்சோதி

6

எல்லாஉலகமும் ஆனாய் நீயே
 ஏகம்பம் மேவி இருந்தாய் நீயே
 நல்லாரை நன்மை அறிவாய் நீயே
 ஞானச்சுடர்விளக்காய் நின்றாய் நீயே

பொல்லா வினைகள் அறுப்பாய் நீயே
 புகழ்ச் சேவடி என்மேல் வைத்தாய் நீயே
 செல்வாய் செல்வம் தருவாய் நீயே
 திருவையாறு அகலாத செம்பொற்சோதீ 7

ஆவினில்ஐந்தும் அமர்ந்தாய் நீயே
 அளவில் பெருமை உடையாய் நீயே
 பூவினில் நாற்றமாய் நின்றாய் நீயே
 போர்க் கோலம் கொண்டு எயில் எய்தாய் நீயே
 நாவில் நடுஉரையாய் நின்றாய் நீயே
 நண்ணி அடி என்மேல் வைத்தாய் நீயே
 தேவர் அறியாத தேவன் நீயே
 திருவையாறு அகலாத செம்பொற்சோதீ 8

எண்திசைக்கும் ஒண்குடராய் நின்றாய் நீயே
 ஏகம்பம் மேய இறைவன் நீயே
 வண்டு இசைக்கும் நறுங்கொன்றைத்தாராய் நீயே
 வாராஉலகு அருள வல்லாய் நீயே
 தொண்டு இசைத்து உன் அடி பரவ நின்றாய் நீயே
 தூ மலர்ச்சேவடி என்மேல் வைத்தாய் நீயே
 திண்சிலைக்கு ஓர் சரம் கூட்ட வல்லாய் நீயே
 திருவையாறு அகலாத செம்பொற்சோதீ 9

விண்டார் புரம் மூன்றும் எய்தாய் நீயே
 விண்ணவர்க்கும் மேல்ஆகி நின்றாய் நீயே
 கண்டாரைக் கொல்லும் நஞ்சு உண்டாய் நீயே
 காலங்கள் ஊழியாய் நின்றாய் நீயே
 தொண்டாய் அடியேனை ஆண்டாய் நீயே
 தூ மலர்ச்சேவடி என்மேல் வைத்தாய் நீயே
 திண்தோள் விட்டு எரிஆடல் உகந்தாய் நீயே
 திருவையாறு அகலாத செம்பொற்சோதீ 10

ஆரும் அறியா இடத்தாய் நீயே
ஆகாயம் தேர் ஊர வல்லாய் நீயே
பேரும் பெரிய இலங்கை வேந்தன்
பெரிய முடிபத்து இறுத்தாய் நீயே
ஊரும் புரம்முன்றும் அட்டாய் நீயே
ஒண்தாமரையானும் மாலும் கூடித்
தேரும் அடி என்மேல் வைத்தாய் நீயே
திருவையாறு அகலாத செம்பொற்சோதி

11

திருச்சிற்றம்பலம்

67. திருவையாறு

திருமுறை : 4 (47வது பதிகம்)

திருநேரிசை

கனகம் மா வயிரம் உந்தும் மா மணிக் கயிலை கண்டும்
உனகனாய் அரக்கன் ஓடி எடுத்தலும் உமையாள் அஞ்ச
அனகனாய் நின்ற ஈசன் ஊன்றலும் அலறி வீழ்ந்தான்
மனகனாய் ஊன்றினானேன் மறித்தும் நோக்கு இல்லை அன்றே

1

கதித்தவன் கண் சிவந்து கயிலை நல் மலையை ஓடி
அதிர்த்து அவன் எடுத்திடல்லும் அரிவைதான் அஞ்ச ஈசன்
நெதித்தவன் ஊன்றியிட்ட நிலை அழிந்து அலறி வீழ்ந்தான்
மதித்து இறை ஊன்றினானேன் மறித்தும் நோக்கு இல்லை அன்றே

2

கறுத்தவன் கண் சிவந்து கயிலை நல் மலையைக் கையால்
மறித்தலும் மங்கை அஞ்ச வானவர் இறைவன் நக்கு
நெறித்து ஒரு விரலால் ஊன்ற நெடுவரை போல வீழ்ந்தான்
மறித்து இறை ஊன்றினானேன் மறித்தும் நோக்கு இல்லை அன்றே

3

கடுத்தவன் கண் சிவந்து கயிலை நல் மலையை ஓடி
எடுத்தலும் மங்கை அஞ்ச இறையவன் இறையே நக்கு
நொடிப்பு அள விரலால் ஊன்ற நோவதும் அலறியிட்டான்
மடித்து இறை ஊன்றினானேன் மறித்தும் நோக்கு இல்லை அன்றே 4

கன்றித் தன் கண் சிவந்து கயிலை நல் மலையை ஓடி
வென்றித் தன் கைத்தலத்தால் எடுத்தலும் வெருவ மங்கை
நன்று தான் நக்கு நாதன் ஊன்றலும் நகழ வீழ்ந்தான்
மன்றித் தான் ஊன்றினானேன் மறித்தும் நோக்கு இல்லை அன்றே 5

களித்தவன் கண் சிவந்து கயிலை நல் மலையை ஓடி
நெளித்து அவன் எடுத்திடல்லும் நேரிழை அஞ்ச நோக்கி
வெளித்தவன் ஊன்றியிட்ட வெற்பினால் அலறி வீழ்ந்தான்
மளித்து இறை ஊன்றினானேன் மறித்தும் நோக்கு இல்லை அன்றே 6

கருத்தனாய்க் கண் சிவந்து கயிலை நல் மலையைக் கையால்
எருத்தனாய் எடுத்தவாறே எந்திழை அஞ்ச ஈசன்
திருத்தனாய் நின்ற தேவன் திருவிரல் ஊன்ற வீழ்ந்தான்
வருத்துவான் ஊன்றினானேன் மறித்தும் நோக்கு இல்லை அன்றே 7

கடியவன் கண் சிவந்து கயிலை நல் மலையை ஓடி
வடிவு உடை மங்கை அஞ்ச எடுத்தலும் மருவ நோக்கிச்
செடி படத் திருவிரல்லால் ஊன்றலும் சிதைந்து வீழ்ந்தான்
வடிவு உற ஊன்றினானேன் மறித்தும் நோக்கு இல்லை அன்றே 8

கரியத் தான் கண் சிவந்து கயிலை நல் மலையைப் பற்றி
இரியத் தான் எடுத்திடல்லும் ஏந்திழை அஞ்ச ஈசன்
நெரியத் தான் ஊன்றாமுன்னம் நிற்கிலாது அலறி வீழ்ந்தான்
மரியத் தான் ஊன்றினானேன் மறித்தும் நோக்கு இல்லை அன்றே 9

கற்றனன் கயிலைதன்னைக் காண்டலும் அரக்கன் ஓடிச்
 செற்றவன் எடுத்தவாறே சேயிழை அஞ்ச ஈசன்
 உற்று இறை ஊன்றாமுன்னம் உணர்வு அழி வகையால் வீழ்ந்தான்
 மற்று இறை ஊன்றினானேன் மறித்தும் நோக்கு இல்லை அன்றே 10

திருச்சிற்றம்பலம்

68. திருவையாறு

திருமுறை : 6 (55வது பதிகம்)

போற்றித் திருத்தாண்டகம்

வேற்றாகி விண்ணாகி நின்றாய் போற்றி
 மீளாமே ஆள் என்னைக் கொண்டாய் போற்றி
 ஊற்றாகி உள்ளே ஒளித்தாய் போற்றி
 ஓவாத சத்தத்து ஒலியே போற்றி
 ஆற்றாகி அங்கே அமர்ந்தாய் போற்றி
 ஆறங்கம் நால்வேதம் ஆனாய் போற்றி
 காற்றாகி எங்கும் கலந்தாய் போற்றி
 கயிலைமலையானே போற்றி போற்றி 1

பிச்சுஆடல் பேயோடு உகந்தாய் போற்றி
 பிறவி அறுக்கும் பிரானே போற்றி
 வைச்சுஆடல் நன்று மகிழ்ந்தாய் போற்றி
 மருவி என்சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
 பொய்ச் சார் புரம்மூன்றும் எய்தாய் போற்றி
 போகாது என்சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
 கச்சாக நாகம் அசைத்தாய் போற்றி
 கயிலைமலையானே போற்றி போற்றி 2

மருவார் புரம்மூன்றும் எய்தாய் போற்றி
 மருவி என் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
 உருவாகி என்னைப் படைத்தாய் போற்றி
 உள் ஆவி வாங்கி ஒளித்தாய் போற்றி
 திருவாகி நின்ற திறமே போற்றி
 தேசம் பரவப் படுவாய் போற்றி
 கருவாகி ஓடும் முகிலே போற்றி
 கயிலைமலையானே போற்றி போற்றி

3

வானத்தார் போற்றும் மருந்தே போற்றி
 வந்து என் தன் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
 ஊனத்தை நீக்கும் உடலே போற்றி
 ஓங்கி அழலாய் நிமிர்ந்தாய் போற்றி
 தேனத்தை வார்த்த தெளிவே போற்றி
 தேவர்க்கும் தேவனாய் நின்றாய் போற்றி
 கானத் தீ ஆடல் உகந்தாய் போற்றி
 கயிலைமலையானே போற்றி போற்றி

4

ஊர் ஆகி நின்ற உலகே போற்றி
 ஓங்கி அழலாய் நிமிர்ந்தாய் போற்றி
 பேர் ஆகி எங்கும் பரந்தாய் போற்றி
 பெயராது என் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
 நீர் ஆவியான நிழலே போற்றி
 நேர்வார் ஒருவரையும் இல்லாய் போற்றி
 கார் ஆகி நின்ற முகிலே போற்றி
 கயிலைமலையானே போற்றி போற்றி

5

சில்உருவாய்ச் சென்று திரண்டாய் போற்றி
 தேவர் அறியாத தேவே போற்றி
 புல்உயிர்க்கும் பூட்சி புணர்ந்தாய் போற்றி
 போகாது என் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
 பல்உயிராய்ப் பார்தோறும் நின்றாய் போற்றி
 பற்றி உலகை விடாதாய் போற்றி
 கல்உயிராய் நின்ற கனலே போற்றி
 கயிலைமலையானே போற்றி போற்றி

6

பண்ணின் இசையாகி நின்றாய் போற்றி
 பாவிப்பார் பாவம் அறுப்பாய் போற்றி
 எண்ணும் எழுத்தும் சொல் ஆனாய் போற்றி
 என் சிந்தை நீங்கா இறைவா போற்றி
 விண்ணும் நிலனும் தீ ஆனாய் போற்றி
 மேலவர்க்கும் மேலாகி நின்றாய் போற்றி
 கண்ணின் மணியாகி நின்றாய் போற்றி
 கயிலைமலையானே போற்றி போற்றி

7

இமையாது உயிராது இருந்தாய் போற்றி
 என் சிந்தை நீங்கா இறைவா போற்றி
 உமை பாகம் ஆகத்து அணைத்தாய் போற்றி
 ஊழி ஏழான ஒருவா போற்றி
 அமையா அருநஞ்சம் ஆர்ந்தாய் போற்றி
 ஆதி புராணனாய் நின்றாய் போற்றி
 கமையாகி நின்ற கனலே போற்றி
 கயிலைமலையானே போற்றி போற்றி

8

மூவாய் பிறவாய் இறவாய் யேற்றி
 முன்னமே தேர்ந்நி முன்னத்தாய் போற்றி
 தேவாதி தேவர் தொழும் தேவே போற்றி
 சென்று எறி எங்கும் புரந்தாய் போற்றி
 ஆவா அடியேனுக்கு எல்லாம் போற்றி
 அல்லல் நலிய அலந்தேன் போற்றி
 காவாய் கனகத்திரளே போற்றி
 கயிலைமலையாளே போற்றி போற்றி 9

நெடிய விசும்போடு கண்ணே போற்றி
 நீள அகலம் உடையாய் போற்றி
 அடியும் முடியும் இகலி போற்றி
 அங்கு ஒன்று அறியாமை நின்றாய் போற்றி
 கொடியவன் கூற்றம் உதைத்தாய் போற்றி
 கோயிலா என் சிந்தை கொண்டாய் போற்றி
 கடிய உருமோடு மின்னே போற்றி
 கயிலைமலையாளே போற்றி போற்றி 10

உண்ணாது உறங்காது இருந்தாய் போற்றி
 ஒதாதே வேதம் உணர்ந்தாய் போற்றி
 எண்ணா இசைக்கேகோன் தன்னைப் போற்றி
 இறைவிரலால் வைத்து உகந்த ஈசா போற்றி
 பண்ணார் இசையின் சொல் கேட்டாய் போற்றி
 பண்டையென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
 கண்ணாய் உலகுக்கு நின்றாய் போற்றி
 கயிலைமலையாளே போற்றி போற்றி 11

பதிக வரலாறு (வேற்றாகி)

திருக்கயிலாய வணக்கம் செய்ய எழுந்தருளிய
திருநாவுக்கரசை இறைவர் கயிலையை அணைதற்கு அருளாராய்
மன்னு தீந்தமிழ் நிலத்தின்மேற்பின்னையும் வழுத்தவுன்னி அவரை
வடக்கே அங்கு ஓர் குளம்உண்டுபண்ணியதனின் மூழ்கித்
திருவையாற்றின் ஓர் வாவியின் எழுமாறு செய்து திருக்கயிலாய
கோலத்தை அங்குக் கொடுத்தபோது நாயனார்
இத்திருத்தாண்டகம் முதலியவற்றைப் பாடி அருளினார்.

69. திருவையாறு

திருமுறை : 6 (56வது பதிகம்)

போற்றித் திருத்தாண்டகம்

பொறையுடைய பூமி நீர் ஆனாய் போற்றி

பூதப்படை ஆள் புனிதா போற்றி

நிறையுடைய நெஞ்சின் இடையாய் போற்றி

நீங்காது என் உள்ளத்து இருந்தாய் போற்றி

மறையுடைய வேதம் விரித்தாய் போற்றி

வானோர் வணங்கப் படுவாய் போற்றி

கறையுடைய கண்டம் உடையாய் போற்றி

கயிலைமலையானே போற்றி போற்றி

முன்பாகி நின்ற முதலே போற்றி

மூவாதமேனி முக்கண்ணா போற்றி

அன்பாகி நின்றார்க்கு அணியாய் போற்றி

ஆறுஏறு சென்னிச் சடையாய் போற்றி

என்பு ஆகம் எங்கும் அணிந்தாய் போற்றி

என் சிந்தை நீங்கா இறைவா போற்றி

கண் பாவி நின்ற கனலே போற்றி

கயிலைமலையானே போற்றி போற்றி

2

மாலை எழுந்த மதியே போற்றி

மன்னிஎன் சிந்தை இருந்தாய் போற்றி

மேலைவினைகள் அறுப்பாய் போற்றி

மேல் ஆடு திங்கள் முடியாய் போற்றி

ஆலைக் கரும்பின் தெளிவே போற்றி

அடியார்கட்கு ஆரமுதம் ஆனாய் போற்றி

காலை முளைத்த கதிரே போற்றி

கயிலைமலையானே போற்றி போற்றி

3

உடலின் வினைகள் அறுப்பாய் போற்றி

ஒள்ளரி வீசும் பிரானே போற்றி

படரும் சடைமேல் மதியாய் போற்றி

பல்கணக் கூத்தப்பிரானே போற்றி

சுடரில் திகழ்கின்ற சோதீ போற்றி

தோன்றியென் உள்ளத்து இருந்தாய் போற்றி

கடலில் ஒளியாய் முத்தே போற்றி

கயிலைமலையானே போற்றி போற்றி

4

மை சேர்ந்த கண்டம் உடையாய் போற்றி
 மாலுக்கும் ஓர் ஆழி ஈந்தாய் போற்றி
 பொய் சேர்ந்த சிந்தை புகாதாய் போற்றி
 போகாது என் உள்ளத்து இருந்தாய் போற்றி
 மெய் சேரப் பால்வெண்நீறு ஆட போற்றி
 மிக்கார்கள் ஏத்தும் விளக்கே போற்றி
 கை சேர் அனலேந்தி ஆட போற்றி
 கயிலைமலையானே போற்றி போற்றி 5

ஆறுஏறு சென்னி முடியாய் போற்றி
 அடியார்கட்கு ஆரமுதாய் நின்றாய் போற்றி
 நீறுஏறு மேனி உடையாய் போற்றி
 நீங்காது என் உள்ளத்து இருந்தாய் போற்றி
 கூறு ஏறு மங்கை மழுவா போற்றி
 கொள்ளும் கிழமை ஏழானாய் போற்றி
 காறு ஏறு கண்டம் மிடற்றாய் போற்றி
 கயிலைமலையானே போற்றி போற்றி 6

அண்டம் ஏழ் அன்று கடந்தாய் போற்றி
 ஆதி புராணனாய் நின்றாய் போற்றி
 பண்டை வினைகள் அறுப்பாய் போற்றி
 பாரோர் விண் ஏத்தப்படுவாய் போற்றி
 தொண்டர் பரவும் இடத்தாய் போற்றி
 தொழில் நோக்கி ஆளும் கடரே போற்றி
 கண்டம் கறுக்கவும் வல்லாய் போற்றி
 கயிலைமலையானே போற்றி போற்றி 7

பெருகி அலைக்கின்ற ஆறே போற்றி
 பேரா நோய் பேர விடுப்பாய் போற்றி
 உருகி நினைவார்தம் உள்ளாய் போற்றி
 ஊனம் தவிர்க்கும் பிரானே போற்றி
 அருகி மிளிர்கின்ற பொன்னே போற்றி
 ஆரும் இகழ்ப் படாதாய் போற்றி
 கருதிப் பொழிந்து ஓடும் நீரே போற்றி
 கயிலைமலையானே போற்றி போற்றி 8
 செய்யமலர் மேலான் கண்ணன் போற்றி
 தேடி உணராமை நின்றாய் போற்றி
 பொய்யா நஞ்சு உண்ட பொறையே போற்றி
 பொருளாக என்னை ஆட்கொண்டாய் போற்றி
 மெய்யாக ஆன் அஞ்சு உகந்தாய் போற்றி
 மிக்கார்கள் ஏத்தும் குணத்தாய் போற்றி
 கையானை மெய்த்தோல் உரித்தாய் போற்றி
 கயிலைமலையானே போற்றி போற்றி 9
 மேல்வைத்த வானோர் பெருமான் போற்றி
 மேல்ஆடு புரம்மூன்றும் எய்தாய் போற்றி
 சீலத்தான் தென் இலங்கை மன்னன் போற்றி
 சிலையெடுக்க வாய் அலற வைத்தாய் போற்றி
 கோலத்தால் குறைவு இல்லான் தன்னை அன்று
 கொடிதாகக் காய்ந்த குழகா போற்றி
 காலத்தால் காலனையும் காய்ந்தாய் போற்றி
 கயிலைமலையானே போற்றி போற்றி 10

70. திருவையாற்றி

திருமுறை : 6 (57வது பதிகம்) திருப்பலி மாகாணம் போற்றித் திருத்தாண்டகம்
 திருப்பலி மாகாணம் போற்றித் திருத்தாண்டகம்
 பாட்டான நல்ல தொடையாய் போற்றி வந்திரப்பெ கிப்பாய்
 பரிசை அறியாமை நின்றாய் போற்றி பகிவ் சூதைத் தீர்ப்பாய்
 சூட்டான திங்கள் முடியாய் போற்றி தூமாலைமத்தம் அணிந்தாய் போற்றி
 தூமாலைமத்தம் அணிந்தாய் போற்றி ஆட்டுஆன அஞ்சம் அணிந்தாய் போற்றி
 ஆட்டுஆன அஞ்சம் அணிந்தாய் போற்றி அடங்கார் புரம் எரியு நக்தாய் போற்றி
 அடங்கார் புரம் எரியு நக்தாய் போற்றி காட்டானை மெய்ததோல் உரித்தாய் போற்றி
 காட்டானை மெய்ததோல் உரித்தாய் போற்றி கயிலைமலையானே போற்றி போற்றி 1
 கயிலைமலையானே போற்றி போற்றி அதிரா வினைகள் அறுப்பரய் போற்றி
 அதிரா வினைகள் அறுப்பரய் போற்றி ஆலநிழல் கீழ் அமாந்தாய் போற்றி
 ஆலநிழல் கீழ் அமாந்தாய் போற்றி சதுரா சதுரக் குழையாய் போற்றி
 சதுரா சதுரக் குழையாய் போற்றி சாம்பர் மெய்ப்பூசம் துண்டாடிபோற்றி
 சாம்பர் மெய்ப்பூசம் துண்டாடிபோற்றி எதிரா உலகம் அமைப்பாய் போற்றி
 எதிரா உலகம் அமைப்பாய் போற்றி என்றும் மீளா அருள் செய்வாய் போற்றி
 என்றும் மீளா அருள் செய்வாய் போற்றி கதிரார் கதிருக்கு ஓர் கண்ணே போற்றி
 கதிரார் கதிருக்கு ஓர் கண்ணே போற்றி கயிலைமலையானே போற்றி போற்றி 2
 கயிலைமலையானே போற்றி போற்றி செய்யாய் கரியாய் வெளியாய் போற்றி
 செய்யாய் கரியாய் வெளியாய் போற்றி செல்லாத செல்வம் உடையாய் போற்றி
 செல்லாத செல்வம் உடையாய் போற்றி ஐயாய் பெரியாய் சிறியாய் போற்றி
 ஐயாய் பெரியாய் சிறியாய் போற்றி ஆகாய வண்ணம் உடையாய் போற்றி
 ஆகாய வண்ணம் உடையாய் போற்றி வெய்யாய் தணியாய் அணியாய் போற்றி
 வெய்யாய் தணியாய் அணியாய் போற்றி வேளாத வேள்வி உடையாய் போற்றி
 வேளாத வேள்வி உடையாய் போற்றி கையார் தழலார் விடங்கா போற்றி
 கையார் தழலார் விடங்கா போற்றி கயிலைமலையானே போற்றி போற்றி 3

ஆட்சி உலகை உடையாய் போற்றி

அடியார்க்கு அமுதெலாம் ஈவாய் போற்றி
குட்சி சிறிதும் இலாதாய் போற்றி

குழ்ந்த கடல்நஞ்சும் உண்டாய் போற்றி
மாட்சி பெரிதும் உடையாய் போற்றி

மன்னி என் சிந்தை மகிழ்ந்தாய் போற்றி
காட்சி பெரிதும் அரியாய் போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

4

முன்னியாய் நின்ற முதல்வா போற்றி

மூவாத மேனி உடையாய் போற்றி
என்னியாய் எந்தைபிரானே போற்றி

ஏழின் இசையே உகப்பாய் போற்றி
மன்னிய மங்கை மணாளா போற்றி

மந்திரமும் தந்திரமும் ஆனாய் போற்றி
கன்னியார் கங்கைத் தலைவா போற்றி

கயிலைமலையானே போற்றி போற்றி

5

உரியாய் உலகினுக்கு எல்லாம் போற்றி

உணர்வு என்னும் ஊர்வது உடையாய் போற்றி
எரியாய் தெய்வச் சுடரே போற்றி

ஏகம் மாமுண்டி உடையாய் போற்றி
அரியாய் அமரர்கட்கு எல்லாம் போற்றி

அறிவே அடக்கம் உடையாய் போற்றி
கரியானுக்கு ஆழி அன்று ஈந்தாய் போற்றி

கயிலைமலையானே போற்றி போற்றி

6

எண்மேலும் எண்ணம் உடையாய் போற்றி
 ஏறு அரிய ஏறுங் குணத்தாய் போற்றி
 பண்மேலே பாவித்து இருந்தாய் போற்றி
 பண்ணொடு யாழ் வீணை பயின்றாய் போற்றி
 விண்மேலும் மேலும் நிமிர்ந்தாய் போற்றி
 மேலார்கண் மேலார்கண் மேலாய் போற்றி
 கண்மேலும் தண்ணொன்று உடையாய் போற்றி
 கயிலைமலையானே போற்றி போற்றி 7

முடியார் சடையின் மதியாய் போற்றி
 முழுநீறு சண்ணித்த மூர்த்தீ போற்றி
 துடியார் இடைஉமையாள் பங்கா போற்றி
 சோதித்தார் காணாமை நின்றாய் போற்றி
 அடியார் அடிமை அறிவாய் போற்றி
 அமரர்பதி ஆள வைத்தாய் போற்றி
 கடியார் புரம்மூன்றும் எய்தாய் போற்றி
 கயிலைமலையானே போற்றி போற்றி 8

போற்று இசைத்து உன் அடிபரவ நின்றாய் போற்றி
 புண்ணியனே நண்ணல் அறிவாய் போற்றி
 ஏற்று இசைக்கும் வான்மேல் இருந்தாய் போற்றி
 எண்ணாயிரம் நூறு பெயராய் போற்றி
 நால் திசைக்கும் விளக்காய் நாதா போற்றி
 நான் முகற்கும் மாற்கும் அறியாய் போற்றி
 காற்று இசைக்கும் திசைக்கெல்லாம் வித்தே போற்றி
 கயிலைமலையானே போற்றி போற்றி 9

71. திருநெய்த்தானம்

திருமுறை : 4 (37வது பதிகம்)

திருநேரிசை

இறைவர் : நெய்யாடியப்பர்

இறைவி : பாலாம்பிகை இளமங்கை அம்மை

காலனை வீழச் செற்ற கழல் அடிஇரண்டும் வந்து என்
மேலவாய் இருக்கப்பெற்றேன் மேதகத் தோன்றுகின்ற
கோல நெய்த்தானம் என்னும் குளிர்பொழில் கோயில் மேய
நீலம் வைத்தனைய கண்டம் நினைக்குமா நினைக்கின்றேனே. 1

காமனை அன்று கண்ணால் கனல் எரி ஆக நோக்கித்
தூபமும் தீபம் காட்டித் தொழுமவர்க்கு அருள்கள் செய்து
சேம நெய்த்தானம் என்னும் செறி பொழில் கோயில் மேய
வாமனை நினைந்த நெஞ்சம் வாழ்வற நினைந்தவாறே. 2

பிறை தரு சடையின்மேலே பெய் புனல் கங்கைதன்னை
உறைதர வைத்த எங்கள் உத்தமன் ஊழியாய்
நிறைதரு பொழில்கள் குழ நின்ற நெய்த்தானம் என்று
குறைதரும் அடியவர்க்குக் குழகனைக் கூடலாமே. 3

வடிதரு மழு ஒன்று ஏந்தி வார்சடை மதியம் வைத்துப்
பொடி தரு மேனிமேலே புரிதரு நூலர்போலும்
நெடி தரு பொழில்கள் குழ நின்று நெய்த்தானம் மேவி
அடி தரு கழல்கள் ஆர்ப்ப ஆடும் எம் அண்ணலாரே. 4

காடு இடம் ஆக நின்று கனல் எரி கையில் ஏந்திப்
பாடிய பூதம் குழப் பண்உடன் பலவும் சொல்லி
ஆடிய கழலர் சீர் ஆர் அம் தண் நெய்த்தானம் என்றும்
கூடிய குழகனாரைக் கூடுமாறு அறிகிலேனே. 5

வானவர் வணங்கி ஏத்தி வைகலும் மலர்கள் தூவத்
தான் அவர்க்கு அருள்கள் செய்யும் சங்கரன் செங்கண் ஏற்றன்
தேனமர் பொழில்கள் சூழத் திகழும் நெய்த்தானம் மேய
கூன்இளமதியினானைக் கூடுமாறு அறிகிலேனே. 6

கால் அதிர்கழல்கள் ஆர்ப்பக் கனல் எரி கையில் வீசி
ஞாலமும் குழிய நின்று நடட்டம்அது ஆடுகின்ற
மேலவர் முகடு தோய விரிசடை திசைகள் பாய
மால் ஒருபாகமாக மகிழ்ந்த நெய்த்தானனாரே. 7

பந்தித்த சடையின்மேலே பாய்புனல் அதனை வைத்து
அந்திப்போது அனலும் ஆடி அடிகள் ஐயாறு பக்கார்
வந்திப்பார் வணங்கி நின்று வாழ்த்துவார் வாயின் உள்ளார்
சிந்திப்பார் சிந்தை உள்ளார் திருந்து நெய்த்தானனாரே. 8

சோதியாய்ச் கடரும் ஆனார் சுண்ணவெண்சாந்து பூசி
ஓதி வாய் உலகம் ஏத்த உகந்து தாம் அருள்கள் செய்வார்
ஆதியாய் அந்தம் ஆனார் யாவரும் இறைஞ்சி ஏத்த
நீதியாய் நியமம் ஆகி நின்ற நெய்த்தானனாரே. 9

இலைஉடைப்படை கை ஏந்தும் இலங்கையர்மன்னன்தன்னைத்
தலைஉடன் அடர்த்து மீண்டே தான் அவற்கு அருள்கள்செய்து
சிலைஉடன் கணையைச் சேர்த்துத் திரிபுரம் எரியச் செற்ற
நிலைஉடை அடிகள்போலும் நின்ற நெய்த்தானனாரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

72. திருநெய்த்தானம்

திருமுறை : 4 (89வது பதிகம்)

திரு விருத்தம்

- பாரிடம் சாடிய பல்உயிர் வான்அமரார்க்கு அருளிக்
கார் அடைந்த கடல் வாய் உமிழ் நஞ்சு அமுதுஆக உண்டான்
ஊரடைந்து இவ் உலகில் பலி கொள்வது நாம் அறியோம்
நீரடைந்த கரை நின்ற நெய்த்தானத்து இருந்தவனே 1
- தேய்ந்து இலங்கும் சிறுவெண்மதியாய் நின் திருச்சடைமேல்
பாய்ந்த கங்கைப்புனல் பன்முகம் ஆகிப் பரந்து ஒலிப்ப
ஆய்ந்து இலங்கும் மழு வேல் உடையாய் அடியேற்கு உரை நீ
ஏந்து இளமங்கையும் நீயும் நெய்த்தானத்து இருந்ததுவே 2
- கொன்று அடைந்து ஆடிக் குமைத்திடும் கூற்றம் ஒன்னார் மதில்மேல்
சென்று அடைந்து ஆடி பொருததும் தேசம் எல்லாம் அறியும்
குன்று அடைந்து ஆடும் குளிர்பொழில் காவிரியின் கரைமேல்
சென்று அடைந்தார் வினை தீர்க்கும் நெய்த்தானத்து இருந்தவனே 3
- கொட்டு முழவு அரவத்தொடு கோலம்பல அணிந்து
நட்டம்பல பயின்று ஆடுவர் நாகம் அரைக்கு அசைத்துச்
சிட்டர் திரிபுரம் தீ எழச் செற்ற சிலை உடையான்
இட்டம் உமையொடு நின்ற நெய்த்தானத்து இருந்தவனே 4
- கொய்யம் மலர்க்கொன்றை துழாய் வன்னி மத்தமும் கூவிளமும்
மெய்யம்மலர் வேய்ந்த விரிசடைக்கற்றை விண்ணோர்பெருமான்
மைம்மலர்நீலநிறம் கருங்கண்ணிஓர்பால் மகிழ்ந்தான்
நின்மலன் ஆடல் நிலயம் நெய்த்தானத்து இருந்தவனே 5

பூந்தார் நறுங்கொன்றைமாலையை வாங்கிச் சடைக்கு அணிந்து
கூர்ந்து ஆர் விடையினை ஏறிப் பல்பூதப்படை நடுவே
போந்தார் புற இசை பாடவும் ஆடவும் கேட்டு அருளிச்
சேர்ந்தார் உமையவளோடும் நெய்த்தானத்து இருந்தவனே 6

பற்றின பாம்பன் படுத்த புலிஉரித் தோல் உடையன்
முற்றின மூன்றுமதில்களை மூட்டி எரித்து அறுத்தான்
சுற்றிய பூதப்படையினன் சூலம் மழு ஒருமான்
செற்று நம் தீவினை தீர்க்கும் நெய்த்தானத்து இருந்தவனே.7

விரித்த சடையினன் விண்ணவர்கோன் விடம் உண்ட கண்டன்
உரித்த கரிஉரி மூடி ஒன்னார் மதில்மூன்று உடனே
எரித்த சிலையினன்ஈடு அழியாது என்னை ஆண்டுகொண்ட
தரித்த உமையவளோடு நெய்த்தானத்து இருந்தவனே 8

தூங்கான் துளங்கான் துழாய் கொன்றை துன்னிய செஞ்சடைமேல்
வாங்கா மதியமும் வாள் அரவும் கங்கை தான் புனைந்தான்
தேங்கார் திரிபுரம் தீ எழ எய்து தியக்கு அறுத்து
நீங்கான் உமையவளோடு நெய்த்தானத்து இருந்தவனே 9

ஊட்டி நின்றான் பொரு வானில் அம் மும்மதில் தீ அம்பினால்
மாட்டி நின்றான் அன்றினார் வெந்து வீழவும் வானவர்க்குக்
காட்டி நின்றான் கதமாக் கங்கை பாய ஓர் வார்சடையை
நீட்டி நின்றான் திரு நின்ற நெய்த்தானத்து இருந்தவனே 10

73. திருநெய்த்தானம்

திருமுறை : 5 (34வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

கொல்லியான் குளிர் தூங்கு குற்றாலத்தான்
புல்லியார் புரம் மூன்று எரி செய்தவன்
நெல்லியான் நிலைஆன நெய்த்தானனைச்
சொல்லி மெய் தொழுவார் சுடர்வாணரே.

1

இரவனை இடு வெண்தலை ஏந்தியைப்
பரவனைப் படையார் மதில்மூன்றையும்
நிரவனை நிலைஆன நெய்த்தானைக்
குரவனைத் தொழுவார் கொடிவாணரே.

2

ஆன் இடை ஐந்தும் ஆடுவர் ஆர்இருள்
கான்இடை நடம் ஆடுவர் காண்மினோ
தேன் இடை மலர் பாயும் நெய்த்தானனை
வான்இடைத் தொழுவார் வலிவாணரே.

3

விண்டவர் புரம்மூன்றும் வெண்நீறு எழக்
கண்டவன் கடிது ஆகிய நஞ்சினை
உண்டவன் ஒளி ஆன நெய்த்தானனைத்
தொண்டராய்த் தொழுவார் சுடர்வாணரே.

4

முன்கை நோவக் கடைந்தவர் நிற்கவே
சங்கியாது சமுத்திர நஞ்சு உண்டான்
நங்கையோடு நவின்ற நெய்த்தானனைத்
தம் கையால் தொழுவார் தலைவாணரே.

5

கட்டநீறு மெய் பூசிச் சுடலையுள்
நட்டம் ஆடுவர் நள்ளிருள் பேயொடே
சிட்டர் வானவர் தேரும் நெய்த்தானனை
இட்டமாய்த் தொழுவார் இன்பவாணரே.

6

கொள்ளித் தீ எரி வீசிக் கொடியது ஓர்
கள்ளிக்காட்டுஇடை ஆடுவர் காண்மினோ
தெள்ளித் தேறித் தெளிந்து நெய்த்தானனை
உள்ளத்தால் தொழுவார் உம்பர்வாணரே.

7

உச்சிமேல் விளங்கும் இளவெண்பிறை
பற்றி ஆடுஅரவோடும் சடைப் பெய்தான்
நெற்றி ஆர்அழல் கண்ட நெய்த்தானனைச்
சுற்றி மெய் தொழுவார் சுடர்வாணரே.

8

மாலொடும் மறை ஓதிய நான்முகன்
காலொடும் முடிகாண்பு அரிது ஆயினான்
சேலொடும் செருச் செய்யும் நெய்த்தானனை
மாலொடும் தொழுவார் வினை வாடுமே.

9

வலிந்த தோள் வலி வாள் அரக்கன்தனை
நெருங்க நீள் வரை ஊன்று நெய்த்தானனார்
புரிந்து கைந்நரம்போடு இசை பாடலும்
பரிந்தனைப் பணிவார் வினை பாறுமே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

74. திருநெய்த்தானம்

திருமுறை : 6 (41வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

வகை எலாம் உடையாயும் நீயே என்றும்

வான் கயிலை மேவினாய் நீயே என்றும்

மிகைஎலாம் மிக்காயும் நீயே என்றும்

வெண்காடு மேவினாய் நீயே என்றும்

பகைஎலாம் தீர்த்து ஆண்டாய் நீயே என்றும்

பாகூர் அமர்ந்தாயும் நீயே என்றும்

திகைஎலாம் தொழச் செல்வாய் நீயே என்றும்

நின்ற நெய்த்தானா என் நெஞ்சு உளாயே. 1

ஆர்த்த எனக்கு அன்பன் நீயே என்றும்

ஆதிக்கயிலாயன் நீயே என்றும்

கூர்த்த நடம் ஆடி நீயே என்றும்

கோடிகா மேய குழகா என்றும்

பார்த்தற்கு அருள்செய்தாய் நீயே என்றும்

பழையனார் மேவிய பண்பா என்றும்

தீர்த்தன் சிவலோகன் நீயே என்றும்

நின்ற நெய்த்தானா என் நெஞ்சு உளாயே. 2

அல்லாய்ப் பகல்ஆனாய் நீயே என்றும்

ஆதிக்கயிலாயன் நீயே என்றும்

கல்லால் அமர்ந்தாயும் நீயே என்றும்

காளத்திக் கற்பகமும் நீயே என்றும்

சொல்லாய்ப் பொருள் ஆனாய் நீயே என்றும்
 சோற்றுத்துறை உறைவாய் நீயே என்றும்
 செல்வாய்த் திரு ஆனாய் நீயே என்றும்
 நின்ற நெய்த்தானா என் நெஞ்சு உளாயே. 3

மின்றோர் இடைபங்கன் நீயே என்றும்
 வெண்கயிலை மேவினாய் நீயே என்றும்
 பொன் நோர் சடைமுடியாய் நீயே என்றும்
 பூதகணநாதன் நீயே என்றும்
 என் நா இரதத்தாய் நீயே என்றும்
 ஏகம்பத்து என் ஈசன் நீயே என்றும்
 தென்னூர்ப்பதி உளாய் நீயே என்றும்
 நின்ற நெய்த்தானா என் நெஞ்சு உளாயே. 4

முந்தி இருந்தாயும் நீயே என்றும்
 முன் கயிலை மேவினாய் நீயே என்றும்
 நந்திக்கு அருள்செய்தாய் நீயே என்றும்
 நடம் ஆடி நள்ளாறன் நீயே என்றும்
 பந்திப்பரியாயும் நீயே என்றும்
 பைஞ்ஞீலி மேவினாய் நீயே என்றும்
 சித்திப்பரியாவும் நீயே என்றும்
 நின்ற நெய்த்தானா என் நெஞ்சு உளாயே. 5

தக்கார் அடியார்க்கு நீயே என்றும்
 தலையார் கயிலாயன் நீயே என்றும்
 அக்குஆரம் பூண்டாயும் நீயே என்றும்
 ஆக்கூரில் தான்தோன்றி நீயே என்றும்

புக்குஆய ஏழ்உலகும் நீயே என்றும்
 புள்ளிருக்குவேளுராய் நீயே என்றும்
 தெக்கு ஆரும் மாகோணத்தானே என்றும்
 நின்ற நெய்த்தானா என் நெஞ்சு உளாயே. 6

புகழும் பெருமையாய் நீயே என்றும்
 பூங் கயிலை மேவினாய் நீயே என்றும்
 இகழும் தலைஏந்தி நீயே என்றும்
 இராமேச்சுரத்து இன்பன் நீயே என்றும்
 அகழும் மதில் உடையாய் நீயே என்றும்
 ஆலவாய் மேவினாய் நீயே என்றும்
 திகழும் மதிசூடி நீயே என்றும்
 நின்ற நெய்த்தானா என் நெஞ்சு உளாயே. 7

வானவர்க்கு மூத்து இளையாய் நீயே என்றும்
 வானக் கயிலாயன் நீயே என்றும்
 கானம் நடம்ஆடி நீயே என்றும்
 கடலூரில் வீரட்டன் நீயே என்றும்
 ஊன் ஆர் முடி அறுத்தாய் நீயே என்றும்
 ஒற்றியூர் ஆரூராய் நீயே என்றும்
 தேனாய் அமுதானாய் நீயே என்றும்
 நின்ற நெய்த்தானா என் நெஞ்சு உளாயே. 8

தந்தைதாய் இல்லாதாய் நீயே என்றும்
 தலையார் கயிலாயன் நீயே என்றும்
 எம்தாய் எம்பிரான் ஆனாய் நீயே என்றும்
 ஏகம்பத்து என் ஈசன் நீயே என்றும்

முந்திய முக்கணாய் நீயே என்றும்
 மூவலூர் மேவினாய் நீயே என்றும்
 சிந்தையாய்த் தேனூராய் நீயே என்றும்
 நின்ற நெய்த்தானா என் நெஞ்சு உளாயே. 9

மறித்தான் வலி செற்றாய் நீயே என்றும்
 வான் கயிலை மேவினாய் நீயே என்றும்
 வெறுத்தார் பிறப்பு அறுப்பாய் நீயே என்றும்
 வீழிமிழலையாய் நீயே என்றும்
 அறத்தாய் அமுது ஈந்தாய் நீயே என்றும்
 யாவர்க்கும் தாங்க ஓணா நஞ்சம் உண்டு
 பொறுத்தாய் புலன்ஐந்தும் நீயே என்றும்
 நின்ற நெய்த்தானா என் நெஞ்சு உளாயே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

75. திருநெய்த்தானம்

திருமுறை : 6 (42வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

மெய்த்தானத்து அகம்படியுள் ஐவர் நின்று
 வேண்டிற்றுக் குறை முடித்து வினைக்குக் கூடாம்
 இத்தானத்து இருந்து இங்ஙன் உய்வான் எண்ணும்
 இதனை ஒழி இயம்பக் கேள் ஏழை நெஞ்சே
 மைத்து ஆன நீள்நயனி பங்கன் வங்கம்
 வரு திரைநீர் நஞ்சு உண்டகண்டன் மேய
 நெய்த்தான நன்நகர் என்று ஏத்தி நின்று
 நினையுமா நினைந்தக்கால் உய்யலாமே. 1

ஈண்டா இரும் பிறவித் துறவா ஆக்கை

இது நீங்கலாம் விதி உண்டு என்று சொல்ல
வேண்டாவே நெஞ்சாமே விளம்பக் கேள் நீ

விண்ணவர்தம் பெருமானார். மண்ணில் என்னை
ஆண்டான் அன்று அரு வரையால் புரம்மூன்று எய்த

அம்மானை அரிஅயனும் காணா வண்ணம்
நீண்டான் உறை துறை நெய்த்தானம் என்று

நினையுமா நினைந்தக்கால் உய்யலாமே.

2

பரவிப் பலபலவும் தேடி ஓடிப்

பாழ் ஆம் குரம்பை இடைக் கிடந்து வாளா
குரவிக் குடிவாழ்க்கை வாழ எண்ணிக்

குலைகை தவிர் நெஞ்சே கூறக்கேள் நீ
இரவிக்குலம் முதலா வானோர் கூடி

எண் இறந்த கோடி அமரர்ஆயம்
நிரவிக்கரியவன் நெய்த்தானம் என்று

நினையுமா நினைந்தக்கால் உய்யலாமே

3

அலையார் வினைத் திறம் சேர் ஆக்கையுள்ளே

அகப்பட்டு உள் ஆசை எனும் பாசம்தன்னுள்
தலையாய்க் கடைஆகும் வாழ்வில் ஆழ்ந்து

தளர்ந்து மிக நெஞ்சமே அஞ்சவேண்டா
இலையார் புனக் கொன்றை எறிநீர் திங்கள்

இருஞ்சடைமேல் வைத்து உகந்தான் இமையோர் ஏத்தும்
நிலையான் உறை நிறை நெய்த்தானம் என்று

நினையுமா நினைந்தக்கால் உய்யலாமே

4

தினைத்தனை ஓர் பொறை இலா உயிர் போம் கூட்டைப்
பொருள் என்று மிக உன்னி மதியால் இந்த
அனைத்துஉலகும் ஆளலாம் என்று பேசும்
ஆங்காரம் தவிர் நெஞ்சே அமரர்க்கு ஆக
முனைத்து வரு மதில் மூன்றும் பொன்ற அன்று
முடுகிய வெஞ்சிலை வளைத்துச் செந்தீ மூழ்க
நினைத்த பெருங் கருணையன் நெய்த்தானம் என்று
நினையுமா நினைந்தக்கால் உய்யலாமே. 5

மிறை படும் இவ் உடல்வாழ்வை மெய் என்று எண்ணி
வினையிலே கிடந்து அழுந்தி வியவேல் நெஞ்சே
குறைவு உடையார் மனத்து உளான் குமரன்தாதை
கூத்துஆடும் குணம் உடையான் கொலை வேல் கையான்
அறைகழலும் திருவடிமேல் சிலம்பும் ஆர்ப்ப
அவனிதலம் பெயர வரு நட்டம் நின்ற
நிறைவு உடையான் இடமாம் நெய்த்தானம் என்று
நினையுமா நினைந்தக்கால் உய்யலாமே. 6

பேசப் பொருள் அலாப் பறிவிதன்னைப்
பெரிது என்று உன் சிறு மனத்தால் வேண்டி ஈண்டு
வாசக்குழல் மடவார் போகம் என்னும்
வலைப்பட்டு வீழாதே வருக நெஞ்சே
தூசக் கரி உரித்தான் தூநீறு ஆடித்
துதைந்து இலங்கு நூல் மார்பன் தொடரகில்லா
நீசர்க்கு அரியவன் நெய்த்தானம் என்று
நினையுமா நினைந்தக்கால் உய்யலாமே. 7

அஞ்சப் புலன்இவற்றால் ஆட்ட ஆட்டுண்டு
 அருநோய்க்கு இடமாய உடலின் தன்மை
 தஞ்சம் எனக் கருதி தாழேல் நெஞ்சே
 தாழக் கருதுதியே தன்னைச் சேரா
 வஞ்ச மனத்தவர்கள் காண ஒண்ணா
 மணிகண்டன் வானவர்தம் பிரான் என்று ஏத்தும்
 நெஞ்சர்க்கு இனியவன் நெய்த்தானம் என்று
 நினையுமா நினைந்தக்கால் உய்யலாமே. 8

பொருந்தாத உடல் அகத்தின் புக்க ஆவி
 போமாறு அறிந்து அறிந்தே புலை வாழ்வு உன்னி
 இருந்து ஆங்கு இடர்ப்பட நீ வேண்டா நெஞ்சே
 இமையவர்தம் பெருமான் அன்று உமையாள் அஞ்சக்
 கருந்தாள் மதகரியை வெருவச் சீறும்
 கண்ணுதல் கண்டு அமர் ஆடிக் கருதார் வேள்வி
 நிரந்தரமா இனிது உறை நெய்த்தானம் என்று
 நினையுமா நினைந்தக்கால் உய்யலாமே. 9

உரித்து அன்று உனக்கு இவ்உடலின் தன்மை
 உண்மை உரைத்தேன் விரதம்எல்லாம்
 தரித்தும் தவம் முயன்றும் வாழா நெஞ்சே
 தம்மிடையில் இல்லார்க்கு ஒன்று அல்லார்க்கு அன்னன்
 எரித்தான் அனல் உடையான் எண்தோளானே
 எம்பெருமான் என்று ஏத்தா இலங்கைக் கோனை
 நெரித்தானை நெய்த்தானம் மேவினானை
 நினையுமா நினைந்தக்கால் உய்யலாமே. 10

76. திருமழபாடி

திருமுறை : 6 (39வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

நீறேறு திருமேனி உடையான்கண்டாய்

நெற்றிமேல் ஒற்றைக்கண் நிறைந்தான்கண்டாய்

கூறுஆக உமை பாகம் கொண்டான்கண்டாய்

கொடிய விடம் உண்டு இருண்ட கண்டன்கண்டாய்

ஏறு ஏறி எங்கும் திரிவான்கண்டாய்

ஏழ்உலகும் ஏழ்மலையும் ஆனான்கண்டாய்

மாறுஆனார்தம் அரணம் அட்டான்கண்டாய்

மழபாடி மன்னும் மணாளன்தானே.

1

கொக்குஇறகு சென்னி உடையான்கண்டாய்

கொல்லை விடை ஏறும் கூத்தன்கண்டாய்

அக்கு அரைமேல் ஆடல் உடையான்கண்டாய்

அனல் அங்கை ஏந்திய ஆதிகண்டாய்

அக்கோடு அரவம் அணிந்தான்கண்டாய்

அடியார்கட்கு ஆரமுதம் ஆனான்கண்டாய்

மற்று இருந்த கங்கைச் சடையான்கண்டாய்

மழபாடி மன்னும் மணாளன்தானே.

2

நெற்றித்தனிக் கண் உடையான்கண்டாய்

நேரிழை ஓர்பாகமாய் நின்றான்கண்டாய்

பற்றிப் பாம்பு ஆட்டும் படிறன்கண்டாய்

பல்ஊர் பலி தேர் பரமன்கண்டாய்

செற்றார் புரம்மூன்றும் செற்றான்கண்டாய்

செழு மா மதி சென்னி வைத்தான்கண்டாய்

மற்று ஒரு குற்றம் இலாதான்கண்டாய்

மழபாடி மன்னும் மணாளன்தானே.

3

அலை ஆர்ந்த புனல்கங்கைச் சடையான்கண்டாய்

அண்டத்துக்கு அப்பாலாய் நின்றான்கண்டாய்

கொலை ஆன கூற்றம் குமைத்தான்கண்டாய்

கொல் வேங்கைத் தோல் ஒன்று உடுத்தான்கண்டாய்

சிலையால் திரிபுரங்கள் செற்றான்கண்டாய்

செழு மா மதி சென்னி வைத்தான்கண்டாய்

மலை ஆர் மடந்தைமணாளன் கண்டாய்

மழபாடி மன்னும் மணாளன்தானே.

4

உலந்தார்தம் அங்கம் அணிந்தான்கண்டாய்

உவகையோடு இன் அருள்கள் செய்தான்கண்டாய்

நலம் திகழும் கொன்றைச் சடையான்கண்டாய்

நால்வேதம் ஆறுஅங்கம் ஆனான்கண்டாய்

உலந்தார் தலை கலனாக் கொண்டான்கண்டாய்

உம்பரார்தங்கள் பெருமான்கண்டாய்

மலர்ந்தார் திருவடி என் தலைமேல் வைத்த

மழபாடி மன்னும் மணாளன்தானே.

5

தாமரையான்தன் தலையைச் சாய்த்தான்கண்டாய்

தகவு உடையார் நெஞ்சிருக்கை கொண்டான்கண்டாய்

பூ மலரான் ஏத்தும் புனிதன்கண்டாய்

புணர்ச்சிப் பொருள் ஆகி நின்றான்கண்டாய்

ஏ மருவு வெஞ்சிலை ஒன்று ஏந்திகண்டாய்
இருள் ஆர்ந்த கண்டத்து இறைவன்கண்டாய்
மா மருவும் கலை கையில் ஏந்திகண்டாய்
மழபாடி மன்னும் மணாளன்தானே. 6

நீராகி நெடுவரைகள் ஆனான்கண்டாய்
நிழல் ஆகி நீள் விசும்பும் ஆனான்கண்டாய்
பாராகிப் பெளவம்ஏழ் ஆனான்கண்டாய்
பகல் ஆகி வான் ஆகி நின்றான்கண்டாய்
ஆரேனும் தன் அடியார்க்கு அன்பன்கண்டாய்
அணுவாகி ஆதியாய் நின்றான்கண்டாய்
வார் ஆர்ந்த வனமுலையாள் பங்கன்கண்டாய்
மழபாடி மன்னும் மணாளன்தானே. 7

பொன் இயலும் திருமேனி உடையான்கண்டாய்
பூங்கொன்றைத்தார் ஒன்று அணிந்தான்கண்டாய்
மின்இயலும் வார்சடை எம்பெருமான்கண்டாய்
வேழத்தின்உரி விரும்பிப் போர்த்தான்கண்டாய்
தன் இயல்பார் மற்று ஒருவர் இல்லான்கண்டாய்
தாங்கரிய சிவம் தானாய் நின்றான்கண்டாய்
மன்னிய மங்கை ஓர்கூறன் கண்டாய்
மழபாடி மன்னும் மணாளன்தானே. 8

ஆலாலம் உண்டு உகந்த ஆதிகண்டாய்
அடையலர்தம் புரம்முன்றும் எய்தான்கண்டாய்
காலால் அக் காலனையும் காய்ந்தான்கண்டாய்
கண்ணப்பர்க்கு அருள்செய்த காளைகண்டாய்

பால் ஆரும் மொழி மடவாள் பாகன்கண்டாய்
 பசு ஏறிப் பலி திரியும் பண்பன்கண்டாய்
 மாலாலும் அறிவு அரிய மைந்தன்கண்டாய்
 மழபாடி மன்னும் மணாளன்தானே.

9

ஒரு கடராய் உலகுஏழும் ஆனான்கண்டாய்
 ஓங்காரத்து உள்பொருளாய் நின்றான்கண்டாய்
 விரி கடராய் விளங்கு ஒளியாய் நின்றான்கண்டாய்
 விழவு ஒலியும் வேள்வொலியும் ஆனான்கண்டாய்
 இருசுடர் மீது ஓடா இலங்கைக்கோனை
 ஈடு அழிய இருபதுதோள் இறுத்தான்கண்டாய்
 மரு சுடரின் மாணிக்கக்குன்றுகண்டாய்
 மழபாடி மன்னும் மணாளன்தானே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

77. திருமழபாடி

திருமுறை : 6 (40வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

இறைவர் : வயிரத்தூண் நாதர்

இறைவி : அழகம்மை

அலை அடுத்த பெருங்கடல் நஞ்சு அமுதா உண்டு
 அமரர்கள்தம் தலை காத்த ஐயர் செம்பொன்
 சிலை எடுத்து மா நாகம் நெருப்புக் கோத்துத்
 திரிபுரங்கள் தீ இட்ட செல்வர்போலும்
 நிலை அடுத்த பசும்பொன்னால் முத்தால் நீண்ட
 நிரை வயிரப் பலகையால் குவையாய் ஆர்த்துற்ற
 மலை அடுத்த மழபாடி வயிரத்தூணே
 என்றுஎன்றே நான் அரற்றி நைகின்றேனே.

1

அறை கலந்த குழல் மொந்தை வீணை யாமும்
 அந்தரத்தின் கந்தருவர் அமரர் ஏத்த
 மறை கலந்த மந்திரமும் நீரும் கொண்டு
 வழிபட்டார் வான் ஆளக் கொடுத்தி அன்றே
 கறை கலந்த பொழில் கச்சிக் கம்பம் மேய
 கன வயிரத் திரள் தூணே கலி சூழ் மாடம்
 மறை கலந்த மழபாடி வயிரத்தூணே
 என்றுஎன்றே நான் அரற்றி நைகின்றேனே. 2

உரம் கொடுக்கும் இருள் மெய்யர் மூர்க்கர் பொல்லா
 ஊத்தைவாய்ச் சமணர்தமை உறவாக் கொண்ட
 பரம் கெடுத்து இங்கு அடியேனை ஆண்டுகொண்ட
 பவளத்தின் திரள் தூணே பசும்பொன் முத்தே
 புரம் கெடுத்துப் பொல்லாத காமன் ஆகம்
 பொடி ஆக விழித்து அருளிப் புவியோர்க்கு என்றும்
 வரம் கொடுக்கும் மழபாடி வயிரத்தூணே
 என்றுஎன்றே நான் அரற்றி நைகின்றேனே. 3

ஊன் இகந்து ஊண் உறிக் கையர் குண்டர் பொல்லா
 ஊத்தைவாய்ச் சமணர் உறவு ஆகக் கொண்டு
 ஞானகம் சேர்ந்து உள்ள வயிரத்தை நண்ணா
 நாயேனைப் பொருளாக ஆண்டுகொண்ட
 மீன் அகம் சேர் வெள்ளநீர் விதியால் சூடும்
 வேந்தனே விண்ணவர்தம் பெருமான் மேக
 வானகம் சேர் மழபாடி வயிரத்தூணே
 என்றுஎன்றே நான் அரற்றி நைகின்றேனே. 4

சிரம் ஏற்ற நான்முகன்தன் தலையும் மற்றைத்
 திருமால்தன் செழுந் தலையும் பொன்றச் சிந்தி
 உரம் ஏற்ற இரவி பல் தகர்த்துச் சோமன்
 ஒளிக்கலைகள் பட உழக்கி உயிரை நல்கி
 நரை ஏற்ற விடை ஏறி நாகம் பூண்ட
 நம்பியையே மறைநான்கும் ஓலம்இட்டு
 வரம் ஏற்கும் மழபாடி வயிரத்தூணை
 என்றுஎன்றே நான் அரற்றி நைகின்றேனே. 5

சினம் திருத்தும் சிறுப் பெரியார் குண்டர்தங்கள்
 செதுமதியார் தீவினைக்கே விழுந்தேன் தேடிப்
 புனம் திருத்தும் பொல்லாத பிண்டி பேணும்
 பொறிஇலியேன்தனைப் பொருளா ஆண்டுகொண்டு
 தனம் திருத்துமவர் திறத்தை ஒழியப் பாற்றித்
 தயாமூல தன்மவழி எனக்கு நல்கி
 மனம் திருத்தும் மழபாடி வயிரத்தூணை
 என்றுஎன்றே நான் அரற்றி நைகின்றேனே. 6

சுழித்துணையாம் பிறவிவழித் துக்கம் நீக்கும்
 சுருள்சடை எம்பெருமானே தூய தெண்ணீர்
 இழிப்பரிய பசுபாசப் பிறப்பை நீக்கும்
 என் துணையே என்னுடைய பெம்மான் தம்மான்
 பழிப்பரிய திருமாலும் அயனும் காணாப்
 பரிதியே சுருதிமுடிக்கு அணியாய் வாய்த்த
 வழித்துணையாம் மழபாடி வயிரத்தூணை
 என்றுஎன்றே நான் அரற்றி நைகின்றேனே. 7

78. திருக்கானூர்

திருமுறை : 5 (76வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவி : செம்மேனிநாதர், முளைநாதர்

இறைவி : சிவயோக நாயகி

திருவின் நாதனும் செம்மலர்மேல் உறை
உருவனாய் உலகத்தின் உயிர்க்கு எலாம்
கருவன் ஆகி முளைத்தவன் கானூரில்
பரமன் ஆய பரஞ்சுடர் காண்மினே.

1

பெண்டிர் மக்கள் பெருந் துணை நன்நிதி
உண்டுஇன்றே என்று உகவன்மின் ஏழைகள்
கண்டுகொண்மின் நீர் கானூர் முளையினைப்
புண்டரீகப் பொதும்பில் ஒதுங்கியே.

2

தாயத்தார் தமர் நன்நிதி என்னும் இம்
மாயத்தே கிடந்திட்டு மயங்கிடேல்
காயத்தே உளன் கானூர் முளையினை
வாயத்தால் வணங்கீர் வினை மாயவே.

3

குறியில் நின்று உண்டு கூறை இலாச் சமண்
நெறியை விட்டு நிறைகழல் பற்றினேன்
அறியல்உற்றிரேல் கானூர் முளை அவன்
செறிவு செய்திட்டு இருப்பது என் சிந்தையே.

4

பொத்தல் மண்சுவர்ப் பொல்லாக் குரம்பையை
மெய்த்தன் என்று வியந்திடல் ஏழைகள்
சித்தர் பத்தர்கள் சேர் திருக் கானூரில்
அத்தன்பாதம் அடைதல் கருமமே.

5

கல்வி ஞானக்கலைப்பொருள் ஆயவன்
செல்வம் மல்கு திருக் கானூர் ஈசனை
எல்லியும் பகலும் இசைவு ஆனவா
சொல்லிடர் நும் துயரங்கள் தீரவே.

6

நீரும் பாரும் நெருப்பும் அருக்கனும்
காரும் மாருதம் கானூர் முளைத்தவன்
சேர்வும் ஒன்று அறியாது திசைதிசை
ஓர்வும் ஒன்றுஇலர் ஒடித் திரிவரே.

7

ஓமத்தோடு அயன்மால் அறியா வணம்
வீமப் பேர்ஒளியாய விழுப்பொருள்
காமற் காய்ந்தவன் கானூர் முளைத்தவன்
சேமத்தால் இருப்புஆவது என் சிந்தையே.

8,9

வன்னி கொன்றை எருக்கு அணிந்தான் மலை
உன்னியே சென்று எடுத்தவன் ஒண்திறல்
தன்னை வீழத் தனிவிரல் வைத்தவன்
கன்னி மா மதில் கானூர்க் கருத்தனே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

79. திருஅன்பில் ஆலந்துறை

திருமுறை : 5 (80வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவர் : ஆலந்துறை நாதர், சத்திய வாசீசர் இறைவி : செளந்திர நாயகி

வானம் சேர் மதி சூடிய மைந்தனை
நீ நெஞ்சே கெடுவாய் நினைகிற்கிலை
ஆன் அஞ்ச ஆடியை அன்பில் ஆலந்துறைக்
கோன் எம் செல்வனைக் கூறிடகின்றியே.

1

காரணத்தர் கருத்தர் கபாலியார்
வாரணத்துஉரி போர்த்த மணாளனார்
ஆரணப்பொருள் அன்பில் ஆலந்துறை
நாரணற்கு அரியான் ஒரு நம்பியே.

2

அன்பின் ஆன் அஞ்ச அமைந்த உடன் ஆடிய
என்பின் ஆனை உரித்துக் களைந்தவன்
அன்பிலானை அம்மானை அள் ஊறிய
அன்பினால் நினைந்தார் அறிந்தார்களே.

3

சங்கை உள்ளதும் சாவதும் மெய் உமை
பங்கனார் அடி பாவியேன் நான் உய்ய
அங்கணன் எந்தை அன்பில் ஆலந்துறைச்
செங்கணார் அடிச் சேரவும் வல்லனே.

4

கொக்குஇறகர் குளிர்மதிச் சென்னியர்
மிக்கரக்கர் புரம் எரிசெய்தவர்
அக்கு அரையினர் அன்பில் ஆலந்துறை
நக்குருவரும் நம்மை அறிவரே.

5

வெள்ளம் உள்ள விரிசடை நந்தியைக்
கள்ளம் உள்ள மனத்தவர் காண்கிலார்
அள்ளல் ஆர் வயல் அன்பில் ஆலந்துறை
உள்ள ஆறு அறியார் சிலர்ஊமரே.

6

பிறவி மாயப்பிணக்கில் அழுந்தினும்
உறவுளலாம் சிந்தித்து உன்னி உகவாதே
அறவன்எம்பிரான் அன்பில் ஆலந்துறை
மறவாதே தொழுது ஏத்தி வணங்குமே.

7

நுணங்கு நூல் அயன் மாலும் இருவரும்
பிணங்கி எங்கும் திரிந்து எய்த்தும் காண்கிலா
அணங்கன் எம்பிரான் அன்பில் ஆலந்துறை
வணங்கும் நும் வினை மாய்ந்து அறும் வண்ணமே.

8

பொய்ளலாம் உரைக்கும் சமண்சாக்கியக்
கையன்மார் உரை கேளாது எழுமினோ
ஐயன் எம்பிரான் அன்பில் ஆலந்துறை
மெய்யன் சேவடி ஏத்துவார் மெய்யரே.

9

இலங்கை வேந்தன் இருபதுதோள் இற்று
மலங்க மாமலைமேல் விரல் வைத்தவன்
அலங்கல் எம்பிரான் அன்பில் ஆலந்துறை
வலம்கொள்வாரை வானோர் வலம்கொள்வரே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

80. திருஆனைக்கா

திருமுறை : 5 (31வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவர் : நீர்த்திரள் நாதர், ஜம்புகேசுவரர் இறைவி : அகிலாண்ட நாயகி

கோனைக் காவிக் குளிர்ந்த மனத்தராய்த்
தேனைக் காவி உண்ணார் சிலதெண்ணர்கள்
ஆனைக்காவில் எம்மானை அணைகிலார்
ஊனைக் காவி உழிதர்வர் ஊமரே.

1

திருகு சிந்தையைத் தீர்த்துச் செம்மை செய்து
பருகி ஊறலைப் பற்றிப் பதம் அறிந்து
உருகி நைபவர்க்கு ஊனம் ஒன்று இன்றியே
அருகு நின்றிடும் ஆனைக்கா அண்ணலே.

2

துன்பம் இன்றித் துயர் இன்றி என்று நீர்
இன்பம் வேண்டில் இராப்பகல் ஏத்துமின்
என் பொன் ஈசன் இறைவன் என்று உள்குவார்க்கு
அன்பன் ஆயிடும் ஆனைக்கா அண்ணலே.

3

நாவால் நன்று நறுமலர்ச்சேவடி
ஓவாது ஏத்தி உளத்து அடைத்தார் வினை
காவாய் என்று தம் கைதொழுவார்க்கு எலாம்
ஆவா என்றிடும் ஆனைக்கா அண்ணலே.

4

வஞ்சம் இன்றி வணங்குமின் வைகலும்
வெஞ்சொல் இன்றி விலகுமின் வீடு உற
நைஞ்சுநைஞ்சு நின்று உள் குளிர்வார்க்கு எலாம்
அஞ்சல் என்றிடும் ஆனைக்கா அண்ணலே.

5

நடையை மெய் என்று நாத்திகம் பேசாதே
படைகள் போல் வரும் பஞ்சமாபூதங்கள்
தடை ஒன்று இன்றியே தன் அடைந்தார்க்கு எலாம்
அடைய நின்றிடும் ஆனைக்கா அண்ணலே. 6

ஒழுகு மாடத்துள் ஒன்பதுவாய்தலும்
கழுகு அரிப்பதன் முன்னம் கழல்அடி
தொழுது கைகளால் தூ மலர் தூவி நின்று
அழுமவர்க்கு அன்பன் ஆனைக்கா அண்ணலே. 7

உருளும்போது அறிவு ஒண்ணா உலகத்தீர்
தெருளும் சிக்கெனத் தீவினை சேராதே
இருள் அறுத்து நின்று ஈசன் என்பார்க்கு எலாம்
அருள் கொடுத்திடும் ஆனைக்கா அண்ணலே. 8

நேசம்ஆகி நினை மட நெஞ்சமே
நாசம் ஆய குலநலம் சுற்றங்கள்
பாசம் அற்றுப் பராபர ஆனந்த
ஆசை உற்றிடும் ஆனைக்கா அண்ணலே. 9

ஓதம் மா கடல் சூழ் இலங்கைக்கு இறை
கீதம் கின்னரம் பாடக் கெழுவினான்
பாதம் வாங்கிப் பரிந்து அருள்செய்து அங்கு ஓர்
ஆதிஆயிடும் ஆனைக்கா அண்ணலே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

81. திருஆனைக்கா

திருமுறை : 6 (62 வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

எத் தாயர் எத் தந்தை எச் சுற்றத்தார்
எம் மாடு சும்மாடாம் ஏவர் நல்லார்
செத்தால் வந்து உதவுவார் ஒருவர் இல்லை
சிறு விறகால் தீ மூட்டிச் செல்லா நிற்பர்
சித்தாய வேடத்தாய் நீடுபொன்னித்
திரு ஆனைக்கா உடைய செல்வா என் தன்
அத்தா உன் பொற்பாதம் அடையப்பெற்றால்
அல்லகண்டம்கொண்டு அடியேன் என் செய்கேனே. 1

ஊன் ஆகி உயிர் ஆகி அதனுள் நின்ற
உணர்வு ஆகிப் பிற அனைத்தும் நீயாய் நின்றாய்
நான் ஏதும் அறியாமே என்னுள் வந்து
நல்லனவும் தீயனவும் காட்டாநின்றாய்
தேன் ஆரும் கொன்றையனே நின்றியூராய்
திரு ஆனைக்காவில் உறை சிவனே ஞானம்
ஆனாய் உன் பொற்பாதம் அடையப்பெற்றால்
அல்லகண்டம்கொண்டு அடியேன் என் செய்கேனே 2

ஒப்புபாய் இவ் உலகத்தோடு ஒட்டி வாழ்வான்
ஒன்று அலாத் தவத்தாரோடு உடனேநின்று
துப்பு ஆரும் குறை அடிசில் துற்றி நற்று உன்
திறம் மறந்து திரிவேனைக் காத்து நீ வந்து

எப்பாலும் நுன் உணர்வே ஆக்கி என்னை
 ஆண்டவனே எழில் ஆனைக்காவா வானோர்
 அப்பா உன் பொற்பாதம் அடையப்பெற்றால்
 அல்லகண்டம் கொண்டு அடியேன் என் செய்கேனே 3

நினைத்தவர்கள் நெஞ்சளாய் வஞ்சக் கள்வா
 நிறை மதியம் சடை வைத்தாய் அடையாது உன்பால்
 முனைத்தவர்கள் புரம்முன்றும் எரியச் செற்றாய்
 முன் ஆனைத்தோல் போர்த்த முதல்வா என்றும்
 கனைத்து வரும் எருது ஏறும் காளகண்டா
 கயிலாயமலையா நின் கழலே சேர்ந்தேன்
 அனைத்து உலகும் ஆள்வானே ஆனைக்காவா
 அல்லகண்டம் கொண்டு அடியேன் என் செய்கேனே. 4

இம் மாயப் பிறப்பு என்னும் கடலாம் துன்பத்து
 இடைச் சுழிப்பட்டு இளைப்பேனை இளையா வண்ணம்
 கைம் மான மனத்து உதவிக் கருணை செய்து
 காதல் அருள் அவை வைத்தாய் காண நில்லாய்
 வெம் மான மதகரியின் உரிவை போர்த்த
 வேதியனே தென் ஆனைக்காவுள் மேய
 அம்மான் நின் பொற்பாதம் அடையப்பெற்றால்
 அல்லகண்டம் கொண்டு அடியேன் என் செய்கேனே. 5

உரை ஆரும் புகழானே ஒற்றியூராய்
 கச்சி ஏகம்பனே காரோணத்தாய்
 விரை ஆரும் மலர் தூவி வணங்குவார்பால்
 மிக்கானே அக்கு அரவம் ஆரம் பூண்டாய்

திரை ஆரும் புனல் பொன்னித்தீர்த்தம் மல்கு
 திரு ஆனைக்காவில் உறை தேனே வானோர்
 அரையா உன் பொற்பாதம் அடையப்பெற்றால்
 அல்லகண்டம்கொண்டு அடியேன் என் செய்கேனே. 6

மை ஆரும் மணிமிடற்றாய் மாது ஓர்கூறாய்
 மான்மறியும் மா மழுவும் அனலும் ஏந்தும்
 கையானே காலன் உடல் மாளச் செற்ற
 கங்காளா முன் கோளும் விளைவும் ஆனாய்
 செய்யானே திருமேனி அரியாய் தேவர்
 குலக் கொழுந்தே தென் ஆனைக்காவுள் மேய
 ஐயா உன் பொற்பாதம் அடையப்பெற்றால்
 அல்லகண்டம்கொண்டு அடியேன் என் செய்கேனே. 7

இலை ஆரும் சூலத்தாய் எண்தோளானே
 எவ்இடத்தும் நீயல்லா தில்லை என்று
 தலை ஆரக் கும்பிடுவார் தன்மையானே
 தழல் மடுத்த மா மேருக் கையில் வைத்த
 சிலையானே திரு ஆனைக்காவுள் மேய
 தீ ஆட சிறு நோயால் நலிவுண்டு உள்ளம்
 அலையாதே நின் அடியே அடையப்பெற்றால்
 அல்லகண்டம் கொண்டு அடியேன் என் செய்கேனே. 8

விண் ஆரும் புனல் பொதி செஞ்சடையாய் வேத
 நெறியானே எறிகடலின் நஞ்சம் உண்டாய்
 எண் ஆரும் புகழானே உன்னை எம்மான்
 என்றுஎன்றே நாவினில் எப்பொழுதும் உன்னிக்

கண் ஆரக் கண்டிருக்கக் களித்து எப்போதும்
கடிபொழில் சூழ் தென் ஆனைக்காவுள் மேய
அண்ணா நின் பொற்பாதம் அடையப்பெற்றால்
அல்லகண்டம்கொண்டு அடியேன் என் செய்கேனே. 9

கொடி ஏயும் வெள்ஏற்றாய் கூளி பாடக்
குறள்பூதம் கூத்துஆட நீயும் ஆடி
வடிவு ஏயும் மங்கைதனை வைத்த மைந்தா
மதில் ஆனைக்கா உளாய் மாகாளத்தாய்
படி ஏயும் கடல் இலங்கைக் கோமான் தன்னைப்
பரு முடியும் திரள்தோளும் அடர்த்து உகந்த
அடியே வந்து அடைந்து அடிமை ஆகப்பெற்றால்
அல்லகண்டம்கொண்டு அடியேன் என் செய்கேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

82. திருஆனைக்கா

திருமுறை : 6 (63 வது பதிகம்) திருத்தாண்டகம்
இறைவர் : நீர்த்திரள் நாதர், ஜம்புகேசுவரர் இறைவி : அகிலாண்ட நாயகி
முன்னானைத்தோல் போர்த்த மூர்த்திதன்னை
மூவாத சிந்தையே மனமே வாக்கே
தன் ஆனையாப் பண்ணி ஏறினானைச்
சார்தற்கு அரியானை தாதைதன்னை
என் ஆனைக்கன்றினை என் ஈசன்தன்னை
எறி நீர்த் திரை உகளும் காவிரி சூழ்
தென் ஆனைக்காவானைத் தேனைப் பாலைச்
செழுநீர்த்திரளைச் சென்று ஆடினேனே.

மருந்தானை மந்திரிப்பார் மனத்து உளானை
 வளர்மதி அம் சடையானை மகிழ்ந்து என் உள்ளத்து
 இருந்தானை இறப்புஇலியைப் பிறப்புஇலானை
 இமையவர்தம் பெருமானை உமையாள் அஞ்சக்
 கருந் தான் மதகளிற்றின் உரி போர்த்தானைக்
 கன மழுவாள்படையானைப் பலி கொண்டு ஊர்ஊர்
 திரிந்தானைத் திரு ஆனைக்கா உளானைச்
 செழுநீர்த்திரளைச் சென்று ஆடினேனே. 2

முற்றாத வெண்திங்கள்கண்ணியானை
 முந்நீர்நஞ்சு உண்டு இமையோர்க்கு அமுதம் நல்கும்
 உற்றானைப் பல்உயிர்க்கும் துணை ஆனானை
 ஓங்காரத்து உள்பொருளை உலகம்எல்லாம்
 பெற்றானைப் பின் இறக்கம் செய்வான்தன்னைப்
 பிரான் என்று போற்றாதார் புரங்கள்மூன்றும்
 செற்றானைத் திரு ஆனைக்கா உளானைச்
 செழுநீர்த்திரளைச் சென்று ஆடினேனே. 3

கார் ஆரும் கறைமிடற்று எம்பெருமான் தன்னைக்
 காதில் வெண்குழையானைக் கம்பூங்கொன்றைத்
 தாரானைப் புலிஅதளின் ஆடையானைத்
 தான் அன்றி வேறு ஒன்றும் இல்லா ஞானப்
 பேரானை மணிஆரம் மார்பினானைப்
 பிஞ்ஞகனைத் தெய்வநால்மறைகள் பூண்டத்
 தேரானைத் திரு ஆனைக்கா உளானைச்
 செழுநீர்த்திரளைச் சென்று ஆடினேனே. 4

பொய்ஏதும் இல்லாத மெய்யன்தன்னைப்

புண்ணியனை நண்ணாதார் புரம் நீறுஆக
எய்தானைச் செய் தவத்தின் மிக்கான்தன்னை

ஏறு அமரும் பெருமானை இடமான் ஏந்தும்
கையானைக் கங்காளவேடத்தானைக்

கட்டங்கக் கொடியானைக் கனல் போல் மேனிச்
செய்யானைத் திரு ஆனைக்கா உளானைச்

செழுநீர்த்திரளைச் சென்று ஆடினேனே.

5

கலையானைப் பரசு தர பாணியானைக்

கன வயிரத்திரளானை மணிமாணிக்க
மலையானை என் தலையின் உச்சியானை

வார்தரு புன்சடையானை மயானம் மன்னும்
நிலையானை வரிஅரவு நாணாக் கோத்து

நினையாதார் புரம் எரிய வளைத்த மேருச்
சிலையானைத் திரு ஆனைக்கா உளானைச்

செழுநீர்த்திரளைச் சென்று ஆடினேனே.

6

ஆதியனை எறி மணியின் ஓசையானை

அண்டத்தார்க்கு அறிவு ஒண்ணாது அப்பால் மிக்க
சோதியனைத் தூ மறையின் பொருளான்தன்னைச்

சுரும்பு அமரும் மலர்க்கொன்றை தொல் நூல் பூண்ட
வேதியனை அறம் உரைத்த பட்டன்தன்னை

விளங்கு மலர் அயன் சிரங்கள்ஐந்தில் ஒன்றைச்
சேதியானைத் திரு ஆனைக்கா உளானைச்

செழுநீர்த்திரளைச் சென்று ஆடினேனே.

7

மகிழ்ந்தானைக் கச்சி ஏகம்பன்தன்னை
 மறவாது கழல் நினைந்து வாழ்த்தி ஏத்திப்
 புகழ்ந்தாரைப் பொன்னுலகம் ஆள்விப்பானைப்
 பூதகணப்படையானைப் புறங்காட்டு ஆடல்
 உகந்தானைப் பிச்சையே இச்சிப்பானை
 ஒண்பவளத்திரளை என் உள்ளத்துள்ளே
 திகழ்ந்தானைத் திரு ஆனைக்கா உளானைச்
 செழுநீர்த்திரளைச் சென்று ஆடினேனே.

8

நசையானை நால்வேதத்து அப்பாலானை
 நல்குரவும் தீப்பிணிநோய் காப்பான்தன்னை
 இசையானை எண் இறந்த குணத்தான்தன்னை
 இடைமருதும் ஈங்கோயும் நீங்காது ஏற்றின்
 மிசையானை விரிகடலும் மண்ணும் விண்ணும்
 மிகு தீயும் புனல் எறிகாற்று ஆகி எட்டுத்
 திசையானைத் திரு ஆனைக்கா உளானைச்
 செழுநீர்த்திரளைச் சென்று ஆடினேனே.

9

பார்த்தானைக் காமன் உடல் பொடியாய் வீழ்ப்
 பண்டு அயன் மால் இருவர்க்கும் அறியா வண்ணம்
 சீர்த்தானைச் செந்தழல் போல் உருவினானைத்
 தேவர்கள்தம் பெருமானைத் திறம் உன்னாதே
 ஆர்த்து ஓடி மலை எடுத்த இலங்கை வேந்தன்
 ஆண்மைஎலாம் கெடுத்தவன்தன் இடர் அப்போதே
 தீர்த்தானைத் திரு ஆனைக்கா உளானைச்
 செழுநீர்த்திரளைச் சென்று ஆடினேனே.

10

83. திருப்பைஞ்ஞீஸ்

திருமுறை : 5 (41வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவர் : நீலகண்டர், ஆரணியவிடங்கள் இறைவி : விசாலாட்சி, நீள் நெடுங்கண்ணி

உடையர் கோவணம் ஒன்றும் குறைவு இலர்
படைகொள் பாரிடம் சூழ்ந்த பைஞ்ஞீலியார்
சடையின் கங்கை தரித்த சதுரரை
அடைய வல்லவர்க்கு இல்லை அவலமே.

1

மத்தம்மாமலர் சூடிய மைந்தனார்
சித்தராய்த் திரிவார் வினை தீர்ப்பரால்
பத்தர்தாம் தொழுது ஏத்து பைஞ்ஞீலி எம்
அத்தனைத் தொழ வல்லவர் நல்லரே.

2

விழுது சூலத்தன் வெண்மழுவாட்படைக்
கழுது நஞ்சு இருள் காட்டுஅகத்து ஆடலான்
பழுது ஒன்று இன்றிப் பைஞ்ஞீலிப் பரமனைத்
தொழுது செல்பவர்தம் வினை தூளியே.

3

ஒன்றி மாலும் பிரமனும் தம்மிலே
நின்ற சூழல் அறிவு அரியான் இடம்
சென்று பார் இடம் ஏத்து பைஞ்ஞீலியுள்
என்றும் மேவி இருந்த அடிகளே.

4

வேழத்தின் உரி போர்த்த விகிர்தனார்
தாழ்ச் செஞ்சடைமேல் பிறை வைத்தவர்
தாழைத்தண்பொழில் சூழ்ந்த பைஞ்ஞீலியார்
யாழின் பாட்டை உகந்த அடிகளே.

5

குண்டுபட்டுக் குறி அறியாச் சமண்
மிண்டரோடு படுத்து உய்யப் போந்து நான்
கண்டம் கார் வயல் சூழ்ந்த பைஞ்ஞீலி எம்
அண்டவாணன் அடி அடைந்து உய்ந்தனே. 6

வரிப்பை ஆடுஅரவு ஆட்டி மதகரி
உரிப்பை மூடிய உத்தமனார் உறை
திருப் பைஞ்ஞீலி திசை தொழுவார்கள் போய்
இருப்பர் வானவரோடு இனிதுஆகவே. 7

கோடல் கோங்கம் புறவு அணி முல்லைமேல்
பாடல் வண்டு இசை கேட்கும் பைஞ்ஞீலி யார்
பேடும் ஆணும் பிறர் அறியாதது ஓர்
ஆடும் நாகம் அசைத்த அடிகளே. 8

காருலாம் மலர்க்கொன்றையம் தாரினான்
வாருலாம் முலைம்ங்கை ஓர்பங்கினன்
தேருலாம் பொழில் சூழ்ந்த பைஞ்ஞீலி எம்
ஆர்கிலா அமுதை அடைந்து உய்ம்மினே. 9

தருக்கிச் சென்று தடவரை பற்றலும்
நெருக்கி ஊன்ற நினைந்து சிவனையே
அரக்கன் பாட அருளும் எம்மான் இடம்
இருக்கை னீலி என்பார்க்கு இடர் இல்லையே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

84. திருவாட்போக்க

திருமுறை : 5 (86வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவர் : இரத்தினகிரிநாதர்

இறைவி : சுரும்பார் குழலம்மை

காலபாசம் பிடித்து எழு தூதுவர்
பாலகர் விருத்தர் பழையார் எனார்
ஆலநீழல் அமர்ந்த வாட்போக்கியார்
சீலம் ஆர்ந்தவர் செம்மையுள் நிற்பரே.

1

விடுத்த தூதுவர் வந்து வினைக்குழிப்
படுத்தபோது பயன்இலை பாவிகள்
அடுத்த கின்னரம் கேட்கும் வாட்போக்கியை
எடுத்தும் ஏத்தியும் இன்புறுமின்களே.

2

வந்து இவ்வாறு வளைத்து எழு தூதுவர்
உந்தி ஓடி நரகத்து இடாமுனம்
அந்தியின் ஒளி தாங்கும் வாட்போக்கியார்
சிந்தியா எழுவார் வினை தீர்ப்பரே.

3

கூற்றம் வந்து குமைத்திடும்போதினால்
தேற்றம் வந்து தெளிவுஉறல் ஆகுமே
ஆற்றவும் அருள்செய்யும் வாட்போக்கிபால்
ஏற்றுமின் விளக்கை இருள் நீங்கவே.

4

மாறுகொண்டு வளைத்து எழு தூதுவர்
வேறுவேறு படுப்பதன் முன்னமே
ஆறு செஞ்சடை வைத்த வாட்போக்கியார்க்கு
ஊறிஊறி உருகும் என் உள்ளமே.

5

கானம் ஓடிக் கடிது எழு தூதுவர்
தானமோடு தலை பிடியாமுனம்
ஆன் அஞ்சுஆடி உகந்த வாட்போக்கியார்
ஊனம்இல்லவர்க்கு உண்மையில் நிற்பரே. 6

பார்த்துப் பாசம் பிடித்து எழு தூதுவர்
கூர்த்த வேலால் குமைப்பதன் முன்னமே
ஆர்த்த கங்கை அடக்கும் வாட்போக்கியார்
கீர்த்திமைகள் கிளர்ந்து உரையின்களே. 7

நாடி வந்து நமன்தமர் நல் இருள்
கூடி வந்து குமைப்பதன் முன்னமே
ஆடல் பாடல் உகந்த வாட்போக்கியை
வாடி ஏத்த நம் வாட்டம் தவிருமே. 8

கட்டு அறுத்துக் கடிது எழு தூதுவர்
பொட்ட நூக்கிப் புறப்படாமுன்னமே
அட்டமாமலர் சூடும் வாட்போக்கியார்க்கு
இட்டம்ஆகி இணை அடி ஏத்துமே. 9

இரக்கம் முன் அறியாது எழு தூதுவர்
பரக்கழித்து அவர் பற்றுதல்முன்னமே
அரக்கனுக்கு அருள்செய்த வாட்போக்கியார்
கரப்பதும் கரப்பார் அவர்தங்கட்கே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

85. திருக்கடம்பந்துறை

திருமுறை : 5 (18வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவர் : கடம்பவன நாதர்

இறைவி : முற்றிலாமுலையம்மை

முற்றிலா முலையாள் இவள் ஆகிலும்
அற்றம் தீர்க்கும் அறிவு இலள் ஆகிலும்
கற்றைச் செஞ்சடையான் கடம்பந்துறைப்
பெற்றம்ஊர்தி என்றாள் எங்கள் பேதையே.

1

தனகு இருந்தது ஓர் தன்மையர் ஆகிலும்
முனகு தீரத் தொழுது எழுமின்களோ
கனகப்புன்சடையான் கடம்பந்துறை
நினைய வல்லவர் நீள் விசம்பு ஆள்வரே.

2

ஆரியம் தமிழோடு இசை ஆனவன்
கூரிய குணத்தார் குறி நின்றவன்
காரிகை உடையான் கடம்பந்துறைச்
சீர் இயல் பத்தர் சென்று அடைமின்களே.

3

பண்ணின் இன்மொழி கேட்கும் பரமனை
வண்ண நல் மலரான் பல தேவரும்
கண்ணனும் அறியான் கடம்பந்துறை
நண்ண நம் வினை ஆயின நாசமே.

4

மறை கொண்ட அம் மனத்தானை மனத்துளே
நிறை கொண்டந் நெஞ்சின் உள்உற வைம்மினோ
கறைகண்டன் உறையும் கடம்பந்துறை
சிறைகொண்டவ் வினை தீரத் தொழுமினே.

5

நங்கை பாகம் வைத்த நறுஞ்சோதியைப்
பங்கம் இன்றிப் பணிந்து எழுமின்களோ
கங்கைச் செஞ்சடையான் கடம்பந்துறை
அங்கம் ஒதி அரன் உறைகின்றதே.

6

அரிய நால்மறை ஆறுஅங்கமாய் ஐந்து
புரியன் தேவர்கள் ஏத்த நஞ்சு உண்டவன்
கரிய கண்டத்தினான் கடம்பந்துறை
உரியஆறு நினை மட நெஞ்சமே.

7

பூமென்கோதை உமை ஒருபாகனை
ஓமம் செய்தும் உணர்மின்கள் உள்ளத்தால்
காமற் காய்ந்த பிரான் கடம்பந்துறை
நாமம் ஏத்த நம் தீவினை நாசமே.

8

பார் அணங்கி வணங்கிப் பணி செய
நாரணன் பிரமன் அறியாதது ஓர்
காரணன் கடம்பந்துறை மேவிய
ஆர் அணங்கு ஒருபால் உடை மைந்தனே.

9

நூலால் நன்றா நினைமின்கள் நோய் கெடப்
பால் ஆன்ஐந்து உடன் ஆடும் பரமனார்
காலால் ஊன்று உகந்தான் கடம்பந்துறை
மேலால் நாம் செய்த வல்வினை வீடுமே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

86. திருப்பராய்த்துறை

திருமுறை : 5 (30வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவர் : பராய்த்துறை நாதர்

இறைவி : பொன் மயிலம்மையார்

கரப்பார் காலம் அடைந்தவர்தம் வினை
சுருக்குமாறு வல்லார் கங்கை செஞ்சடைப்
பரப்பு நீர் வரு காவிரித் தென்கரைத்
திருப் பராய்த்துறை மேவிய செல்வரே.

1

மூடினார் களியானையின் ஈர்உரி
பாடினார் மறைநான்கினோடு ஆறுஅங்கம்
சேடனார் தென்பராய்த்துறைச் செல்வரைத்
தேடிக்கொண்டு அடியேன் சென்று காண்பனே.

2

பட்ட நெற்றியர் பால்மதிகீற்றினர்
நட்டம்ஆடுவர் நள்இருள்ஏமமும்
சிட்டனார் தென்பராய்த்துறைச் செல்வனார்
இட்டமாய் இருப்பாரை அறிவரே.

3

முன்புளலாம் சிலமோழைமை பேசுவர்
என்புளலாம் பல பூண்டு அங்கு உழிதர்வர்
தென்பராய்த்துறை மேவிய செல்வனார்
அன்பராய் இருப்பாரை அறிவரே.

4

போது தாதொடு கொண்டு புனைந்துஉடன்
தாது அவிழ் சடைச் சங்கரன் பாதத்துள்
வாதை தீர்க்க என்று ஏத்திப் பராய்த்துறைச்
சோதியானைத் தொழுது எழுந்து உய்ம்மினே.

5

நல்ல நால்மறை ஒதிய நம்பனைப்
பல்இல்வெண்தலையில் பலி கொள்வனைத்
தில்லையான் தென்பராய்த்துறைச் செல்வனை
வல்லையாய் வணங்கித் தொழு வாய்மையே. 6

நெருப்பினால் குவித்தால் ஒக்கும் நீள்சடைப்
பருப்பதம்மதயானை உரித்தவன்
திருப் பராய்த்துறையார் திருமார்பின் நூல்
பொருப்பு அராவி இழி புனல் போன்றதே. 7

எட்ட விட்ட இடு மணல் எக்கர்மேல்
பட்ட நுண் துளி பாயும் பராய்த்துறைச்
சிட்டன் சேவடி சென்று அடைகின்றிறேல்
விட்டு நம் வினை உள்ளன வீடுமே. 8

நெருப்பராய் நிமிர்ந்தால் ஒக்கும் நீள்சடை
மருப்பராய் வளைத்தால் ஒக்கும் வாள்மதி
திருப் பராய்த்துறை மேவிய செல்வனார்
விருப்பராய் இருப்பாரை அறிவரே. 9

தொண்டு பாடியும் தூ மலர் தூவியும்
இண்டை கட்டி இணை அடி ஏத்தியும்
பண்டரங்கர் பராய்த்துறைப் பாங்கரைக்
கண்டுகொண்டு அடியேன் உய்ந்து போவனே. 10

அரக்கன் ஆற்றல் அழித்த அழகனைப்
பரக்கும் நீர்ப் பொன்னி மன்னு பராய்த்துறை
இருக்கை மேவிய ஈசனை ஏத்துமின்
பொருக்க நும்வினை போய் அறும் காண்மினே. 11

87. திருக்கற்குடி

திருமுறை : 6 (60வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

இறைவர் : உச்சி நாதர், கற்பக நாதர்

இறைவி : அஞ்சனாட்சியம்மை

மூத்தவனை வானவர்க்கும் மூவா மேனி

முதலவனைத் திருஅரையில் மூக்கப் பாம்பு ஒன்று
ஆர்த்தவனை அக்கு அரவம் ஆரம்ஆக

அணிந்தவனைப் பணிந்து அடியார் அடைந்த அன்போடு
ஏத்தவனை இறுவரையில் தேனை ஏனோர்க்கு

இன் அமுதம் அளித்தவனை இடரை எல்லாம்
காத்தவனைக் கற்குடியில் விழுமியானைக்

கற்பகத்தைக் கண் ஆரக் கண்டேன் நானே. 1

செய்யானை வெளியானக் கரியான்தன்னைத்

திசைமுகனைத் திசைஎட்டும் செறிந்தான்தன்னை
ஐயானை நொய்யானைச் சீரியானை

அணியானைச் சேயானை ஆன் அஞ்சுஆடும்
மெய்யானைப் பொய்யாதும் இல்லான்தன்னை

விடையானைச் சடையானை வெறித்த மான் கொள்
கையானைக் கற்குடியில் விழுமியானைக்

கற்பகத்தைக் கண் ஆரக் கண்டேன் நானே. 2

மண்அதனில் ஐந்தை மா நீரில் நான்கை

வயங்கு எரியில் மூன்றை மாருதத்து இரண்டை
விண்அதனில் ஒன்றை விரிகதிரைத்

தண்மதியைத் தாரகைகள்தம்மில் மிக்க

எண்அதனில் எழுத்தை ஏழ்இசையைக் காமன்

எழில் அழிய எரி உமிழ்ந்த இமையா நெற்றிக்
கண்ணவனைக் கற்குடியில் விழுமியானைக்

கற்பகத்தைக் கண் ஆரக் கண்டேன் நானே. 3

நல் தவனைப் புற்று அரவம் நாணிநானை

நாணாது நகுதலை ஊண் நயந்தான்தன்னை
முற்றவனை மூவாத மேனியானை

முந்நீரின் நஞ்சம் உகந்து உண்டான்தன்னைப்
பற்றவனைப் பற்றார்தம் பதிகள் செற்ற

படையானை அடைவார்தம் பாவம் போக்கக்
கற்றவனைக் கற்குடியில் விழுமியானைக்

கற்பகத்தைக் கண் ஆரக் கண்டேன் நானே. 4

சங்கைதனைத் தவிர்த்து ஆண்ட தலைவன்தன்னைச்

சங்கரனைத் தழல் உறு தாள் மழுவாள் தாங்கும்
அம் கையனை அங்கம் அணி ஆகத்தானை

ஆகத்து ஓர்பாகத்தே அமர வைத்த
மங்கையனை மதியொடு மாசணமும் தம்மில்

மருவ விரிசடைமுடிமேல் வைத்த வான்நீர்க்
கங்கையனைக் கற்குடியில் விழுமியானைக்

கற்பகத்தைக் கண் ஆரக் கண்டேன் நானே. 5

பெண் அவனை ஆண் அவனைப் பேடு ஆனானைப்

பிறப்புஇலியை இறப்புஇலியைப் பேரா வாணி
விண்ணவனை விண்ணவர்க்கு மேல் ஆனானை

வேதியனை வேதத்தின் கீதம் பாடும்
பண்ணவனைப் பண்ணில் வரு பயன் ஆனானைப்

பாரவனைப் பாரில் வாழ் உயிர்கட்கு எல்லாம்
கண் அவனைக் கற்குடியில் விழுமியானைக்

கற்பகத்தைக் கண் ஆரக் கண்டேன் நானே. 6

பண்டானைப் பரந்தானைக் குவிந்தான்தன்னைப்
 பாரானை விண்ணாய் இவ் உலகம்எல்லாம்
 உண்டானை உமிழ்ந்தானை உடையான்தன்னை
 ஒருவரும் தன் பெருமைதனை அறிய ஒண்ணா
 விண்டானை விண்டார்தம் புரங்கள்மூன்றும்
 வெவ்அழலில் வெந்து பொடி ஆகி வீழ்க்
 கண்டானைக் கற்குடியில் விழுமியானைக்
 கற்பகத்தைக் கண் ஆரக் கண்டேன் நானே. 7

வானவனை வானவர்க்கு மேல் ஆனானை
 வணங்கும் அடியார் மனத்துள் மருவிப் புக்க
 தேன் அவனைத் தேவர் தொழு கழலான்தன்னைச்
 செய் குணங்கள்பல ஆகி நின்ற வென்றிக்
 கோன் அவனைக் கொல்லை விடை ஏற்றினானைக்
 குழல் முழுவம் இயம்பக் கூத்து ஆட வல்ல
 கானவனைக் கற்குடியில் விழுமியானைக்
 கற்பகத்தைக் கண் ஆரக் கண்டேன் நானே. 8

கொலை யானை உரி போர்த்த கொள்கையானைக்
 கோள் அரியைக் கூர் அம்பா வரைமேல் கோத்த
 சிலையானைச் செம்மை தரு பொருளான்தன்னைத்
 திரி புரத்தோர்மூவர்க்குச் செம்மை செய்த
 தலையானைத் தத்துவங்கள் ஆனான்தன்னைத்
 தையல் ஓர்பங்கினனைத் தன் கை ஏந்து
 கலையானைக் கற்குடியில் விழுமியானைக்
 கற்பகத்தைக் கண் ஆரக் கண்டேன் நானே. 9

பொழிலானைப் பொழில் ஆரும் புன்கூரானைப்
 புறம்பயனை அறம் புரிந்த புகலூரானை
 எழிலானை இடைமருதின் இடம்கொண்டானை
 ஈங்கோய் நீங்காது உறையும் இறைவன்தன்னை
 அழல் ஆடு மேனியனை அன்று சென்று அக்
 குன்று எடுத்த அரக்கன் தோள் நெரிய ஊன்றும்
 கழலானைக் கற்குடியில் விழுமியானைக்
 கற்பகத்தைக் கண் ஆரக் கண்டேன் நானே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

88. திருச்சிராப்பள்ளி

திருமுறை : 5 (85வது பதிகம்) திருக்குறுந்தொடை.க
 இறைவர் : தாயுமானவர், செவ்வந்திநாதர் இறைவி : மட்டுவார்குழலம்மை
 மட்டு வார்குழலாளொடு மால்விடை
 இட்டமா உகந்து ஏறும் இறைவனார்
 கட்டு நீத்தவர்க்கு இன் அருளே செய்யும்
 சிட்டர்போலும் சிராப்பள்ளிச் செல்வரே. 1

அரிஅயன் தலை வெட்டி வட்டு ஆடினார்
 அரிஅயன் தொழுது ஏத்தும் அரும்பொருள்
 பெரியவன் சிராப்பள்ளியைப் பேணுவார்
 அரிஅயன் தொழ அங்கு இருப்பார்களே. 2

அரிச்ச இராப்பகல் ஐவரால் ஆட்டுண்டு
கரிச்ச இராது நெஞ்சே ஒன்று சொல்லக் கேள்
திரிச் சிராப்பள்ளி என்றலும் தீவினை
நரிச்ச இராது நடக்கும்நடக்குமே.

3

தாயுமாய் எனக்கே தலை கண்ணுமாய்
பேயனேனையும் ஆண்ட பெருந்தகை
தேய நாதன் சிராப்பள்ளி மேவிய
நாயனார் என நம் வினை நாசமே.

4.

திருச்சிற்றம்பலம்

89. திருஎறும்பியூர்

திருமுறை : 5 (74வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவர் : எறும்பீசர்

இறைவி : நறுங்குழல் நாயகி

விரும்பி ஊறு விடேல் மட நெஞ்சமே
கரும்பின் ஊறல்கண்டாய் கலந்தார்க்கு அவன்
இரும்பின் ஊறல் அறாதது ஓர் வெண்தலை
எறும்பியூர் மலையான் எங்கள் ஈசனே.

1

பிறங்கு செஞ்சடைப் பிஞ்ஞகன் பேணு சீர்க்
கறங்கு பூதகணம் உடைக் கண்ணுதல்
நறுங்குழல்மடவாளொடு நாள்தொறும்
எறும்பியூர் மலையான் எங்கள் ஈசனே.

2

மருந்து வானவர் தானவர்க்கு இன்கவை
புரிந்த புன்சடைப் புண்ணியன் கண்ணுதல்
பொருந்து பூண் முலை மங்கைநல்லாளொடும்
எறும்பியூர் மலையான் எங்கள் ஈசனே.

3

நிறம் கொள் கண்டத்து நின்மலன் எம்இறை
மறம் கொள் வேல்கண்ணி வாள்நுதல் பாகமாய்
அறம் புரிந்து அருள்செய்த எம் அம்கணன்
எறும்பியூர் மலையான் எங்கள் ஈசனே. 4

நறும் பொன்நாள் மலர்க்கொன்றையும் நாகமும்
துறும்பு செஞ்சடைத் தூ மதி வைத்து வான்
உறும் பொன்மால்வரைப் பேதையோடு ஊர்தொறும்
எறும்பியூர் மலையான் எங்கள் ஈசனே. 5

கறும்பி ஊர்வன ஐந்து உள காயத்தில்
திறம்பி ஊர்வன மற்றும் பல உள
குறும்பி ஊர்வது ஓர் கூட்டுஅகத்து இட்டு எனை
எறும்பியூர் அரன் செய்த இயற்கையே. 6

மறந்தும் மற்று இது பேர்இடர் நாள்தொறும்
திறம்பி நீ நினையேல் மட நெஞ்சமே
புறம் செய் கோலக் குரம்பையில் இட்டு எனை
எறும்பியூர் அரன் செய்த இயற்கையே. 7

இன்பமும் பிறப்பும் இறப்பினொடு
துன்பமும் உடனேவைத்த சோதியான்
அன்பனே அரனே என்று அரற்றுவார்க்கு
இன்பன் ஆகும் எறும்பியூர் ஈசனே. 8

கண் நிறைந்த கன பவளத்திரள்
விண் நிறைந்த விரி சுடர்ச்சோதியான்
உள் நிறைந்து உருவாய் உயிர்ஆயவன்
எண் நிறைந்த எறும்பியூர் ஈசனே. 9

நிறம் கொள் மால்வரை ஊன்றி எடுத்தலும்
 நறுங்குழல் மடவாள் நடுக்கு எய்திட
 மறம் கொள் வாள் அரக்கன் வலி வாட்டினான்
 எறும்பியூர்மலை எம் இறை காண்மினே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

90. திருஎறும்பியூர்

திருமுறை : 6 (91வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

இறைவர் : எறும்பீசர்

இறைவி : நறுங்குழல் நாயகி

பன்னிய செந்தமிழ் அறியேன் கவியேல் மாட்டேன்
 எண்ணோடு பண் நிறைந்த கலைகள் ஆய
 தன்னை உன் தன் திறத்து அறியாப் பொறிஇலேனைத்
 தன் திறமும் அறிவித்து நெறியும் காட்டி
 அன்னையையும் அத்தனையும் போல அன்பாய்
 அடைந்தேனைத் தொடர்ந்து என்னை ஆளாக் கொண்ட
 தென் எறும்பியூர்மலைமேல் மாணிக்கத்தைச்
 செழுஞ்சுடரைச் சென்று அடையப்பெற்றேன் நானே. 1

பளிங்கின் நிழலுள் பதித்த சோதியானைப்
 பசுபதியைப் பாசுபதவேடத்தானை
 விளிந்து எழுந்த சலந்தரனை வீட்டினானை
 வேதியனை விண்ணவனை மேவி வையம்
 அளந்தவனை நான்முகனை அல்லல் தீர்க்கும்
 அருமருந்தை ஆமாறு அறிந்து என் உள்ளம்
 தெளிந்து எறும்பியூர்மலைமேல் மாணிக்கத்தைச்
 செழுஞ்சுடரைச் சென்று அடையப்பெற்றேன் நானே. 2

கருவை என்தன் மனத்து இருந்த கருத்தை ஞானக்
 கடுஞ்சுடரைப் படிந்து கிடந்து அமரர் ஏத்தும்
 உருவை அண்டத்து ஒரு முதலை ஓத வேலி
 உலகில் நிறை தொழில் இறுதி நடுவாய் நின்ற
 மருவை வென்ற குழல் மடவாள் பாகம் வைத்த
 மயானத்து மாசிலா மணியை வாசத்
 திரு எறும்பியூர்மலைமேல் மாணிக்கத்தைச்
 செழுஞ்சுடரைச் சென்று அடையப்பெற்றேன் நானே. 3

பகழி பொழிந்து அடல் அரக்கர் புரங்கள்மூன்றும்
 பாழ்படுத்த பரஞ்சுடரைப் பரிந்து தன்னைப்
 புகழும் அன்பர்க்கு இன்பு அமரும் அமுதை தேனைப்
 புண்ணியனைப் புவனிஅது முழுதும் போத
 உமிழும் அம் பொன்குன்றத்தை முத்தின்தூணை
 உமையவள்தம் பெருமானை இமையோர் ஏத்தும்
 திகழ் எறும்பியூர்மலைமேல் மாணிக்கத்தைச்
 செழுஞ்சுடரைச் சென்று அடையப்பெற்றேன் நானே. 4

பாரிடங்கள் உடன்பாடப் பயின்று நட்டம்
 பயில்வானை அயில்வாய சூலம் ஏந்தி
 நேரிடும் போர் மிக வல்ல நிமலன்தன்னை
 நின்மலனை அம் மலர் கொண்டயனும் மாலும்
 பார் இடந்தும் மேல் உயர்ந்தும் காணா வண்ணம்
 பரந்தானை நிமிர்ந்து முனிகணங்கள் ஏத்தும்
 சீர் எறும்பியூர்மலைமேல் மாணிக்கத்தைச்
 செழுஞ்சுடரைச் சென்று அடையப்பெற்றேன் நானே. 5

கார்முகிலாய்ப் பொழிவானைப் பொழிந்த முந்நீர்
 கரப்பானைக் கடிய நடை விடை ஒன்று ஏறி
 ஊர்பலவும் திரிவானை ஊர்அது ஆக
 ஒற்றியூர் உடையனாய் முற்றும் ஆண்டு
 பேர்எழுத்து ஒன்று உடையானைப் பிரமனோடு
 மாலவனும் இந்திரனும் மந்திரத்தால் ஏத்தும்
 சீர் எறும்பியூர்மலைமேல் மாணிக்கத்தைச்
 செழுஞ்சுடரைச் சென்று அடையப்பெற்றேன் நானே. 6

நீள் நிலமும் அம் தீயும் நீரும் மற்றை
 நெறி இலங்கும் மிகு காலும் ஆகாசமும்
 வாள் நிலவு தாரகையும் மண்ணும் விண்ணும்
 மன் உயிரும் என் உயிரும் தானாய் செம்பொன்
 ஆணி என்றும் அஞ்சனமாமலையே என்றும்
 அம் பவளத்திரள் என்றும் அறிந்தோர் ஏத்தும்
 சேண் எறும்பியூர்மலைமேல் மாணிக்கத்தைச்
 செழுஞ்சுடரைச் சென்று அடையப்பெற்றேன் நானே. 7

அறம் தெரியா ஊத்தைவாய் அறிவு இல் சிந்தை
 ஆரம்பக் குண்டரோடு அயர்த்து நாளும்
 மறந்தும் அரன்திருவடிகள் நினையமாட்டா
 மதிஇலியேன் வாழ்வுஎல்லாம் வாளா மண்மேல்
 பிறந்த நாள் நாள் அல்ல வாளா ஈசன்
 பேர் பிதற்றிச் சீர் அடிமைத்திறத்து உள் அன்பு
 செறிந்து எறும்பியூர் மலைமேல் மாணிக்கத்தைச்
 செழுஞ்சுடரைச் சென்று அடையப்பெற்றேன் நானே. 8

அறிவு இலங்கு மனத்தானை அறிவார்க்கு அன்றி
 அறியாதார்தம் திறத்து ஒன்று அறியாதானைப்
 பொறி இலங்கு வாள் அரவம் புனைந்து பூண்ட
 புண்ணியனைப் பொருதிரைவாய் நஞ்சம் உண்ட
 குறி இலங்கு மிடற்றானை மடல் தேன் கொன்றைச்
 சடையானை மடைதோறும் கமலம்மென்பூச்
 செறி எறும்பியூர்மலைமேல் மாணிக்கத்தைச்
 செழுஞ்சுடரைச் சென்று அடையப்பெற்றேன் நானே. 9

அருந்தவத்தின் பெரு வலியால் அறிவது அன்றி
 அடல் அரக்கன் தடவரையை எடுத்தான் திண்தோள்
 முரிந்து நெரிந்து அழிந்து பாதாளம் உற்று
 முன்கைநரம்பினை எடுத்துக் கீதம் பாட
 இருந்தவனை ஏழ்உலகும் ஆக்கினானை
 எம்மானைக் கைம்மாவின் உரிவை போர்த்த
 திருந்து எறும்பியூர்மலைமேல் மாணிக்கத்தைச்
 செழுஞ்சுடரைச் சென்று அடையப்பெற்றேன் நானே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

91. திருக்காட்டுப்பள்ளி

திருமுறை : 5 (84வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவர் : தீயாடியப்பர்

இறைவி : வार्கொண்ட முலையாள்

மாட்டுப் பள்ளி மகிழ்ந்து உறைவீர்க்கு எலாம்
கேட்டுப் பள்ளி கண்டீர் கெடுவீர் இது
ஓட்டுப் பள்ளி விட்டு ஓடல் உறாமுனம்
காட்டுப்பள்ளி உளான் கழல் சேர்மினே.

1

மாட்டைத் தேடி மகிழ்ந்து நீர் நும்முளே
நாட்டுப் பொய்எலாம் பேசிடும் நாண்இலீர்
கூட்டை விட்டு உயிர் போவதன் முன்னமே
காட்டுப்பள்ளி உளான் கழல் சேர்மினே.

2

தேனை வென்ற சொல்லாளொடு செல்வமும்
ஊனை விட்டு உயிர் போவதன் முன்னமே
கான வேடர் கருதும் காட்டுப்பள்ளி
ஞானநாயகனைச் சென்று நண்ணுமே.

3

அருத்தமும் மனையாளொடு மக்களும்
பொருத்தம் இல்லை பொல்லாதது போக்கிடும்
கருத்தன் கண்ணுதல் அண்ணல் காட்டுப்பள்ளித்
திருத்தன் சேவடியைச் சென்று சேர்மினே.

4

சுற்றமும் துணையும் மனைவாழ்க்கையும்
அற்றபோது அணையார் அவர் என்றுஎன்றே
சுற்றவர்கள் கருதும் காட்டுப்பள்ளிப்
பெற்றம் ஏறும் பிரான் அடி சேர்மினே.

5

அடும்பும் கொன்றையும் வன்னியும் மத்தமும்
துடும்பல்செய் சடைத் தூ மணிச்சோதியான்
கடம்பன்தாதை கருதும் காட்டுப்பள்ளி
உடம்பினார்க்கு ஓர் உறு துணை ஆகுமே. 6

மெய்யில் மாசு உடையார் உடல் மூடுவார்
பொய்யை மெய் என்று புக்கு உடன்வீழன்மின்
கையில் மான் உடையான் காட்டுப்பள்ளி எம்
ஐயன்தன் அடியே அடைந்து உய்மினே. 7

வேலை வென்ற கண்ணாரை விரும்பி நீர்
சீலம் கெட்டுத் திகையன்மின் பேதைகள்
காலையே தொழும் காட்டுப்பள்ளி உறை
நீலகண்டனை நித்தல் நினைமினே. 8

இன்று ஊளார் நாளை இல்லை எனும் பொருள்
ஒன்றும் ஓராது உழிதரும் ஊமர்காள்
அன்று வானவர்க்கு ஆக விடம் உண்ட
கண்டனார் காட்டுப்பள்ளி கண்டு உய்ம்மின். 9

எண் இலா அரக்கன் மலை ஏந்திட
எண்ணி நீள் முடிபத்தும் இறுத்தவன்
கண்ஊளார் கருதும் காட்டுப்பள்ளியை
நண்ணுவார் அவர்தம் வினை நாசமே. 10

92. திருஆலம் பொழில்

திருமுறை : 6 (86வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

இறைவர் : ஆத்மநாதேசுரர்

இறைவி : ஞானாம்பிகை

கருவாகிக் கண்ணுதலாய் நின்றான்தன்னைக்
கமலத்தோன்தலை அரிந்த காபாலியை
உருவார்ந்த மலைமகள் ஓர்பாகத்தானை
உணர்வுளலாம் ஆனானை ஓசையாகி
வருவானை வலஞ்சுழி எம்பெருமான் தன்னை
மறைக்காடும் ஆவடுதண்துறையும் மேய
திருவானைத் தென்பரம்பைக்குடியில் மேயத்
திரு ஆலம்பொழிலானைச் சிந்தி நெஞ்சே. 1

உரித்தானைக் களிறு அதன் தோல் போர்வை ஆக
உடையானை உடை புலியின் அதளே ஆகத்
தரித்தானைச் சடை அதன் மேல் கங்கை அங்கைத்
தழல் உருவை விடம் அமுதா உண்டு இது எல்லாம்
பரித்தானைப் பவளமால் வரை அன்னானைப்
பாம்பு அணையான்தனக்கு அன்று அங்கு ஆழி நல்கிச்
சிரித்தானைத் தென்பரம்பைக்குடியில் மேயத்
திரு ஆலம்பொழிலானைச் சிந்தி நெஞ்சே. 2

உருமுன்றாய் உணர்வின் கண் ஒன்று ஆனானை
ஓங்கார மெய்ப்பொருளை உடம்பிலுள்ளால்
கரு ஈன்ற வெங்களவை அறிவான்தன்னைக்
காலனைத் தன் கழல் அடியால் காய்ந்து மாணிக்கு
அருள் ஈன்ற ஆரமுதை அமரர்கோனை
அள்ஊறி எம்பெருமான் என்பார்க்கு என்றும்
திருவீன்ற தென்பரம்பைக்குடியில் மேயத்
திரு ஆலம்பொழிலானைச் சிந்தி நெஞ்சே. 3

பார்முமுதாய் விசம்புஆகிப் பாதாளமாம்

பரம்பரனைச் சுரும்பு அமரும் குழலாள் பாகத்து
ஆர் அமுதாம் அணி தில்லைக் கூத்தன்தன்னை
வாட்போக்கி அம்மாளை எம்மான் என்று
வாரம்அது ஆம் அடியார்க்கு வாரம்ஆகி
வஞ்சனை செய்வார்க்கு என்றும் வஞ்சன் ஆகும்
சீர்அரசைத் தென்பரம்பைக்குடியில் மேயத்
திரு ஆலம்பொழிலானைச் சிந்தி நெஞ்சே. 4

வரை ஆர்ந்த மடமங்கை பங்கன்தன்னை
வானவர்க்கும் வானவனை மணியை முத்தை
அரை ஆர்ந்த புலித்தோல்மேல் அரவம் ஆர்த்த
அம்மாளைத் தம்மாளை அடியார்க்கு என்றும்
புரை ஆர்ந்த கோவணத்து எம் புனிதன்தன்னைப்
பூந்துருத்தி மேயாளைப் புகலூராளைத்
திரை ஆர்த்த தென்பரம்பைக்குடியில் மேயத்
திரு ஆலம்பொழிலானைச் சிந்தி நெஞ்சே. 5

விரிந்தாளைக் குவிந்தாளை வேதவித்தை
வியன்பிறப்போடு இறப்புஆகி நின்றான்தன்னை
அரிந்தாளைக் சலந்தரன்தன் உடலம் வேறா
ஆழ்கடல்நஞ்சு உண்டு இமையோர்எல்லாம் உய்யப்
பரிந்தாளைப் பல்அசுரர் புரங்கள்மூன்றும்
பாழ்படுப்பான் சிலைமலை நாண் ஏற்றி அம்பு
தொரிந்தாளைத் தென்பரம்பைக்குடியில் மேயத்
திரு ஆலம்பொழிலானைச் சிந்தி நெஞ்சே. 6

பொல்லாத என் அழுக்கில் புகுவான் என்னைப்
 புறம்புறமே சோதித்த புனிதன்தன்னை
 எல்லாரும் தன்னை இகழ் அந் நாள்
 இடு பலி என்று அகம் திரியும் எம்பிரானைச்
 சொல்லாதார் அவர் தம்மைச் சொல்லாதானைத்
 தொடர்ந்து தன் பொன் அடியே பேணுவாரைச்
 செல்லாத நெறி செலுத்த வல்லான்தன்னைத்
 திரு ஆலம்பொழிலானைச் சிந்தி நெஞ்சே. 7

ஐந்தலைய நாக அணைக் கிடந்த மாலோடு
 அயன் தேடி நாடரிய அம்மான் தன்னைப்
 பந்து அணவு மெல்விரலாள் பாகத்தானைப்
 பராய்த்துறையும் வெண்காடும் பயின்றான்தன்னைப்
 பொந்து உடைய வெண்தலையில் பலி கொள்வானைப்
 பூவணமும் புறம்பயமும் பொருந்தினானைச்
 சிந்திய வெந்தீவினைகள் தீர்ப்பான்தன்னைத்
 திரு ஆலம்பொழிலானைச் சிந்தி நெஞ்சே. 8

கையில் உண்டு உழல்வாரும் சாக்கியரும்
 கல்லாத வன்முடர்க்கு அல்லாதானைப்
 பொய்இலாதவர்க்கு என்றும் பொய்இலானைப்
 பூண்நாகம் நாண் ஆகப் பொருப்பு வில்லாக்
 கையினார் அம்பு எரி கால் ஈர்க்குக் கோலாக்
 கடுந் தவத்தோர் நெடும் புரங்கள் கனல்வாய் வீழ்த்த
 செய்யின் ஆர் தென்பரம்பைக் குடியில் மேயத்
 திரு ஆலம்பொழிலானைச் சிந்தி நெஞ்சே. 9

93. திருப்பூந்துருத்தி

திருமுறை : 5 (32வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

கொடி கொள் செல்வ விழாக் குணலை அறாக்
கடி கொள் பூம்பொழில் கச்சி ஏகம்பனார்
பொடிகள் பூசிய பூந்துருத்தி நகர்
அடிகள் சேவடிக்கீழ் நாம் இருப்பதே.

1

ஆர்த்த தோல்உடை கட்டி ஓர் வேடனாய்ப்
பார்த்தனோடு படை தொடும் ஆகிலும்
பூத்த நீள் பொழில் பூந்துருத்தி நகர்த்
தீர்த்தன் சேவடிக்கீழ் நாம் இருப்பதே.

2

மாதினை மதித்தான் ஒருபாகமாக்
காதலால் கரந்தான் சடைக் கங்கையைப்
பூதநாயகன் பூந்துருத்திந் நகர்க்கு
ஆதி சேவடிக்கீழ் நாம் இருப்பதே.

3

மூவனாய் முதலாய் இவ்வுலகுளலாம்
காவனாய்க் கடுங் காலனைக் காய்ந்தவன்
பூவின் நாயகன் பூந்துருத்தி நகர்த்
தேவன் சேவடிக்கீழ் நாம் இருப்பதே.

4

செம்பொனே ஓக்கும் மேனியன் தேசத்தில்
உம்பரார் அவரோடு அங்கு இருக்கிலும்
பொன் பொன்னார் செல்வப் பூந்துருத்திந் நகர்
நம்பன் சேவடிக்கீழ் நாம் இருப்பதே.

5

வல்லம் பேசி வலிசெய் மூன்று ஊரினைக்
கொல்லம் பேசிக் கொஞ்சரம் நூறினான்
புல்லம் பேசியும் பூந்துருத்திந் நகர்ச்
செல்வன் சேவடிக்கீழ் நாம் இருப்பதே.

6

ஒருத்தனாய் உலகுஏழும் தொழி நின்று
பருத்த பாம்பொடு பால்மதி கங்கையும்
பொருத்தன் ஆகிலும் பூந்துருத்திந் நகர்த்
திருத்தன் சேவடிக்கீழ் நாம் இருப்பதே.

7

அதிரர் தேவர் இயக்கர் விச்சாதரர்
கருத நின்றவர் காண்பு அரிது ஆயினான்
பொருத நீர் வர பூந்துருத்திந் நகர்ச்
சதுரன் சேவடிக்கீழ் நாம் இருப்பதே.

8

செதுகு அறா மனத்தார் புறம்கூறினும்
கொதுகு அறாக் கண்ணின் நோன்பிகள் கூறினும்
பொதுவின் நாயகன் பூந்துருத்திந் நகர்க்கு
அதிபன் சேவடிக்கீழ் நாம் இருப்பதே.

9

துடித்த தோள் வலி வாள் அரக்கன்தனைப்
பிடித்த கைஞ் ஞெரிந்துஉற்றன் கண்எலாம்
பொடிக்கஊன்றிய பூந்துருத்திந் நகர்ப்
படிக்கொள் சேவடிக்கீழ் நாம் இருப்பதே.

10

94. திருப்பூந்துருத்தி

திருமுறை : 4 (88வது பதிகம்)

திருவிருத்தம்

இறைவர் : புஷ்பவன நாதர்

இறைவி : அழகாலமர்ந்த நாயகி

மாலினை மால் உற நின்றான் மலைமகள் தன்னுடைய
பாலனைப் பால்மதிசூடியைப் பண்பு உணரார் மதில்மேல்
போலனைப் போர் விடை ஏறியைப் பூந்துருத்தி மகிழும்
ஆலனை ஆதிபுராணனை நாம் அடி போற்றுவதே.

1

மறி உடையான் மழுவாளினன் மாமலைமங்கைஓர்பால்
குறிஉடையான் குணம் ஒன்று அறிந்தார் இல்லை கூறில் அவன்
பொறி உடை வாள் அரவத்தவன் பூந்துருத்தி உறையும்
அறிவு உடை ஆதிபுராணனை நாம் அடி போற்றுவதே.

2

மறுத்தவர் மும்மதில் மாய ஓர் வெஞ்சிலை கோத்து ஓர் அம்பால்
அறுத்தனை ஆல்அதன்கீழ்னை ஆல்விடம் உண்டு அதனைப்
பொறுத்தனைப் பூதப்படையனைப் பூந்துருத்தி உறையும்
நிறத்தனை நீலமிடற்றனை யான் அடி போற்றுவதே.

3

உருவினை ஊழிமுதல்வனை ஒதி நிறைந்து நின்ற
திருவினைத் தேசம் படைத்தனைச் சென்று அடைந்தேனுடைய
பொரு வினைஎல்லாம் துரந்தனைப் பூந்துருத்தி உறையும்
கருவினைக் கண்மூன்று உடையனை யான் அடி போற்றுவதே.

4

தக்கன்தன் வேள்வி தகர்த்தவன் சாரம் அது அன்று கோள்
மிக்கன மும்மதில் வீய ஓர் வெஞ்சிலை கோத்து ஓர் அம்பால்
புக்கனன் பொன் திகழ்ந்தன்னது ஓர் பூந்துருத்தி உறையும்
நக்கனை நங்கள் பிரான்தனை நான் அடி போற்றுவதே.

5

அருகு அடை மாலையும் தான் உடையான் அழகால் அமைந்த
உருஉடைமங்கையும் தன் ஒருபால் உலகாயும் நின்றான்
பொருபடைவேலினன் வில்லினன் பூந்துருத்தி உறையும்
திரு உடைத் தேச மதியனை யான் அடி போற்றுவதே. 6

மன்றியும் நின்ற மதிலரை மாய வகை கெடுக்கக்
கன்றியும் நின்று கடுஞ்சிலை வாங்கிக் கனல்அம்பினால்
பொன்றியும் போகப் புரட்டினன் பூந்துருத்தி உறையும்
அன்றியும் செய்த பிரான்தனை யான் அடி போற்றுவதே. 7

மின் நிறம் மிக்க இடை உமைநங்கை ஒர்பால் மகிழ்ந்தான்
என் நிறம் என்று அமரர்பெரியார் இன்னம் தாம் அறியார்
பொன்றிறம் மிக்க சடையவன் பூந்துருத்தி உறையும்
என்னிற எந்தைபிரான்தனை யான் அடி போற்றுவதே. 8

அந்தியை நல்ல மதியினை யார்க்கும் அறிவு அரிய
செந்தியை வாட்டும் செம்பொன்னினைச் சென்று அடைந்தேனுடைய
புந்தியைப் புக்க அறிவினைப் பூந்துருத்தி உறையும்
நந்தியை நங்கள் பிரான்தனை நான் அடி போற்றுவதே. 9

பைக்கையும் பாந்தி விழிக்கையும் பாம்பு சடைஇடையே
வைக்கையும் வான் இழி கங்கையும் மங்கை நடுக்குஉறவே
மொய்க்கை அரக்கனை ஊன்றினன் பூந்துருத்தி உறையும்
மிக்க நல்வேத விகிர்தனை நான் அடி போற்றுவதே. 10

95. திருப்பூந்துருத்தி

திருமுறை : 6 (43வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

இறைவர் : புஷ்பவன நாதர்

இறைவி : அழகாலமர்ந்த நாயகி

நில்லாத நீர் சடைமேல் நிற்பித்தானை

நினையா என் நெஞ்சை நனைவித்தானைக்

கல்லாதன எல்லாம் கற்பித்தானைக்

காணாதன எல்லாம் காட்டினானைச்

சொல்லாதன எல்லாம் சொல்லி என்னைத்

தொடர்ந்து இங்கு அடியேனை ஆளாக்கொண்டு

பொல்லா என் நோய் தீர்த்த புனிதன்தன்னைப்

புண்ணியனைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே.1

குற்றாலம் கோகரணம் மேவினானைக்

கொடுங் கைக் கடுங்கூற்றைப் பாய்ந்தான்தன்னை

உற்று ஆலம் நஞ்சு உண்டு ஒடுக்கினானை

உணரா என் நெஞ்சை உணர்வித்தானைப்

பற்று ஆலின்கீழ் அங்கு இருந்தான்தன்னைப்

பண் ஆர்ந்த வீணை பயின்றான்தன்னைப்

பற்று ஆடு அரவு ஆர்த்த புனிதன்தன்னைப்

புண்ணியனைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே.2

எனக்கு என்றும் இனியானை எம்மான் தன்னை

எழில் ஆரும் ஏகம்பம் மேயான் தன்னை

மனக்கு என்றும் வருவானை வஞ்சர் நெஞ்சில்

நில்லானை நின்றியூர் மேயான் தன்னைத்

தனக்கு என்றும் அடியேனை ஆளாக்கொண்ட

சங்கரனைச் சங்கவார்குழையான் தன்னைப்

புனக் கொன்றைத்தார் அணிந்த புனிதன்தன்னைப்

பொய்இலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே.3

230. திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் தேவாரம்

வெறிஆர் மலர்க்கொன்றை சூடினானை

வெள்ளானை வந்து இறைஞ்சும் வெண்காட்டானை
அறியாது அடியேன் அகப்பட்டேனை

அல்லல்கடல்நின்றும் ஏற வாங்கி

நெறிதான் இது என்று காட்டினானை

நிச்சல் நலி பிணிகள் தீர்ப்பான்தன்னைப்

பொறிஆடுஅரவு ஆர்த்த புனிதன்தன்னைப்

பொய்இலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே.4

மிக்கானை வெண்நீறு சண்ணித்தானை

விண்டார் புரம்மூன்றும் வேவ நோக்கி

நக்கானை நான்மறைகள் பாடினானை

நல்லார்கள் பேணிப் பரவ நின்ற

தக்கானைத் தண்தாமரைமேல் அண்ணல்

தலை கொண்டு மாத்திரைக்கண் உலகம்எல்லாம்

புக்கானைப் புண்ணியனைப் புனிதன்தன்னைப்

பொய்இலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே.5

ஆர்த்தானை வாசுகியை அரைக்கு ஓர் கச்சா

அசைத்தானை அழகாய பொன்னார் மேனிப்

பூத்தானத்தான் முடியைப் பொருந்தா வண்ணம்

புணர்ந்தானைப் பூங்கணையான் உடலம் வேவப்

பார்த்தானைப் பரிந்தானைப் பனிநீர்க்கங்கை

படர்சடைமேல் பயின்றானைப் பதைப்ப யானை

போர்த்தானைப் புண்ணியனைப் புனிதன்தன்னைப்

பொய்இலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே.

எரித்தானை எண்ணார் புரங்கள்மூன்றும்

இமைப்புஅளவில் பொடி ஆக எழிலார் கையால்
உரித்தானை மதகரியை உற்றுப் பற்றி

உமை அதனைக் கண்டு அஞ்சி நடுங்கக் கண்டு
சிரித்தானைச் சீர் ஆர்ந்த பூதம் சூழத்

திருச்சடைமேல் திங்களும் பாம்பும் நீரும்
புரத்தானைப் புண்ணியனைப் புனிதன்தன்னைப்
பொய்இலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன்நானே. 7

வைத்தானை வானோர்உலகம்எல்லாம்

வந்து இறைஞ்சி மலர் கொண்டு நின்று போற்றும்
வித்தானை வேண்டிற்று ஒன்று ஈவான்தன்னை

விண்ணவர்தம் பெருமானை வினைகள் போக
உய்த்தானை ஒலி கங்கை சடைமேல் தாங்கி

ஒளித்தானை ஒருபாகத்து உமையோடு ஆங்கே
பொய்த்தானைப் புண்ணியனைப் புனிதன்தன்னைப்
பொய்இலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே. 8

ஆண்டானை வானோர்உலகம் எல்லாம்

அந் நாள் அறியாத தக்கன் வேள்வி
மீண்டானை விண்ணவர்களோடும் கூடி

விரைமலர்மேல் நான்முகனும் மாலும் தேட
நீண்டானை நெருப்புஉருவம் ஆனான்தன்னை

நிலைஇலார் மும்மதிலும் வேவ வில்லைப்
பூண்டானைப் புண்ணியனைப் புனிதன்தன்னைப்

பொய்இலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே.9

மறுத்தானை மலை கோத்து அங்கு எடுத்தான்தன்னை
 மணி முடியோடு இருபதுதோள் நெரியக் காலால்
 இறுத்தானை எழுநரம்பின் இசை கேட்டானை
 எண்திசைக்கும் கண் ஆனான் சிரம் மேல்ஒன்றை
 அறுத்தானை அமரர்களுக்கு அமுது ஈந்தானை
 யாவர்க்கும் தாங்க ஒணா நஞ்சம் உண்டு
 பொறுத்தானைப் புண்ணியனைப் புனிதன்தன்னைப்
 பொய்இலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

96. திருப்பூந்துருத்தி

(திருஅங்கமாலை)

திருமுறை : 4 (9வது பதிகம்)

பண் : சாதாரி

தலையே நீ வணங்காய் தலைமாலை தலைக்கு அணிந்து
 தலையாலே பலி தேரும் தலைவனைத் தலையே நீ வணங்காய். 1

கண்காள் காண்மின்களோ கடல்நஞ்சு உண்ட கண்டன்தன்னை
 எண்தோள் வீசி நின்று ஆடும் பிரான்தன்னைக் கண்காள் காண்மின்களோ. 2

செவிகாள் கேண்மின்களோ சிவன் எம் இறை செம்பவள
 எரி போல் மேனிப் பிரான் திறம் எப்போதும் செவிகாள் கேண்மின்களோ. 3

மூக்கே நீ முரலாய் முதுகாடு உறை முக்கணனை
 வாக்கே நோக்கிய மங்கைமணாளனை மூக்கே நீ முரலாய். 4

வாயே வாழ்த்துகண்டாய் மதயானை உரி போர்த்துப்
 பேய் வாழ் காட்டுஅகத்து ஆடும் பிரான்தன்னை வாயே வாழ்த்துகண்டாய். 5

- நெஞ்சே நீ நினையாய் நிமிர்புன்சடை நின்மலனை
மஞ்சாடும் மலை மங்கை மணாளனை நெஞ்சே நீ நினையாய். 6
- கைகாள் கூப்பித் தொழீர் கடிமாமலர் தூவி நின்று
பைவாய்ப் பாம்பு அரை ஆர்த்த பரமனைக் கைகாள் கூப்பித் தொழீர். 7
- ஆக்கையால் பயன் என் அரன் கோயில் வலம்வந்து
பூக் கையால் அட்டிப் போற்றி என்னாத இவ் ஆக்கையால் பயன் என். 8
- கால்களால் பயன் என் கறைக்கண்டன் உறை கோயில்
கோலக் கோபுரக் கோகரணம் சூழாக் கால்களால் பயன் என். 9
- உற்றார் ஆர் உளரோ உயிர் கொண்டு போம்பொழுது
குற்றாலத்து உறை கூத்தன் அல்லால் நமக்கு உற்றார் ஆர் உளரோ. 10
- இறுமாந்து இருப்பன்கொலோ ஈசன் பல்கணத்து எண்ணப்பட்டுச்
சிறுமான்ஏந்திதன் சேவடிக் கீழ்ச் சென்று அங்கு இறுமாந்து இருப்பன்கொலோ. 11
- தேடிக் கண்டுகொண்டேன் திருமாலொடு நான்முகனும்
தேடித் தேட ஒணாத் தேவனை என் உளே தேடிக் கண்டுகொண்டேன். 12

திருச்சிற்றம்பலம்

97. திருப்பூந்துருத்த

திருமுறை : 5 (89 வது பதிகம்)

தனித்திருக்குறுந்தொகை

ஒன்று வெண்பிறைக்கண்ணி ஓர் கோவணம்
ஒன்று கீள் உமையோடும் உடுத்தது
ஒன்று வெண்தலை ஏந்தி எம் உள்ளத்தே
ஒன்றி நின்று அங்கு உறையும் ஒருவனே.

1

இரண்டுமாம் அவர்க்கு உள்ளன செய்தொழில்
இரண்டுமாம் அவர்க்கு உள்ளன கோலங்கள்
இரண்டும் இல்லிளமான் எமை ஆள்உகந்து
இரண்டுபோதும் என் சிந்தையுள் வைகுமே.

2

மூன்றுமூர்த்தியுள் நின்று இயலும் தொழில்
மூன்றும் ஆயின மூஇலைச்சூலத்தன்
மூன்றுகண்ணினன் தீத்தொழில் மூன்றினன்
மூன்றுபோதும் என் சிந்தையுள் மூழ்குமே.

3

நாலின்மேல் முகம் செற்றதும் மன் நிழல்
நாலு நன்கு உணர்ந்திட்டதும் இன்பமாம்
நாலுவேதம் சரித்தது நன்றெறி
நாலுபோல் எம் அகத்து உறை நாதனே.

4

அஞ்சம் அஞ்சம் ஓர் ஆடி அரைமிசை
அஞ்சுபோல் அரை ஆர்த்தது இன் தத்துவம்
அஞ்சம் அஞ்சம் ஓர் ஓர் அஞ்சம் ஆயவன்
அஞ்சுமாம் எம் அகத்து உறை ஆதியே.

5

ஆறுகால் வண்டு மூசிய கொன்றையன்
 ஆறு சூடிய அண்ட முதல்வனார்
 ஆறுகூர்மையர்க்கு அச் சமயப் பொருள்
 ஆறுபோல் எம் அகத்து உறை ஆதியே. 6

ஏழு மா மலை ஏழ்பொழில் சூழ் கடல்
 ஏழு போற்றும் இராவணன் கைந்நரம்பு
 ஏழு கேட்டு அருள்செய்தவன் பொற்கழல்
 ஏழும் சூழ் அடியேன் மனத்து உள்ளவே. 7

எட்டுமூர்த்தியாய் நின்று இயலும் தொழில்
 எட்டு வான்குணத்து ஈசன் எம்மான்தனை
 எட்டுமூர்த்தியும் எம் இறை எம் உளே
 எட்டுமூர்த்தியும் எம் உள் ஒடுங்குமே. 8

ஒன்பது ஒன்பது யானை ஒளி களிற்று
 ஒன்பதுஒன்பது பல்கணம் சூழவே
 ஒன்பது ஆம் அவை தீத் தொழிலின் உரை
 ஒன்பது ஒத்து நின்று என் உள் ஒடுங்குமே. 9

பத்து நூறவன் வெங் கண் வெள்ஏற்று அண்ணல்
 பத்து நூறு அவன் பல்சடை தோள்மிசை
 பத்து யாம் இலம் ஆதலின் ஞானத்தால்
 பத்தியான் இடம் கொண்டது பள்ளியே. 10

98. திருப்பூந்துருத்தி

திருமுறை : 5 (91 வது பதிகம்)

தனித்திருக்குறுந்தொகை

ஏஇலாளை என் இச்சை அகம்படிக்க
கோயிலாளைக் குணப்பெருங்குன்றினை
வாயிலாளை மனோன்மனியைப் பெற்ற
தாய்இலாளைத் தழுவும் என் ஆவியே.

1

முன்னை ஞான முதல் தனி வித்தினைப்
பின்னை ஞானப் பிறங்கு சடையனை
என்னை ஞானத்து இருள் அறுத்து ஆண்டவன்
தன்னை ஞானத்தளை இட்டு வைப்பனே.

2

ஞானத்தால் தொழுவார் சிலஞானிகள்
ஞானத்தால் தொழுவேன் உனை நான் அலேன்
ஞானத்தால் தொழுவார்கள் தொழக் கண்டு
ஞானத்தால் உனை நானும் தொழுவனே.

3

புழுவுக்கும் குணம் நான்கு எனக்கும் அதே
புழுவுக்கு இங்கு எனக்கு உள்ள பொல்லாங்கு இல்லை
புழுவினம் கடையேன் புனிதன் தமர்
குழுவுக்கு எவ்விடத்தேன் சென்று கூடவே.

4

மலையே வந்து விழினும் மனிதர்காள்
நிலையில் நின்று கலங்கப்பெறுதிரேல்
தலைவன் ஆகிய ஈசன் தமார்களை
கொலை செய் யானைதான் கொன்றிடுகிற்குமே.

5

கற்றுக் கொள்வன வாய் உள் நா உள
இட்டுக் கொள்வன பூ உள நீர் உள
கற்றைச்செஞ்சடையான் உளன் நாம் உளோம்
எற்றுக்கோ நமனால் முனிவுண்பதே.

6

மனிதர்காள் இங்கே வம் ஒன்று சொல்லுகேன்
கனி தந்தால் கனி உண்ணவும் வல்லிரே
புனிதன் பொன்கழல் ஈசன் எனும் கனி
இனிது சாலவும் ஏசற்றவர்கட்கே.

7

என்னை ஏதும் அறிந்திலன் எம்பிரான்
தன்னை நானும் முன் ஏதும் அறிந்திலேன்
என்னைத் தன் அடியான் என்று அறிதலும்
தன்னை நானும் பிரான் என்று அறிந்தெனே.

8

9

தெள்ளத் தேறித் தெளிந்து தித்திப்பது ஓர்
உள்ளத் தேறல் அமுத ஒளி வெளி
கள்ளத்தேன் கடியேன் கவலைக்கடல்
வெள்ளத்தேனுக்கு எவ்வாறு விளைந்ததே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

99. திருப்பூந்துருத்தி

திருமுறை : 5 (92 வது பதிகம்)

காலபாசத்திருக்குறுந்தொகை

இறைவர் : புஷ்பவன நாதர்

இறைவி : அழகாலமர்ந்த நாயகி

கண்டுகொள்ள ரியானைக் கனிவித்துப்
பண்டு நான் செய்த பாழிமை கேட்டிரேல்
கொண்ட பாணி கொடுத்தாட்டி தாளம் கைக்
கொண்ட தொண்டரைத் துன்னிலும் சூழலே. 1

நடுக்கத்துள்ளும் நகையுளும் நம்பர்க்குக்
கடுக்கக் கல்லவடம் இடுவார்கட்குக்
கொடுக்கக் கொள்க என உரைப்பார்களை
இடுக்கண் செய்யப்பெறீர் இங்கு நீங்குமே. 2

கார் கொள் கொன்றைக் கடிமலர்க்கண்ணியான்
சீர் கொள் நாமம் சிவன் என்று அரற்றுவார்
ஆர்கள் ஆகிலும் ஆக அவர்களை
நீர்கள் சாரப்பெறீர் இங்கு நீங்குமே. 3

சாற்றினேன் சடை நீள் முடிச் சங்கரன்
சீற்றம் காமன்கண் வைத்தவன் சேவடி
ஆற்றவும் களிப்பட்ட மனத்தராய்ப்
போற்றி என்று உரைப்பார் புடை போகலே. 4

இறை என் சொல் மறவேல் நமன்தூதுவீர்
பிறையும் பாம்பும் உடைப் பெருமான் தமர்
நறவம் நாரிய நன்னறுஞ் சாந்திலும்
நிறைய நீறு அணிவார் எதிர் செல்லலே. 5

வாமதேவன் வள நகர் வைகலும்
காமம் ஒன்று இலராய்க் கை விளக்கொடு
தாமம் தூபமும் தண்நறுஞ்சாந்தமும்
ஏமமும் புனைவார் எதிர் செல்லலே. 6

படையும் பாசமும் பற்றிய கையினீர்
அடையன்மின் நமது ஈசன் அடியரை
விடை கொள் ஊர்தியினான் அடியார்குழாம்
புடை புகாது நீர் போற்றியே போமினே. 7

விச்சை ஆவதும் வேட்கைமை ஆவதும்
நிச்சல் நீறு அணிவாரை நினைப்பதே
அச்சம் எய்தி அருகு அணையாது நீர்
பிச்சை புக்கவன் அன்பரைப் பேணுமே. 8

இன்னம் கேண்மின் இளம்பிறை சூடிய
மன்னன் பாதம் மனத்துஉடன் ஏத்துவார்
மன்னும் அஞ்சுளழுத்து ஆகிய மந்திரம்
தன்னில் ஒன்று வல்லாரையும் சாரலே. 9

மற்றும் கேண்மின் மனப் பரிப்பு ஒன்று இன்றிச்
சுற்றும் பூசிய நீற்றோடு கோவணம்
ஒற்றை ஏறு உடையான் அடியே அலால்
பற்றுஒன்றுஇல்லிகள் மேல் படைபோகலே. 10

அரக்கன் ஈர் ஐந்தலையும் ஓர் தாளினால்
நெருக்கி ஊன்றியிட்டான் தமர் நிற்கிலும்
சுருக்கெனாது அங்குப் பேர்மின்கள் மற்று நீர்
சுருக்கெனில் சுடரான் கழல் சூடுமே. 11

100. திருப்பூந்துருத்த

திருமுறை : 5 (93 வது பதிகம்) மறக்கிற்பனே என்னும் திருக்குறுந்தொகை

காசனைக் கனலைக் கதிர் மா மணித்
தேசனைப் புகழார் சிலர்தெண்ணார்கள்
மாசனைக் கழித்து ஆட்கொள வல்ல எம்
ஈசனை இனி நான் மறக்கிற்பனே.

1

புந்திக்கு விளக்காய் புராணனைச்
சந்திக்கண் நடம் ஆடும் சதுரனை
அந்திவண்ணனை ஆரழல்மூர்த்தியை
வந்து என் உள்ளம் கொண்டானை மறப்பனே.

2

ஈசன் ஈசன் என்று என்றும் அரற்றுவன்
ஈசன்தான் என் மனத்தில் பிரிவு இலன்
ஈசன்தன்னையும் என் மனத்துக் கொண்டு
ஈசன் தன்னையும் யான் மறக்கிற்பனே.

3

ஈசன் என்னை அறிந்தது அறிந்தனன்
ஈசன் சேவடி ஏற்றப்பெறுதலால்
ஈசன் சேவடி ஏத்தப்பெற்றேன் இனி
ஈசன்தன்னையும் யான் மறக்கிற்பனே.

4

தேனைப் பாலினைத் திங்களை ஞாயிற்றை
வானவெண்மதி சூடிய மைந்தனை
வேனிலானை மெலிவு செய் தீ அழல்
ஞானமூர்த்தியை நான் மறக்கிற்பனே.

5

கன்னலைக் கரும்பு ஊறிய தேறலை
மின்னனை மின் அனைய உருவனைப்
பொன்னனை மணிக்குன்று பிறங்கிய
என்னனை இனி யான் மறக்கிற்பனே. 6

கரும்பினைக் கட்டியைக் கந்தமாமலர்ச்
சுரும்பினைச் சுடர்ச்சோதியுள் சோதியை
அரும்பினில் பெரும்போது கொண்டு ஆய்மலர்
விரும்பும் ஈசனை நான் மறக்கிற்பனே. 7

துஞ்சும்போதும் சுடர்விடு சோதியை
நெஞ்சுள் நின்று நினைப்பிக்கும் நீதியை
நஞ்சு கண்டத்து அடக்கிய நம்பனை
வஞ்சனேன் இனி நான் மறக்கிற்பனே. 8

புதிய பூவினைப் புண்ணியநாதனை
நிதியை நீதியை நித்திலக்குன்றினைக்
கதியைக் கண்டம் கறுத்த கடவுளை
மதியை மைந்தனை நான் மறக்கிற்பனே. 9

கருகு கார்முகில் போல்வது ஓர் கண்டனை
உருவம் நோக்கியை ஊழிமுதல்வனைப்
பருகு பாலனைப் பால்மதி சூடியை
மருவும் மைந்தனை நான் மறக்கிற்பனே. 10

101. திருப்பூந்துருத்தி

திருமுறை : 5 (94 வது பதிகம்) தொழற்பாலதே என்னும் திருக்குறுந்தொகை

அண்டத்தானை அமரர் தொழப்படும்
பண்டத்தானைப் பவித்திரம் ஆர் திரு
முண்டத்தானை முற்றாத இளம்பிறைத்
துண்டத்தானைக் கண்டார் தொழற்பாலதே 1

முத்து ஒப்பானை முளைத்து எழு கற்பக
வித்து ஒப்பானை விளக்குஇடை நேர் ஒளி
ஒத்து ஒப்பானை ஒளிர் பவளத்திரள்
தொத்து ஒப்பானைக் கண்டார் தொழற்பாலதே 2

பண் ஒத்தானைப் பவளம் திரண்டது ஓர்
வண்ணத்தானை வகை உணர்வான்தனை
எண்ணத்தானை இளம்பிறை போல் வெள்ளைச்
சுண்ணத்தானைக் கண்டார் தொழற்பாலதே. 3

விடலையானை விரை கமழ் தேன் கொன்றைப்
படலையானைப் பலி திரிவான் செலும்
நடலையானை நரி பிரியாதது ஓர்
சுடலையானைக் கண்டார் தொழற்பாலதே. 4

பரிதியானைப் பல்வேறு சமயங்கள்
கருதியானைக் கண்டார் மனம் மேவிய
பிரிதியானைப் பிறர் அறியாதது ஓர்
சுருதியானைக் கண்டார் தொழற்பாலதே. 5

ஆதியானை அமரர் தொழப்படும்
நீதியானை நியமநெறிகளை
ஓதியானை உணர்தற்கு அரியதுஓர்
சோதியானைக் கண்டீர் தொழற்பாலதே. 6

ஞாலத்தானை நல்லானை வல்லார் தொழும்
கோலத்தானைக் குணப்பெருங்குன்றினை
மூலத்தானை முதல்வனை மூஇலைச்
சூலத்தானைக் கண்டீர் தொழற்பாலதே. 7

ஆதிப்பால் அட்டமூர்த்தியை ஆன் அஞ்சும்
வேதிப்பானை நம்மேல் வினை வெந்து அறச்
சாதிப்பானைத் தவத்துஇடை மாற்றங்கள்
சோதிப்பானைக் கண்டீர் தொழிற்பாலதே. 8

நீற்றினானை நிகர்இல் வெண்கோவணக்
கீற்றினானைக் கிளர் ஒளிச் செஞ்சடை
ஆற்றினானை அமரர்தம் ஆருயிர்
தோற்றினானைக் கண்டீர் தொழற்பாலதே. 9

விட்டிட்டானை மெய்ஞ்ஞானத்து மெய்ப்பொருள்
கட்டிட்டானைக் கனங்குழைபால் அன்பு
பட்டிட்டானைப் பகைத்தவர் முப்புரம்
சுட்டிட்டானைக் கண்டீர் தொழற்பாலதே. 10

முற்றினானை இராவணன் நீண் முடி
ஒற்றினானை ஒருவிரலால் உறப்
பற்றினானை ஓர் வெண்தலைப் பாம்பு அரைச்
சுற்றினானைக் கண்டீர் தொழற்பாலதே. 11.

102. திருப்பூந்துருத்தி

திருமுறை : 5 (96 வது பதிகம்) மனத்தொகைத் திருக்குறுந்தொகை

பொன் உள்ளத் திரள் புன்சடையின் புறம்
மின் உள்ளத் திரள் வெண்பிறையாய் இறை
நின் உள்ளத்து அருள் கொண்டு இருள் நீங்குதல்
என் உள்ளத்து உளது எந்தைபிரானிரே. 1

முக்கணும் உடையாய் முனிகள் பலர்
தொக்கு எணும் கழலாய் ஒரு தோலினோடு
அக்கு அண் அம் அரையாய் அருளே அலாது
எக்கணும் இலன் எந்தைபிரானிரே. 2

பனியாய் வெண்கதிர் பாய் படர்புன்சடை
முனியாய் நீ உலகம் முழுது ஆளினும்
தனியாய் நீ சரண் நீ சலமே பெரிது
இனியாய் நீ எனக்கு எந்தைபிரானிரே. 3

மறையும் பாடுதிர் மாதவர் மாலினுக்கு
உறையும் ஆயினை கோள் அரவோடு ஒரு
பிறையும் சூடினை என்பது அலால் பிறிது
இறையும் சொல் இலை எந்தைபிரானிரே. 4

பூத்து ஆர் கொன்றையினாய் புலியின் அதள்
ஆர்த்தாய் ஆடு அரவோடு அனல் ஆடிய
கூத்தா நின் குரையார் கழலே அலது
ஏத்தா நா எனக்கு எந்தைபிரானிரே. 5

பைம் மாலும் அரவா பரமா பசு
மைம் மால் கண்ணியோடு ஏறும் மைந்தா எனும்
அம் மால் அல்லது மற்று அடிநாயினேற்கு
எம்மாலும் இலேன் எந்தைபிரானிரே.

6

வெப்பத்தின் மன மாசு விளக்கிய
செப்பத்தால் சிவன் என்பவர் தீவினை
ஒப்பத் தீர்த்திடும் ஒண் கழலாற்கு அல்லது
எப்பற்றும் இலன் எந்தைபிரானிரே.

7

திகழும் சூழ் சுடர் வானொடு வைகலும்
நிகழும் ஒண் பொருள் ஆயின நீதி என்
புகழுமாயும் அலால் நுன பொன் அடி
இகழுமாறு இலன் எந்தைபிரானிரே.

8

கைப்பற்றித் திருமால் பிரமன் உனை
எப் பற்றி அறிதற்கு அரியாய் அருள்
அப் பற்று அல்லது மற்று அடிநாயினேன்
எப்பற்றும் இலேன் எந்தைபிரானிரே.

9

எந்தை எம்பிரான் என்றவர்மேல் மனம்
எந்தை எம்பிரான் என்று இறைஞ்சித் தொழுது
எந்தை எம்பிரான் என்று அடி ஏத்துவார்
எந்தை எம்பிரான் என்று அடி சேர்வரே.

10.

103. திருப்பூந்துருத்தி

திருமுறை : 5 (97 வது பதிகம்) சித்தத்தொகைத்திருக்குறுந்தொகை

சிந்திப்பார் மனத்தான் சிவன் செஞ்சுடர்
அந்திவான் நிறத்தான் அணியார் மதி
முந்திச் சூடிய முக்கண்ணினான் அடி
வந்திப்பார் அவர் வான்உலகு ஆள்வரே.

1

அண்டம் ஆர் இருள்ஊடு கடந்து உம்பர்
உண்டுபோலும் ஓர் ஒண்சுடர் அச் சுடர்
கண்டு இங்கு ஆர் அறிவார் அறிவார்எலாம்
வெண்திங்கள்கண்ணி வேதியன் என்பரே.

2

ஆதிஆயவன் ஆரும் இலாதவன்
போது சேர் புனை நீள் முடிப் புண்ணியன்
பாதிப் பெண்உருஆகிப் பரஞ்சுடர்ச்
சோதியுள் சோதியாய் நின்ற சோதியே.

3

இட்டது இட்டது ஓர் ஏறு உகந்து ஏறி ஊர்
பட்டி துட்டங்கனாய்ப் பலி தேர்வது ஓர்
கட்ட வாழ்க்கையன் ஆகிலும் வானவர்
அட்டமூர்த்தி அருள் என்று அடைவரே.

4

ஈறு இல் கூறையன் ஆகி எரிந்தவெண்
நீறு பூசி நிலாமதி சூடிலும்
வீறு இலாதன செய்யினும் விண்ணவர்
ஊறலாய் அருளாய் என்று உரைப்பரே.

5

உச்சி வெண்மதி சூடிலும் ஊன் அறாப்
பச்சை வெண்தலை ஏந்திப் பலஇல்லம்
பிச்சையே புகும் ஆகிலும் வானவர்
அச்சம் தீர்த்து அருளாய் என்று அடைவரே. 6

ஊர் இலாய் என்று ஒன்று ஆக உரைப்பது ஓர்
பேர் இலாய் பிறை சூடிய பிஞ்ஞகா
கார் உலாம் கண்டனே உன் கழல் அடி
சேர்வு இலார்கட்குத் தீயவை தீயவே. 7

எந்தையே எம்பிரானே என உள்கிச்
சிந்திப்பார் அவர் தீவினை தீருமால்
வெந்தநீறு மெய் பூசிய வேதியன்
அந்தமா அளப்பார் அடைந்தார்களே. 8

ஏனவெண்மருப்போடு என்பு பூண்டு எழில்
ஆனைஈர் உரி போர்த்து அனல் ஆடிலும்
தான் வண்ணத்தன் ஆகிலும் தன்னையே
வானநாடர் வணங்குவர் வைகலே. 9

ஐயன் அந்தணன் ஆனொடு பெண்ணுமாம்
மெய்யன் மேதகு வெண்பொடி பூசிய
மை கொள் கண்டத்தன் மான்மறிக் கையினான்
பை கொள் பாம்பு அரை ஆர்த்த பரமனே. 10

ஒருவனாகி நின்றான் இவ் உலகுஎலாம்
இருவர் ஆகி நின்றார்கட்கு அறிகிலான்
அரு அரா அரை ஆர்த்தவன் ஆர் கழல்
பரவுவார் அவர் பாவம் பறையுமே. 11

ஓதவண்ணனும் ஒண்மலர்ச் செல்வனும்
நாதனே அருளாய் என்று நாள்தொறும்
காதல் செய்து கருதப்படுமவர்
பாதம் ஏத்தப் பறையும் நம் பாவமே.

12

ஒளவ தன்மை அவர் அவர் ஆக்கையான்
வெவ்வ தன்மையன் என்பது ஒழிமினோ
மௌவல் நீள் மலர்மேல் உறைவானொடு
பௌவவண்ணமுமாய்ப் பணிவார்களே.

13

அக்கும் ஆமையும் பூண்டு அனல் ஏந்தி இல்
புக்குப் பல்பலி தேரும் புராணனை
நக்கு நீர்கள் நரகம் புகேன்மினோ
தொக்க வானவரால் தொழுவானையே.

14

கங்கை தங்கிய செஞ்சடைமேல் இளந்
திங்கள் சூடிய தீநிற வண்ணனார்
இங்கணார் எழில் வானம் வணங்கவே
அம் கணாற்கு அதுவால் அவன் தன்மையே.

15

ங்கர வெல் கொடியானொடு நன்னெஞ்சே
நுகர நீ உனைக் கொண்டு உயப் போக்குஉறில்
மகர வெல் கொடி மைந்தனைக் காய்ந்தவன்
புகர் இல் சேவடியே புகல் ஆகுமே.

16

சரணம் ஆம் படியார் பிறர் யாவரோ
கரணம் தீர்த்து உயிர் கையில் இகழ்ந்தபின்
மரணம் எய்தியபின் நவை நீக்குவான்
அரணம்முளயில் எய்தவன் அல்லனே.

17

ஞமன் என்பான் நரகர்க்கு நமக்கு எலாம்
 சிவன் என்பான் செழு மான்மறிக் கையினான்
 கவனம் செய்யும் கன விடைஊர்தியான்
 தமர் என்றாலும் கெடும் தடுமாற்றமே. 18

இடபம் ஏறியும் இல் பலி ஏற்பவர்
 அடவி காதலித்து ஆடுவர் ஐந்தலைப்
 படவம்பாம்பு அரை ஆர்த்த பரமனைக்
 கடவிராய்ச் சென்று கைதொழுது உய்ம்மினே. 19

இணர்ந்து கொன்றை பொன் தாது சொரிந்திடும்
 புணர்ந்த வாள் அரவம் மதியோடு உடன்
 அணைந்த அம் சடையான் அவன் பாதமே
 உணர்ந்த உள்ளத்தவர் உணர்வார்களே. 20

தருமம் தான் தவம் தான் தவத்தால் வரும்
 கருமம் தான் கருமான்மறிக் கையினான்
 அருமந்தன்ன அதிர்கழல் சேர்மினோ
 சிரமம் சேர் அழல் தீவினையாளரே. 21

நமச்சிவாய என்பார் உளரேல் அவர்
 தம் அச்சம் நீங்கத் தவநெறி சார்தலால்
 அமைத்துக் கொண்டது ஓர் வாழ்க்கையன் ஆகிலும்
 இமைத்து நிற்பது சால அரியதே. 22

பற்பல் காலம் பயிற்றிப் பரமனைச்
 சொல் பல் காலம் நின்று ஏத்துமின் தொல்வினை
 வெற்பில் தோன்றிய வெங்கதிர் கண்ட அப்
 புல்பனிக் கெடுமாறுஅது போலுமே. 23

மணி செய் கண்டத்து மான்மறிக் கையினான்
கணிசெய் வேடத்தர் ஆயவர் காப்பினால்
பணிகள்தாம் செய வல்லவர் யாவர் தம்
பிணி செய் ஆக்கையை நீக்குவர் பேயரே. 24

இயக்கர் கின்னரர் இந்திரன் தானவர்
நயக்க நின்றவன் நான்முகன் ஆழியான்
மயக்கம் எய்த வல் மால் எரி ஆயினான்
வியக்கும் தன்மையினான் எம் விகிர்தனே. 25

அரவம் ஆர்த்து அனல் ஆடிய அண்ணலைப்
பரவுவார் அவர் பாவம் பறைதற்குக்
குரவை கோத்தவனும் குளிர்போதின்மேல்
கரவு இல் நான்முகனும் கரி அல்லரே. 26

அழல் அங்கையினன் அந்தரத்து ஒங்கி நின்று
உழலும் மூளையில் ஒள் அழல் ஊட்டினான்
தழலும் தாமரையானொடு தாவினான்
கழலும் சென்னியும் காண்டற்கு அரியனே. 27

இளமை கைவிட்டு அகறலும் மூப்பினார்
வளமை போய்ப் பிணியோடு வருதலால்
உளம்எலாம் ஒளியாய் மதிஆயினான்
கிளமையே கிளை ஆக நினைப்பனே. 28

தன்னில் தன்னை அறியும் தலைமகன்
தன்னில் தன்னை அறியில் தலைப்படும்
தன்னில் தன்னை அறிவுஇலன் ஆயிடில்
தன்னில் தன்னையும் சார்தற்கு அரியனே. 29

இலங்கை மன்னனை ஈர் ஐந்து பத்தும் அன்று
அலங்கலோடு உடனேசெல ஊன்றிய
நலம் கொள் சேவடி நாள்தொறும்நாள்தொறும்
வலம்கொண்டு ஏத்துவார் வான்உலகு ஆள்வரே. 30

திருச்சிற்றம்பலம்

104. திருப்பூந்துருத்தி

திருமுறை : 5 (98 வது பதிகம்)

உள்ளத்திருக்குறுந்தொகை

நீறு அலைத்தது ஓர் மேனி நிமிர்சடை
ஆறு அலைக்க நின்று ஆடும் அமுதினைத்
தேறலைத் தெளியைத் தெளி வாய்த்தது ஓர்
ஊறலைக் கண்டுகொண்டது என் உள்ளமே. 1

பொந்தையைப் புக்கு நீக்கப் புகுந்திடும்
தந்தையைத் தழல் போல்வது ஓர் மேனியைச்
சிந்தையைத் தெளியைத் தெளி வாய்த்தது ஓர்
எந்தையைக் கண்டுகொண்டது என் உள்ளமே. 2

வெள்ளத்தார் விஞ்சையார்கள் விரும்பவே
வெள்ளத்தைச் சடை வைத்த விகிர்தனார்
கள்ளத்தைக் கழிய மனம் ஒன்றி நின்று
உள்ளத்தில் ஒளியைக் கண்டது உள்ளமே. 3

அம்மானை அமுதின் அமுதே என்று
தம்மானைத் தத்துவத்து அடியார் தொழும்
செம் மான நிறம் போல்வது ஓர் சிந்தையுள்
எம்மானைக் கண்டுகொண்டது என் உள்ளமே. 4

கூறு ஏறும் உமை பாகம் ஓர்பாலராய்
ஆறு ஏறும் சடைமேல் பிறை சூடுவர்
பாறு ஏறும் தலை ஏந்திப் பலஇலம்
ஏறு ஏறும் எந்தையைக் கண்டது என் உள்ளமே. 5

முன் நெஞ்சம் இன்றி மூர்க்கராய்ச் சாகின்றார்
தம் நெஞ்சம் தமக்குத் தாம் இலாதவர்
வன்னெஞ்சம் அது நீங்குதல் வல்லீரே
என் நெஞ்சில் ஈசனைக் கண்டது என் உள்ளமே. 6

வென்றானைப் புலன் ஐந்தும் என் தீவினை
கொன்றானைக் குணத்தாலே வணங்கிட
நன்றா நன் மனம் வைத்திடும் ஞானமாம்
ஒன்றானைக் கண்டுகொண்டது என் உள்ளமே. 7

மருவினை மட நெஞ்சம் மனம் புகும்
குருவினைக் குணத்தாலே வணங்கிடும்
திருவினைச் சிந்தையுள் சிவனாய் நின்ற
உருவினைக் கண்டுகொண்டது என் உள்ளமே. 8

தேசனைத் திருமால் பிரமன் செய்யும்
பூசனைப் புணரில் புணர்வு ஆயது ஓர்
நேசனை நெஞ்சினுள் நிறைவாய் நின்ற
ஈசனைக் கண்டுகொண்டது என் உள்ளமே. 9

வெறுத்தான் ஐம்புலனும் பிரமன்தலை
அறுத்தானை அரக்கன் கயிலாயத்தைக்
கறுத்தானைக் காலினில் விரல்ஒன்றினால்
ஒறுத்தானைக் கண்டுகொண்டது என் உள்ளமே. 10

105. திருப்பூந்துருத்தி

திருமுறை : 5 (99 வது பதிகம்)

பாவநாசத் திருக்குறுந்தொகை

பாவமும் பழி பற்றுஅற வேண்டுவீர்
 ஆவில் அஞ்ச உகந்து ஆடும் அவன் கழல்
 மேவராய் மிகவும் மகிழ்ந்து உள்குமின்
 காவலாளன் கலந்து அருள்செய்யுமே.

1

கங்கை ஆடில் என் காவிரி ஆடில் என்
 கொங்கு தண் குமரித்துறை ஆடில் என்
 ஒங்கு மாகடல்ஓதம்நீராடில் என்
 எங்கும் ஈசன் எனாதவர்க்கு இல்லையே.

2

பட்டர் ஆகில் என் சாத்திரம் கேட்கில் என்
 இட்டும் அட்டியும் ஈதொழில் பூணில் என்
 எட்டும் ஒன்றும் இரண்டும் அறியில் என்
 இட்டம் ஈசன் எனாதவர்க்கு இல்லையே.

3

வேதம் ஓதில் என் வேள்விகள் செய்யில் என்
 நீதிநூல்பல நித்தல் பயிற்றில் என்
 ஓதி அங்கம்ஓர் ஆறும் உணரில் என்
 ஈசனை உள்குவார்க்கு அன்றி இல்லையே.

4

காலை சென்று கலந்து நீர் மூழ்கில் என்
 வேலைதோறும் விதிவழி நிற்கில் என்
 ஆலை வேள்வி அடைந்து அது வேட்கில் என்
 ஏல ஈசன் என்பார்க்கு அன்றி இல்லையே.

5

கானம் நாடு கலந்து திரியில் என்
 ஈனம் இன்றி இருந் தவம் செய்யில் என்
 ஊனை உண்டல் ஒழிந்து வான் நோக்கில் என்
 ஞானன் என்பவர்க்கு அன்றி நன்கு இல்லையே. 6

கூட வேடத்தர் ஆகிக் குழுவில் என்
 வாடி ஊனை வருத்தித் திரியில் என்
 ஆடல் வேடத்தன் அம்பலக்கூத்தனைப்
 பாடலாளர்க்கு அல்லால் பயன் இல்லையே. 7

நன்று நோற்கில் என் பட்டினிஆகில் என்
 குன்றம் ஏறி இருந் தவம் செய்யில் என்
 சென்று நீரில் குளித்துத் திரியில் என்
 என்றும் ஈசன் என்பார்க்கு அன்றி இல்லையே. 8

கோடிதீர்த்தம் கலந்து குளித்து அவை
 ஆடினாலும் அரனுக்கு அன்பு இல்லையேல்
 ஓடும் நீரினை ஓட்டைக் குடத்து அட்டி
 மூடி வைத்திட்ட மூர்க்கனோடு ஒக்குமே. 9

மற்று நல் தவம் செய்து வருந்தில் என்
 பொற்றை உற்று எடுத்தான் உடல் புக்கு இறக்
 குற்ற நல் குரை ஆர் கழல் சேவடி
 பற்றுஇலாதவர்க்குப் பயன் இல்லையே. 10

106. திருப்பூந்துருத்தி

திருமுறை : 5 (100 வது பதிகம்)

ஆதிபுராணத் திருக்குறளுக்கொன்றாம்

வேதநாயகன் வேதியர்நாயகன்

மாதின் நாயகன் மாதவர்நாயகன்

ஆதிநாயகன் ஆதிரைநாயகன்

பூதநாயகன் புண்ணியமூர்த்தியே

செத்துச் செத்துப் பிறப்பதே தேவு என்று

பத்தி செய் மனப்பாறைகட்கு ஏறுமோ

அத்தன் என்று அரியோடு பிரமனும்

துத்தியம்செய நின்ற நல்சோதியே.

2

நூறுகோடி பிரமர்கள் நொந்தினார்

ஆறுகோடி நாராயணர் அங்ஙனே

ஏறு கங்கை மணல் எண்ணில் இந்திரர்

ஈறு இலாதவன் ஈசன் ஒருவனே.

3

வாதுசெய்து மயங்கும் மனத்தராய்

ஏது சொல்லுவீர் ஆகிலும் ஏழைகள்

யாது ஓர் தேவர் எனப்படுவார்க்கு எலாம்

மாதேவன் அலால் தேவர் மற்று இல்லையே.

4

கூவல் ஆமை குரைகடல் ஆமையைக்

கூவலோடு ஒக்குமோ கடல் என்றல் போல்

பாவகாரிகள் பார்ப்பு அரிது என்பரால்

தேவதேவன்சிவன் பெருந்தன்மையே.

5

பேய்வனத்து அமர்வானைப் பிரார்த்தித்தார்க்கு
 ஈவனை இமையோர் முடி தன் அடிச்
 சாய்வனைச் சலவார்கள் தமக்கு உடல்
 சீவனைச் சிவனைச் சிந்தியார்களே.

6

எரி பெருக்குவர் அவ் எரி ஈசனது
 உரு வருக்கம்அது ஆவது உணர்கிலர்
 அரி அயற்கு அரியானை அயர்த்து போய்
 நரிவிருத்தம்அது ஆகுவர் நாடரே.

7

அருக்கன் பாதம் வணங்குவர் அந்தியில்
 அருக்கன் ஆவான் அரன்உரு அல்லனோ
 இருக்கு நான் மறை ஈசனையே தொழும்
 கருத்தினை நினையார் கல்மனவரே.

8

தாயினும் நல்ல சங்கரனுக்கு அன்பர்
 ஆய உள்ளத்து அமுது அருந்தப்பெறார்
 பேயர் பேய்முலை உண்டு உயிர் போக்கிய
 மாயன் மாயத்துப் பட்ட மனத்தரே.

9

அருக்கன் வல் அரட்டு ஆங்கு ஒழித்தார் அருள்
 பெருக்கச் செய்த பிரான் பெருந்தன்மையை
 அருத்தி செய்து அறியப்பெறுகின்றிலர்
 கருத்து இலாக் கயவக்கணத் தோர்களே.

10

107. திருப்பூந்துருத்தி

திருமுறை : 6 (71 வது பதிகம்)

அடைவுத்திருத்தாண்டகம்

பொருப்பள்ளி வரை வில்லாப் புரம்மூன்று எய்து

புலந்து அழியச் சலந்தரணைப் பிளந்தான் பொன் சக்
கரப்பள்ளி திருக்காட்டுப்பள்ளி கள் ஆர்

கமழ் கொல்லி அறைப்பள்ளி கலவம் சாரல்
சிரப்பள்ளி சிவப்பள்ளி செம்பொன்பள்ளி

செழு நனிபள்ளி தவப்பள்ளி சீரார்
பரப்பள்ளி என்றுஎன்று பகர்வோர்எல்லாம்

பரலோகத்து இனிதாகப் பாலிப்பாரே.

1

காவிரியின் கரைக் கண்டிவீரட்டானம்

கடலூர்வீரட்டானம் காமரு சீர் அதிகை
மேவிய வீரட்டானம் வழுவைவீரட்டம்

வியன்பறியல்வீரட்டம் விடை ஊர்திக்கு இடமாம்
கோவல்நகர்வீரட்டம் குறுக்கைவீரட்டம்

கோத்திட்டைக் குடிவீரட்டானம் இவை கூறி
நாவில் நவின்று உரைப்பார்க்கு நணுகச் சென்றால்
நமன்தமரும் சிவன்தமர் என்று அகல்வர் நன்கே. 2

நல் கொடிமேல் விடை உயர்த்த நம்பன் செம்பங்

குடி நல்லக்குடி நளி நாட்டியத்தான்குடி
கற்குடி தென்களக்குடி செங்காட்டங்குடி

கருந்திட்டைக்குடி கடையக்குடி காணுங்கால்

விற்குடி வேள்விக்குடி நல் வேட்டக்குடி
 வேதிக்குடி மாணிகுடி விடைவாய்க்குடி
 புற்குடி மாகுடி தேவன்குடி நீலக்குடி
 புதுக்குடியும் போற்ற இடர் போகும்அன்றே. 3

பிறை ஊரும் சடைமுடி எம்பெருமான் ஆரூர்
 பெரும்பற்றிப்பலியூரும் பேராலூரும்
 நறையூரும் நல்லூரும் நல்லாற்றூரும்
 நாலூரும் சேற்றூரும் நாரையூரும்
 உறையூரும் ஒத்தூரும் ஊற்றத்தூரும்
 அளப்பூர் ஓமாம்பலியூர் ஒற்றியூரும்
 துறையூரும் துவையூரும் தோழூர்தானும்
 துடையூரும் தொழ இடர்கள் தொடராஅன்றே. 4

பெருக்கு ஆறு சடைக்கு அணிந்த பெருமான் சேரும்
 பெருங்கோயில் எழுபதினோடு எட்டும் மற்றும்
 கரக்கோயில் கடிபொழில் சூழ் ஞாழற்கோயில்
 கருப்பறியற் பொருப்பு அனைய கொகுடிக் கோயில்
 இருக்கு ஓதி மறைவார்கள் வழிபட்டு ஏத்தும்
 இளங்கோயில் மணிக்கோயில் ஆலக்கோயில்
 திருக்கோயில் சிவன் உறையும் கோயில் சூழ்ந்து
 தாழ்ந்து இறைஞ்சத் தீவினைகள் தீரும்அன்றே. 5

மலையார்தம்மகனொடு மாதேவன் சேரும்
 மறைக்காடு வண்பொழில் சூழ் தலைச்சங்காடு
 தலையாலங்காடு தடங்கடல் சூழ் அம் தண்
 சாயக்காடு தள்ளு புனல் கொள்ளிக்காடு

பலர் பாடும் பழையனார் ஆலங்காடு

பனங்காடு பாவையர்கள் பாவம் நீங்க

விலை ஆடும் வளை திளைக்கக் குடையும் பொய்கை

வெண்காடும் அடைய வினை வேறு ஆம்அன்றே.6

கடு வாயர்தமை நீக்கி என்னை ஆட்கொள்

கண்நுதலோன் நண்ணும் இடம் அண்ணல்வாயில்

நெடுவாயில் நிறை வயல் சூழ் நெய்தல்வாயில்

நிகழ் முல்லைவாயிலொடு ஞாழல்வாயில்

மடு ஆர் தென்மதுரைநகர் ஆலவாயில்

மறிகடல் சூழ் புனவாயில் மாடம் நீடு

குடவாயில் குணவாயில் ஆனஎல்லாம்

புகுவாரைக் கொடுவினைகள் கூடாஅன்றே. 7

நாடகம்ஆடிடம் நந்திகேச்சுரம் மா காளேச்

சுரம் நாகேச்சுரம் நாகளேச்சுரம் நன்குஆன

கோடச்சுரம் கொண்டச்சுரம் திண்டச்சுரம்

குக்குடேச்சுரம் அக்கீச்சுரம் கூறுங்கால்

ஆடகேச்சுரம் அகத்தீச்சுரம் அயனீச்சுரம்

அத்தீச்சுரம் சித்தீச்சுரம் அம் தண் கானல்

ஈடு திரை இராமேச்சுரம் என்று என்று ஏத்தி

இறைவன் உறை சுரம்பலவும் இயம்புவோமே. 8

கந்தமாதனம் கயிலைமலை கேதாரம்

காளத்தி கழுக்குன்றம் கண்ணார் அண்ணா

மந்தமாம் பொழில் சாரல் வடபற்பதம்

மகேந்திர மா மலை நீலம் ஏமகூடம்

விந்த மா மலை வேதம் சையம் மிக்க

வியன்பொதியில்மலை மேரு உதயம் அத்தம்

இந்துசேகரன் உறையும் மலைகள் மற்றும்

ஏத்துவோம் இடர் கெட நின்று ஏத்துவோமே. 9

நள்ளாறும் பழையாறும் கோட்டாற்றொடு

நலம் திகழும் நாலாறும் திருவையாறும்

தெள்ளாறும் வளைகுளமும் தளிக்குளமும் நல்

இடைக்குளமும் திருக்குளத்தோடு அஞ்சைக்களம்

விள்ளாத நெடுங்களம் வேட்களம் நெல்லிக்கா

கோலக்கா ஆனைக்கா வியன்கோடிகா

கள் ஆர்ந்த கொன்றையான் நின்ற ஆறும்

குளம் களம் கா என அனைத்தும் கூறுவோமே.10

கயிலாயமலை எடுத்தான் கரங்களோடு

சிரங்கள் உரம் நெரியக் கால்விரலால் செற்றோன்

பயில்வாய பராய்த்துறை தென்பாலைத்துறை

பண்டு எழுவர் தவத்துறை வெண்துறை பைம்பொழில்

குயில் ஆலந்துறை சோற்றுத்துறை பூந்துறை

பெருந்துறையும் குரங்காடுதுறையினோடு

மயிலாடுதுறை கடம்பந்துறை ஆவடுதுறை

மற்றும் துறைஅனைத்தும் வணங்குவோமே.

11

108. திருப்பூந்துருத்தி

திருமுறை : 6 (93 வது பதிகம்)

பலவகைத் திருத்தாண்டகம்

நேர்ந்து ஒருத்தி ஒருபாகத்து அடங்கக் கண்டு
 நிலை தளர ஆயிரம்மாழகத்தினோடு
 பாய்ந்து ஒருத்தி படர்ச்சடைமேல் பயிலக் கண்டு
 படஅரவும் பனிமதியும் வைத்த செல்வர்
 தாம் திருத்தித் தம் மனத்தை ஒருக்காத் தொண்டர்
 தனித்து ஒரு தண்டு ஊன்றி மெய் தளராமுன்னம்
 பூந்துருத்தி பூந்துருத்தி என்பீர் ஆகில்
 பொல்லாப் புலால் துருத்தி போக்கலாமே. 1

ஐத் தானத்து அகமிடறு சுற்றி ஆங்கே
 அகத்து அடைந்தால் யாதொன்றும் இடுவார் இல்லை
 மைத் தானக் கண் மடவார் தங்களோடு
 மாயம் மனைவாழ்க்கை மகிழ்ந்து வாழ்வீர்
 பைத் தானத்து ஒண்மதியும் பாம்பும் நீரும்
 படர்ச்சடைமேல் வைத்து உகந்த பண்பன் மேய
 நெய்த்தானம் நெய்த்தானம் என்பீர் ஆகில்
 நிலாவாப் புலால் தானம் நீக்கலாமே. 2

பொய் ஆறா ஆறே புனைந்து பேசிப்
 புலர்ந்து எழுந்த காலைப் பொருளே தேடிக்
 கையாறாக் கரணம் உடையோம் என்று
 களித்த மனத்தராய்க் கருதி வாழ்வீர்
 நெய் ஆறா ஆடிய நீலகண்டர்
 நிமிர்புன்சடை நெற்றிக்கண்ணர் மேய
 ஐயாறே ஐயாறே என்பீர் ஆகில்
 அல்லல் தீர்ந்து அமருலகம் ஆளலாமே. 3

இழவு ஒன்று தாம் ஒருவர்க்கு இட்டு ஒன்று ஈயார்
 ஈன்று எடுத்த தாய்தந்தை பெண்டிர் மக்கள்
 கழல் நம் கோவை ஆதல் கண்டும் தேறார்
 களித்த மனத்தராய்க் கருதி வாழ்வீர்
 அழல் நம்மை நீக்குவிக்கும் அரையன் ஆக்கும்
 அமருலகம் ஆள்விக்கும் அம்மான் மேய
 பழனம் பழனமே என்பீர் ஆகில்

பயின்று எழுந்த பழவினைநோய் பாற்றலாமே. 4

ஊற்றுத்துறை ஒன்பது உள் நின்று ஓரீர்
 ஒக்க அடைக்கும்போது உணரமாட்டீர்
 மாற்றுத்துறை வழி கொண்டு ஓடாமுன்னம்
 மாய மனைவாழ்க்கை மகிழ்ந்து வாழ்வீர்
 வேற்றுத்தொழில் பூண்டார் புரங்கள்மூன்றும்
 வெவ்அழல்வாய் வீழ்விக்கும் வேந்தன் மேய
 சோற்றுத்துறை சோற்றுத்துறை என்பீர் ஆகில்
 துயர் நீங்கித் தூ நெறிக்கண் சேரலாமே. 5

கலம் சுழிக்கும் கருங்கடல் சூழ் வையம்தன்னில்
 கள்ளக்கடலில் அழுந்தி வாளா
 நலம் சுழியா எழும் நெஞ்சே இன்பம் வேண்டில்
 நம்பன்தன் அடிஇணைக்கே நவில்வாய் ஆகில்
 அலம் சுழிக்கும் மன்நாகம்தன்னான் மேய
 அருமறையோடு ஆறுஅங்கம்ஆனார் கோயில்
 வலஞ்சுழியே வலஞ்சுழியே என்பீர் ஆகில்
 வல்வினைகள் தீர்ந்து வான் ஆளலாமே. 6

தண்டி குண்டோதரன் பிங்கிருடி
சார்ந்த புகழ் நந்தி சங்குகன்னன்
பண்டை உலகம் படைத்தான்தானும்
பாரை அளந்தான் பல்லாண்டு இசைப்பத்
திண்டி வயிற்றுச் சிறு கண் பூதம்
சில பாடச் செங்கண் விடை ஒன்று ஊர்வான்
கண்டியூர் கண்டியூர் என்பீர் ஆகில்
கடுக நும் வல்வினையைக் கழற்றலாமே. 7

விடம் மூக்கப் பாம்பே போல் சிந்தி நெஞ்சே
வெள்ளெற்றான்தன் தமரைக் கண்டபோது
வடம் ஊக்க மா முனிவர் போலச் சென்று
மா தவத்தார் மனத்து ஊளார் மழுவாள் செல்வர்
படம் மூக்கப் பாம்பு அணையில் பள்ளியானும்
பங்கயத்துமேல் அயனும் பரவிக் காணாக்
குடமூக்கே குடமூக்கே என்பீர் ஆகில்
கொடுவினைகள் தீர்ந்து அரனைக் குறுகலாமே.8

தண் காட்டாச் சந்தனமும் தவளநீறும்
தழை அணுகும் குறுங் கொன்றைமாலை சூடிக்
கண் காட்டாக் கருவரை போல் அனைய காஞ்சிக்
கார்மயில் அம்சாயலார் கலந்து காண
எண் காட்டாக் காடுஅங்கு இடமா நின்று
எரி வீசி இரவு ஆடும் இறைவர் மேய
வெண்காடே வெண்காடே என்பீர் ஆகில்
வீடாத வல்வினை நோய் வீட்டலாமே. 9

தந்தை யார் தாய் யார் உடன்பிறந்தார்
 தாரம் ஆர் புத்திரர் ஆர் தாம்தாம் ஆரே
 வந்தவாறு எங்ஙனே போமாறு ஏதோ
 மாயமாம் இதற்கு ஏதும் மகிழவேண்டா
 சிந்தையீர் உமக்கு ஒன்று சொல்லக் கேண்மின்
 திகழ் மதியும் வாள் அரவும் திளைக்கும் சென்னி
 எந்தையார் திருநாமம் நமச்சிவாய
 என்று எழுவார்க்கு இரு விசம்பில் இருக்கலாமே.10

109. திருப்பூந்துருத்தி

திருமுறை : 6 (95 வது பதிகம்)

தனித்திருத்தாண்டகம்

அப்பன் நீ அம்மை நீ ஐயனும் நீ
 அன்புடைய மாமனும் மாமியும் நீ
 ஒப்புடைய மாதரும் ஒண் பொருளும் நீ
 ஒரு குலமும் சுற்றமும் ஓர் ஊரும் நீ
 துய்ப்பனவும் உய்ப்பனவும் தோற்றுவாய் நீ
 துணையாய் என் நெஞ்சம் துறப்பிப்பாய் நீ
 இப் பொன் நீ இம் மணி நீ இம் முத்து நீ
 இறைவன் நீ ஏறு ஊர்ந்த செல்வன் நீயே. 1

வெம்ப வருகிற்பது அன்று கூற்றம் நம்மேல்
 வெய்ய வினைப்பகையும் பைய நையும்
 எம் பரிவு தீர்ந்தோம் இடுக்கண் இல்லோம்
 எங்கு எழில் என் ஞாயிறு எளியோம் அல்லோம்
 அம் பவளச்செஞ்சடைமேல் ஆறுகுடி
 அனல் ஆடி ஆன் அஞ்சும் ஆட்டு உகந்த
 செம்பவளவண்ணர் செங்குன்றவண்ணர்
 செவ்வானவண்ணர் என் சிந்தையாரே. 2

ஆட்டுவித்தால் ஆர் ஒருவர் ஆடாதாரே
 அடக்குவித்தால் ஆர் ஒருவர் அடங்காதாரே
 ஓட்டுவித்தால் ஆர் ஒருவர் ஓடாதாரே
 உருகுவித்தால் ஆர் ஒருவர் உருகாதாரே
 பாட்டுவித்தால் ஆர் ஒருவர் பாடாதாரே
 பணிவித்தால் ஆர் ஒருவர் பணியாதாரே
 காட்டுவித்தால் ஆர் ஒருவர் காணாதாரே
 காண்பார் ஆர் கண்ணுதலாய் காட்டாக்காலே. 3

நற் பதத்தார் நற் பதமே ஞானமூர்த்தீ
 நலஞ்சுடரே நால்வேதத்து அப்பால் நின்ற
 சொல் பதத்தார் சொல் பதமும் கடந்து நின்ற
 சொலற்கு அரிய சூழலாய் இது உன் தன்மை
 நிற்பது ஒத்து நிலை இலா நெஞ்சம்தன்னுள்
 நிலாவாத புலால்உடம்பே புகுந்து நின்ற
 கற்பகமே யான் உன்னை விடுவேன் அல்லேன்
 கனகம் மாமணி நிறத்து எம் கடவுளானே. 4

திருக்கோயில் இல்லாத திரு இல் ஊரும்
 திருவெண்ணீறு அணியாத திரு இல் ஊரும்
 பருக்கோடிப் பத்திமையால் பாடா ஊரும்
 பாங்கினோடு பலதளிகள் இல்லா ஊரும்
 விருப்போடு வெண்சங்கம் ஊதா ஊரும்
 விதானமும் வெண்கொடியும் இல்லா ஊரும்
 அருப்போடு மலர் பறித்து இட்டு உண்ணா ஊரும்
 அவைஎலாம் ஊர் அல்ல அடவி காடே. 5

திருநாமம் அஞ்சஎழுத்தும் செப்பார் ஆகில்

தீவண்ணர் திறம் ஒரு கால் பேசார் ஆகில்

ஒருகாலும் திருக்கோயில் சூழார் ஆகில்

உண்பதன் முன் மலர் பறித்து இட்டு உண்ணார் ஆகில்

அருநோய்கள் கெட வெண்ணீறு அணியார் ஆகில்

அளி அற்றார் பிறந்தவாறு ஏதோ என்னில்

பெரு நோய்கள் மிக நலியப் பெயர்த்தும் செத்தும்

பிறப்பதற்கே தொழில் ஆகி இறக்கின்றாரே. 6

நின் ஆவார் பிறர் இன்றி நீயே ஆனாய்

நினைப்பார்கள் மனத்துக்கு ஓர் வித்தும் ஆனாய்

மன் ஆனாய் மன்னவர்க்கு ஓர் அமுதம் ஆனாய்

மறைநான்கும் ஆனாய் ஆறு அங்கம் ஆனாய்

பொன் ஆனாய் மணி ஆனாய் போகம் ஆனாய்

பூமிமேல் புகழ் தக்க பொருளே உன்னை

என் ஆனாய் என் ஆனாய் என்னின் அல்லால்

ஏழையேன் என் சொல்லி ஏத்துகேனே. 7

அத்தா உன் அடியேனை அன்பால் ஆர்த்தாய்

அருள்நோக்கில் தீர்த்தநீர் ஆட்டிக்கொண்டாய்

எத்தனையும் அரியை நீ எளியை ஆனாய்

எனை ஆண்டுகொண்டு இரங்கி ஏன்றுகொண்டாய்

பித்தனேன் பேதையேன் பேயேன் நாயேன்

பிழைத்தனகள் அத்தனையும் பொறுத்தாய் அன்றே

இத்தனையும் எம் பரமோ ஐய ஐயோ

எம்பெருமான் திருக்கருணை இருந்தவாரே. 8

குலம் பொல்லேன் குணம் பொல்லேன் குறியும் பொல்லேன்
 குற்றமே பெரிது உடையேன் கோலமாய
 நலம் பொல்லேன் நான் பொல்லேன் ஞானி அல்லேன்
 நல்லாரோடு இசைந்திலேன் நடுவே நின்ற
 விலங்கு அல்லேன் விலங்கு அல்லாது ஒழிந்தேன் அல்லேன்
 வெறுப்பனவும் மிகப் பெரிதும் பேச வல்லேன்
 இலம் பொல்லேன் இரப்பதே ஈயமாட்டேன்
 என் செய்வான் தோன்றினேன் ஏழையேனே. 9

சங்கநிதி பதுமநிதி இரண்டும் தந்து
 தரணியொடு வான் ஆளத் தருவரேனும்
 மங்குவார் அவர் செல்வம் மதிப்போம் அல்லோம்
 மாதேவர்க்கு ஏகாந்தர் அல்லார் ஆகில்
 அங்கம்எலாம் குறைந்து அழுகு தொழுநோயராய்
 ஆ உரித்துத் தின்று உழலும் புலையரேனும்
 கங்கை வார்சடைக் கரந்தார்க்கு அன்பர் ஆகில்
 அவர்கண்டீர் நாம் வணங்கும் கடவுளாரே. 10

110. திருப்பூந்துருத்தி

திருமுறை : 6 (96 வது பதிகம்) தனித்திருத்தாண்டகம்
 ஆமயம் தீர்த்து அடியேனை ஆளாக் கொண்டார்
 அதிகைவீரட்டானம் ஆட்சி கொண்டார்
 தாமரையோன் சிரமரிந்து கையில் கொண்டார்
 தலைஅதனில் பலி கொண்டார் நிறைவாம் தன்மை
 வாமனனார் மா காயத்து உதிரம் கொண்டார்
 மான் இடம் கொண்டார் வலங்கை மழுவாள் கொண்டார்
 காமனையும் உடல் கொண்டார் கண்ணால் நோக்கிக்
 கண்ணப்பர் பணியும் கொள் கபாலியாரே. 1

முப்புரிநூல் வரைமார்பில் முயங்கக் கொண்டார்
 முதுகேழல்முளைமருப்பும் கொண்டார் பூணாச்
 செப்புஉருவம் முலை மலையாள் பாகம் கொண்டார்
 செம்மேனி வெண்நீறு திகழக் கொண்டார்
 துப்புரவு ஆர் சுரிசங்கின்தோடு கொண்டார்
 கடர் முடி சூழ்ந்து அடி அமரர் தொழவும் கொண்டார்
 அப் பலி கொண்டு ஆயிழையார் அன்பும் கொண்டார்
 அடியேனை ஆள்உடைய அடிகளாரே. 2

முடி கொண்டார் முளைஇளவெண்திங்களோடு
 மூசும் இள நாகம் உடன் ஆகக் கொண்டார்
 அடி கொண்டார் சிலம்பு அலம்பு கழலும் ஆர்ப்பு
 அடங்காத முயலகனை அடக்கீழ்க் கொண்டார்
 வடி கொண்டு ஆர்ந்து இலங்கும் மழு வலங்கைக் கொண்டார்
 மாலை இடப்பாகத்தே மருவக் கொண்டார்
 துடி கொண்டார் கங்காளம் தோள்மேல் கொண்டார்
 சூலை தீர்த்து அடியேனை ஆட்கொண்டாரே. 3

பொக்கணமும் புலித்தோலும் புயத்தில் கொண்டார்
 பூதப்படைகள் புடைசூழக் கொண்டார்
 அக்கினொடு படஅரவம் அரைமேல் கொண்டார்
 அனைத்துலகும் படைத்து அவையும் அடங்கக் கொண்டார்
 கொக்குஇறகும் கூவிளமும் கொண்டை கொண்டார்
 கொடியானை அடல் ஆழிக்கு இரையாக் கொண்டார்
 செக்கர்நிறத் திருமேனி திகழக் கொண்டார்
 செடியேனை ஆட்கொண்ட சிவனார்தாமே. 4

அந்தகனை அயில்கூலத்து அழுத்திக் கொண்டார்
 அருமறையைத் தேர்க்குதிரை ஆக்கிக்கொண்டார்
 சுந்தரனைத் துணைக்கவரி வீசக் கொண்டார்
 சுடுகாடு நடம்ஆடும் இடமாக் கொண்டார்
 மந்தரம் நல் பொரு சிலையா வளைத்துக்கொண்டார்
 மாகாளன் வாசல்காப்புஆகக் கொண்டார்
 தந்திரமந்திரத்தராய் அருளிக்கொண்டார்
 சமண் தீர்த்து என்தன்னை ஆட்கொண்டார்தாமே. 5

பாரிடங்கள் பலகருவி பயிலக் கொண்டார்
 பவளநிறம் கொண்டார் பளிங்கும் கொண்டார்
 நீர் அடங்கு சடைமுடிமேல் நிலாவும் கொண்டார்
 நீலநிறம் கோலம் நிறை மிடற்றல் கொண்டார்
 வார் அடங்கு வனமுலையார் மையல்ஆகி
 வந்து இட்ட பலி கொண்டார் வளையும் கொண்டார்
 ஊர் அடங்க ஒற்றிநகர் பற்றிக்கொண்டார்
 உடல் உறு நோய் தீர்த்து என்னை ஆட்கொண்டாரே. 6

அணி தில்லைஅம்பலம் ஆடுஅரங்காக் கொண்டார்
 ஆலாலஅருநஞ்சம் அழுதாக் கொண்டார்
 கணி வளர் தார்ப் பொன் இதழிக்கமழ்தார் கொண்டார்
 காதலார் கோடி கலந்து இருக்கை கொண்டார்
 மணி பணத்த அரவம் தோள்வளையாக் கொண்டார்
 மால்விடைமேல் நெடுவீதி போதக்கொண்டார்
 துணி புலித்தோலினை ஆடைஉடையாக் கொண்டார்
 குலம் கைக் கொண்டார் தொண்டு எனைக் கொண்டாரே. 7

பட மூக்கப் பாம்பு அணையானோடு வானோன்

பங்கயன் என்று அங்கு அவரைப் படைத்துக் கொண்டார்
குடமூக்கில் கீழ்க்கோட்டம் கோயில்கொண்டார்

கூற்று உதைத்து ஓர் வேதியனை உய்யக்கொண்டார்
நெடுமூக்கின் கரியின் உரி மூடிக்கொண்டார்

நினையாத பாவிகளை நீங்கக்கொண்டார்
இடம் ஆக்கி இடைமருதும் கொண்டார் பண்டே

என்னை இந் நாள் ஆட்கொண்ட இறைவர்தாமே. 8

எச்சன் நினைத்தலை கொண்டார் பகன் கண் கொண்டார்

இரவிகளில் ஒருவன் பல் இறுத்துக்கொண்டார்
மெச்சன் வியத்திரன் தலையும் வேறாக்கொண்டார்

விறல் அங்கி கரம் கொண்டார் வேள்வி காத்த
உச்ச நமன் தாள் அறுத்தார் சந்திரனை உதைத்தார்

உணர்வு இலாத் தக்கன்தன் வேள்விஎல்லாம்
அச்சம் எழ அழித்துக்கொண்டு அருளும் செய்தார்
அடியேனை ஆட்கொண்ட அமலர்தாமே. 9

சடை ஒன்றில் கங்கையையும் தரித்துக்கொண்டார்

சாமத்தின் இசை வீணை தடவிக்கொண்டார்
உடை ஒன்றில் புள்ளிஉழைத்தோலும் கொண்டார்

உள்குவார் உள்ளத்தை ஒருக்கிக்கொண்டார்
கடைமுன்றில் பலி கொண்டார் கனலும் கொண்டார்

காபால வேடம் கருதிக் கொண்டார்
விடை வென்றிக் கொடி அதனில் மேவக் கொண்டார்

வெந்துயரம் தீர்த்து என்னை ஆட்கொண்டாரே. 10

குராமலரோடு அரா மதியம் சடைமேல் கொண்டார்
 குடமுழ, நந்தீசனை வாசகனாக் கொண்டார்
 சிராமலை தம் சேர்வுஇடமாத் திருந்தக் கொண்டார்
 தென்றல்நெடுந்தேரோனைப் பொன்றக்கொண்டார்
 பராபரன் என்பது தமது பேராக் கொண்டார்
 பருப்பதம் கைக்கொண்டார் பயங்கள் பண்ணி
 இராவணன் என்று அவனைப் பேர் இயம்பக்கொண்டார்
 இடர் உறு நோய் தீர்த்து என்னை ஆட்கொண்டாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

III. திருக்கண்டியூர்

திருமுறை : 4 (93 வது பதிகம்) திரு விருத்தம்
 இறைவர் : வீரட்டானேசுவரர், பிரமசிரக்கண்டேசுவரர் இறைவி : மங்களநாயகி
 வானவர் தானவர் வைகல் மலர் கொணர்ந்து இட்டு இறைஞ்சித்
 தானவர் மால் பிரமன் அறியாத தகைமையினான்
 ஆனவன் ஆதிபுராணன் அன்று ஓடிய பன்றி எய்த
 கானவனைக் கண்டியூர் அண்டவாணர் தொழுகின்றதே. 1

வானமதியமும் வாள் அரவும் புனலோடு சடைத்
 தானம்அது என வைத்து உழல்வான் தழல் போல் உருவன்
 கானமறி ஒன்று கை உடையான் கண்டியூர் இருந்த
 ஊனம் இல் வேதம் உடையனை நாம் அடி உள்குவதே. 2

பண்டு அங்கு அறுத்தது ஓர் கை உடையான் படைத்தான் தலையை
 உண்டு அங்கு அறுத்ததும் ஊரோடு நாடு அவைதான் அறியும்
 கண்டம் கறுத்த மிடறு உடையான் கண்டியூர் இருந்த
 தொண்டர்பிரானைக் கண்டீர் அண்டவாணர் தொழுகின்றதே. 3

முடியின் முற்றாதது ஒன்று இல்லை எல்லாம் உடன் தான் உடையான்
கொடியும் உற்ற விடை ஏறி ஓர் கூற்று ஒருபால் உடையான்
கடிய முற்று அவ் வினைநோய் களைவான் கண்டியூர் இருந்தான்
அடியும் உற்றார் தொண்டர் இல்லைகண்டிர் அண்டவானவரே.4

பற்றி ஓர் ஆனை உரித்த பிரான் பவளத்திரள் போல்
முற்றும் அணிந்தது ஓர் நீறு உடையான் முன்னமே கொடுத்த
கற்று அங்கு உடையவன் தான் அறியான் கண்டியூர் இருந்த
குற்றம் இல்வேதம் உடையானையாம் அண்டர் கூறுவதே. 5

போர்ப் பனை யானை உரித்த பிரான் பொறி வாய் அரவம்
சேர்ப்பது வானத் திரைகடல் சூழ் உலகம் இதனைக்
காப்பது காரணம் ஆகக் கொண்டான் கண்டியூர் இருந்த
கூர்ப்பு உடை ஒள்வாள் மழுவனையாம் அண்டர் கூறுவதே. 6

அட்டது காலனை ஆய்ந்தது வேதம் ஆறுஅங்கம் அன்று
கட்டது காமனைக் கண் அதனாலே தொடர்ந்து எரியக்
கட்டுஅவைமூன்றும் எரித்த பிரான் கண்டியூர் இருந்த
குட்டம் முன் வேதப்படையனையாம் அண்டர் கூறுவதே. 7

அட்டும் ஒலிநீர் அணி மதியும் மலர் ஆன எல்லாம்
இட்டுப் பொதியும் சடைமுடியான் இண்டைமாலை அம் கைக்
கட்டும் அரவுஅது தான் உடையான் கண்டியூர் இருந்த
கொட்டும் பறைஉடைக் கூத்தனையாம் அண்டர் கூறுவதே. 8

மாய்ந்தன தீவினை மங்கின நோய்கள் மறுகி விழத்
தேய்ந்தன பாவம் செறுக்ககில்லா நம்மைச் செற்றநங்கைக்
காய்ந்த பிரான் கண்டியூர் எம்பிரான் அங்கம் ஆறினையும்
ஆய்ந்த பிரான் அல்லனோ அடியேனை ஆட்கொண்டவனே. 9

மண்டி மலையை எடுத்து மத்து ஆக்கி அவ் வாசுகியைத்
தண்டி அமரர் கடைந்த கடல்விடம் கண்டுஅருளி
உண்ட பிரான் நஞ்சு ஒளித்த பிரான் அஞ்சி ஓடி நண்ணக்
கண்ட பிரான் அல்லனோ கண்டியூர் அண்டவானவனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

112. திருச்சோற்றுத்துறை

திருமுறை : 4 (41 வது பதிகம்)

திரு நேரிசை

பொய் விராம் மேனிதன்னைப் பொருள் எனக் காலம் போக்கி
மெய் விராம் மனத்தன் அல்லேன் வேதியா வேத நாவா
ஐவரால் அலைக்கப்பட்ட ஆக்கை கொண்டு அயர்த்துப்போனேன்
செய் வரால் உகளும் செம்மைத் திருச்சோற்றுத்துறையனாரே. 1

கட்டராய் நின்று நீங்கள் காலத்தைக் கழிக்கவேண்டா
எட்ட ஆம் கைகள் வீசி எல்லி நின்று ஆடுவானை
அட்டமாமலர்கள் கொண்டே ஆன் அஞ்சும் ஆட்ட ஆடிச்
சிட்டராய் அருள்கள்செய்வார் திருச்சோற்றுத்துறையனாரே. 2

கல்லினால் புரம்முன்று எய்த கடவுளைக் காதலாலே
எல்லியும் பகலும் உள்ளே ஏகாந்தம் ஆக ஏத்தும்
பல்லில்வெண்தலை கை ஏந்திப் பல்லிலம் திரியும் செல்வர்
சொல்லும் நன்பொருளும் ஆவார் திருச்சோற்றுத்துறையனாரே. 3

கறையராய்க் கண்டம் நெற்றிக்கண்ணராய்ப் பெண் ஓர்பாகம்
இறையராய் இனியர் ஆகித் தனியராய்ப் பனிவெண்திங்கள்
பிறையராய்ச் செய்தஎல்லாம் பீடராய்க் கேடு இல் சோற்றுத்
துறையராய் புகுந்து என் உள்ளச் சோர்வு கண்டு அருளினாரே. 4

பொந்தையைப் பொருளா எண்ணிப் பொருக்கெனக் காலம் போனேன்
எந்தையே ஏகமூர்த்தி என்று நின்று ஏத்தமாட்டேன்
பந்தமாய் வீடும் ஆகிப் பரம்பரம் ஆகி நின்ற
சிந்தையுள் தேறல்போலும் திருச்சோற்றுத் துறையனாரே 5

போர்த்து இனிப் பிறவா வண்ணம் பிதற்றுமின் பேதை பங்கன்
பார்த்தனுக்கு அருள்கள் செய்த பாசுபதன் திறமே
ஆர்த்து வந்து இழிவது ஒத்த அலைபுனல் கங்கை ஏற்றுத்
தீர்த்தமாய்ப் போத விட்டார் திருச்சோற்றுத்துறையனாரே 6

கொந்து ஆர் பூங் குழலினாரைக் கூறியே காலம் போன
எந்தைஎம்பிரானாய் நின்ற இறைவனை ஏத்தாது அந்தோ
முந்து அரா அல்குலாளை உடன்வைத்த ஆதிமூர்த்தி
செந்தாது புடைகன் சூழ்ந்த திருச்சோற்றுத்துறையனாரே 7

அம் கதிரோன் அவனை அண்ணலாக் கருதவேண்டா
வெங்கதிரோன் வழியே போவதற்கு அமைந்து கொண்மின்
அம் கதிரோன் அவனை உடன்வைத்த ஆதிமூர்த்தி
செங்கதிரோன் வணங்கும் திருச்சோற்றுத்துறையனாரே 8

ஓதியே கழிக்கின்றீர்கள் உலகத்தீர் ஒருவன்தன்னை
நீதியால் நினைக்கமாட்டீர் நின்மலன் என்று சொல்லீர்
சாதியா நான்முகனும் சக்கரத்தானும் காணாச்
சோதியாய்ச் கடர்அது ஆனார் திருச்சோற்றுத்துறையனாரே 9

மற்று நீர் மனம்வையாதே மறுமையைக் கழிக்க வேண்டில்
பெற்றது ஆர் உபாயம்தன்னால் பிரானையே பிதற்றுமின்கள்
கற்று வந்து அரக்கன் ஓடிக் கயிலாயமலை எடுக்கச்
செற்று உகந்து அருளிச்செய்தார் திருச்சோற்றுத்துறையனாரே 10

113. திருச்சோற்றுத்துறை

திருமுறை : 4 (85 வது பதிகம்)

திரு விருத்தம்

காலை எழுந்து கடிமலர் தூயன தாம் கொணர்ந்து
மேலைஅமரர் விரும்பும் இடம் விரையான் மலிந்த
சோலை மணம் கமழ் சோற்றுத்துறை உறைவார் சடைமேல்
மாலை மதியம் அன்றோ எம்பிரானுக்கு அழகியதே. 1

வண்டு அணை கொன்றையும் வன்னியும் மத்தழம் வாள்அரவும்
கொண்டு அணைந்து ஏறு முடி உடையான் குரை சேர் கழற்கே
தொண்டு அணைந்து ஆடிய சோற்றுத்துறை உறைவார் சடைமேல்
வெண்தலைமாலை அன்றோ எம்பிரானுக்கு அழகியதே. 2

அளக்கும் நெறியினன் அன்பர்கள்தம் மனத்து ஆய்ந்து கொள்வான்
விளக்கும் அடியவர்மேல் வினை தீர்த்திடும் விண்ணவர்கோன்
துளக்கும் குழை அணி சோற்றுத்துறை உறைவார் சடைமேல்
திளைக்கும் மதியம்அன்றோ எம்பிரானுக்கு அழகியதே. 3

ஆய்ந்த கை வாள்அரவத்தொடு மால்விடை ஏறி எங்கும்
பேர்ந்த கை மான் இடம்ஆடுவர் பின்னுசடைஇடையே
சேர்ந்த கைம் மா மலர் துன்னிய சோற்றுத்துறை உறைவார்
ஏந்து கைச் சூலம் மழு எம்பிரானுக்கு அழகியதே. 4

கூற்றைத் கடந்ததும். கோள் அரவு ஆர்த்ததும் கோள் உழுவை
நீற்றில் துதைந்து திரியும் பரிசுஅதும் நாம் அறியோம்
ஆற்றில் கிடந்து அங்கு அலைப்ப அலைப்புண்டு அசைந்தது ஓக்கும்
சோற்றுத்துறை உறைவார் சடைமேலது ஓர் தூ மதியே. 5

வல்லாடி நின்று வலி பேசுவார் கோளர்வல்அசுரர்
கொல்லாடி நின்று குமைக்கிலும் வானவர் வந்து இறைஞ்சச்
சொல்லாடி நின்று பயில்கின்ற சோற்றுத்துறை உறைவார்
வில்ஆடி நின்ற நிலை எம்பிரானுக்கு அழகியதே. 6

ஆயம் உடையது நாம் அறிவோம் அரணத்தவரைக்
காயக் கணை சிலை வாங்கியும் எய்தும் துயக்கு அறுத்தான்
தூய வெண்ணீற்றினன் சோற்றுத்துறை உறைவார் சடைமேல்
பாயும் வெண்ணீர்த்திரைக்கங்கை எம்மானுக்கு அழகியதே. 7

அண்டர் அமரர் கடைந்து எழுந்து ஓடிய நஞ்சுஅதனை
உண்டும் அதனை ஒடுக்க வல்லான் மிக்க உம்பர்கள்கோன்
தொண்டு பயில்கின்ற சோற்றுத்துறை உறைவார் சடைமேல்
இண்டை மதியம்அன்றோ எம்பிரானுக்கு அழகியதே. 8

கடல் மணிவண்ணன் கருதிய நான்முகன்தான் அறியான்
விடம் அணி கண்ட கண்டம் உடையவன் தான் எனை ஆள்உடையான்
சுடர் அணிந்து ஆடிய சோற்றுத்துறை உறைவார் சடைமேல்
படம் மணி நாகம்அன்றோ எம்பிரானுக்கு அழகியதே. 9

இலங்கைக்கு இறைவன் இருபதுதோளும் முடி நெரியக்
கலங்க விரலினால் ஊன்றி அவனைக் கருத்து அழித்த
துலங்கல் மழுவினான் சோற்றுத்துறை உறைவார் சடைமேல்
இலங்கும் மதியம்அன்றோ எம்பிரானுக்கு அழகியதே. 10

114. திருச்சோற்றுத்துறை

திருமுறை : 5 (33 வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

கொல்லை ஏற்றினர் கோள் அரவத்தினர்
தில்லைச் சிற்றம்பலத்து உறை செல்வனார்
தொல்லைஊழியர் சோற்றுத்துறையர்க்கே
வல்லையாய்ப் பணி செய் மட நெஞ்சமே.

1

முத்தியாக ஒரு தவம் செய்திலை
அத்தியால் அடியார்க்கு ஒன்று அளித்திலை
தொத்து நின்று அலர் சோற்றுத்துறையர்க்கே
பத்தியாய்ப் பணி செய் மட நெஞ்சமே.

2

ஒட்டி நின்ற உடல் உறு நோய்வினை
கட்டி நின்ற கழிந்து அவை போய் அறத்
தொட்டு நின்றும் அச் சோற்றுத்துறையர்க்கே
பட்டியாய்ப் பணி செய் மட நெஞ்சமே.

3

ஆதியான் அண்டவாணர்க்கு அருள் நல்கும்
நீதியான் என்றும் நின்மலனே என்றும்
சோதியான் என்றும் சோற்றுத்துறையர்க்கே
வாதியாய்ப் பணி செய் மட நெஞ்சமே.

4

ஆட்டினாய் அடியேன் வினை ஆயின
ஒட்டினாய் ஒரு காதில் இலங்கு வெண்
தோட்டினாய் என்று சோற்றுத்துறையர்க்கே
நீட்டி நீ பணி செய் மட நெஞ்சமே.

5

பொங்கி நின்று எழுந்த கடல் நஞ்சினைப்
பங்கி உண்டது ஓர் தெய்வம் உண்டோ சொலாய்
தொங்கி நீ என்றும் சோற்றுத்துறையர்க்குத்
தங்கி நீ பணி செய் மட நெஞ்சமே.

6

ஆணி போல நீ ஆற்ற வலியைகாண்
ஏணி போல் இழிந்து ஏறியும் ஏங்கியும்
தோணி ஆகிய சோற்றுத்துறையர்க்கே
பூணியாய்ப் பணி செய் மட நெஞ்சமே.

7

பெற்றம் ஏறில் என் பேய் படை ஆகில் என்
பற்றில் ஆடு அரவேஅது பூணில் என்
சுற்றி நீ என்றும் சோற்றுத்துறையர்க்கே
பற்றி நீ பணி செய் மட நெஞ்சமே.

8

அல்லியான் அரவு ஐந்தலை நாகணைப்
பள்ளியான் அறியாத பரிசுளலாம்
சொல்லி நீ என்றும் சோற்றுத்துறையர்க்கே
புல்லி நீ பணி செய் மட நெஞ்சமே.

9

மிண்டரோடு விரவியும் வீறு இலாக்
குண்டர்தம்மைக் கழிந்து உய்யப் போந்து நீ
தொண்டு செய்து என்றும் சோற்றுத்துறையர்க்கே
உண்டு நீ பணி செய் மட நெஞ்சமே.

10

வாழ்ந்தவன் வலி வாள் அரக்கன்தனை
ஆழ்ந்து போய் அலற விரல் ஊன்றினான்
சூழ்ந்த பாரிடம் சோற்றுத்துறையர்க்குத்
தாழ்ந்து நீ பணி செய் மட நெஞ்சமே.

11

115. திருச்சோற்றுத்துறை

திருமுறை : 6 (44 வது பதிகம்) திருத்தாண்டகம்
இறைவர் : தொலையாச்செல்வர், ஓதவனேசுவரர் இறைவி : ஒப்பிலா அம்மை அன்னபூரணி

மூத்தவனாய் உலகுக்கு முந்தினானே
முறைமையால் எல்லாம் படைக்கின்றானே
ஏத்துஅவனாய் ஏழ்உலகும் ஆயினானே
இன்பனாய்த் துன்பம் களைகின்றானே
காத்தவனாய் எல்லாம் தான் காண்கின்றானே
கடுவினையேன் தீவினையைக் கண்டு போகத்
தீர்த்தவனே திருச் சோற்றுத்துறை உளானே
திகழ் ஒளியே சிவனே உன் அபயம் நானே. 1

தலையவனாய் உலகுக்கு ஓர் தன்மையானே
தத்துவனாய்ச் சார்ந்தவர்க்கு இன் அமுது ஆனானே
நிலையவனாய் நின் ஒப்பார் இல்லாதானே
நின்று உணராக் கூற்றத்தைச் சீறிப் பாய்ந்த
கொலையவனே கொல் யானைத் தோல் மேல் இட்ட
கூற்றுவனே கொடிமதில்கள் மூன்றும் எய்த
சிலையவனே திருச் சோற்றுத்துறை உளானே
திகழ் ஒளியே சிவனே உன் அபயம் நானே 2

முற்றாத பால்மதியம் சூடினானே
முளைத்து எழுந்த கற்பகத்தின் கொழுந்து ஒப்பானே
உற்றார் என்று ஒருவரையும் இல்லாதானே
உலகு ஒம்பும் ஒண்குடரே ஒதும் வேதம்
கற்றானே எல்லாக்கலைஞானமும்
கல்லாதேன் தீவினைநோய் கண்டு போகச்
செற்றானே திருச் சோற்றுத்துறை உளானே
திகழ் ஒளியே சிவனே உன் அபயம் நானே. 3

கண்ணவனாய் உலகுஎல்லாம் காக்கின்றானே
 காலங்கள் ஊழி கண்டு இருக்கின்றானே
 விண்ணவானய் விண்ணவர்க்கும் அருள்செய்வானே
 வேதனாய் வேதம் விரித்திட்டானே
 எண்ணவனே எண்ணார் புரங்கள் மூன்றும்
 இமையாமுன் எரி கொளுவ நோக்கி நக்க
 திண்ணவனே திருச்சோற்றுத்துறை உளானே
 திகழ் ஒளியே சிவனே உன் அபயம் நானே. 4

நம்பனே நால்மறைகள் ஆயினானே
 வல்லானே ஞானக்கூத்தா நடமாட
 கம்பனே கச்சி மா நகர் உளானே
 கடிமதில்கள் மூன்றினையும் பொடியா எய்த
 அம்பனே அளவு இலாப் பெருமையானே
 அடியார்கட்கு ஆரமுதே ஆன்ஏறு ஏறும்
 செம்பொனே திருச் சோற்றுத்துறை உளானே
 திகழ் ஒளியே சிவனே உன் அபயம் நானே. 5

ஆர்ந்தவனே உலகுஎல்லாம் நீயே ஆகி
 அமைந்தவனே அளவு இலாப் பெருமையானே
 கூர்ந்தவனே குற்றாலம் மேய கூத்தா
 கொடு மூஇலையதுஓர்குலம் ஏந்திப்
 பேர்ந்தவனே பிரளயங்கள்எல்லாம் ஆய
 பெம்மான் என்று எப்போதும் பேசும் நெஞ்சில்
 சேர்ந்தவனே திருச் சோற்றுத்துறை உளானே
 திகழ் ஒளியே சிவனே உன் அபயம் நானே. 6

வானவனாய் வண்மை மனத்தினானே

மா மணி சேர் வானோர்பெருமான் நீயே
கானவனாய் ஏனத்தின் பின் சென்றானே
கடிய அரணங்கள் மூன்று அட்டானே
தானவனாய்த் தண் கயிலை மேவினானே
தன் ஒப்பார் இல்லாத மங்கைக்கு என்றும்
தேனவனே திருச் சோற்றுத்துறை உளானே
திகழ் ஒளியே சிவனே உன் அபயம் நானே 7

தன்னவனாய் உலகுஎல்லாம் தானே ஆகித்

தத்துவனாய் சார்ந்தார்க்கு இன் அமுது ஆனானே
என்னவனாய் என் இதயம் மேவினானே
ஈசனே பாசவினைகள் தீர்க்கும்
மன்னவனே மலைமங்கை பாகம் ஆக
வைத்தவனே வானோர் வணங்கும் பொன்னித்
தென்னவனே திருச் சோற்றுத்துறை உளானே
திகழ் ஒளியே சிவனே உன் அபயம் நானே 8

எறிந்தானே எண்திசைக்கும் கண் ஆனானே

ஏழ்உலகம்எல்லாம் முன்னாய் நின்றானே
அறிந்தார்தாம் ஓர் இருவர் அறியா வண்ணம்
ஆதியும் அந்தமும் ஆகி அங்கே
பிறிந்தானே பிறர் ஒருவர் அறியா வண்ணம்
பெம்மான் என்று எப்போதும் ஏத்தும் நெஞ்சில்
செறிந்தானே திருச் சோற்றுத்துறை உளானே
திகழ் ஒளியே சிவனே உன் அபயம் தானே 9

மை அனைய கண்டத்தாய் மாலும் மற்றை
 வானவரும் அறியாத வண்ணச் சூலக்
 கையவனே கடிஇலங்கைக் கோனை அன்ற
 கால்விரலால் கதிர் முடியும் தோளும் செற்ற
 மெய்யவனே அடியார்கள் வேண்டிற்று ஈயும்
 விண்ணவனே விண்ணப்பம் கேட்டு நல்கும்
 செய்யவனே திருச் சோற்றுத்துறை ஁ளானே
 திகழ் ஒளியே சிவனே உன் அபயம் நானே 10

திருச்சிற்றம்பலம்

116. திருவேதிக்குடி

திருமுறை : 4 (90 வது பதிகம்) திரு விருத்தம்
 இறைவர் : வேதபுரீசுவரர், ஆராவமுதுநாதர் இறைவி : மங்கையர்க்கரசி

கையது கால் எரி நாகம் கனல்விடு சூலம்அது
 வெய்யது வேலைநஞ்சு உண்ட விரிசடை விண்ணவர்கோன்
 செய்யினில் நீலம் மணம் கமழும் திருவேதிக்குடி
 ஐயனை ஆரா அமுதினை நாம் அடைந்து ஆடுதுமே. 1

கைத்தலை மான்மறி ஏந்திய கையன் கனல் மழுவன்
 பொய்த்தலை ஏந்தி நல் பூதி அணிந்து பலி திரிவான்
 செய்த்தலை வாளைகள் பாய்ந்து உகளும் திருவேதிக்குடி
 அத்தனை ஆரா அமுதினை நாம் அடைந்து ஆடுதுமே. 2

முன் பின் முதல்வன் முனிவன் எம் மேலைவினை கழித்தான்
 அன்பின் நிலை இல் அவுணர்புரம் பொடி ஆன செய்யும்
 செம்பொனை நல் மலர்மேலவன் சேர் திருவேதிக்குடி
 அன்பனை நம்மை உடையனை நாம் அடைந்து ஆடுதுமே. 3

பத்தர்கள் நாளும் மறவார் பிறவியை ஒன்று அறுப்பான்
முத்தர்கள் முன்னம் பணிசெய்து பார்இடம்முன் உயர்த்தான்
கொத்தன கொன்றை மணம் கமழும் திருவேதிக்குடி
அத்தனை ஆரா அமுதினை நாம் அடைந்து ஆடுதுமே. 4

ஆன் அணைந்து ஏறும் குறி குணம் ஆர் அறிவார் அவர் கை
மான் அணைந்து ஆடும் மதியும் புனலும் சடைமுடியன்
தேன் அணைந்து ஆடி வண்டு பயில் திருவேதிக்குடி
ஆன் அண்ணந்து ஆடும் மழுவனை நாம் அடைந்து ஆடுதுமே. 5

எண்ணும் எழுத்தும் குறியும் அறிபவர் தாம் மொழியப்
பண்ணின் இசை மொழி பாடிய வானவர்தாம் பணிவார்
திண்ணென் வினைகளைத் தீர்க்கும் பிரான் திருவேதிக்குடி
நண்ண அரிய அமுதினை நாம் அடைந்து ஆடுதுமே. 6

ஊர்ந்த விடை உகந்து ஏறிய செல்வனை நாம் அறியோம்
ஆர்ந்த மடமொழி மங்கை ஓர்பாகம் மகிழ்ந்து உடையான்
சேர்ந்த புனல் சடைச் செல்வப் பிரான் திருவேதிக்குடிச்
சார்ந்த வயல் அணி தண்ணமுதை அடைந்து ஆடுதுமே. 7

எரியும் மழுவின் எண்ணியும் மற்றொருவன் தலையுள்
திரியும் பலியின் தேயமும் நாடும் எல்லாம் உடையான்
விரியும் பொழில் அணி சேறு திகழ் திருவேதிக்குடி
அரிய அமுதினை அன்பர்களோடு அடைந்து ஆடுதுமே. 8

மை அணி கண்டன் மறை விரி நாவன் மதித்து உகந்த
மெய் அணி நீற்றன் விழுமிய வெண்மழுவாள்படையன்
செய்யகமலம் மணம் கமழும் திருவேதிக்குடி
ஐயனை ஆரா அமுதினை நாம் அடைந்து ஆடுதுமே. 9

வருத்தனை வாள் அரக்கன் முடி தோளொடு பத்து இறுத்த
 பொருத்தனைப் பொய்யா அருளனைப் பூதப்படை உடைய
 திருத்தனைத் தேவர்பிரான் திருவேதிக்கு உடைய
 அருத்தனை ஆரா அமுதினை நாம் அடைந்து ஆடுதுமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

117. திருக்கருகாவூர்

திருமுறை : 6 (15 வது பதிகம்) திருத்தாண்டகம்
 இறைவர் : முல்லைவனேசுவரர் இறைவி : கரும்பனையாளம்மை, கர்ப்பரட்சி

குருகாம் வயிரமாம் கூறு நாளாம்

கொள்ளும் கிழமையாம் கோளேதானாம்
 பருகா அமுதமாம் பாலின் நெய்யாம்
 பழத்தின் இரதமாம் பாட்டிற் பண்ணாம்
 ஒரு கால் உமையாள் ஒர்பாகனுமாம்
 உள் நின்ற நாவிற்கு உரையாடியாம்
 கருவாய் உலகுக்கு முன்னே தோன்றும்
 கண்ணாம் கருகாவூர் எந்தைதானே. 1

வித்தாம் முளை ஆகும் வேரேதானாம்

வேண்டும் உருவமாம் விரும்பி நின்ற
 பத்தாம் அடியர்க்கு ஓர் பாங்கனுமாம்
 பால்நிறமுமாம் பரஞ்சோதிதானாம்
 தொத்தாம் அமரர்கணம் சூழ்ந்து போற்றத்
 தோன்றாது என் உள்ளத்தின் உள்ளே நின்ற
 கத்தாம் அடியேற்குக் காணா காட்டும்
 கண்ணாம் கருகாவூர் எந்தைதானே. 2

பூத்தானாம் பூவின் நிறத்தானுமாம்

பூக்குளால் வாசமாய் மன்னி நின்ற
கோத் தானாம் கோல்வளையாள் கூறன் ஆகும்
கொண்ட சமயத்தார் தேவனாகி
ஏத்தாதார்க்கு என்றும் இடரே துன்பம்
ஈவானாம் என் நெஞ்சத்துள்ளே நின்று
காத்தானாம் காலன் அடையாவண்ணம்
கண்ணாம் கருகாவூர் எந்தைதானே.

3

இரவனாம் எல்லி நடம் ஆடியாம் .

எண்திசைக்கும் தேவனாம் என் ஊனாம்
அரவனாம் அல்லல் அறுப்பானுமாம்
ஆகாசமூர்த்தி யாம் ஆன்ஏறு ஏறும்
குரவன் ஆம் கூற்றை உதைத்தான்தானாம்
கூறாத வஞ்சக் குயலர்க்கு என்றும்
கரவனாம் காட்சிக்கு எளியானுமாம்
கண்ணாம் கருகாவூர் எந்தைதானே.

4

படைத்தானாம் பாரை இடந்தான் ஆகும்

பரிசு ஒன்று அறியாமை நின்றான் தானாம்
உடைத்தானாம் ஒன்னார் புரங்கள்மூன்றும்
ஒள் அழலால் மூட்டி ஒடுக்கி நின்று
அடைத்தானாம் சூலம் மழு ஓர் நாகம்

அசைத்தானாம் ஆன்ஏறு ஒன்று ஊர்ந்தான் ஆகும்
கடைத்தானாம் கள்ளம் அறுவார் நெஞ்சின்
கண்ணாம் கருகாவூர் எந்தைதானே.

5

மூலனாம் மூர்த்தியாம் முன்னேதானாம்
 மூவாத மேனி முக்கண்ணினானாம்
 சீலனாம் சேர்ந்தார் இடர்கள் தீர்க்கும்
 செல்வனாம் செஞ்சுடர்க்கு ஓர் சோதிதானாம்
 மாலனாம் மங்கை ஓர்பங்கன் ஆகும்
 மன்றுஆடியாம் வானோர் தங்கட்கு எல்லாம்
 காலனாம் காலனைக் காய்ந்தான் ஆகும்
 கண்ணாம் கருகாவூர் எந்தைதானே.

6

அரை சேர் அரவனாம் ஆலத்தானாம்
 ஆதிரை நாளானாம் அண்டவானோர்
 திரை சேர் திருமுடித் திங்களானாம்
 தீவினைநாசன் என் சிந்தையானாம்
 உரை சேர் உலகத்தார் உள்ளானுமாம்
 உமையாள் ஓர்பாகனாம் ஒத வேலிக்
 கரை சேர் கடல் நஞ்சை உண்டான் ஆகும்
 கண்ணாம் கருகாவூர் எந்தைதானே.

7

துடியாம் துடியின் முழக்கம்தானாம்
 சொல்லுவார் சொல்எல்லாம் சோதிப்பானாம்
 படிதானாம் பாவம் அறுப்பான் ஆகும்
 பால்நீற்றனாம் கூற்றை உதைத்தான் ஆகும்
 கொடியானாம் கூற்றை உதைத்தான் ஆகும்
 கூறாத வஞ்சக் குயலர்க்கு என்றும்
 கடியானாம் காட்சிக்கு அரியான் ஆகும்
 கண்ணாம் கருகாவூர் எந்தைதானே.

8

விட்டு உருவம் கிளர்கின்ற சோதியானாம்
 விண்ணவர்க்கும் அறியாத சூழலானாம்
 பட்டு உருவ மாலயானைத் தோல் கீண்டானாம்
 பலபலவும் பாணி பயின்றான்தானாம்
 எட்டு உருவ மூர்த்தியாம் எண்தோளானாம்
 என் உச்சிமேலானாம் எம்பிரானாம்
 கட்டு உருவம் கடியானைக் காய்ந்தானாகும்
 கண்ணாம் கருகாவூர் எந்தைதானே.

9

பொறுத்திருந்த புள்ஊர்வான் உள்ளானாகி
 உள் இருந்து அங்கு உள் நோய் களைவான்தானாய்
 செறுத்திருந்த மும்மதில்கள் மூன்றும் வேவச்
 சிலை குனியத் தீ மூட்டும் திண்மையானாம்
 அறுத்திருந்த கையானாம் அம் தார் அல்லி
 இருந்தானை ஒரு தலையைத் தெரிய நோக்கிக்
 கறுத்திருந்த கண்டம் உடையான்போலும்
 கண்ணாம் கருகாவூர் எந்தைதானே.

10

ஒறுத்தானாம் ஒன்னார் புரங்கள்மூன்றும்
 ஒள் அழலை மாட்டி உடனே வைத்து
 இறுத்தானாம் எண்ணான் முடிகள்பத்தும்
 இசைந்தானாம் இன்னிசைகள் கேட்டானாகும்
 அறுத்தானாம் அஞ்சும் அடக்கி அங்கே
 ஆகாய மந்திரமும் ஆனான் ஆகும்
 கறுத்தானாம் காலனைக் காலால் வீழ்க்
 கண்ணாம் கருகாவூர் எந்தைதானே.

11

118. திருப்பாலைத்துறை

திருமுறை : 5 (51 வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவர் : பாலைவனநாதர்

இறைவி : தவளவெண்ணகையம்மை

நீல மா மணிகண்டத்தார் நீள் சடைக்
கோல மா மதி கங்கையும் கூட்டினார்
சூல மான் மழு ஏந்திச் சுடர் முடிப்
பால்நெய் ஆடுவர் பாலைத்துறையரே.

1

கவள மா களிற்றின் உரி போர்த்தவர்
தவள வெண்நகை மங்கை ஓர்பங்கினர்
திவள வானவர் போற்றித் திசைதொழும்
பவளமேனியர் பாலைத்துறையரே.

2

மின்னின் நுண்இடைக் கன்னியர் மிக்கு எங்கும்
பொன்னிநீர் மூழ்கிப் போற்றி அடி தொழ
மன்னி நால்மறையோடு பல்கீதமும்
பன்னினார் அவர் பாலைத்துறையரே.

3

நீடு காடு இடமாய் நின்ற பேய்க்கணம்
கூடு பூதம் குழுமி நின்று ஆர்க்கவே
ஆடினார் அழகு ஆகிய நால்மறை
பாடினார் அவர் பாலைத்துறையரே.

4

சித்தர் கன்னியர் தேவர்கள் தானவர்
பித்தர் நான்மறை வேதியர் பேணிய
அத்தனே நமை ஆள்உடையாய் எனும்
பத்தர்கட்கு அன்பர் பாலைத்துறையரே

5

விண்ணினார் பணிந்து ஏத்த வியப்புஉறும்
மண்ணினார் மறவாது சிவாய என்று
எண்ணினார்க்கு இடமா எழில் வானகம்
பண்ணினார் அவர் பாலைத்துறையரே 6

சூரவனார் கொடுகொட்டியும் கொக்கரை
விரவினார் பண் கெழுமிய வீணையும்
மருவு நாண்மலர் மல்லிகை செண்பகம்
பரவு நீர்ப் பொன்னிப் பாலைத்துறையரே 7

தொடரும் தொண்டரைத் துக்கம் தொடர்ந்து வந்து
அடரும்போது அரனாய் அருள்செய்பவர்
கடலின் நஞ்சு அணி கண்டவர் கடிபுனல்
படரும் செஞ்சடைப் பாலைத்துறையரே 8

மேகம் தோய் பிறை சூடுவர் மேகலை
நாகம் தோய்ந்த அரையினர் நல் இயல்
போகம் தோய்ந்த புணர்முலை மங்கை ஓர்
பாகம் தோய்ந்தவர் பாலைத்துறையரே 9

வெங் கண் வாள் அரவு ஆட்டி வெருட்டுவர்
அங் கணார் அடியார்க்கு அருள் நல்குவர்
செங்கண் மால் அயன் தேடற்கு அரியவர்
பைங்கண் ஏற்றினர் பாலைத்துறையரே 10

உரத்தினால் அரக்கன் உயர்மாமலை
நெருக்கினானை நெரித்து அவன் பாடலும்
இரக்கமா அருள்செய்த பாலைத்துறை
கரத்தினால் தொழுவார் வினை ஓயுமே 11

119. திருநல்லூர்

திருமுறை : 4 (97 வது பதிகம்)

திருவிருத்தம்

இறைவர் : பெரியாண்டவர், கலியாணசுந்தரேசுவரர் இறைவி : திரிபுரசுந்தரி, கல்யாணசுந்தரி

அட்டுமின் இல் பலி என்றுஎன்று அகம் கடைதோறும் வந்து
மட்டு அவிழும் குழலார் வளை கொள்ளும் வகை என்கொலோ
கொட்டிய பாணி எடுத்திட்ட பாதமும் கோள் அரவும்
நட்டம் நின்று ஆடிய நாதர் நல்லூர் இடம்கொண்டவரே. 1

பெண் இட்டம் பண்டையது அன்று இவை பெய் பலிக்கு என்று உழல்வார்
நண்ணிட்டு வந்து மனை புகுந்தாரும் நல்லூர் அகத்தே
பண் இட்ட பாடலர் ஆடலராய்ப் பற்றி நோக்கி நின்று
கண்ணிட்டுப் போயிற்றுக் காரணம் உண்டு கறைக்கண்டரே. 2

பட ஏர் அரவுஅல்குல் பாவை நல்லீர் பகலே ஒருவர்
இடுவார் இடைப் பலி கொள்பவர் போல வந்து இல் புகுந்து
நடவார் அடிகள் நடம் பயின்று ஆடிய கூத்தர்கொலோ
வடபால் கயிலையும் தென்பால் நல்லூரும் தம் வாழ் பதியே. 3

செஞ்சுடர்ச் சோதிப் பவளத்திரள் திகழ் முத்து அனைய
நஞ்சு அணி கண்டன் நல்லூர் உறை நம்பனை நான் ஒரு கால்
துஞ்சஇடைக் கண்டு கனவின்தலைத் தொழுதேற்கு அவன்தான்
நெஞ்சஇடை நின்று அகலான் பலகாலமும் நின்றனனே. 4

வெண்மதி சூடி விளங்க நின்றானை விண்ணோர்கள் தொழ
நண் இலயத்தொடு பாடல் அறாத நல்லூர் அகத்தே
திண் நிலயம்கொண்டு நின்றான் திரி புரம்மூன்று எரித்தான்
கண்ணுளும் நெஞ்சத்து அகத்துளும் உள கழல்சேவடியே. 5

தேற்றப்படத் திரு நல்லூர் அகத்தே சிவன் இருந்தால்
தோற்றப்படச் சென்று கண்டுகொள்ளார் தொண்டர் துன்மதியால்
ஆற்றில் கெடுத்துக் குளத்தினில் தேடிய ஆதரைப் போல்
காற்றின் கடுத்து உலகுஎல்லாம் திரிதர்வர் காண்பதற்கே. 6

நாள் கொண்ட தாமரைப்பூத் தடம் சூழ்ந்த நல்லூர் அகத்தே
கீள் கொண்ட கோவணம் கா என்று சொல்லிக் கிறிபடத் தான்
வாள் கொண்ட நோக்கி மனைவியொடும் அங்கு ஓர் வாணிகனை
ஆட்கொண்ட வார்த்தை உரைக்கும் அன்றோ இவ் அகலிடமே. 7

அறை மல்கு பைங்கழல் ஆர்ப்ப நின்றான் அணி ஆர் சடைமேல்
நறை மல்கு கொன்றைஅம்தார் உடையானும் நல்லூர் அகத்தே
பறை மல்கு பாடலன் ஆடலன் ஆகிப் பரிசு அழித்தான்
பிறை மல்கு செஞ்சடை தாழ் நின்று ஆடிய பிஞ்ஞகனே. 8

மன்னிய மா மறையோர் மகிழ்ந்து ஏத்த மருவி எங்கும்
துன்னிய தொண்டர்கள் இன்னிசை பாடித் தொழுது நல்லூர்க்
கன்னியர்தாமும் கனவு இடை உன்னிய காதலரை
அன்னியர் அற்றவர் அங்கணனே அருள் நல்கு! என்பரே. 9

திருவமர் தாமரை சீர் வளர் செங்கழுநீர் கொள் நெய்தல்
குருவமர் கோங்கம் குரா மகிழ் சண்பகம் கொன்றை வன்னி
மருவமர் நீள் கொடி மாடம் மலி மறையோர்கள் நல்லூர்
உருவமர் பாகத்து உமையவள் பாகனை உள்குதுமே. 10

செல் ஏர் கொடியன் சிவன் பெருங்கோயில் சிவபுரமும்
வல்லேன் புகவும் மதில் சூழ் இலங்கையர் காவலனைக்
கல் ஆர் முடியொடு தோள் இறச் செற்ற கழல்அடியான்
நல்லூர் இருந்த பிரான் அல்லனோ நம்மை ஆள்பவனே. 11

120. திருநல்லூர்

திருமுறை : 6 (14 வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

இறைவர் : கல்யாணசுந்தரேசுவரர்

இறைவி : கல்யாணசுந்தரி

நினைந்து உருகும் அடியாரை நைய வைத்தார்

நில்லாமே தீவினைகள் நீங்க வைத்தார்

சினம் திருகு களிற்று உரிவைப்போர்வை வைத்தார்

செழு மதியின்தளிர் வைத்தார் சிறந்து வானோர்

இனம் துருவி மணி மகுடத்து ஏறத் துற்ற

இனமலர்கள் போது அவிழ்ந்து மது வாய்ப் பில்கி

நனைந்தனைய திருவடி என் தலைமேல் வைத்தார்

நல்லூர் எம்பெருமானார் நல்ல வாறே. 1

பொன் நலத்த நறுங்கொன்றை சடைமேல் வைத்தார்

புலிஉரியின் அதள் வைத்தார் புனலும் வைத்தார்

மன் நலத்த திரள்தோள்மேல் மழுவாள் வைத்தார்

வார் காதில் குழை வைத்தார் மதியும் வைத்தார்

மின் நலத்த நுண்இடையாள் பாகம் வைத்தார்

வேழத்தின்உரி வைத்தார் வெண்நூல் வைத்தார்

நல் நலத்த திருவடி என் தலைமேல் வைத்தார்

நல்லூர் எம்பெருமானார் நல்ல வாறே. 2

தோடு ஏறும் மலர்க்கொன்றை சடைமேல் வைத்தார்

துன் எருக்கின்வடம் வைத்தார் துவலை சிந்தப்

பாடு ஏறு படு திரைகள் எறிய வைத்தார்

பனிமத்தமலர் வைத்தார் பாம்பும் வைத்தார்

சேடு ஏறு திருநுதல்மேல் நாட்டம் வைத்தார்
 சிலை வைத்தார் மலை பெற்ற மகளை வைத்தார்
 நாடு ஏறு திருவடி என் தலைமேல் வைத்தார்
 நல்லூர் எம்பெருமானார் நல்ல வாறே. 3

வில் அருளி வரு புருவத்து ஒருத்தி பாகம்
 பொருத்து ஆகி விரிசடைமேல் அருவி வைத்தார்
 கல் அருளி வரிசிலையா வைத்தார் ஊராக்
 கயிலாயமலை வைத்தார் கடலூர் வைத்தார்
 சொல் அருளி அறம் நால்வர்க்கு அறிய வைத்தார்
 சுடுசுடலைப் பொடி வைத்தார் துறவி வைத்தார்
 நல் அருளால் திருவடி என் தலைமேல் வைத்தார்
 நல்லூர் எம்பெருமானார் நல்ல வாறே. 4

விண் இரியும் திரிபுரங்கள் எரிய வைத்தார்
 வினை தொழுவார்க்கு அற வைத்தார் துறவி வைத்தார்
 கண்ணரியால் காமனையும் பொடியா வைத்தார்
 கடிக்கமலம்மலர் வைத்தார் கயிலை வைத்தார்
 திண் எரியும் தண்புனலும் உடனே வைத்தார்
 திசை தொழுது மிசை அமரர் திகழ்ந்து வாழ்த்தி
 நண்ணரிய திருவடி என் தலைமேல் வைத்தார்
 நல்லூர் எம்பெருமானார் நல்ல வாறே. 5

உற்று உலவு பிணி உலகத்து எழுமை வைத்தார்
 உயிர் வைத்தார் உயிர் செல்லும் கதிகள் வைத்தார்
 மற்று அமரர்கணம் வைத்தார் அமரர் காணா
 மறை வைத்தார் குறைமதியம் வளர வைத்தார்

செற்றம் மலி ஆர்வமொடு காமலோபம்

சிறவாத நெறி வைத்தார் துறவி வைத்தார்
நற்றவர் சேர் திருவடி என் தலைமேல் வைத்தார்
நல்லூர் எம்பெருமானார் நல்ல வாறே.

6

மாறு மலைந்தார் அரணம் எரிய வைத்தார்

மணி முடிமேல் அர வைத்தார் அணி கொள் மேனி
நீறு மலிந்து எரிஆடல் நிலவ வைத்தார்

நெற்றிமேல் கண் வைத்தார் நிலையம் வைத்தார்
ஆறு மலைந்து அறு திரைகள் எறிய வைத்தார்
ஆர்வத்தால் அடி அமரர் பரவ வைத்தார்
நாறுமலர்த் திருவடி என் தலைமேல் வைத்தார்
நல்லூர் எம்பெருமானார் நல்ல வாறே.

7

குலங்கள் மிகு மலை கடல்கள் ஞாலம் வைத்தார்

குரு மணி சேர் அர வைத்தார் கோலம் வைத்தார்
உலம் கிளரும் அரவத்தின் உச்சி வைத்தார்

உண்டுஅருளி விடம் வைத்தார் எண்தோள் வைத்தார்
நிலம் கிளரும் புனல் கனலுள் அனிலம் வைத்தார்
நிமிர்விகம்பின் மிசை வைத்தார் நினைந்தார் இந் நாள்
நலம் கிளரும் திருவடி என் தலைமேல் வைத்தார்
நல்லூர் எம்பெருமானார் நல்ல வாறே.

8

சென்று உருளும் கதிர்இரண்டும் விசும்பில் வைத்தார்

திசைபத்தும் இரு நிலத்தில் திருந்த வைத்தார்
நின்றுஅருளி அடி அமரர் வணங்க வைத்தார்
நிறை தவழும் மறை பொருளும் நிலவ வைத்தார்

கொன்று அருளிக் கொடுங் கூற்றம் நடுங்கி ஓடக்
 குரைகழல்சேவடி வைத்தார் விடையும் வைத்தார்
 நன்று அருளும் திருவடி என் தலைமேல் வைத்தார்
 நல்லூர் எம்பெருமானார் நல்ல வாறே. 9

பாம்பு உரிஞ்சி மதி கிடந்து திரைகள் ஏங்கப்
 பணிக்கொன்றை சடை வைத்தார் பணிசெய் வானோர்
 ஆம் பரிசு தமக்கு எல்லாம் அருளும் வைத்தார்
 அடு கடலைப் பொடி வைத்தார் அழகும் வைத்தார்
 ஒம்பரிய வல்வினைநோய் தீர வைத்தார்
 உமையை ஒருபால் வைத்தார் உகந்து வானோர்
 நாம் பரவும் திருவடி என் தலைமேல் வைத்தார்
 நல்லூர் எம்பெருமானார் நல்ல வாறே. 10

குலம் கிளரும் வரு திரைகள் ஏழும் வைத்தார்
 குரு மணி சேர் மலை வைத்தார் மலையைக் கையால்
 உலம் கிளர எடுத்தவன் தோள் முடியும் நோவ
 ஒருவிரலால் உற வைத்தார் இறைவா என்று
 புலம்புதலும் அருளொடு போர் வாளும் வைத்தார்
 புகழ் வைத்தார் புரிந்து ஆளாக் கொள்ள வைத்தார்
 நலம் கிளரும் திருவடி என் தலைமேல் வைத்தார்
 நல்லூர் எம்பெருமானார் நல்ல வாறே. 11

பதிக வரலாறு (நினைந்துருகு)

திருச்சத்திமுற்றத்திருந்த சிவக்கொழுந்தைச் சென்று வழிபட்ட நாவுக்கரசர் அங்கு 'கோவாய் முடுகி யடுதிறற் கூற்றம் குமைப்பதன் முன் பூவார் அடிச்சுவடு என்மேல் பொறித்துவை' என்று திருவடி தீட்சை செய்யுமாறு வேண்ட இறைவன் நல்லூருக்கு வருமாறு பணித்தருளினார். அப்பணியை மேற்கொண்டு நாயனார் நல்லூரை அடைந்து இறைவனை வணங்கி மகிழ்ந்து எழும்போதில், 'உன்னுடைய நினைப்பதனை முடிக்கின்றோம்' என்று அவர் சென்னி மிசைத் திருவடிமலர் சூட்டியருளலும் 'நினைந்துருகு மடியாரை' என்னும் இத்திருத்தாண்டகத்தை எடுத்துத் திருப்பாட்டின் இறுதிதோறும் 'திருவடிஎன் தலைமேல் வைத்தார்' நல்லூர் எம்பெருமானார் நல்லவாறே' என்று வைத்துப் பாடி அருளினார்.

121. திருச்சத்திமுற்றம்

திருமுறை : 4 (96 வது பதிகம்)

திருவிருத்தம்

இறைவர் : சிவக்கொழுந்தீசர்

இறைவி : பெரியநாயகி

கோவாய் முடுகி அடுதிறல் கூற்றம் குமைப்பதன்முன்
பூவார் அடிச்சவடு என்மேல் பொறித்துவை போக விடில்
மூவா முழுப்பழி மூடும்கண்டாய் முழங்கும் தழல் கைத்
தேவா திருச் சத்திமுற்றத்து உறையும் சிவக்கொழுந்தே. 1

காய்ந்தாய் அநங்கன் உடலம் பொடிபடக் காலனை முன்
பாய்ந்தாய் உயிர் செகப் பாதம் பணிவார்தம் பல்பிறவி
ஆய்ந்துஆய்ந்து அறுப்பாய் அடியேற்கு அருளாய் உன் அன்பர் சிந்தை
சேர்ந்தாய் திருச் சத்திமுற்றத்து உறையும் சிவக்கொழுந்தே. 2

பொத்து ஆர் குரம்பை புகுந்து ஐவர் நாளும் புகல் அழிப்ப
மத்து ஆர் தயிர் போல் மறுகும் என் சிந்தை மறுக்கு ஒழிவி
அத்தா அடியேன் அடைக்கலம்கண்டாய் அமரர்கள்தம்
சித்தா திருச் சத்திமுற்றத்து உறையும் சிவக்கொழுந்தே. 3

நில்லாக் குரம்பை நிலையாக் கருதி இந் நீள் நிலத்து ஒன்று
அல்லாக் குழி வீழ்ந்து அயர்வு உறுவேனை வந்து ஆண்டுகொண்டாய்
வில் ஏர் புருவத்து உமையாள் கணவா விடின் கெடுவேன்
செல்வா திருச் சத்திமுற்றத்து உறையும் சிவக்கொழுந்தே. 4

கரு உற்று இருந்து உன் கழலே நினைந்தேன் கருப்புவிடில்
தெருவில் புகுந்தேன் திகைத்தடியேனைத் திகைப்பு ஒழிவி
உருவில் திகழும் உமையாள் கணவா விடின் கெடுவேன்
திருவின் பொலி சத்திமுற்றத்து உறையும் சிவக்கொழுந்தே. 5

வெம்மை நமன்தமர் மிக்கு விரவி விழுப்பதன்முன்
 இம்மை உன் தாள் என்தன் நெஞ்சத்து எழுதிவை ஈங்கு இகழில்
 அம்மை அடியேற்கு அருளுதி என்பது இங்கு ஆர் அறிவார்
 செம்மை தரு சத்திமுற்றத்து உறையும் சிவக்கொழுந்தே. 6

விட்டார் புரங்கள் ஒரு நொடி வேவ ஓர் வெங்கணையால்
 சுட்டாய் என் பாசத்தொடர்பு அறுத்து ஆண்டுகொள் தும்பி பம்பும்
 மட்டு ஆர் குழலி மலைமகள் பூசை மகிழ்ந்து அருளும்
 சிட்டா திருச் சத்திமுற்றத்து உறையும் சிவக்கொழுந்தே. 7

இகழ்ந்தவன் வேள்வி அழித்திட்டு இமையோர் பொறை இரப்ப
 நிகழ்ந்திட அன்றே விசயமும் கொண்டது நீலகண்டா
 புகழ்ந்த அடியேன்தன் புன்மைகள் தீர்ப் புரிந்து நல்காய்
 திகழ்ந்த திருச் சத்திமுற்றத்து உறையும் சிவக்கொழுந்தே. 8

தக்கு ஆர்வம் எய்திச் சமண் தவிர்ந்து உன்தன் சரண் புகுந்தேன்
 எக் காதல் எப் பயன் உன் திறம் அல்லால் எனக்கு உளதே
 மிக்கார் திலையுள் விருப்பா மிக வடமேரு என்னும்
 திக்கா திருச் சத்திமுற்றத்து உறையும் சிவக்கொழுந்தே. 9

பொறித் தேர் அரக்கன் பொருப்பு எடுப்பு உற்றவன் பொன்முடி தோள்
 இற தாள் ஒருவிரல் ஊன்றிட்டு அலற இரங்கி ஒள்வாள்
 குறித்தே கொடுத்தாய் கொடியேன் செய் குற்றக் கொடுவினைநோய்
 செறுத்தாய் திருச் சத்திமுற்றத்து உறையும் சிவக்கொழுந்தே. 10

122. திருப்பழையாறை வடதளி

திருமுறை : 5 (58 வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவர் : சோமநாதர்,

இறைவி : சோமகலா நாயகி,

வடதளிநாதர், தரம்புரீசர்

கௌரியம்மை, விமல நாயகி

தலைஎலாம் பறிக்கும் சமண்கையர் உள்
நிலையினால் மறைத்தால் மறைக்க ஒண்ணுமே
அலையின் ஆர் பொழில் ஆறை வடதளி
நிலையினான் அடியே நினைந்து உய்ம்மினே. 1

மூக்கினால் முரன்று ஒதி அக் குண்டிகை
தூக்கினார் குலம் தூர் அறுத்தே தனக்கு
ஆக்கினான் அணியாறை வடதளி
நோக்கினார்க்கு இல்லையால் அருநோய்களே. 2

குண்டரைக் குணம் இல்லரைக் கூறையில்
மிண்டரைத் துரந்த விமலன்தனை
அண்டரைப் பழையாறை வடதளிக்
கண்டரைத் தொழுது உய்ந்தன கைகளே. 3

முடையரைத் தலை முண்டிக்கும் மொட்டரைக்
கடையரைக் கடிந்தார் கனல் வெண்மழுப்
படையரைப் பழையாறை வடதளி
உடையரைக் குளிர்ந்து உள்கும் என் உள்ளமே. 4

ஒள் அரிக்கணார் முன் அமண் நின்று உணும்
கள்ளரைக் கடிந்த கருப்புஊறலை
அள்ளல் அம் புனல் ஆறை வடதளி
வள்ளலைப் புகழ்த் துயர் வாடுமே. 5

நீதியைக் கெட நின்று அமணை உணும்
சாதியைக் கெடுமா செய்த சங்கரன்

ஆதியை பழையாறை வடதளிச்
சோதியைத் தொழுவார் துயர் தீருமே. 6

திரட்டு இரைக்கவளம் திணிக்கும் சமண்
பிரட்டரைப் பிரித்த பெருமான் தனை

அருள் திறத்து அணி ஆறை வடதளித்
தெருட்டரைத் தொழத் தீவினை தீருமே. 7

ஓது இனத்து எழுத்து அஞ்ச உணராச் சமண்
வேதனைப்படுத்தானை வெங் கூற்று உதை
பாதனைப் பழையாறை வடதளி
நாதனைத் தொழ நம் வினை நாசமே. 8

வாய் இருந்தமிழே படித்து ஆள் உறா
ஆயிரம் சமணும் அழிவு ஆக்கினான்
பாயிரும் புனல் ஆறை வடதளி
மேயவன் என வல்வினை வீடுமே. 9

செருத்தனைச் செய்யும் சேண் அரக்கன் உடல்
எருத்து இற விரலால் இறை ஊன்றிய
அருத்தனைப் பழையாறை வடதளித்
திருத்தனைத் தொழுவார் வினை தேயுமே. 10

பதிக வரலாறு (தலையெலாம்பறிக்)

திருநாவுக்கரசு நாயனார் திருப்பழையாறையை அடைந்து அங்கு வடதளியில் சிவபெருமானைச் சமணர் மறைத்து இருத்தலைக் கேள்வியுற்று அவ் விமானத்தின் அருகே ஓரிடத்தில், 'சுவாமி, தேவரீரது வண்ணங்கண்டு வணங்கி அன்றிப்போகேன், பந்தங்கொண்ட குண்டர் திறம்பாற்றியருளும்' என்று திருவழுது செய்யாது எழுந்தருளி இருந்தார். அதனை உணர்ந்த இறைவனும் அவர் எண்ணம் முடித்தற்குத் திருவுளங்கொண்டு அரசனது கனவிற் சென்று 'மன்னனே, அறிவிலமணர் மறைக்க நாமிருந்தோம். வாகீசன் நம்மைக் கண்டு கும்பிட உண்ணாதிருக்கின்றான், நம்மை வெளிப்படுத்தி நெறியிலமணரை அழித்து நீக்கிப்போக்கு' என்று அருளிச் செய்து அடையாளங்களைத் தெரிவித்துப் போயினார். அரசனும் விழித்தெழுந்து வணங்கிக் கண்ட வியப்பினை மந்திரிகட்கு இயம்பி அவரோடு விரைந்து சென்று அடையாளத்தின் வழியே இறைவனைக் கண்டு சமணர் செய்த வஞ்சனையை எண்ணி வருந்திச் சுவாமிகளைக் கண்டு திருவடியிலே வணங்கிச் சமணர்களையெல்லாம் யானைகளால் மிதிப்பித்துக்கொண்டு ஒழித்து இறைவனுக்கு விமானம் முதலிய திருப்பணிகளைச் செய்து நிபந்தங்களையும் அமைத்து வணங்கினான். பின்னர் நாயனார் ஆலயத்தினுள்ளே எழுந்தருளிச் சுவாமி தரிசனஞ் செய்து 'தலையெலாம் பறிக்குஞ் சமண்கையருள் நிலையினான் மறைத்தான் மறைக்கொண்ணுமே' என்று இத் திருக்குறுந்தொகையைப் பாடி அருளினார்.

123. திருவலஞ்சுழி

திருமுறை : 5 (66 வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

ஓதமார் கடலின் விடம் உண்டவன்
பூதநாயகன் பொற்கயிலைக்கு இறை
மாதொர்பாகன் வலஞ்சுழி ஈசனைப்
பாதம் ஏத்தப் பறையும் நம் பாவமே.

1

கயிலைநாதன் கறுத்தவர் முப்புரம்
எயில்கள் தீ எழ வெல் வல வித்தகன்
மயில்கள் ஆலும் வலஞ்சுழி ஈசனைப்
பயில்கிலார்சிலர் பாவித்தொழும்பரே.

2

இளைய காலம் எம்மாளை அடைகிலாத்
துளை இலாச் செவித் தொண்டர்காள் நும் உடல்
வளையும் காலம் வலஞ்சுழி ஈசனைக்
களைகணாகக் கருதிநீர் உய்ம்மினே.

3

நறை கொள் பூம் புனல் கொண்டு எழு மாணிக்காய்க்
குறைவிலாக் கொடுங்கூற்று உதைத்திட்டவன்
மறை கொள் நாவன் வலஞ்சுழி மேவிய
இறைவனை இனி என்கொல் காண்பதே.

4

விண்டவர் புரம்மூன்றும் எரி கொளத்
திண் திறல் சிலையால் எரிசெய்தவன்
வண்டு பண் முரலும் தண் வலஞ்சுழி
அண்டனுக்கு அடிமைத்திறத்து ஆவனே.

5

படம் கொள் பாம்பொடு பால்மதிஅஞ்சடை
 அடங்க வாழ வல்லான் உம்பர்தம்பிரான்
 மடந்தைபாகன் வலஞ்சுழியான் அடி
 அடைந்தவர்க்கு அடிமைத்திறத்து ஆவனே. 6

நாக்கொண்டு பரவும் அடியார் வினை
 போக்க வல்ல புரிசடைப் புண்ணியன்
 மாக் கொள் சோலை வலஞ்சுழி ஈசன்தன்
 ஏக் கொளப் புரம்முன்று எரி ஆனவே. 7

தேடுவார் பிரமன்திருமாலவர்
 ஆடு பாதம் அவரும் அறிகிலார்
 மாட வீதி வலஞ்சுழி ஈசனைத்
 தேடுவான் உறுகின்றது என் சிந்தையே. 8

கண் பணிக்கும் கை கூப்பும் கண்முன்று உடை
 நண்பனுக்கு எனை நான் கொடுப்பேன் எனும்
 வண் பொன்னித் தென்வலஞ்சுழி மேவிய
 பண்பன் இப் பொனைச் செய்த பரிசு இதே. 9

இலங்கை வேந்தன் இருபதுதோள் இற
 நலம் கொள் பாதத்து ஒருவிரல் ஊன்றினான்
 மலங்கு பாய் வயல் சூழ்ந்த வலஞ்சுழி
 வலம்கொள்வார் அடி என் தலைமேலவே. 10.

124. திருவலஞ்சுழி

திருமுறை : 6 (72 வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

இறைவர் : கபர்த்தீசர்

இறைவி : வண்டு வாழ் குழல் மங்கை

அலையார் புனல்கங்கைநங்கை காண

அம்பலத்தில் அருநட்டம் ஆடி வேடம்

தொலையாத வென்றியார் நின்றியூரும்

நெடுங்களமும் மேவி விடையை மேற்கொண்டு

இலையார் படை கையில் ஏந்தி எங்கும்

இமையவரும் உமையவளும் இறைஞ்சி ஏத்த

மலை ஆர் திரள் அருவிப் பொண்ணி சூழ்ந்த

வலஞ்சுழியே புக்கு இடமா மன்னினாரே.

1

திருச்சிற்றம்பலம்

125. திருக்குடமூக்கு

திருமுறை : 5 (22 வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவர் : கும்பேசுவரர்

இறைவி : மங்களநாயகி

பூ வணத்தவன் புண்ணியன் நண்ணி அங்கு

ஆவணத்து உடையான் அடியார்களைத்

தீ வணத் திருநீறு மெய்ப்பூசி ஓர்

கோவணத்து உடையான் குடமூக்கிலே.

1

பூத்து ஆடிக் கழியாதே நீர் பூமியீர்

தீத்து ஆடி திறம் சிந்தையுள் வைம்மினோ

வேர்த்து ஆடும் காளிதன் விசை தீர்க என்று

கூத்து ஆடி உறையும் குடமூக்கிலே.

2

நங்கையாள் உமையாள் உறை நாதனார்
அங் கையாளொடு அறுபதம் தாழ்சடைக்
கங்கையாள் அவள் கன்னி எனப்படும்
கொங்கையாள் உறையும் குடமூக்கிலே. 3

ஓதா நாவன் திறத்தை உரைத்திரேல்
ஏதானும் இனிது ஆகும் இயமுனை
சேதா ஏறு உடையான் அமர்ந்த இடம்
கோதாவிரி உறையும் குடமூக்கிலே. 4

நக்கரையனை நாள்தொறும் நன்னெஞ்சே
வக்கரை உறைவானை வணங்கு நீ
அக்கு அரையோடு அரவு அரை ஆர்த்தவன்
கொக்கரை உடையான் குடமூக்கிலே. 5

துறவி நெஞ்சினர் ஆகிய தொண்டர்கள்
பிறவி நீங்கப் பிதற்றுமின் பித்தராய்
மறவனாய்ப் பார்த்தன்மேல் கணை தொட்ட எம்
குறவனார் உறையும் குடமூக்கிலே. 6

தொண்டர் ஆகித் தொழுது பணிமினோ
பண்டை வல்வினை பற்றுஅற வேண்டுவீர்
விண்டவர் புரம்மூன்று ஒரு மாத்திரைக்
கொண்டவன் உறையும் குடமூக்கிலே. 7

காமியம் செய்து காலம் கழியாதே
ஓமியம் செய்து அங்கு உள்ளத்து உணர்மினோ
சாமியோடு சரசுவதி அவள்
கோமியம் உறையும் குடமூக்கிலே. 8

சிரமம் செய்து சிவனுக்குப் பத்தராய்ப்
பரமனைப் பலநாளும் பயிற்றுமின்
பிரமன் மாலொடு மற்று ஒழிந்தார்க்கு எலாம்
குரவனார் உறையும் குடமூக்கிலே.

9

அன்றுதான் அரக்கன் கயிலாயத்தைச்
சென்று தான் எடுக்க உமை அஞ்சலும்
நன்று தான் நக்கு நல்விரல் ஊன்றிப் பின்
கொன்று கீதம் கேட்டான் குடமூக்கிலே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

126. திருக்குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டம்

திருமுறை : 6 (75 வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

இறைவர் : நாகேசுவரர், மடந்தைபாகர்

இறைவி : பெரியநாயகி

சொல் மலிந்த மறைநான்கு ஆறு அங்கம்ஆகிச்
சொல்பொருளும் கடந்த சுடர்ச்சோதிபோலும்
கல் மலிந்த கயிலைமலைவாணர்போலும்

கடல்நஞ்சம் உண்டு இருண்ட கண்டர்போலும்
மல் மலிந்த மணி வரைத்திண்தோளர்போலும்

மலைஅரையன்மடப்பாவை மணாளர்போலும்
கொன் மலிந்த மூஇலைவேல் குழகர்போலும்

குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டத்து எம் கூத்தனாரே. 1

கான் நல் இளங் கலி மறவன் ஆகிப் பார்த்தன்
கருத்து அளவு செருத் தொகுதி கண்டார்போலும்
ஆன் நல் இளங் கடு விடை ஒன்று ஏறி அண்டத்து
அப்பாலும் பலி திரியும் அழகர்போலும்

தேன் நல் இளந் துவலை மலி தென்றல் முன்றில்
 செழும் பொழில் பூம்பாளை விரி தேறல் நாளும்
 கூனல்இளம்பிறை தடவு கொடி கொள் மாடக்
 குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டத்து எம் கூத்தனாரே. 2

நீறு அலைத்த திருஉருவும் நெற்றிக்கண்ணும்
 நிலா அலைத்த பாம்பினொடு நிறை நீர்க்கங்கை
 ஆறு அலைத்த சடைமுடியும் அம் பொன் தோளும்
 அடியவர்க்குக் காட்டி அருள்புரிவார்போலும்
 ஏறு அலைத்த நிமிர்கொடி ஒன்று உடையர் போலும்
 ஏழ்உலகும் தொழு கழல் எம் ஈசர்போலும்
 கூறு அலைத்த மலைமடந்தைகொழுநர்போலும்
 குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டத்து எம் கூத்தனாரே. 3

தக்கனது பெரு வேள்வி தகர்த்தார்போலும்
 சந்திரனைக் கலை கவர்ந்து தரித்தார்போலும்
 செக்கர்ஒளி பவளஒளி மின்னின் சோதி
 செழுஞ் சுடர்த்தீ ஞாயிறு எனச் செய்யர்போலும்
 மிக்க திறல் மறையவரால் விளங்கு வேள்வி
 மிகு புகை போய் விண் பொழிய கழனிஎல்லாம்
 கொக்கு இனிய கனி சிதறித் தேறல் பாயும்
 குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டத்து எம் கூத்தனாரே. 4

காலன் வலி தொலைத்த கழல்காலர்போலும்
 காமன் எழில் அழல் விழுங்கக் கண்டார்போலும்
 ஆல்அதனில் அறம் நால்வர்க்கு அளித்தார்போலும்
 ஆணொடு பெண் அலி அல்லர் ஆனார் போலும்

நீலஉரு வயிர நிரை பச்சை செம்பொன்

நெடும் பளிங்கு என்று அறிவு அரிய நிறத்தார்போலும்
கோல மணி கொழித்து இழியும் பொன்னி நன்னீர்க்
குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டத்து எம் கூத்தனாரே. 5

முடி கொண்ட வளர்மதியும் மூன்றாய்த் தோன்றும்
முளைஞாயிறு அன்ன மலர்க்கண்கள் மூன்றும்
அடி கொண்ட சிலம்பு ஒலியும் அருளார் சோதி
அணி முறுவல் செவ்வாயும் அழகாய்த் தோன்றத்
துடி கொண்ட இடை மடவாள் பாகம் கொண்டு
சுடர்ச்சோதிக் கடிச் செம்பொன்மலை போல் இந் நாள்
குடிகொண்டு என் மனத்து அகத்தே புகுந்தார்போலும்
குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டத்து எம் கூத்தனாரே. 6

கார் இலங்கு திருஉருவத்தவற்கும் மற்றைக்
கமலத்தில் காரணற்கும் காட்சி ஒண்ணாச்
சீர் இலங்கு தழல்பிழம்பின் சிவந்தார்போலும்
சிலை வளைவித்து அவுணர் புரம் சிதைத்தார்போலும்
பார் இலங்கு புனல் அனல் கால் பரமாகாசம்
பருதி மதி சுருதியுமாய்ப் பரந்தார்போலும்
கூர் இலங்கு வேல் குமரன் தாதைபோலும்
குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டத்து எம் கூத்தனாரே. 7

பூச் சூழ்ந்த பொழில் தழுவ புகலூர் உள்ளார்
புறம்பயத்தார் அறம் புரி பூந்துருத்தி புக்கு
மாச் சூழ்ந்த பழனத்தார் நெய்த்தானத்தார்
மா தவத்து வளர் சோற்றுத்துறையார் நல்ல

தீச் சூழ்ந்த திகிரி திருமாலுக்கு ஈந்து

திரு ஆனைக்காவில் ஓர் சிலந்திக்கு அந் நாள்
கோச் சோழர்குலத்து அரசு கொடுத்தார்போலும்
குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டத்து எம் கூத்தனாரே. 8

பொங்கு அரவர் புலித்தோலர் புராணர் மார்பில்
பொறி கிளர் வெண்பூணூல் புனிதர்போலும்
சங்கு அரவக் கடல் முகடு தட்டவிட்டுச்
சதுர நடம்ஆட்டு உகந்த சைவர்போலும்
அங்கு அரவத் திருவடிக்கு ஆட்பிழைப்பத் தந்தை
அந்தணனை அற எறிந்தார்க்கு அருள் அப்போதே
கொங்கு அரவச்சடைக் கொன்றை கொடுத்தார்போலும்
குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டத்து எம் கூத்தனாரே. 9

ஏவி இடர்க்கடல்இடைப் பட்டு இளைக்கின்றேனை
இப்பிறவி அறுத்து ஏற வாங்கி ஆங்கே
கூவி அமருலகுஅனைத்தும் உருவிப் போகக்
குறியில் அறுகுணத்து ஆண்டுகொண்டார்போலும்
தாவி முதல் காவிரி நல் யமுனை கங்கை
சரசவதி பொற்றாமரைப்புட்கரணி தெண்ணீர்க்
கோவியொடு குமரி வரு தீர்த்தம் சூழ்ந்த
குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டத்து எம் கூத்தனாரே. 10

செறிகொண்ட சிந்தைதனுள் தெளிந்து தேறித்
தித்திக்கும் சிவபுவனத்து அமுதம்போலும்
நெறிகொண்ட குழலிஉமை பாகம்ஆக
நிறைந்து அமரர்கணம் வணங்க நின்றார்போலும்

மறி கொண்ட கரதலத்து எம் மைந்தர்போலும்
 மதில் இலங்கைக் கோன் மலங்க வரைக்கீழ் இட்டுக்
 குறி கொண்டஇன்இசை கேட்டு உகந்தார்போலும்
 குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டத்து எம் கூத்தனாரே. 11.

திருச்சிற்றம்பலம்

127 திருநாகேச்சரம்

திருமுறை : 4 (66 வது பதிகம்)

திரு நேரிசை

இறைவன்: சண்பகாரணியர், நாகநாதேசுவரர் இறைவி: குன்றமுலநாயகி

கச்சை சேர் அரவர்போலும் கறை அணி மிடற்றர்போலும்
 பிச்சை கொண்டு உண்பர்போலும் பேர் அருளாளர்போலும்
 இச்சையால் மலர்கள்தூவி இரவொடு பகலும் தம்மை
 நச்சவார்க்கு இனியர்போலும் நாகேச்சரவனாரே. 1

வேடு உறு வேடர் ஆகி விசயனோடு எய்தார்போலும்
 காடு உறு பதியர்போலும் கடிபுனல் கங்கைநங்கை
 சேடு எறி சடையர்போலும் தீவினை தீர்க்க வல்ல
 நாடு அறி புகழர்போலும் நாகேச்சரவனாரே. 2

கல் துணை வில்லதுஆகக் கடிஅரண் செற்றார் போலும்
 பொன் துணைப் பாதர்போலும் புலிஅதள் உடையார்போலும்
 சொல் துணை மாலைகொண்டு தொழுது எழுவார்க்கு எல்லாம்
 நல் துணை ஆவர்போலும் நாகேச்சரவனாரே. 3

கொம்பு அனாள் பாகர்போலும் கொடி உடை விடையர்போலும்
 செம்பொன் ஆர் உருவர்போலும் திகழ் திருநீற்றர்போலும்
 எம்பிரான் எம்மை ஆளும் இறைவனே என்று தம்மை
 நம்புவார்க்கு அன்பர்போலும் நாகேச்சரவனாரே. 4

கடகரி உரியர்போலும் கனல் மழுவாளர்போலும்
படஅரவு அரையர்போலும் பாரிடம்பலவும் கூடிக்
குடம் உடை முழுவம் ஆர்ப்பக் கூளிகள் பாட நாளும்
நடம் நவில் அடிகள்போலும் நாகேச்சரவனாரே. 5

பிறை உறு சடையர்போலும் பெண் ஒரு பாகர்போலும்
மறை உறு மொழியர்போலும் மால் மறையவன்தன்னோடும்
முறைமுறை அமரர் கூடி முடிகளால் வணங்க நின்ற
நறவுஅமர் கழலர்போலும் நாகேச்சரவனாரே. 6

வஞ்சகர்க்கு அரியர்போலும் மருவினோர்க்கு எளியர்போலும்
குஞ்சரத்து உரியர்போலும் கூற்றினைக் குமைப்பர்போலும்
விஞ்சையர் இரிய அன்று வேலைவாய் வந்து எழுந்த
நஞ்சு அணி மிடற்றர்போலும் நாகேச்சரவனாரே. 7

போகம் ஆர் மோடி கொங்கை புணர்தரு புனிதர்போலும்
வேகம் ஆர் விடையர்போலும் வெண்பொடிஆடும் மேனிப்
பாகம் மால் உடையர்போலும் பருப்பதவில்லர்போலும்
நாகம் நாண் உடையர்போலும் நாகேச்சரவனாரே. 8

கொக்கரை தாளம் வீணை பாணிசெய் குழகர்போலும்
அக்கு அரை அணிவர்போலும் ஐந்தலைஅரவர்போலும்
வக்கரை அமர்வர்போலும் மாதரை மையல் செய்யும்
நக்கரை உருவர்போலும் நாகேச்சரவனாரே. 9

வின்மையால் புரங்கள்மூன்றும் வெந்தழல் விரித்தார்போலும்
தன்மையால் அமரர்தங்கள் தலைவர்க்கும் தலைவர்போலும்
வன்மையால் மலை எடுத்தான் வலியினைத் தொலைவித்து ஆங்கே
நன்மையால் அளிப்பர்போலும் நாகேச்சரவனாரே. 10

128. திருநாகேச்சரம்

திருமுறை : 5 (52 வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

நல்லர் நல்லது ஓர் நாகம் கொண்டு ஆட்டுவர்
வல்லர் வல்வினை தீர்க்கும் மருந்துகள்
பல்இல்ஓடு கை ஏந்திப் பலி திரி
செல்வர்போல் திரு நாகேச்சரவரே.

1

நாவல் அம் பெருந்தீவினில் வாழ்பவர்
மேவி வந்து வணங்கி வினையொடு
பாவம் ஆயின பற்று அறுவித்திடும்
தேவர்போல் திரு நாகேச்சரவரே.

2

ஓதம் ஆர் கடலின் விடம் உண்டவர்
ஆதியார் அயனோடு அம்மார்க்கு எலாம்
மாது ஓர்கூறர் மழு வலன் ஏந்திய
நாதர்போல் திரு நாகேச்சரவரே.

3

சந்திரன்னொடு சூரியர்தாம் உடன்
வந்து சீர் வழிபாடுகள் செய்தபின்
ஐந்தலை அரவின் பணி கொண்டு அருள்
மைந்தர்போல் மணி நாகேச்சரவரே.

4

பண்டு ஓர் நாள் இகழ் வான் பழித் தக்கனார்
கொண்ட வேள்விக் குமண்டை அது கெடத்
தண்டமா விதாதாவின் தலை கொண்ட
செண்டர்போல் திரு நாகேச்சரவரே.

5

வம்பு பூங் குழல் மாது மறுக ஓர்
கம்ப யானை உரித்த கரத்தினர்
செம்பொன் ஆர் இதழிமலர்ச் செஞ்சடை
நம்பர்போல் திரு நாகேச்சரவரே. 6

மானை ஏந்திய கையினர் மை அறு
ஞானச் சோதியர் ஆதியர் நாமம்தான்
ஆன அஞ்சுளமுத்து ஓத வந்து அண்ணிக்கும்
தேனர்போல் திருநாகேச்சரவரே. 7

கழல் கொள் காலினர் காலனைக் காய்ந்தவர்
தழல் கொள் மேனியர் சாந்தவெண் நீறு அணி
அழகர் ஆல்நிழல்கீழ் அறம் ஓதிய
குழகர்போல் குளிர் நாகேச்சரவரே. 8

வட்ட மா மதில்மூன்றுஉடன் வல் அரண்
சுட்ட செய்கையர் ஆகிலும் சூழ்ந்தவர்
குட்ட வல்வினை தீர்த்துக் குளிர்விக்கும்
சிட்டர்போல் திரு நாகேச்சரவரே. 9

தூர்த்தன் தோள்முடிதாளும் தொலையவே
சேர்த்தினார் திருப்பாதத்து ஒருவிரல்
ஆர்த்து வந்து உலகத்தவர் ஆடிடும்
தீர்த்தர்போல் திரு நாகேச்சரவரே. 10.

129. திருநாகேச்சரம்

திருமுறை : 6 (66 வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

தாயவனை வானோர்க்கும் ஏனோருக்கும்

தலையவனை மலையவனை உலகம்எல்லாம்

ஆயவனைச் சேயவனை அணியான்தன்னை

அழல் அவனை நிழல் அவனை அறிய ஒண்ணா

மாயவனை மறையவனை மறையோர்தங்கள்

மந்திரனைத் தந்திரனை வளராநின்ற

தீயவனைத் திரு நாகேச்சரத்து உளானைச்

சேராதார் நன்னெறிக்கண் சேராதாரே.

1

உரித்தானை மதவேழம்தன்னை மின்னார்

ஒளி முடி எம்பெருமானை உமை ஒர்பாகம்

தரித்தானைத் தரியலர் தம் புரம் எய்தானை

தன் அடைந்தார் தம் வினைநோய் பாவம் எல்லாம்

அரித்தானை ஆல்அதன்கீழ் இருந்து நால்வர்க்கு

அறம் பொருள் வீடு இன்பம் ஆறுஅங்கம் வேதம்

தெரித்தானைத் திரு நாகேச்சரத்து உளானைச்

சேராதார் நன்னெறிக்கண் சேராதாரே.

2

கார் ஆனைஉரி போர்த்த கடவுள்தன்னைக்

காதலித்து நினையாத கயவர் நெஞ்சில்

வாரானை மதிப்பவர்தம் மனத்து உளானை

மற்று ஒருவர் தன் ஒப்பார் ஒப்பு இலாத

ஏராணை இமையவர்தம் பெருமான் தன்னை
இயல்பாகி உலகுளலாம் நிறைந்து மிக்க
சீராணைத் திரு நாகேச்சரத்து உளானைச்
சேராதார் நன்னெறிக்கண் சேராதாரே. 3

தலையாணை எவ்உலகும் தான் ஆனானைத்
தன் உருவம் யாவர்க்கும் அறிய ஒண்ணா
நிலையாணை நேசர்க்கு நேசன்தன்னை
நீள் வானமுகடு அதனைத் தாங்கி நின்ற
மலையாணை வரிஅரவு நாணாக் கோத்து
வல்அசுரர் புரம்முன்றும் மடிய எய்த
சிலையாணைத் திரு நாகேச்சரத்து உளானைச்
சேராதார் நன்னெறிக்கண் சேராதாரே. 4

மெய்யாணைத் தன் பக்கல் விரும்புவார்க்கு
விரும்பாத அரும்பாவியவர்கட்கு என்றும்
பொய்யாணைப் புறங்காட்டில் ஆடலானைப்
பொன் பொலிந்த சடையாணைப் பொடி கொள் பூதிப்
பையாணைப் பைஅரவம் அசைத்தான் தன்னைப்
பரந்தானைப் பவளமால்வரை போல் மேனிச்
செய்யாணைத் திரு நாகேச்சரத்து உளானைச்
சேராதார் நன்னெறிக்கண் சேராதாரே. 5

துறந்தானை அறம் புரியாத் துரிசர்தம்மைத்
தோத்திரங்கள் பல சொல்லி வானோர் ஏத்த
நிறைந்தானை நீர் நிலம் தீ வெளி காற்று ஆகி
நிற்பனவும் நடப்பனவும் ஆயினானை

மறந்தானைத் தன் நினையா வஞ்சர்தம்மை

அஞ்சுளழுத்தும் வாய் நவில வல்லோர்க்கு என்றும்

சிறந்தானைத் திரு நாகேச்சரத்து உளானைச்

சேராதார் நன்னெறிக்கண் சேராதாரே.

6

மறையானை மால்விடை ஒன்று ஊர்தியானை

மால்கடல்நஞ்சு உண்டானை வானோர்தங்கள்

இறையானை என் பிறவித்துயர் தீர்ப்பானை

இன்னமுதை மன்னிய சீர் ஏகம்பத்தில்

உறைவானை ஒருவரும் ஈங்கு அறியா வண்ணம்

என் உள்ளத்துள்ளே ஒளித்து வைத்த

சிறையானைத் திரு நாகேச்சரத்து உளானைச்

சேராதார் நன்னெறிக்கண் சேராதாரே.

7

எய்தானைப் புரம்முன்றும் இமைக்கும்போதில்

இரு விசும்பில் வருபுனைவைத் திருவார் சென்னிப்

பெய்தானைப் பிறப்புஇலியை அறத்தில் நில்லாப்

பிரமன்தன் சிரம் ஒன்றைக் கரம் ஒன்றினால்

கொய்தானைக் கூத்து ஆட வல்லான்தன்னைக்

குறி இலாக் கொடியேனை அடியேனாகச்

செய்தானைத் திரு நாகேச்சரத்து உளானைச்

சேராதார் நன்னெறிக்கண் சேராதாரே.

8

அளியானை அண்ணிக்கும் ஆன்பால்தன்னை

வான் பயிரை அப் பயிரின் வாட்டம் தீர்க்கும்

துளியானை அயன் மாலும் தேடிக் காணாச்

கடரானைத் துரிசு அறத் தொண்டுபட்டார்க்கு

எளியானை யாவாக்கும் அரியான்தன்னை
இன்கரும்பின் தன்னுள்ளால் இருந்த தேறல்
தெளியானைத் திரு நாகேச்சரத்து உளானைச்
சேராதார் நன்னெறிக்கண் சேராதாரே. 9

சீர்த்தானை உலகுஏழும் சிறந்து போற்றச்
சிறந்தானை நிறைந்து ஒங்கு செல்வன்தன்னைப்
பார்த்தானை மதனவேள் பொடியாய் வீழ்ப்
பனிமதி அம் சடையானைப் புனிதன்தன்னை
ஆர்த்து ஓடி மலை எடுத்த அரக்கன் அஞ்ச
அருவிரலால் அடர்த்தானை அடைந்தோர் பாவம்
தீர்த்தானைத் திரு நாகேச்சரத்து உளானைச்
சேராதார் நன்னெறிக்கண் சேராதாரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

130. திருவிடைமருதூர்

திருமுறை : 4 (35 வது பதிகம்) திருநேரிசை
இறைவர் : மருதவாணர், மகாலிங்கேசுவரர் இறைவி : நன்முலை நாயகி
காடு உடைச் சுடலை நீற்றர் கையில் வெண்தலையர் தையல்
பாடு உடைப்பூதம் சூழப் பரமனார் மருதவைப்பில்
தோடு உடைக் கைதையோடு சூழ் கிடங்குஅதனைச் சூழ்ந்த
ஏடு உடைக் கமல வேலி இடைமருது இடம்கொண்டாரே. 1

முந்தையார் முந்தி உள்ளார் மூவர்க்கும் முதல்வரானார்
சந்தியார் சந்தி உள்ளார் தவநெறி தரித்து நின்றார்
சிந்தையார் சிந்தை உள்ளார் சிவநெறி அனைத்தும் ஆனார்
எந்தையார் எம்பிரானார் இடைமருது இடம்கொண்டாரே. 2

கார் உடைக் கொன்றைமாலை கதிர் மணி அரவினோடு
நீர் உடைச் சடையுள் வைத்த நீதியார் நீதியாய்
போர் உடை விடை ஒன்று ஏற வல்லவர் பொன்னித் தென்பால்
ஏர் உடைக் கமலம் ஒங்கும் இடைமருது இடம் கொண்டாரே. 3

விண்ணினார் விண்ணின் மிக்கார் வேதங்கள் நான்கும் அங்கம்
பண்ணினார் பண்ணின் மிக்க பாடலார் பாவம் தீர்க்கும்
கண்ணினார் கண்ணின் மிக்க நுதலினார் காமற் காய்ந்த
எண்ணினார் எண்ணின் மிக்கார் இடைமருது இடம்கொண்டாரே. 4

வேதங்கள் நான்கும் கொண்டு விண்ணவர் பரவி ஏத்தப்
பூதங்கள் பாடி ஆடல் உடையவன் புனிதன் எந்தை
பாதங்கள் பரவி நின்ற பத்தர்க்குதங்கள் மேலை
ஏதங்கள் தீர நின்றார் இடைமருது இடம் கொண்டாரே. 5

பொறிஅரவு அரையில் ஆர்த்துப் பூதங்கள் பலவும் சூழ
முறி தரு வன்னி கொன்றை முதிர்சடை மூழ்க வைத்து
மறிதரு கங்கை தங்க வைத்தவர் எத்திசையும்
ஏறிதரு புனல் கொள் வேலி இடைமருது இடம்கொண்டாரே. 6

படர் ஒளி சடையினுள்ளால் பாய்புனல் அரவினோடு
சுடர்ஒளி மதியம் வைத்துத் தூ ஒளி தோன்றும் எந்தை
அடர் ஒளி விடை ஒன்று ஏற வல்லவர் அன்பர்தங்கள்
இடர் அவை கெடவும் நின்றார் இடைமருது இடம்கொண்டாரே. 7

கமழ்தரு சடையினுள்ளால் கடும்புனல் அரவினோடும்
தவழ்தரு மதியம் வைத்துத் தன் அடி பலரும் ஏத்த
மழுஅது வலங்கை ஏந்தி மாது ஒருபாகம் ஆகி
எழில் தரு பொழில்கள் சூழ்ந்த இடைமருது இடம்கொண்டாரே. 8

பொன்திகழ் கொன்றைமாலை புதுப்புனல் வன்னி மத்தம்
மின்திகழ் சடையில் வைத்து மேதகத் தோன்றுகின்ற
அன்று அவர் அளக்கல் ஆகா அனல் எரி ஆகி நீண்டார்
இன்று உடன் உலகம் ஏத்த இடைமருது இடம் கொண்டாரே. 9

மலைஉடன் விரவி நின்று மதி இலா அரக்கன் நூக்கத்
தலைஉடன் அடர்த்து மீண்டே தலைவனா அருள்கள் நல்கிச்
சிலை உடை மலையை வாங்கித் திரி புரம்மூன்றும் எய்தார்
இலை உடைக் கமல வேலி இடைமருது இடம்கொண்டாரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

131. திருவிடைமருதூர்

திருமுறை : 5 (14 வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

பாசம் ஒன்று இலராய் பலபத்தர்கள்
வாசம்நாள்மலர் கொண்டு அடி வைகலும்
ஈசன் எம்பெருமான் இடைமருதினில்
பூசம் நாம் புகுதும் புனல் ஆடவே. 1

மறையின் நாள்மலர் கொண்டு அடி வானவர்
முறையினால் முனிகள் வழிபாடுசெய்
இறைவன் எம்பெருமான் இடைமருதினில்
உறையும் ஈசனை உள்கும் என் உள்ளமே. 2

கொன்றைமாலையும் கூவிளம் மத்தமும்
சென்று சேரத் திகழ்சடை வைத்தவன்
என்றும் எந்தைபிரான் இடைமருதினை
நன்று கைதொழுவார் வினை நாசமே.

3

இம்மை வானவர் செல்வம் விளைத்திடும்
அம்மையே பிறவித்துயர் நீத்திடும்
எம்மை ஆளும் இடைமருதன் கழல்
செம்மையே தொழுவார் வினை சிந்துமே.

4

வண்டு அணைந்தன வன்னியும் கொன்றையும்
கொண்டு அணிந்த சடைமுடிக் கூத்தனார்
எண்திசைக்கும் இடைமருதா என
விண்டுபோய் அறும் மேலைவினைகளே.

5

ஏறுஅது ஏறும் இடைமருது ஈசனார்
கூறுவார் வினை தீர்க்கும் குழகனார்
ஆறு செஞ்சடை வைத்த அழகனார்
ஊறிஊறி உருகும் என் உள்ளமே.

6

விண்உளாரும் விரும்பப்படுபவர்
மண்உளாரும் மதிக்கப்படுபவர்
எண்ணினார் பொழில் சூழ் இடைமருதினை
நண்ணினாரை நண்ணா வினை நாசமே.

7

வெந்தவெண்பொடிப் பூசும் விகிர்தனார்
கந்தமாலைகள் சூடும் கருத்தனார்
எந்தை என் இடைமருதினில் ஈசனைச்
சிந்தையால் நினைவார் வினை தேயுமே.

8

வேதம் ஓதும் விரிசடை அண்ணலார்
பூதம் பாட நின்று ஆடும் புனிதனார்
ஏதம் தீர்க்கும் இடைமருதா என்று
பாதம் ஏத்தப் பறையும் நம் பாவமே.

9

கனியினும் கட்டி பட்ட கரும்பினும்
பனிமலர்க்குழல் பாவைநல்லாரினும்
தனி முடி கவித்து ஆளும் அரசினும்
இனியன் தன் அடைந்தார்க்கு இடைமருதனே.

10

முற்றிலா மதி சூடும் முதல்வனார்
ஒற்றினார் மலையால் அரக்கன் முடி
எற்றினார் கொடியார் இடைமருதினைப்
பற்றினாரைப் பற்றா வினைப் பாவமே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

132. திருவிடைமருதார்

திருமுறை : 5 (15 வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

பறையின் ஓசையும் பாடலின் ஓசையும்
மறையின் ஓசையும் வைகும் அயல்எலாம்
இறைவன் எங்கள் பிரான் இடைமருதினில்
உறையும் ஈசனை உள்கும் என் உள்ளமே.

1

மனத்துள் மாயனை மாசு அறு சோதியை
புனிற்றுப்பிள்ளை வெள்ளை மதி சூடியை
எனக்குத் தாயை எம்மான் இடைமருதனை
நினைத்திட்டு ஊறி நிறைந்தது என் உள்ளமே.

2

322 திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் தேவாரம்

வண்டு அணைந்தன வன்னியும் மத்தமும்
கொண்டு அணிந்த சடைமுடிக் கூத்தனை
எண்திசைக்கும் இடைமருதா என
விண்டுபோய் அறும் மேலைவினைகளே.

3

துணை இலாமையில் தூங்கு இருள் பேய்களோடு
அணையல் ஆவது எமக்கு அரிதே எனா
இணை இலா இடைமாமருதில் எழு
பணையில் ஆகமம் சொல்லும் தன் பாங்கிக்கே.

4

மண்ணை உண்ட மால் காணான் மலர் அடி
விண்ணை விண்டு அயன் காணான் வியன்முடி
மொண்ணை மா மருதா என்று என் மொய்குழல்
பண்ணை ஆயமும் தானும் பயிலுமே.

5

மங்கை காணக் கொடார் மணமாலையை
கங்கை காணக் கொடார் முடிக் கண்ணியை
நங்கைமீர் இடைமருதர் இந் நங்கைக்கே
எங்கு வாங்கிக் கொடுத்தார் இதழியே.

6

திருச்சிற்றம்பலம்

133. திருவிடைமருதூர்

திருமுறை : 6 (16 வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

சூலப்படை உடையார் தாமேபோலும்

சுடர்த் திங்கள்கண்ணி உடையார்போலும்

மாலை மகிழ்ந்து ஒருபால் வைத்தார்போலும்

மந்திரமும் தந்திரமும் ஆனார்போலும்

வேலைக் கடல் நஞ்சம் உண்டார்போலும்

மேல்வினைகள் தீர்க்கும் விகிர்தார்போலும்

ஏலக் கமழ்குழலாள் பாகர்போலும்

இடைமருது மேவிய ஈசனாரே.

1

கார் ஆர் கமழ்கொன்றைக்கண்ணிபோலும்

கார் ஆனை ஈர்உரிவை போர்த்தார்போலும்

பாரார் பரவப்படுவார்போலும்

பத்துப்பல்ஊழி பரந்தார்போலும்

சீரால் வணங்கப்படுவார்போலும்

திசை அனைத்துமாய் மற்றும் ஆனார்போலும்

ஏர் ஆர் கமழ்குழலாள் பாகர்போலும்

இடைமருது மேவிய ஈசனாரே.

2

வேதங்கள் வேள்வி பயந்தார்போலும்

விண்ணுலகும் மண்ணுலகும் ஆனார்போலும்

பூதங்களாய புராணர்போலும்

புகழ வளர் ஒளியாய் நின்றார்போலும்

பாதம் பரவப்படுவார்போலும்

பத்தர்களுக்கு இன்பம் பயந்தார்போலும்
ஏதங்களான கடிவார்போலும்

இடைமருது மேவிய ஈசனாரே.

3

திண் குணத்தார் தேவர்கணங்கள் ஏத்தித்

திசை வணங்கச் சேவடியை வைத்தார்போலும்
விண் குணத்தார் வேள்வி சிதைய நூறி

வியன்கொண்டல்மேல் செல் விகிர்தார்போலும்
பண் குணத்தார் பாடலோடு ஆடல் ஓவாப்

பரங்குன்றம் மேய பரமார்போலும்
எண்குணத்தார் எண்ணாயிரவார்போலும்

இடைமருது மேவிய ஈசனாரே.

4

ஊகம் முகில் உரிஞ்சு சோலை சூழ்ந்த

உயிர் பொழில் அண்ணாவில் உறைகின்றாரும்
பாகம் பணிமொழியாள் பாங்கராகிப்

படுவெண் தலையில் பலி கொள்வாரும்
மாகம் அடை மும்மதிலும் எய்தார்தாமும்

மணி பொழில் சூழ் ஆரூர் உறைகின்றாரும்
ஏகம்பம் மேயாரும் எல்லாம் ஆவார்

இடைமருது மேவிய ஈசனாரே.

5

ஐஇரண்டும் ஆறுஒன்றும் ஆனார்போலும்

அறு மூன்றும் நான் மூன்றும் ஆனார்போலும்
செய் வினைகள் நல்வினைகள் ஆனார்போலும்

திசை அனைத்துமாய் நிறைந்த செல்வார்போலும்

கொய் மலர் அம்கொன்றைச் சடையார்போலும்
கூத்துஆட வல்ல குழகர்போலும்
எய்ய வந்த காமனையும் காய்ந்தார்போலும்
இடைமருது மேவிய ஈசனாரே.

6

பிரியாத குணம் உயிர்கட்கு அஞ்சோடுஅஞ்சாய்ப்
பிரிவு உடைய குணம் பேசில் பத்தோடுஒன்றாய்
விரியாத குணம் ஒரு கால் நான்கே என்பர்
விரிவு இலாக் குணம் நாட்டத்து ஆறே என்பர்
தெரிவாய குணம்அஞ்சும் சமிதைஅஞ்சும்
பதம்அஞ்சும் கதிஅஞ்சும் செப்பினாரும்
எரியாய தாமரைமேல் இயங்கினாரும்
இடைமருது மேவிய ஈசனாரே.

7

தோலின் பொலிந்த உடையார்போலும்
கடர் வாய் அரவு அசைத்த சோதிபோலும்
ஆலம் அமுதாக உண்டார்போலும்
அடியார்கட்கு ஆர் அமுதம் ஆனார்போலும்
காலனையும் காய்ந்த கழலார்போலும்
கயிலாயம் தம் இடமாக் கொண்டார்போலும்
ஏலம் கமழ்குழலாள் பாகர்போலும்
இடைமருது மேவிய ஈசனாரே.

8

பைந்தளிர்க் கொன்றைஅம் தாரார்போலும்
படைக்கணாள் பாகம் உடையார்போலும்
அந்திவாய் வண்ணத்து அழகர்போலும்
அணி நீலகண்டம் உடையார்போலும்

வந்த வரவும் செலவும் ஆகி

மாறாது என் உள்ளத்து இருந்தார்போலும்
எம்தம் இடர் தீர்க்க வல்லார்போலும்

இடைமருது மேவிய ஈசனாரே.

9

கொன்றை அம் கூவிளமாலைதன்னைக்

குளிர்சடைமேல் வைத்து உகந்த கொள்கையாரும்
நின்ற அனங்கனை நீறா நோக்கி

நெருப்பு உருவமாய் நின்ற நிமலனாரும்
அன்று அவ் அரக்கன் அலறி வீழ

அரு வரையைக் காலால் அழுத்தினாரும்
என்றும் இடு பிச்சை ஏற்று உண்பாரும்

இடைமருது மேவிய ஈசனாரே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

134. திருவ்டைமருதூர்

திருமுறை : 6 (17 வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

இறைவர் : மருதவாணர், மகாலிங்கேசுவரர் இறைவி : நன்முலைநாயகி

ஆறு சடைக்கு அணிவர் அங்கைத் தீயர்

அழகர் படை உடையர் அம் பொன் தோள்மேல்
நீறு தடவந்து இடபம் ஏறி

நித்தம் பலி கொள்வர் மொய்ந்த பூதம்
கூறும் குணம் உடையார் கோவணத்தர்

கோள் தால வேடத்தர் கொள்கை சொல்லின்
ஈறும் நடுவும் முதலும் ஆவார்

இடைமருது மேவி இடம்கொண்டாரே.

1

மங்குல் மதி வைப்பர் வானநாடர்
 மடமான் இடம் உடையர் மாதராளைப்
 பங்கில் மிக வைப்பர் பால் போல் நீற்றர்
 பளிக்குவடம் புனைவர் பாவநாசர்
 சங்கு திரை உகளும் சாய்க்காடு ஆள்வர்
 சரிதைபல உடையர் தன்மை சொல்லின்
 எங்கும் பலி திரிவர் என் உள் நீங்கார்
 இடைமருது மேவி இடம்கொண்டாரே. 2

ஆல நிழல் இருப்பர் ஆகாயத்தர்
 அரு வரையின் உச்சியர் ஆணர் பெண்ணர்
 காலம்பல கழித்தார் கறை சேர் கண்டர்
 கருத்துக்குச் சேயார் தாம் கரணாதார்க்குத்
 கோலம்பல உடையர் கொல்லை ஏற்றர்
 கொடுமழுவர் கோழம்பம் மேய ஈசர்
 ஏலம் மணம் நாளும் ஈங்கோய் நீங்கார்
 இடைமருது மேவி இடம்கொண்டாரே. 3

தேசர் திறம் நினைவார் சிந்தை சேரும்
 செல்வர் திரு ஆளுர் என்றும் உள்ளார்
 வாச மலரின்கண் மான்தோல் போர்ப்பர்
 மருவும் கரிஉரியர் வஞ்சக் கள்வர்
 நேசர் அடைந்தார்க்கு அடையாதார்க்கு
 நிட்டுரவர் கட்டங்கர் நினைவார்க்கு என்றும்
 ஈசர் புனல் பொன்னித்தீர்த்தார் வாய்த்த
 இடைமருது மேவி இடம்கொண்டாரே. 4

கரப்பர் கரிய மனக் கள்வர்க்கு உள்ளம்
 கரவாதே தம் நினையகிற்பார் பாவம்
 துரப்பர் தொடு கடலின் நஞ்சும் உண்பர்
 தூய மறைமொழியர் தீயால் ஒட்டி
 நிரப்பர் புரம்மூன்றும் நீறு செய்வர்
 நீள்சடையர் பாய்விடை கொண்டு எங்கும் ஐயம்
 இரப்பர் எமை ஆள்வர் என் உள் நீங்கார்
 இடைமருது மேவி இடம்கொண்டாரே. 5

கொடி ஆர் இடபத்தர் கூத்தும் ஆடிக்
 குளிக்கொன்றை மேல் வைப்பர் கோலம் ஆர்ந்த
 பொடி ஆரும் மேனியம் பூதிப் பையர்
 புலித்தோலர் பொங்கு அரவர் பூணநூலர்
 அடியார் குடி ஆவர் அந்தணாளர்
 ஆகுதியின் மந்திரத்தார் அமரர் போற்ற
 இடி ஆர் களிற்று உரியர் எவரும் போற்ற
 இடைமருது மேவி இடம்கொண்டாரே. 6

பச்சைநிறம் உடையர் பாலர் சாலப்
 பழையர் பிழைஎல்லாம் நீக்கி ஆள்வர்
 கச்சைக் கதம்நாகம் பூண்ட தோளர்
 கலன் ஒன்று கை ஏந்தி இல்லம்தோறும்
 பிச்சை கொள நுகர்வர் பெரியர் சாலப்
 பிறங்கு சடைமுடியர் பேணும் தொண்டர்
 இச்சை மிக அறிவர் என்றும் உள்ளார்
 இடைமருது மேவி இடம்கொண்டாரே. 7

கா ஆர் சடைமுடியர் காரோணத்தர்
கயிலாயம் மன்னினார் பன்னும் இன்சொல்
பாவார் பொருளாளர் வாள் ஆர் கண்ணி
பயிலும் திருஉருவம் பாகம் மேயார்
பூ ஆர் பினல் அணவு புன்கூர் வாழ்வர்
புரம்முன்று ஒள் அழலாக் காயத் தொட்ட
ஏ ஆர் சிலைமலையர் எங்கும் தாமே
இடைமருது மேவி இடம்கொண்டாரே. 8

புரிந்தார் நடத்தின்கண் பூதநாதர்
பொழில் ஆரூர் புக்கு உறைவர் போந்து தம் இல்
பிரிந்தார் அகல்வாய்பேயும் தாமும்
பிரியார் ஒருநாளும் பேணுகாட்டில்
எரிந்தார் அனல் உகப்பர் ஏழில் ஓசை
எவ்இடத்தும் தாமே என்று ஏத்துவார்பால்
இருந்தார் இமையவர்கள் போற்ற என்றும்
இடைமருது மேவி இடம்கொண்டாரே. 9

விட்டு இலங்கு மா மழுவர் வேலைநஞ்சர்
விடங்கர் விரிபுனல் சூழ் வெண்காட்டு உள்ளார்
மட்டு இலங்கு தார் மாலை மார்பில் நீற்றர்
மழபாடியுள் உறைவர் மாகாளத்தர்
சிட்டு இலங்கு வல்அரக்கர்கோனை அன்று
செழு முடியும் தோள்ஐந் நான்கு அடரக் காலால்
இட்டு இரங்கி மற்று அவனுக்கு ஈந்தார் வென்றி
இடைமருது மேவி இடம்கொண்டாரே. 10

135. திருத்தென்குரங்காடுதுறை

திருமுறை : 5 (63 வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவர் : ஆபத்சகாயர்

இறைவி : வண்டார் கருமென் குழல்மங்கை

(ஆபத்சகாயேஸ்)

(பவளக்கொடியம்மை)

இரங்கா வன் மனத்தார்கள் இயங்கும் முப்
புரம் காவல் அழியப் பொடி ஆக்கினான்
தரங்கு ஆடும் தட நீர்ப் பொன்னித் தென்கரைக்
குரங்காடுதுறைக் கோலக் கபாலியே. 1

முத்தினை மணியைப் பவளத்து ஒளிர்
தொத்தினைச் கடர்ச்சோதியை சோலை சூழ்
கொத்து அலர் குரங்காடுதுறை உறை
அத்தன் என்ன அண்ணித்திட்டு இருந்ததே. 2

குளிர் புனல் குரங்காடுதுறையனைத்
தளிர்நிறத் தையல் பங்கனைத் தண்மதி
ஒளியனைந் நினைந்தேனுக்கு என் உள்ளமும்
தெளிவினைத் தெளியத் தெளிந்திட்டதே. 3

மணவன்காண் மலையாள் நெடு மங்கலக்
கணவன்காண் கலை ஞானிகள் காதல் எண்
குணவன்காண் குரங்காடுதுறைதனில்
அணவன்காண் அன்புசெய்யும் அடியார்க்கே. 4

ஞாலத்தார் தொழுது ஏத்திய நன்மையன்
காலத்தான் உயிர் போக்கிய காலினன்
நீலத்தார் மிடற்றான் வெள்ளை நீறு அணி
கோலத்தான் குரங்காடுதுறையனே. 5

ஆட்டினான் முன் அமணரோடு என் தனைப்
பாட்டினான் தன பொன் அடிக்கு இன்னிசை
வீட்டினான் வினை மெய் அடியாரொடும்
கூட்டினான் குரங்காடுதுறையனே. 6

மாத்தன்தான் மறையார் முறையால் மறை
ஓத்தன் தாருகன்தன் உயிர் உண்ட பெண்
போத்தன்தானவன் பொங்கு சினம் தணி
கூத்தன்தான் குரங்காடுதுறையனே. 7

நாடி நம் தமர் ஆயின தொண்டர்காள்
ஆடுமின் அழுமின் தொழுமின் அடி
பாடுமின் பரமன் பயிலும் இடம்
கூடுமின் குரங்காடுதுறையையே. 8

தென்றல்நன்நெடுங்தோர் உடையான் உடல்
பொன்ற வெங்கனல் பொங்க விழித்தவன்
அன்று அவ் அந்தகனை அயில்கூலத்தால்
கொன்றவன் குரங்காடுதுறையனே. 9

நற்றவம் செய்த நால்வர்க்கும் நல்அறம்
உற்ற நன்மொழியால் அருள்செய்த நல்
கொற்றவன் குரங்காடுதுறை தொழப்
பற்றும் தீவினை ஆயின பாறுமே. 10

கடுத்த தோர் அரக்கன் கயிலைம்மலை
எடுத்த தோள்தலை இற்று அலறவ்விரல்
அடுத்தலும் அவன் இன்னிசை கேட்டு அருள்
கொடுத்தவன் குரங்காடுதுறையனே. 11

136. திருநீலக்குடி

திருமுறை : 5 (72 வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவர் : நீலகண்டேசுவரர், நீலக்குடியிள்

இறைவி : உமையம்மை, அழகம்மை

வைத்த மாடும் மனைவியும் மக்கள் நீர்
செத்தபோது செறியார் பிரிவதே
நித்தம் நீலக்குடி அரனை நினை
சித்தம் ஆகில் சிவகதி சேர்திரே.

1

செய்யமேனியன் தேனொடு பால்தயிர்
நெய்அதுஆடிய நீலக்குடி அரன்
மையலாய் மறவா மனத்தார்க்கு எலாம்
கையில் ஆமலகக்கனி ஒக்குமே.

2

ஆற்ற நீள்சடை ஆயிழையாள் ஒரு
கூற்றன் மேனியில் கோலம்அது ஆகிய
நீற்றன் நீலக்குடி உடையான் அடி
போற்றினார் இடர் போக்கும் புனிதனே.

3

நாலுவேதியர்க்கு இன் அருள் நன்நிழல்
ஆலன் ஆலநஞ்சு உண்டு கண்டத்து அமர்
நீலன் நீலக்குடி உறை நின்மலன்
காலனார் உயிர் போக்கிய காலனே.

4

நேச நீலக்குடி அரனே எனா
நீசராய் நெடுமால் செய்த மாயத்தால்
ஈசன் ஓர் சரம் எய்ய எரிந்துபோய்
நாசம் ஆனார் திரிபுரநாதரே.

5

கொன்றைகுடியைக் குன்றமகளொடும்
 நின்ற நீலக்குடி அரனே எனீர்
 என்றும் வாழ்வு உகந்தே இறுமாக்கும் நீர்
 பொன்றும்போது நுமக்கு அறிவு ஒண்ணுமே.

6

கல்லினோடு எனைப் பூட்டி அமண்கையர்
 ஒல்லை நீர் புக நூக்க என் வாக்கினால்
 நெல்லு நீள் வயல் நீலக்குடி அரன்
 நல்ல நாமம் நவிற்பிறி உய்ந்தேன் அன்றே.

7

அழகியோம் இளையோம் எனும் ஆசையால்
 ஒழுகி ஆவி உடல் விடும் முன்னமே
 நிழல்அது ஆர் பொழில் நீலக்குடி அரன்
 கழல் கொள் சேவடி கைதொழுது உய்ம்மினே.

8

கற்றைச்செஞ்சடைக் காய் கதிர் வெண்திங்கள்
 பற்றிப் பாம்புஉடன் வைத்த பராபரன்
 நெற்றிக்கண் உடை நீலக்குடி அரன்
 சுற்றித் தேவர் தொழும் கழல் சோதியே.

9

தருக்கி வெற்புஅது தாங்கிய வீங்கு தோள்
 அரக்கனார் உடல் ஆங்கு ஓர்விரலினால்
 நெரித்து நீலக்குடி அரன் பின்னையும்
 இரக்கமாய் அருள்செய்தனன் என்பரே.

10

137. திருநல்லம்

திருமுறை : 5 (43 வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவர் : உமா மகேசுவரர்

இறைவி : மங்களநாயகி

கொல்லத்தான் நமனார்தமர் வந்தக்கால்
இல்லத்தார் செய்யல் ஆவது என் ஏழைகள்
நல்லத்தான் நமை ஆள் உடையான் கழல்
சொல்லத்தான் வல்லிரேல் துயர் தீருமே.

1

பொக்கம் பேசிப் பொழுது கழியாதே
துக்கம் தீர் வகை சொல்லுவன் கேண்மினோ
தக்கன் வேள்வி தகர்த்த தழல்வண்ணன்
நக்கன் சேர் நல்லம் நண்ணுதல் நன்மையே.

2

பிணிகொள் வார்குழல் பேதையர் காதலால்
பணிகள் மேவிப் பயன் இல்லை பாவிகள்
அணுக வேண்டில் அரன்நெறி ஆவது
நணுக நாதன் நகர்திரு நல்லமே.

3

தமக்கு நல்லது தம் உயிர் போயினால்
இமைக்கும்போதும் இராது இக் குரம்பைதான்
உமைக்கு நல்லவன்தான் உறையும் பதி
நமக்கு நல்லது நல்லம் அடைவதே.

4

உரை தளர்ந்து உடலார் நடுங்காமுனம்
நரைவிடை உடையான் இடம்நல்லமே
பரவுமின் பணிமின் பணிவாரொடே
விரவுமின் விரவாரை விடுமினே.

5

அல்லலாக ஐம்பூதங்கள் ஆட்டினும்
வல்லவாறு சிவாயநம என்று
நல்லம் மேவிய நாதன் அடி தொழ
வெல்ல வந்த வினைப்பகை வீடுமே. 6

மாதராரொடு மக்களும் சுற்றமும்
பேதம் ஆகிப் பிரிவதன் முன்னமே
நாதன் மேவிய நல்லம்நகர் தொழப்
போதுமின் எழுமின் புகல் ஆகுமே. 7

வெம்மையான வினைக்கடல் நீங்கி நீர்
செம்மையாய சிவகதி சேரலாம்
சும்மையார் மலர் தூவித் தொழுமினோ
நம்மை ஆளுடையான் இடம் நல்லமே. 8

காலமான கழிவதன் முன்னமே
ஏலுமாறு வணங்கி நின்று ஏத்துமின்
மாலும் மா மலரானொடு மாமறை
நாலும் வல்லவர் கோன் இடம்நல்லமே. 9

மல்லை மல்கிய தோள் அரக்கன் வலி
ஒல்லையில் ஒழித்தான் உறையும் பதி
நல்ல நல்லம் எனும் பெயர் நாவினால்
சொல்ல வல்லவர் தூநெறி சேர்வரே. 10

138. திருக்கோழம்பம்

திருமுறை : 5 (64 வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவர் : கோகிலேசுவரர்

இறைவி: செளந்திரநாயகி

வேழம்பத்து ஐவர் வேண்டிற்று வேண்டிப் போய்
ஆழம் பற்றி வீழ்வார் பல ஆதர்கள்
கோழம்பத்து உறை கூத்தன் குரைகழல்
தாழும் பத்தர்கள் சாலச் சதுரரே.

1

கயிலைநல்மலை ஆளும் கபாலியை
மயில்தியல் மலைமாதின் மணாளனைக்
குயில் பயில் பொழில் கோழம்பம் மேய என்
உயிரினை நினைந்து உள்ளம் உருகுமே.

2

வாழும் பான்மையர் ஆகிய வான் செல்வம்
தாழும் பான்மையர் ஆகித் தம் வாயினால்
தாழம்பூ மணம் நாரிய தாழ் பொழில்
கோழம்பா எனக் கூடிய செல்வமே.

3

பாடல் ஆக்கிடும் பண்ணொடு பெண்ணிவள்
கூடல் ஆக்கிடும் குன்றின் மணல்கொடு
கோடல் பூத்து அலர் கோழம்பத்துள் மகிழ்ந்து
ஆடும் கூத்தனுக்கு அன்புபட்டாள் அன்றே.

4

தளிர் கொள் மேனியள்தான் மிக அஞ்ச ஓர்
பிளிறு வாரணத்து ஈர்உரி போர்த்தவன்
குளிர் கொள் நீர் வயல் கோழம்பம் மேவினான்
நளிர் கொள் நீர் சடைமேலும் நயந்ததே.

5

நாதர் ஆவர் நமக்கும் பிறர்க்கும் தாம்
வேத நாவர் விடைக் கொடியார் வெற்பில்
கோதைமாதொடும் கோழம்பம் கோயில்கொண்ட
ஆதி பாதம் அடைய வல்லார்களே.

6

முன்னை நான் செய்த பாவம் முதல்அறப்
பின்னை நான் பெரிதும் அருள் பெற்றது
அன்னமார் வயல் கோழம்பத்துள் அமர்
பின்னல்வார்சடையானைப் பிதற்றியே.

7

ஏழைமாரிடம் நின்று இருகைக்கொடு உண்
கோழைமாரொடும் கூடிய குற்றமாம்
கூழை பாய் வயல் கோழம்பத்தான் அடி
ஏழையேன் முன் மறந்து அங்கு இருந்ததே.

8

அரவணைப் பயில் மால் அயன் வந்து அடி
பரவணைப் பரமாம் பரஞ்சோதியைக்
குரவணைக் குரவார் பொழில் கோழம்பத்து
உரவணை ஒருவர்க்கு உணர்வு ஒண்ணுமே.

9

சமர சூரபன்மாவைத் தடிந்த வேல்
குமரன் தாதை நன் கோழம்பம் மேவிய
அமரர்கோவினுக்கு அன்பு உடைத் தொண்டர்கள்
அமரலோகம்அது ஆள்உடையார்களே.

10

துட்டன் ஆகி மலை எடுத்து அஃதின்சீழ்ப்
பட்டு வீழ்ந்து படர்ந்து உய்யப்போயினான்
கொட்டம் நாரிய கோழம்பத்து ஈசன் என்று
இட்ட கீதம் இசைத்த அரக்கனே.

11

139. திருவாவடுதுறை

திருமுறை : 4 (56 வது பதிகம்)

திருநேரிசை

இறைவர் : மாசிலாமணியீசர், செம்பொன்தியாகர்

இறைவி : ஒப்பிலாமுலையம்மை

மாயிரு ஞாலம்எல்லாம் மலர்அடி வணங்கும்போலும்
பாயிருங் கங்கையாளைப் படர்ச்சடை வைப்பர்போலும்
காயிரும் பொழில்கள் சூழ்ந்த கழுமலஊரார்க்கு அம் பொன்
ஆயிரம் கொடுப்பர்போலும் ஆவடுதுறையனாரே. 1

மடந்தை பாகத்தர்போலும் மான்மறிக் கையர்போலும்
குடந்தையில் குழகர்போலும் கொல் புலித் தோலர்போலும்
கடைந்த நஞ்சு உண்பர்போலும் காலனைக் காய்வர்போலும்
அடைந்தவர்க்கு அன்பர்போலும் ஆவடுதுறையனாரே. 2

உற்ற நோய் தீர்ப்பர்போலும் உறு துணை ஆவர்போலும்
செற்றவர் புரங்கள்மூன்றும் தீ எழச் செறுவர்போலும்
கற்றவர் பரவி ஏத்திக் கலந்து உலந்து அலந்து பாடும்
அற்றவர்க்கு அன்பர்போலும் ஆவடுதுறையனாரே. 3

மழுவமர் கையர்போலும் மாதவள் பாகர்போலும்
எழு நுனை வேலர்போலும் என்பு கொண்டு அணிவர்போலும்
தொழுது எழுந்து ஆடிப் பாடித் தோத்திரம்பலவுஞ் சொல்லி
அழுமவர்க்கு அன்பர்போலும் ஆவடுதுறையனாரே. 4

பொடி அணி மெய்யர்போலும் பொங்கு வெண்நூலர்போலும்
கடியது ஓர் விடையர்போலும் காமனைக் காய்வர்போலும்
வெடிபடுதலையர்போலும் வேட்கையால் பரவும் தொண்டர்
அடிமையை ஆள்வர் போலும் ஆவடுதுறையனாரே. 5

வக்கரன் உயிரை வவ்வக் கண்மலர்கொண்டு போற்றச்
சக்கரம் கொடுப்பர்போலும் தானவர்தலைவர்போலும்
துக்க மா மூடர்தம்மைத் துயரிலே வீழ்ப்பர்போலும்
அக்கு அரை ஆர்ப்பர்போலும் ஆவடுதுறையனாரே. 6

விடைதரு கொடியர்போலும் வெண்புரிநூலர்போலும்
படை தரு மழுவர்போலும் பாய் புலித்தோலர்போலும்
உடை தரு கீளர்போலும் உலகமும் ஆவர்போலும்
அடைபவர் இடர்கள் தீர்க்கும் ஆவடுதுறையனாரே. 7

முந்தி வானோர்கள் வந்து முறைமையால் வணங்கி ஏத்த
நந்தி மாகாளர் என்பார் நடுஉடையார்கள் நிற்பச்
சிந்தியாதே ஒழிந்தார் திரிபுரம் எரிப்பர்போலும்
அந்தி வான்மதியம் சூடும் ஆவடுதுறையனாரே. 8

பான் அமர் ஏனம் ஆகிப் பார் இடந்திட்ட மாலும்
தேன் அமர்ந்து ஏறும் அல்லித் திசைமுகம் உடைய கோவும்
தீனரைத் தியக்கு அறுத்த திருஉரு உடையர்போலும்
ஆன்நரை ஏற்றர்போலும் ஆவடுதுறையனாரே. 9

பார்த்தனுக்கு அருள்வர்போலும் படர்சடைமுடியர்போலும்
ஏத்துவார் இடர்கள் தீர இன்பங்கள் கொடுப்பர்போலும்
கூத்தராய்ப் பாடி ஆடிக் கொடு வலி அரக்கன்தன்னை
ஆர்த்த வாய் அலறுவிப்பார் ஆவடுதுறையனாரே. 10

140. திருவாவடுதுறை

திருமுறை : 4 (57 வது பதிகம்)

திரு நேரிசை

மஞ்சனே மணியும் ஆனாய் மரகத்திரளும் ஆனாய்
நெஞ்சனே புகுந்து நின்று நினைதரும் நிகழ்வினானே
துஞ்சும்போதாக வந்து துணை எனக்கு ஆகி நின்று
அஞ்சல் என்று அருளவேண்டும் ஆவடுதுறை உளானே. 1

நான் உகந்து உன்னை நாளும் நணுகுமா கருதியேயும்
ஊன் உகந்து ஒம்பும் நாயேன் உள் உற ஐவர் நின்றார்
தான் உகந்தே உகந்த தகவு இலாத் தொண்டனேன் நான்
ஆன் உகந்து ஏறுவானே ஆவடுதுறை உளானே. 2

கட்டமே வினைகள் ஆன காத்து இவை நோக்கி ஆளாய்
ஒட்டவே ஒட்டி நாளும் உன்னை உள் வைக்கமாட்டேன்
பட்ட வான் தலை கை ஏந்திப் பலி திரிந்து ஊர்கள்தோறும்
அட்டமா உருவினானே ஆவடுதுறை உளானே. 3

பெருமை நன்று உடையதில்லை என்று நான் பேசமாட்டேன்
ஒருமையால் உன்னை உள்கி உகந்து வான் ஏறமாட்டேன்
கருமை இட்டாய ஊனைக் கட்டமே கழிக்கின்றேன் நான்
அருமை ஆம் நஞ்சம் உண்ட ஆவடுதுறை உளானே. 4

துட்டனாய் வினை அது என்னும் சுழித்தலை அகப்பட்டேனைக்
கட்டனா ஐவர் வந்து கலக்காமைக் காத்துக் கொள்வாய்
மட்டு அவிழ் கோதைதன்னை மகிழ்ந்து ஒருபாகம் வைத்து
அட்டமாநாகம் ஆட்டும் ஆவடுதுறை உளானே. 5

கார் அழல் கண்டம் மேயாய்க் கடிமதில்புரங்கள்மூன்றும்
 ஓர் அழல் அம்பினாலே உகைத்துத் தீ எரிய மூட்டி
 நீர் அழல்சடை உளானே நினைப்பவர் வினைகள் தீர்ப்பாய்
 ஆர் அழல் ஏந்தி ஆடும் ஆவடுதுறை உளானே. 6

செறிவு இலேன் சிந்தையுள்ளே சிவன் அடி தெரியமாட்டேன்
 குறி இலேன் குணம் ஒன்று இல்லேன் கூறுமா கூறமாட்டேன்
 நெறி படு மதி ஒன்று இல்லேன் நினையுமா நினையமாட்டேன்
 அறிவு இலேன் அயர்த்துப்போனேன் ஆவடுதுறை உளானே. 7

கோலம் மா மங்கைதன்னைக் கொண்டு ஒரு கோலமாய்
 சீலமே அறியமாட்டேன் செய்வினை மூடி நின்று
 ஞாலம் ஆம் இதனுள் என்னை நைவியா வண்ணம் நல்காய்
 ஆல மா நஞ்சம் உண்ட ஆவடுதுறை உளானே. 8

நெடியவன் மலரினானும் நேர்ந்து இருபாலும் நேடக்
 கடியது ஓர் உருவம் ஆகிக்கனல் எரி ஆகி நின்ற
 வடிவு இன வண்ணம் என்றே என்று தாம்பேசல் ஆகார்
 அடியனேன் நெஞ்சின் உள்ளார் ஆவடுதுறை உளானே. 9

மலைக்கு நேராய் அரக்கன் சென்று உற மங்கை அஞ்சத்
 தலைக்குமேல் கைகளாலே தாங்கினான் வலியை மாள
 உலப்பு இலா விரலால் ஊன்றி ஒறுத்து அவற்கு அருள்கள்செய்து
 அலைத்த வான்கங்கை சூடும் ஆவடுதுறை உளானே. 10

141. திருவாவடுதுறை

திருமுறை : 5 (29 வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தோகை

நிறைக்க வாலியள் அல்லள் இந் நேரிழை
மறைக்க வாலியள் அல்லள் இம் மாதரான்
பிறைக்க வாலம் பெரும்புனல் ஆவடு
துறைக் கவாலியோடு ஆடிய கண்ணமே.

1

தவளாமதிச் சாயல் ஓர் சந்திரன்
பிளவு சூடிய பிஞ்ஞகன் எம்இறை
அளவு கண்டிலள் ஆவடுதண்துறைக்
களவு கண்டனள் ஒத்தனள் கன்னியே.

2

பாதிப் பெண் ஒருபாகத்தன் பன்மறை
ஓதி என் உளம் கொண்டவன் ஒண் பொருள்
ஆதி ஆவடுதண்துறை மேவிய
சோதியே சுடரே என்று சொல்லுமே.

3

கார்க் கொள் மா முகில் போல்வது ஓர் கண்டத்தன்
வார்க்கொள்மென்முலை சேர்ந்து இறுமாந்து இவள்
ஆர்க் கொள் கொன்றையன் ஆவடுதண்துறைத்
தார்க்கு நின்று இவள் தாமுமா காண்மினே.

4

கருகு கண்டத்தன் காய் கதிர்ச் சோதியன்
பருகு பால் அமுதே எனும் பண்பினன்
அருகு சென்றிலள் ஆவடுதண்துறை
ஒருவன் என்னை உடைய கோ என்னுமே.

5

குழலும் கொன்றையும் கூவிளம் மத்தமும்
தழலும் தையல் ஓர்பாகமாத் தாங்கினான்
அழகன் ஆவடுதண்துறையா எனக்
கழலும் கைவளை காரிகையாளுக்கே.

6

பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவை ஓர்பங்கனைத்
தஞ்சம் என்று இறுமாந்து இவள் ஆரையும்
அஞ்சுவாள் அல்லள் ஆவடுதண்துறை
மஞ்சனோடு இவள் ஆடிய மையலே.

7

பிறையும் சூடி நல் பெண்ணோடு ஆணாகிய
நிறையும் நெஞ்சமும் நீர்மையும் கொண்டவன்
அறையும் பூம்பொழில் ஆவடுதண்துறை
இறைவன் என்னை உடையவன் என்னுமே.

8

வையம்தான் அளந்தானும் அயனுமாய்
மெய்யைக் காணல்உற்றார்க்கு அழல் ஆயினான்
ஐயன் ஆவடுதண்துறையா எனக்
கையில் வெள்வளையும் கழல்கின்றதே.

9

பக்கம் பூதங்கள் பாடப் பலி கொள்வான்
மிக்க வாள் அரக்கன் வலி வீட்டினான்
அக்கு அணிந்தவன் ஆவடுதண்துறை
நக்கன் என்னும் இந் நாணிலி காண்மினே.

10

142. திருவாவடுதுறை

திருமுறை : 6 (46 வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

நம்பனை நால்வேதம் கரை கண்டானை
 ஞானப்பெருங்கடலை நன்மைதன்னைக்
 கம்பனைக் கல்லால் இருந்தான்தன்னைக்
 கற்பகமாய் அடியார்கட்கு அருள்செய்வானைச்
 செம்பொன்னைப் பவளத்தைத் திரளும் முத்தைத்
 திங்களை ஞாயிற்றைத் தீயை நீரை
 அம்பொன்னை ஆவடுதண்துறையுள் மேய
 அரன் அடியே அடிநாயேன் அடைந்து உய்ந்தேனே. 1

மின்னானை மின் இடைச் சேர் உருமினானை
 வெண்முகிலாய் எழுந்து மழை பொழிவான்தன்னைத்
 தன்னானைத் தன் ஒப்பார் இல்லாதானைத்
 தாயாகிப் பல்உயிர்க்கு ஓர் தந்தையாகி
 என்னானை எந்தைபெருமான்தன்னை
 இரு நிலமும் அண்டமுமாய்ச் செக்கர்வானே
 அன்னானை ஆவடுதண்துறையுள் மேய
 அரன் அடியே அடிநாயேன் அடைந்து உய்ந்தேனே. 2

பத்தர்கள் சித்தத்தே பாவித்தானைப்
 பவளக்கொழுந்தினை மாணிக்கத்தின்
 தொத்தினைத் தூ நெறியாய் நின்றான்தன்னைச்
 சொல்லுவார் சொல்பொருளின் தோற்றமாகி

வித்தினை முளைக் கிளையை வேரைச் சீரை
வினைவயத்தின் தன்சார்பை வெய்ய தீர்க்கும்
அத்தனை ஆவடுதண்துறையுள் மேய
அரன் அடியே அடிநாயேன் அடைந்து உய்ந்தேனே. 3

பேணிய நற் பிறை தவழ் செஞ்சடையினானைப்
பித்தராம் அடியார்க்கு முத்தி காட்டும்
ஏணியை இடர்க்கடலுள் சுழிக்கப்பட்டு இங்கு
இளைக்கின்றேற்கு அக் கரைக்கே ஏற வாங்கும்
தோணியைத் தொண்டனேன் தூய சோதிச்
சுலா வெண்குழையானைச் சுடர் பொன்காசின்
ஆணியை ஆவடுதண்துறையுள் மேய
அரன் அடியே அடிநாயேன் அடைந்து உய்ந்தேனே. 4

ஒரு மணியை உலகுக்கு ஓர் உறுதிதன்னை
உதயத்தின் உச்சியை உரும் ஆனானைப்
பருமணியைப் பாலோடு அஞ்ச ஆடினானைப்
பவித்திரனைப் பசுபதியைப் பவளக்குன்றைத்
திருமணியைத் தித்திப்பைத் தேன் அது ஆகித்
தீம்கரும்பின் இன்சுவையைத் திகழும் சோதி
அருமணியை ஆவடுதண்துறையுள் மேய
அரன் அடியே அடிநாயேன் அடைந்து உய்ந்தேனே. 5

எற்றானை எண்தோள் உடையான்தன்னை
எல்லில் நடமாட வல்லான்தன்னைக்
கூற்றானைக் கூற்றம் உதைத்தான்தன்னைக்
குரைகடல்வாய் நஞ்சு உண்ட கண்டன் தன்னை

நீற்றானை நீள் அரவு ஒன்று ஆர்த்தான்தன்னை
 நீண்ட சடைமுடிமேல் நீரார் கங்கை
 ஆற்றானை ஆவடுதண்துறையுள் மேய
 அரன் அடியே அடிநாயேன் அடைந்து உய்ந்தேனே. 6

கைம் மான மதகளிற்றை உரித்தான்தன்னைக்
 கடல் வரை வான் ஆகாசம் ஆனான்தன்னைச்
 செம் மானப் பவளத்தைத் திகழும் முத்தைத்
 திங்களை ஞாயிற்றைத் தீ ஆனானை
 எம்மானை என் மனமே கோயிலாக
 இருந்தானை என்பு உருகும் அடியார்தங்கள்
 அம்மானை ஆவடுதண்துறையுள் மேய
 அரன் அடியே அடிநாயேன் அடைந்து உய்ந்தேனே. 7

மெய்யானைப் பொய்யரொடு விரவாதானை
 வெள்ளடையைத் தண்நிழலை வெந்தீ ஏந்தும்
 கையானைக் காமன் உடல் வேவக் காய்ந்த
 கண்ணானைக் கண்மூன்று உடையான் தன்னைப்
 பைஆடு அரவம் மதிஉடனே வைத்த
 சடையானைப் பாய் புலித்தோல் உடையான்தன்னை
 ஐயானை ஆவடுதண்துறையுள் மேய
 அரன் அடியே அடிநாயேன் அடைந்து உய்ந்தேனே. 8

வேண்டாமை வேண்டுவதும் இல்லான்தன்னை
 விசயனை முன் அசைவித்த வேடன்தன்னைத்
 தூண்டாமைச் சுடர்விடு நல்சோதிதன்னைச்
 சூலப்படையானைக் காலன் வாழ்நாள்

மாண்டு ஓட உதைசெய்த மைந்தன்தன்னை
மண்ணவரும் விண்ணவரும் வணங்கி ஏத்தும்
ஆண்டானை ஆவடுதண்துறையுள் மேய
அரன் அடியே அடிநாயேன் அடைந்து உய்ந்தேனே. 9

பந்து அணவு மெல்விரலாள் பாகன்தன்னைப்
பாடலோடு ஆடல் பயின்றான்தன்னைக்
கொந்து அணவு நறுங்கொன்றை மாலையானைக்
கோல மா நீலமிடற்றான்தன்னைச்
செந்தமிழோடு ஆரியானைச் சீரியானைத்
திருமார்பில் புரிவெண்நூல் திகழப் பூண்ட
அந்தணனை ஆவடுதண்துறையுள் மேய
அரன் அடியே அடிநாயேன் அடைந்து உய்ந்தேனே. 10

தரித்தானைத் தண்கடல்நஞ்சு உண்டான்தன்னைத்
தக்கன்தன் பெரு வேள்வி தகர்த்தான்தன்னைப்
பிரித்தானைப் பிறை தவழ் செஞ்சடையினானைப்
பெரு வலியால் மலை எடுத்த அரக்கன் தன்னை
நெரித்தானை நேரிழையாள் பாகத்தானை
நீசனேன் உடல் உறு நோயான தீர
அரித்தானை ஆவடுதண்துறையுள் மேய
அரன் அடியே அடிநாயேன் அடைந்து உய்ந்தேனே. 11

143. திருவாவடுதுறை

திருமுறை : 6 (47 வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

திருவே என் செல்வமே தேனே வானோர்
 செழுஞ்சுடரே செழுஞ்சுடர் நல் சோதி மிக்க
 உருவே என் உறவே என் ஊனே ஊனின்
 உள்ளமே உள்ளத்தின் உள்ளே நின்ற
 கருவே என் கற்பகமே கண்ணே கண்ணின்
 கருமணியே மணி ஆடு பாவாய் காவாய்
 அருவாய வல்வினைநோய் அடையா வண்ணம்
 ஆவடுதண்துறை உறையும் அமரர் ஏறே. 1

மாற்றேன் எழுத்து அஞ்சும் எந்தன் நாவில்
 மறவேன் திருவருள்கள் வஞ்ச நெஞ்சின்
 ஏற்றேன் பிற தெய்வம் எண்ணா நாயேன்
 எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணின் அல்லால்
 மேல் தான் நீ செய்வனகள் செய்யக் கண்டு
 வேதனைக்கே இடம் கொடுத்து நாளும் நாளும்
 ஆற்றேன் அடியேனை அஞ்சேல் என்னாய்
 ஆவடுதண்துறை உறையும் அமரர் ஏறே. 2

வரை ஆர் மடமங்கை பங்கா கங்கை
 மணவாளா வார்சடையாய் நின்தன் நாமம்
 உரையா உயிர் போகப்பெறுவேன் ஆகில்
 உறு நோய் வந்து எத்தனையும் உற்றால் என்னே

கரையா நினைந்து உருகிக் கண்ணீர் மல்கிக்
 காதலித்து நின் கழலே ஏத்தும் அன்பர்க்கு
 அரையா அடியேனை அஞ்சேல் என்னாய்
 ஆவடுதண்துறை உறையும் அமரர்ஏறே. 3

சிலைத்தார் திரிபுரங்கள் தீயில் வேவச்
 சிலை வளைவித்து உமையவளை அஞ்ச நோக்கிக்
 கலித்து ஆங்கு இரும்பிடிமேல் கை வைத்துஓடும்
 களிறு உரித்த கங்காளா எங்கள் கோவே
 நிலத்தார் அவர் தமக்கே பொறையாய் நாளும்
 நில்லா உயிர் ஒம்பும் நீதனேன் நான்
 அலுத்தேன் அடியேனை அஞ்சேல் என்னாய்
 ஆவடுதண்துறை உறையும் அமரர்ஏறே. 4

நறுமாமலர் கொய்து நீரில் மூழ்கி
 நாள்தோறும் நின் கழலே ஏத்தி வாழ்த்தித்
 துறவாத துன்பம் துறந்தேன்தன்னைச்
 சூழ் உலகில் ஊழ்வினை வந்து உற்றால் என்னே
 உறவுஆகி வானவர்கள் முற்றும் வேண்ட
 ஒலிதிரை நீர்க்கடல் நஞ்சு உண்டு உய்யக்கொண்ட
 அறவா அடியேனை அஞ்சேல் என்னாய்
 ஆவடுதண்துறை உறையும் அமரர்ஏறே. 5

கோன்நாரணன் அங்கம் தோள்மேல் கொண்டு
 கொழு மலரான்தன் சிரத்தைக் கையில் ஏந்தி
 கான் ஆர் களிற்று உரிவைப்போர்வை மூடிக்
 கங்காளவேடராய் எங்கும் செல்வீர்

நான் ஆர் உமக்கு ஓர் வினைக்கேடனேன்
 நல்வினையும் தீவினையும் எல்லாம் முன்னே
 ஆனாய் அடியேனை அஞ்சேல் என்னாய்
 ஆவடுதண்துறை உறையும் அமரர்ஏறே. 6

உழை உரித்த மான்உரி தோல் ஆடையானே
 உமையவள்தம் பெருமானே இமையோர்ஏறே
 கழை இறுத்த கருங்கடல் நஞ்சு உண்ட கண்டா
 கயிலாயமலையானே உன்பால் அன்பர்
 பிழை பொறுத்தி என்பதுவும் பெரியோய் நின்தன்
 கடன் அன்றே பேர் அருள் உன்பாலது அன்றே
 அழை உறுத்து மா மயில்கள் ஆலும் சோலை
 ஆவடுதண்துறை உறையும் அமரர்ஏறே. 7

உலந்தார் தலைகலன் ஒன்று ஏத்தி வானோர்
 உலகம் பலி திரிவாய் உன்பால் அன்பு
 கலந்தார் மனம் கவரும் காதலானே
 கனல் ஆடும் கையவனே ஐயா மெய்யே
 மலம் தாங்கு உயிர்ப்பிறவி மாயக் காய
 மயக்குளே விழுந்து அழுந்தி நாளும்நாளும்
 அலந்தேன் அடியேனை அஞ்சேல் என்னாய்
 ஆவடுதண்துறை உறையும் அமரர்ஏறே. 8

பல் ஆர்ந்த வெண்தலை கையில் ஏந்திப்
 பசு ஏறி ஊர்ஊரன் பலி கொள்வானே
 கல் ஆர்ந்த மலைமகளும் நீயும் எல்லாம்
 கரிகாட்டில் ஆட்டு உகந்தீர் கருதீர் ஆகில்

எல்லாரும் என்தன்னை இகழ்வர்போலும்

ஏழை அமண்குண்டர் சாக்கியர்கள் ஒன்றுக்கு
அல்லாதார் திறத்து ஒழிந்தேன் அஞ்சேல் என்னாய்
ஆவடுதண்துறை உறையும் அமரர்ஏறே. 9

துறந்தார் தம் தூ நெறிக்கண் சென்றேன் அல்லேன்
துணைமாலை சூட்ட நான் தூயேன் அல்லேன்
பிறந்தேன் நின் திருஅருளே பேசின் அல்லால்
பேசாத நாள்எல்லாம் பிறவா நாளே
செறிந்தார் மதில் இலங்கைக் கோமான் தன்னைச்
செறு வரைக்கீழ் அடர்த்து அருளிச்செய்கைஎல்லாம்
அறிந்தேன் அடியேனை அஞ்சேல் என்னாய்
ஆவடுதண்துறை உறையும் அமரர்ஏறே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

144. திருத்துருத்தி

திருமுறை : 4 (42 வது பதிகம்)

திருநேரிசை

இறைவர் : சொன்னவாறு அறிவார்

இறைவி : அரும்பன்னவன

வீங்குநீர் துருத்தி உடையார்,

முலையம்மை,

கற்றளிமகாதேவர், உத்தரவேதீசுவரர்

மிருதுமுகிழாம்பிகை

பொருத்திய குரம்பைதன்னைப் பொருள் எனக் கருதவேண்டா
இருத்தி எப்பொழுதும் நெஞ்சுள் இறைவனை ஏத்துமின்கள்
ஒருத்தியைப் பாகம் வைத்து அங்கு ஒருத்தியைச் சடையுள் வைத்த
துருத்தி அம் சுடரினானைத் தொண்டனேன் கண்டவாறே. 1

சவைதனைச் செய்து வாழ்வான் சலத்துளே அழுந்துகின்ற
இவை ஒரு பொருளும் அல்ல இறைவனை ஏத்துமின்னோ
அவைபுரம் மூன்றும் எய்தும் அடியவர்க்கு அருளிச்செய்த
சுவையினைத் துருத்தியானை தொண்டனேன் கண்டவாறே. 2

உன்னி எப்போதும் நெஞ்சுள் ஒருவனை ஏத்துமின்னோ
கன்னியை ஒருபால் வைத்துக் கங்கையைச் சடையுள் வைத்துப்
பொன்னியின் நடுவுதன்னுள் பூம் புனல் பொலிந்து தோன்றும்
துன்னிய துருத்தியானைத் தொண்டனேன் கண்டவாறே. 3

ஊன்தலை வலியனாகி உலகத்துள் உயிர்கட்கு எல்லாம்
தான் தலைப்பட்டு நின்று சார் கனல்அகத்து வீழ
வான்தலைத் தேவர் கூடி வானவர்க்கு இறைவா என்னும்
தோன்றலைத் துருத்தியானைத் தொண்டனேன் கண்டவாறே. 4

உடல்தனைக் கழிக்கல்உற்ற உலகத்துள் உயிர்கட்கு எல்லாம்
இடர்தனைக் கழிக்க வேண்டில் இறைவனை ஏத்துமின்னோ
கடல்தனில் நஞ்சம் உண்டு காண்பு அரிதுஆகி நின்ற
சுடர்தனைத் துருத்தியானைத் தொண்டனேன் கண்டவாறே. 5

அள்ளலைக் கடக்க வேண்டில் அரனையே நினைமின் நீர்கள்
பொள்ளல் இக்காயம்தன்னுள் புண்டரீகத்து இருந்த
வள்ளலை வானவர்க்கும் காண்பு அரிதாகி நின்ற
துள்ளலைத் துருத்தியானைத் தொண்டனேன் கண்டவாறே. 6

பாதியில் உமையாள்தன்னைப் பாகமா வைத்த பண்பன்
வேதியன் என்று சொல்லி விண்ணவர் விரும்பி ஏத்தச்
சாதியாம் சதுமுகனும் சக்கரத்தானும் காணாச்
சோதியைத் துருத்தியானைத் தொண்டனேன் கண்டவாறே. 7

சாம் மனைவாழ்க்கைஆன சலத்துளே அழுந்தவேண்டா
தூமம் நல் அகிலும் காட்டித் தொழுது அடி வணங்குமினோ
சோமனைச் சடையுள் வைத்துத் தொல் நெறிபலவும் காட்டும்
தூ மனத் துருத்தியானைத் தொண்டனேன் கண்டவாறே. 8

குண்டரே சமணர்புத்தர் குறி அறியாது நின்று
கண்டதே கருதுவார்கள் கருத்து எண்ணாது ஒழிமின் நீர்கள்
விண்டவர் புரங்கள் எய்து விண்ணவர்க்கு அருள்கள்செய்த
தொண்டர்கள் துணையினானைத் துருத்தி நான் கண்டவாறே. 9

பிண்டத்தைக் கழிக்க வேண்டில் பிரானையே பிதற்றுமின்கள்
அண்டத்தைக் கழிய நீண்ட அடல் அரக்கன்தன் ஆண்மை
கண்டு ஒத்துக் கால்விரலால் ஊன்றி மீண்டு அருளிச்செய்த
துண்டத்துத் துருத்தியானைத் தொண்டனேன் கண்டவாறே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

145. திருமயிலாடுதுறை

திருமுறை : 5 (39 வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவர் : மாயூரநாதேசுவரர், மாயூரநாதர்

இறைவி: அபயாம்பிகை, அஞ்சொலாள்

கொள்ளும் காதன்மை பெய்து உறும் கோல்வளை
உள்ளம் உள்கி உரைக்கும் திருப்பெயர்
வள்ளல் மா மயிலாடுதுறை உறை
வெள்ளம் தாங்கு சடையனை வேண்டியே.

சித்தம் தேறும் செறிவளை சிக்கெனும்
பச்சை தீரும் என் பைங்கொடி பால்மதி
வைத்த மா மயிலாடுதுறை அரன்
கொத்தினில் பொலி கொன்றை கொடுக்கிலே. 2

அண்டர் வாழ்வும் அமரர் இருக்கையும்
கண்டு வீற்றிருக்கும் கருத்து ஒன்று இலோம்
வண்டு சேர் மயிலாடுதுறை அரன்
தொண்டர் பாதங்கள் சூடித் துதையிலே. 3

வெஞ்சினக் கடுங் காலன் விரைகிலான்
அஞ்சு இறப்பும் பிறப்பும் அறுக்கலாம்
மஞ்சன் மா மயிலாடுதுறை உறை
அஞ்சொலாள் உமைபங்கன் அருளிலே. 4

குறைவு இலோம் கொடு மானுட வாழ்க்கையால்
கறை நிலாவிய கண்டன் எண்தோளினன்
மறைவலான் மயிலாடுதுறை உறை
இறைவன் நீள் கழல் ஏத்தி இருக்கிலே. 5

நிலைமை சொல்லு நெஞ்சே தவம் என் செய்தாய்
கலைகள் ஆய வல்லான் கயிலாயநல்
மலையன் மா மயிலாடுதுறையன் நம்
தலையின்மேலும் மனத்துளும் தங்கவே. 6

நீற்றினான் நிமிர்புன்சடையான் விடை
ஏற்றினான் நமை ஆள்உடையான் புலன்
மாற்றினான் மயிலாடுதுறை என்று
போற்றுவார்க்கும் உண்டோ புவி வாழ்க்கையே. 7

கோலும் புல்லும் ஒரு கையில் கூர்ச்சமும்
தோலும் பூண்டு துயரம் உற்று என் பயன்
நீல மா மயில் ஆடு துறையனே
நூலும் வேண்டுமோ நுண் உணர்ந்தோர்கட்கே. 8

பணம் கொள் ஆடு அரவு அல்குல் பகீரதி
மணம் கொளச் சடை வைத்த மறையவன்
வணங்கும் மா மயிலாடுதுறை அரன்
அணங்கு ஒர்பால் கொண்ட கோலம் அழகிதே. 9

நீணிலா அரவச் சடை நேசனைப்
பேணிலாதவர் பேதுறவு ஓட்டினோம்
வாணிலா மயிலாடுதுறைதனைக்
காணில் ஆர்க்கும் கடுந் துயர் இல்லையே. 10

பருத்த தோளும் முடியும் பொடிபட
இருத்தினான் அவன் இன்னிசை கேட்டலும்
வரத்தினான் மயிலாடுதுறை தொழும்
கரத்தினார் வினைக்கட்டு அறும் காண்மினே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

146. திருச்செம்பொன்பள்ளி

திருமுறை : 4 (29 வது பதிகம்)

திருநேரிசை

இறைவர் : செம்பொன்பள்ளியார்,

இறைவி : சுகந்தவன நாயகி,

சுவர்ணபுரீ சுவரர்,

மருவார்குழலி

ஊனினுள் உயிரை வாட்டி உணர்வினார்க்கு எளியர் ஆகி
வானினுள் வானவர்க்கும் அறியல் ஆகாத வஞ்சர்
நான் எனில் தானே என்னும் ஞானத்தார் பத்தர் நெஞ்சுள்
தேனும் இன் அமுதும் ஆனார் திருச் செம்பொன்பள்ளியாரே. 1

நொய்யவர் விழுமியாரும் நூலின் நுண்நெறியைக் காட்டும்
மெய்யவர் பொய்யும் இல்லார் உடல் எனும் இடிஞ்சில்தன்னில்
நெய் அமர் திரியும் ஆகி நெஞ்சத்துள் விளக்கும் ஆகிச்
செய்யவர் கரிய கண்டர் திருச் செம்பொன்பள்ளியாரே. 2

வெள்ளியர் கரியர் செய்யர் விண்ணவர் அவர்கள் நெஞ்சுள்
ஒள்ளியர் ஊழிஊழி உலகம் அது ஏத்த நின்ற
பள்ளியர் நெஞ்சத்து உள்ளார் பஞ்சமம் பாடி ஆடும்
தெள்ளியார் கள்ளம் தீர்ப்பார் திருச் செம்பொன்பள்ளியாரே. 3

தந்தையும் தாயும் ஆகித் தானவன் ஞானமூர்த்தி
முந்திய தேவர் கூடி முறைமுறை இருக்குச் சொல்லி
எந்தை நீ சரணம் என்று அங்கு இமையவர் பரவி ஏத்தச்
சிந்தையுள் சிவம் அது ஆனார் திருச் செம்பொன்பள்ளியாரே. 4

ஆறு உடைச் சடையர்போலும் அன்பருக்கு அன்பர்போலும்
கூறு உடை மெய்யர்போலும் கோள் அரவு அரையர்போலும்
நீறு உடை அழகர்போலும் நெய்தலே கமழும் நீர்மைச்
சேறு உடைக் கமல வேலித் திருச் செம்பொன்பள்ளியாரே. 5

ஞாலமும் அறிய வேண்டின் நன்று என வாழல்உற்றீர்
காலமும் கழியல்ஆன கள்ளத்தை ஒழியகில்லீர்
கோலமும் வேண்டா ஆர்வச் செற்றங்களுக்குரோதம் நீக்கில்
சீலமும் நோன்பும் ஆவார் திருச் செம்பொன்பள்ளியாரே. 6

புரி காலே நேசம் செய்ய இருந்த புண்டரீகத்தாரும்
எரி காலே மூன்றும் ஆகி இமையவர் தொழ நின்றாரும்
தொரி காலே மூன்றுசந்தி தியானித்து வணங்க நின்று
திரிகாலம் கண்ட எந்தை திருச் செம்பொன்பள்ளியாரே.7

கார்உடைக் கொன்றைமாலை கதிர் மதி அரவினோடும்
நீர் உடைச் சடையுள் வைத்த நீதியார் நீதிஉள்ளார்
பாரொடு விண்ணும் மண்ணும் பதினெட்டுக்கணங்கள் ஏத்தச்
சீரொடு பாடல் ஆனார் திருச் செம்பொன்பள்ளியாரே. 8

ஓவாத மறைவல்லானும் ஒதநீர்வண்ணன் காணா
மூவாத பிறப்புஇலாரும் முனிகள் ஆனார்கள் ஏத்தும்
பூஆன மூன்றுமுந்நூற்று அறுபதும் ஆகும் எந்தை
தேவாதிதேவர் என்றும் திருச் செம்பொன்பள்ளியாரே. 9

அங்கங்கள்ஆறும் நான்கும் அந்தணர்க்கு அருளிச்செய்து
சங்கங்கள் பாட ஆடும் சங்கரன் மலை எடுத்தான்
அங்கங்கள் உதிர்ந்து சோர அலறிட அடர்த்து நின்றும்
செங்கண் வெள்ளையது ஏறும் திருச் செம்பொன்பள்ளியாரே. 10

147. திருச்செம்பொன்பள்ளி

திருமுறை : 5 (36 வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவர்: செம்பொன்பள்ளியார், சுவர்ணபுரீசுவரர், இறைவி:சுகந்தவனநாயகி, மருவார்முழலி

கான் அறாத கடிபொழில் வண்டுஇனம்
தேன் அறாத திருச் செம்பொன்பள்ளியான்
ஊன் அறாதது ஓர் வெண்தலையில் பலி
தான் அறாதது ஓர் கொள்கையன் காண்மினே. 1

என்பும் ஆமையும் பூண்டு அங்கு உழிதர்வர்க்கு
அன்பும் ஆயிடும் ஆயிழையீர் இனிச்
செம்பொன்பள்ளி உளான் சிவலோகனை
நம் பொன்பள்ளி உள்க வினை நாசமே. 2

வேறு கோலத்தர் ஆணலர் பெண்ணலர்
கீறு கோவண ஐ துகில் ஆடையர்
தேறல் ஆவது ஒன்று அன்று செம்பொன்பள்ளி
ஆறு சூடிய அண்ணல்அவனையே. 3

அருவராததோர் வெண்தலை ஏந்தி வந்து
இருவராய் இடுவார் கடை தேடுவார்
தெருளலாம் உழல்வார் செம்பொன்பள்ளியார்
ஒருவர்தாம் பலபேர் உளர் காண்மினே. 4

பூவுலாம் சடைமேல் புனல் சூடினான்
ஏ அலால் எயில்மூன்றும் எரித்தவன்
தேவர் சென்று இறைஞ்சும் செம்பொன்பள்ளியான்
மூவராய் முதலாய் நின்ற மூர்த்தியே. 5

சலவராய் ஒரு பாம்பொடு தண்மதிக்
கலவராவதின் காரணம் என்கொலோ
திலக நீள் முடியார் செம்பொன்பள்ளியார்
குலவில்லால் எயில்முன்று எய்த கூத்தரே. 6

கை கொள் சூலத்தர் கட்டுவாங்கத்தினர்
மை கொள் கண்டத்தர் ஆகி இருகடர்
செய்யமேனி வெண்நீற்றர் செம்பொன்பள்ளி
ஐயர் கையது ஓர் ஐந்தலைநாகமே. 7

வெங்கண் நாகம் வெருஉற ஆர்த்தவர்
பைங்கண் ஆனையின் ஈர்உரி போர்த்தவர்
செங்கண் மால்விடையார் செம்பொன்பள்ளியார்
அங்கணாய் அடைந்தார் வினை தீர்ப்பரே. 8

நன்றி நாரணன் நான்முகன் என்று இவர்
நின்ற நீள் முடியோடு அடி காண்புஉற்றுச்
சென்று காண்பு அரியான் செம்பொன்பள்ளியான்
நின்ற சூழலில் நீள் எரி ஆகியே. 9

திரியும் மும்மதில் செங் கணை ஒன்றினால்
எரிய எய்து அனல் ஓட்டி இலங்கைக் கோள்
நெரிய ஊன்றியிட்டார் செம்பொன்பள்ளியார்
அரிய வானம் அவர் அருள்செய்வரே. 10

148. திரு நனிபள்ளி

திருமுறை : 4 (70 வது பதிகம்)

திரு நேரிசை

இறைவர் : நற்றுணையப்பர்

இறைவி : மலையான் மடந்தை

முன்துணை ஆயினானை மூவர்க்கும் முதல்வன்தன்னைச்
சொல் துணை ஆயினானைச் சோதியை ஆதரித்து
உற்று உணர்ந்து உருகி ஊறி உள் கசிவு உடையவர்க்கு
நல்துணை ஆவர்போலும் நனிபள்ளி அடிகளாரே. 1

புலர்ந்தகால் பூவும் நீரும் கொண்டு அடி போற்றமாட்டா
வலம்செய்து வாயின் நூலால் வட்டணைப் பந்தர்செய்த
சிலந்தியை அரையன் ஆக்கிச் சீர்மைகள் அருள வல்லார்
நலம் திகழ் சோலை சூழ்ந்த நனிபள்ளி அடிகளாரே. 2

எண்பதும்பத்தும் ஆறும் என் உளே இருந்து மன்னிக்
கண் பழக்க ஒன்றும்இன்றிக் கலக்க நான் அலக்கழிந்தேன்
செண்பகம் திகழும் புன்னை செழுந் திரள் குரவம் வேங்கை
நண்பு செய் சோலை சூழ்ந்த நனிபள்ளி அடிகளாரே. 3

பண்ணின் ஆர் பாடல்ஆகிப் பழத்தினில் இரதம்ஆகிக்
கண்ணின் ஆர் பார்வைஆகிக் கருத்தொடு கற்பம்ஆகி
எண்ணினார் எண்ணம்ஆகி ஏழ்உலகு அனைத்தும்ஆகி
நண்ணினார் வினைகள் தீர்ப்பார் நனிபள்ளி அடிகளாரே. 4

துஞ்ச இருள் காலைமாலை தொடர்ச்சியை மறந்துஇராதே
அஞ்சஎழுத்து ஒதி நாளும் அரன்அடிக்கு அன்புஅது ஆகும்
வஞ்சனைப் பால்சோறு ஆக்கி வழக்கு இலா அமணர் தந்த
நஞ்ச அமுது ஆக்குவித்தார் நனிபள்ளி அடிகளாரே. 5

செம்மலர்க்கமலத்தோனும் திருமுடி காணமாட்டான்
அம் மலர்ப்பாதம் காண்பான் ஆழியான் அகழ்ந்தும் காணான்
நின்மலன் என்று அங்கு ஏத்தும் நினைப்பினை அருளி நாளும்
நம் மலம் அறுப்பர்போலும் நனிபள்ளி அடிகளாரே. 6

அரவத்தால் வரையைச் சுற்றி அமரரோடு அசுரர் கூடி
அரவித்துக் கடையத் தோன்றும் ஆலநஞ்சு அமுதா உண்டார்
விரவித் தம் அடியர் ஆகி வீடு இலாத் தொண்டர்தம்மை
நரசுத்தில் வீழ ஒட்டார் நனிபள்ளி அடிகளாரே. 7

மண்ணுளே திரியும்போது வருவனபலவும் குற்றம்
புண்ணுளே புரைபுரையன் புழுப் பொழுதி பொள்ளால் ஆக்கை

.....

.....

8, 9

பத்ஹம்ஓர் இரட்டிதோளான் பாரித்து மலை எடுக்கப்
பத்ஹம்ஓர் இரட்டிதோள்கள் படர் உடம்பு அடர ஊன்றிப்
பத்து வாய் கீதம் பாடப் பரிந்து அவற்கு அருள் கொடுத்தார்
பத்தாத்தாம் பரவி ஏத்தும் நனிபள்ளிப் பரமனாரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

149. திருவலம்புரம்

திருமுறை : 4 (55 வது பதிகம்)

திருநேரிசை

இறைவர் : வலம்புரிநாதர்

இறைவி : வடுவகிரகண்ணி

தெண்திரை தேங்கி ஓதம் சென்று அடி வீழுங்காலைத்
தொண்டு இரைத்து அண்டர்கோணைத் தொழுது அடி வணங்கி எங்கும்
வண்டிகள் மதுக்கள் மாந்தும் வலம்புரத்து அடிகள் தம்மைக்
கொண்டு நல் கீதம் பாடக் குழகர்தாம் இருந்தவாறே. 1

மடுக்களில் வாளை பாய வண்டுஇனம் இரிந்த பொய்கைப்
பிடிக்களிறு என்னத் தம்மில் பிணை பயின்று அணை வரால்கள்
தொடுத்த நல் மாலை ஏந்தித் தொண்டர்கள் பரவி ஏத்த
வடித்தடங்கண்ணி பாகர் வலம்புரத்து இருந்தவாறே. 2

தேன் உடை மலர்கள் கொண்டு திருந்து அடி பொருந்தச் சேர்த்தி
ஆன்இடை அஞ்சும் கொண்டு அன்பினால் அமர ஆட்டி
வான்இடை மதியம் சூடும் வலம்புரத்து அடிகள் தம்மை
நான் அடைந்து ஏத்தப்பெற்று நல்வினைப் பயன் உற்றேனே. 3

முளை எயிற்று இள நல் ஏனம் பூண்டு மொய்சடைகள் தாழ
வளை எயிற்று இளைய நாகம் வலித்து அரை இசைய வீக்கிப்
புளைகயப் போர்வை போர்த்துப் புனலொடு மதியம் சூடி
வளை பயில் இளையர் ஏத்தும் வலம்புரத்து அடிகள்தாமே. 4

சுருள் உறு வரையின்மேலால் துளங்கு இளம் பளிங்கு சிந்த
இருள் உறு கதிர் நுழைந்த இளங் கதிர்ப் பசலைத்திங்கள்
அருள் உறும் அடியர் எல்லாம் அங்கையின் மலர்கள் ஏந்த
மருள் உறு கீதம் கேட்டார் வலம்புரத்து அடிகளாரே. 5

நினைக்கின்றேன் நெஞ்சதன்னால் நீண்ட புன்சடையினானே
 அனைத்துஉடன் கொண்டுவந்து அங்கு அன்பினால் அமைய ஆட்டிப்
 புனைகின்றேன் பொய்ம்மைதன்னை மெய்ம்மையைப் புணரமாட்டேன்
 எனக்கு நான் செய்வது என்னே இனி வலம்புரவனீரே. 6

செங்கயல் சேல்கள் பாய்ந்து தேம் பழம் இனிய நாடித்
 தம் கயம் துறந்து போந்து தடம்பொய்கை அடைந்து நின்று
 கொங்கையர் குடையுங்காலைக் கொழுங் கனி அழுங்கினாராம்
 மங்கல மனையின் மிக்கார் வலம்புரத்து அடிகளாரே. 7

அருகுளாம் குவளை செந்நெல் அகல் இலை ஆம்பல் நெய்தல்
 தெருளாம் தெங்குமாவும் பழம் விழும் படப்பைஎல்லாம்
 குருகுஇனம் கூடி ஆங்கே கும்மலித்து இறகு உலர்த்தி
 மருவல் ஆம் இடங்கள் காட்டும் வலம்புரத்து அடிகளாரே. 8

கருவரை அனைய மேனிக் கடல்வண்ணன் அவனும் காணான்
 திரு வரை அனைய பூமேல் திசைமுகன் அவனும் காணான்
 ஒரு வரை உச்சி ஏறி ஒங்கினார் ஒங்கி வந்து

அருமையில் எளிமைஆனார் அவர் வலம்புரவனாரே. 9

வாள்ளயிறு இலங்க நக்கு வளர் கயிலாயம்தன்னை
 ஆள் வலி கருதிச் சென்ற அரக்கனை வரைக்கீழ் அன்று
 தோளொடு பத்துவாயும் தொலைந்து உடன் அழுந்த ஊன்றி
 ஆண்மையும் வலியும் தீர்ப்பார் அவர் வலம்புரவனாரே. 10

150. திருவலம்புரம்

திருமுறை : 6 (58 வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

இறைவர் : வலம்புரிநாதர்

இறைவி : வடுவகிரக்கண்ணி

மண்ணாளந்த மணிவண்ணர்தாமும் மற்றை

மறையவனும் வானவரும் சூழ நின்று

கண் மலிந்த திருநெற்றி உடையார் ஒற்றை

கதநாகம் கை உடையார் காணீர் அன்றே

பண் மலிந்த மொழியவரும் யானும் எல்லாம்

பணிந்து இறைஞ்சித் தம்முடைய பின்பின் செல்ல

மண் மலிந்த வயல் புடை சூழ் மாட வீதி

வலம்புரமே புக்கு அங்கே மன்னினாரே.

1

சிலை நவின்ற ஒரு கணையால் புரம்மூன்று எய்த

தீவண்ணர் சிறந்து இமையோர் இறைஞ்சி ஏத்தக்

கொலை நவின்ற களியானை உரிவை போர்த்துக்

கூத்துஆடித் திரிதரும் அக் கூத்தர் நல்ல

கலை நவின்ற மறையவர்கள் காணக்காணக்

கடு விடைமேல் பாரிடங்கள் சூழக் காதல்

மலைமகளும் கங்கையும் தாமும் எல்லாம்

வலம்புரமே புக்கு அங்கே மன்னினாரே.

2

தீக் கூரும் திருமேனி ஒரு பால் மற்றை

ஒருபாலும் அரி உருவம் திகழ்ந்த செல்வர்

ஆக்கூரில் தான்தோன்றிப் புகுவார் போல

வருவினையேன் செல்வதுமே அப்பால் எங்கும்

நோக்கார் ஒருஇடத்தும் நூலும் தோலும்
 துதைந்து இலங்கும் திருமேனி வெண் நீறுஆடி
 வாக்கால் மறை விரித்து மாயம் பேசி
 வலம்புரமே புக்கு அங்கே மன்னினாரே. 3

மூவாத மூக்கப் பாம்பு அரையில் சாத்தி
 மூவர்உருவாய முதல்வர் இந் நாள்
 கோவாத எரிகணையைச் சிலைமேல் கோத்த
 குழகனார் குளிக்கொன்றை சூடி இங்கே
 போவாரைக் கண்டு அடியேன் பின்பின் செல்லப்
 புறக்கணித்துத் தம்முடைய பூதம் சூழ
 வா வா என உரைத்து மாயம் பேசி
 வலம் புரமே புக்கு அங்கே மன்னினாரே. 4

அனல் ஒரு கையது ஏந்தி அதளினோடே
 ஐந்தலைய மா நாகம் அரையில் சாத்திப்
 புனல் பொதிந்த சடைக்கற்றைப் பொன் போல் மேனிப்
 புனிதனார் புரிந்து அமரர் இறைஞ்சி ஏத்தச்
 சின விடையை மேற்கொண்டு திரு ஆளும்
 சிரபுரமும் இடைமருதும் சேர்வார் போல
 மனம் உருக வளை கழல மாயம் பேசி
 வலம்புரமே புக்கு அங்கே மன்னினாரே. 5

கறுத்தது ஒரு கண்டத்தர் காலன் வீழக்
 காலினால் காய்ந்து உகந்த காபாலியார்
 முறித்தது ஒரு தோல் உடுத்து முண்டம் சாத்தி
 முனிகணங்கள் புடை சூழ முற்றம்தோறும்.

தெறித்தது ஒரு வீணையராய்ச் செல்வார் தம் வாய்ச்
 சிறு முறுவல் வந்து எனது சிந்தை வெளவ
 மறித்து ஒரு கால் நோக்காதே மாயம் பேசி
 வலம்புரமே புக்கு அங்கே மன்னினாரே. 6

பட்டு உடுத்துப் பவளம் போல் மேனிஎல்லாம்
 பசுஞ்சாந்தம்கொண்டு அணிந்து பாதம் நோவ
 இட்டு எடுத்து நடம்ஆடி இங்கே வந்தார்க்கு
 எவ் ஊர் எம்பெருமான் என்றேன் ஆவி
 விட்டிடுமாறு அது செய்து விரைந்து நோக்கி
 வேறு ஓர் பதி புகப் போவார் போல
 வட்டணைகள் பட நடந்து மாயம் பேசி
 வலம்புரமே புக்கு அங்கே மன்னினாரே. 7

பல்லார் பயில் பழனம் பாகூர் என்று
 பழனம்பதி பழைமை சொல்லி நின்றார்
 நல்லார் நனிபள்ளி இன்று வைகி
 நாளைப் போய் நள்ளாறு சேர்தும் என்றார்
 சொல்லார் ஒரு இடமா தோள் கை வீசிச்
 சுந்தரராய் வெந்தநீறுஆடி எங்கும்
 மல்லார் வயல் புடை சூழ் மாட வீதி
 வலம்புரமே புக்கு அங்கே மன்னினாரே. 8

பொங்கு ஆடுஅரவு ஒன்று கையில் கொண்டு
 போர் வெண்மழு ஏந்திப் போகாநிற்பர்
 தங்கார் ஒருஇடத்தும் தம்மேல் ஆர்வம்
 தவிர்த்து அருளார் தத்துவத்தே நின்றேன் என்பர்

எங்கே இவர் செய்கை ஒன்று ஒன்று ஒவ்வா
 என் கண்ணில்நின்று அகலா வேடம் காட்டி
 மங்குல்மதி தவழும் மாட வீதி
 வலம்புரமே புக்கு அங்கே மன்னினாரே. 9

செங்கண் மால் சிலை பிடித்துச் சேனையோடும்
 சேதுபந்தனம் செய்து சென்று புக்குப்
 பொங்கு போர்பல செய்து புகலால் வென்ற
 போர் அரக்கன் நெடு முடிகள் பொடியாய் வீழ
 அங்கு ஒரு தம் திருவிரலால் இறையே ஊன்றி
 அடர்த்து அவற்கே அருள்புரிந்த அடிகள் இந் நாள்
 வங்கம் மலி கடல் புடை சூழ் மாட வீதி
 வலம்புரமே புக்கு அங்கே மன்னினாரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

151. திருஆக்கூர்த் தான்தோன்றிமாடம்

திருமுறை : 6 (21 வது பதிகம்) திருத்தாண்டகம்
 இறைவர் : தான்தோன்றியப்பர், சுயம்புநாதர் இறைவி : வாள்நெடுங்கண்ணி அம்மை
 முடித் தாமரை அணிந்த மூர்த்திபோலும்
 மூஉலகும் தாம்ஆகி நின்றார்போலும்
 கடித்தாமரை ஏய்ந்த கண்ணார்போலும்
 கல்லலகு பாணி பயின்றார்போலும்
 கொடித்தாமரைக்காடே நாடும் தொண்டர்
 குற்றேவல் தாம் மகிழ்ந்த குழகர்போலும்
 அடித்தாமரைமலர் மேல் வைத்தார்போலும்
 ஆக்கூரில் தான்தோன்றி அப்பனாரே. 1

ஒதிற்று ஒரு நூலும் இல்லைபோலும்
 உணரப்படாதது ஒன்று இல்லைபோலும்
 காதில் குழை இலங்கப் பெய்தார்போலும்
 கவலைப் பிறப்பு இடும்பை காப்பார்போலும்
 வேதத்தோடு ஆறுஅங்கம் சொன்னார்போலும்
 விடம் சூழ்ந்து இருண்ட மிடற்றார்போலும்
 ஆதிக்கு அளவுஆகி நின்றார்போலும்
 ஆக்கூரில் தான்தோன்றி அப்பனாரே. 2

மையார் மலர்க்கண்ணாள் பாகர்போலும்
 மணிநீலகண்டம் உடையார்போலும்
 நெய்யார் திரிகுலம் கையார்போலும்
 நீறு ஏறு தோள்எட்டு உடையார்போலும்
 வையார் மழுவாள்படையார்போலும்
 வளர் ஞாயிறு அன்ன ஒளியார்போலும்
 ஐவாய் அரவம் ஒன்று ஆர்த்தார்போலும்
 ஆக்கூரில் தான்தோன்றி அப்பனாரே. 3

வடி விளங்கு வெண்மழுவாள் வல்லார்போலும்
 வஞ்சக் கருங்கடல்நஞ்சு உண்டார்போலும்
 பொடி விளங்கு முந்நூல் சேர் மாப்பார்போலும்
 பூங் கங்கை தோய்ந்த சடையார்போலும்
 கடி விளங்கு கொன்றை அம்தாரார்போலும்
 கட்டங்கம் ஏந்திய கையார்போலும்
 அடி விளங்கு செம்பொன்கழலார்போலும்
 ஆக்கூரில் தான்தோன்றி அப்பனாரே. 4

ஏகாசம் ஆம் புலித்தோல் பாம்பு தாழ்

இடு வெண்தலை கலனா ஏந்தி நாளும்

மேகாசம் கட்டழித்த வெள்ளிமாலை

புனல் ஆர் சடைமுடிமேல் புனைந்தார்போலும்

மா காசமாய் வெண்ணீரும் தீயும்

மதியும் மதி பிறந்த விண்ணும் மண்ணும்

ஆகாசம் என்று இவையும் ஆனார்போலும்

ஆக்கூரில் தான்தோன்றி அப்பனாரே.

5

மாது ஊரும் வாள்நெடுங்கண் செவ்வாய் மென்தோள்

மலைமகளை மார்பத்து அணைத்தார்போலும்

மூதூர் முதுதிரைகள் ஆனார்போலும்

முதலும் இறுதியும் இல்லார்போலும்

தீது ஊரா நல்வினையாய் நின்றார்போலும்

திசைஎட்டும் தாமே ஆம் செல்வார்போலும்

ஆதிரைநாளாய் அமர்ந்தார்போலும்

ஆக்கூரில் தான்தோன்றி அப்பனாரே.

6

மால்யானை மத்தகத்தைக் கீண்டார்போலும்

மான்தோல் உடையா மகிழ்ந்தார்போலும்

கோலானைக் கோ அழலால் காய்ந்தார் போலும்

குழவிப்பிறை சடைமேல் வைத்தார்போலும்

காலனைக் காலால் கடந்தார்போலும்

கயிலாயம் தம் இடமாக் கொண்டார்போலும்

ஆல் ஆன்ஐந்துஆடல் உகப்பார்போலும்

ஆக்கூரில் தான்தோன்றி அப்பனாரே.

7

கண் ஆர்ந்த நெற்றி உடையார்போலும்
 காமனையும் கண் அழலால் காய்ந்தார் போலும்
 உண்ணா அருநஞ்சம் உண்டார்போலும்
 ஊழித்தீ அன்ன ஒளியார்போலும்
 எண்ணாயிரம் கோடிபேரார்போலும்
 ஏறு ஏறிச் செல்லும் இறைவர்போலும்
 அண்ணாவும் ஆருரும் மேயார்போலும்
 ஆக்கூரில் தான்தோன்றி அப்பனாரே. 8

கடி ஆர் தளிர் கலந்த கொன்றைமாலை
 கதிர் போது தாது அணிந்த கண்ணிபோலும்
 நெடியான் சதுர்முகனும் நேட நின்ற
 நீலநல்கண்டத்து இறையார்போலும்
 படி ஏல் அழல்வண்ணம் செம்பொன்மேனி
 மணிவண்ணம் தம் வண்ணம் ஆவார்போலும்
 அடியார் புகல்இடம்அது ஆனார்போலும்
 ஆக்கூரில் தான்தோன்றி அப்பனாரே. 9

திரையானும் செந்தாமரைமேலானும்
 தேர்ந்து அவர்கள்தாம் தேடிக்காணார் நாணும்
 புரையான் எனப்படுவார் தாமேபோலும்
 போர் ஏறு தாம் ஏறிச் செல்வார்போலும்
 கரையா வரை வில்லே நாகம் நாணாக்
 காலத்தீ அன்ன கனலார்போலும்
 வரை ஆர் மதில் எய்த வண்ணார்போலும்
 ஆக்கூரில் தான்தோன்றி அப்பனாரே. 10

152. திருக்கடவூர் வீரட்டம்

திருமுறை : 4 (31 வது பதிகம்)

திரு நேரிசை

இறைவர் : அமிர்தகடேசுவரர்

இறைவி : அபிராமியம்மை

பொள்ளத்த காயமாயப் பொருளினைப் போகமாதர்
வெள்ளத்தைக் கழிக்க வேண்டில் விரும்புமின் விளக்குத் தூபம்
உள்ளத்தை திரி ஒன்று ஏற்றி உணருமாறு உணர வல்லார்
கள்ளத்தைக் கழிப்பர் போலும் கடவூர்வீரட்டனாரே. 1

மண்இடைக் குரம்பைதன்னை மதித்து நீர் மையல் எய்தில்
விண்இடைத் தருமராசன் வேண்டினால் விலக்குவார் ஆர்
பண்இடைச் சுவைகள் பாடி ஆடிடும் பத்தர்க்கு என்றும்
கண்இடை மணியர்போலும் கடவூர்வீரட்டனாரே. 2

பொருத்திய குரம்பைதன்னுட் பொய்நடை செலுத்துகின்றீர்
ஒருத்தனை உணரமாட்டீர் உள்ளத்தில் கொடுமை நீக்கீர்
வருத்தின களிறுதன்னை வருத்துமா வருத்த வல்லார்
கருத்தினில் இருப்பர்போலும் கடவூர்வீரட்டனாரே. 3

பெரும்புலர்காலை மூழ்கிப் பித்தர்க்குப் பத்தர்ஆகி
அரும்பொடு மலர்கள் கொண்டு ஆங்கு ஆர்வத்தை உள்ளே வைத்து
விரும்பி நல் விளக்குத் தூபம் விதியினால் இட வல்லார்க்குக்
கரும்பினிற் கட்டி போல்வார் கடவூர்வீரட்டனாரே. 4

தலக்கமே செய்து வாழ்ந்து தக்கவாறு ஒன்றும் இன்றி
விலக்குவார் இலாமையாலே விளக்கத்திற் கோழி போன்றேன்
மலக்குவார் மனத்தினுள்ளே காலனார் தமர்கள் வந்து
கலக்க நான் கலங்குகின்றேன் கடவூர்வீரட்டனாரே. 5

பழி உடை ஆக்கைதன்னிற் பாழுக்கே நீர் இறைத்து
வழிஇடை வாழமாட்டேன் மாயமுந் தெளியகில்லேன்
அழிவுஉடைத்துஆய வாழ்க்கை ஐவரால் அலைக்கப்பட்டுக்
கழிஇடைத் தோணி போன்றேன் கடலூர்வீரட்டனீரே. 6

மாயத்தை அறியமாட்டேன் மையல் கொள் மனத்தன் ஆகிப்
பேய் ஒத்துக் கூகை ஆனேன் பிஞ்ஞகா பிறப்புஒன்றுஇல்லீ
நேயத்தால் நினையமாட்டேன் நீதனேன் நீசனேன்நான்
காயத்தைக் கழிக்கமாட்டேன் கடலூர்வீரட்டனீரே. 7

பற்று இலா வாழ்க்கை பாழுக்கே நீர் இறைத்தேன்
உற்றலால் கயவர் தேறார் என்னும் கட்டுரையோடு ஒத்தேன்
எற்று உளேன் என் செய்கேன் நான் இடும்பையால் ஞானமெதும்
கற்றிலேன் களைகண் காணேன் கடலூர்வீரட்டனீரே. 8

சேலின் நேர் அனைய கண்ணார் திறம் விட்டு சிவனுக்கு அன்பாய்ப்
பாலும் நல் தயிர் நெய்யோடு பலபலஆட்டி என்றும்
மாலினைத் தவிர நின்ற மார்க்கண்டற்குஆக அன்று
காலனை உதைப்பர்போலும் கடலூர்வீரட்டனாரே. 9

முந்துரு இருவரோடு மூவரும் ஆயினாரும்
இந்திரனோடு தேவர் இருடிகள் இன்பம் செய்ய
வந்து இருபதுகள் தோளால் எடுத்தவன் வலியை வாட்டிக்
கந்திருவங்கள் கேட்டார் கடலூர்வீரட்டனாரே. 10

153. திருக்கடவூர் வீரட்டம்

திருமுறை : 4 (107 வது பதிகம்)

திரு விருத்தம்

மருள் துயர் தீர அன்று அர்ச்சித்த மாணிமார்க்கண்டேயற்குஆய்
இருட்டிய மேனி வளைவாளாயிற்று எரி போலும் குஞ்சிச்
சுருட்டிய நாவில் வெங் கூற்றம் பதைப்ப உதைத்து உங்ஙனே
உருட்டிய சேவடியான் கடவூர் உறை உத்தமனே. 1

பதத்தெழு மந்திரம் அஞ்சுஎழுத்து ஒதிப் பரிவினொடும்
இதத்தெழு மாணிதன் இன்உயிர் உண்ண வெகுண்டு அடர்த்த
கதத்தெழு காலனைக் கண் குருதிப்புனல்ஆறு ஒழுக
உதைத்தெழு சேவடியான் கடவூர் உறை உத்தமனே. 2

கரப்புஉறு சிந்தையர் காண்டற்கு அரியவன் காமனையும்
நெருப்புமிழ் கண்ணினன் நீள் புனல் கங்கையும் பொங்கு அரவும்
பரப்பிய செஞ்சடைப் பால்வண்ணன் காலனைப் பண்டு ஒரு கால்
உரப்பிய சேவடியான் கடவூர் உறை உத்தமனே. 3

மறித் திகழ் கையினன் வானவர்கோனை மன மகிழ்ந்து
குறித்தெழு மாணிதன் ஆர்உயிர் கொள்வான் கொதித்த சிந்தைக்
கறுத்தெழு மூஇலைவேல் உடை காலனைத் தான் அலற
உறுக்கிய சேவடியான் கடவூர் உறை உத்தமனே. 4

குழை திகழ் காதினன் வானவர்கோனைக் குளிர்ந்தெழுந்து
பழக்கமொடு அர்ச்சித்த மாணிதன் ஆர்உயிர் கொள்ள வந்த
தழல் பொதி மூஇலைவேல் உடை காலனைத் தான் அலற
உழக்கிய சேவடியான் கடவூர் உறை உத்தமனே. 5

பாலனுக்காய் அன்று பாற்கடல் ஈந்து பணைத்து எழுந்த
ஆலினிற்கீழ் இருந்து ஆரணம் ஒதி அரு முனிக்காய்ச்
சூலமும் பாசமுங்கொண்டு தொடர்ந்து அடர்ந்து ஓடி வந்த
காலனைக் காய்ந்த பிரான் கடலூர் உறை உத்தமனே. 6

படர்சடைக் கொன்றையும் பன்னகமாலை பணி கயிறா
உடைதலை கோத்துழல் மேனியன் உண்பலிக்கு என்று உழல்வோன்
சுடர் பொதி மூஇலைவேல் உடைக் காலனைத் துண்டமதா
உடறிய சேவடியான் கடலூர் உறை உத்தமனே. 7

வெண்தலைமாலையுங்கங்கை கரோடி விரிசடைமேல்
பெண்டணி நாயகன் பேய் உகந்து ஆடும் பெருந்தகையான்
கண் தனி நெற்றியின் காலனைக் காய்ந்து கடலின் விடம்
உண்டு அருள்செய்த பிரான் கடலூர் உறை உத்தமனே. 8

கேழல்அதுஆகிக் கிளறிய கேசவன் காண்பு அரிதுஆய்
வாழி நல் மா மலர்க்கண் இடந்து இட்ட அம் மால்அவற்கு அன்று
ஆழியும் ஈந்து அடு திறல் காலனை அன்று அடர்த்து
ஊழியும் ஆய பிரான் கடலூர் உறை உத்தமனே. 9

தேன் திகழ் கொன்றையுங்கூவிளமாலை திருமுடிமேல்
ஆன்திகழ்ஐந்து உகந்து ஆடும் பிரான் மலை ஆர்த்து எடுத்த
கூன் திகழ் வாள் அரக்கன் முடிபத்துங்குலைந்து விழ
ஊன்றிய சேவடியான் கடலூர் உறை உத்தமனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

154 . திருக்கடவுர் வீரபடம்

திருமுறை : 5 (37 வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவர் : அமிர்தகடேசுவரர்

இறைவி : அபிராமியம்மை

மலைக் கொள் ஆனை மயக்கிய வல்வினை
நிலைக்கொள் ஆனை நினைப்புறு நெஞ்சமே
கொலைக் கை யானையும் கொன்றிடும் ஆதலால்
கலைக் கையானைகண்டீர் கடவூரரே.

1

வெள்ளிமால்வரை போல்வது ஓர் ஆனையார்
உள்ளவாறு எனை உள் புகும் ஆனையார்
கொள்ளம் ஆகிய கோயிலுள் ஆனையார்
கள்ள ஆனைகண்டீர் கடவூரரே.

2

ஞானம் ஆகிய நன்கு உணர் ஆனையார்
ஊனை வேவ உருக்கிய ஆனையார்
வேனல் ஆனை உரித்து உமை அஞ்சவே
கான ஆனைகண்டீர் கடவூரரே.

3

ஆலம் உண்டு அழகு ஆயது ஓர் ஆனையார்
நீலமேனி நெடும் பளிங்கு ஆனையார்
கோலம் ஆய கொழுஞ் சுடர் ஆனையார்
கான ஆனைகண்டீர் கடவூரரே.

4

அளித்த ஆன் அஞ்சும் ஆடிய ஆனையார்
வெளுத்த நீள்கொடி ஏறு உடை ஆனையார்
எளித்த வேழத்தை எள்குவித்த ஆனையார்
களித்த ஆனைகண்டீர் கடவூரரே.

5

விடுத்த மால்வரை விண் உற ஆனையார்
தொடுத்த மால்வரை தூயது ஓர் ஆனையார்
கடுத்த காலனைக் காய்ந்ததொர் ஆனையார்
கடுத்த ஆனைகண்டீர் கடவூரரே.

6

மண்உளாரை மயக்குஉறும் ஆனையார்
எண்உளார்பலர் ஏத்திடும் ஆனையார்
விண்உளார்பலரும் அறி ஆனையார்
கண்ணுள் ஆனைகண்டீர் கடவூரரே.

7

சினக்கும் செம்பவளத்திரள் ஆனையார்
மனக்கும் வல்வினை தீர்த்திடும் ஆனையார்
அனைக்கும் அன்புஉடையார் மனத்துஆனையார்
கனைக்கும் ஆனைகண்டீர் கடவூரரே.

8

வேதம்ஆகிய வெஞ் சுடர் ஆனையார்
நீதியால் நிலன் ஆகிய ஆனையார்
ஓதி ஊழி தெரிந்து உணர் ஆனையார்
காதல் ஆனைகண்டீர் கடவூரரே.

9

நீண்ட மாலொடு நான்முகன்தானுமாய்க்
காண்டும் என்று புக்கார்கள் இருவரும்
ஆண்ட ஆர் அழல் ஆகிய ஆனையார்
காண்டல் ஆனைகண்டீர் கடவூரரே.

10

அடுத்து வந்த இலங்கையர்மன்னனை
எடுத்த தோள்கள் இற நெரித்த ஆனையார்
கடுத்த காலனைக் காய்ந்தது ஓர் ஆனையார்
கடுக்கை ஆனைகண்டீர் கடவூரரே.

11

155 . திருக்கடவுர் மயானம்

திருமுறை : 5 (38 வது பதிகம்) திருக்குறுந்தொகை
இறைவர் : பெரியபெருமானடிகள், பிரம்புரீசுவரர் இறைவி : மலர்க்குழல், மின்னம்மை

குழை கொள் காதினர் கோவண ஆடையர்
உழையார்தாம் கடவுரின் மயானத்தார்
பழைய தம் அடியார் செய்த பாவமும்
பிழையும் தீர்ப்பர் பெருமான் அடிகளே. 1

உன்னி வானவர் ஓதிய சிந்தையில்
கன்னல் தேன் கடவுரின் மயானத்தார்
தன்னை நோக்கித் தொழுது எழுவார்க்கு எலாம்
பின்னை என்னார் பெருமான் அடிகளே. 2

சூலம் ஏந்துவர் தோல்உடை ஆடையர்
ஆலம் உண்டு அமுதே மிகத் தேக்குவர்
காலகாலர் கடவுர் மயானத்தார்
மாலை மார்பர் பெருமான் அடிகளே. 3

இறைவனார் இமையோர் தொழு பைங்கழல்
மறவனார் கடவுரின் மயானத்தார்
அறவனார் அடியார் அடியார்தங்கள்
பிறவி தீர்ப்பர் பெருமான் அடிகளே. 4

கத்து காளி கதம் தணிவித்தவர்
மத்தர் தாம் கடவுரின் மயானத்தார்
ஒத்து ஒவ்வாதன செய்து உழல்வார் ஒரு
பித்தர்காணும் பெருமான் அடிகளே. 5

எரி கொள் மேனி இளம்பிறை வைத்தவர்
கரியர்தாம் கடவூரின் மயானத்தார்
அரியர் அண்டத்துஉளோர் அயன் மாலுக்கும்
பெரியர்காணும் பெருமான் அடிகளே.

6

அணங்கு பாகத்தர் ஆரணநான்மறை
கணங்கள் சேர் கடவூரின் மயானத்தார்
வணங்குவார் இடர் தீர்ப்பர் மயக்குறும்
பிணம் கொள் காடர் பெருமான் அடிகளே.

7

அரவு கையினர் ஆதிபுராணனார்
மரவு சேர் கடவூரின் மயானத்தார்
பரவுவார் இடர் தீர்ப்பர் பணி கொள்வர்
பிரமன் மாற்கும் பெருமான் அடிகளே.

8

திருச்சிற்றம்பலம்

156 . திருநள்ளாறு

திருமுறை : 5 (68 வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவர் : தர்பாரண்யேசுவரர்,

இறைவி : போகமார்ந்த

தம்பெருமான்

பூண்மலையான்

உள்ளாறாதது ஓர் புண்டரிகத்திரள்
தெள்ளாறாச் சிவசோதித் திரளினைக்
கள்ளாறாத பொற்கொன்றை கமழ் சடை
நள்ளாறா என நம் வினை நாசமே.

1

ஆரணப்பொருள் ஆம் அருளாளனார்
வாரணத்துஉரி போர்த்த மணாளனார்
நாரணன் நண்ணி ஏத்தும் நள்ளாறனார்
காரணக் கலைஞானக் கடவுளே.

2

மேகம் பூண்டது ஓர் மேருவில் கொண்டு எயில்
சோகம் பூண்டு அழல் சோரத் தொட்டான் அவன்
பாகம் பூண்ட மால் பங்கயத்தானொடு
நாகம் பூண்டு கூத்துஆடும் நள்ளாறனே. 3

மலியும் செஞ்சடை வாள் அரவமொடு
பொலியும் பூம்புனல் வைத்த புனிதனார்
நலியும் கூற்றை நலிந்த நள்ளாறர்தம்
வலியும் கண்டு இறுமாந்து மகிழ்வனே. 4

உறவனாய் நிறைந்து உள்ளம் குளிர்ப்பவன்
இறைவன் ஆகி நின்று எண் நிறைந்தான் அவன்
நறவம் நாளும் பொழில் திரு நள்ளாறன்
மறவனாய்ப் பன்றிப் பின் சென்ற மாயமே. 5

செக்கர் அங்கு அழி செஞ்சுடர்ச் சோதியார்
நக்கர் அங்கு அரவு ஆர்த்த நள்ளாறனார்
வக்கரன் உயிர் வவ்விய மாயற்குச்
சக்கரம் அருள்செய்த சதுரரே. 6

வஞ்ச நஞ்சின் பொலிகின்ற கண்டத்தர்
விஞ்சையின் செல்வப் பாவைக்கு வேந்தனார்
வஞ்ச நெஞ்சத்தவர்க்கு வழி கொடார்
நஞ்ச நெஞ்சர்க்கு அருளும் நள்ளாறரே. 7

அல்லன் என்றும் அலர்க்கு அருள் ஆயின
சொல்லன் என்று சொல்லா மறைச்சோதியான்
வல்லன் என்றும் வல்லார் வளம் மிக்கவர்
நல்லன் என்றும் நல்லார்க்கு நள்ளாறனே. 8

பாம்பு அணைப் பள்ளி கொண்ட பரமனும்
பூம் பணைப் பொலிகின்ற புராணனும்
தாம் பணிந்து அளப்ப ஒண்ணாத் தனித் தழல்
நாம் பணிந்து அடி போற்றும் நள்ளாறனே. 9

இலங்கை மன்னன் இருபதுதோள் இற
மலங்க மால்வரைமேல் விரல் வைத்தவர்
நலம் கொள் நீற்றர் நள்ளாறரை நாள்தொறும்
வலம்கொள்வார் வினை ஆயின மாயமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

157 . திருநள்ளாறு

திருமுறை : 6 (20 வது பதிகம்) திருத்தாண்டகம்
இறைவர் : தர்ப்பாரணயேசுவரர் நம்பெருமான் இறைவி : போகமார்ந்த பூண்முலையாள்

ஆதிக்கண்நான் முகத்தில் ஒன்று சென்று

அல்லாத சொல் உரைக்கத் தன் கை வாளால்

சேதித்த திருவடியைச் செல்ல நல்ல

சிவலோகநெறி வகுத்துக் காட்டுவானை

மா மதியை மாது ஓர்கூறு ஆயினானை

மா மலர்மேல் அயனோடு மாலும் காணா

நாதியை நம்பியை நள்ளாற்றானை

நான் அடியேன் நினைக்கப்பெற்று உய்ந்தவாறே. 1

படையானைப் பாசுபதவேடத்தானைப்

பண்டு அனங்கற் பார்த்தானைப் பாவம்எல்லாம்
அடையாமைக் காப்பானை அடியார்தங்கள்

அருமருந்தை ஆவா என்று அருள்செய்வானைச்
சடையானைச் சந்திரனைத் தரித்தான்தன்னைச்

சங்கத்த முத்து அனைய வெள்ளைஏற்றின்
நடையானை நம்பியை நள்ளாற்றானை

நான் அடியேன் நினைக்கப்பெற்று உய்ந்தவாறே.2

பட அரவம் ஒன்று கொண்டு அரையில் ஆர்த்த

பராபரனைப் பைஞ்ஞீலி மேவினானை

அடல் அரவம் பற்றிக் கடைந்த நஞ்சை

அமுதாகஉண்டானை ஆதியானை

மடல் அரவம் மன்னு பூங்கொன்றையானை

மாமணியை மாணிக்காய்க் காலன்தன்னை

நடல் அரவம் செய்தானை நள்ளாற்றனை

நான் அடியேன் நினைக்கப்பெற்று உய்ந்தவாறே.3

கட்டங்கம் ஒன்று தம் கையில் ஏந்திக்

கங்கணமும் காதில் விடு தோடும் இட்டுச்

கட்டங்கம் கொண்டு துதையப் பூசிச்

சுந்தரனாய்ச் சூலம் கை ஏந்தினானைப்

பட்டங்கமாலை நிறையச் சூடிப்

பல்கணமும் தாமும் பரந்த காட்டில்

நட்டங்கம் ஆடியை நள்ளாற்றானை

நான் அடியேன் நினைக்கப்பெற்று உய்ந்தவாறே. 4

உலந்தார்தம் அங்கம் கொண்டு உலகம்எல்லாம்
 ஒரு நொடியில் உழல்வானை உலப்பு இல் செல்வம்
 சிலந்திதனக்கு அருள்செய்த தேவதேவைத்
 திருச் சிராப்பள்ளி எம் சிவலோகனைக்
 கலந்தார்தம் மனத்து என்றும் காதலானைக்
 கச்சி ஏகம்பனைக் கமழ்பூங்கொன்றை
 நலம் தாங்கும் நம்பியை நள்ளாற்றானை
 நான் அடியேன் நினைக்கப்பெற்று உய்ந்தவாறே.5

குலம் கொடுத்துக் கோள் நீக்க வல்லான்தன்னைக்
 குலவரையின் மடப்பாவை இடப்பாலானை
 மலம் கெடுத்து மா தீர்த்தம்ஆட்டிக் கொண்ட
 மறையவனைப் பிறை தவழ் செஞ்சடையினானைச்
 சலம் கெடுத்துச் தயாமூலதன்மம் என்னும்
 தத்துவத்தின்வழி நின்று தாழ்ந்தோர்க்கு எல்லாம்
 நலம் கொடுக்கும் நம்பியை நள்ளாற்றானை
 நான் அடியேன் நினைக்கப்பெற்று உய்ந்தவாறே.6

பூ விரியும் மலர்க்கொன்றைச் சடையினானைப்
 புறம்பயத்து எம்பெருமானைப் புகலூரானை
 மா இரியக் களிறு உரித்த மைந்தன்தன்னை
 மறைக்காடும் வலிவலமும் மன்னினானைத்
 தே இரியத் திகழ் தக்கன் வேள்விஎல்லாம்
 சிதைத்தான உதைத்து அவன்தன் சிரம் கொண்டானை
 நா விரிய மறை நவின்ற நள்ளாற்றானை
 நான் அடியேன் நினைக்கப்பெற்று உய்ந்தவாறே.

சொல்லானைச் சுடர்ப் பவளச்சோதியானைத்
 தொல் அவுணர் புரம்மூன்றும் எரியச் செற்ற
 வில்லானை எல்லார்க்கும் மேல் ஆனானை
 மெல்லியலாள் பாகனை வேதம்நான்கும்
 கல்லாலின் நீழல்கீழ் அறம் கண்டானைக்
 காளத்தியானைக் கயிலை மேய
 நல்லானை நம்பியை நள்ளாற்றானை
 நான் அடியேன் நினைக்கப்பெற்று உய்ந்தவாறே.8

குன்றாத மா முனிவன் சாபம் நீங்கக்
 குரைகழலால் கூற்றுவனைக் குமைத்த கோனை
 அன்றாக அவுணர் புரம்மூன்றும் வேவ
 ஆர் அழல்வாய் ஓட்டி அடர்வித்தானைச்
 சென்று ஆது வேண்டிற்று ஒன்று ஈவான்தன்னைச்
 சிவனே எம்பெருமான் என்று இருப்பார்க்கு என்றும்
 நன்று ஆகும் நம்பியை நள்ளாற்றானை
 நான் அடியேன் நினைக்கப்பெற்று உய்ந்தவாறே.9

இறவாமே வரம் பெற்றேன் என்று மிக்க
 இராவணனை இருபதுதோள் நெரிய ஊன்றி
 உறவு ஆகி இன்இசை கேட்டு இரங்கி மீண்டே
 உற்ற பிணி தவிர்த்து அருள வல்லான்தன்னை
 மறவாதார் மனத்து என்றும் மன்னினானை
 மா மதியம் மலர்க்கொன்றை வன்னி மத்தம்
 நறவு ஆர் செஞ்சடையானை நள்ளாற்றானை
 நான் அடியேன் நினைக்கப்பெற்று உய்ந்தவாறே.10

158. திருமீயச்சூர் இளங்கோயில்

திருமுறை: 5 (11வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவன் - சகலபுலனேசுவரர், முயற்சிறாதர் இறைவி - மேகலாம்பிகை, சுந்தரநாயகி

தோற்றும் கோயிலும் தோன்றிய கோயிலும்
வேற்றுக் கோயில்பல உள மீயச்சூர்க்
கூற்றம் பாய்ந்த குளிர்புன்சடை அரற்கு
ஏற்றம் கோயில்கண்டார் இளங்கோயிலே

1

வந்தனை அடைக்கும் அடித்தொண்டர்கள்
பந்தனை செய்து பாவிக்க நின்றவன்
சிந்தனை திருத்தும் திருமீயச்சூர்
எம்தமை உடையார் இளங்கோயிலே

2

பஞ்ச மந்திரம் ஒதும் பரமனார்
அஞ்ச ஆனை உரித்து அனல் ஆடுவார்
நெஞ்சம் வாழி நினைந்திரு மீயச்சூர்
எம்தமை உடையார் இளங்கோயிலே

3

நாறு மல்லிகை கூவிளம் செண்பகம்
வேறுவேறு விரித்த சடைஇடை
ஆறு கொண்டு உகந்தான் திருமீயச்சூர்
ஏறு கொண்டு உகந்தார் இளங்கோயிலே.

4

வெவ்வ வண்ணத்து நாகம் வெருவவே
கவ்வ வண்ணக் கனல் விரித்து ஆடுவர்
செவ்வண்ணம் திகழ் திருமீயச்சூர்
எவ்வ வண்ணம் பிரான் இளங்கோயிலே.

5

பொன் அம்கொன்றையும் பூ அணி மாலையும்
பின்னும் செஞ்சடைமேல் பிறை சூடிற்று
மின்னும் மேகலையாளொடு மீயச்சூர்
இன்ன நாள் அகலார் இளங்கோயில. 6

படை கொள் பூதத்தன் பைங்கொன்றைத்தாரினன்
சடை கொள் வெள்ளத்தன் சாந்தவெண்ணீற்றினன்
விடை கொள் ஊர்தியினான் திருமீயச்சூர்
இடைகொண்டு ஏத்த நின்றார் இளங்கோயிலே 7

ஆறு கொண்ட சடையினர் தாமும் ஓர்
வேறுகொண்டது ஓர் வேடத்தர் ஆகிலும்
கூறு கொண்டு உகந்தாளொடு மீயச்சூர்
ஏறு கொண்டு உகந்தார் இளங்கோயிலே. 8

வேதத்தான் ஓர் வேடத்தர் ஆகிலும்
பூதத்தான் என்பர் புண்ணியன்தன்னையே
கீதத்தான் கிளரும் திருமீயச்சூர்
ஏதம் தீர்க்க நின்றார் இளங்கோயிலே. 9

கடுக்கண்டன் கயிலாயமலைதனை
எடுக்கல் உற்ற இராவணன் ஈடு அற
விடுக்கண் இன்றி வெகுண்டவன் மீயச்சூர்
இடுக்கண் தீர்க்க நின்றார் இளங்கோயிலே. 10

159. திருவீழ்மீழலை

திருமுறை : 4 (64வது பதிகம்)

திருநேரிசை

இறைவர் : வீழிமிழகர்

இறைவி : சுந்தரகுசாம்பிகை

பூதத்தின் படையர் பாம்பின் பூணினர் பூணநூலர்
சீதத்திற்பொலிந்த திங்கள்கொழுந்தர் நஞ்சு அழுந்து கண்டர்
கீதத்திற்பொலிந்த ஓசைக் கேள்வியர் வேள்வியாளர்
வேதத்தின் பொருளர் வீழிமிழலையுள் விகிர்தனாரே 1

காலையிற் கதிர்செய் மேனி கங்குலிற்கறுத்த கண்டர்
மாலையில் மதியஞ்சேர்ந்த மகுடத்தர் மதுவும் பாலும்
ஆலையிற்பாகும் போல அண்ணித்திட்டு அடியார்க்கு என்றும்
வேலையின் அமுதர் வீழிமிழலையுள் விகிர்தனாரே. 2

வருந்தின நெருநல் இன்றாய் வழங்கின நாளர் ஆல்கீழ்
இருந்து நன்பொருள்கள் நால்வர்க்கு இயம்பினர் இருவரோடும்
பொருந்தினர் பிரிந்து தம்பால் பொய்யராம் அவர்கட்கு என்றும்
விருந்தினர் திருந்து வீழிமிழலையுள் விகிர்தனாரே. 3

நிலையிலா ஊர்மூன்று ஒன்ற நெருப்பு அரி காற்று அம்புஆகச்
சிலையும் நாண்அதுவும் நாகங்கொண்டவர் தேவர்தங்கள்
தலையினால் தரித்த என்பும் தலைமயிர்வடமும் பூண்ட
விலையிலா வேடர் வீழிமிழலையுள் விகிர்தனாரே. 4

மறையிடைப் பொருளர் மொட்டின் மலர் வழி வாசத் தேனர்
கறவிடைப் பாலின் நெய்யர் கரும்பினில் கட்டியாளர்
பிறையிடைப் பாம்பு கொன்றைப் பிணையல் சேர் சடையுள் நீரர்
விறகிடைத் தீயர் வீழிமிழலையுள் விகிர்தனாரே. 5

எண் அகத்து இல்லை அல்லர் உளர்அல்லர் இமவான் பெற்ற
பெண் அகத்து அரையர் காற்றில் பெரு வலி இருவர் ஆகி
மண்ணகத்து ஐவர் நீரில் நால்வர் தீ அதனில் மூவர்
விண்ணகத்து ஒருவர் வீழிமிழலையுள் விகிர்தனாரே. 6

சந்தணிகொங்கையாள் ஒர்பங்கினார் சாமவேதர்
எந்தையும் எந்தை தந்தை தந்தையுமாய ஈசர்
அந்தியோடு உதயம் அந்தணாளர் ஆன்நெய்யால் வேட்கும்
வெந்தழல் உருவர் வீழிமிழலையுள் விகிர்தனாரே. 7

நீற்றினை நிறையப் பூசி நித்தல் ஆயிரம்பூக்கொண்டு
ஏற்றுழி ஒரு நாள் ஒன்று குறையக் கண் நிறைய இட்ட
ஆற்றலுக்கு ஆழி நல்கி அவன் கொணர்ந்து இழிச்சும் கோயில்
வீற்றிருந்து அளிப்பர் வீழிமிழலையுள் விகிர்தனாரே. 8

சித்தி செய்பவர்கட்கு எல்லாஞ்சேர்விடஞ்சென்று கூடப்
பக்தி செய்பவர்கள் பாவம் பறிப்பவர் இறப்பு இலாளர்
முத்திசெய் பவளமேனி முதிர் ஒளி நீலகண்டர்
வித்தினின் முளையர் வீழிமிழலையுள் விகிர்தனாரே. 9

தருக்கின அரக்கன் தேர் ஊர் சாரதி தடை நிலாது
பொருப்பினை எடுத்த தோளும் பொன் முடிபத்தும் புண்ணாய்
நெரிப்புண்டு அங்கு அலறி மீண்டு நினைந்து அடி பரவத் தம் வாள்
விருப்பொடுங் கொடுப்பர் வீழிமிழலையுள் விகிர்தனாரே. 10

160. திருவீழ்மீழலை

திருமுறை : 4 (95வது பதிகம்)

திருவிருத்தம்

வான் சொட்டச்சொட்ட நின்று அட்டும் வளர்மதியோடு அயலே
தேன் சொட்டச்சொட்ட நின்று அட்டுந்திருக் கொன்றை சென்னி வைத்தீர்
மான்பெட்டை நோக்கி மணாளீர் மணிநீர் மிழலை உள்ளீர்
நான் சட்ட உம்மை மறக்கினும் என்னைக் குறிக்கொண்மினே. 1

அந்தமும் ஆதியும் ஆகி நின்றீர் அண்டம் எண்திசையும்
பந்தமும் வீடும் பரப்புகின்றீர் பசு ஏற்று உகந்தீர்
வெந்தழல் ஓம்பும் மிழலை உள்ளீர் என்னைத் தென்திசைக்கே
உந்திடும்போது மறக்கினும் என்னைக் குறிக்கொண்மினே. 2

அலைக்கின்ற நீர் நிலம் காற்று அனல் அம்பரம் ஆகி நின்றீர்
கலைக்கன்று சேருங்கரத்தீர் கலைப்பொருள் ஆகி நின்றீர்
விலக்கு இன்றி நல்கும் மிழலை உள்ளீர் மெய்யிற்கையொடு கால்
குலைக்கின்று நும்மை மறக்கினும் என்னைக் குறிக்கொண்மினே. 3

தீத் தொழிலான் தலை தீயில் இட்டுச் செய்த வேள்வி செற்றீர்
பேய்த்தொழிலாட்டியைப் பெற்று உடையீர் பிடித்துத் திரியும்
வேய்த் தொழிலாளர் மிழலை உள்ளீர் விக்கி அஞ்ச எழுத்தும்
ஓத்து ஒழிந்து உம்மை மறக்கினும் என்னைக் குறிக்கொண்மினே. 4

தோள் பட்ட நாகமும் சூலமும் சுற்றியும் பத்திமையால்
மேற்பட்ட அந்தணர் வீழியும் என்னையும் வேறு உடையீர்
நாள் பட்டு வந்து பிறந்தேன் இறக்க நமன்தமர்தம்
கோட்பட்டு நும்மை மறக்கினும் என்னைக் குறிக்கொண்மினே. 5

கண்டியில் பட்ட கழுத்து உடையிர் கரிகாட்டில் இட்ட
பண்டியில் பட்ட பரிகலத்தீர் பதிவீழி கொண்டிர்
உண்டியில் பட்டினி நோயில் உறக்கத்தில் உம்மை ஐவர்
கொண்டியில் பட்டு மறக்கினும் என்னைக் குறிக்கொண்மினே. 6

தோற்றம் கண்டான் சிரம் ஒன்று கொண்டிர் தூய வெள்ளருது ஒன்று
ஏற்றம் கொண்டிர் எழில் வீழிமிழலை இருக்கை கொண்டிர்
சீற்றம் கொண்டு என்மேல் சிவந்தது ஓர் பாசத்தால் வீசிய வெம்
கூற்றம் கண்டு உம்மை மறக்கினும் என்னைக் குறிக்கொண்மினே. 7

சுழிப்பட்ட கங்கையும் திங்களும் சூடிச் சொக்கம் பயின்றீர்
புழிப்பட்ட பாம்பு அரைப் பற்று உடையீர் படர் தீப் பருக
விழிப்பட்ட காமனை விட்டிர் மிழலை உள்ளீர் பிறவிச்
சுழிப்பட்டு நும்மை மறக்கினும் என்னைக் குறிக்கொண்மினே. 8

பிள்ளையிற் பட்ட பிறைமுடியீர் மறை ஒத வல்லீர்
வெள்ளையில் பட்டது ஓர் நீற்றீர் விரிநீர் மிழலை உள்ளீர்
நள்ளையில் பட்டு ஐவர் நக்கு அரைப்பிக்க நமன்தமர்தம்
கொள்ளையில் பட்டு மறக்கினும் என்னைக் குறிக்கொண்மினே. 9

கறுக்கொண்டு அரக்கன் கயிலையைப் பற்றிய கையும் மெய்யும்
நெறுக்கென்று இறச் செற்ற சேவடியால் கூற்றை நீறுசெய்தீர்
வெறிக் கொன்றைமாலை முடியீர் விரிநீர் மிழலை உள்ளீர்
இறக்கின்று நும்மை மறக்கினும் என்னைக் குறிக்கொண்மினே 10

161. திருவீழ்மிழலை

திருமுறை : 5 (12வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

கரைந்து கைதொழுவரையும் காதலன்
வரைந்து வைது எழுவாரையும் வாடலன்
நிரந்த பாரிடத்தோடு அவர் நித்தலும்
விரைந்து போவது வீழிமிழலைக்கே.

1

ஏற்று வெல் கொடி ஈசன் தன் ஆதிரை
நாற்றம் சூடுவார் நன்னறும் திங்களார்
நீற்றுச்சந்தனவெள்ளை விரவலார்
வேற்றுக் கோலம் கொள் வீழிமிழலைக்கே.

2

புனை பொற் சூலத்தன் போர் விடைஊர்தியான்
வினை வெல் நாகத்தன் வெண்மழுவாளினான்
நினைய நின்றவன் ஈசனையே எனா
வினைஇலார் தொழும் வீழிமிழலைக்கே.

3

மாடத்து ஆடும் மனத்து உடன் வைத்தவர்
கோடத்தார் குருக்கேத்திரத்தார்பலர்
பாடத்தார் பழிப்பார் பழிப்புஇல்லது ஓர்
வேடத்தார் தொழும் வீழிமிழலைக்கே.

4

எடுத்த வெல் கொடி ஏறு உடையான் தமர்
உடுப்பர் கோவணம் உண்பது பிச்சையே
கொடுப்பது ஆவது கீழ் நின்ற வல்வினை
விடுத்துப் போவது வீழிமிழலைக்கே.

5

குழலை யாழ் மொழியார் இசை வேட்கையால்
உழலை யாக்கையை ஊணும் உணர்வுஇலீர்
தழலை நீர் மடிக் கொள்ளன்மின் சாற்றினோம்
மிழலையான் அடி சார விண் ஆள்வரே.

6

தீரன் தீத்திரளன் சடைத் தங்கிய
நீரன் ஆடிய நீற்றன் வண்டு ஆர் கொன்றைத்
தாரன் மாலையன் தன் நறுங்கண்ணியன்
வீரன் வீழிமிழலைக்கே விகிர்தனே.

7

எரியினார் இறையார் இடுகாட்டு இடை
நரியினார் பரியா மகிழ்கின்றது ஓர்
பெரியனார் தம் பிறப்பொடு சாதலை
விரியினார் தொழும் வீழிமிழலைக்கே.

8

நீண்ட சூழ் சடைமேல் ஓர் நிறை மதி
காண்டு சேவடிமேல் ஓர் கனைகழல்
வேண்டுவார் அவர் வீதி புகுந்திலர்
மீண்டும் போவது வீழிமிழலைக்கே.

9

பாலையாமொடு செவ்வழி பண் கொள
மாலை வானவர் வந்து வழிபடும்
ஆலை ஆர் அழல் அந்தணர் ஆகுதி
வேலையார் தொழும் வீழிமிழலைக்கே.

10

மழலை ஏற்று மணாளன் திருமலை
சுழல் ஆர்த்து எடுத்தான் முடிதோள் இறக்
கழல் கொள் காலின் திருவிரல் ஊன்றலும்
மிழலையான் அடி வாழ்க என விட்டதே..

11

162. திருவீழ்மிழலை

திருமுறை : 5 (13வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

என் பொனே இமையோர் தொழு பைங்கழல்
நன்பொனே நலம் தீங்கு அறிவு ஒன்று இலேன்
செம்பொனே திரு வீழ்மிழலையுள்
அன்பனே அடியேனைக் குறிக்கொளே. 1

கண்ணினால் களி கூரக் கையால் தொழுது
எண்ணுமாறு அறியாது இளைப்பேன்தனை
விண்உளார் தொழும் வீழ்மிழலையுள்
அண்ணலே அடியேனைக் குறிக்கொளே. 2

ஞாலமே விசம்பே நலம்தீமையே
காலமே கருத்தே கருத்தால் தொழும்
சீலமே திரு வீழ்மிழலையுள்
கோலமே அடியேனைக் குறிக்கொளே. 3

முத்தனே முதல்வா முகிழும் முனை
ஒத்தனே ஒருவா உருஆகிய
சித்தனே திரு வீழ்மிழலையுள்
அத்தனே அடியேனைக் குறிக்கொளே. 4

கருவனே கருவாய்த் தெளிவார்க்கு எலாம்
ஒருவனே உயிர்ப்பாய் உணர்வாய் நின்ற
திருவனே திரு வீழ்மிழலையுள்
குருவனே அடியேனைக் குறிக்கொளே. 5

காத்தனே பொழில் ஏழையும் காதலால்
 ஆத்தனே அமரர்க்கு அயன்தன் தலை
 சேர்த்தனே திரு வீழிமிழலையுள்
 கூத்தனே அடியேனைக் குறிக்கொளே. 6

நீதி வானவர் நித்தல் நியமம் செய்து
 ஒதி வானவரும் உணராதது ஓர்
 வேதியா விகிர்தா திரு வீழியுள்
 ஆதியே அடியேனைக் குறிக்கொளே. 7

பழகி நின் அடி சூடிய பாலனைக்
 கழகின்மேல் வைத்த காலனைச் சாடிய
 அழகனே அணி வீழிமிழலையுள்
 குழகனே அடியேனைக் குறிக்கொளே. 8

அண்ட வானவர் கூடிக் கடைந்த நஞ்சு
 உண்ட வானவனே உணர்வு ஒன்று இலேன்
 விண்ட வான் பொழில் வீழிமிழலையுள்
 கொண்டனே அடியேனைக் குறிக்கொளே. 9

ஒருத்தன் ஓங்கலைத் தாங்கல் உற்றான் உரம்
 வருத்தினாய் வஞ்சனேன் மனம் மன்னிய
 திருத்தனே திரு வீழிமிழலையுள்
 அருத்தனே அடியேனைக் குறிக்கொளே. 10

163. திருவீழ்மிழலை

திருமுறை : 6 (50வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

போரானை ஈர்உரிவைப் போர்வையானைப்
 புலிஅதளே உடைஆடை போற்றினானைப்
 பாரானை மதியானைப் பகல்ஆனானைப்
 பல்உயிராய் நெடுவெளியாய்ப் பரந்து நின்ற
 நீரானைக் காற்றானைத் தீஆனானை
 நினையாதார் புரம் எரிய நினைந்த தெய்வத்
 தேரானைத் திரு வீழ்மிழலையானைச்
 சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின்றாரே. 1

சவம் தாங்கு மயானத்துச் சாம்பல் என்பு
 தலைஓடு மயிர்க்கயிறு தரித்தான்தன்னைப்
 பவம் தாங்கு பாசபதவேடத்தானைப்
 பண்டு அமரர் கொண்டு உகந்த வேள்விஎல்லாம்
 கவர்ந்தானைக் கச்சி ஏகம்பன்தன்னைக்
 கழல் அடைந்தான்மேல் கறுத்த காலன் வீழ்ச்
 சிவந்தானைத் திரு வீழ்மிழலையானைச்
 சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின்றாரே. 2

அன்று ஆலின்கீழ் இருந்து அங்கு அறம் சொன்னானை
 அகத்தியனை உகப்பானை அயன்மால் தேட
 நின்றானைக் கிடந்த கடல்நஞ்சு உண்டானை
 நேரிழையைக் கலந்திருந்தே புலன்கள்ஐந்தும்

வென்றானை மீயச்சூர் மேவினானை

மெல்லியலாள் தவத்தின் நிறை அளக்கல்உற்றுச்
சென்றானைத் திரு வீழிமிழலையானைச்

சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின்றாரே. 3

தூயானைச் சுடர்ப் பவளச்சோதியானைத்

தோன்றிய எவ்உயிர்க்கும் துணையாய் நின்ற
தாயானைச் சக்கரம் மாற்கு ஈந்தான் தன்னைச்

சங்கரனைச் சந்தோக சாமம் ஒதும்
வாயானை மந்திரிப்பார் மனத்து உளானை
வஞ்சனையால் அஞ்சுளழுத்தும் வழுத்துவார்க்குச்
சேயானைத் திரு வீழிமிழலையானைச்
சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின்றாரே. 4

நல் தவத்தின் நல்லானைத் தீதாய் வந்த

நஞ்சு அமுதுசெய்தானை அமுதம் உண்ட
மற்றமரர் உலந்தாலும் உலவாதானை

வருகாலம் செல்காலம் வந்தகாலம்
உற்றவத்தை உணர்ந்தாரும் உணரல் ஆகா
ஒரு சுடரை இரு விசம்பின் ஊர்முன்று ஒன்றச்
செற்றவனைத் திரு வீழிமிழலையானைச்
சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின்றாரே. 5

மைவானமிடற்றானை அவ் வான் மின் போல்

வளர்சடைமேல் மதியானை மழையாய் எங்கும்
பெய்வானைப் பிச்சாடல் ஆடுவானைப்

பிலவாய பேய்க்கணங்கள் ஆர்க்கச் சூலம்

396 திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் தேவாரம்

பொய்வானைப் பொய் இலா மெய்யன்தன்னைப்
 பூதலமும் மண்டலமும் பொருந்தும் வாழ்க்கை
 செய்வானைத் திரு வீழிமிழலையானைச்
 சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின்றாரே. 6

மிக்கானைக் குறைந்து அடைந்தார் மேவலானை
 வெவ்வேறாய் இருமூன்றுசமயம் ஆகிப்
 புக்கானைப் எப்பொருட்கும் பொதுஆனானைப்
 பொன்னுலகத்தவர் போற்றும் பொருளுக்கு எல்லாம்
 தக்கானைத் தான் அன்றி வேறு ஒன்று இல்லாத்
 தத்துவனைத் தடவரையை நடுவு செய்த
 திக்கானைத் திரு வீழிமிழலையானைச்
 சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின்றாரே. 7

வானவர்கோன் தோள் இறுத்த மைந்தன்தன்னை
 வளைகுளமும் மறைக்காடும் மன்னினானை
 ஊனவனை உயிரவனை ஒரு நாள் பார்த்தன்
 உயர்தவத்தின் நிலை அறியல்உற்றுச் சென்ற
 கானவனைக் கயிலாயம் மேவினானைக்
 கங்கை சேர் சடையானைக் கலந்தார்க்கு என்றும்
 தேவைனைத் திரு வீழிமிழலையானைச்
 சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின்றாரே. 8

பரத்தானை இப் புக்கம் பல ஆனானைப்
 பசுபதியைப் பத்தார்க்கு முத்தி காட்டும்
 வரத்தானை வணங்குவார் மனத்து ஊானை
 மாருதம் மால் எரி மூன்றும் வாய்அம்புளார்க்கு ஆம்

சரத்தானைச் சரத்தை உந்தன்தாள் கீழ் வைத்த
தபோதனனைச் சடாமகுடத்து அணிந்த பைங்கன்
சிரத்தானைத் திரு வீழிமிழலையானைச்
சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின்றாரே. 9

அறுத்தானை அயன்தலைகள் அஞ்சில் ஒன்றை
அஞ்சாதே வரை எடுத்த அரக்கன் தோள்கள்
இறுத்தானை எழுநரம்பின் இசை கேட்டானை
இந்துவினைத் தேய்த்தானை இரவிதன் பல்
பறித்தானைப் பகீரதற்காய் வானோர் வேண்டப்
பரந்து இழியும் புனல்கங்கை பணிபோல் ஆங்குச்
செறித்தானைத் திரு வீழிமிழலையானைச்
சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின்றாரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு (போரானை யீரு)

ஆளுடையஅரசுகள் ஆளுடையபிள்ளையாருடன் திருஆக்கூர்
முதலாகிய திருக்கோயில்களை வணங்கிக்கொண்டு
திருவீழிமிழலையை அடைந்தபோது அவ்வூரிலுள்ள மறையவர்களும்
திருத்தொண்டர்களும் நாயன்மார்களை எதிர்கொண்டழைத்துச்
சென்றார்கள். சென்ற பெரியாரும் விண்ணிழிந்த கோயில் வாயிலை
வந்தடைந்து வென்றி விடையார் சேவடிக்கீழ் விழுந்து பணிந்து
'செய்ய சடையார்தமைச் சேரார் தீங்கு நெறி சேர்கின்றார்' என்று
உய்யுநெறித் தாண்டகமாகிய இதனையும் பிறவற்றையும் பாடிப் பல
நாள் அங்கிருந்தார்.

164. திருவீழ்மிழலை

திருமுறை: 6 (51வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

கயிலாயமலை உள்ளார் காரோணத்தார்
 கந்தமாதனத்து உளார் காளத்தியார்
 மயிலாடுதுறை உளார் மாகாளத்தார்
 வக்கரையார் சக்கரம் மாற்கு ஈந்தார் வாய்ந்த
 அயில்வாய சூலமும் கபாலமும்
 அமரும் திருக்கரத்தார் ஆன்ஏறு ஏறி
 வெயிலாய சோதி விளங்கு நீற்றார்
 வீழிமிழலையே மேவினாரே

1

பூதி அணி பொன்றிறத்தர் பூணநூலர்
 பொங்கு அரவர் சங்கரர் வெண்குழை ஓர் காதர்
 கேதிசரம் மேவினார் கேதாரத்தார்
 கெடில வடஅதிகைவீரட்டத்தார்
 மா துயரம் தீர்த்து என்னை உய்யக்கொண்டார்
 மழபாடி மேய மணவாளனார்
 வேதிசுடி உளார் மீயச்சூரார்
 வீழிமிழலையே மேவினாரே.

2

அண்ணாமலை அமர்ந்தார் ஆரூர் உள்ளார்
 அளப்பூரார் அந்தணர்கள் மாடக்கோவில்
 உண்ணாழிகையார் உமையாளோடும்
 இமையோர் பெருமானார் ஒற்றியூரார்

பெண்ணாகடத்துப் பெருந் தூங்காணை
மாடத்தார் கூடத்தார் பேராலூரார்
விண்ணோர்கள் எல்லாம் விரும்பி ஏத்த
வீழிமிழலையே மேவினாரே.

3

வெண்காட்டார் செங்காட்டங்குடியார் வெண்ணி
நன்னகரார் வேட்களத்தார் வேதம் நாவார்
பண் காட்டும் வண்டார் பழனத்து உள்ளார்
பராய்த்துறையார் சிராப்பள்ளி உள்ளார் பண்டு ஓர்
வெண்கோட்டுக் கருங்களிற்றைப் பிளிறப் பற்றி
உரித்து உரிவை போர்த்த விடலைவேடம்
விண் காட்டும் பிறைநுதலி அஞ்சக் காட்டி
வீழிமிழலையே மேவினாரே.

4

புடை சூழ்ந்த பூதங்கள் வேதம் பாடப்
புலியூர்ச் சிற்றம்பலத்தே நடம்ஆடுவார்
உடை சூழ்ந்த புலித்தோலர் கலிக் கச்சிமேற்
றளி உளார் குளிர்சோலை ஏகம்பத்தார்
கடை சூழ்ந்து பலி தேரும் கங்காளனார்
கழுமலத்தார் செழு மலர்த்தார்க் குழலியோடும்
விடை சூழ்ந்த வெல் கொடியார் மல்கு செல்வ
வீழிமிழலையே மேவினாரே.

5

பெரும்புலியூர் விரும்பினார் பெரும் பாழியார்
பெரும்பற்றப்புலியூர் மூலட்டானத்தார்
இரும்புதலார் இரும்புளை உள்ளார் ஏர் ஆர்
இன்னம்பரார் ஈங்கோய்மலையார் இன்சொல்

கரும்பு அனையாள் உமையோடும் கருகாலூரார்
 கருப்பறியலூரார் கரவீரத்தார்
 விரும்பு அமரர் இரவுபகல் பரவி ஏத்த
 வீழிமிழலையே மேவினாரே.

6

மறைக்காட்டார் வலிவலத்தார் வாய்மூர் மேயார்
 வாழ்கொளிப்புத்தூரார் மாகாளத்தார்
 கறைக் காட்டும் கண்டனார் காபாலியார்
 கற்குடியார் விற்குடியார் கானப்பேரார்
 பறை காட்டும் குழிவிழிகண் பல்பேய் சூழப்
 பழையனார் ஆலங்காட்டு அடிகள் பண்டு ஓர்
 மிறைக்காட்டும் கொடுங் காலன் வீடப் பாய்ந்தார்
 வீழிமிழலையே மேவினாரே.

7

அஞ்சைக்களத்து உள்ளார் ஐயாற்று உள்ளார்
 ஆருரார் பேருரார் அழுந்தூர் உள்ளார்
 தஞ்சைத் தளிக்குளத்தார் தக்களுரார்
 சாந்தை அயவந்தி தங்கினார்தாம்
 நஞ்சைத் தமக்கு அமுதா உண்ட நம்பர்
 நாகேச்சுரத்து உள்ளார் நாரையூரார்
 வெஞ்சொல் சமண்சிறையில் என்னை மீட்டார்
 வீழிமிழலையே மேவினாரே.

8

கொண்டல் உள்ளார் கொண்டேச்சுரத்தின் உள்ளார்
 கோவலூர்வீரட்டம் கோயில்கொண்டார்
 தண்டலையார் தலையாலங்காட்டில் உள்ளார்
 தலைச்சங்கைப் பெருங்கோயில் தங்கினார்தாம்

வண்டலொடு மணல் கொணரும் பொன்னிநன்றீர்
 வலஞ்சுழியார் வைகலில் மேல்மாடத்து உள்ளார்
 வெண்தலை கைக்கொண்டவகிர்த வேடர்
 வீழிமிழலையே மேவினாரே. 9

அரிச்சந்திரத்து உள்ளார் அம்பர் உள்ளார்
 அரிபிரமர் இந்திரர்க்கும் அரியர் ஆனார்
 புரிச்சந்திரத்து உள்ளார் போகத்து உள்ளார்
 பொருப்புஅரையன்மகளோடுவிருப்பர் ஆகி
 எரிச் சந்தி வேட்கும் இடத்தார் ஏம
 கூடத்தார் பாடத் தேன்இசையார் கீதர்
 விரிச்ச அங்கை எரிக்கொண்டு அங்கு ஆடும் வேடர்
 வீழிமிழலையே மேவினாரே. 10

புன்கூரார் புறம்பயத்தார் புத்தூர் உள்ளார்
 பூவணத்தார் புலிவலத்தார் வலியின் மிக்க
 தன் கூர்மை கருதி வரை எடுக்கல்உற்றான்
 தலைகளொடு மலைகள் அன்ன தாளும் தோளும்
 பொன் கூரும் கழல்அடி ஓர்விரலால் ஊன்றிப்
 பொருப்புஅதன்கீழ் நெரித்து அருள்செய் புவனநாதர்
 மின்கூரும் சடைமுடியார் விடையின் பாகர்
 வீழிமிழலையே மேவினாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

165. திருவீழ்மிழலை

திருமுறை : 6 (52வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

கண் அவன்காண் கண்ஒளி சேர் காட்சியான்காண்
 கந்திருவம் பாட்டு இசையில் காட்டுகின்ற
 பண் அவன்காண் பண்அவற்றின் திறம் ஆனான்கண்
 பழம்ஆகிச் சுவைஆகிப் பயக்கின்றான்காண்
 மண் அவன்காண் தீ அவன்காண் நீர் ஆனான்காண்
 வந்து அலைக்கும் மாருதன்காண் மழைமேகம் சேர்
 விண் அவன்காண் விண்ணவர்க்கும் மேல் ஆனான்காண்
 விண் இழி தண் வீழிமிழலையானே. 1

ஆலைப் படு கரும்பின் சாறு போல
 அண்ணிக்கும் அஞ்சுஎழுத்தின் நாமத்தான்காண்
 சீலம் உடை அடியார் சிந்தையான்காண்
 திரிபுரம்மூன்று எரிபடுத்த சிலையினான்காண்
 பாலினொடுதயிர்நறுநெய் ஆடினான்காண்
 பண்டரங்வேடன்காண் பலி தேர்வான்காண்
 வேலைவிடம் உண்ட மிடற்றினான்காண்
 விண் இழி தண் வீழிமிழலையானே. 2

தண்மையொடு வெம்மைதான் ஆயினான்காண்
 சக்கரம் புள்பாகற்கு அருள்செய்தான்காண்
 கண்ணும் ஒருமூன்று உடைய காபாலிகாண்
 காமன் உடல் வேவித்த கண்ணினான்காண்

எண்ணில் சமண் தீர்த்து என்னை ஆட்கொண்டான்காண்
 இருவர்க்கு எரியாய் அருளினான்காண்
 விண்ணவர்கள் போற்ற இருக்கின்றான்காண்
 விண் இழி தண் வீழிமிழலையானே. 3

காது இசைந்த சங்கக்குழையினான்காண்
 கனகமலை அனைய காட்சியான்காண்
 மாது இசைந்த மா தவழும் சோதித்தான் காண்
 வல் ஏனவெள்ளயிற்று ஆபரணத்தான்காண்
 ஆதியன்காண் அண்டத்துக்கு அப்பாலான்காண்
 ஐந்தலைமா நாகம் நாண் ஆக்கினான்காண்
 வேதியன்காண் வேதவிதி காட்டினான்காண்
 விண்இழி தண் வீழிமிழலையானே. 4

நெய்யினொடு பால்இளநீர் ஆடினான்காண்
 நித்தமணவாளன் என நிற்கின்றான்காண்
 கையில் மழுவொளொடு மான் ஏந்தினான்காண்
 காலன் உயிர் காலால் கழிவித்தான்காண்
 செய்யதிருமேனி வெண்நீற்றினான்காண்
 செஞ்சடைமேல் வெண்மதியம் சேர்த்தினான்காண்
 வெய்ய கனல் விளையாட்டு ஆடினான்காண்
 விண்இழி தண் வீழிமிழலையானே. 5

கண் துஞ்சும் கருநெடுமால் ஆழி வேண்டிக்
 கண் இடந்து சூட்ட கண்டு அருளுவான் காண்
 வண்டு உண்ணும் மதுக் கொன்றை வன்னி மத்தம்
 வான்கங்கை சடைக் கரந்த மாதேவன்காண்

பண் தங்கு மொழி மடவாள் பாகத்தான்காண்
 பரமன்காண் பரமேட்டி ஆயினான்காண்
 வெண்திங்கள் அரவொடு செஞ்சடை வைத்தான்காண்
 விண் இழி தண் வீழிமிழலையானே. 6

கல்பொலி தோள் சலந்தரனைப் பிளந்த ஆழி
 கருமாலுக்கு அருள்செய்த கருணையான்காண்
 வில் பொலி தோள் விசயன் வலி தேய்வித்தான்காண்
 வேடுவனாய்ப் போர் பொருது காட்டினான்காண்
 தற்பரமாம் தற்பரமாய் நிற்கின்றான்காண்
 சதாசிவன்காண் தன் ஒப்பார் இல்லாதான்காண்
 வெற்புஅரையன்பாவை விருப்பு உளான்காண்
 விண் இழி தண் வீழிமிழலையானே. 7

மெய்த்தவன்காண் மெய்த்தவத்தில் நிற்பார்க்கு எல்லாம்
 விருப்பு இலா இருப்புமன வினையர்க்கு என்றும்
 பொய்த்தவன்காண் புத்தன் மறவாது ஓடி
 எறி சல்லி புதுமலர்கள் ஆக்கினான்காண்
 உய்த்தவன்காண் உயர் கதிக்கே உள்கினாரை
 உலகு அனைத்தும் ஒளித்து அளித்திட்டு உய்யச் செய்யும்
 வித்தகன்காண் வித்தகர்தாம் விரும்பி ஏத்தும்
 விண்இழி தண் வீழிமிழலையானே. 8

சந்திரனைத் திருவடியால் தளர்வித்தான்காண்
 தக்கனையும் முனிந்து எச்சன் தலை கொண்டான்காண்
 இந்திரனைத் தோள் முரிவித்து அருள்செய்தான்காண்
 ஈசன்காண் நேசன்காண் நினைவோர்க்கு எல்லாம்

மந்திரமும் மறைப்பொருளும் ஆயினான்காண்
மாலொடு அயன் மேலொடு கீழ் அறியா வண்ணம்
வெந்தழலின் விரி சுடர் ஆய் ஓங்கினான்காண்
விண் இழி தண் வீழிமிழலையானே. 9

ஈங்கைப் பேர் ஈமவனத்து இருக்கின்றான்காண்
எம்மான்காண் கைம்மாவின்உரி போர்த்தான்காண்
ஓங்கு மலைக்கு அரையன்தன் பாவையோடும்
ஓர்உருவாய் நின்றான்காண் ஓங்காரன்காண்
கோங்கு மலர்க்கொன்றைஅம்தார்க் கண்ணியான்காண்
கொல் ஏறு வெல் கொடிமேல் கூட்டினான்காண்
வேங்கைவரிப்புலித்தோல் மேல் ஆடையான்காண்
விண் இழி தண்வீழிமிழலையானே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

166. திருவீழிமிழலை

திருமுறை : 6 (53வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

மான்ஏறு கரம் உடைய வரதர்போலும்
மால்வரை கால் வளை வில்லா வளைத்தார்போலும்
கான் ஏறு கரி கதற உரித்தார்போலும்
கட்டங்கம் கொடி துடி கைக் கொண்டார்போலும்
தேன் ஏறு திருஇதழித்தாரார் போலும்
திருவீழிமிழலை அமர்செல்வார்போலும்
ஆன்ஏறுஅது ஏறும் அழகர்போலும்
அடியேனை ஆள்உடைய அடிகள் தாமே. 1

சமரம் மிகு சலந்தரன் போர் வேண்டினானைச்
 சக்கரத்தால் பிளப்பித்த சதுரர்போலும்
 நமனை ஒரு கால் குறைத்த நாதர்போலும்
 நாரணனை இடப்பாகத்து அடைத்தார்போலும்
 குமரனையும் மகன் ஆக உடையார்போலும்
 குளிர்வீழிமிழலை அமர் குழகர்போலும்
 அமரர்கள் பின் அமுது உண நஞ்சு உண்டார்போலும்
 அடியேனை ஆள்உடைய அடிகள்தாமே. 2

நீறு அணிந்த திருமேனி நிமலர்போலும்
 நேமி நெடுமாற்கு அருளிச்செய்தார்போலும்
 ஏறு அணிந்த கொடி உடை எம் இறைவர்போலும்
 எயில்மூன்றும் எரிசரத்தால் எய்தார்போலும்
 வேறு அணிந்த கோலம் உடைவேடர்போலும்
 வியன்வீழிமிழலை உறை விகிர்தர்போலும்
 ஆறு அணிந்த சடாமகுடத்து அழகர்போலும்
 அடியேனை ஆள்உடைய அடிகள்தாமே. 3

கைவேழமுகத்தவனைப் படைத்தார் போலும்
 கயாசுரனை அவனால் கொல்வித்தார்போலும்
 செய் வேள்வித் தக்கனை முன் சிதைத்தார்போலும்
 திசைமுகன்தன் சிரம் ஒன்று சிதைத்தார்போலும்
 மெய் வேள்விமூர்த்தி தலை அறுத்தார்போலும்
 வியன்வீழிமிழலை இடம்கொண்டார் போலும்
 ஐவேள்வி ஆறுஅங்கம் ஆனார்போலும்
 அடியேனை ஆள்உடைய அடிகள்தாமே 4

துன்னத்தின் கோவணம் ஒன்று உடையார்போலும்
சுடர்மூன்றும் சோதியுமாய்த் தூயார்போலும்
பொன் ஒத்த திருமேனிப் புனிதர்போலும்
பூதகணம் புடை சூழ வருவார்போலும்
மின் ஒத்த செஞ்சடை வெண்பிறையார்போலும்
வியன்வீழிமிழலைசேர் விமலர் போலும்
அன்னத்தேர் அயன் முடி சேர் அடிகள் போலும்
அடியேனை ஆள்உடைய அடிகள்தாமே. 5

மாலாலும் அறிவு அரிய வரதர்போலும்
மறவாதார் பிறப்பு அறுக்க வல்லார்போலும்
நாலாய மறைக்கு இறைவர் ஆனார்போலும்
நாம எழுத்து அஞ்சாய நம்பர்போலும்
வேலார் கை வீரியை முன் படைத்தார்போலும்
வியன்வீழிமிழலை விகிர்தர்போலும்
ஆலாலம் மிடற்று அடக்கி அளித்தார்போலும்
அடியேனை ஆள்உடைய அடிகள்தாமே. 6

பஞ்ச அடுத்த மெல்விரலாள் பங்கர்போலும்
பைந்நாகம் அரைக்கு அசைத்த பரமர்போலும்
மஞ்ச அடுத்த மணிநீலகண்டர்போலும்
வடகயிலைமலை உடைய மணாளர்போலும்
செஞ்சடைக்கண் வெண்பிறை கொண்டு அணிந்தார்போலும்
திருவீழிமிழலை அமர் சிவனார்போலும்
அஞ்ச அடக்கும் அடியவர்கட்கு அணியார்போலும்
அடியேனை ஆள்உடைய அடிகள்தாமே. 7

குண்டரொடு பிரித்து எனை ஆட்கொண்டார்போலும்
 குடமூக்கில் இடம் ஆக்கிக்கொண்டார்போலும்
 புண்டரிகப்புதுமலர் ஆதனத்தார்போலும்
 புள்அரசைக் கொன்று உயிர்பின் கொடுத்தார்போலும்
 வெண்தலையில் பலி கொண்ட விகிர்தார்போலும்
 வியன்வீழிமிழலை நகர் உடையார் போலும்
 அண்டத்துப் புறத்து அப்பால் ஆனார்போலும்
 அடியேனை ஆள்உடைய அடிகள்தாமே. 8

முத்தனைய முகிழ் முறுவல் உடையார்போலும்
 மொய் பவளக்கொடி அனைய சடையார்போலும்
 எத்தனையும் பத்தி செய்வார்க்கு இனியார்போலும்
 இரு நான்குமூர்த்திகளும் ஆனார்போலும்
 மித்திர வச்சிரவணற்கு விருப்பார்போலும்
 வியன்வீழிமிழலை அமர் விகிர்தார்போலும்
 அத்தனொடும் அம்மை எனக்கு ஆனார்போலும்
 அடியேனை ஆள்உடைய அடிகள்தாமே. 9

கரி உரிசெய்து உமை வெருவக் கண்டார்போலும்
 கங்கையையும் செஞ்சடைமேல் கரந்தார்போலும்
 எரிஅது ஒரு கை தரித்த இறைவார்போலும்
 ஏனத்தின் கூன்எயிறு பூண்டார்போலும்
 விரிகதிரோர் இருவரை முன் வெகுண்டார் போலும்
 வியன்வீழிமிழலை அமர் விமலர் போலும்
 அரிபிரமர் துதிசெய நின்று அளித்தார்போலும்
 அடியேனை ஆள்உடைய அடிகள்தாமே. 10

கயிலாயமலை எடுத்தான் கதறி வீழக்

கால்விரலால் அடர்த்து அருளிச்செய்தார்போலும்
 குயிலாரும் மென்மொழியாள் குளிர்ந்து நோக்கக்

கூத்து ஆடவல்ல குழகார்போலும்
 வெயிலாய சோதிவிளக்கு ஆனார்போலும்

வியன்வீழிமிழலை அமர் விகிர்தார்போலும்
 அயிலாரும் மூஇலைவேல்படையார் போலும்

அடியேனை ஆள்உடைய அடிகள்தாமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

விடுபட்ட பதிக வரலாறுகள்

திருநாவுக்கரசுநாயனார் திருவீழிமிழலையினின்றும்
 புறப்பட்டுப் பிற தலங்களையும் வணங்கிக் கொண்டு
 திருவாவடுதுறையை அடைந்து ஆவுக்கருளும் ஆவடுதண்டுறையார்
 பாதம் அணைந்து இறைஞ்சி, ஞானபோனகராகிய பிள்ளையாருக்குச்
 செம்பொனாயிரங் கொண்ட உலவாக்கிழியருளிய செய்தியைத் தமது
 திருநேரிசையில் 'காயிரும் பொழில்கள் சூழ்ந்த கழுமலவூரர்க்கு
 அம்பொன், ஆயிரங்கொடுப்பர் போலும் ஆவடுதுறையனாரே' என்று
 வைத்துப்பாடி அருளினார்.

167. திருவன்னியூர்

திருமுறை : 5 (26வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவன் : அக்கினீசுவரர்

இறைவி : பார்வதியம்மை

காடு கொண்டு அரங்காக் கங்குல்வாய்க் கணம்
பாட மாநடம் ஆடும் பரமனார்
வாட மான் நிறம் கொள்வர் மணம் கமழ்
மாட மா மதில் சூழ் வன்னியூரரே.

1

செங்கண் நாகம் அரையது தீத்திரள்
அங்கை ஏந்தி நின்றார் எரிஆடுவர்
கங்கை வார்சடைமேல் இடம் கொண்டவர்
மங்கை பாகம் வைத்தார் வன்னியூரரே.

2

ஞானம் காட்டுவர் நன்னெறி காட்டுவர்
தானம் காட்டுவர் தம் அடைந்தார்க்கெலாம்
தானம் காட்டித் தன் தாள் அடைந்தார்கட்கு
வானம் காட்டுவர்போல் வன்னியூரரே.

3

இம்மை அம்மை என இரண்டும் இவை
மெய்ம்மைதான் அறியாது விளம்புவர்
மெய்ம்மையால் நினைவார்கள்தம் வல்வினை
வம்மின் தீர்ப்பர்கண்டீர் வன்னியூரரே.

4

பிறை கொள் வாள்நுதல் பெய்வளைத் தோளியர்
நிறையைக் கொள்பவர் நீறு அணி மேனியர்
கறை கொள் கண்டத்தர் வெண்மழுவாளினர்
மறை கொள் வாய்மொழியார் வன்னியூரரே.

5

திளைக்கும் வண்டொடு தேன் படு கொன்றையர்
துளைக்கைவேழத்தர் தோலர் கடர் மதி
முளைக்கும் மூரல் கதிர் கண்டு நாகம் நா
வளைக்கும் வார்சடையார் வன்னியூரரே. 6

குணம் கொள் தோள் எட்டு மூர்த்தி இணை அடி
இணங்குவார்கட்கு இனியனுமாய் நின்றான்
வணங்கி மா மலர் கொண்டவர் வைகலும்
வணங்குவார் மனத்தார் வன்னியூரரே. 7

இயலும் மாலொடு நான்முகன் செய் தவம்
முயலில் காண் பரிதாய் நின்ற மூர்த்திதான்
அயல்எலாம் அன்னம் மேயும் அம் தாமரை
வயல்எலாம் கயல் பாய் வன்னியூரரே. 8

நலம் கொள் பாகனை நன்று முனிந்திடா
விலங்கல் கோத்து எடுத்தான் அது மிக்கிட
இலங்கை மன்னன் இருபதுதோளினை
மலங்க ஊன்றி வைத்தார் வன்னியூரரே. 9

திருச்சிற்றம்பலம்

168. திருக்கருவிலிக் கொட்டிடை

திருமுறை : 5 (69வது பதிகம்)

இறைவன் : சற்குணநாயகர்

திருக்குறுந்தொகை

இறைவி : சர்வாங்கநாயகி

மட்டிட்ட குழலார் சுழலில் வலைப்
பட்டிட்டு மயங்கிப் பரியாது நீர்
கட்டிட்ட வினை போகக் கருவிலிக்
கொட்டிட்டை உறைவான் கழல் கூடுமே. 1

ஞாலம் மல்கு மனிதர்காள் நாள்தொறும்
ஏல மா மலரோடு இலை கொண்டு நீர்
காலனார் வருதல்முன் கருவிலிக்
கோல வார் பொழில் கொட்டிட்டை சேர்மினே. 2

பங்கம்ஆயின பேசப் பறைந்து நீர்
மங்குமா நினையாதே மலர்கொடு
கங்கை சேர் சடையான்தன் கருவிலிக்
கொங்கு வார் பொழில் கொட்டிட்டை சேர்மினே. 3

வாடி நீர் வருந்தாதே மனிதர்காள்
வேடனாய் விசயற்கு அருள்செய்த வெண்
காடனார் உறைகின்ற கருவிலிக்
கோடு நீள் பொழில் கொட்டிட்டை சேர்மினே. 4

உய்யுமாறு இது கேண்மின் உலகத்தீர்
பை கொள் பாம்பு அரையான் படை ஆர் மழுக்
கையினான் உறைகின்ற கருவிலிக்
கொய்கொள் பூம்பொழில் கொட்டிட்டை சேர்மினே. 5

ஆற்றவும் அவலத்து அழுந்தாது நீர்
தோற்றும் தீயொடு நீர் நிலம் தூ வெளி
காற்றும் ஆகி நின்றான்தன் கருவிலிக்
கூற்றம் காய்ந்தவன் கொட்டிட்டை சேர்மினே. 6

நில்லா வாழ்வு நிலைபெறும் என்று எண்ணிப்
பொல்லா ஆறு செயப் புரியாது நீர்
கல் ஆரும் மதில் சூழ் தண் கருவிலிக்
கொல் ஏறு ஊர்பவன் கொட்டிட்டை சேர்மினே. 7

பிணித்த நோய்ப்பிறவிப் பிரிவு எய்துமாறு
உணர்த்தலாம் இது கேண்மின் உருத்திர
கணத்தினார் தொழுது ஏத்தும் கருவிலிக்
குணத்தினான் உறை கொட்டிட்டை சேர்மினே. 8

நம்புவீர் இது கேண்மின்கள் நாள்தொறும்
எம்பிரான் என்று இமையவர் ஏத்தும் ஏ
கம்பனார் உறைகின்ற கருவிலிக்
கொம்பனார் பயில் கொட்டிட்டை சேர்மினே. 9

பார்உளீர் இது கேண்மின் பருவரை
பேருமாறு எடுத்தானை அடர்த்தவன்
கார் கொள் நீர் வயல் சூழ் தண் கருவிலிக்
கூர் கொள் வேலினன் கொட்டிட்டை சேர்மினே. 10

169. திருஅரிசிற்கரைப்புத்தூர்

திருமுறை : 5 (61வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவன் : படிக்காசுவைத்தபரம்

இறைவி : சிவாம்பிகை,

சௌந்திரநாயகி அம்மை, அழகம்மை

முத்து ஊரும் புனல் மொய் அரிசிற்கரைப்
புத்தூரன் அடி போற்றி என்பார்எலாம்
பொய்த்து ஊரும் புலன்ஐந்தொடு புல்கிய
மைத்து ஊரும் வினை மாற்றவும் வல்லரே. 1

பிறைக்கணிச் சடை எம்பெருமான் என்று
கறைக் கணித்தவர் கண்ட வணக்கத்தாய்
உறக் கணித்து உருகா மனத்தார்களைப்
புறக்கணித்திடும் புத்தூர்ப் புனிதரே. 2

அரிசிலின் கரைமேல் அணி ஆர்தரு
புரிசை நம் திருப் புத்தூர்ப் புனிதனைப்
பரிசொடும் பரவிப் பணிவார்க்கு எலாம்
துரிசு இல் நன்னெறி தோன்றிடும் காண்மினே. 3

வேதனை மிகு வீணையில் மேவிய
கீதனைக் கிளரும் நறுங்கொன்றைஅம்
போதனைப் புனல் சூழ்ந்த புத்தூரனை
நாதனை நினைந்து என் மனம் நையுமே. 4

அருப்புப் போல் முலையார் அல்லல் வாழ்க்கைமேல்
விருப்புச் சேர் நிலை விட்டு நல் இட்டமாய்த்
திருப் புத்தூரனைச் சிந்தைசெயச்செயக்
கருப்புச்சாற்றிலும் அண்ணிக்கும் காண்மினே. 5

பாம்பொடு மதியும் படர்புன்சடைப்
பூம்புனலும் பொதிந்த புத்தூர் ஊளான்
நாம் பணிந்து அடி போற்றிட நாள்தொறும்
சாம்பல் என்பு தனக்கு அணி ஆகுமே. 6

கனல் அங்கைதனில் ஏந்தி வெங்காட்டு இடை
அனல் அங்கு எய்தி நின்று ஆடுவர் பாடுவர்
பினல் அம்செஞ்சடைமேல் பிறையுத் தரு
புனலும் குடுவர்போலும் புத்தூரரே. 7

காற்றிலும் கடிது ஆகி நடப்பதோர்
ஏற்றினும் இசைந்து ஏறுவர் என்பொடு
நீற்றினை அணிவர் நினைவாய்த் தமைப்
போற்றி என்பவர்க்கு அன்பர் புத்தூரரே. 8

முன்னும் முப்புரம் செற்றனர் ஆயினும்
அன்னம் ஒப்பர் அலந்து அடைந்தார்க்கு எலாம்
மின்னும் ஒப்பர் விரிசடை மேனி செம்
பொன்னும் ஒப்பர் புத்தூர் எம் புனிதரே. 9

செருத்தனால் தன தேர் செல உய்த்திடும்
கருத்தனாய்க் கயிலை எடுத்தான் உடல்
பருத்த தோள் கெடப் பாதத்து ஒருவிரல்
பொருத்தினார் பொழில் ஆர்ந்த புத்தூரரே. 10

170. திருச்சீவபுரம்

திருமுறை : 6 (87வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

இறைவன் : சிவபுரநாதர், பிரமபுரிநாதர்

இறைவி : சிங்காரவல்லி, பெரியநாகி

வானவன்காண் வானவர்க்கு மேல் ஆனான்காண்
 வடமொழியும் தென்தமிழும் மறைகள்நான்கும்
 ஆனவன்காண் ஆன்ஐந்தும் ஆடினான்காண்
 ஐயன்காண் கையில் அனல் ஏந்தி ஆடும்
 கானவன்காண் கானவனுக்கு அருள்செய்தான்காண்
 கருதுவார் இதயத்துக்கமலத்து ஊறும்
 தேன் அவன்காண் சென்று அடையாச் செல்வன்தான்காண்
 சிவன் அவன்காண் சிவபுரத்து எம் செல்வன்தானே. 1

நக்கன்காண் நக்கரவம் அரையில் ஆர்த்த
 நாதன்காண் பூதகணம் ஆட ஆடும்
 சொக்கன்காண் கொக்குஇறகு சூடினான்காண்
 துடிஇடையாள் துணைமுலைக்குச் சேர்வது ஆகும்
 பொக்கன்காண் பொக்கணத்த வெண்நீற்றான்காண்
 புவனங்கள்முன்றினுக்கும் பொருளாய் நின்ற
 திக்கன்காண் செக்கர் அது திகழும் மேனிச்
 சிவன் அவன்காண் சிவபுரத்து எம் செல்வன்தானே. 2

வம்பின்மலர்க்குழல் உமையாள் மணவாளன்காண்
 மலரவன் மால் காண்பு அரிய மைந்தன்தான்காண்
 கம்ப மதக்கிரி பிளிற உரிசெய்தோன்காண்
 கடல்நஞ்சம் உண்டு இருண்ட கண்டத்தான்காண்

அம்பர்நகர்ப் பெருங்கோயில் அமர்கின்றான்காண்
 அயவந்தி உள்ளான்காண் ஐயாறன்காண்
 செம்பொன் எனத் திகழ்கின்ற உருவத்தான்காண்
 சிவன் அவன்காண் சிவபுரத்து எம் செல்வன்தானே. 3

பித்தன்காண் தக்கன்தன் வேள்வி எல்லாம்
 பீடு அழியச் சாடி அருள்கள்செய்த
 முத்தன்காண் முத்தீயும் ஆயினான்காண்
 முனிவர்க்கும் வானவர்க்கும் முதலாய் மிக்க
 அத்தன்காண் புத்தூரில் அமர்ந்தான் தான்காண்
 அரிசில்பெருந்துறையே ஆட்சிகொண்ட
 சித்தன்காண் சித்தீச்சரத்தான் தான்காண்
 சிவன் அவன்காண் சிவபுரத்து எம் செல்வன்தானே. 4

தூயவன்காண் நீறு துதைந்த மேனி
 துளங்கும் பளிங்கு அனைய சோதியான்காண்
 தீ அவன்காண் தீ அவுணர் புரம் செற்றான்காண்
 சிறுமான் கொள் செங்கை எம்பெருமன்தான்காண்
 ஆயவன்காண் ஆரூரில் அம்மான் தான்காண்
 அடியார்கட்கு ஆர் அமுதம் ஆயினான்காண்
 சேயவன்காண் சேமநெறி ஆயினான்காண்
 சிவன் அவன்காண் சிவபுரத்து எம் செல்வன்தானே. 5

பார் அவன்காண் பார் அதனில் பயிர் ஆனான்காண்
 பயிர் வளர்க்கும் துணி அவன்காண் துளியில் நின்ற
 நீர் அவன்காண் நீர் சடைமேல் நிகழ்வித்தான்காண்
 நில வேந்தர் பரிசாக நினைவுஉற்று ஓங்கும்

418 திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் தேவாரம்

பேரவன்காண் பிறையிற்று வெள்ளைப்பன்றிப்
பிரியாது பலநாளும் வழிபட்டு ஏத்தும்
சீரவன்காண் சீர் உடைய தேவர்க்கு எல்லாம்
சிவன் அவன்காண் சிவபுரத்து எம் செல்வன்தானே. 6

வெய்யவன்காண் வெய்ய கனல் ஏந்தினான்காண்
வியன்கெடில வீரட்டம் மேவினான்காண்
மெய்யவன்காண் பொய்யார் மனம் விரவாதான்கரண்
வீணையோடு இசைந்து மிகு பாடல் மிக்க
கையவன்காண் கையில் மழு ஏந்தினான்காண்
காமன் அங்கம் பொடி விழித்த கண்ணினான்காண்
செய்யவன்காண் செய்யவளை மாலுக்கு ஈந்த
சிவன் அவன்காண் சிவபுரத்து எம் செல்வன்தானே. 7

கலை ஆரும் நூல் அங்கம் ஆயினான்காண்
கலை பயிலும் கருத்தன்காண் திருத்தமாகி
மலையாகி மறிகடல்ஏழ் சூழ்ந்து நின்ற
மண்ணாகி விண்ணாகி நின்றான் தான்காண்
தலையாய மலை எடுத்து தகவுஇலோனைத்
தகர்ந்து விழ ஒரு விரலால் சாதித்து ஆண்ட
சிலை ஆரும் மடமகள் ஓர்கூறன் தான்காண்
சிவன் அவன்காண் சிவபுரத்து எம் செல்வன்தானே. 8

திருச்சிற்றம்பலம்

171. திருவாஞ்சியம்

திருமுறை : 5 (67 வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவன் : வாஞ்சியநாதர்

இறைவி : வாழ்வந்தநாயகி

படையும் பூதமும் பாம்பும் புல்வாய் அதள்
உடையும் தாங்கிய உத்தமனார்க்கு இடம்
புடை நிலாவிய பூம்பொழில் வாஞ்சியம்
அடைய வல்லவர்க்கு அல்லல் ஒன்று இல்லையே. 1

பறப்பையும் பசுவும் படுத்துப் பல
திறத்தவும் உடையோர் திகழும் பதி
கறைப் பிறைச் சடைக் கண்ணுதல் சேர்தரு
சிறப்பு உடைத் திரு வாஞ்சியம் சேர்மினே. 2

பற்றில் ஆடு அரவோடு புனல் மதி
தெற்று செஞ்சடைத் தேவர்பிரான் பதி
சுற்று மடங்கள் சூழ் திரு வாஞ்சியம்.
பற்றிப் பாடுவார்க்குப் பாவம் இல்லையே. 3

அங்கம் ஆறும் அருமறைநான்கு உடன்
தங்கு வேள்வியர் தாம் பயிலும் நகர்
செங்கண் மால் இடமார் திரு வாஞ்சியம்
தங்குவார் நம் அமரர்க்கு அமரரே. 4

நீறு பூசி நிமிர்சடைமேல் பிறை
ஆறு சூடும் அடிகள் உறை பதி
மாறுதான் ஒருங்கும் வயல் வாஞ்சியம்
தேறி வாழ்பவர்க்குச் செல்வம் ஆகுமே. 5

அற்றுப் பற்று இன்றி ஆரையும் இல்லவர்க்கு
உற்ற நற்றுணை ஆவான் உறை பதி
தெற்று மாடங்கள் சூழ் திரு வாஞ்சியம்
கற்றுச் சேர்பவர்க்குக் கருத்து ஆவதே.

6

அருக்கன் அங்கி யமனொடு தேவர்கள்
திருத்தும் சேவடியான் திகழும் நகர்
ஒருத்தி பாகம் உகந்தவன் வாஞ்சியம்
அருத்தியால் அடைவார்க்கு இல்லை அல்லலே.

7

திருச்சிற்றம்பலம்

172. திருக்கொண்டிச்சரம்

திருமுறை : 4 (67 வது பதிகம்)

திருநேரிசை

இறைவன் : பசுபதிநாதர்

இறைவி : சாந்த நாயகி

வரைகிலேன் புலன்கள்ஐந்தும் வரைகிலாப் பிறவி மாயப்
புரையுலே அடங்கி நின்று புறப்படும் வழியும் காணேன்
அரையிலே மிளிரும் நாகத்து அண்ணலே அஞ்சல் என்னாய்
திரை உலாப் பழன வேலித் திருக் கொண்டிச்சரத்து உளானே.

1

தொண்டனேன் பிறந்து வாளா தொல்வினைக்குழியில் வீழ்ந்து
பிண்டமே சுமந்து நைந்து பேர்வது ஓர் வழியும் காணேன்
அண்டனே அண்டவாணா அறிவனே அஞ்சல் என்னாய்
தெண்திரைப் பழனம் சூழ்ந்த திருக் கொண்டிச்சரத்து உளானே.

2

கால் கொடுத்து எலும்பு மூட்டிக் கதிர் நரம்பு ஆக்கை ஆர்த்துத்
தோல் உடுத்து அட்டித் தொகு மயிர் மேய்ந்த கூரை
ஓல்எடுத்து உழைஞர் கூடி ஒளிப்பதற்கு அஞ்சுகின்றேன்
சேல் உடைப் பழனம் சூழ்ந்த திருக்கொண்டிச்சரத்து உளானே.

3

கூட்டமாய் ஐவர்வந்து கொடுந் தொழில் குணத்தார் ஆகி
ஆட்டுவார்க்கு ஆற்றகில்லேன் ஆடுஅரவு அசைத்த கோவே
காட்டிடை அரங்கமாக ஆடிய கடவுளேயோ
சேட்டிரும் பழன வேலித் திருக் கொண்டிச்சரத்து உளானே. 4

பொக்கமாய் நின்ற பொல்லாப் புழு மிடை முடை கொள் ஆக்கை
தொக்கு நின்று ஐவர் தொண்ணூற்று அறுவரும் துயக்கம் எய்த
மிக்கு நின்று இவர்கள் செய்யும் வேதனைக்கு அலந்துபோனேன்
செக்கரே திகழும் மேனித் திருக் கொண்டிச்சரத்து உளானே. 5

ஊன் உலாம் முடை கொள் ஆக்கை உடைகலம் ஆவது என்றும்
மான் உலாம் மழைக்கணார்தம் வாழ்க்கையை மெய் என்று எண்ணி
நான் எலாம் இனைய காலம் நண்ணிலேன் எண்ணம் இல்லேன்
தேன் உலாம் பொழில்கள் சூழ்ந்த திருக் கொண்டிச்சரத்து உளானே. 6

சாண் இரு மடங்கு நீண்ட சழக்கு உடைப் பதிக்கு நாதர்.
வாணிகர் ஐவர் தொண்ணூற்று அறுவரும் மயக்கம் செய்து
பேணிய பதியின் நின்று பெயரும் போது அறியமாட்டேன்
சேண் உயர் மாடம் நீடு திருக் கொண்டிச்சரத்து உளானே. 7

பொய்ம் மறித்து இயற்றிவைத்துப் புலால் கமழ் பண்டம் பெய்து
பைம் மறித்து இயற்றியன்ன பாங்கு இலாக் குரம்பை நின்று
கைம் மறித்தனைய ஆவி கழியும் போது அறியமாட்டேன்
செந்நெறிச் செலவு காணேன் திருக்கொண்டிச்சரத்து உளானே. 8

பாலனாய்க் கழிந்த நாளும் பனிமலர்க் கோதைமார்தம்
மேலனாய்க் கழிந்த நாளும் மெலிவொடு மூப்பு வந்து
கோலனாய்க் கழிந்த நாளும் குறிக்கோள் இலாது கெட்டேன்
சேல் உலாம் பழன வேலித் திருக் கொண்டிச்சரத்து உளானே. 9

விரைதரு கருமென்கூந்தல் விளங்கு இழை வேல்ஒண்கண்ணாள்
வெருவர இலங்கைக் கோமான் விலங்கலை எடுத்தஞான்று
பருவரை அணைய தோளும் முடிகளும் பாறி வீழத்
திருவிரல் ஊன்றினானே திருக் கொண்டச்சரத்து உளானே.10

திருச்சிற்றம்பலம்

173. திருக்கொண்டச்சரம்

திருமுறை : 5 (70 வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

கண்ட பேச்சினில் காளையர்தங்கள்பால்
மண்டி ஏச்சுணும் மாதரைச் சேராதே
சண்டியீச்சரவர்க்கு அருள்செய்த அக்
கொண்டியீச்சரவன் கழல் கூறுமே.

1

சுற்றமும் துணை நல் மடவாளொடு
பெற்ற மக்களும் பேணல் ஒழிந்தனர்
குற்றம் இல் புகழ்க் கொண்டச்சரவனார்
பற்றுஅலால் ஒரு பற்று மற்று இல்லையே.

2

மாடுதான் அது இல் எனின் மானுடர்
பாடுதான் செல்வார் இல்லை பல்மாலையால்
கூடநீர் சென்று கொண்டச்சரவனைப்
பாடுமின் பரலோகத்து இருத்துமே.

3

தந்தை தாயொடு தாரம் எனும் தளைப்
பந்தம் ஆங்கு அறுத்துப் பயில்வு எய்திய
கொந்து அவிழ் பொழில் கொண்டச்சரவனைச்
சிந்தைசெய்மின் அவன் அடி சேரவே.

4

கேளுமின் இளமைஅது கேடு வந்து
ஈளையோடு இருமல் அது எய்தல்முன்
கோள் அரா அணி கொண்டீச்சரவனை
நாளும் ஏத்தித் தொழுமின் நன்கு ஆகுமே. 5

வெம்பு நோயும் இடரும் வெறுமையும்
துன்பமும் துயரும் எனும் சூழ்வினை
கொம்பனார் பயில் கொண்டீச்சரவனை
எம்பிரான் என வல்லவர்க்கு இல்லையே. 6

அல்லலோடு அருநோயில் அழுந்தி நீர்
செல்லுமா நினையாதே கனை குரல்
கொல்லை ஏறு உடைக் கொண்டீச்சரவனை
வல்லவாறு தொழ வினை மாயுமே. 7

நாறு சாந்து அணி நல்முலை மென்மொழி
மாறு இலா மலைமங்கை ஓர்பாகமாக்
கூறனார் உறை கொண்டீச்சரம் நினைந்து
ஊறுவார்தமக்கு ஊனம் ஒன்று இல்லையே. 8

அயில் ஆர் அம்பு எரி மேரு வில் ஆகவே
எயிலாரும் பொடியாய் விழ எய்தவன்
குயிலாரும் பொழில் கொண்டீச்சரவனைப்
பயில்வாரும் பெருமை பெறும் பாலரே. 9

நிலையினார் வரை நின்று எடுத்தான் தனை
மலையினால் அடர்த்து விறல் வாட்டினான்
குலையினார் பொழில் கொண்டீச்சரவனைத்
தலையினால் வணங்கத் தவம் ஆகுமே.. 10

174. திருப்புகலூர்

திருமுறை : 4 (16 வது பதிகம்)

பண் : இந்தளம்

இறைவன் : அக்கினீசுவரர், கோணப்பிரான் இறைவி : கருந்தார்க்குழலி
அம்மை

செய்யார் வெண்நூலர் கருமான்மறி துள்ளும்
கையர் கனைகழல் கட்டிய காலினர்
மெய்யார் மெய்ந்நின்றவர்க்கு அல்லாதவர்க்கு என்றும்
பொய்யார் புகலூர்ப் புரிசடையாரே. 1

மேக நல் ஊர்தியர் மின் போன் மிளிர்சடைப்
பாகமதிநுதலாளை ஒர்பாகத்தர்
நாகவளையினர் நாக உடையினர்
போகர் புகலூர்ப் புரிசடையாரே. 2

பெருந் தாழ்சடைமுடிமேற் பிறை சூடிக்
கருந்தாழ்குழலியுந் தாமுங் கலந்து
திருந்தா மனம் உடையார்திறத்து என்றும்
பொருந்தார் புகலூர்ப் புரிசடையாரே. 3

அக்கு ஆர் அணி வடம் ஆகத்தர் நாகத்தர்
நக்கு ஆர் இளமதிக் கண்ணியர் நாள்தொறும்
உக்கார்தலை பிடித்துண் பலிக்கு ஊர்தொறும்
புக்கார் புகலூர்ப் புரிசடையாரே. 4

ஆர்த்து ஆர்உயிர் அடும் அந்தகன்தன் உடல்
போர்த்தார் பிறைநுதல் பெண்ணின்நல்லாள் உட்கக்
கூர்த்து ஆர் மருப்பிற் கொலைக் களிற்று ஈர்உரி
போர்த்தார் புகலூர்ப் புரிசடையாரே. 5

தூ மன் சுறவந்துதைந்த கொடி உடைக்
காமன் கணை வலங்காய்ந்த முக்கண்ணினர்
சேமநெறியினர் சீரைஉடையவர்
பூ மன் புகலூர்ப் புரிசடையாரே. 6

உதைத்தார் மறலி உருள ஓர் காலால்
சிதைத்தார் திகழ் தக்கன் செய்த நல் வேள்வி
பதைத்தார் சிரம்கரம் கொண்டு வெய்யோன் கண்
புதைத்தார் புகலூர்ப் புரிசடையாரே. 7

கரிந்தார் தலையர் கடிமதில்மூன்றும்
தெரிந்தார் கணைகள் செழுந் தழல் உண்ண
விரிந்து ஆர் சடைமேல் விரி புனல் கங்கை
புரிந்தார் புகலூர்ப் புரிசடையாரே. 8

ஈண்டு ஆர் அழலின் இருவரும் கைதொழ
நீண்டார் நெடுந் தடுமாற்றநிலை அஞ்ச
மாண்டார் தம் என்பும் மலர்க்கொன்றைமாலையும்
பூண்டார் புகலூர்ப் புரிசடையாரே. 9

கறுத்தார் மணிகண்டங் கால்விரல் ஊன்றி
இறுத்தார் இலங்கையர்கோன் முடிபத்தும்
அறுத்தார் புலன்ஐந்தும் ஆயிழை பாகம்
பொறுத்தார் புகலூர்ப் புரிசடையாரே. 10

175. திருப்புகலூர்

திருமுறை : 4 (54 வது பதிகம்)

திருநேரிசை

பகைத்திட்டார் புரங்கண்மூன்றும் பாறி நீறுஆகி வீழப்
புகைத்திட்ட தேவர்கோவே பொறிஇலேன் உடலம்தன்னுள்
அகைத்திட்டு அங்கு அதனை நாளும் ஐவர் கொண்டு ஆட்ட ஆடித்
திகைத்திட்டேன் செய்வது என்னே திருப் புகலூரனீரே. 1

மையரி மதர்த்த ஒண்கண் மாதரார்வலையிற் பட்டுக்
கை எரி சூலம் ஏந்தும் கடவுளை நினையமாட்டேன்
ஐ நெரிந்து அகமிடற்றே அடைக்கும்போது ஆவியார்தாம்
செய்வது ஒன்று அறியமாட்டேன்திருப் புகலூரனீரே. 2

முப்பதும் முப்பத்தாறுமுப்பதும் இடு குரம்பை
அப்பர் போல் ஐவர் வந்து அது தருக இது விடு என்று
ஒப்பவே நலியல்உற்றால் உய்யும்ஆறு அறியமாட்டேன்
செப்பமே திகழும் மேனித் திருப் புகலூரனீரே. 3

பொறி இலாவழுக்கை ஒம்பிப் பொய்யினை மெய் என்று எண்ணி
நெறி அலா நெறிகள் சென்றேன் நீதனே நீதி ஏதும்
அறிவிலேன் அமரர்கோவே அமுதினை மனனில் வைக்கும்
செறிவு இலேன் செய்வது என்னே திருப் புகலூரனீரே. 4

அளியின் ஆர் குழலினார்கள் அவர்களுக்கு அன்பு அது ஆகிக்
களியின் ஆர் பாடல் ஓவாக் கடலூர்வீரட்டம் என்னும்
தளியினார் பாதம் நாளும் நினைவு இலாத் தகவு இல் நெஞ்சம்
தெளிவு இலேன் செய்வது என்னே திருப் புகலூரனீரே. 5

இலவினார் மாதர்பாலே இசைந்து நான் இருந்து பின்னும்
நிலவும் நாள்பல என்று எண்ணி நீதனேன் ஆதி உன்னை
உலவி நான் உள்கமாட்டேன் உன் அடி பரவும் ஞானம்
செலவு இலேன் செய்வது என்னே திருப் புகலூரனீரே.6

காத்திலேன் இரண்டுமூன்றும் கல்வியேல் இல்லை என்பால்
வாய்த்திலேன் அடிமைதன்னுள் வாய்மையால் தூயேன் அல்லேன்
பார்த்தனுக்கு அருள்கள் செய்த பரமனே பரவுவார்கள்
தீர்த்தமே திகழும் பொய்கைத் திருப் புகலூரனீரே. 7

நீருமாய்த் தீயும் ஆகி நிலனும் ஆய் விகம்பும் ஆகி
ஏர் உடைக் கதிர்கள் ஆகி இமையவர் இறைஞ்ச நின்றார்
ஆய்வதற்கு அரியர் ஆகி அங்கு அங்கே ஆடுகின்ற
தேவர்க்குந் தேவர் ஆவர் திருப் புகலூரனீரே. 8

மெய்யுளே விளக்கை ஏற்றி வேண்டவுயரத் தூண்டி
உய்வது ஓர் உபாயம் பற்றி உகக்கின்றேன் உகவா வண்ணம்
ஐவரை அகத்தே வைத்தீர் அவர்களே வலியர் சாலச்
செய்வது ஒன்று அறியமாட்டேன் திருப் புகலூரனீரே. 9

அரு வரை தாங்கினாலும் அருமறை ஆதியானும்
இருவரும் அறியமாட்டா ஈசனார் இலங்கை வேந்தன்
கருவரை எடுத்தஞான்று கண் வழி குருதி சோரத்
திருவிரல் சிறிது வைத்தார் திருப் புகலூரனீரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

176. திருப்புகலூர்

திருமுறை : 4 (105 வது பதிகம்)

திருவிருத்தம்

தன்னைச் சரண் என்று தாள் அடைந்தேன் தன்அடி அடையப்
புன்னைப்பொழில் புகலூர் அண்ணல் செய்வன கேண்மின்களோ
என்னைப் பிறப்பு அறுத்து என் வினை கட்டுஅறுத்து ஏழ்நரகத்து
என்னைக் கிடக்கல் ஒட்டான் சிவலோகத்து இருந்திடுமே. 1

பொன்னை வகுத்தன்ன மேனியனே புணர் மென்முலையாள்
தன்னை வகுத்தன்ன பாகத்தனே தமிழேற்கு இரங்காய்
புன்னைமலர்த்தல்ல வண்டு உறங்கும் புகலூர் அரசே
என்னை வகுத்திலையேல் இடும்பைக்கு இடம் யாது சொல்லே. 2

பொன் அளவு ஆர் சடைக் கொன்றையினாய் புகலூர் அரசே
மன் உள தேவர்கள் தேடும் மருந்தே வலஞ்சுழியாய்
என் அளவே எனக்கு ஆட்பட்டு இடைக்கலத்தே கிடப்பார்
உன் அளவே எனக்கு ஒன்றும் இரங்காத உத்தமனே. 3

ஒணப் பிரானும் ஒளிர் மா மலர்திசை உத்தமனும்
காணப் பராவியும் காண்கின்றிலர் கரம் நால் ஐந்து உடைத்
தோள் நப்பிராணை வலி தொலைத்தோன் தொல்லை நீர்ப் புகலூர்க்
கோணப்பிராணைக் குறுகக் குறுகா கொடுவினையே. 4

திருச்சிற்றம்பலம்

177. திருப்புகலூர்

திருமுறை : 5 (46 வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

துன்னக் கோவணச் சுண்ணவெண்ணீறு அணி
பொன் நக்கன்ன சடைப் புகலூரரோ
மின் நக்கன்ன வெண்திங்களைப் பாம்புடன்
என்னுக்கோ உடன்வைத்திட்டு இருப்பதே.

1

இரைக்கும் பாம்பும் எறிதரு திங்களும்
நுரைக்கும் கங்கையும் நுண்ணிய செஞ்சடைப்
புரைப்பு இலாத பொழில் புகலூரரை
உரைக்குமா சொல்லி ஒள்வளை சோருமே.

2

ஊசலாம் அரவுஅல்குல் என் சோர்குழல்
ஏசலாம் பழி தந்து எழில் கொண்டனர்
ஓ சொலாய் மகளே முறையோ என்று
பூசல் நாம் இடுதும் புகலூரர்க்கே.

3

மின்னின் நேர் இடையாள்உமை பங்கனைத்
தன்னை நேர் ஒப்பு இலாத தலைவனைப்
புன்னைக் கானல் பொழில் புகலூரனை
என்னுள் ஆக வைத்து இன்புற்று இருப்பனே.

4

விண்ணினார் மதி சூடிய வேந்தனை
எண்ணி நாமங்கள் ஒதி எழுத்து அஞ்சும்
கண்ணினால் கழல் காண்பு இடம் ஏது எனில்
புண்ணியன் புகலூரும் என் நெஞ்சமே.

5

430 திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் தேவாரம்

அண்டவாணர் அமுது உண நஞ்சு உண்டு
பண்டு நான்மறை ஒதிய பாடலன்
தொண்டர் ஆகித் தொழுது மதிப்பவர்
புண்டரீகத்து ஊளார் புகலூரரே.

6

தத்துவம் தலை கண்டு அறிவார் இலைத்
தத்துவம் தலை கண்டவர் கண்டிலர்
தத்துவம் தலைநின்றவர்க்கு அல்லது
தத்துவன் அலன் தன் புகலூரனே.

7

பெருங் கை ஆகிப் பிளிறி வருவது ஓர்
கருங்கையானைக் களிற்று உரி போர்த்தவர்
வரும் கை யானை மதக்களிற்று அஞ்சினைப்
பொரும் கை யானைகண்டார் புகலூரரே.

8

பொன் ஒத்த நிறத்தானும் பொருகடல்
தன் ஒத்த நிறத்தானும் அறிகிலாப்
புன்னைத் தாது பொழில் புகலூரரை
என் அத்தா என என் இடர் தீருமே.

9

மத்தனாய் மதியாது மலைதனை
எத்தினான் திரள் தோள் முடிபத்து இற
ஒத்தினான் விரலால் ஒருங்கு எத்தலும்
பொத்தினான் புகலூரைத் தொழுமினே.

10

178 . திருப்புகலூர்

திருமுறை : 6 (99 வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

எண்ணுகேன் என் சொல்லி எண்ணுகேனோ
எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணின் அல்லால்
கண் இலேன் மற்று ஓர் களைகண் இல்லேன்
கழல் அடியே கைதொழுது காணின் அல்லால்
ஒண்ணுளே ஒன்பதுவாசல் வைத்தாய்
ஒக்க அடைக்கும்போது உணரமாட்டேன்
புண்ணியா உன் அடிக்கே போதுகின்றேன்
பூம் புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

1

அங்கமே பூண்டாய் அனல் ஆடினாய்
ஆதிரையாய் ஆலநிழலாய் ஆன் ஏறு ஊர்ந்தாய்
பங்கம் ஒன்று இல்லாத படர்சடையினாய்
பாம்பொடு திங்கள் பகை தீர்த்து ஆண்டாய்
சங்கை ஒன்று இன்றியே தேவர் வேண்டச்
சமுத்திரத்தின் நஞ்சு உண்டு சாவா மூவாச்
சிங்கமே உன் அடிக்கே போதுகின்றேன்
திருப் புகலூர் மேவிய தேவ தேவே.

2

பைஅரவக்கச்சையாய் பால்வெண்ணீற்றாய்
பளிக்குக்குழையினாய் பண் ஆர் இன்சொல்
மை விரவு கண்ணாளைப் பாகம் கொண்டாய்
மான்மறி கை ஏந்தினாய் வஞ்சக் கள்வர்

432 திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் தேவாரம்

ஐவரையும் என்மேல் தரவு அறுத்தாய்

அவர் வேண்டும் காரியம் இங்கு ஆவதுஇல்லை
பொய் உரையாது உன் அடிக்கே போதுகின்றேன்
பூம் புகலூர் மேவிய புண்ணியனே. 3

தெருளாதார் மூளயிலும் தீயில் வேவச்

சிலை வளைத்துச் செங் கணையால் செற்ற தேவே
மருளாதார்தம் மனத்தில் வாட்டம் தீர்ப்பாய்
மருந்தாய்ப் பிணி தீர்ப்பாய் வானோர்க்கு என்றும்
அருள் ஆகி ஆதியாய் வேதம் ஆகி
அலர்மேலான் நீர்மேலான் ஆய்ந்தும் காணாப்
பொருள் ஆவாய் உன் அடிக்கே போதுகின்றேன்
பூம் புகலூர் மேவிய புண்ணியனே. 4

நீர் ஏறு செஞ்சடைமேல் நிலாவெண்திங்கள்

நீங்காமை வைத்து உகந்த நீதியானே
பார் ஏறு படுதலையில் பலி கொள்வானே
பண்டு அநங்கற் காய்ந்தானே பாவநாசா
கார் ஏறு முகில் அனைய கண்டத்தானே
கருங்கைக்களிற்று உரிவை கதறப் போர்த்த
போர்ஏறே உன் அடிக்கே போதுகின்றேன்
பூம் புகலூர் மேவிய புண்ணியனே. 5

விரிசடையாய் வேதியனே வேதகீதா

விரி பொழில் சூழ் வெண்காட்டாய் மீயச்சூராய்
திரிபுரங்கள் எரிசெய்த தேவதேவே
திரு ஆரூர்த் திரு மூலட்டானம் மேயாய்

மருவுஇனியார் மனத்து உளாய் மாகாளத்தாய்
 வலஞ்சுழியாய் மா மறைக்காட்டு எந்தாய் என்றும்
 புரிசடையாய் உன் அடிக்கே போதுகின்றேன்
 பூம் புகலூர் மேவிய புண்ணியனே. 6

தேவார்ந்த தேவனைத் தேவர்எல்லாம்
 திருவடிமேல் அலர் இட்டுத் தேடி நின்று
 நாவார்ந்த மறை பாடி நட்டம்ஆடி
 நான்முகனும் இந்திரனும் மாலும் போற்றக்
 காவார்ந்த பொழில் சோலைக் கானப்பேராய்
 கழுக்குன்றத்து உச்சியாய் கடவுளே நின்
 பூவார்ந்த பொன் அடிக்கே போதுகின்றேன்
 பூம் புகலூர் மேவிய புண்ணியனே. 7

நெய்ஆடி நின்மலனே நீலகண்டா
 நிறைவு உடையாய் மறை வல்லாய் நீதியானே
 மை ஆடு கண் மடவாள் பாகத்தானே
 மான்தோல்உடையாய் மகிழ்ந்து நின்றாய்
 கொய் ஆடு கூவிளம் கொன்றைமாலை
 கொண்டு அடியேன்நான் இட்டுக் கூறி நின்று
 பொய்யாத சேவடிக்கே போதுகின்றேன்
 பூம் புகலூர் மேவிய புண்ணியனே. 8

துன்னம் சேர் கோவணத்தாய் தூய நீற்றாய்
 துதைந்து இலங்கு வெண்மழுவாள் கையில் ஏந்தித்
 தன் அணையும் தண்மதியும் பாம்பும் நீரும்
 சடைமுடிமேல் வைத்து உகந்த தன்மையானே

அன்னநடை மடவாள் பாகத்தானே

அக்குஆரம் பூண்டானே ஆதியானே
பொன் அம்கழல் அடிக்கே போதுகின்றேன்
பூம் புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

9

ஒருவனையும் அல்லாது உணராது உள்ளம்

உணர்ச்சித் தடுமாற்றத்துள்ளே நின்ற
இருவரையும் மூவரையும் என்மேல் ஏவி

இல்லாத தரவு அறுத்தாய்க்கு இல்லேன் ஏலக்
கருவரை சூழ் கானல் இலங்கை வேந்தன்
கடுந் தேர் மீது ஓடாமைக் காலால் செற்ற
பொரு வரையாய் உன் அடிக்கே போதுகின்றேன்
பூம் புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு (எங்கே யென்னை)

சொல்வேந்தர் திருமறைக்காட்டில் தமது திருமடத்தில்
திருக்கதவினைத் தாம் அரிதில் பாடித்திறந்ததையும் பிள்ளையார்
எளிதில் பாடி அடைத்ததையும் எண்ணிப் பேழ்கனித்திருக்கையில்
சிவபெருமான் அவரிடத்திற் சென்று, 'யாம் வாய்மூரில் இருப்போல்
இவா என்று முன்னே செல்ல, நாயனார் எழுந்து
இத்திருக்குறுந்தொகையைப் பாடிக்கொண்டே சுவாமி பின்னே
திருவாய்மூருக்கு எழுந்தருளினார்.

179 . திருப்புகலூர்

திருமுறை : 6 (97 வது பதிகம்)

வினாவிடைத் திருத்தாண்டகம்

அண்டம் கடந்த சுவடும் உண்டோ

அனல் அங்கை ஏந்திய ஆடல் உண்டோ

பண்டை எழுவர் படியும் உண்டோ

பாரிடங்கள் பல சூழப் போந்தது உண்டோ

கண்டம் இறையே கறுத்தது உண்டோ

கண்ணின்மேல் கண் ஒன்று உடையது உண்டோ

தொண்டர்கள் சூழத் தொடர்ச்சி உண்டோ

சொல்லீர் எம்பிரானாரைக் கண்டவாறே.. 1

எரிகின்ற இள ஞாயிறு அன்ன மேனி

இலங்கிழை ஒர்பால் உண்டோ வெள்ளறு உண்டோ

விரிகின்ற பொறி அரவத் தழலும் உண்டோ

வேழத்தின்உரி உண்டோ வெண்ணூல் உண்டோ

வரி நின்ற பொறி அரவச் சடையும் உண்டோ

அச் சடைமேல் இளமதியம் வைத்தது உண்டோ

சொரிகின்ற புனல் உண்டோ சூலம் உண்டோ

சொல்லீர் எம்பிரானாரைக் கண்டவாறே. 2

நிலாமாலை செஞ்சடைமேல் வைத்தது உண்டோ

நெற்றிமேல் கண் உண்டோ நீறு சாந்தோ

புலால் நாறு வெள்ளலும்பு பூண்டது உண்டோ

பூதம் தற் சூழ்ந்தனவோ போர் ஏறு உண்டோ

கலாம் மாலை வேல்கண்ணாள் பாகத்து உண்டோ
 கார்க் கொன்றைமாலை கலந்தது உண்டோ
 சுலா மாலை ஆடுஅரவம் தோள்மேல் உண்டோ
 சொல்லீர் எம்பிரானாரைக் கண்டவாறே. 3

பண் ஆர்ந்த வீணை பயின்றது உண்டோ
 பாரிடங்கள் பல சூழப் போந்தது உண்டோ
 உண்ணா அருநஞ்சம் உண்டது உண்டோ
 ஊழித்தீ அன்ன ஒளிதான் உண்டோ
 கண் ஆர் கழல் காலற் செற்றது உண்டோ
 காமனையும் கண் அழலால் காய்ந்தது உண்டோ
 எண்ணார் திரிபுரங்கள் எய்தது உண்டோ
 எவ் வகை எம்பிரானாரைக் கண்டவாறே. 4

நீறுஉடைய திருமேனி பாகம் உண்டோ
 நெற்றிமேல் ஒற்றைக்கண் முற்றும் உண்டோ
 கூறு உடைய கொடுமுவாள் கையில் உண்டோ
 கொல் புலித் தோல்உடை உண்டோ கொண்ட வேடம்
 ஆறு உடைய சடை உண்டோ அரவம் உண்டோ
 அதன் அருகே பிறை உண்டோ அளவு இலாத
 ஏறு உடைய கொடி உண்டோ இலயம் உண்டோ
 எவ் வகை எம்பிரானாரைக் கண்டவாறே. 5

பட்டமும் தோடும் ஒர்பாகம் கண்டேன்
 பார் திகழப் பலி திரிந்து போதக் கண்டேன்
 கொட்டி நின்று இலயங்கள் ஆடக் கண்டேன்
 குழை காதில் பிறை சென்னி இலங்கக் கண்டேன்

கட்டங்கக் கொடி திண்தோள் ஆடக் கண்டேன்
 கனம் மழுவாள் வலங்கையில் இலங்கக் கண்டேன்
 சிட்டனைத் திருஆலவாயில் கண்டேன்
 தேவனைக் கனவில் நான் கண்டவாறே. 6

அலைத்து ஓடு புனல்கங்கை சடையில் கண்டேன்
 அலர்கொன்றைத்தார் அணிந்தவாறு கண்டேன்
 பலிக்கு ஓடித் திரிவார் கைப் பாம்பு கண்டேன்
 பழனம் புகுவாரைப் பகலே கண்டேன்
 கலிக் கச்சிமேற்றளியே இருக்கக் கண்டேன்
 கறைமிடறும் கண்டேன் கனலும் கண்டேன்
 வலித்து உடுத்த மான்தோல் அரையில் கண்டேன்
 மறை வல்ல மா தவனைக் கண்டவாறே. 7

நீறு ஏறு திருமேனி நிகழக் கண்டேன்
 நீள்சடைமேல் நிறைகங்கை ஏறக் கண்டேன்
 கூறு ஏறு கொடுமழுவாள் கொள்ளக் கண்டேன்
 கொடுகொட்டி கை அலகு கையில் கண்டேன்
 ஆறு ஏறு சென்னி அணி மதியும் கண்டேன்
 அடியார்கட்கு ஆர் அமுதம்ஆகக் கண்டேன்
 ஏறு ஏறி இந் நெறியே போதக் கண்டேன்
 இவ் வகை எம்பெருமானைக் கண்டவாறே. 8

விரையுண்ட வெண்நீறுதானும் உண்டு
 வெண்தலை கை உண்டு ஒரு கை வீணை உண்டு
 சுரை உண்டு சூடும் பிறை ஒன்று உண்டு
 சூலமும் தண்டும் சுமந்தது உண்டு

அரையுண்ட கோவண ஆடை உண்டு

அலிக்கோலும் தோலும் அழகா உண்டு

இரை உண்டு அறியாத பாம்பும் உண்டு

இமையோர் பெருமான் இலாதது என்னே.

9

மைப் படிந்த கண்ணாளும் தானும் கச்சி

மயானத்தான் வார்சடையான் என்னின் அல்லான்

ஒப்பு உடையன் அல்லன் ஒருவன் அல்லன்

ஓர் ஊரன் அல்லன் ஓர் உவமன் இலி

அப் படியும் அந் நிறமும் அவ் வண்ணமும்

அவன் அருளே கண் ஆகக் காணின் அல்லால்

இப் படியன் இந் நிறத்தன் இவ் வண்ணத்தன்

இவன் இறைவன் என்று எழுதிக் காட்ட ஒணாதே.

10

பொன் ஒத்த மேனிமேல் பொடியும் கண்டேன்

புலித்தோல் உடை கண்டேன் புணரத் தன்மேல்

மின் ஒத்த நுண்இடையாள் பாகம் கண்டேன்

மிளிர்வது ஒரு பாம்பும் அரைமேல் கண்டேன்

அன்னத்தோர் ஊர்ந்த அரக்கன்தன்னை

அலற அடர்த்திட்ட அடியும் கண்டேன்

சின்ன மலர்க்கொன்றைக்கண்ணி கண்டேன்

சிவனை நான் சிந்தையுள் கண்டவாறே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

180 . திருப்புகலூர்

திருமுறை : 6 (94 வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

இரு நிலனாய்த் தீ ஆகி நீரும் ஆகி
இயமானனாய் எறியும் காற்றும் ஆகி
அரு நிலைய திங்களாய் ஞாயிறு ஆகி
ஆகாசமாய் அட்டமூர்த்தி ஆகிப்
பெரு நலமும் குற்றமும் பெண்ணும் ஆணும்
பிறர் உருவும் தம் உருவும் தாமே ஆகி
நெருநலையாய் இன்று ஆகி நாளை ஆகி
நிமிர்புன்சடை அடிகள் நின்றவாறே. 1

மண் ஆகி விண் ஆகி மலையும் ஆகி
வயிரமுமாய் மாணிக்கம் தானே ஆகிக்
கண் ஆகிக் கண்ணுக்கு ஓர் மணியும் ஆகிக்
கலை ஆகிக் கலைஞானம் தானே ஆகிப்
பெண் ஆகிப் பெண்ணுக்கு ஓர் ஆணும் ஆகிப்
பிரளயத்துக்கு அப்பால் ஓர் அண்டம் ஆகி
எண் ஆகி எண்ணுக்கு ஓர் எழுத்தும் ஆகி
எழும்புசுடராய் எம் அடிகள் நின்றவாறே. 2

கல் ஆகிக் களறு ஆகிக் கானும் ஆகிக்
காவிரியாய்க் கால் ஆறாய்க் கழியும் ஆகிப்
புல் ஆகிப் புதல் ஆகிப் பூடும் ஆகிப்
புரம் ஆகிப் புரம்மூன்றும் கெடுத்தான் ஆகிச்

சொல்ஆகிச் சொல்லுக்கு ஓர் பொருளும்ஆகிச்
 சுலாவுஆகிச் சுலாவுக்கு ஓர் சூழல் ஆகி
 நெல் ஆகி நிலன் ஆகி நீரும்ஆகி
 நெடுஞ்சுடராய் நிமிர்ந்து அடிகள் நின்றவாறே. 3

காற்றுஆகிக் கார்முகிலாய்க் காலம்மூன்றாய்க்
 கனவுஆகி நனவுஆகிக் கங்குல்ஆகிக்
 கூற்றுஆகிக் கூற்று உதைத்த கொல் களிறும்ஆகிக்
 குரைகடலாய்க் குரைகடற்கு ஓர் கோமானுமாய்
 நீற்றானாய் நீறு ஏற்ற மேனிஆகி
 நீள் விசும்பாய் நீள் விசும்பின் உச்சிஆகி
 ஏற்றானாய் ஏறு ஊர்ந்த செல்வன் ஆகி
 எழும்சுடராய் எம் அடிகள் நின்றவாறே. 4

தீயாகி நீர் ஆகித் திண்மைஆகித்
 திசைஆகி அத் திசைக்கு ஓர் தெய்வம்ஆகித்
 தாய்ஆகித் தந்தையாய்ச் சார்வும்ஆகித்
 தாரகையும் ஞாயிறும் தண்மதியும்ஆகிக்
 காய்ஆகிப் பழம்ஆகிப் பழத்தில் நின்ற
 இரதங்கள் நுகர்வானும் தானே ஆகி
 நீஆகி நான் ஆகி நேர்மை ஆகி
 நெடுஞ்சுடராய் நிமிர்ந்து அடிகள் நின்றவாறே. 5

அங்கமாய் ஆதியாய் வேதம்ஆகி
 அருமறையோடு ஐம்பூதம் தானே ஆகிப்
 பங்கமாய்ப் பலசொல்லும் தானே ஆகிப்
 பால்மதியோடு ஆதியாய்ப் பான்மைஆகிக்

கங்கையாய்க் காவிரியாய்க் கன்னிஆகிக்
கடல்ஆகி மலைஆகிக் கழியும்ஆகி
எங்குமாய் ஏறு ஊர்ந்த செல்வன் ஆகி
எழும்சுடராய் எம் அடிகள் நின்றவாறே. 6

மாதாபிதாஆகி மக்கள் ஆகி
மறிகடலும் மால் விசம்பும் தானே ஆகிக்
கோதாவிரியாய்க் குமரிஆகிக்
கொல் புலித் தோல் ஆடைக் குழகன் ஆகிப்
போதாய மலர் கொண்டு போற்றி நின்று
புனைவார் பிறப்பு அறுக்கும் புனிதன் ஆகி
ஆதானும் என நினைந்தார்க்கு எளிதேஆகி
அழல்வண்ணவண்ணர்தாம் நின்றவாறே. 7

ஆவாகி ஆவினில்ஐந்தும் ஆகி
அறிவாகி அழல்ஆகி அவியும்ஆகி
நாவாகி நாவுக்கு ஓர் உரையும்ஆகி
நாதனாய் வேதத்ததின் உள்ளோன் ஆகிப்
பூவாகிப் பூவுக்கு ஓர் நாற்றம்ஆகிப்
பூக்குளால் வாசமாய் நின்றான் ஆகித்
தேஆகி தேவர் முதலும்ஆகிச்
செழுஞ்சுடராய்ச் சென்று அடிகள் நின்றவாறே. 8

நீர்ஆகி நீள் அகலம் தானேஆகி
நிழல்ஆகி நீள் விசம்பின் உச்சிஆகிப்
பேர்ஆகிப் பேருக்கு ஓர் பெருமை ஆகிப்
பெரு மதில்கள்மூன்றினையும் எய்தான் ஆகி

ஆரேனும் தன் அடைந்தோர்தம்மைஎல்லாம்

ஆட்கொள்ள வல்ல எம் ஈசனார்தாம்

பார் ஆகிப் பண் ஆகிப் பாடல் ஆகிப்

பரஞ்சுடராய்ச் சென்று அடிகள் நின்றவாறே. 9

மாலாகி நான்முகனாய் மா பூதமாய்

மருக்கமாய் அருக்கமாய் மகிழ்வும் ஆகிப்

பாலாகி எண்திசைக்கும் எல்லை ஆகிப்

பரப்பு ஆகிப் பரலோகம் தானே ஆகிப்

பூலோக புவலோக சுவலோகமாய்ப்

பூதங்களாய்ப் புராணன் தானே ஆகி

ஏலாதனஎலாம் ஏல்விப்பானாய்

எழும்சுடராய் எம் அடிகள் நின்றவாறே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

181 . திருப்புகலூர்

திருமுறை : 6 (70 வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

தில்லைச் சிற்றம்பலமும் செம்பொன்பள்ளி

தேவன்குடி சிராப்பள்ளி தெங்கூர்

கொல்லிக் குளிர் அறைப்பள்ளி கோவல்

வீரட்டம் கோகரணம் கோடிகாவும்

முல்லைப் புறவம் முருகன்பூண்டி

முழையூர் பழையாறை சத்திமுற்றம்

கல்லில் திகழ் சீர் ஆர் காளத்தியும்

கயிலாயநாதனையே காணலாமே.

ஆரூர் மூலட்டானம் ஆனைக்காவும்
 ஆக்கூரில் தான்தோன்றிமாடம் ஆவூர்
 பேரூர் பிரம்புரம் பேராவூரும்
 பெருந்துறை காம்பீலி பிடவூர் பேணும்
 கூர் ஆர் குறுக்கைவீரட்டானமும்
 கோட்டூர் குடமூக்குக் கோழம்பமும்
 கார் ஆர் கழுக்குன்றும் காணப்பேரும்
 கயிலாயநாதனையே காணலாமே. 2

இடைமருது ஈங்கோய் இராமேச்சுரம்
 இன்னம்பர் ஏர் இடவை ஏமப்பேறுார்
 சடைமுடி சாலைக்குடி தக்களூர்
 தலையாலங்காடு தலைச்சங்காடு
 கொடுமுடி குற்றாலம் கொள்ளம்பூதூர்
 கோத்திட்டை கோட்டாறு கோட்டுக்காடு
 கடைமுடி கானூர் கடம்பந்துறை
 கயிலாயநாதனையே காணலாமே. 3

எச்சில்இளமர் ஏமநல்லூர்
 இலம்பையங்கோட்டூர் இறையான்சேரி
 அச்சிறுபாக்கம் அளப்பூர் அம்பர்
 ஆவடுதண்துறை அழுந்தார் ஆறை
 கச்சினம் கற்குடி கச்சூர் ஆலக்
 கோயில் கரவீரம் காட்டுப்பள்ளி
 கச்சிப் பலதளியும் ஏகம்பத்தும்
 கயிலாயநாதனையே காணலாமே. 4

கொடுங்கோளுநர் அஞ்சைக்களம் செங்குன்றூர்
 கொங்கணம் குன்றியூர் குரக்குக்காவும்
 நெடுங்களம் நன்னிலம் நெல்லிக்காவும்
 நின்றியூர் நீடே நியமநல்லூர்
 இடும்பாவனம் எழுமூர் ஏழூர் தோழூர்
 எறும்பியூர் ஏர் ஆரும் ஏமகூடம்
 கடம்பை இளங்கோயில்தன்னிலுள்ளும்
 கயிலாயநாதனையே காணலாமே.

5

மண்ணிப் படிக்கரை வாழ்கொளிபுத்தூர்
 வக்கரை மந்தாரம் வாரணாசி
 வெண்ணி விளத்தொட்டி வேள்விக்குடி
 விளமர் விராடபுரம் வேட்களத்தும்
 பெண்ணை அருள் துறை தண் பெண்ணாகடம்
 பிரம்பில் பெரும்புலியூர் பெருவேளூரும்
 கண்ணை களர்க் காறை கழிப்பாலையும்
 கயிலாயநாதனையே காணலாமே.

6

வீழிமிழலை வெண்காடு வேங்கூர்
 வேதிசூடி விசயமங்கை வியலூர்
 ஆழி அகத்தியான்பள்ளி அண்ணா
 மலை ஆலங்காடும் அரதைப்பெரும்
 பாழி பழனம் பனந்தாள் பாதாளம்
 பராய்த்துறை பைஞ்ஞீலி பனங்காட்டூர் தண்
 காழி கடல் நாகைக்காரோணத்தும்
 கயிலாயநாதனையே காணலாமே.

7

உஞ்சேனை மாகாளம் ஊறல் ஒத்தூர்
 உருத்திரகோடி மறைக்காட்டுள்ளும்
 மஞ்ச ஆர் பொதியில்மலை தஞ்சை வழுவூர்
 விரட்டம் மாதானம் கேதாரத்தும்
 வெஞ்சமாக்கூடல் மீயச்சூர் வைகா
 வேதீச்சரம் விவீச்சரம் வெற்றியூரும்
 கஞ்சனூர் கஞ்சாறு பஞ்சாக்கையும்
 கயிலாயநாதனையே காணலாமே.

8

திண்டிச்சரம் சேய்ஞலூர் செம்பொன்பள்ளி
 தேவூர் சிரபுரம் சிற்றேமம் சேறை
 கொண்டிச்சரம் கூந்தலூர் கூழையூர் கூடல்
 குருகாவூர் வெள்ளடை குமரி கொங்கு
 அண்டர் தொழும் அதிகைவீரட்டானம்
 ஐயாறு அசோகந்தி ஆமாத்தூரும்
 கண்டியூர்வீரட்டம் கருகாவூரும்
 கயிலாயநாதனையே காணலாமே.

9

நறையூரில் சித்தீச்சரம் நள்ளாறு
 நாரையூர் நாகேச்சரம் நல்லூர் நல்ல
 துறையூர் சோற்றுத்துறை சூலமங்கை
 தோணிபுரம் துருத்தி சோமேச்சரம்
 உறையூர் கடல் ஒற்றியூர் ஊற்றத்தூர்
 ஓமாம்புலியூர் ஓர் ஏடகத்தும்
 கறையூர் கருப்பறியில் கன்றாப்பூரும்
 கயிலாயநாதனையே காணலாமே.

10

புலிவலம் புத்தூர் புகலூர் புன்கூர்

புறம்பயம் பூவணம் பொய்கைநல்லூர்

வலிவலம் மாற்பேறு வாய்மூர் வைகல்

வலஞ்சுழி வாஞ்சியம் மருகல் வன்னி

நிலம் மலி நெய்த்தானத்தோடு எத்தானத்தும்

நிலவு பெருங்கோயில் பல கண்டால் தொண்டர்

கலி வலி மிக்கோனைக் கால்விரலால் செற்ற

கயிலாயநாதனையே காணலாமே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

182 . திருப்புகலூர்

திருமுறை : 4 (8 வது பதிகம்)

பண் : பியந்தைக்காந்தாரம்

சிவன் எனும் ஓசை அல்லது அறையோ உலகில் திரு நின்ற செம்மை உளதே
அவனும் ஓர் ஐயம்உண்ணி அதள் ஆடைஆவது அதன்மேல் ஓர் ஆடல் அரவம்
கவண் அளவு உள்ள உள்ளு கரிகாடு கோயில் கலன்ஆவது ஒடு கருதில்
அவனது பெற்றி கண்டும் அவன் நீர்மை கண்டும் அகம் தேர்வர் தேவர் அவரே. 1

விரி கதிர் ஞாயிறு அல்லர் மதி அல்லர் வேதவிதி அல்லர் விண்ணும் நிலனும்
திரிதரு வாயு அல்லர் செறு தீயும் அல்லர் தெளி நீரும் அல்லர் தெரியில்
அரி தரு கண்ணியானை ஒருபாகம்ஆக அருள் காரணத்தில் வருவார்
எரிஅரவுஆரம் மார்பர் இமையாரும் அல்லர் இமைப்பாரும் அல்லர் இவரே. 2

தேய் பொடிவெள்ளை பூசி அதன்மேல் ஓர் திங்கள் திலகம் பதித்த நுதலர்
காய்கதிர் வேலைநீல ஒளி மா மிடற்றர் கரிகாடர் கால் ஓர் கழலர்
வேய்உடன் நாடு தோளிஅவள் விம்ம வெய்ய மழு வீசி வேழஉரி போர்த்து
ஏ இவர் ஆடும்ஆறும் இவன் காணும்ஆறும் இதுதான் இவர்க்கு ஓர் இயல்பே. 3

வளர் பொறி ஆமை புல்கி வளர்கோதை வைகி வடி தோலும் நூலும் வளரக்
கிளர் பொறிநாகம் ஒன்று மிளர்கின்ற மார்பார் கிளர் காடும் நாடும்
நளிர் பொறி மஞ்சை அன்ன தளிர் போன்ற சாயலவன் தோன்று வாய்மை பெருகிக்
குளிர் பொறிவண்டு பாடு குழலாள் ஒருத்தி உள்போல் குலாவி உடனே. 4

உறைவது காடுபோலும் உரிதோல் உடுப்பர் விடை ஊர்வது ஓடு கலனா
இறைஇவர் வாழும் வண்ணம் இதுவேலும் ஈசர் ஒருபால் இசைந்தது ஒருபால்
பிறைநுதல் பேதைமாதர் உமை என்னும் நங்கை பிறழ் பாட நின்று பிணைவான்
அறைகழல் வண்டு பாடும் அடிநீழல் ஆணை கடவாது அமரர் உலகே. 5

கணி வளர் வேங்கையோடு கடிதிங்கள் கண்ணி கழல்கால் சிலம்ப அழகார்
அணி கிளர் ஆர வெள்ளை தவழ் சுண்ணவண்ணம் இயலார் ஒருவர் இருவர்
மணி கிளர் மஞ்சை ஆல மழை ஆடு சோலை மலையான்மடக்கும் இறைவர்
அணி கிளர் அன்னவண்ணம் அவள் வண்ணவண்ணம் அவர் வண்ணவண்ணம் அழலே. 6

நகை வளர் கொன்றை துன்று நகு வெண்தலையர் நளிர்கங்கை தங்கு முடியர்
மிகை வளர் வேதகீதம் முறையோடும் வல்ல கறை கொள் மணிசெய் மிடறர்
முகை வளர் கோதை மாதர் முனி பாடும் ஆறும் எரி ஆடும் ஆறும் இவர் கைப்
பகை வளர் நாகம் வீசி மதி அங்கு மாறும் இதுபோலும் ஈசர் இயல்பே. 7

ஒளி வளர் கங்கை தங்கும் ஒளி மால் அயன்தன் உடல் வெந்து வீய சுடர் நீறு
அணி கிளர் ஆர வெள்ளை தவழ் சுண்ணவண்ணம் தமிழார் ஒருவர் இருவர்
களி கிளர் வேடம் உண்டு ஓர் கடமா உரித்து உடைதோல் தொடுத்த கலனார்
அணி கிளர் அன்ன தொல்லையவள் பாகம் ஆக எழில் வேதம் ஒதுமவரே. 8

மலைமடமங்கையோடும் வடகங்கைநங்கை மணவாளர் ஆகி மகிழ்வார்
தலை கலன் ஆக உண்டு தனியே திரிந்து தவவாணர் ஆகி முயல்வர்
விலைஇலி சாந்தம் என்று வெறி நீறு பூசி விளையாடும் வேடவிகிர்தர்
அலைகடல்வெள்ளம் முற்றும் அலறக் கடைந்த அழல்நஞ்சம் உண்ட அவரே. 9

புது விரி பொன் செய் ஒலை ஒரு காது ஓர்காது சுரிசங்கம் நின்று புரள
விதிவிதி வேதகீதம் ஒரு பாடும் ஒத ஒரு பாடு மெல்ல நகுமால்
மது விரி கொன்றை துன்று சடை பாகம் மாதர் குழல் பாகம் ஆக வருவர்
இது இவர் வண்ணவண்ணம் இவர் வண்ணவண்ணம் எழில் வண்ணவண்ணம் இயல்பே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

183 . திருப்புகலூர்

திருமுறை : 4 (14 வது பதிகம்)

பண் : பழம்பஞ்சுரம்

பருவரை ஒன்று சுற்றி அரவம் கைவிட்ட இமையோர் இரிந்து பயமாய்த்
திரு நெடுமால் நிறத்தை அடுவான் விகம்பு கடுவான் எழுந்து விசை போய்ப்
பெருகிட மற்று இதற்கு ஓர் பிதிகாரம் ஒன்றை அருளாய் பிரானே எனலும்
அருள்கொடு மா விடத்தை எரியாமல் உண்டஅவன் அண்டர் அண்டர் அரசே. 1

நிரவு ஒலி வெள்ளம் மண்டி நெடுஅண்டம் மூட நிலம் நின்று தம்பம் அது அப்
பரம் ஒரு தெய்வம் எய்த இது ஒப்பது இல்லை இருபாலும் நின்று பணியப்
பிரமனும் மாலும் மேலைமுடியோடு பாதம் அறியாமை நின்ற பெரியோன்
பரமுதலாய தேவர் சிவனாயமூர்த்தி அவனாம் நமக்கு ஓர் சரணே. 2

காலமும் நாள்கள் ஊழி படையாமுன் ஏகஉருஆகி மூவர் உருவில்
சாலவும் ஆகி மிக்க சமயங்கள் ஆறின் உருஆகி நின்ற தழுவோன்
ஞாலமும் மேலைவிண்ணோடு உலகுஏழும் உண்டு குறளாய் ஓர் ஆலின் இலைமேல்
பாலனும் ஆயவர்க்கு ஓர் பரமாயமூர்த்தி அவனாம் நமக்கு ஓர் சரணே. 3

நீடு உயர்விண்ணும் மண்ணும் நெடுவேலை குன்றொடு உலகுஏழும் எங்கும் நலியச்
சூடிய கையர் ஆகி இமையோர்கணங்கள் துதி ஒதி நின்று தொழலும்
ஒடிய தாரகன்தன் உடலம் பிளந்தும் ஒழியாத கோபம் ஒழிய
ஆடிய மாநடத்து எம் அனல் ஆடி பாதம் அவையாம் நமக்கு ஓர் சரணே. 4

நிலை வலி இன்றி எங்கும் நிலனோடு விண்ணும் நிதனம்செய்து ஒடு புரம்முன்று
அலை நலிவு அஞ்சி ஓடி அரியோடு தேவர் அரணம் புகத்தன் அருளால்
கொலை நலி வாளி மூள அரவு அம் கை நாணும் அனல் பாய நீறு புரமாம்
மலை சிலை கையில் ஒல்க வளைவித்த வள்ளல் அவனாம் நமக்கு ஓர் சரணே. 5

நீல நல் மேனி செங்கண் வளை வெள்ளயிற்றின் எரிகேசன் நேடி வரும் நாள்
காலை நல் மாலை கொண்டு வழிபாடு செய்யும் அளவின்கண் வந்து குறுகிப்
பாலனை ஓடஓடப் பயம் எய்துவித்த உயிர் வவ்வு பாசம் விடும் அக்
காலனை வீடுசெய்த கழல்போலும் அண்டர் தொழுது ஒது குடு கழலே. 6

உயர் தவம் மிக்க தக்கன் உயர் வேள்விதன்னில் அவி உண்ண வந்த இமையோர்
பயம் உறும் எச்சன் அங்கி மதியோனும் உற்றபடி கண்டு நின்று பயமாய்
அயனொடு மாலும் எங்கள் அறியாமை ஆதி கமி என்று இறைஞ்சி அகலச்
சயம் உறு தன்மை கண்ட தழல்வண்ணன் எந்தை கழல் கண்டுகொள்கை கடனே. 7

நலம் மலிமங்கைநங்கை விளையாடி ஓடி நயனத்தலங்கள் கரமா
உலகினைஏழும் முற்றும் இருள் மூடமூட இருள் ஓட நெற்றி ஒரு கண்
அலர்தர அஞ்சி மற்றை நயனம் கைவிட்டு மடவாள் இறைஞ்ச மதி போல்
அலர்தரு சோதி போல அலர்வித்த முக்கண் அவனாம் நமக்கு ஓர் சரணே. 8

கழை படு காடு தென்றல் குயில் கூவ அஞ்சுகணையோன் அணைந்து புகலும்
மழைவடிவண்ணம் எண்ணி மகவோனை விட்ட மலர்ஆன தொட்ட மதனன்
எழில் பொடி வெந்து வீழ இமையோர்கணங்கள் எரி என்று இறைஞ்சி அகலத்
தழல் படு நெற்றி ஒற்றை நயனம் சிவந்த தழல்வண்ணன்எந்தை சரணே. 9

தட மலர்ஆயிரங்கள் குறைவு ஒன்றுஅது ஆக நிறைவு என்று தன் கண்அதனால்
உடன்வழிபாடு செய்த திருமாலை எந்தைபெருமாள் உகந்து மிகவும்
கூடர் அடியான் முயன்று கழல்வித்து அரக்கன் இதயம் பிளந்த கொடுமை
அடல் வலி ஆழி ஆழியவனுக்கு அளித்த அவனாம் நமக்கு ஓர் சரணே. 10

கடுகிய தேர் செலாது கயிலாயம்மீது கருதேல் உன் வீரம் ஒழி நீ
முடுகுவது அன்று தன்மம் என நின்று பாகன் மொழிவாணை நன்று முனியா
விடுவிடு என்று சென்று விரைவுஉற்று அரக்கன் வரை உற்று எடுக்க முடிதோள்
நெடுநெடு இற்று வீழ விரல் உற்ற பாதம் நினைவுஉற்றது என்தன் மனனே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

184 . திருப்புகலூர்

திருமுறை : 4 (15 வது பதிகம்)

பண் : பழம்பஞ்சுரம்

பற்றற்றார் சேர் பழம்பதியைப் பாகூர் நிலாய பவளத்தைச்
சிற்றம்பலத்து எம் திகழ்கனியைத் தீண்டற்கு அரிய திருஉருவை
வெற்றியூரில் விரிசுடரை விமலர்கோனைத் திரை சூழ்ந்த
ஒற்றியூர் எம் உத்தமனை உள்ளத்துள்ளே வைத்தேனே. 1

ஆனைக்காவில் அணங்கினை ஆரூர் நிலாய அம்மானைக்
கானப்பேரூர்க் கட்டியைக் கானூர் முளைத்த கரும்பினை
வானப் பேரார் வந்து ஏத்தும் வாய்மூர் வாழும் வலம்புரியை
மானக் கயிலைமழுகின்றிறை மதியைச் சுடரை மறவேனே. 2

மதியம் கண்ணி ஞாயிற்றை மயக்கம் தீர்க்கும் மருந்தினை
அதிகைமூதூர் அரசினை ஐயாறு அமர்ந்த ஐயனை
விதியைப் புகழை வானோர்கள் வேண்டித் தேடும் விளக்கினை
நெதியை ஞானக்கொழுந்தினை நினைந்தேற்கு உள்ளம் நிறைந்ததே. 3

புறம்பயத்து எம் முத்தினைப் புகலூர் இலங்கு பொன்னினை
உறந்தை ஒங்கு சிராப்பள்ளி உலகம் விளக்கும் ஞாயிற்றைக்
கறங்கும் அருவிக் கழுக்குன்றில் காண்பார் காணும் கண்ணாளை
அறம் சூழ் அதிகைவீரட்டத்து அரிமான்ஏற்றை அடைந்தேனே. 4

கோலக்காவில் குருமணியைக் குடமூக்கு உறையும் விடம்உணியை
ஆலங்காட்டில் அம் தேனை அமரர் சென்னியாய் மலரைப்
பாலில் திகழும் பைங்கனியைப் பராய்த்துறை எம் பசும்பொன்னைச்
சூலத்தானைத் துணை இலியைத் தோளைக் குளிரத் தொழுதேனே. 5

மருகல் உறை மாணிக்கத்தை வலஞ்சுழியின் மாலையைக்
கருகாவூரில் கற்பகத்தைக் காண்டற்கு அரிய கதிர்ஒளியைப்
பெருவேளூர் எம் பிறப்புஇலியைப் பேணுவார்கள் பிரிவு அரிய
திரு வாஞ்சியத்து எம் செல்வனைச் சிந்தையுள்ளே வைத்தேனே. 6

எழிலார் இராசசிங்கத்தை இராமேச்சுரத்து எம் எழில் ஏற்றைக்
குழலார் கோதை வரைமார்பில் குற்றாலத்து எம் கூத்தனை
நிழலார் சோலை நெடுங்களத்து நிலாய நித்தமணாளனை
அழலார் வண்ணத்து அம்மாணை அன்பில் அணைத்து வைத்தேன். 7

மாலைத் தோன்றும் வளர்மதியை மறைக்காட்டு உறையும் மணாளனை
ஆலைக் கரும்பின் இன்சாற்றை அண்ணாமலை எம் அண்ணலைச்
சோலைத் துருத்திநகர் மேய சுடரில் திகழும் துளக்குஇலியை
மேலைவானோர்பெருமாணை விருப்பால் விழுங்கியிட்டேனே 8

சோற்றுத்துறை எம் சோதியை துருத்தி மேய தூமணியை
ஆற்றில் பழனத்து அம்மாணை ஆலவாய் எம் அருமணியை
நீற்றில் பொலிந்த நிமிர்திண்தோள் நெய்த்தானத்து எம் நிலாச்சுடரைத்
தோற்றக் கடலை அடல்ஏற்றைத் தோளைக் குளிரத் தொழுதேனே. 9

புத்தூர் உறையும் புனிதனைப் பூவணத்து எம் போர்ஏற்றை
வித்தாய் மிழலை முளைத்தானவேள்விக்குடி எம் வேதியனைப்
பொய்த்தார் புரம்முன்று எரித்தானை பொதியில் மேய புராணனை
வைத்தேன் என்தன் மனத்துள்ளே மாத்தூர் மேய மருந்தையே. 10

முந்தித் தானே முளைத்தானை மூரி வெள்ளெறு ஊர்ந்தானை
அந்திச் செவ்வான் படியானை அரக்கன் ஆற்றல் அழித்தானைச்
சிந்தை வெள்ளப்புனல் ஆட்டிச் செஞ்சொல்மாலை அடிச் சேர்த்தி
எந்தைபெம்மான் என் எம்மான் என்பார் பாவம் நாசமே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

185 . திருப்புகலூர்

திருமுறை : 4 (21 வது பதிகம்)

பண் : குறிஞ்சி

முத்து விதானம் மணி பொற் கவரி முறையாலே
பத்தர்களோடு பாவையர் சூழப் பலிப் பின்னே
வித்தகக் கோல வெண்தலைமாலை விரதிகள்
அத்தன் ஆரூர் ஆதிரைநாளால் அது வண்ணம்.

1

நணியார் சேயார் நல்லார் தீயார் நாள்தோறும்
பிணிதான் தீரும் என்று பிறங்கிக் கிடப்பாரும்
மணியே பொன்னே மைந்தா மணாளா என்பார்கட்கு
அணியான் ஆரூர் ஆதிரைநாளால் அது வண்ணம்.

2

வீதிகள்தோறும் வெண் கொடியோடு விதானங்கள்
சோதிகள்விட்டுச் சுடர் மா மணிகள் ஒளிதோன்றச்
சாதிகள் ஆய பவளமும் முத்துத்தாமங்கள்
ஆதி ஆரூர் ஆதிரைநாளால் அது வண்ணம்.

3

குணங்கள் பேசிக் கூடிப் பாடித் தொண்டர்கள்
பிணங்கித் தம்மிற் பித்தரைப் போலப் பிதற்றுவார்
வணங்கி நின்று வானவர் வந்து வைகலும்
அணங்கன் ஆரூர் ஆதிரைநாளால் அது வண்ணம். 4

நிலவெண்சங்கும் பறையும் ஆர்ப்ப நிற்கில்லாப்
பலரும் இட்ட கல்லவடங்கள் பரந்து எங்கும்
கலவமஞ்ஞை கார் என்று எண்ணிக் களித்து வந்து
அலமராடூர் ஆதிரைநாளால் அது வண்ணம். 5

விம்மா வெருவா விழியா தெழியா வெருட்டுவார்
தம் மாண்பு இலராய்த் தரியார் தலையான் முட்டுவார்
எம்மான் ஈசன் எந்தை என் அப்பன் என்பார்கட்கு
அம்மான் ஆரூர் ஆதிரைநாளால் அது வண்ணம். 6

செந்துவார்வாயார் செல்வன சேவடி சிந்திப்பார்
மைந்தர்களோடு மங்கையர் கூடி மயங்குவார்
இந்திரன் ஆதி வானவர் சித்தர் எடுத்து ஏத்தும்
அந்திரன் ஆரூர் ஆதிரைநாளால் அது வண்ணம். 7

முடிகள்வணங்கி மூவாதார்கள் முன் செல்ல
வடி கொள் வேய்த்தோள் வானரமங்கையர் பின் செல்லப்
பொடிகள் பூசிப் பாடும் தொண்டர் புடை சூழ
அடிகள் ஆரூர் ஆதிரைநாளால் அது வண்ணம். 8

துன்பம் நும்மைத் தொழாத நாள்கள் என்பாரும்
இன்பம் நும்மை ஏத்தும் நாள்கள் என்பாரும்
நுன்பின் எம்மை நுழையப் பணியே என்பாரும்
அன்பன் ஆரூர் ஆதிரைநாளால் அது வண்ணம். 9

பாரூர் பௌவத்தானைப் பத்தர் பணிந்து ஏத்தச்
சீரூர் பாடல் ஆடல் அறாத செம்மாப்பு ஆர்ந்து
ஒரூர் ஒழியாது உலகம் எங்கும் எடுத்து ஏத்தும்
ஆரூரன்தன் ஆதிரைநாளால் அது வண்ணம்.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு (முத்துவிதான)

பல பதிகட்கும் சென்று வழிபட்டுத் திருவாரூரை அடைந்து வணங்கி யாண்டிருந்த வாகீசப்பெருந்தகையார் வீதிவிடங்கப் பெருமானது திருவாதிரைத் திருநாள்பவநியைத் தேவர்களோடும் முனிவர்களோடும் வணங்கும் அடியர்களோடு தாமும் வணங்கிக் களிசிறந்து விடைகொண்டு திருப்புகலூருக்கு எழுந்தருளினார். இதற்கு முன்னரே திருப்புகலூரையடைந்து வழிபட்டு முருகநாயனாரது திருமடத்தில் எழுந்தருளியிருந்த திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் இவரது வருகையைக் கேட்டு விருப்பத்தோடு அடியர் குழாத்துடன் எதிரெழுந்து அருளினார். இரண்டு திருக்கூட்டங்களும் இரண்டு திருப்பாற்கடல்கள் ஒன்றை ஒன்று எதிர்ந்தாற்போல அளவளாவிக் கலந்தன. நாயன்மார் இருவரும் ஒருவரையொருவர் வணங்கியபின் பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன் ஆழிமிசைக் கல்மிதப்பில் அணைந்த பிரானை நோக்கி, 'அப்பரே, தேவரீர் வருநாளில் திருவாரூர் நிகழ் பெருமை வகுத்துரைப்பீர்' என்று கேட்டருளச் சிவநாமம் பயிலுஞ் செந்நாவரான வாகீசர், 'சித்த நிலாவுந்தென் திருவாரூர் நகராளும், மைத்தழை கண்டர் ஆதிரை நாளின் மகிழ்செல்வம், இத்தகைமைத்தென்று என்மொழிகேன்' என்று 'முத்துவிதான மணிப்பொற் கவரிமொழி மாலை' என்னும் இத்திருப்பதிகம் பாடியதனால் திருவாரூர்த் திருவாதிரைச் சிறப்பை எல்லாம் பிள்ளையாருக்குச் சொல்லியருளினார்.

186 . திருப்புகலூர்

திருமுறை : 4 (74 வது பதிகம்)

நினைந்த திரு நேரிசை

முத்தினை மணியைப் பொன்னை முழுமுதல் பவளம் ஏய்க்கும்
கொத்தினை வயிரமாலைக் கொழுந்தினை அமரர் சூடும்
வித்தினை வேதவேள்விக் கேள்வியை விளங்க நின்ற
அத்தனை நினைந்த நெஞ்சம் அழகிதா நினைந்தவாறே. 1

முன்பனை உலகுக்கு எல்லாம் மூர்த்தியை முனிகள் ஏத்தும்
இன்பனை இலங்கு சோதி இறைவனை அரிவை அஞ்ச
வன் பனைத்தடக்கை வேள்விக் களிற்றினை உரித்த எங்கள்
அன்பனை நினைந்த நெஞ்சம் அழகிதா நினைந்தவாறே. 2

கரும்பினும் இனியான்தன்னைக் காய்கதிர்ச்சோதியானை
இருங்கடல் அமுதம்தன்னை இறப்பொடு பிறப்பு இலானைப்
பெரும்பொருள்கிளவியானைப் பெருந்தவ முனிவர் ஏத்தும்
அரும்பொனை நினைந்த நெஞ்சம் அழகிதா நினைந்தவாறே. 3

செருத்தனை அருத்தி செய்து செஞ் சரம் செலுத்தி ஊர்மேல்
கருத்தனைக் கனகமேனிக் கடவுளைக் கருதும் வானோர்க்கு
ஒருத்தனை ஒருத்தி பாகம் பொருத்தியும் அருத்தி தீரா
நிருத்தனை நினைந்த நெஞ்சம் நேர்பட நினைந்தவாறே. 4

கூற்றினை உதைத்த பாதக் குழகனை மழலை வெள்ளுறு
ஏற்றனை இமையோர் ஏத்த இருஞ்சடைக்கற்றைதன்மேல்
ஆற்றனை அடியர் ஏத்தும் அமுதனை அமுத யோக
நீற்றனை நினைந்த நெஞ்சம் நேர்பட நினைந்தவாறே. 5

கருப் பனைத்தடக்கை வேழக்களிற்றினை உரித்த கண்டன்
விருப்பனை விளங்கு சோதி வியன்கயிலாயம் என்னும்
பொருப்பனைப் பொருப்பன்மங்கை பங்கன் அங்கை ஏற்ற
நெருப்பனை நினைந்த நெஞ்சம் நேர்பட நினைந்தவாறே. 6

நீதியால் நினைப்புஉளானை நினைப்பவர் மனத்து உளானைச்
சாதியைச் சங்கவெண்நீற்று அண்ணலை விண்ணில் வானோர்
சோதியைத் துளக்கம் இல்லா விளக்கினை அளக்கல் ஆகா
ஆதியை நினைந்த நெஞ்சம் அழகிதா நினைந்தவாறே. 7

பழகனை உலகுக்கு எல்லாம் பருப்பனைப் பொருப்போடு ஒக்கும்
மழ களியானையின் தோல் மலைமகள் நடுங்கப் போர்த்த
குழகனைக் குழவித்திங்கள் குளிர்சடை மருவ வைத்த
அழகனை நினைந்த நெஞ்சம் அழகிதா நினைந்தவாறே. 8

விண்இடை மின் ஒப்பானை மெய்ப் பெரும்பொருள் ஒப்பானைக்
கண்இடை மணி ஒப்பானைக் கடுஇருள் சுடர் ஒப்பானை
எண்இடை எண்ணல் ஆகா இருவரை வெருவ நீண்ட
அண்ணலை நினைந்த நெஞ்சம் அழகிதா நினைந்தவாறே. 9

உரவனைத் திரண்ட திண்தோள் அரக்கனை ஊன்றி மூன்றுஊர்
நிரவனை நிமிர்ந்த சோதி நீள் முடி அமரர்தங்கள்
குரவனைக் குளிர்வெண்திங்கள் சடைஇடைப் பொதியும் ஐவாய்
அரவனை நினைந்த நெஞ்சம் அழகிதா நினைந்தவாறே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

187 . திருப்புகலூர்

திருமுறை : 4 (75 வது பதிகம்)

தனித்திரு நேரிசை

தொண்டனேன் பட்டது என்னே தூய காவிரியின் நன்நீர்
கொண்டு இருக்கு ஓதி ஆட்டிக் குங்குமக்குழம்பு சாத்தி
இண்டை கொண்டு ஏற நோக்கி ஈசனை எம்பிரானைக்
கண்டனைக் கண்டிராதே காலத்தைக் கழித்தவாறே. 1

பின் இலேன் முன் இலேன் நான் பிறப்பு அறுத்து அருள்செய்வானே
என் இலேன் நாயினேன் நான் இளங் கதிர்ப் பயலைத்திங்கள்
சில் நிலா எறிக்கும் சென்னிச் சிவபுரத்து அமரர்ஏறே
நின் அலால் களைகண் ஆரே நீறு சேர் அகலத்தானே. 2

கள்ளனேன் கள்ளத் தொண்டாய்க் காலத்தைக் கழித்துப் போக்கித்
தெள்ளியேன் ஆகி நின்று தேடினேன் நாடிக் கண்டேன்
உள்குவார் உள்கிற்றுஎல்லாம் உடன்இருந்து அறிதி என்று
வெள்கினேன் வெள்கி நானும் விலா இறச் சிரித்துட்டனே. 3

உடம்பு எனும் மனை அகத்து உள்ளமே தகளி ஆக
மடம் படும் உணர்நெய் அட்டி உயிர் எனும் திரி மயக்கி
இடம் படு ஞானத்தீயால் எரிகொள இருந்து நோக்கில்
கடம்பு அமர் காளை தாதை கழல்அடி காணல் ஆமே. 4

வஞ்சப்பெண் அரங்கு கோயில் வாள்எயிற்று அரவம் துஞ்சா
வஞ்சப்பெண் இருந்த சூழல் வான் தவழ் மதியம் தோயும்
வஞ்சப்பெண் வாழ்க்கையாளன் வாழ்வினை வாழல்உற்று
வஞ்சப்பெண் உறக்கம் ஆனேன் வஞ்சனேன் என்செய்கேனே. 5

உள்குவார் உள்ளத்தானை உணர்வு எனும் பெருமையானை
உள்கினேன் நானும் காண்பான் உருகிறேன் ஊறிஊறி
எள்கினேன் எந்தை பெம்மான் இருதலை மின்னுகின்ற
கொள்ளிமேல் எறும்பு என் உள்ளம் எங்ஙனம் கூடுமாறே. 6

மோத்தையைக் கண்ட காக்கை போல வல்வினைகள் மொய்த்து உன்
வார்த்தையைப் பேச ஒட்டா மயக்க நான் மயங்குகின்றேன்
சீத்தையைச் சிதம்புதன்னைச் செடி கொள் நோய் வடிவு ஒன்று இல்லா
ஊத்தையைக் கழிக்கும் வண்ணம் உணர்வு தா உலகமூர்த்தி.7

அங்கத்தை மண்ணுக்கு ஆக்கி ஆர்வத்தை உனக்கே தந்து
பங்கத்தைப் போக மாற்றிப் பாவித்தேன் பரமா நின்னைச்
சங்கு ஒத்த மேனிச் செல்வா சாதல்நாள் நாயேன் உன்னை
எங்கு உற்றாய் என்ற போதா இங்கு உற்றேன் என்கண்டாயே.8

வெள்ளநீர்ச் சடையனார் தாம் வினவுவார் போல வந்த என்
உள்ளமே புகுந்து நின்றார்க்கு உறங்கும் நான் புடைகள் போந்து
கள்ளரோ புகுந்தீர் என்னக் கலந்துதான் நோக்கி நக்கு
வெள்ளரோம் என்று நின்றார் விளங்கு இளம்பிறையனாரே. 9

பெருவிரல் இறைதான் ஊன்றப் பிறையிறு இலங்க அங்காந்து
அரு வரை அனைய தோளான் அரக்கன் அன்று அலறி வீழ்ந்தான்
இருவரும் ஒருவனாய் உருவம் அங்கு உடைய வள்ளல்
திருவடி சுமந்துகொண்டு காண்க நான் திரியுமாறே. 10

188 . திருப்புகலூர்

திருமுறை : 4 (76 வது பதிகம்)

தனித்திரு நேரிசை

மருள் அவா மனத்தன் ஆகி மயங்கினேன் மதிஇலாதேன்
 இருள் அவா அறுக்கும் எந்தை இணை அடிநீழல் என்னும்
 அருள் அவாப் பெறுதல் இன்றி அஞ்சி நான் அலமந்தேற்குப்
 பொருள் அவாத் தந்தவாறே போது போய்ப் புலர்ந்தது அன்றே.1

மெய்ம்மையாம் உழவைச் செய்து விருப்பு எனும் வித்தை வித்திப்
 பொய்ம்மையாம் களையை வாங்கிப் பொறை எனும் நீரைப் பாய்ச்சித்
 தம்மையும் நோக்கிக் கண்டு தகவு எனும் வேலி இட்டுச்
 செம்மையுள் நிற்பர் ஆகில் சிவகதி விளையும் அன்றே. 2

எம்பிரான் என்றதே கொண்டு என் உளே புகுந்து நின்று இங்கு
 எம்பிரான் ஆட்ட ஆடி என் உளே உழிதர்வேனை
 எம்பிரான் என்னைப் பின்னைத் தன்னுளே கரக்கும் என்றால்
 எம்பிரான் என்னின் அல்லால் என் செய்கேன் ஏழையேனே. 3

காயமே கோயில் ஆகக் கடிமனம் அடிமையாக
 வாய்மையே தூய்மையாக மனமணி இலிங்கமாக
 நேயமே நெய்யும் பாலா நிறைய நீர் அமைய ஆட்டிப்
 பூசனை ஈசனார்க்குப் போற்றவிக் காட்டினோமே. 4

வஞ்சகப் புலையனேனை வழி அறத் தொண்டில் பூட்டி
 அஞ்சல் என்று ஆண்டுகொண்டாய் அதுவும் நின் பெருமை அன்றே
 நெஞ்சு அகம் கனியமாட்டேன் நினை உள் வைக்கமாட்டேன்
 நஞ்சு இடம் கொண்ட கண்டா என் என நன்மைதானே.5

நாயினும் கடைப்பட்டேனை நன்னெறி காட்டி ஆண்டாய்
ஆயிரம்அரவம் ஆர்த்த அமுதனே அமுதம் ஒத்து
நீயும் என் நெஞ்சினுள்ளே நிலாவினாய் நிலாவி நிற்க
நோய்அவை சாரும்ஆகின் நோக்கி நீ அருள்செய் வாயே. 6

விள்ளத்தான் ஒன்று மாட்டேன் விருப்பு எனும் வேட்கையாலே
வள்ளத் தேன் போல நுன்னை வாய்மடுத்து உண்டிடாமே
உள்ளத்தே நின்றியேனும் உயிர்ப்புளே வருதியேனும்
கள்ளத்தே நின்றி அம்மா எங்ஙனம் காணுமாறே. 7

ஆசை வன் பாசம் எய்தி அங்கு உற்றேன் இங்கு உற்றேனாய்
ஊசலாட்டுண்டு வாளா உழந்து நான் உழிதராமே
தேசனே தேசமூர்த்தீ திரு மறைக்காடு மேய
ஈசனே உன்தன் பாதம் ஏத்துமாறு அருள் எம்மானே. 8

நிறைவு இலேன் நேசம் இல்லேன் நினைவு இலேன் வினையின் பாசம்
மறைவிலே புறப்பட்டு ஏறும் வகை எனக்கு அருள் என் எம்மான்
சிறைஇலேன் செய்வது என்னே திருவடி பரவி ஏத்தக்
குறைவு இலேன் குற்றம் தீராய் கொன்றை சேர் சடையினானே. 9

நடு விலாக் காலன் வந்து நணுகும்போது அறிய ஒண்ணா
அடுவன அஞ்சபூதம் அவைதமக்கு ஆற்றல் ஆகேன்
படுவன பலவும் குற்றம் பாங்கு இலா மனிதர் வாழ்க்கை
கெடுவது இப் பிறவி சீ சீ கிளர் ஒளிச் சடையினீரே. 10

189 . திருப்புகலூர்

திருமுறை : 4 (77 வது பதிகம்)

தனித்திரு நேரிசை

கடும்பகல் நடட்டம்ஆடிக் கையில் ஓர் கபாலம் ஏந்தி
இடும் பலிக்கு இல்லம்தோறும் உழிதரும் இறைவனீரே
நெடும் பொறை மலையர்பாவை நேரிழை நெறிமென்கூந்தல்
கொடுங்குழை புகுந்த அன்றும் கோவணம் அரையதேயோ. 1

கோவணம் உடுத்தவாறும் கோள் அரவு அசைத்தவாறும்
தீ வணச் சாம்பர் பூசித் திருஉரு இருந்தவாறும்
பூவணக் கிழவனாரைப் புலிஉரி அரையனாரை
ஏ வணச் சிலையினாரை யாவரே எழுதுவாரே. 2

விளக்கினால் பெற்ற இன்பம் மெழுக்கினால் பதிற்றி ஆகும்
துளக்கின் நல் மலர் தொடுத்தால் தூய விண் ஏறல் ஆகும்
விளக்கு இட்டார் பேறு சொல்லின் மெய்ஞ்ஞெறி ஞானம் ஆகும்
அளப்பு இல கீதம் சொன்னார்க்கு அடிகள்தாம் அருளுமாறே.3

சந்திரன் சடையில் வைத்த சங்கரன் சாமவேதி
அந்தரத்து அமரர்பெம்மான் ஆன்நல்வெள்ஊர்தியான்தன்
மந்திரம் நமச்சிவாய ஆக நீறு அணியப்பெற்றால்
வெந்து அறும் வினையும் நோயும் வெவ்அழல் விறகுஇட்டன்றே. 4

புள்ளுவர் ஐவர்கள்வர் புனத்துஇடைப் புகுந்து நின்று
துள்ளுவர் சூறை கொள்வர் தூ நெறி விளைய ஓட்டார்
முள் உடையவர்கள்தம்மை முக்கணான் பாதநீழல்
உள்இடை மறைந்து நின்று அங்கு உணர்வினால் எய்யலாமே.5

தொண்டனேன் பிறந்து வாளாத் தொல்வினைக்குழியில் வீழ்ந்து
பிண்டமே சுமந்து நாளும் பெரியது ஓர் அவாவில் பட்டேன்
அண்டனே அமரர்கோவே அறிவனே அஞ்சல் என்னாய்
தெண்ணிரைக் கங்கை சூடும் திகழ் தரு சடையினானே. 6

பாறினாய் பாவிநெஞ்சே பன்றி போல் அளற்றில் பட்டுத்
தேறி நீ நினைதியூயின் சிவகதி திண்ணம் ஆகும்
ஊறலே உவர்ப்பு நாறி உதிரமே ஒழுகும் வாசல்
கூறையால் மூடக் கண்டு கோலமாக் கருதினாயே. 7,8,9

உய்த்த கால் உதயத்து உம்பர் உமைஅவள் நடுக்கம் தீர
வைத்த கால் அரக்கனோ தன் வான்முடி தனக்கு நேர்ந்தான்
மொய்த்த கான் முகிழ்வெண்திங்கள் மூர்த்தி என் உச்சிதன்மேல்
வைத்த கால் வருந்தும் என்று வாடி நான் ஒடுங்கினேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

190 . திருப்புகலூர்

திருமுறை : 4 (78 வது பதிகம்)

குறைந்த திரு நேரிசை

வென்றிலேன் புலன்கள்ஐந்தும் வென்றவர் வளாகம்தன்னுள்
சென்றிலேன் ஆதலாலே செந்நெறி அதற்கும் சேயேன்
நின்று உளே துளும்புகின்றேன் நீசனேன் ஈசனேயோ
இன்று உளேன் நாளை இல்லேன் என் செய்வான் தோன்றினேனே. 1

கற்றிலேன் கலைகள் ஞானம் கற்றவர்தங்களோடும்
உற்றிலேன் ஆதலாலே உணர்வுக்கும் சேயன் ஆனேன்
பெற்றிலேன் பெருந்தடங்கண் பேதைமார்தமக்கும் பொல்லேன்
எற்றுஉளேன் இறைவனே நான் என் செய்வான் தோன்றினேனே. 2

மாட்டினேன் மனத்தை முன்னே மறுமையை உணரமாட்டேன்
 மூட்டி நான் முன்னைநாளே முதல்வனை வணங்கமாட்டேன்
 பாட்டினாய் போல நின்று பற்றதாம் பாவம்தன்னை
 ஈட்டினேன் களையமாட்டேன் என் செய்வான் தோன்றினேனே. 3

கரைக் கடந்து ஓதம் ஏறும் கடல் விடம் உண்ட கண்டன்
 உரைக் கடந்து ஓதும் நீர்மை உணர்ந்திலேன் ஆதலாலே
 அரைக் கிடந்து அசையும் நாகம் அசைப்பனே இன்ப வாழ்க்கைக்கு
 இரைக்கு அடைந்து உருகின்றேன் என் செய்வான் தோன்றினேனே. 4

செம்மை வெண்நீறு பூசும் சிவன் அவன் தேவதேவன்
 வெம்மைநோய் வினைகள் தீர்க்கும் விகிர்தனுக்கு ஆர்வம் எய்தி
 அம்மை நின்று அடிமை செய்யா வடிவு இலா முடிவு இல் வாழ்க்கைக்கு
 இம்மை நின்று உருகுகின்றேன் என் செய்வான் தோன்றினேனே. 5

பேச்சோடு பேச்சுக்கு எல்லாம் பிறர்தமைப் புறமேபேசக்
 கூச்சிலேன் ஆதலாலே கொடுமையை விடுமாறு ஒரேன்
 நாச் சொலி நாளும் மூர்த்தி நன்மையை உணரமாட்டேன்
 ஏச்சளே நின்று மெய்யே என் செய்வான் தோன்றினேனே. 6

தேசனைத் தேசம் ஆகும் திருமால் ஓர்பங்கன்தன்னைப்
 பூசனைப் புனிதன்தன்னைப் புணரும் புண்டரிகத்தானை
 நேசனை நெருப்பன்தன்னை நிவஞ்சகத்து அகன்ற செம்மை
 ஈசனை அறியமாட்டேன் என் செய்வான் தோன்றினேனே. 7

விளைக்கின்ற வினையை நோக்கி வெண்மயிர் விரவி மேலும்
 முளைக்கின்ற வினையைப் போக முயல்கிலேன் இயல வெள்ளம்
 திளைக்கின்ற முடியினான்தன் திருவடி பரவமாட்டாது
 இளைக்கின்றேன் இருமி ஊன்றி என் செய்வான் தோன்றினேனே. 8

விளைவு அறிவு இலாமையாலே வேதனைக்குழியில் ஆழ்ந்து
களைகணும் இல்லேன் எந்தாய் காமரம் கற்றும்இல்லேன்
தனை அவிழ் கோதை நல்லார்தங்களோடு இன்பம் எய்த
இளையனும் அல்லேன் எந்தாய் என் செய்வான் தோன்றினேனே. 9

வெட்டனவு உடையன் ஆகி வீரத்தால் மலை எடுத்த
துட்டனைத் துட்டுத் தீர்த்துச் சுவைபடக் கீதம் கேட்ட
அட்டமாமூர்த்தியாய் ஆதியை ஒதி நாளும்
என் தனை எட்டமாட்டேன் என் செய்வான் தோன்றினேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

191 . திருப்புகலூர்

திருமுறை : 4 (79 வது பதிகம்)

குறைந்த திரு நேரிசை

தம் மானம் காப்பது ஆகித் தையலார்வலையுள் ஆழ்ந்து
அம்மாணை அமுதன்தன்னை ஆதியை அந்தமாய்
செம் மான ஒளி கொள் மேனிச் சிந்தையுள் ஒன்றி நின்ற
எம்மாணை நினைய மாட்டேன் என் செய்வான் தோன்றினேனே. 1

மக்களே மணந்த தாரம் அவ்வயிற்று அவரை ஒம்பும்
சிக்குளே அழுந்தி ஈசன் திறம் படேன் தவம்அது ஒரேன்
கொப்புளே போலத் தோன்றி அதனுளே மறையக் கண்டும்
இக் களேபரத்தை ஒம்ப என் செய்வான் தோன்றினேனே. 2

கூழையேன் ஆகமாட்டேன் கொடுவினைக்குழியில் வீழ்ந்து
ஏழின் இன்னிசையினாலும் இறைவனை ஏத்தமாட்டேன்
மாழைஒண்கண்ணின் நல்ல மடந்தைமார்தமக்கும் பொல்லேன்
ஏழையேன் ஆகி நாளும் என் செய்வான் தோன்றினேனே. 3

முன்னை என் வினையினாலே மூர்த்தியை நினையமாட்டேன்
பின்னை நான் பித்தன் ஆகிப் பிதற்றுவன் பேதையேன் நான்
என் உளே மன்னி நின்ற சீர்மை அது ஆயினானை
என் உளே நினையமாட்டேன் என் செய்வான் தோன்றினேனே. 4

கறை அணி கண்டன்தன்னைக் காமரம் கற்றும் இல்வேன்
பிறைநுதல் பேதைமாதர் பெய்வளையார்க்கும் அல்வேன்
மறை நவில் நாவினானை மன்னி நின்று இறைஞ்சி நாளும்
இறையேயும் ஏத்தமாட்டேன் என் செய்வான் தோன்றினேனே. 5

வளைத்து நின்று ஐவர்கள்வர் வந்து எனை நடுக்கம் செய்யத்
தளைத்து வைத்து உலையை ஏற்றித் தழல் எரி மடுத்த நீரில்
திளைத்து நின்று ஆடுகின்ற ஆமை போல் தெளிவு இலாதேன்
இளைத்து நின்று ஆடுகின்றேன் என் செய்வான் தோன்றினேனே. 6

திருச்சிற்றம்பலம்

192 . திருப்புகலூர்

திருமுறை : 4 (84 வது பதிகம்)

ஆருயிர்த்திரு விருத்தம்

எட்டு ஆம் திசைக்கும் இருதிசைக்கும் இறைவா முறை என்று
இட்டார் அமரர் வெம்பூசல் எனக் கேட்டு எரிவிழியா
ஒட்டாக் கயவர் திரி புரம்மூன்றையும் ஓர் அம்பினால்
அட்டான் அடிநிழல்கீழது அன்றோ என்தன் ஆருயிரே. 1

பேழ்வாய் அரவின் அரைக்கு அமர்ந்து ஏறிப் பிறங்கு இலங்கு
தேய் வாய் இளம்பிறை செஞ்சடைமேல் வைத்த தேவர்பிரான்
மூவான் இளகான் முழுஉலகோடு மண் விண்ணும் மற்றும்
ஆவான் அடிநிழல்கீழது அன்றோ என்தன் ஆருயிரே. 2

466 திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் தேவாரம்

தரியா வெகுளியனாய்த் தக்கன் வேள்வி தகர்த்து உகந்த
எரி ஆர் இலங்கிய சூலத்தினான் இமையாத முக்கண்
பெரியான் பெரியார் பிறப்பு அறுப்பான் என்றும் தன் பிறப்பை
அரியான் அடிநிழல்கீழுது அன்றோ என்தன் ஆருயிரே. 3

வடிவு உடை வாள்நெடுங்கண் உமையாளை ஒர்பால் மகிழ்ந்து
வெடிகொள் அரவொடு வேங்கைஅதள் கொண்டு மேல் மருவிப்
பொடி கொள் அகலத்துப் பொன் பிதிர்ந்தன்ன பைங்கொன்றை அம்தார்
அடிகள் அடிநிழல்கீழுது அன்றோ என்தன் ஆருயிரே. 4

பொறுத்தான் அமரர்க்கு அமுது அருளி நஞ்சம் உண்டு கண்டம்
கறுத்தான் கறுப்பு அழகா உடையான் கங்கை செஞ்சடைமேல்
செறுத்தான் தனஞ்சயன் சேண் ஆர் அகலம் கணை ஒன்றினால்
அறுத்தான் அடிநிழல்கீழுது அன்றோ என்தன் ஆருயிரே. 5

காய்ந்தான் செறற்கு அரியான் என்று காலனைக் கால் ஒன்றினால்
பாய்ந்தான் பணை மதில்மூன்றும் கணை என்னும் ஒள்அழலால்
மேய்ந்தான் வியன்உலகுஏழும் விளங்க விழுமிய நூல்
ஆய்ந்தான் அடிநிழல்கீழுது அன்றோ என்தன் ஆருயிரே. 6

உளைந்தான் செறுதற்கு அரியான் தலையை உகிர் ஒன்றினால்
களைந்தான் அதனை நிறைய நெடுமால் கண் ஆர் குருதி
வளைந்தான் ஒருவிரலினொடுவீழ்வித்துச் சாம்பர்வெண்நீறு
அளைந்தான் அடிநிழல்கீழுது அன்றோ என்தன் ஆருயிரே. 7

முந்து இவ் வட்டத்துஇடைப்ப பட்டதுஎல்லாம் முடி வேந்தர்தங்கள்
பந்தி வட்டத்துஇடைப்பட்டு அலைப்புண்பதற்கு அஞ்சிக்கொல்லோ
நந்திவட்டம் நறுமாமலர்க்கொன்றையும் நக்க சென்னி
அந்தி வட்டத்து ஒளியான் அடிச் சேர்ந்தது என் ஆருயிரே. 8

மிகத் தான் பெரியது ஓர் வேங்கை அதன் கொண்டு மெய்ம் மருவி
அகத்தான் வெருவ நல்லாளை நடுக்கு உறுப்பான் வரும் பொன்
முகத்தால் குளிர்ந்திருந்து உள்ளத்தினால் உகப்பான் இசைந்த
அகத்தான் அடிநிழல்கீழது அன்றோ என் தன் ஆருயிரே. 9

பைம் மாண் அரவு அல்குல் பங்கயச்சீறடியாள் வெருவக்
கைம்மா வரிசிலைக் காமனை அட்ட கடவுள் முக்கண்
எம்மான் இவன் என்று இருவரும் ஏத்த எரி நிமிர்ந்த
அம்மான் அடிநிழல்கீழது அன்றோ என் தன் ஆருயிரே. 10

பழக ஓர் ஊர்தி அரன் பைங்கண் பாரிடம் பாணிசெய்யக்
குழலும் முழவொடு மாநடம் ஆடி உயர் இலங்கைக்
கிழவன் இருபதுதோளும் ஒருவிரலால் இறுத்த
அழகன் அடிநிழல்கீழது அன்றோ என் தன் ஆருயிரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

193 . திருப்புகலூர்

திருமுறை : 4 (110 வது பதிகம்)

பசுபதித்திரு விருத்தம்

சாம்பலைப் பூசித் தரையில் புரண்டு நின் தாள் பரவி
ஏம்பலிப்பார்கட்கு இரங்குகண்டாய் இருங் கங்கை என்னும்
காம்பு அலைக்கும் பணைத்தோளி கதிர்ப் பூண் வனமுலைமேல்
பாம்பு அலைக்கும் சடையாய் எம்மை ஆளும் பசுபதியே. 1

உடம்பைத் தொலைவித்து உன் பாதம் தலை வைத்த உத்தமர்கள்
இடும்பைப் படாமல் இரங்குகண்டாய் இருள் ஓடச் செந்தீ
அடும்பு ஒத்து அனைய அழல்மழுவா அழலே உமிழும்
படம் பொத்து அரவு அரையாய் எம்மை ஆளும் பசுபதியே. 2

தாரித்திரம் தவிரா அடியார் தடுமாற்றம் என்னும்
மூரித் திரைப்பெளவம் நீக்குகண்டாய் முன்னைநாள் ஒரு கால்
வேரித் தண் பூஞ் சுடர் ஐங்கணை வேள் வெந்து வீழ்ச் செந்தீப்
பாரித்த கண் உடையாய் எம்மை ஆளும் பசுபதியே. 3

ஒருவரைத் தஞ்சம் என்று எண்ணாது உன் பாதம் இறைஞ்சுகின்றார்
அருவினைச் சுற்றம் அகல்விகண்டாய் அண்டமே அணவும்
பெருவரைக்குன்றம் பிளிறப் பிளந்து வேய்த்தோளி அஞ்சப்
பருவரைத் தோல் உரித்தாய் எம்மை ஆளும் பசுபதியே.4

இடுக்கு ஒன்றும் இன்றி எஞ்சாமை உன் பாதம் இறைஞ்சுகின்றார்க்கு
அடர்க்கின்ற நோயை விலக்குகண்டாய் அண்டம் எண்திசையும்
சுடர்த் திங்கள் சூடிச் சுழல் கங்கையோடும் சுரும்பு துன்றிப்
படர்க்கொண்ட செஞ்சடையாய் எம்மை ஆளும் பசுபதியே. 5

அடலைக்கடல் கழிவான் நின் அடிஇணையே அடைந்தார்
நடலைப் படாமை விலக்குகண்டாய் நறுங்கொன்றை திங்கள்
சுடலைப் பொடிச் சுண்ணம் மாசுணம் சூளாமணி கிடந்து
படரச் சுடர் மகுடா எம்மை ஆளும் பசுபதியே. 6

துறவித்தொழிலே புரிந்து உன் சுரும்பு அடியே தொழுவார்
மறவித்தொழில்அது மாற்றுகண்டாய் மதில்முன்று உடைய
அறவைத்தொழில் புரிந்து அந்தரத்தே செல்லும் மந்திரத்தேர்ப்
பறவைப்புரம் எரித்தாய் எம்மை ஆளும் பசுபதியே. 7,8,9

சித்தத்து உருகிச் சிவன் எம்பிரான் என்று சிந்தையுள்ளே
பித்துப் பெருகப் பிதற்றுகின்றார் பிணி தீர்த்து அருளாய்
மத்தத்து அரக்கன் இருபதுதோளும் முடியும் எல்லாம்
பத்து உற்று உற நெரித்தாய் எம்மை ஆளும் பசுபதியே.10

194 . திருப்புகலூர்

திருமுறை : 4 (111 வது பதிகம்)

சரக்கு அறைத்திருவித்தம்

விடையும் விடைப் பெரும் பாகா என் விண்ணப்பம் வெம்மழுவாள்
படையும் படையாய் நிரைத்த பல்பூதமும் பாய் புலித்தோல்
உடையும் உடைத்தலைமாலையும் மாலைப் பிறை ஒதுங்கும்
சடையும் இருக்கும் சரக்குஅறையோ என் தனி நெஞ்சமே. 1

விஞ்சத் தடவரை வெற்பா என் விண்ணப்பம் மேல் இலங்கு
சங்கக் கலனும் சரி கோவணமும் தமருகமும்
அந்திப் பிறையும் அனல் வாய் அரவும் விரவி எல்லாம்
சந்தித்து இருக்கும் சரக்குஅறையோ என் தனி நெஞ்சமே. 2

வீந்தார்தலைகலன் ஏந்தீ என் விண்ணப்பம் மேல் இலங்கு
சாந்தாய வெந்ததவள வெண்ணீறும் தகுணிச்சமும்
பூந்தாமரைமேணிப் புள்ளிஉழை மான்அதள் புலித்தோல்
தாந்தாம் இருக்கும் சரக்குஅறையோ என் தனி நெஞ்சமே. 3

வெஞ்சமர் வேழத்து உரியாய் என் விண்ணப்பம் மேல் இலங்கு
வஞ்சமா வந்த வருபுனல்கங்கையும் வான்மதியும்
நஞ்சம் மா நாகம் நகுசிரமாலை நகுவெண்தலை
தஞ்சமா வாழும் சரக்குஅறையோ என் தனி நெஞ்சமே. 4

வேலைக் கடல்நஞ்சம் உண்டாய் என் விண்ணப்பம் மேல் இலங்கு
காலற் கடந்தான் இடம் கயிலாயமும் காமர் கொன்றை
மாலைப் பிறையும் மணி வாய் அரவும் விரவி எல்லாம்
சாலக் கிடக்கும் சரக்குஅறையோ என் தனி நெஞ்சமே. 5

வீழிட்டு கொன்றை அம்தாராய் என் விண்ணப்பம் மேல் இலங்கு
சூழ்இட்டு இருக்கும் நல் சூளாமணியும் சுடலை நீறும்
ஏழ்இட்டு இருக்கும் நல் அக்கும் அரவும் என்பு ஆமைஓடும்
தாழ்இட்டு இருக்கும் சரக்கு அறையோ என் தனி நெஞ்சமே. 6

விண்டார் புரம்முன்றும் எய்தாய் என் விண்ணப்பம் மேல் இலங்கு
தொண்டு ஆடிய தொண்டு அடிப்பொடி நீறும் தொழுது பாதம்
கண்டார்கள் கண்டிருக்கும் கயிலாயமும் காமர் கொன்றைத்
தண்தார் இருக்கும் சரக்கு அறையோ என் தனி நெஞ்சமே. 7

விடு பட்டி ஏறு உகந்து ஏறீ என் விண்ணப்பம் மேல் இலங்கு
கொடுகொட்டி கொக்கரை தக்கை குழல் தாளம் வீணை மொந்தை
வடு விட்ட கொன்றையும் வன்னியும் மத்தமும் வாள் அரவும்
தடுகுட்டம் ஆடும் சரக்கு அறையோ என் தனி நெஞ்சமே. 8

வெண்திரைக் கங்கை விகிர்தா என் விண்ணப்பம் மேல் இலங்கு
கண்டிகை பூண்டு கடிசூத்திரம்மேல் கபாலவடம்
குண்டிகை கொக்கரை கோணற் பிறை குறள்பூதப்படை
தண்டி வைத்திட்ட சரக்கு அறையோ என் தனி நெஞ்சமே. 9

வேதித்த வெம்மழு ஆளீ என் விண்ணப்பம் மேல் இலங்கு
சோதித்து இருக்கும் நல் சூளாமணியும் சுடலை நீறும்
பாதிப் பிறையும் படுதலைத் துண்டமும் பாய் புலித்தோல்
சாதித்து இருக்கும் சரக்கு அறையோ என் தனி நெஞ்சமே. 10

விவந்து ஆடிய கழல் எந்தாய் என் விண்ணப்பம் மேல் இலங்கு
தவந்தான் எடுக்கத் தலைபத்து இறுத்தனை தாழ் புலித்தோல்
சிவந்து ஆடிய பொடி நீறும் சிரமாலை சூடி நின்று
தவம்தான் இருக்கும் சரக்கு அறையோ என் தனி நெஞ்சமே. 11

195 . திருப்புகலூர்

திருமுறை : 4 (112 வது பதிகம்)

தனித்திரு விருத்தம்

வெள்ளிக் குழைத்துணி போலும் கபாலத்தன் வீழ்ந்து இலங்கு
வெள்ளிப் புரி அன்ன வெண்புரிநூலன் விரிசடைமேல்
வெள்ளித் தகடு அன்ன வெண்பிறை சூடி வெள்ளென்பு அணிந்து
வெள்ளிப்பொடிப் பவளப்புறம் பூசிய வேதியனே. 1

உடலைத் துறந்து உலகுஏழும் கடந்து உலவாத துன்பக்
கடலைக் கடந்து உய்யப் போயிடல் ஆகும் கனகவண்ணப்
படலைச் சடைப் பரவைத் திரைக் கங்கைப் பனிப்பிறை வெண்
கடலைப் பொடி கடவுட்கு அடிமைக்கண் துணி நெஞ்சமே. 2

முன்னே உரைத்தால் முகமனே ஒக்கும் இம் மூஉலகுக்கு
அன்னையும் அத்தனும் ஆவாய் அழல்வணா நீ அலையோ
உன்னை நினைந்தே கழியும் என் ஆவி கழிந்ததன் பின்
என்னை மறக்கப்பெறாய் எம்பிரான் உன்னை வேண்டியதே. 3

நின்னை எப்போதும் நினையல் ஒட்டாய் நீ நினையப் புகில்
பின்னை அப்போதே மறப்பித்துப் பேர்த்து ஒன்று நாடுவித்தி
உன்னை எப்போதும் மறந்திட்டு உனக்கு இனிதா இருக்கும்
என்னை ஒப்பார் உளரோ சொல்லு வாழி இறையவனே. 4

முழுத்தழல்மேனித் தவளப் பொடியன் கனகக்குன்றத்து
எழில் பரஞ்சோதியை எங்கள் பிரானை இகழ்திர்கண்டார்
தொழப்படும் தேவர் தொழப்படுவானைத் தொழுத பின்னைத்
தொழப்படும் தேவர்தம்மால் தொழுவிக்கும் தன் தொண்டரையே. 5

விண் அகத்தான் மிக்க வேதத்து உளான் விரிநீர் உடுத்த
மண் அகத்தான் திருமால் அகத்தான் மருவற்கு இனிய
பண் அகத்தான் பத்தர் சித்தத்து உளான் பழ நாய் அடியேன்
கண் அகத்தான் மனத்தான் சென்னியான் எம் கறைக்கண்டனே. 6

பெருங்கடல் மூடிப் பிரளயம் கொண்டு பிரமனும் போய்
இருங்கடல் மூடி இறக்கும் இறந்தான் களேபரமும்
கருங்கடல்வண்ணன் களேபரமும் கொண்டு கங்காளராய்
வரும் கடல் மீள நின்று எம் இறை நல் வீணை வாசிக்குமே. 7

வானம் துளங்கில் என் மண் கம்பம் ஆகில் என் மால்வரையும்
தானம் துளங்கித் தலைதடுமாறில் என் தண்கடலும்
மீனம் படில் என் விரிகடர் வீழில் என் வேலைநஞ்சு உண்டு
ஊனம் ஒன்று இல்லா ஒருவனுக்கு ஆட்பட்ட உத்தமார்க்கே. 8

சிவன் எனும் நாமம் தனக்கே உடைய செம்மேனி அம்மாள்
அவன் எனை ஆட்கொண்டு அளித்திடும் ஆகில் அவன்தனை யான்
பவன் எனும் நாமம் பிடித்துத் திரிந்து பல் நாள் அழைத்தால்
இவன் எனைப் பல் நாள் அழைப்பு ஒழியான் என்று எதிர்ப்படுமே. 9

என்னை ஒப்பார் உன்னை எங்ஙனம் காண்பார் இகலி உன்னை
நின்னை ஒப்பார் நின்னைக் காணும் படித்து அன்று நின் பெருமை
பொன்னை ஒப்பாரித்து அழலை வளாவிச் செம்மானம் செற்று
மின்னை ஒப்பார மிளிரும் சடைக்கற்றை வேதியனே. 10

196 . திருப்புகலூர்

திருமுறை : 4 (113 வது பதிகம்)

திருவிருத்தம்

பவளத்தடவரை போலும் திண்தோள்கள் அத் தோள்மிசையே
பவளக்குழை தழைத்தால் ஓக்கும் பல்சடை அச் சடைமேல்
பவளக்கொழுந்து அன்ன பைம்முகநாகம் அந் நாகத்தொடும்
பவளக்கண் வாலமதி எந்தை சூடும் பனிமலரே. 1

முருகு ஆர் நறுமலர் இண்டை தழுவி வண்டே முரலும்
பெருகு ஆறு அடை சடைக்கற்றையினாய் பிணி மேய்ந்து இருந்த
இருகால் குரம்பைஇது நான் உடையது இது பிரிந்தால்
தருவாய் எனக்கு உன் திருவடிக்கீழ் ஓர் தலைமறைவே. 2

மூவா உருவத்து முக்கண் முதல்வ மிக்கு ஊர் இடும்பை
காவாய் எனக் கடை தூங்கு மணியைக் கையால் அமரர்
நாவாய் அசைத்த ஒலி ஒலிமாரியது இல்லை அப்பால்
தீவாய் எரிந்து பொடியாய்க் கழிந்த திரிபுரமே. 3

பந்தித்த பாவங்கள் அம்மையில் செய்தன இம்மை வந்து
சந்தித்த பின்னைச் சமழ்ப்பது என்னே வந்து அமரர் முன்னாள்
முந்திச் செழு மலர் இட்டு முடி தாழ்த்து அடி வணங்கும்
நந்திக்கு முந்துஉற ஆட்செய்கிலா விட்ட நன்னெஞ்சமே. 4

அந்தி வட்டத்து இளங்கண்ணியன் ஆறு அமர் செஞ்சடையான்
புந்தி வட்டத்துஇடைப் புக்கு நின்றானையும் பொய் என்பனோ
சந்தி வட்டச் சடைக்கற்றை அலம்பச் சிறிது அலர்ந்த
நந்திவட்டத்தொடு கொன்றை வளாவிய நம்பனையே. 5

உன்மத்தகமலர் சூடி உலகம் தொழச் சுடலைப்
பல்மத்தகம் கொண்டு பல்கடைதோறும் பலி திரிவான்
என் மத்தகத்தே இரவும் பகலும் பிரிவு அரியான்
தம் மத்தகத்து ஓர் இளம்பிறை சூடிய சங்கரனே. 6

அரைப்பால் உடுப்பன கோவணச் சின்னங்கள் ஐயம் உணல்
வரைப்பாவையைக் கொண்டது எக் குடிவாழ்க்கைக்கு வான் இரைக்கும்
இரைப்பா படுதலை ஏந்து கையா மறை தேடும் எந்தாய்
உரைப்பார் உரைப்பனவே செய்தியால் எங்கள் உத்தமனே. 7

துறக்கப்படாத உடலைத் துறந்து வெந் தூதுவரோடு
இறப்பன் இறந்தால் இரு விசம்பு ஏறுவன் ஏறி வந்து
பிறப்பன் பிறந்தால் பிறை அணி வார்சடைப் பிஞ்ஞகன் போர்
மறப்பன்கொலோ என்று என் உள்ளம் கிடந்து மறுகிடுமே. 8

வேரி வளாய விரைமலர்க்கொன்றை புனைந்து அனகன்
சேரி வளாய என் சிந்தை புகுந்தான் திருமுடிமேல்
வாரி வளாய வருபுனல் கங்கை சடை மறிவாய்
ஏரி வளாவிக் கிடந்தது போலும் இளம்பிறையே. 9

கல் நெடுங்காலம் வெதும்பிக் கருங்கடல் நீர் சுருங்கிப்
பல் நெடுங்காலம் மழைதான் மறக்கினும் பஞ்சம் உண்டு என்று
என்னொடும் சூள்அறும் அஞ்சல் நெஞ்சே இமையாத முக்கண்
பொன்னெடுங்குன்றம் ஒன்று உண்டுகண்டீர் இப் புகல்திடத்தே. 10

மேலும் அறிந்திலன் நான்முகன் மேல் சென்று கீழ் இடந்து
மாலும் அறிந்திலன் மால்-உற்றதே வழிபாடு செய்யும்
பாலன்மிசைச் சென்று பாசம் விசிறி மறிந்த சிந்தைக்
காலன் அறிந்தான் அறிதற்கு அரியான் கழல்அடியே. 11

197 . திருப்புகலூர்

திருமுறை : 6 (27 வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

பொய்ம் மாயப்பெருங்கடலில் புலம்பாநின்ற
 புண்ணியங்காள் தீவினைகாள் திருவே நீங்கள்
 இம் மாயப்பெருங்கடலை அரித்துத் தின்பீர்க்கு
 இல்லையே கிடந்ததுதான் யானேல் வானோர்
 தம்மானைத் தலைமகனைத் தண் நல் ஆரூர்த்
 தடங்கடலைத் தொடர்ந்தோரை அடங்கச் செய்யும்
 எம்மான்தன் அடித் தொடர்வான் உழிதர்கின்றேன்
 இடையிலேன் கெடுவீர்காள் இடறேன்மின்னே. 1

ஐம்பெருமாபூதங்காள் ஒருவீர் வேண்டிற்று
 ஒருவீர் வேண்டிர் ஈண்டு இவ் அவனிஎல்லாம்
 உம் பரமே உம் வசமே ஆக்க வல்லீர்க்கு
 இல்லையே நுகர்போகம் யானேல் வானோர்
 உம்பருமாய் ஊழியுமாய் உலகும்ஏழ்ஆகி
 ஒள் ஆரூர் நள் அமிர்தாம் வள்ளல் வானோர்
 தம் பெருமானாய் நின்ற அரனைக் காண்பேன்
 தடைப்படுவேனாக் கருதித் தருக்கேன்மின்னே. 2

சில்உருகில் குறி இருத்தி நித்தல் பற்றிச்
 செழுங் கண்ணால் நோக்கும் இது ஊக்கம் அன்று
 பல்உருவில் தொழில் பூண்ட பஞ்சபூதப்
 பளகீர் உம் வசம் அன்றே பாரேல் எல்லாம்

சொல் உருவின் கடர்மூன்றாய் உருவம்மூன்றாய்த்
 தூ நயனம்மூன்றாகி ஆண்ட ஆரூர்
 நல் உருவில் சிவன் அடியே அடைவேன் நும்மால்
 நமைப்புண்ணேன் கமைத்து நீர் நடமின்களே. 3

உன் உருவின் சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றத்து
 உறுப்பினது குறிப்பு ஆகும் ஐவீர் நுங்கள்
 மன் உருவத்து இயற்கைகளால் வைப்பீர்க்கு ஐயோ
 வையகமே போதாதே யானேல் வானோர்
 பொன்உருவைத் தென் ஆரூர் மன்னு குன்றைப்
 புவிக்கு எழிலாம் சிவக்கொழுந்தைப் புகுந்து என் சிந்தை
 தன் உருவைத் தந்தவனை எந்தைதன்னைத்
 தலைப்படுவேன் துலைப் படுப்பான் தருக்கேன்மின்னே.4

துப்பினை முன் பற்று அறா விறலே மிக்க
 சோர்வு படு சூட்சியமே சுகமே நீங்கள்
 ஒப்பனையைப் பாவித்து இவ் உலகம்எல்லாம்
 உழறும்இது குறை முடிப்பீர்க்கு அரிதே என் தன்
 வைப்பினைப் பொன் மதில் ஆரூர் மணியை வைகல்
 மணாளனை எம்பெருமானை வானோர்தங்கள்
 அப்பனைச் செப்பிட அடைவேன் நும்மால் நானும்
 ஆட்டுணேன் ஓட்டந்து ஈங்கு அலையேன்மின்னே. 5

பொங்கு மதமானமே ஆர்வச்செற்றக்
 குரோதமே உலோபமே பொறையே நீங்கள்
 உங்கள் பெருமா நிலத்தின் எல்லைஎல்லாம்
 உழறும்இது குறை முடிப்பீர்க்கு அரிதே யானேல்

அம் கமலத்து அயனொடு மால்ஆகி மற்றும்
 அதற்கு அப்பால் ஒன்றுஆகி அறிய ஒண்ணாச்
 செங்கனகத் தனிக் குன்றைச் சிவனை ஆரூர்ச்
 செல்வனைச் சேர்வேன் நும்மால் செலுத்தணேனே. 6

இடர் பாவம்என மிக்க துக்க வேட்கை
 வெறுப்பே என்று அனைவீரும் உலகை ஓடிக்
 குடைகின்றீர்க்கு உலகங்கள் குலுங்கி நுங்கள்
 குறி நின்றது அமையாதே யானேல் வானோர்
 அடையார்தம் புரம்முன்றும் எரிசெய்தானை
 அமரர்களைதம் பெருமானை அரனை ஆரூர்
 உடையானைக் கடுகச் சென்று அடைவேன் நும்மால்
 ஆட்டுணேன் ஓட்டந்து ஈங்கு அலையேன்மின்னே. 7

விரைந்து ஆளும் நல்குரவே செல்வே பொல்லா
 வெகுட்சியே மகிழ்ச்சியே வெறுப்பே நீங்கள்
 நிரந்து ஓடி மா நிலத்தை அரித்துத் தின்பீர்க்கு
 இல்லையே நுகர் போகம் யானேல் வானோர்
 கரைந்து ஓட வரு நஞ்சை அமுதுசெய்த
 கற்பகத்தைத் தற்பரத்தைத் திரு ஆரூரில்
 பரஞ்சோதிதனைக் காண்பேன் படேன் நும் பண்பில்
 பரிந்து ஓடி ஓட்டந்து பகட்டேன்மின்னே. 8

மூள்வுஆய தொழில் பஞ்சேந்திரியவஞ்ச
 முகரிகாள் முழுதும் இவ் உலகை ஓடி
 நாள்வாயும் நும்முடைய மம்மர் ஆணை
 நடாத்துகின்றீர்க்கு அமையாதே யானேல் வானோர்

நீள் வானமுகடு அதனைத் தாங்கி நின்ற
நெடுந்தூணைப் பாதாளக் கருவை ஆரூர்
ஆள்வானைக் கடுகச் சென்று அடைவேன் நும்மால்
ஆட்டுணைன் ஓட்டந்து ஈங்கு அலையேன்மின்னே. 9

சுருக்கமொடு பெருக்கம் நிலைநித்தல் பற்றித்
துப்பறை என்று அனைவீர் இவ் உலகை ஓடிச்
செருக்கி மிகை செலுத்தி உம செய்கை வைகல்
செய்கின்றீர்க்கு அமையாதே யானேல் மிக்க
தருக்கி மிக வரை எடுத்த அரக்கன் ஆகம்
தளர அடி எடுத்து அவன்தன் பாடல் கேட்டு
இரக்கம் எழுந்து அருளிய எம்பெருமான் பாதத்து
இடையிலேன் கெடுவீர்காள் இடறேன்மின்னே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு (பொய்ம்மாய்ப்)

அல்லியம் பூம்பழனத்தாமூர் நாவுக்கரசர் பொய்ம்மலம்
போக்குவாராய்ப் பூம்புகலூர் வந்தடைந்து புனிதரான சிவபெருமான்
திருவடிகளை வணங்கித் திருமுன்றிலில் திருத்தொண்டு
செய்துகொண்டு, நின்ற திருத்தாண்டகம் முதலாகிய வண் தமிழ்கள்
பாடி வைகிய நாட்களில் சிவபெருமான் அவரது அவாவற்ற
நன்னிலைமையை உலகத்தாருக்குக் காட்டுங் கருத்துடையராய்,
உழவாரம் நுழையும் இடங்களிலெல்லாம் பொன்னும் நவமணிகளும்
பொலிந்திலங்க அருள்செய்ய, நாயனார் அவற்றைத் திருமுற்றத்தில்
உருளும் பருக்கைக்கற்களோடு ஒக்க நோக்கிக் கையிலுந் தொடாமல்
உழவாரத்தில் ஏந்தி குளத்தில் புகவெறிந்து புல்லங்கல்லும் பொன்னும்
மணியும் அவற்றைவிளக்கும் சொல்லோடும் வேறுபாடு இல்லாத
நிலைமையை உணர்ந்து உறைந்திருந்தார். இருந்த அவரிடத்துத்
திருப்புகலூர் நாயனார் திருவருளால் வில்லோடு நுதல் மடவாராகிய
விண்மாதர்கள் விசும்புடு வந்திழிந்து அவர்முன் ஆடியும் பாடியும்

அலர்மாரி மேற்பொழிந்தும், கூடுவார்போ லணைந்தும், குழலவிழ ஓடியும், துகிலசைய நின்றும் அவரை மயக்கித் தம்மோடிணக்க முயன்றபோது, 'அத்தனார் திருவடிக்கீழ் நினைவகலா அன்புருக்கு மெய்த்தன்மை உணர்வுடைய விழுத்தவத்து மேலோர்தம் சித்தநிலை திரியாது செய்பணியின் தலை நின்று,' மயக்கும் பிறவித் தொடக்காகிய நல்வினை தீவினைகளை முன்னிலைப்படுத்தி 'உம்மால் என்ன குறையுளது? யான் திருவாரூர் அம்மானுக்கு ஆளாயினேன், நீங்கள் என்னை வருத்தாது ஒழியுங்கள்,' என்று 'பொய்ம்மாயப் பெருங்கடல்' என்னும் இத்திருத்தாண்டகத்தைப் பாடியருளம் அவரை அவர் நிலையினின்றும் பெயர்விக்க யாதொரு செயலும் இல்லாதவராய் அவ் விண்மடந்தையர் அவரைத் தொழுது அகன்றார்கள்.

198 . திருப்பயற்றார்

திருமுறை : 4 (32 வது பதிகம்)

திருநேரிசை

இறைவர் : திருபயற்றார்நாதர்,

இறைவி : காவியங்கண்ணி

உரித்திட்டார் ஆனையின்தோல் உதிர ஆறு ஒழுகி ஓட
விரித்திட்டார் உமையாள் அஞ்சி விரல் விதிர்த்து அலக்கண் நோக்கித்
தரித்திட்டார் சிறிதுபோது தரிக்கிலர் ஆகித் தாமும்
சிரித்திட்டார் எயிறு தோன்றத் திருப்பயற்றாரனாரே. 1

உவந்திட்டு அங்கு உமை ஓர்பாகம் வைத்தவர் ஊழிஊழி
பவந்திட்ட பரமனார்தாம் மலைசிலை நாகம் ஏற்றிக்
கவர்ந்திட்ட புரங்கள்மூன்றும் கனல் எரி ஆகச் சீறிக்
சிவந்திட்ட கண்ணர்போலுந் திருப்பயற்றாரனாரே. 2

நங்களுக்கு அருளது என்று நான்மறை ஒதுவார்கள்
தங்களுக்கு அருளும் எங்கள் தத்துவன் தழலன் தன்னை
எங்களுக்கு அருள்செய் என்ன நின்றவன் நாகம் அஞ்சந்
திங்களுக்கு அருளிச்செய்தார் திருப்பயற்றாரனாரே. 3

பார்த்தனுக்கு அருளும் வைத்தார் பாம்பு அரை ஆட வைத்தார்
சாத்தனை மகனா வைத்தார் சாமுண்டி சாமவேதம்
கூத்தொடும் பாட வைத்தார் கோள் அரா மதிய நல்ல
தீர்த்தமுஞ் சடையில் வைத்தார் திருப்பயற்றூரனாரே. 4

மூவகை மூவர்போலும் முற்று மா நெற்றிக்கண்ணார்
நா வகை நாவர்போலும் நான்மறை ஞானம்எல்லாம்
ஆ வகை ஆவர்போலும் ஆதிரைநாளர்போலும்
தேவர்கள்தேவர்போலும் திருப்பயற்றூரனாரே. 5

ஞாயிறாய் நமனும் ஆகி வருணனாய்ச் சோமன் ஆகித்
தீ அறா நிருதி வாயுத் திப்பிய சாந்தனாகிப்
பேயறாக் காட்டில் ஆடும் பிஞ்ஞகன் எந்தைபெம்மான்
தீ அறாக் கையர்போலும் திருப்பயற்றூரனாரே. 6

ஆவியாய் அவியும் ஆகி அருக்கமாய்ப் பெருக்கம்ஆகிப்
பாவியர் பாவம் தீர்க்கும் பரமனாய்ப் பிரமன் ஆகிக்
காவியங்கண்ணள் ஆகிக் கடல்வண்ணம்ஆகி நின்ற
தேவியைப் பாகம் வைத்தார் திருப்பயற்றூரனாரே. 7

தந்தையாய்த் தாயும் ஆகித் தரணியாய்த் தரணிஉள்ளார்க்கு
எந்தையும் என்ன நின்ற ஏழ்உலகுஉடனும் ஆகி
எந்தை எம்பிரானே என்றுஎன்று உள்குவார் உள்ளத்து என்றும்
சிந்தையுஞ் சிவமும் ஆவார் திருப்பயற்றூரனாரே. 8

புலன்களைப் போக நீக்கிப் புந்தியை ஒருங்க வைத்து
இலங்களைப் போக நின்று இரண்டையும் நீக்கி ஒன்றாய்
மலங்களை மாற்ற வல்லார் மனத்தினுள் போகம் ஆகிச்
சினங்களைக் களைவர்போலும் திருப்பயற்றூரனாரே. 9

மூர்த்திதன் மலையின்மீது போகாதா முனிந்து நோக்கிப்
பார்த்துத் தான் பூமிமேலாற் பாய்ந்துடன் மலையைப் பற்றி
ஆர்த்திட்டான் முடிகள்பத்தும் அடர்த்து நல் அரிவை அஞ்சத்
தேத்தெத்தா என்னக் கேட்டார் திருப்பயற்றூரனாரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

199 . திருச்செங்காட்டங்குடி

திருமுறை : 6 (84 வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

இறைவர் : கணபதிச்சுரர்,

இறைவி : திருக்குழல் நன்மாதா

பெருந்தகையைப் பெற்றற்கு அரிய மாணிக்கத்தைப்

பேணி நினைந்து எழுவார்தம் மனத்தே மன்னி

இருந்த மணிவிளக்கு அதனை நின்ற பூமேல்

எழுந்தருளி இருந்தானை எண்ணோள் வீசி

அருந் திறல் மா நடம்ஆடும் அம்மான்தன்னை

அம் கனகச்சுடர்க்குன்றை அன்று ஆலின்கீழ்த்

திருந்து மறைப்பொருள் நால்வர்க்கு அருள்செய்தானைச்

செங்காட்டங்குடி அதனில் கண்டேன் நானே. 1

துங்க நகத்தால் அன்றித் தொலையா வென்றித்

தொகு திறல் அவ் இரணியனை ஆகம் கீண்ட

அம் கனகத்திருமாலும் அயனும் தேடும்

ஆர் அழலை அநங்கன் உடல் பொடியாய் வீழ்ந்து

மங்க நகத் தான் வல்ல மருந்துதன்னை

வண் கயிலைமாமலைமேல் மன்னி நின்ற

செங்கனகத்திரள்தோள் எம் செல்வன்தன்னைச்

செங்காட்டங்குடி அதனில் கண்டேன் நானே. 2

உருகு மனத்து அடியவர்கட்கு ஊறும் தேனை
 உம்பர் மணி முடிக்கு அணியை உண்மை நின்ற
 பெருகு நிலைக் குறியாளர் அறிவுதன்னைப்
 பேணிய அந்தணர்க்கு மறைப்பொருளைப் பின்னும்
 முருகு விரி நறுமலர்மேல் அயற்கும் மாற்கும்
 முழுமுதலை மெய்த் தவத்தோர் துணையை வாய்த்த
 திருகுமுழல்உமைநங்கை பங்கன்தன்னைச்
 செங்காட்டங்குடி அதனில் கண்டேன் நானே. 3

கந்தமலர்க்கொன்றை அணி சடையான்தன்னைக்
 கதிர்விடு மா மணி பிறங்கு கனகச்சோதிச்
 சந்த மலர்த் தெரிவை ஒருபாகத்தானைச்
 சராசர நல் தாயானை நாயேன் முன்னைப்
 பந்தம் அறுத்து ஆள் ஆக்கப் பணி கொண்டு ஆங்கே
 பன்னிய நூல் தமிழ்மாலை பாடுவித்து என்
 சிந்தை மயக்கு அறுத்த திருஅருளினானைச்
 செங்காட்டங்குடி அதனில் கண்டேன் நானே. 4

நஞ்சு அடைந்த கண்டத்து நாதன்தன்னை
 நளிர்மலர்ப் பூங்கணை வேளை நாசம்ஆக
 வெஞ்சினத்தீ விழித்தது ஒரு நயனத்தானை
 வியன்கெடில வீரட்டம் மேவினானை
 மஞ்சு அடுத்த நீள் சோலை மாட வீதி
 மதில் ஆரூர் இடம்கொண்ட மைந்தன்தன்னைச்
 செஞ் சினத்த திரிகுலப்படையான்தன்னைச்
 செங்காட்டாங்குடி அதனில் கண்டேன் நானே. 5

கன்னியை அங்கு ஒரு சடையில் கரந்தாந்தன்னைக்
 கடலூரில் வீரட்டம் கருதினானைப்
 பொன்னி சூழ் ஐயாற்று எம் புனிதன்தன்னைப்
 பூந்துருத்தி நெய்த்தானம் பொருந்தினானைப்
 பன்னிய நால்மறை விரிக்கும் பண்பன்தன்னைப்
 பரிந்து இமையோர் தொழுது ஏத்திப் பரனே என்று
 சென்னிமிசைக்கொண்டு அணி சேவடியினானைச்
 செங்காட்டங்குடி அதனில் கண்டேன் நானே. 6

எத்திக்குமாய் நின்ற இறைவன்தன்னை
 ஏகம்பம் மேயானை இல்லாத் தெய்வம்
 பொத்தித் தம் மயிர் பறிக்கும் சமணர் பொய்யில்
 புக்கு அழுந்தி வீழாமே போத வாங்கிப்
 பத்திக்கே வழி காட்டிப் பாவம் தீர்த்துப்
 பண்டைவினைப் பயம்ஆன எல்லாம் போக்கித்
 தித்தித்து என் மனத்துள்ளே ஊறும் தேனைச்
 செங்காட்டங்குடி அதனில் கண்டேன் நானே. 7

கல்லாதார் மனத்து அணுகாக் கடவுள்தன்னைக்
 கற்றார்கள் உற்று ஓரும் காதலானைப்
 பொல்லாத நெறி உகந்தார் புரங்கள்மூன்றும்
 பொன்றி விழ அன்று பொரு சரம் தொட்டானை
 நில்லாத நிணக்குரம்பைப் பிணக்கம் நீங்க
 நிறை தவத்தை அடியேற்கு நிறைவித்து என்றும்
 செல்லாத செந்நெறிக்கே செல்விப்பானைச்
 செங்காட்டங்குடி அதனில் கண்டேன் நானே. 8

அரிய பெரும்பொருள் ஆகி நின்றான்தன்னை
 அலைகடலில் ஆலாலம் அமுதுசெய்த
 கரியது ஒரு கண்டத்து செங்கண் ஏற்றுக்
 கதிர்விடு மா மணிபிறங்கு காட்சியானை
 உரிய பலதொழில் செய்யும் அடியார்தங்கட்கு
 உலகம்எலாம் முழுது அளிக்கும் உலப்புஇலானைத்
 தெரிவை ஒருபாகத்துச் சேர்த்தினானைச்
 செங்காட்டங்குடி அதனில் கண்டேன் நானே. 9

போர் அரவம் மால்விடை ஒன்று ஊர்தியானைப்
 புறம்பயமும் புகலூரும் மன்னினானை
 நீர் அரவச் செஞ்சடைமேல் நிலாவெண்திங்கள்
 நீங்காமை வைத்தானை நிமலன்தன்னைப்
 பேர் அரவப் புட்பகத்தேர் உடைய வென்றிப்
 பிறங்கு ஒளி வாள் அரக்கன் முடி இடியச் செற்ற
 சீர் அரவச் கழலானைச் செல்வன்தன்னைச்
 செங்காட்டாங்குடி அதனில் கண்டேன் நானே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

200. திருமருகல்

திருமுறை : 5 (88 வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவர் : மாணிக்கவண்ணர்,

இறைவி : வண்டுவார் குழலி

பெருகலாம் தவம் பேதைமை தீரலாம்
திருகலாகிய சிந்தை திருத்தலாம்
பருகலாம் பரம்ஆயது ஓர் ஆனந்தம்
மருகலான் அடி வாழ்த்தி வணங்கவே.

1

பாடம் கொள் பனுவல் திறம் கற்றுப் போய்
நாடங்குள்ளன தட்டிய நாண்இலீர்
மாடம் சூழ் மருகல் பெருமான் திரு
வேடம் கைதொழ வீடு எளிதாருமே.

2

சினத்தினால் வரும் செய் தொழிலாம் அவை
அனைத்தும் நீங்கி நின்று ஆதரவாய் மிக
மனத்தினால் மருகல்பெருமான் திறம்
நினைப்பினார்க்கு இல்லை நீள் நில வாழ்க்கையே.

3

ஓது பைங்கிளிக்கு ஒண் பால்அமுது ஊட்டிப்
பாதுகாத்துப் பலபல கற்பித்து
மாதுதான் மருகல் பெருமானுக்குத்
தூது சொல்ல விடத்தான் தொடங்குமே.

4

இன்னவாறு என்பது உண்டு அறியேன் இன்று
துன்னு கைவளை சோரக் கண் நீர் மல்கும்
மன்னு தென்மருகல் பெருமான் திறம்
உன்னி ஒண்கொடி உள்ளம் உருகுமே.

5

சங்கு சோரக் கலையும் சரியவே
 மங்கைதான் மருகல்பெருமான் வரும்
 அங்கவீதி அருகு அணையாநிற்கும்
 நங்கைமீர் இதற்கு என் செய்கேன் நாளுமே. 6

காட்சி பெற்றிலள் ஆகிலும் காதலே
 மீட்சி ஒன்று அறியாது மிகுவதே
 மாட்சி ஆர் மருகல்பெருமானுக்குத்
 தாட்சி சால உண்டாகும் என் தையலே. 7

நீடு நெஞ்சுள் நினைந்து கண் நீர் மல்கும்
 ஓடும் மாலினோடு ஒண் கொடிமாதரான்
 மாடம் நீள் மருகல் பெருமான் வரில்
 கூடு நீ என்று கூடல் இழைக்குமே. 8

கந்தவார்குழல் கட்டிலள் காரிகை
 அந்தி மால்விடையோடும் அன்பாய் மிக
 வந்திடாய் மருகல்பெருமான் என்று
 சிந்தைசெய்து திகைத்திடும் காண்மினே. 9

ஆதி மாமலை அன்று எடுத்தான் இற்றுச்
 சோதி என்றலும் தொல்அருள் செய்திடும்
 ஆதியான் மருகல்பெருமான் திறம்
 ஒதி வாழ்பவர் உம்பர்க்கும் உம்பரே. 10

201. திருநாகைக்காரோணம்

திருமுறை : 4 (71 வது பதிகம்)

திருநேரிசை

இறைவர் : காயாரோகணேசுவரர்

இறைவி : நீலாயதாட்சி அம்மை

மனைவி தாய் தந்தை மக்கள் மற்றுள சுற்றம் என்னும்
வினையுளே விழுந்து அழுந்தி வேதனைக்கு இடம் அகாதே
கனையும் மா கடல் சூழ் நாகை மன்னு காரோணத்தானை
நினையுமா வல்லீர் ஆகில் உய்யலாம் நெஞ்சினீரே. 1

வையனை வையம் உண்ட மால் அங்கம் தோள்மேல் கொண்ட
செய்யனைச் செய்யபோதில் திசைமுகன் சிரம் ஒன்று ஏந்தும்
கையனைக் கடல் சூழ் நாகைக்காரோணங் கோயில்கொண்ட
ஐயனை நினைந்த நெஞ்சே அம்ம நாம் உய்ந்தவாறே. 2

நிருத்தனை நிமலன்தன்னை நீள் நிலம் விண்ணின் மிக்க
விருத்தனை வேதவித்தை விளைபொருள் மூலம்ஆன
கருத்தனைக் கடல் சூழ் நாகைக்காரோணங் கோயில்கொண்ட
ஒருத்தனை உணர்தலால் நாம் உய்ந்தவா நெஞ்சினீரே. 3

மண்தனை இரந்து கொண்ட மாயனோடு அசுரர் வானோர்
தெண்திரை கடைய வந்த தீவிடம்தன்னை உண்ட
கண்டனைக் கடல் சூழ் நாகைக்காரோணங் கோயில்கொண்ட
அண்டனை நினைந்த நெஞ்சே அம்ம நாம் உய்ந்தவாறே. 4

நிறைபுனல் அணிந்த சென்னி நீள் நிலா அரவம் சூடி
மறைஒலி பாடி ஆடல் மயானத்து மகிழ்ந்த மைந்தன்
கறை மலி கடல் சூழ் நாகைக்காரோணங் கோயில்கொண்ட
இறைவனை நாளும் ஏத்த இடும்பை போய் இன்பம் ஆமே. 5

வெம் பனைக்கருங்கை யானை வெருவ அன்று உரிவை போர்த்த
கம்பனைக் காலற் காய்ந்த காலனை ஞாலம் ஏத்தும்
உம்பனை உம்பர்கோனை நாகைக்காரோணம் மேய
செம்பொனை நினைந்த நெஞ்சே திண்ணம் நாம் உய்ந்தவாறே. 6

வெங் கடுங் கானத்து ஏழைதன்னொடும் வேடனாய்ச் சென்று
அங்கு அமர் மலைந்து பார்த்தற்கு அடு சரம் அருளினானை
மங்கைமார் ஆடல் ஓவா மன்னு காரோணத்தானைக்
கங்குலும் பகலும் காணப்பெற்று நாம் களித்தவாறே. 7

தெற்றினர் புரங்கள்மூன்றும் தீயினில் விழ ஓர் அம்பால்
செற்ற வெஞ்சிலையர் வஞ்சர் சிந்தையுள் சேர்வு இலாதார்
தற்றவர் பயிலும் நாகைக்காரோணம் கருதி ஏத்தப்
பெற்றவர் பிறந்தார் மற்றும் பிறந்தவர் பிறந்திலாரே. 8,9

கரு மலி கடல் சூழ் நாகைக்காரோணர் கமலபாதத்து
ஒருவிரல்நுதிக்கு நில்லாது ஒண் திறல் அரக்கன் உக்கான்
இரு திற மங்கைமாரோடு எம்பிரான் செம்பொன் ஆகம்
திருவடி தரித்து நிற்கத் திண்ணம் நாம் உய்ந்தவாறே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

202. திருநாகைக்காரோணம்

திருமுறை : 4 (103 வது பதிகம்)

திருவிருத்தம்

வடிவுடை மாமலைமங்கை பங்கா கங்கை வார்சடையாய்
கடி கமழ் சோலை சுலவு கடல் நாகைக்காரோணனே
பிடி மதவாரணம் பேணும் துரகம் நிற்கப் பெரிய
இடி குரல் வெள்ளருது ஏறும்இது என்னைகொல் எம் இறையே. 1

கற்றார் பயில் கடல் நாகைக்காரோணத்து எம் கண்ணுதலே
வில் தாங்கிய கரம் வேல்நெடுங்கண்ணி வியன்கரமே
நல் தாள் நெடுஞ் சிலை நாண் வலித்த கரம் நின் கரமே
செற்றார் புரம் செற்ற சேவகம் என்னைகொல் செப்புமினே. 2

தூ மென்மலர்க்கணை கோத்துத் தீவேள்வி தொழில்படுத்த
காமன் பொடிபடக் காய்ந்த கடல் நாகைக்காரோண நின்
நாமம் பரவி நமச்சிவாய என்னும் அஞ்சுஎழுத்தும்
சாம் அன்று உரைக்கத் தருதிகண்டாய் எங்கள் சங்கரனே. 3

பழிவழி ஓடிய பாவிப் பறி தலைக் குண்டர்தங்கள்
மொழிவழி ஓடி முடிவேன் முடியாமைக் காத்துக்கொண்டாய்
கழிவழி ஓதம் உலவு கடல் நாகைக்காரோண என்
வழிவழி ஆள்ஆகும் வண்ணம் அருள் எங்கள் வானவனே. 4

செந்துவர்வாய்க் கருங்கண்இணை வெண்நகைத் தேன்மொழியார்
வந்து வலம்செய்து மா நடம்ஆட மலிந்த செல்வக்
கந்தம் மலி பொழில் சூழ் கடல் நாகைக்காரோணம் என்றும்
சிந்தைசெய்வாரைப் பிரியாது இருக்கும் திருமங்கையே.5

பனை புரை கைம் மதயானை உரித்த பரஞ்சுடரே
கனைகடல் சூழ்தரு நாகைக்காரோணத்து எம் கண்ணுதலே
மனை துறந்து அல் உணா வல் அமண்குண்டர் மயக்கநீக்கி
எனை நினைந்து ஆட்கொண்டாய்க்கு என்ன இனியான் செய்யும் இச்சைகளே. 6

சீர் மலி செல்வம் பெரிது உடைய செம்பொன் மா மலையே
கார் மலி சோலை சுலவு கடல் நாகைக்காரோணனே
வார் மலி மென்முலையார் பலி வந்திடச் சென்று இரந்து
ஊர் மலி பிச்சை கொண்டு உண்பது மாதிரியோ உரையே. 7

வங்கம் மலி கடல் நாகைக்காரோணத்து எம் வானவனே
எங்கள் பெருமான் ஓர் விண்ணப்பம் உண்டு அது கேட்டுஅருளிர்
கங்கை சடையுள் கரந்தாய் அக் கள்ளத்தை மெள்ள உமை
நங்கை அறியிற் பொல்லாதுகண்டாய் எங்கள் நாயகனே. 8,9

கருந்தடங் கண்ணியுந் தானும் கடல் நாகைக்காரோணத்தான்
இருந்த திருமலை என்று இறைஞ்சாது அன்று எடுக்கல்உற்றான்
பெருந் தலைபத்தும் இருபதுதோளும் பிதிர்ந்து அலற
இருந்து அருளிச்செய்ததே மற்றுச் செய்திலன் எம் இறையே.10

திருச்சிற்றம்பலம்

203. திருநாகைக்காரோணம்

திருமுறை : 5 (83 வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

பாணத்தால் மதில்மூன்றும் எரித்தவன்
பூணத் தான் அரவு ஆமை பொறுத்தவன்
காணத் தான் இனியான் கடல் நாகைக்கா
ரோணத்தான் என நம் வினை ஓயுமே.

1

வண்டு அலம்பிய வார்சடை ஈசனை
விண்தலம் பணிந்து ஏத்தும் விகிர்தனைக்
கண்டலம் கமழ் நாகைக்காரோணனைக்
கண்டலும் வினை ஆன கழலுமே.

2

புனையும் மா மலர் கொண்டு புரிசடை
நனையும் மா மலர் சூடிய நம்பனைக்
கனையும் வார்கடல் நாகைக்காரோணனை
நினையவே வினை ஆயின நீங்குமே.

3

கொல்லை மால்விடை ஏறிய கோவினை
எல்லி மா நடம் ஆடும் இறைவனைக்
கல்லினார் மதில் நாகைக்காரோணனைச்
சொல்லவே வினை ஆனவை சோருமே.

4

மெய்யனை விடை ஊர்தியை வெண்மழுக்
கையனைக் கடல் நாகைக்காரோணனை
மை அனுக்கிய கண்டனை வானவர்
ஐயனைத் தொழுவார்க்கு அல்லல் இல்லையே.

5

அலங்கல் சேர் சடை ஆதிபுராணனை
விலங்கல்மெல்லியல் பாகம் விருப்பனைக்
கலங்கள் சேர் கடல் நாகைக்காரோணனை
வலம்கொள்வார் வினை ஆயின மாயுமே. 6

சினம் கொள் மால்கரி சீறிய ஏறினை
இனம் கொள் வானவர் ஏத்திய ஈசனைக்
கனம் கொள் மா மதில் நாகைக்காரோணனை
மனம்கொள்வார் வினை ஆயின மாயுமே. 7

அந்தம் இல் புகழ் ஆயிழையார் பணிந்து
எந்தை ஈசன் என்று ஏத்தும் இறைவனைக்
கந்த வார் பொழில் நாகைக்காரோணனைச்
சிந்தைசெய்யக் கெடும் துயர் திண்ணமே. 8

கருவனைக் கடல் நாகைக்காரோணனை
இருவருக்கு அறிவு ஒண்ணா இறைவனை
ஒருவனை உணரார் புரம்மூன்று எய்த
செருவனைத் தொழத் தீவினை தீருமே. 9

கடல் கழி தழி நாகைக்காரோணன்தன்
வடவரை எடுத்து ஆர்த்த அரக்கனை
அடர ஊன்றிய பாதம் அணைதரத்
தொடர அஞ்சும் துயக்கு அறும் காலனே. 10

❧ 204. திருநாகைக்காரோணம் ❧

திருமுறை : 6 (22 வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

பாரார் பரவும் பழனத்தானைப்

பருப்பதத்தானைப் பைஞ்ஞீலியானைச்

சீரார் செழும் பவளக்குன்று ஒப்பானைத்

திகழும் திருமுடிமேல் திங்கள் சூடிப்

பேராயிரம் உடைய பெம்மான் தன்னைப்

பிறர் தன்னைக் காட்சிக்கு அரியான் தன்னைக்

காரார் கடல் புடை சூழ் அம் தண் நாகைக்

காரோணத்து எஞ்ஞான்றும் காணலாமே.

1

விண்ணோர் பெருமானை வீரட்டனை

வெண்ணீறு மெய்க்கு அணிந்த மேனியானைப்

பெண்ணானை ஆணானைப் பேடியானைப்

பெரும்பற்றத்தண்புலியூர் பேணிநானை

அண்ணாமலையானை ஆன்ஐந்து ஆடும்

அணி ஆரூர் வீற்றிருந்த அம்மான் தன்னைக்

கண்ணார் கடல் புடை சூழ் அம் தண் நாகைக்

காரோணத்து எஞ்ஞான்றும் காணலாமே.

2

சிறை ஆர் வரிவண்டு தேனே பாடும்

திரு மறைக்காட்டு எந்தைசிவலோகனை

மறை ஆன்ற வாய்மூரும் கீழ்வேளூரும்

வலிவலமும் தேவூரும் மன்னி அங்கே

உறைவானை உத்தமனை ஒற்றியூரில்
 பற்றி ஆள்கின்ற பரமன்தன்னைக்
 கறை ஆர் கடல் புடை சூழ் அம் தண் நாகைக்
 காரோணத்து எஞ்ஞான்றும் காணலாமே. 3

அன்னமாம் பொய்கை சூழ் அம்பரானை
 ஆச்சிராம நகரும் ஆனைக்காவும்
 முன்னமே கோயிலாக் கொண்டான்தன்னை
 மூஉலகும் தானாய் மூர்த்திதன்னைச்
 சின்னமாம் பல்மலர்கள் அன்றே சூடிச்
 செஞ்சடைமேல் வெண்மதியம் சேர்த்தினானைக்
 கன்னிஅம்புன்னை சூழ் அம் தண் நாகைக்
 காரோணத்து எஞ்ஞான்றும் காணலாமே. 4

நடை உடைய நல் எருது ஒன்று ஊர்வான்தன்னை
 ஞானப்பெருங்கடலை நல்லூர் மேய
 படை உடைய மழுவாள் ஒன்று ஏந்தினானைப்
 பன்மையே பேசும் படிறன்தன்னை
 மடைஇடையே வாளை உகளும் பொய்கை
 மருகல்வாய்ச் சோதி மணிகண்டனைக்
 கடை உடைய நெடுமாடம் ஓங்கு நாகைக்
 காரோணத்து எஞ்ஞான்றும் காணலாமே. 5

புலங்கள் பூந் தேறல் வாய்ப் புகலிக் கோனைப்
 பூம்புகார்க் கற்பகத்தைப் புன்கூர் மேய
 அலங்கல் அம் கழனி சூழ் அணி நீர்க் கங்கை
 அவிர்சடைமேல் ஆதரித்த அம்மான்தன்னை

இலங்கு தலைமாலை பாம்பு கொண்டே

ஏகாசம் இட்டு இயங்கும் ஈசன்தன்னைக்
கலங்கல் கடல் புடை சூழ் அம் தண் நாகைக்
காரோணத்து எஞ்ஞான்றும் காணலாமே. 6

பொன் மணியம் பூங்கொன்றைமாலையானைப்
புண்ணியனை வெண்ணீறு பூசினானைச்
சில்மணிய முஇலையசூலத்தானைத்

தென் சிராப்பள்ளிச் சிவலோகனை
மன் மணியை வான் கடலை ஊராப் பேணி
வல் எருது ஒன்று ஏறும் மறைவல்லானைக்
கல் மணிகள் வெண்திரை சூழ் அம் தண் நாகைக்
காரோணத்து எஞ்ஞான்றும் காணலாமே. 7

வெண்தலையும் வெண்மழுவும் ஏந்தினானை
விரி கோவணம் அசைத்த வெண்ணீற்றானைப்
புண் தலைய மாலையானை உரி போர்த்தானைப்
புண்ணியனை வெண்ணீறு அணிந்தான்தன்னை
எண்திசையும் எரிஆட வல்லான்தன்னை
ஏகம்பம் மேயானை எம்மான்தன்னைக்
கண்டல் அம் கழனி சூழ் அம் தண் நாகைக்
காரோணத்து எஞ்ஞான்றும் காணலாமே. 8

சொல்லார்ந்த சோற்றுத்துறையான்தனைத்
தொல் நரகம் நன்னெறியால் தூர்ப்பான்தனை
வில்லானை மீயச்சூர் மேவினானை
வேதியர்கள் நால்வர்க்கும் வேதம் சொல்லிப்

496 திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் தேவாரம்

பொல்லாதார்தம் அரணம்மூன்றும் பொன்றப்
 பொறிஅரவம் மார்பு ஆரப் பூண்டாந்தன்னைக்
 கல்லாலின்கீழானை கழி சூழ் நாகைக்
 காரோணத்து எஞ்ஞான்றும் காணலாமே. 9

மனை துறந்த வல்அமணர்தங்கள் பொய்யும்
 மாண்பு உரைக்கும் மனக் குண்டர்தங்கள் பொய்யும்
 சினை பொதிந்த சீவரத்தர்தங்கள் பொய்யும்
 மெய் என்று கருதாதே போத நெஞ்சே
 பனைஉரியைத் தன் உடலில் போர்த்த எந்தை
 அவன் பற்றே பற்றுஆகக் காணின் அல்லால்
 கனைகடலின் தெண்கழி சூழ் அம் தண் நாகைக்
 காஹோணத்து எஞ்ஞான்றும் காணலாமே. 10

நெடியானும் மலரவனும் நேடி ஆங்கே
 நேர் உருவம் காணாமே சென்று நின்ற
 படியானைப் பாம்புரமே காதலானைப்
 பாம்பு அரையோடு ஆர்த்த படிறன்தன்னைச்
 செடி நாளும் வெண்தலையில் பிச்சைக்கு என்று
 சென்றானை நின்றியூர் மேயான்தன்னைக்
 கடி நாறு பூஞ்சோலை அம் தண் நாகைக்
 காரோணத்து எஞ்ஞான்றும் காணலாமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

205. திருக்கீழ்வேளூர்

திருமுறை : 6 (67 வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

இறைவர் : அட்சயலிங்கமூர்த்தி, கேடிலியப்பர் இறைவி : வனமுலை நாயகி

ஆளான அடியவர்கட்கு அன்பன்தன்னை

ஆன் அஞ்சும் ஆடியை நான் அபயம் புக்க

தாளானைத் தன் ஒப்பார் இல்லாதானைச்

சந்தனமும் குங்குமமும் சாந்தும் தோய்ந்த

தோளானைத் தோளாத முத்து ஒப்பானைத்

தூ வெளுத்த கோவணத்தை அரையில் ஆர்த்த

கீளானைக் கீழ்வேளூர் ஆளும் கோவைக்

கேடிலியை நாடுமவர் கேடுஇலாரே.

1

சொல் பாவும் பொருள் தெரிந்த தூய்மை நோக்கித்

தூங்காதார் மனத்து இருளை வாங்காதனை

நல் பான்மை அறியாத நாயினேனை

நன்னெறிகே செலும் வண்ணம் நல்கினானைப்

பல்பாவும் வாய் ஆரப் பாடி ஆடிப்

பணிந்து எழுந்து குறைந்து அடைந்தார் பாவம் போக்க

கிற்பானைக் கீழ்வேளூர் ஆளும் கோவைக்

கேடிலியை நாடுமவர் கேடுஇலாரே.

2

அளை வாயில் அரவு அசைத்த அழகன்தன்னை

ஆதரிக்கும் அடியவர்கட்கு அன்பே என்றும்

விளைவானை மெய்ஞ்ஞானப்பொருள் ஆனானை

வித்தகனை எத்தனையும் பத்தர் பத்திக்கு

உளைவானை அல்லாதார்க்கு உளையாதானை
 உலப்புஇலியை உள் புக்கு என் மனத்து மாசு
 கிளைவானைக் கீழ்வேளூர் ஆளும் கோவைக்
 கேடிலியை நாடுமவர் கேடுஇலாரே.

3

தாள் பாவு கமலமலர்த் தயங்குவானைத்
 தலை அறுத்து மா விரதம் தரித்தான்தன்னைக்
 கோள் பாவு நாள்ளல்லாம் ஆனான்தன்னைக்
 கொடுவினையேன் கொடுநரகக்குழியில் நின்றால்
 மீட்பானை வித்துருவின் கொத்து ஒப்பானை
 வேதியனை வேதத்தின் பொருள் கொள் வீணை
 கேட்பானைக் கீழ்வேளூர் ஆளும் கோவைக்
 கேடிலியை நாடுமவர் கேடுஇலாரே.

4

நல்லானை நரைவிடை ஒன்று ஊர்தியானை
 நால்வேதத்து ஆறுஅங்கம் நணுகமாட்டாச்
 சொல்லானைச் சுடர்மூன்றும் ஆனான்தன்னைத்
 தொண்டுஆகிப் பணிவார்கட்கு அணியான்தன்னை
 வில்லானை மெல்லியல் ஓர் பங்கன்தன்னை
 மெய்யராய் நினையாதார் வினைகள் தீர்க்க
 கில்லானைக் கீழ்வேளூர் ஆளும் கோவைக்
 கேடிலியை நாடுமவர் கேடுஇலாரே.

5

சுழித்தானைக் கங்கை மலர்வன்னி கொன்றை
 தூ மத்தம் வாள் அரவம் சூடினானை
 அழித்தானை அரணங்கள்மூன்றும் வேவ
 ஆலால் நஞ்சுஅதனை உண்டான்தன்னை

விழித்தானைக் காமன் உடல் பொடியாய் வீழ
 மெல்லியல் ஓர்பங்கனை முன் வேல் நல் ஆனை
 கிழித்தானைக் கீழ்வேளூர் ஆளும் கோவைக்
 கேடிலியை நாடுமவர் கேடுஇலாரே. 6

உளர் ஒளியை உள்ளத்தினுள்ளே நின்ற
 ஓங்காரத்து உள்பொருள்தான் ஆயினானை
 விளர்ஒளியை விடுசுடர்கள்இரண்டும்ஒன்றும்
 விண்ணொடு மண் ஆகாசம் ஆயினானை
 வளர் ஒளியை மரகத்தின் உருவினானை
 வானவர்கள் எப்பொழுதும் வாழ்த்தி ஏத்தும்
 கிளர் ஒளியைக் கீழ்வேளூர் ஆளும் கோவைக்
 கேடிலியை நாடுமவர் கேடுஇலாரே. 7

தடுத்தானைக் காலனைக் காலால் பொன்றத்
 தன் அடைந்த மாணிக்கு அன்று அருள்செய்தானை
 உடுத்தானைப் புலிஅதனோடு அக்கும் பாம்பும்
 உள்குவார் உள்ளத்தின் உள்ளான்தன்னை
 மடுத்தானை அருநஞ்சம் மிடற்றுள் தங்க
 வானவர்கள் கூடிய அத் தக்கன் வேள்வி
 கெடுத்தானைக் கீழ்வேளூர் ஆளும் கோவைக்
 கேடிலியை நாடுமவர் கேடுஇலாரே. 8

மாண்டார் எலும்பு அணிந்த வாழ்க்கையானை
 மயானத்தில் கூத்தனை வாள்அரவோடு என்பு
 பூண்டானைப் புறங்காட்டில் ஆடலானைப்
 போகாது என் உள் புகுந்து இடம்கொண்டு என்னை

ஆண்டானை அறிவு அரிய சிந்தையானை
 அசங்கையனை அமரர்கள்தம் சங்கைஎல்லாம்
 கீண்டானைக் கீழ்வேளூர் ஆளும் கோவைக்
 கேடிலியை நாடுமவர் கேடுஇலாரே.

9

முறிப்புஆன பேசி மலை எடுத்தான்தானும்
 முதுகு இற முன்கைந்நரம்பை எடுத்துப் பாடப்
 பறிப்பான் கைச் சிற்றரிவாள் நீட்டினானைப்
 பாவியேன் நெஞ்சுகதத்தே பாதப்போது
 பொறித்தானைப் புரம்முன்றும் எரிசெய்தானைப்
 பொய்யர்களைப் பொய்செய்து போது போக்கிக்
 கிறிப்பானைக் கீழ்வேளூர் ஆளும் கோவைக்
 கேடிலியை நாடுமவர் கேடுஇலாரே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

206. திருப்பள்ளியின் முக்கவல்

திருமுறை : 6 (69 வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

இறைவர் : முக்கோணநாதர்

இறைவி : மைம்மேவு கண்ணியம்மை

ஆராத இன்னமுதை அம்மான்தன்னை .
 அயனொடு மால் அறியாத ஆதியானைத்
 தார் ஆரும் மலர்க்கொன்றைச் சடையான்தன்னைச்
 சங்கரனைத் தன் ஒப்பார் இல்லாதானை
 நீரானைக் காற்றானைத் தீஆனானை
 நீள் விசும்பாய் ஆழ்கடல்கள்ஏழும் சூழ்ந்த
 பாரானைப் பள்ளியின் முக்கூடலானைப்
 பயிலாதே பாழே நான் உழன்றவாரே.

1

விடையானை விண்ணவர்கள் எண்ணத்தானை
 வேதியனை வெண்திங்கள் சூடும் சென்னிச்
 சடையானைச் சாமம் போல் கண்டத்தானைத்
 தத்துவனைத் தன் ஒப்பார் இல்லாதானை
 அடையாதார் மும்மதிலும் தீயில் மூழ்க
 அடு கணை கோத்து எய்தானை அயில் கொள் சூலப்
 படையானைப் பள்ளியின் முக்கூடலானைப்
 பயிலாதே பாழே நான் உழன்றவாறே. 2

பூதியனைப் பொன்வரையே போல்வான்தன்னைப்
 புரிசடைமேல் புனல் கரந்த புனிதன்தன்னை
 வேதியனை வெண்காடு மேயான்தன்னை
 வெள்ளற்றின்மேலானை விண்ணோர்க்கு எல்லாம்
 ஆதியனை ஆதிரைநன்நாளான்தன்னை
 அம்மானை மைம்மேவுகண்ணியாள் ஓர்
 பாதியனைப் பள்ளியின் முக்கூடலானைப்
 பயிலாதே பாழே நான் உழன்றவாறே. 3

போர்த்தானை ஆனையின்தோல் புரங்கள்மூன்றும்
 பொடி ஆக எய்தானைப் புனிதன்தன்னை
 வார்த்தாங்கு வனமுலையாள் பாகன்தன்னை
 மறிகடலுள் நஞ்சு உண்டு வானோர் அச்சம்
 தீர்த்தானைத் தென்திசைக்கே காமன் செல்லச்
 சிறிது அளவில் அவன் உடலம் பொடியா அங்கே
 பார்த்தானைப் பள்ளியின் முக்கூடலானைப்
 பயிலாதே பாழே நான் உழன்றவாறே. 4

அடைந்தார்தம் பாவங்கள் அல்லல் நோய்கள்
 அருவினைகள் நல்குரவு செல்லா வண்ணம்
 கடிந்தானைக் கார்முகில் போல் கண்டத்தானைக்
 கடுஞ் சினத்தோன்தன் உடலை நேமியாலே
 தடிந்தானைத் தன் ஒப்பார் இல்லாதானைத்
 தத்துவனை உத்தமனை நினைவார் நெஞ்சில்
 படிந்தானைப் பள்ளியின் முக்கூடலானைப்
 பயிலாதே பாழே நான் உழன்றவாறே. 5

கரந்தானைச் செஞ்சடைமேல் கங்கைவெள்ளம்
 கனல்ஆடு திருமேனிக் கமலத்தோன்தன்
 சிரம் தாங்கு கையானை தேவதேவைத்
 திகழ் ஒளியைத் தன் அடியே சிந்தைசெய்வார்
 வருந்தாமைக் காப்பானை மண்ணாய் விண்ணாய்
 மறிகடலாய் மால் விசம்பாய் மற்றும்ஆகிப்
 பரந்தானைப் பள்ளியின் முக்கூடலானைப்
 பயிலாதே பாழே நான் உழன்றவாறே. 6

நதியாரும் சடையானை நல்லூரானை
 நள்ளாற்றின் மேயானை நல்லத்தானை
 மது வாரும் பொழில் புடை சூழ் வாய்முரானை
 மறைக்காடு மேயானை ஆக்கூரானை
 நிதியாளன்தோழனை நீரோனை
 நெய்த்தானம் மேயானை ஆரூர் என்னும்
 பதியானைப் பள்ளியின் முக்கூடலானைப்
 பயிலாதே பாழே நான் உழன்றவாறே. 7

நற்றவனை நால்மறைகள் ஆயினானை
நல்லானை நணுகாதார் புரங்கள்மூன்றும்
செற்றவனைச் செஞ்சடைமேல் திங்கள் சூடும்
திரு ஆரூர்த் திரு மூலட்டானம் மேய
கொற்றவனைக் கூர் அரவம் பூண்டான்தன்னைக்
குறைந்து அடைந்து தன் திறமே கொண்டாற்கு என்றும்
பற்றவனைப் பள்ளியின் முக்கூடலானைப்
பயிலாதே பாழே நான் உழன்றவாறே. 8

ஊனவனை உடலவனை உயிர் ஆனானை
உலகுஏழும் ஆனானை உம்பர்கோவை
வானவனை மதி சூடும் வளவியானை
மலைமகள் முன் வராகத்தின் பின்பே சென்ற
கானவனைக் கயிலாயமலை ஊனானைக்
கலந்து உருகி நெவார்தம் நெஞ்சினுள்ளே
பானவனைப் பள்ளியின் முக்கூடலானைப்
பயிலாதே பாழே நான் உழன்றவாறே. 9

தடுத்தானைத் தான் முனிந்து தன் தோள் கொட்டித்
தடவரையை இருபதுதோள் தலையினாலும்
எடுத்தானைத் தாள்விரலால் மாள ஊன்றி
எழுநரம்பின் இசைபாடல் இனிது கேட்டுக்
கொடுத்தானைப் பேரோடும் கூர்வாள்தன்னைக்
குரைகழலால் கூற்றுவனை மாள அன்று
படுத்தானைப் பள்ளியின் முக்கூடலானைப்
பயிலாதே பாழே நான் உழன்றவாறே. 10

207. திருவாரூர்

திருமுறை : 4 (4 வது பதிகம்)

பண் : காந்தாரம்

பாடிளம் பூதத்தினானும் பவளச்செவ்வாய் வண்ணத்தானும்
கூடிளமென்முலையானைக் கூடிய கோலத்தினானும்
ஒடிளவெண்பிறையானும் ஒளி திகழ் சூலத்தினானும்
ஆடிளம் பாம்பு அசைத்தானும் ஆரூர் அமர்ந்த அம்மானே. 1

நரியைக் குதிரை செய்வானும் நரகரைத் தேவு செய்வானும்
விரதம் கொண்டாடவல்லானும் விச்சுஇன்றி நாறு செய்வானும்
முரசுஅதிர்ந்து ஆனை முன் ஓட முன் பணிந்து அன்பர்கள் ஏத்த
அரவுஅரைச் சாத்தி நின்றானும் ஆரூர் அமர்ந்த அம்மானே. 2

நீறு மெய் பூச வல்லானும் நினைப்பவர் நெஞ்சத்துளானும்
ஏறுகந்து ஏற வல்லானும் எரி புரை மேனியினானும்
நாறு கரந்தையினானும் நால்மறைக் கண்டத்தினானும்
ஆறு சடைக் கரந்தானும் ஆரூர் அமர்ந்த அம்மானே. 3

கொம்பு நல் வேனிலவனைக் குழைய முறுவல்செய்தானும்
செம்பு நல் கொண்ட எயில்முன்றும் தீ எழக் கண் சிவந்தானும்
வம்பு நல் கொன்றையினானும் வாள்கண்ணி வாட்டம்அது எய்த
அம்பர ஈருரியானும் ஆரூர் அமர்ந்த அம்மானே. 4

ஊழி அளக்க வல்லானும் உகப்பவர் உச்சி உள்ளானும்
தாழ்இளஞ்செஞ்சடையானும் தண்ணமர் திண் கொடியானும்
தோழியர் தூது இடையாடத் தொழுது அடியார்கள் வணங்க
ஆழி வளைக் கையினானும் ஆரூர் அமர்ந்த அம்மானே. 5

ஊர் திரை வேலை உள்ளானும் உலகு இறந்த ஒண் பொருளானும்
 சீர் தரு பாடல் உள்ளானும் செங்கண் விடைக் கொடியானும்
 வார்தருபூங்குழலானை மருவி உடன்வைத்தவனும்
 ஆர்திரைநாள் உகந்தானும் ஆரூர் அமர்ந்த அம்மானே. 6

தொழற்கு அங்கை துன்னி நின்றார்க்குத் தோன்றி அருள வல்லானும்
 கழற்கு அங்கை பல்மலர் கொண்டு காதல் கன்றற நின்றானும்
 குழல் கங்கையானை உள் வைத்துக் கோலச் சடைக்கரந்தானும்
 அழல் அங்கை ஏந்த வல்லானும் ஆரூர் அமர்ந்த அம்மானே. 7

ஆயிரம்தாமரை போலும் ஆயிரம்சேவடியானும்
 ஆயிரம்பொன்வரை போலும் ஆயிரம்தோள் உடையானும்
 ஆயிரம்ஞாயிறு போலும் ஆயிரம் நீண்முடியானும்
 ஆயிரம்பேர் உகந்தானும் ஆரூர் அமர்ந்த அம்மானே. 8

வீடரங்கா நிறுப்பானும் விகம்பினை வேதி தொடர
 ஓடரங்குஆக வைத்தானும் ஒங்கி ஓர் ஊழி உள்ளானும்
 காடரங்கா மகிழ்ந்தானும் காரிகையார்கள் மனத்துள்
 ஆடரங்கத்துஇடையானும் ஆரூர் அமர்ந்த அம்மானே. 9

பை அம் சுடர்விடு நாகப்பள்ளி கொள்வான் உள்ளத்தானும்
 கை அஞ்சு நான்கு உடையானைக் கால்விரலால் அடர்த்தானும்
 பொய் அஞ்சி வாய்மைகள் பேசிப் புகழ் புரிந்தார்க்கு அருள்செய்யும்
 ஐ அஞ்சின் அப் புறத்தானும் ஆரூர் அமர்ந்த அம்மானே. 10

208. திருவாரூர்

திருமுறை : 4 (5 வது பதிகம்)

பண் : காந்தாரம்

மெய்எலாம் வெண்ணீறு சண்ணித்த மேனியான் தாள் தொழாதே
உய்யலாம் என்று எண்ணி உறி தூக்கி உழிதந்து என் உள்ளம் விட்டுக்
கொய் உலா மலர்ச்சோலைக் குயில் கூவ மயில் ஆலும் ஆரூரரைக்
கையினால் தொழாது ஒழிந்து கனி இருக்கக் காய் கவர்ந்த கள்வனேனே. 1

என்பு இருத்தி நரம்பு தோல் புகப் பெய்திட்டு என்னை ஓர் உருவம் ஆக்கி
இன்பு இருத்தி முன்பு இருந்த வினை தீர்த்திட்டு என் உள்ளம் கோயில் ஆக்கி
அன்பு இருத்தி அடியேனைக் கூழ் ஆட்கொண்டு அருள்செய்த ஆரூரர்தம்
முன்பு இருக்கும் விதி இன்றி முயல் விட்டுக் காக்கைப்பின் போனவாரே. 2

பெருகுவித்து என் பாவத்தைப் பண்டுஎலாம் குண்டர்கள்தம் சொல்லே கேட்டு
உருகுவித்து என் உள்ளத்தினுள் இருந்த கள்ளத்தைத் தள்ளிப் போக்கி
அருகுவித்துப் பிணி காட்டி ஆட்கொண்டு பிணி தீர்த்த ஆரூரர்தம்
அருகு இருக்கும் விதி இன்றி அறம் இருக்க மறம் விலைக்குக் கொண்டவாரே. 3

குண்டனாய்த் தலை பறித்து குவிமுலையார் நகை நாணாது உழிதர்வேதனைப்
பண்டமாப் படுத்து என்னைப் பால் தலையில் தெளித்து தன் பாதம் காட்டி
தொண்டுஎலாம் இசை பாடத் தூ முறுவல் அருள்செய்யும் ஆரூரரைப்
பண்டுஎலாம் அறியாதே பனிநீரால் பாவை செயப் பாவித்தேனே. 4

துன்னாகத்தேன் ஆகி தூர்ச்சனவர் சொல் கேட்டு துவர் வாய்க்கொண்டு
என்னாகத் திரிதந்து ஈங்கு இருகை ஏற்றிட உண்ட ஏழையேன்நான்
பொன் ஆகத்து அடியேனைப் புகப் பெய்து பொருட்படுத்த ஆரூரரை
என் ஆகத்து இருத்தாதே ஏதன் போர்க்கு ஆதனாய் அகப்பட்டேனே. 5

பப்பு ஒதிப் பவண்ணாய்ப் பறித்தது ஒரு தலையோடே திரிதர்வேனை
ஒப்பு ஓட ஒதுவித்து என் உள்ளத்தினுள் இருந்து அங்கு உறுதி காட்டி
அப்போதைக்கு அப்போதும் அடியவர்கட்கு ஆர் அமுதாம் ஆரூரரை
எப்போதும் நினையாதே இருட்டு அறையில் மலடு கறந்து எய்த்தவாறே. 6

கதி ஒன்றும் அறியாதே கண் அழலத் தலை பறித்து கையில் உண்டு
பதி ஒன்று நெடுவீதிப் பலர் காண நகை நாணாது உழிதர்வேற்கு
மதி தந்த ஆரூரில் வார் தேனை வாய்மடுத்துப் பருகி உய்யும்
விதி இன்றி மதிஇலியேன் விளக்கு இருக்க மின்மினித்தீக் காய்ந்தவாறே. 7

பூவையாய்த் தலை பறித்து பொறி அற்ற சமணநீசர் சொல்லே கேட்டுக்
காவி சேர் கண் மடவார்க் கண்டு ஓடக் கதவு அடைக்கும் கள்வனென்தன்
ஆவியைப் போகாமே தவிர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட ஆரூரரைப்
பாவியேன் அறியாதே பாழ்ஊரில் பயிக்கம் புக்கு எய்த்தவாறே. 8

ஒட்டாத வாள் அவுணர் புரம்மூன்றும் ஓர் அம்பின்வாயின் வீழக்
கட்டானைக் காமனையும் காலனையும் கண்ணினெடு காலின் வீழ
அட்டானை ஆரூரில் அம்மானை ஆர்வச்செற்றக்குரோதம்
தட்டானைச் சாராதே தவம் இருக்க அவம் செய்து தருக்கினேனே. 9

மறுத்தான் ஓர் வல்அரக்கன் ஈர் ஐந்துமுடியினொடு தோளும் தாளும்
இறுத்தானை எழில் முளரித்தவிசின்மிசை இருந்தான்தன் தலையில் ஒன்றை
அறுத்தானை ஆரூரில் அம்மானை ஆலாலம் உண்டு கண்டம்
கறுத்தானை கருதாதே கரும்பு இருக்க இரும்பு கடித்து எய்த்தவாறே. 10.

209. திருவாரூர்

திருமுறை: 4 (19 வது பதிகம்)

பண்: சீகாமரம்

சூலப்படையானைச் சூழ்ஆக வீழ் அருவிக்
கோலத் தோள் குங்குமம் சேர் குன்றுஎட்டு உடையானைப்
பால் ஒத்த மென்மொழியாள் பங்கனைப் பாங்காய்
ஆலத்தின்கீழானை நான் கண்டது ஆரூரே. 1

பக்கமே பாரிடங்கள் சூழப் படுதலையில்
புக்க ஊர்ப்பிச்சை ஏற்று உண்டு பொலிவு உடைத்தாய்க்
கொக்குஇறகின் தூவல் கொடி எடுத்த கோவணத்தோடு
அக்கு அணிந்த அம்மானை நான் கண்டது ஆரூரே. 2

சேய உலகமும் செல் சார்வும் ஆனானை
மாயப் போர் வல்லானை மாலை தாழ் மார்பானை
வேய் ஒத்த தோளியார்தம் மென்முலைமேல் தண் சாந்தின்
ஆயத்துஇடையானை நான் கண்டது ஆரூரே. 3

ஏறு ஏற்றமா ஏறி எண்கணமும் பின் படர
மாறு ஏற்றார் வல்அரணம் சீறி மயானத்தின்
நீறு ஏற்ற மேனியனாய் நீள்சடைமேல் நீர் ததும்ப
ஆறு ஏற்ற அந்தணனை நான் கண்டது ஆரூரே. 4

தாம் கோல வெள்ளலும்பு பூண்டு தம் ஏறு ஏறிப்
பாங்குஆன ஊர்க்கு எல்லாம் செல்லும் பரமனார்
தேம் காவி நாளும் திரு ஆரூர்த் தொல் நகரில்
பூங்கோயிலுள் மகிழ்ந்து போகாது இருந்தாரே. 5

எம் பட்டம் பட்டம் உடையானை ஏர் மதியின்
நும் பட்டம் சேர்ந்த நுதலானை அந்திவாய்ச்
செம்பட்டு உடுத்துச் சிறுமான்உரிஆடை
அம் பட்டு அசைத்தானை நான் கண்டது ஆரூரே. 6

போழ் ஒத்த வெண்மதியம் குடிப் பொலிந்து இலங்கு
வேழத்துஉரி போர்த்தான் வெள்வளையாள்தான் வெருவ
ஊழித்தீ அன்னானை ஒங்குஒலிமாப் பூண்டது ஓர்
ஆழித் தேர் வித்தகனை நான் கண்டது ஆரூரே. 7

வஞ்சனையாரார் பாடும் சாராத மைந்தனைத்
துஞ்ச இருளில் ஆடல் உகந்தானைத் தன் தொண்டர்
நெஞ்சின் இருள் கூரும்பொழுது நிலாப் பாரித்து
அம் சுடராய் நின்றானை நான் கண்டது ஆரூரே. 8

கார முது கொன்றை கடிநாறு தண்என்ன
நீர் முதுகோதையோடு ஆடிய நீள் மார்பன்
பேர் அமுதம் உண்டார்கள் உய்யப் பெருங்கடல்நஞ்சு
ஆர் அமுதா உண்டானை நான் கண்டது ஆரூரே. 9

தாள் தழுவு கையன் தாமரைப்பூஞ்சேவடியன்
கோடலா வேடத்தன் கொண்டது ஓர் வீணையினான்
ஆடரவக்கிண்கிணிக் கால் அன்னான் ஓர் சேடனை
ஆடும் தீக் கூத்தனை நான் கண்டது ஆரூரே. 10

மஞ்ச ஆடு குன்று அடர ஊன்றி மணி விரலால்
துஞ்சாப் போர் வாள் அரக்கன் தோள்நெரியக் கண் குருதிச்
செஞ்சாந்து அணிவித்துத் தன் மார்பில் பால்வெண்நீற்று
அம்சாந்து அணிந்தானை நான் கண்டது ஆரூரே. 11

210. திருவாரூர்

திருமுறை : 4 (20 வது பதிகம்)

பண் : சீகாமரம்

இறைவர் : வன்மீகநாதர், வீதிவிடங்கள்

இறைவி : அல்லியங்கோதை

(புற்றிடங்கொண்டநாதர்)

காண்டலே கருத்தாய் நினைந்திருந்தேன் மனம் புகுந்தாய் கழல்அடி
பூண்டுகொண்டொழிந்தேன் புறம் போயினால் அறையோ
ஈண்டு மாடங்கள் நீண்ட மாளிகைமேல் எழு கொடி வான்இள மதி
தீண்டி வந்து உலவும் திருவாரூர் அம்மானே. 1

கடம் பட நடம்ஆடினாய் களைகண் நினக்கு ஒரு காதல் செய்து அடி
ஒடுங்கி வந்து அடைந்தேன் ஒழிப்பாய் பிழைப்பஎல்லாம்
முடங்கு இறா முது நீர் மலங்கு இள வாளை செங்கயல் சேல் வரால் களிறு
அடைந்த தண்கழனி அணியாரூர் அம்மானே. 2

அரு மணித் தடம் பூண் முலை அரம்பையரொடு அருளிப்பாடியார்
உரிமையில் தொழுவார் உருத்திரபல்கணத்தார்
விரிசடை விரதிகள் அந்தணர் சைவர் பாசுபதர் கபாலிகள்
தெருவினில் பொலிவும் திருவாரூர் அம்மானே. 3

பூங்கழல் தொழுதும் பரவியும் புண்ணியா புனிதா உன் பொன்கழல்
ஈங்கு இருக்கப்பெற்றேன் என்ன குறை உடையேன்
ஒங்கு தெங்கு இலை ஆர் கழுகு இள வாழை மாவொடு மாதுளம் பல
தீம்கனி சிதறும் திருவாரூர் அம்மானே. 4

நீறுசேர் செழு மார்பினாய் நிரம்பா மதியொடு நீள்சடைஇடை
ஆறு பாய வைத்தாய் அடியே அடைந்தொழிந்தேன்
ஏறி வண்டொடு தும்பி அம் சிறகு ஊன்ற விண்ட மலர் இதழ் வழி
தேறல் பாய்ந்து ஒழுகும் திருவாரூர் அம்மானே. 5

அளித்து வந்து அடி கைதொழுமவர்மேல் வினை கெடும் என்று இவ் வையகம்
கனித்து வந்து உடனேகலந்து ஆடக் காதலராய்க்
குளித்தும் மூழ்கியும் தூவியும் குடைந்து ஆடு கோதையர் குஞ்சியுள் புகத்
தெளிக்கும் தீர்த்தம் அறாத் திருவாரூர் அம்மானே. 6

திரியும் மூளயில் தீ எழச் சிலை வாங்கி நின்றவனே என் சிந்தையுள்
பிரியும்ஆறு எங்ஙனே பிழைத்தேயும் போகல் ஒட்டேன்
பெரிய செந்நெல் பிரம்புரி கெந்தசாலி திப்பியம் என்று இவை அகத்து
அரியும் தண்கழனி அணியாரூர் அம்மானே. 7

பிறத்தலும் பிறந்தால் பிணிப் பட வாய்ந்து அசைந்து உடலம் புகுந்து நின்று
இறக்குமாறு உளதே இழித்தேன் பிறப்பினை நான்
அறத்தையே புரிந்த மனத்தனாய் ஆர்வச்செற்றக்குரோதம் நீக்கி உன்
திறத்தனாயொழிந்தேன் திருவாரூர் அம்மானே. 8

முளைத்த வெண்பிறை மொய்சடை உடையாய் எப்போதும் என் நெஞ்சு இடம்கொள்ள
வளைத்துக்கொண்டிருந்தேன் வலிசெய்து போகல் ஒட்டேன்
அனைப் பிரிந்த அலவன் போய்ப் புகுந்த காலமும் கண்டு தன் பெடை
திளைக்கும் தண்கழனித் திருவாரூர் அம்மானே. 9

நாடினார் கமலம்மலர் அயனோடு இரணியன் ஆகம் கீண்டவன்
நாடிக் காணமாட்டாத் தழலாய நம்பாணைப்
பாடுவார் பணிவார் பல்லாண்டுஇசை கூறு பத்தர்கள் சித்தத்துள் புகுத்
தேடிக் கண்டுகொண்டேன் திருவாரூர் அம்மானே. 10

211. திருவாரூர்

திருமுறை : 4 (52 வது பதிகம்)

திரு நேரிசை

படு குழிப் பவ்வத்து அன்ன பண்டியைப் பெய்த ஆற்றால்
கெடுவது இம் மனிதர் வாழ்க்கை காண்தொறும் கேதுகின்றேன்
முடுகுவர் இருந்து உள் ஐவர்மூர்க்கரே இவர்களோடும்
அடியனேன் வாழமாட்டேன் ஆரூர் மூலட்டனீரே. 1

புழுப் பெய்த பண்டிதன்னைப் புறம் ஒரு தோலால் மூடி
ஒழுக்கு அறா ஒன்பது வாய் ஒற்றுமை ஒன்றும் இல்லை
சழக்கு உடை இதனுள் ஐவர் சங்கடம்பலவும் செய்ய
அழிப்பனாய் வாழமாட்டேன் ஆரூர் மூலட்டனீரே. 2

பஞ்சின் மெல்அடியினார்கள் பாங்கராய் அவர்கள் நின்று
நெஞ்சில் நோய்பலவும் செய்து நினையினும் நினைய ஒட்டார்
நஞ்சு அணி மிடற்றினானே நாதனே நம்பனே நான்
அஞ்சினேற்கு அஞ்சல் என்னீர் ஆரூர் மூலட்டனீரே. 3

கெண்டைஅம் தடங்கண் நல்லார்தம்மையே கெழும வேண்டிக்
குண்டராய்த் திரிதந்து ஐவர் குலைத்து இடர்க்குழியில் நூக்கக்
கண்டு நான் தரிக்ககில்லேன் காத்துக்கொள் கறை சேர் கண்டா
அண்ட வானவர் போற்றும் ஆரூர் மூலட்டனீரே. 4

தாழ்குழல் இன்சொல் நல்லார் தங்களைத் தஞ்சம் என்று
ஏழையேன் ஆகி நாளும் என் செய்வேன் எந்தைபெம்மான்
வாழ்வதேல் அரிதுபோலும் வைகலும் ஐவர் வந்து
ஆழ்குழிப் படுக்க ஆற்றேன் ஆரூர் மூலட்டனீரே. 5

மாற்றம் ஒன்று அருளகில்லீர் மதிஇலேன் விதி இலாமை
சீற்றமும் தீர்த்தல்செய்யீர் சிக்கன உடையர் ஆகிக்
கூற்றம் போல் ஐவர் வந்து குலைத்திட்டுக் கோகு செய்ய
ஆற்றவும் கில்லேன் நாயேன் ஆரூர் மூலட்டனீரே. 6

உயிர்நிலை உடம்பே காலா உள்ளமே தாழி ஆகத்
துயரமே ஏற்றம் ஆகத் துன்பக்கோல் அதனைப் பற்றிப்
பயிர்தனைச் சுழிய விட்டுப் பாழ்க்கு நீர் இறைத்து மிக்க
அயர்வினால் ஐவர்க்கு ஆற்றேன் ஆரூர் மூலட்டனீரே. 7

கற்றதேல் ஒன்றும் இல்லை காரிகையாரோடு ஆடிப்
பெற்றதேல் பெரிதும் துன்பம் பேதையேன் பிழைப்பினாலே
முற்றினால் ஐவர் வந்து முறைமுறை துயரம் செய்ய
அற்று நான் அலந்துபோனேன் ஆரூர் மூலட்டனீரே. 8

பத்தனாய் வாழமாட்டேன் பாவியேன் பரவி வந்து
சித்தத்துள் ஐவர் தீய செய்வினைபலவும் செய்ய
மத்து உறு தயிரே போல மறுகும் என் உள்ளம்தானும்
அத்தனே அமரர்கோவே ஆரூர் மூலட்டனீரே. 9

தடக்கைநால் ஐந்தும் கொண்டு தடவரைதன்னைப் பற்றி
எடுத்தவன் பேர்க்க ஓடி இரிந்தன பூதம்எல்லாம்
முடித் தலைபத்தும் தோளும் முறிதர இறையே ஊன்றி
அடர்த்து அருள்செய்தது என்னே ஆரூர் மூலட்டனீரே. 10

212. திருவாரூர்

திருமுறை : 4 (53 வது பதிகம்)

திரு நேரிசை

குழல் வலம் கொண்ட சொல்லாள் கோல வேல்கண்ணிதன்னைக்
கழல் வலம்கொண்டு நீங்காக் கணங்கள் அக் கணங்கள் ஆர
அழல் வலம்கொண்ட கையான் அருள்கதிர் எறிக்கும் ஆரூர்
தொழல் வலம்கொண்டல் செய்வான் தோன்றினார் தோன்றினாரே. 1

நாகத்தை நங்கை அஞ்ச நங்கையை மஞ்ஞை என்று
வேகத்தைத் தவிர நாகம் வேழத்தின் உரிவை போர்த்து
பாகத்தின் நிமிர்தல்செய்யாத் திங்களை மின் என்று அஞ்சி
ஆகத்தில் கிடந்த நாகம் அடங்கும் ஆரூரனார்க்கே. 2

தொழுது அகம் குழைய மேவித் தொட்டிமை உடைய தொண்டர்
அழுதகம் புகுந்து நின்றார் அவர் அவர் போலும் ஆரூர்
எழில் அகம் நடு வெண் முற்றம் அன்றியும் ஏர் கொள் வேலிப்
பொழில்அகம் விளங்கு திங்கள்புதுமுகிழ் சூடினாரே. 3

நஞ்ச இருள் மணி கொள் கண்டர் நகை இருள் ஈமக் கங்குல்
வெஞ்சுடர் விளக்கத்து ஆடி விளங்கினார்போலும் மூவா
வெஞ்சுடர் முகடு தீண்டி வெள்ளிநாராசம் அன்ன
அம் சுடர் அணி வெண்திங்கள் அணியும் ஆரூரனாரே. 4

எம் தளிர்நீர்மை கோல மேனி என்று இமையோர் ஏத்தப்
பைந்தளிர்க் கொம்பர் அன்ன படர்கொடி பயிலப் பட்டுத்
தம் சடைத்தொத்தினாலும் தமது ஓர் நீர்மையாலும்
அம் தளிர் ஆகம் போலும் வடிவர் ஆரூரனாரே. 5

வானகம் விளங்க மல்கும் வளம் கெழு மதியம் சூடித்
தான் அகம் அழிய வந்து தாம் பலி தேர்வர்போலும்
ஊன் அகம் கழிந்த ஓட்டில் உண்பதும் ஒளி கொள் நஞ்சம்
ஆன்அகத்து அஞ்சம்ஆடும் அடிகள் ஆரூரனாரே. 6

அஞ்ச அணை கணையினானை அழல் உற அன்று நோக்கி
அஞ்ச அணை குழலினானை அமுதமா அணைந்து நக்கு
அஞ்ச அணை அஞ்சம்ஆடி ஆடுஅரவு ஆட்டுவார்தாம்
அஞ்ச அணை வேலி ஆரூர் ஆதரித்து இடம்கொண்டாரே. 7

வணங்கி முன் அமரர் ஏத்த வல்வினைஆன தீர்ப்
பிணங்கு உடைச் சடையில் வைத்த பிறை உடைப் பெருமை அண்ணல்
மணம்கமழோதி பாகர் மதி நிலாவட்டத்து ஆடி
அணம்கொடி மாட வீதி ஆரூர் எம் அடிகளாரே. 8

நகல் இடம் பிறர்கட்கு ஆக நால்மறையோர்கள் தங்கள்
புகல் இடம் ஆகி வாழும் புகல்இலி இருவர் கூடி
இகல் இடம் ஆக நீண்டு அங்கு ஈண்டு எழில் அழல்அது ஆகி
அகலிடம் பரவி ஏத்த அடிகள் ஆரூரனாரே. 9

ஆயிரம்நதிகள் மொய்த்த அலைகடல் அமுதம் வாங்கி
ஆயிரம்அசுரர்வாழும் அணி மதில்முன்றும் வேவ
ஆயிரம்தோளும் மட்டித்து ஆடிய அசைவு தீர
ஆயிரம்அடியும் வைத்த அடிகள் ஆரூரனாரே. 10

213. திருவானூர்

திருமுறை : 4 (101வது பதிகம்)

திருவிருத்தம்

குலம் பலம் பாவரு குண்டர்முன்னே நமக்கு உண்டுகொலே
அலம்பு அலம்பா வரு தண்புனல் ஆரூர் அவிர்சடையான்
சிலம்பு அலம்பா வரு சேவடியான் திரு மூலட்டானம்
புலம்பு அலம்பா வரு தொண்டர்க்குத் தொண்டர் ஆம் புண்ணியமே. 1

மற்று இடம் இன்றி மனை துறந்து அல் உணா வல் அமணர்
சொல் திடம் என்று துரிசுபட்டேனுக்கும் உண்டுகொலோ
வில் திடம் வாங்கி விசயனொடு அன்று ஒரு வேடுவனாய்ப்
புற்று இடம்கொண்டான்தன் தொண்டர்க்குத் தொண்டர் ஆம் புண்ணியமே.2

ஒரு வடிவு இன்றி நின்று உண் குண்டர்முன் நமக்கு உண்டுகொலே
செரு வடி வெஞ்சிலையால் புரம் அட்டவன் சென்று அடையாத்
திரு உடையான் திரு ஆரூர்த் திருமூலட்டானன் செங்கண்
பொரு விடையான் அடித்தொண்டர்க்குத் தொண்டர் ஆம் புண்ணியமே. 3

மாசினை ஏறிய மேனியர் வன்கண்ணர் மொண்ணரை விட்டு
ஈசனையே நினைந்து ஏசறுவேனுக்கும் உண்டுகொலோ
தேசனை ஆரூர்த் திருமூலட்டானனைச் சிந்தைசெய்து
பூசனைத் பூசரர்தொண்டர்க்குத் தொண்டர் ஆம் புண்ணியமே. 4

அருந்தும் பொழுது உரையாடா அமணர் திறம் அகன்று
வருந்தி நினைந்து அரனே என்று வாழ்த்துவேற்கு உண்டுகொலோ
திருந்திய மா மதில் ஆரூர்த் திருமூலட்டானனுக்குப்
பொருந்தும் தவம் உடைத் தொண்டர்க்குத் தொண்டர் ஆம் புண்ணியமே. 5

வீங்கிய தோள்களும் தாள்களுமாய் நின்று வெற்று அரையே
மூங்கைகள் போல் உண்ணும் மூடர்முன்னே நமக்கு உண்டுகொலோ
தேன் கமழ் சோலைத் தென் ஆரூர்த் திருமூலட்டானன் செய்ய
பூங்கழலான் அடித்தொண்டர்க்குத் தொண்டர் ஆம் புண்ணியமே. 6

பண்ணிய சாத்திரப் பேய்கள் பறி தலைக் குண்டரை விட்டு
எண் இல் புகழ் ஈசன்தன் அருள் பெற்றேற்கும் உண்டுகொலோ
திண்ணிய மா மதில் ஆரூர்த் திருமூலட்டானன் எங்கள்
புண்ணியன்தன் அடித்தொண்டர்க்குத் தொண்டர் ஆம் புண்ணியமே. 7

கரப்பர்கள் மெய்யை தலை பறிக்கச் சுகம் என்னும் குண்டர்
உரைப்பன கேளாது இங்கு உய்யப் போந்தேனுக்கும் உண்டுகொலோ
திருப் பொலி ஆரூர்த் திருமூலட்டானன் திருக் கயிலைப்
பொருப்பன் விருப்பு அமர் தொண்டர்க்குத் தொண்டர் ஆம் புண்ணியமே. 8

கையில் இடு சோறு நின்று உண்ணும் காதல் அமணரை விட்டு
உய்யும் நெறி கண்டு இங்கு உய்யப் போந்தேனுக்கும் உண்டுகொலோ
ஐயன் அணி வயல் ஆரூர்த் திருமூலட்டானனுக்குப்
பொய் அன்பு இலா அடித்தொண்டர்க்குத் தொண்டர் ஆம் புண்ணியமே. 9

குற்றம் உடைய அமணர் திறம்அது கை அகன்றிட்டு
உற்ற கருமம் செய்து உய்யப் போந்தேனுக்கும் உண்டுகொலோ
மல் பொலிதோளான் இராவணன்தன் வலி வாட்டுவித்த
பொன்கழலான் அடித்தொண்டர்க்குத் தொண்டர் ஆம் புண்ணியமே. 10

பதிக வரலாறு (குலம்பலம்)

திருநாவுக்கரசநாயனார் திருவாரூருக்கு எழுந்தருள்கையில் அவ் ஊர் திருவருள் தொண்டர்கள், வல்லமண் குண்டர் மாயை நீங்கிக் கல்லே மிதப்பாகக் கடல் இந்திய கடவுள் தொண்டர் வந்தார் என்று திருவீதியைத் திருமலி மங்கலஞ் செய்து எல்லைப் புறத்து எதிர்கொள்ள, அடிகள் 'புற்றிடங் கொண்டார் தம் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் புண்ணியமே, பாதக அமணர் தம்மால் உற்றபிணி ஒழிந்துய்யப் போந்தேன் பெறலாவதோ?' என்று அவ் அடியவரை வினாவி இத் திருவிருத்தத்தை அருளிச் செய்து அவரோடு கலந்து திருவீதியுள் அணைந்தார்.

214. திருவாரூர்

திருமுறை : 4 (102வது பதிகம்)

திருவிருத்தம்

வேம்பினைப் பேசி விடக்கினை ஒம்பி வினை பெருக்கித்
தூம்பினைத் தூர்த்தங்கோர் சுற்றந்துணை என்றிருத்திர் தொண்டர்
ஆம்பலம்பூம் பொய்கை ஆரூர் அமர்ந்தானடி நிழல்கீழ்ச்
சாம்பலைப் பூசிச் சலம் இன்றி தொண்டுபட்டு உயம்மின்களே.1

ஆராய்ந்து அடித்தொண்டர் ஆணிப்பொன் ஆரூர் அகத்தடக்கிப்
பாரூர் பரிப்பத்தம் பங்குனிஉத்தரம் பாற்படுத்தான்
நாரூர் நறுமலர் நடிதன் அடித்தோண்டன் நம்பிநந்தி
நீரால் திருவிளக்கு இட்டமை நீள் நாடு அறியும் அன்றே. 2

பூம் படிமக்கலம் பொற் படிமக்கலம் என்று இவற்றால்
ஆம் படிமக் கலம் ஆகிலும் ஆரூர் இனிது அமர்ந்தார்
தாம் படிமக் கலம் வேண்டுவரேல் தமிழ்மாலைகளால்
நாம் படிமக்கலம் செய்து தொழுதும் மட நெஞ்சமே. 3

துடிக்கின்ற பாம்பு அரை ஆர்த்துத் துளங்கா மதி அணிந்து
முடித் தொண்டர் ஆகி முனிவர் பணி செய்வதேயும் அன்றிப்
பொடிக்கொண்டு பூசிப் புகும் தொண்டர் பாதம் பொறுத்தபொற்பால்
அடித்தொண்டன் நந்தி என்பான் உளன் ஆரூர் அமுதினுக்கே. 4

கரும்பு பிடித்தவர் காயப்பட்டாரங்கு ஓர் கோடலியால்
இரும்பு பிடித்தவர் இன்புஉறப்பட்டார் இவர்கள் நிற்க
அரும்பு அவிழ் தண்பொழில் சூழ் அணி ஆரூர் அமர்ந்த பெம்மான்
விரும்பு மனத்தினை யாது ஒன்று நான் உன்னை வேண்டுவதே. 5

கொடி கொள் விதானங் கவரி பறை சங்கம் கைவிளக்கோடு
இடிவு இல் பெருஞ் செல்வம் எய்துவர் எய்தியும் ஊனம் இல்லா
அடிகளும் ஆரூர் அகத்தினர் ஆயினும் அம் தவளப்
பொடி கொண்டு அணிவார்க்கு இருள் ஒக்கும் நந்தி புறப்படிவே. 6

7, 8, 9

சங்கு ஒலிப்பித்திடுமின் சிறுகாலைத் தடவழலில்
குங்கிலியிப்புகைக்கூட்டு என்றும் காட்டி இருபதுதோள்
அங்கு உலம் வைத்தவன் செங்குருதிப்புனல் ஓட அஞ்ஞான்று
அங்குலி வைத்தான் அடித்தாமரை என்னை ஆண்டனவே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு (வேம்பினைப்)

ஆளுடைய அரசுகள் திருவாரூரை வணங்கிப்பாடி வழிபட்டவர்
அங்கேயுள்ள அரனெறியை அடைந்து வணங்கும்போது
அக்கோயிலில் நீணாடறிய நீரால் விளக்கெரித்த நமிநந்தியடிகள்
நாயனாரது திருத்தொண்டின் நன்மைத் தன்மையை இரண்டாந்
திருப்பாட்டில், 'அடித்தொண்டர் ஆணிப்பொன்' என்றும், 'பங்குனி
உத்திரம்பாற் படுத்தான்' என்றும், 'நீராற் இருவிளக்கு இட்டமை
நீணாடறியுமன்றே' என்றும் வைத்துச் சிறப்பித்தருளினார்.

215. திருவாரூர்

திருமுறை : 5 (6வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

எப்போதும் இறையும் மறவாது நீர்
முப்போதும் பிரமன் தொழ நின்றவன்
செப்பு ஓதும் பொனின் மேனிச் சிவன் அவன்
அப் போதைக்கு அஞ்சல் என்னும் ஆரூரனே.

1

சடையின்மேலும் ஓர் தையலை வைத்தவர்
அடைகிலா அரவை அரை ஆர்த்தவர்
படையின் நேர் தடங்கண் உமை பாகமா
அடைவர்போல் இடுகாடர் ஆரூரரே.

2

விண்ட வெண்தலையே கலன் ஆகவே
கொண்டு அகம் பலி தேரும் குழகனார்
துண்ட வெண்பிறை வைத்த இறையவர்
அண்டவாணர்க்கு அருளும் ஆரூரரே.

3

விடையும் ஏறுவர் வெண்தலையில் பலி
கடைகள் தோறும் திரியும் எம் கண்ணுதல்
உடையும் சீரை உறைவது காட்டுஇடை
அடைவர்போல் அரங்குஆக அருரரே.

4

துளைக்கைவேழத்து உரி உடல் போர்த்தவர்
வளைக்கையாளை ஓர்பாகம் மகிழ்வு எய்தித்
திளைக்கும் திங்கள் சடையின் திசைமுழுது
அளக்கும் சிந்தையர்போலும் ஆரூரரே.

5

பண்ணின் இன்மொழியானை ஓர்பாகமா
 விண்ணினார் விளங்கும் மதி சூடியே
 சுண்ண நீறு மெய்ப்பூசிச் சுடலையின்
 அண்ணி ஆடுவர்போலும் ஆரூரரே. 6

மட்டு வாரகுழலாளொடு மால்விடை
 இட்டமா உகந்து ஏறும் இறைவனார்
 கட்டுவாங்கம் கனல் மழு மான்தனோடு
 அட்டமாம் புயம் ஆகும் ஆரூரரே. 7

தேய்ந்த திங்கள் கமழ் சடையன் கனல்
 ஏந்தி எல்லியுள் ஆடும் இறைவனார்
 காய்ந்து காமனை நோக்கின சுண்ணினார்
 ஆய்ந்த நால்மறை ஓதும் ஆரூரரே. 8

உண்டு நஞ்சு கண்டத்துள் அடக்கி அங்கு
 இண்டை செஞ்சடை வைத்த இயல்பினான்
 கொண்ட கோவண ஆடையன் கூர் எரி
 அண்டவாணர் அடையும் ஆரூரரே. 9

மாலும் நான்முகனும் அறிகிற்கிலார்
 காலனாய அவனைக் கடந்திட்டுச்
 சூலம் மான்மழு ஏந்திய கையினார்
 ஆலம் உண்டு அழகாய ஆரூரரே. 10

216. திருவாரூர்

திருமுறை : 5 (7வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

கொக்கரை குழல் வீணை கொடுகொட்டி
பக்கமே பகுவாயன பூதங்கள்
ஒக்க ஆடல் உகந்துஉடன் கூத்தராய்
அக்கினோடு அரவு ஆர்ப்பர் ஆரூரரே.

1

எந்த மா தவம் செய்தனை நெஞ்சமே
பந்தம்வீடுஅவை ஆய பராபரன்
அந்தமில் புகழ் ஆரூர் அரநெறி
சிந்தையுள்ளும் சிரத்துள்ளும் தங்கவே.

2

வண்டுலாம் மலர்கொண்டு வளர்சடைக்கு
இண்டைமாலை புனைந்தும் இராப்பகல்
தொண்டராகித் தொடர்ந்து விடாதவர்க்கு
அண்டம் ஆளவும் வைப்பர் ஆரூரரே.

3

துன்புளலாம் அற நீங்கிச் சுபத்தராய்
என்புளலாம் நெக்கு இராப்பகல் ஏத்தி நின்று
இன்பராய் நினைந்து என்றும் இடையறா
அன்பர் ஆமவர்க்கு அன்பர் ஆரூரரே.

4

முருட்டு மெத்தையில் முன் கிடத்தாமுனம்
அரட்டர்ஐவரை ஆசு அறுத்திட்டு நீர்
முரட்டடித்த அத் தக்கன்தன் வேள்வியை
அரட்டு அடக்கிதன் ஆரூர் அடைமினே.

5

எம் ஐயார் இலை யானும் உளேன் அலேன்
எம்மை யாரும் இது செய வல்லரே
அம்மை யார் எனக்கு என்று என்று அரற்றினேற்கு
அம்மையாரைத் தந்தார் ஆரூர் ஐயரே. 6

தண்ட ஆளியைத் தக்கன்தன் வேள்வியைச்
செண்டுஅதுஆடிய தேவரகண்டனைக்
கண்டு கண்டு இவள் காதலித்து அன்பு அதாய்க்
கொண்டு ஆயினவாறு என்தன் கோதையே. 7

இவள் நமைப் பல பேசத் தொடங்கினாள்
அவணம் அன்று எனில் ஆரூர் அரன் எனும்
பவனி வீதிவிடங்கனைக் கண்டு இவள்
தவனி ஆயனிவாறு என்தன் தையலே. 8

நீரைச் செஞ்சடை வைத்த நிமலனார்
கார் ஒத்த மிடற்றர் கனல் வாய் அரா
ஆரத்தர் உறையும் அணி ஆருரைத்
தூரத்தே தொழுவார் வினை தூளியே. 9

உள்ளமேயொரு உறுதி உரைப்பன் நான்
வெள்ளம் தாங்கும் விரிசடை வேதியன்
அள்ளல் நீர் வயல் ஆரூர் அமர்ந்த எம்
வள்ளல் சேவடி வாழ்த்தி வணங்கிடே. 10

விண்ட மா மலர்மேல் உறைவானொடும்
கொண்டல்வண்ணனும் கூடி அறிகிலா
அண்டவாணன்தன் ஆரூர் அடி தொழப்
பண்டை வல்வினை நில்லா பறையுமே. 11

மை உலாவிய கண்டத்தன் அண்டத்தன்
கை உலாவிய சூலத்தன் கண்ணுதல்
ஐயன் ஆரூர் அடி தொழுவார்க்கு எலாம்
உய்யலாம் அல்லல் ஒன்றிலை காண்மினே.

12

திருச்சிற்றம்பலம்

217. திருவாரூர்

திருமுறை : 6 (24வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

இறைவன் : வன்மீகநாதர், வீதிவிடங்கர்

இறைவி : அல்லியங்கோதை

கைம் மான மதகளிற்றின் உரிவையான்காண்
கறைக்கண்டன்காண் கண்ணார் நெற்றியான்காண்
அம்மான்காண் ஆடுஅரவு ஒன்று ஆட்டினான்காண்
அனல்ஆடிகாண் அயில்வாய்ச்சூலத்தான்காண்
எம்மான்காண் ஏழ்உலகும் ஆயினான்காண்
எரிசுடரோன்காண் இலங்கும் மழுவாளன்காண்
செம் மானத்து ஒளி அன்ன மேனியான்காண்
திரு ஆரூரான்காண் என் சிந்தையானே. 1

ஊன் ஏறு படுதலையில் உண்டியான்காண்
ஒங்காரன்காண் ஊழி முதல்ஆனான்காண்
ஆன்றேறு ஒன்று ஊர்ந்து உழலும் ஐயாறன்காண்
அண்டன்காண் அண்டகத்து அப்பாலன்காண்
மான் ஏறு கரதலத்து எம் மணிகண்டன்காண்
மா தவன்காண் மா தவத்தின் விளைவுஆனான்காண்
தேன் ஏறும் மலர்க்கொன்றைக்கண்ணியான்காண்
திரு ஆரூரான்காண் என் சிந்தையானே. 2

ஏவணத்த சிலையால் முப்புரம் எய்தான்காண்
 இறையவன்காண் மறையவன்காண் ஈசன்தான்காண்
 தூவணத்த சுடர்ச் சூலப்படையினான்காண்
 சுடர்மூன்றும் கண்மூன்றாக் கொண்டான்தான்காண்
 ஆவணத்தால் என்தன்னை ஆட்கொண்டான்காண்
 அனல்ஆடிகாண் அடியார்க்கு அமிர்துஆனான்காண்
 தீவணத்த திருஉருவின் கரிஉருவன்காண்
 திரு ஆரூரான்காண் என் சிந்தையானே. 3

கொங்கு வார் மலர்க்கண்ணிக் குற்றாலன்காண்
 கொடுமழுவன்காண் கொல்லைவெள் ஏற்றான்காண்
 எங்கள்பால் துயர் கெடுக்கும் எம்பிரான்காண்
 ஏழ்கடலும் ஏழ்மலையும் ஆயினான்காண்
 பொங்கு மா கருங்கடல்நஞ்சு உண்டான் தான்காண்
 பொன் தூண் காண் செம்பவளத்திரள் போல்வான்காண்
 செங்கண் வாள் அரா மதியோடு உடன்வைத்தான்காண்
 திரு ஆரூரான்காண் என் சிந்தையானே. 4

கார் ஏறு நெடுங்குடுமிக் கயிலாயன்காண்
 கறைக்கண்டன்காண் கண் ஆர் நெற்றியான்காண்
 போர் ஏறு நெடுங்கொடி மேல் உயர்த்தினான்காண்
 புண்ணியன்காண் எண்ணரும் பல்குணத்தினான்காண்
 நீர் ஏறு சுடர்ச் சூலப்படையினான்காண்
 நின்மலன்காண் நிகர்ஏதும் இல்லாதான்காண்
 சீர் ஏறு திருமால் ஓர்பாகத்தான்காண்
 திரு ஆரூரான்காண் என் சிந்தையானே. 5

526 திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் தேவாரம்

பிறை அரவக்குறுங்கண்ணிச் சடையினான்காண்
 பிறப்பு இலிகாண் பெண்ணோடு ஆண் ஆயினான்காண்
 கறை உருவ மணிமிடற்று வெண்நீற்றான்காண்
 கழல் தொழுவார் பிறப்பு அறுக்கும் காபால்காண்
 இறை உருவக் கனவளையாள் இடப்பாகன்காண்
 இரு நிலன்காண் இரு நிலத்துக்கு இயல்பு ஆனான்காண்
 சிறை உருவக் களி வண்டு ஆர் செம்மையான்காண்
 திரு ஆரூரான்காண் என் சிந்தையானே. 6

தலை உருவச் சிரமாலை சூடினான்காண்
 தமர்உலகம் தலை கலனாப் பலி கொள்வான்காண்
 அலை உருவச் சுடர் ஆழி ஆக்கினான்காண்
 அவ் ஆழி நெடுமாலுக்கு அருளினான்காண்
 கொலை உருவக் கூற்று உதைத்த கொள்கையான்காண்
 கூர் எரி நீர் மண்ணொடு காற்று ஆயினான்காண்
 சிலை உருவச் சரம் துரந்த திறத்தினான்காண்
 திரு ஆரூரான்காண் என் சிந்தையானே. 7

ஐயன்காண் குமரன்காண் ஆதியான்காண்
 அடல் மழுவாள் தான் ஒன்று பியல்மேல் ஏந்து
 கையன்காண் கடல்பூதப்படையினான்காண்
 கண்ளரியால் ஐங்கணையோன் உடல் காய்ந்தான்காண்
 வெய்யன்காண் தண்புனல் சூழ் செஞ்சடையான்காண்
 வெண்நீற்றான்காண் விசயற்கு அருள்செய்தான்காண்
 செய்யன்காண் கரியன்காண் வெளியோன் தான்காண்
 திரு ஆரூரான்காண் என் சிந்தையானே. 8

மலை வளர்த்த மடமங்கை பாகத்தான் காண்
 மயானத்தான்காண் மதியம் சூடினான்காண்
 இலை வளர்த்த மலர்க்கொன்றைமலையான்காண்
 இறையவன்காண் எறிதிரைநீர்நஞ்சு உண்டான்காண்
 கொலை வளர்த்த மூஇலையசூலத்தான்காண்
 கொடுங்குன்றன்காண் கொல்லைஏற்றினான்காண்
 சிலை வளர்த்த சரம் துரந்த திறத்தினான்காண்
 திரு ஆரூரான்காண் என் சிந்தையானே. 9

பொன் தாது மலர்க்கொன்றை சூடினான்காண்
 புரிநூலன் காண் பொடி ஆர் மேனியான்காண்
 மற்று ஆரும் தன் ஒப்பார் இல்லாதான்காண்
 மறைஓதிகாண் எறிநீர்நஞ்சு உண்டான்காண்
 எற்றாலும் குறைவு ஒன்றும் இல்லாதான்காண்
 இறையவன்காண் மறையவன்காண் ஈசன் தான்காண்
 செற்றார்கள் புரம்மூன்றும் செற்றான் தான்காண்
 திரு ஆரூரான்காண் என் சிந்தையானே. 10

218. திருவாரூர்

திருமுறை : 6 (25வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

உயிரா வணம் இருந்து உற்று நோக்கி
 உள்ளக்கிழியின் உரு எழுதி
 உயிர் ஆவணம் செய்திட்டு உன் கைத் தந்தால்
 உணரப்படுவாரோடு ஒட்டி வாழ்தி
 அயிராவணம் ஏறாது ஆன்ஏறு ஏறி
 அமரர்நாடு ஆளாதே ஆரூர் ஆண்ட
 அயிராவணமே என் அம்மானே நின்
 அருள் கண்ணால் நோக்காதார் அல்லாதாரே.1

எழுது கொடிஇடையார் ஏழை மென்தோள்
 இளையார்கள் நம்மை இகழாமுன்னம்
 பழுதுபட நிணையேல் பாவிநெஞ்சே
 பண்டுதான் என்னோடு பகைதான் உண்டோ
 முழுதுஉலகில் வானவர்கள் முற்றம் கூடி
 முடியால் உற வணங்கி முற்றம் பற்றி
 அழுது திருவடிக்கே பூசை செய்ய
 இருக்கின்றான் ஊர்போலும் ஆரூர்தானே. 2

தேரூரார் மாலூரார் திங்களுரார்
 திகழ்புன்சடைமுடிமேல் திங்கள்சூடிக்
 கார் ஊரா நின்ற கழனிச் சாயல்
 கண் ஆர்ந்த நெடுமொடம் கலந்து தோன்றும்
 ஓர்ஊரா உலகுஎலாம் ஒப்பக்கூடி
 உமையாள்மணவாளா என்று வாழ்த்தி
 ஆரூரா ஆரூரா என்கின்றார்கள்
 அமரர்கள்தம் பெருமானே எங்கு உற்றாயே. 3

கோவணமோ தோலோ உடை ஆவது
 கொல் ஏறோ வேழமோ ஊர்வதுதான்
 பூவணமோ புறம்பயமோ அன்றுஆயில் தான்
 பொருந்தாதார் வாழ்க்கை திருந்தாமையோ
 தீ வணத்த செஞ்சடை மேல் திங்கள் சூடித்
 திசைநான்கும் வைத்து உகந்த செந்தீவண்ணர்
 ஆவணமோ ஒற்றியோ அம்மானார்தாம்
 அறியேன் மற்று ஊர் ஆமாறு ஆரூர்தானே. 4

ஏந்து மழுவாளர் இன்னம்பரா ஆர்
 எரிபவளவண்ணர் குடமூக்கிலார்
 வாய்ந்த வளைக்கையாள் பாகம் ஆக
 வார்சடையார் வந்து வலஞ்சுழியார்
 போந்தார் அடிகள் புறம்பயத்தே
 புகலூர்க்கே போயினார் போர் ஏறு ஏறி
 ஆய்ந்தே இருப்பார் போய் ஆரூர் புக்கார்
 அண்ணலார் செய்கின்ற கண் மாயமே.

5

கருவாகிக் குழம்பிருந்து கலித்து மூளை
 கரு நரம்பும் வெள்ளலும்பும் சேர்ந்து ஒன்றாகி
 உருஆகிப் புறப்பட்டு இங்கு ஒருத்திதன்னால்
 வளர்க்கப்பட்டு உயிராரும் கடைபோகாரால்
 மருவாகி நின் அடியே மறவேன் அம்மான்
 மறித்து ஒரு கால் பிறப்பு உண்டேல் மறவா வண்ணம்
 திரு ஆரூர் மணவாளா திருத் தெங்கூராய்
 செம்பொன் ஏகம்பனே திகைத்திட்டேனே.

6

முன்னம் அவனுடைய நாமம் கேட்டாள்
 மூர்த்திஅவன் இருக்கும் வண்ணம் கேட்டாள்
 பின்னை அவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள்
 பெயர்த்தும் அவனுக்கே பிச்சி ஆனாள்
 அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தாள்
 அகன்றாள் அகலிடத்தார் ஆசாரத்தைத்
 தன்னை மறந்தாள் தன் நாமம் கெட்டாள்
 தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன்தானே.

7

ஆடுவாய் நீ நட்டம் அளவின்குன்றா

அவி அடுவார் அருமறையோர் அறிந்தேன் உன்னைப்
பாடுவார் தும்புருவும் நாரதாதி

பரவுவார் அமரர்களும் அமரர்கோனும்

தேடுவார் திருமாலும் நான்முகனும்

தீண்டுவார் மலைமகளும் கங்கையாளும்

கூடுமே நாய்அடியேன் செய் குற்றேவல்

குறை உண்டே திரு ஆரூர் குடிகொண்டீர்க்கே. 8

நீர் ஊரும் செஞ்சடையாய் நெற்றிக்கண்ணாய்

நிலாத்திங்கள் துண்டத்தாய் நின்னைத் தேடி

ஓர் ஊரும் ஒழியாமே ஒற்றித்து எங்கும்

உலகம்எலாம் திரிதந்து-நின்னைக் காண்பான்

தேர் ஊரும் நெடுவீதி பற்றி நின்று

திருமாலும் நான்முகனும் தேர்ந்தும் காணாது

ஆரூரா ஆரூரா என்கின்றார்கள்

அமரர்கள்தம் பெருமானே ஆரூராயே. 9

நல்லூரே நன்றுஆக நட்டம் இட்டு

நரைஏற்றைப் பழையாறே பாய ஏறிப்

பல்ஊரும் பலிதிரிந்து சேற்றூர்மீதே

பலர் காணத் தலையாலங்காட்டின்னடே

இல் ஆர்ந்த பெருவேளூர்த்தளியே பேணி

இராப் பட்டிச்சுரம் கடந்து மணக்கால் புக்கு

எல் ஆரும் தளிச்சாத்தங்குடியில் காண

இறைப் பொழுதில் திரு ஆரூர் புக்கார் தாமே. 10

கருத்துத்திக் கதநாகம் கையில் ஏந்திக்

கருவரை போல் களியானை கதறக் கையால்
உரித்து எடுத்துச் சிவந்து தன் தோல் பொருந்த மூடி
உமையவளை அச்சுறுத்தும் ஒளி கொள் மேனித்
திருத் துருத்தி திருப் பழனம் திரு நெய்த்தானம்
திரு ஐயாறு இடம்கொண்ட செல்வர் இந்நாள்
அரிப் பெருத்த வெள்ளற்றை அடர ஏறி
அப்பனார் இப் பருவம் ஆரூராரே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

219. திருவாரூர்

திருமுறை : 6 (26வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

பாதித் தன் திருஉருவில் பெண் கொண்டானைப்
பண்டு ஒரு கால் தசமுகனை அழுவித்தானை
வாதித்துத் தட மலரான் சிரம் கொண்டானை
வன் கருப்புச்சிலைக் காமன் உடல் அட்டானைச்
சோதிச் சந்திரன் மேனி மறுச் செய்தானைச்
கடர் அங்கி தேவனை ஓர் கைக் கொண்டானை
ஆதித்தன் பல் கொண்ட அம்மான் தன்னை
ஆரூரில் கண்டு அடியேன் அயர்த்தவாரே.

1

வெற்பு உறுத்த திருவடியால் கூற்று அட்டானை
விளக்கின் ஒளி மின்னின் ஒளி முத்தின் சோதி
ஒப்பு உறுத்த திருஉருவத்து ஒருவன் தன்னை
ஓதாதே வேதம் உணர்ந்தான் தன்னை

அப்பு உறுத்த கடல் நஞ்சம் உண்டான்தன்னை
 அமுதுஉண்டார் உலந்தாலும் உலவாதானை
 அப்பு உறுத்த நீர் அகத்தே அழல் ஆனானை
 ஆரூரில் கண்டு அடியேன் அயர்த்தவாறே. 2

ஒரு காலத்து ஒரு தேவர் கண் கொண்டானை
 ஊழிதோறு ஊழி உயர்ந்தான்தன்னை
 வருகாலம் செல்காலம் ஆயினானை
 வன் கருப்புச்சிலைக் காமன் உடல் அட்டானைப்
 பொரு வேழக் களிற்று உரிவைப்போர்வையானைப்
 புள் அரையன் உடல்தன்னைப் பொடிசெய்தானை
 அரு வேள்வி தகர்த்து எச்சன் தலை கொண்டானை
 அரூரில் கண்டு அடியேன் அயர்த்தவாறே. 3

மெய்ப் பால்வெண்நீறு அணிந்த மேனியானை
 வெண்பளிங்கின் உள் பதித்த சோதியானை
 ஒப்பானை ஒப்பு இலா ஒருவன்தன்னை
 உத்தமனை நித்திலத்தை உலகம்எல்லாம்
 வைப்பானைக் களைவானை வருவிப்பானை
 வல்வினையேன் மனத்துஅகத்தே மன்னினானை
 அப்பாலைக்கு அப்பாலைக்கு அப்பாலானை
 ஆரூரில் கண்டு அடியேன் அயர்த்தவாறே. 4

பிண்டத்தில் பிறந்தது ஒரு பொருளை மற்றைப்
 பிண்டத்தைப் படைத்தானைப் பெரிய வேதத்
 துண்டத்தில் துணிபொருளைச் சுடுதீ ஆகிச்
 சுழல் காலாய் நீராகிப் பாராய் இற்றைக்

கண்டத்தில் தீதின் நஞ்சு அமுதுசெய்து
 கண்மூன்று படைத்தது ஒரு கரும்பைப் பாலை
 அண்டத்துக்கு அப்புறத்தார்தமக்கு வித்தை
 ஆரூரில் கண்டு அடியேன் அயர்த்தவாரே. 5

நீதியாய் நிலன் ஆகி நெருப்பாய் நீராய்
 நிறை காலாய் இவையிற்றின் நியமம் ஆகிப்
 பாதியாய் ஒன்று ஆகி இரண்டாய் மூன்றாய்ப்
 பரமானுவாய்ப் பழுத்த பண்கள் ஆகிச்
 சோதியாய் இருள் ஆகிச் சுவைகள் ஆகிச்
 சுவை கலந்த அப்பாலாய் வீடாய் வீட்டின்
 ஆதியாய் அந்தமாய் நின்றான்தன்னை
 அரூரில் கண்டு அடியேன் அயர்த்தவாரே. 6

220. திருவாரூர்

திருமுறை : 6 (28வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

நீற்றினையும் நெற்றிமேல் இட்டார்போலும்
 நீங்காமே வெள்ளலும்பு பூண்டார்போலும்
 காற்றினையும் கடிது ஆக நடந்தார்போலும்
 கண்ணின்மேல் கண் ஒன்று உடையார் போலும்
 கூற்றினையும் குரைகழலால் உதைத்தார் போலும்
 கொல் புலித் தோல் ஆடைக் குழகர்போலும்
 ஆற்றினையும் செஞ்சடைமேல் வைத்தார்போலும்
 அணி ஆரூர்த் திரு மூலட்டானனாரே. 1

பரியது ஓர் பாம்பு அரைமேல் ஆர்த்தார்போலும்
 பாசுபதம் பார்த்தற்கு அளித்தார்போலும்
 கரியது ஓர் களிற்று உரிவை போர்த்தார் போலும்
 கபாலம் கட்டங்கக் கொடியார்போலும்
 பெரியது ஓர் மலை வில்லா எய்தார்போலும்
 பேர் நந்தி என்னும் பெயரார் போலும்
 அரியது ஓர் அரணங்கள் அட்டார்போலும்
 அணி ஆரூர்த் திரு மூலட்டானாரே.

2

துணிஉடையர் தோல்உடையர் என்பார்போலும்
 தூய திருமேனிச் செல்வார்போலும்
 பிணி உடைய அடியாரைத் தீர்ப்பார்போலும்
 பேசுவார்க்கு எல்லாம் பெரியார் போலும்
 மணி உடைய மா நாகம் ஆர்ப்பார் போலும்
 வாசுகி மா நாணாக வைத்தார்போலும்
 அணி உடைய நெடுவீதி நடப்பார் போலும்
 அணி ஆரூர்த் திரு மூலட்டானாரே.

3

ஓட்டகத்தே ஊண் ஆக உகந்தார் போலும்
 ஓர் உருவாய்த் தோன்றி உய்ந்தார் போலும்
 நாட்டகத்தே நடைபலவும் நவின்றார்போலும்
 ஞானப் பெருங்கடற்கு ஓர் நாதர்போலும்
 காட்டகத்தே ஆடல் உடையார்போலும்
 காமரங்கள் பாடித் திரிவார்போலும்
 ஆட்டகத்தில் ஆன்ஐந்து உகந்தார்போலும்
 அணி ஆரூர்த் திரு மூலட்டானாரே.

4

ஏனத்து இள மருப்புப் பூண்டார்போலும்

இமையவர்கள் ஏத்த இருந்தார் போலும்
கானக் கல்லால்கீழ் நிழலார்போலும்

கடல்நஞ்சம் உண்டு இருண்ட கண்டார்போலும்
வானத்து இளமதி சேர் சடையார்போலும்

வான் கயிலைவெற்பில் மகிழ்ந்தார்போலும்
ஆனத்து முன்எழுத்தாய் நின்றார்போலும்

அணி ஆரூர்த் திரு மூலட்டானனாரே. 5

காமனையும் கரி ஆகக் காய்ந்தார்போலும்

கடல்நஞ்சம் உண்டு இருண்ட கண்டார்போலும்
சோமனையும் செஞ்சடைமேல் வைத்தார்போலும்

சொல்ஆகிச் சொல்பொருளாய் நின்றார்போலும்
நாமனையும் வேதத்தார் தாமேபோலும்

நங்கை ஓர்பால் மகிழ்ந்த நம்பர்போலும்
ஆமனையும் திருமுடியார் தாமேபோலும்

அணி ஆரூர்த் திரு மூலட்டானனாரே. 6

முடியார் மதி அரவம் வைத்தார்போலும்

மூஉலகும் தாமேஆய் நின்றார்போலும்
செடி ஆர் தலைப் பலி கொண்டு உழல்வார்போலும்

செல் கதிதான் கண்ட சிவனார்போலும்
கடி ஆர் நஞ்சு உண்டு இருண்ட கண்டார்போலும்

கங்காளவேடக் கருத்தார்போலும்
அடியார் அடிமை உகப்பார்போலும்

அணி ஆரூர்த் திரு மூலட்டானனாரே. 7

இந்திரத்தை இனிதாக ஈந்தார்போலும்

இமையவர்கள் வந்து இறைஞ்சும் இறைவர்போலும்
சுந்தரத்த பொடிதன்னைத் துதைந்தார் போலும்

தூத் தூய திருமேனித் தோன்றல்போலும்
மந்திரத்தை மனத்துள்ளே வைத்தார்போலும்

மா நாகம் நாண் ஆக வளைத்தார் போலும்
அம் திரத்தே அணியா நஞ்சு உண்டார்போலும்
அணி ஆரூர்த் திரு மூலட்டானனாரே. 8

பிண்டத்தைக் காக்கும் பிரானார் போலும்

பிறவி இறவி இலாதார் போலும்
முண்டத்து முக்கண் உடையார்போலும்

முழுநீறு பூசும் முதல்வர்போலும்
கண்டத்து இறையே கறுத்தார்போலும்

காளத்தி காரோணம் மேயார்போலும்
அண்டத்துக்கு அப்புறமாய் நின்றார்போலும்
அணி ஆரூர்த் திரு மூலட்டானனாரே. 9

ஒரு காலத்து ஒன்று ஆகி நின்றார்போலும்

ஊழிபல கண்டு இருந்தார் போலும்
பெருகாமே வெள்ளம் தவிர்த்தார் போலும்

பிறப்பு இடும்பை சாக்காடு ஒன்று இல்லார்போலும்
உருகாதார் உள்ளத்து நில்லார்போலும்

உகப்பார்தம் மனத்து என்றும் நீங்கார்போலும்
அருகு ஆக வந்து என்னை அஞ்சல் என்பார்
அணி ஆரூர்த் திரு மூலட்டானனாரே. 10

நன்றாக நடைபலவும் நவின்றார்போலும்
 ஞானப்பெருங்கடற்கு ஓர் நாதர்போலும்
 கொன்றாகிக் கொன்றது ஒன்று உண்டார்போலும்
 கோள் அரக்கர்கோன் தலைகள் குறைத்தார்போலும்
 சென்றார் திரிபுரங்கள் எய்தார்போலும்
 திசை அனைத்துமாய் அனைத்தும் ஆனார்போலும்
 அன்று ஆகில் ஆயிரம் பேரார்போலும்
 அணி ஆரூர்த் திரு மூலட்டானனாரே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

221. திருவாரூர்

திருமுறை : 6 (29வது பதிகம்) திருத்தாண்டகம்
 இறைவன் : வன்மீகநாதர். வீதிவிடங்கள் இறைவி : அல்லியங்கோதை
 திருமணியைத் தித்திக்கும் தேனைப் பாலைத்
 தீக்கரும்பின் இன்சுவையைத் தெளிந்த தேறல்
 குருமணியைக் கழல் மொந்தை தாளம் வீணை
 கொக்கரையின் சச்சரியின் பாணியானைப்
 பரு மணியைப் பவளத்தைப் பசும்பொன் முத்தைப்
 பருப்பதத்தில் அருங்கலத்தைப் பாவம் தீர்க்கும்
 அருமணியை ஆரூரில் அம்மான் தன்னை
 அறியாது அடிநாயேன் அயர்த்தவாரே.

1

பொன்னே போல் திருமேனி உடையான் தன்னைப்

பொங்கு வெண்நூலானைப் புனிதன்தன்னை
மின்னானை மின்இடையாள் பாகன்தன்னை

வேழத்தின்உரி விரும்பிப் போர்த்தான்தன்னைத்
தன்னானைத் தன் ஒப்பார் இல்லாதானைத்

தத்துவனை உத்தமனைத் தழல் போல் மேனி
அன்னானை ஆரூரில் அம்மான்தன்னை

அறியாது அடிநாயேன் அயர்த்தவாறே. 2

ஏற்றானை ஏழ்உலகும் ஆனான்தன்னை

ஏழ்கடலும் ஏழ்மலையும் ஆனான்தன்னைக்
கூற்றானைக் கூற்றம் உதைத்தான்தன்னைக்

கொடுமழுவாள் கொண்டது ஓர் கையான்தன்னைக்
காற்றானைத் தீயானை நீரும் ஆகிக்

கடி கமழும் புன்சடைமேல் கங்கைவெள்ள
ஆற்றானை ஆரூரில் அம்மான்தன்னை

அறியாது அடிநாயேன் அயர்த்தவாறே. 3

முந்திய வல்வினைகள் தீர்ப்பான்தன்னை

மூவாத மேனி முக்கண்ணினானைச்
சந்திரனும் வெங்கதிரும் ஆயினானைச்

சங்கரனைச் சங்கக்குழையான்தன்னை
மந்திரமும் மறைப்பொருளும் ஆனான்தன்னை

மறுமையும் இம்மையும் ஆனான்தன்னை
அம் திரனை ஆரூரில் அம்மான்தன்னை

அறியாது அடிநாயேன் அயர்த்தவாறே. 4

பிறநெறியாய்ப் பீடுஆகிப் பிஞ்ஞுகனுமாய்ப்
 பித்தனாய்ப் பத்தர் மனத்தினுள்ளே
 உற நெறியாய் ஒமமாய் ஈமக்காட்டில்
 ஓரிபல விட நட்டம் ஆடினானைத்
 துறநெறியாய்த் தூபமாய்த் தோற்றம்ஆகி
 நாற்றமாய் நல் மலர்மேல் உறையாநின்ற
 அறநெறியை ஆரூரில் அம்மான் தன்னை
 அறியாது அடிநாயேன் அயர்த்தவாறே.

5

பழகிய வல்வினைகள் பாற்றுவானைப்
 பசுபதியைப் பாவகனைப் பாவம் தீர்க்கும்
 குழகனைக் கோள் அரவு ஒன்று ஆட்டுவானைக்
 கொடுகொட்டி கொண்டது ஓர் கையான் தன்னை
 விழுவனை வீரட்டம் மேவினானை
 விண்ணவர்கள் ஏத்தி விரும்புவானை
 அழகனை ஆரூரில் அம்மான் தன்னை
 அறியாது அடிநாயேன் அயர்த்தவாறே.

6

குளாமணி சேர் முடியான் தன்னைச்
 சுண்ணவெண்ணீறு அணிந்த சோதியானைக்
 கோள் வாய் அரவம் அசைத்தான் தன்னைக்
 கொல் புலித் தோல் ஆடைக் குழகன் தன்னை
 நாள்வாயும் பத்தர் மனத்து உளானை
 நம்பனை நக்கனை முக்கணானை
 ஆள்வானை ஆரூரில் அம்மான் தன்னை
 அறியாது அடிநாயேன் அயர்த்தவாறே.

7

முத்தினை மணிதன்னை மாணிக்கத்தை
 மூவாத கற்பகத்தின் கொழுந்துதன்னைக்
 கொத்தினை வயிரத்தைக் கொல் ஏறு ஊர்ந்து
 கோள் அரவு ஒன்று ஆட்டும் குழகன்தன்னைப்
 பத்தனைப் பத்தர் மனத்து உளானைப்
 பரிதி போல் திருமேனி உடையான்தன்னை
 அத்தனை ஆரூரில் அம்மான் தன்னை
 அறியாது அடிநாயேன் அயர்த்தவாறே. 8

பைஆடு அரவம் கை ஏந்தினானைப்
 பரிதி போல் திருமேனிப் பால்நீற்றானை
 நெய்ஆடு திருமேனி நிமலன்தன்னை
 நெற்றிமேல் மற்றொரு கண் நிறைவித்தானைச்
 செய்யானைச் செழும் பவளத்திள் ஒப்பானைச்
 செஞ்சடைமேல் வெண்திங்கள் சேர்த்தினானை
 ஐயாறு மேயானை ஆரூரானை
 அறியாது அடிநாயேன் அயர்த்தவாறே. 9

சீரார் முடிபத்து உடையான்தன்னைத்
 தேச அழியத் திருவிரலால் சிதைய நூக்கிப்
 பேரார் பெருமை கொடுத்தான் தன்னைப்
 பெண்ணிரண்டும் ஆணுமாய் நின்றான்தன்னைப்
 போரார் புரங்கள் புரள நூறும்
 புண்ணியனை வெண்ணீறு அணிந்தான்தன்னை
 ஆரானை ஆரூரில் அம்மான் தன்னை
 அறியாது அடிநாயேன் அயர்த்தவாறே. 10

222. திருவாரூர்

திருமுறை : 6 (30வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

எம் பந்த வல்வினைநோய் தீர்த்திட்டான்காண்
 ஏழ்கடலும் ஏழ்உலகும் ஆயினான்காண்
 வம்பு உந்து கொன்றை அம்தார் மாலையான்காண்
 வளர்மதி சேர் கண்ணியன்காண் வானோர் வேண்ட
 அம்பு ஒன்றால் மூளயிலும் எரிசெய்தான்காண்
 அனல்ஆடி ஆன் அஞ்சும்ஆடினான்காண்
 செம்பொன் செய் மணி மாடத் திரு ஆரூரில்
 திரு மூலட்டானத்து எம் செல்வன் தானே. 1

அக்கு உலாம் அரையினன்காண் அடியார்க்கு என்றும்
 ஆர் அமுதாய் அண்ணிக்கும் ஐயாற்றான்காண்
 கொக்க உலாம் பீலியொடு கொன்றைமாலை
 குளிர்மதியும் கூர் அரவும் நீரும் சென்னித்
 தொக்கு உலாம் சடையினன்காண் தொண்டர் செல்லுந்
 தூநெறிகாண் வானவர்கள் துதிசெய்து ஏத்தும்
 திக்குளலாம் நிறைந்த புகழ்த் திரு ஆரூரில்
 திரு மூலட்டானத்து எம் செல்வன் தானே. 2

நீர் ஏறு சடைமுடி எம் நிமலன் தான்காண்
 நெற்றிமேல் ஒற்றைக்கண் நிறைவித்தான்காண்
 வார் ஏறு வனமுலையாள் பாகத்தான்காண்
 வளர்மதி சேர் சடையான்காண் மாதேவன்காண்

கார் ஏறு முகில் அனைய கண்டத்தான் காண்
 கல்லாலின்கீழ் அறங்கள் செல்லினான்காண்
 சீர் ஏறு மணி மாடத் திரு ஆரூரில்
 திரு மூலட்டானத்து எம் செல்வன்தானே. 3

கான் ஏறு களிற்று உரிவைப்போர்வையான்காண்
 கற்பகம்காண் காலனை அன்று உகைசெய்தான்காண்
 ஊன் ஏறும் உடைதலையில் பலி கொள்வான்காண்
 உத்தமன்காண் ஒற்றியூர் மேவினான்காண்
 ஆன்ஏறு ஒன்றுஅது ஏறும் அண்ணல்தான்காண்
 ஆதித்தன் பல் இறுத்த ஆதிதான்காண்
 தேன் ஏறு மலர்ச்சோலைத் திரு ஆரூரில்
 திரு மூலட்டானத்து எம் செல்வன் தானே. 4

பிறப்போடு இறப்பு என்றும் இல்லாதான்காண்
 பெண்உருவோடு ஆண்உருவம் ஆயினான்காண்
 மறப்படும் என் சிந்தை மருள் நீக்கினான்காண்
 வானவரும் அறியாத நெறி தந்தான்காண்
 நறப் படு பூ மலர் தூபந் தீப நல்ல
 நறுஞ்சாந்தம் கொண்டு ஏத்தி நாளும் வானோர்
 சிறப்போடு பூசிக்கும் திரு ஆரூரில்
 திரு மூலட்டானத்து எம் செல்வன் தானே. 5

சங்கரன்காண் சக்கரம் மாற்கு அருள்செய்தான்காண்
 தருணேந்துசேகரன்காண் தலைவன்தான்காண்
 அங் கமலத்து அயன் சிரங்கள் ஐந்தில் ஒன்றை
 அறுத்தவன்காண் அணி பொழில் சூழ் ஐயாற்றான்காண்

எங்கள் பெருமான் காண் என் இடர்கள் போக
 அருள்செய்யும் இறைவன்காண் இமையோர் ஏத்துஞ்
 செங்கமல வயல் புடை சூழ் திரு ஆரூரில்
 திரு மூலட்டானத்து எம் செல்வன் தானே. 6

நன்று அருளித் தீது அகற்றும் நம்பிரான்காண்
 நால்மறையோடு ஆறுஅங்கம் ஆயினான்காண்
 மின்திகழும் சோதியான்காண் ஆதிதான்காண்
 வெள்ளெறு நின்று உலவு கொடியினான்காண்
 துன்று பொழில் கச்சி ஏகம்பன்தான்காண்
 சோற்றுத்துறையான்காண் சோலை சூழ்ந்த
 தென்றலார் மணம் கமழுந் திரு ஆரூரில்
 திரு மூலட்டானத்து எம் செல்வன் தானே. 7

பொன் நலத்த நறுங்கொன்றைச் சடையினான்காண்
 புகலூரும் பூவணமும் பொருந்தினான்காண்
 மின் நலத்த நுண்இடையாள் பாகத்தான்காண்
 வேதியன்காண் வெண்புரிநூல் மார்பினான்காண்
 கொன் நலத்த மூவிலைவேல் ஏந்தினான்காண்
 கோலமா நீறு அணிந்த மேனியான்காண்
 செந் நலத்த வயல் புடை சூழ் திரு ஆரூரில்
 திரு மூலட்டானத்து எம் செல்வன் தானே. 8

விண்டவர்தம் புரம்மூன்றும் எரிசெய்தான்காண்
 வேலைவிடம் உண்டு இருண்ட கண்டத்தான்காண்
 மண்டலத்தில் ஒளி வளர விளங்கினான்காண்
 வாய்மூரும் மறைக்காடும் மருவினான்காண்

புண்டரிகக்கண்ணானும் பூவின்மேலைப்

புத்தேளும் காண்பு அரிய புராணன்தான்காண்
தெண்திரை நீர் வயல் புடை சூழ் திரு ஆரூரில்
திரு மூலட்டானத்து எம் செல்வன் தானே. 9

செரு வளருஞ் செங்கண் மால்ஏற்றினான்காண்

தென் ஆனைக்காவன்காண் தீயில் வீழ்
மருவலர்தம் புரம்மூன்றும் எரிசெய்தான்காண்
வஞ்சகர்பால் அணுகாத மைந்தன்தான்காண்
அரு வரையை எடுத்தவன்தன் சிரங்கள்பத்தும்
ஐந் நான்குதோளும் நெரிந்து அலற அன்று
திருவிரலால் அடர்த்தவன்காண் திரு ஆரூரில்
திரு மூலட்டானத்து எம் செல்வன் தானே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

223. திருவாரூர்

திருமுறை: 6 (31வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

இடர் கெடுமாறு எண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீ வா
ஈண்டு ஒளி சேர் கங்கைச் சடையாய் என்றும்
சுடர் ஒளியாய் உள் விளங்கு சோதீ என்றும்
தூ நீறு சேர்ந்து இலங்கு தோளா என்றும்
கடல்விடம்அது உண்டு இருண்ட கண்டா என்றும்
கலைமான் மறி ஏந்து கையா என்றும்
அடல் விடையாய் ஆரமுதே ஆதீ என்றும்
ஆரூரா என்றுஎன்றே அலறாநில்லே.

செடி ஏறு தீவினைகள் தீரும் வண்ணம்
 சிந்தித்தே நெஞ்சமே திண்ணம்ஆகப்
 பொடி ஏறு திருமேனி உடையாய் என்றும்
 புரந்தரன்தன் தோள் துணித்த புனிதா என்றும்
 அடியேனை ஆளாகக் கொண்டாய் என்றும்
 அம்மானே ஆரூர் எம் அரசே என்றும்
 கடி நாறு பொழில் கச்சிக் கம்பா என்றும்
 கற்பகமே என்றுஎன்றே கதறாநில்லே. 2

நிலைபெறுமாறு எண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீ வா
 நித்தலும் எம்பிரானுடைய கோயில் புக்குப்
 புலர்வதன் முன் அலகிட்டு மெழுக்கும்இட்டுப்
 பூமாலை புனைந்து ஏத்திப் புகழ்ந்து பாடித்
 தலை ஆரக் கும்பிட்டுக் கூத்தும் ஆடிச்
 சங்கரா சய போற்றிபோற்றி என்றும்
 அலை புனல் சேர் செஞ்சடை எம் ஆதீ என்றும்
 ஆரூரா என்று என்றே அலறாநில்லே. 3

புண்ணியமும் நன்னெறியும் ஆவதுஎல்லாம்
 நெஞ்சமே இதுகண்டாய் பொருந்தக் கேள் நீ
 நுண்ணிய வெண்ணூல் கிடந்த மார்பா என்றும்
 நுந்தாத ஒண்கடரே என்றும் நாளும்
 விண் இயங்கு தேவர்களும் வேதம்நான்கும்
 விரைமலர்மேல் நான்முகனும் மாலும் கூடி
 எண்ணரிய திருநாமம் உடையாய் என்றும்
 எழில் ஆரூரா என்றே ஏத்தாநில்லே. 4

இழைத்த நாள் எல்லை கடப்பது அன்றால்

இரவினொடு நண்பகலும் ஏத்தி வாழ்த்திப்
பிழைத்ததுஎலாம் பொறுத்து அருள்செய் பெரியோய் என்றும்
பிஞ்ஞகனே மைஞ் ஞவிலும் கண்டா என்றும்
அழைத்து அலறி அடியேன் உன் அரணம்கண்டாய்
அணி ஆரூர் இடம்கொண்ட அழகா என்றும்
குழல்சடை எம் கோன் என்றும் கூறு நெஞ்சே
குற்றம் இல்லை என்மேல் நான் கூறினேனே. 5

நீப்பரிய பல்பிறவி நீக்கும் வண்ணம்

நினைந்திருந்தேன்காண் நெஞ்சே நித்தம்ஆகச்
சேப் பிரியா வெல் கொடியினானே என்றும்
சிவலோகநெறி தந்த சிவனே என்றும்
பூப் பிரியா நான்முகனும் புள்ளின்மேலைப்
புண்டரிகக்கண்ணானும் போற்றி என்னத்
தீப்பிழம்பாய் நின்றவனே செல்வம் மல்கும்
திரு ஆரூரா என்றே சிந்தி நெஞ்சே. 6

பற்றி நின்ற பாவங்கள் பாற்ற வேண்டில்

பரகதிக்குச் செல்வது ஒரு பரிசு வேண்டில்
சுற்றி நின்ற சூழ்வினைகள் வீழ்க்க வேண்டில்
சொல்லுகேன் கேள் நெஞ்சே துஞ்சா வண்ணம்
உற்றவரும் உறு துணையும் நீயே என்றும்
உன்னை அல்லால் ஒரு தெய்வம் உள்கேன் என்றும்
புற்று அரவக் கச்ச ஆர்த்த புனிதா என்றும்
பொழில் ஆரூரா என்றே போற்றாநில்லே. 7

மதி தருவன் நெஞ்சமே உஞ்சபோக
 வழிஆவது இதுகண்டாய் வானோர்க்கு எல்லாம்
 அதிபதியே ஆரமுதே ஆதீ என்றும்
 அம்மானே ஆரூர் எம் ஐயா என்றும்
 துதிசெய்து துன்று மலர் கொண்டு தூவிச்
 சூழும் வலஞ்செய்து தொண்டுபாடிக்
 கதிர் மதி சேர் சென்னியனே காலகாலா
 கற்பகமே என்றுஎன்றே கதறாநில்லே. 8

பாசத்தைப் பற்றுஅறுக்கலாகும் நெஞ்சே
 பரஞ்சோதீ பண்டரங்கா பாவநாசா
 தேசத்து ஒளி விளக்கே தேவதேவே
 திரு ஆரூர்த் திருமூலட்டானா என்றும்
 நேசத்தை நீ பெருக்கி நேர் நின்று உள்கி
 நித்தலுஞ் சென்று அடிமேல் வீழ்ந்து நின்று
 ஏசற்று நின்று இமையோர்ஏறே என்றும்
 எம்பெருமான் என்றுஎன்றே ஏத்தாநில்லே. 9

புலன்கள்ஐந்தால் ஆட்டுண்டு போது போக்கிப்
 புறம்புறமே திரியாதே போது நெஞ்சே
 சலம்கொள் சடைமுடி உடைய தலைவா என்றும்
 தக்கன் செய் பெரு வேள்வி தகர்த்தாய் என்றும்
 இலங்கையர்கோன் சிரம் நெரித்த இறைவா என்றும்
 எழில் ஆரூர் இடம்கொண்ட எந்தாய் என்றும்
 நலம்கொள் அடி என் தலைமேல் வைத்தாய் என்றும்
 நாள்தோறும் நவின்று ஏத்தாய் நன்மை ஆமே. 10

224. திருவாரூர்

திருமுறை : 6 (32வது ப்திகம்)

போற்றித் திருத்தாண்டகம்

கற்றவர்கள் உண்ணும் கனியே போற்றி

கழல் அடைந்தார் செல்லும் கதியே போற்றி

அற்றவர்கட்கு ஆரமுதம் ஆனாய் போற்றி

அல்லல் அறுத்து அடியேனை ஆண்டாய் போற்றி

மற்றொருவர் ஒப்பில்லா மைந்தா போற்றி

வானவர்கள் போற்றும் மருந்தே போற்றி

செற்றவர்தம் புரம் எரித்த சிவனே போற்றி

திருமூலட்டானனே போற்றி போற்றி. 1

வங்கமலி கடல் நஞ்சம் உண்டாய் போற்றி

மதயானை ஈருரிவை போர்த்தாய் போற்றி

கொங்கலரும் நறுங்கொன்றைத் தாராய் போற்றி

கொல் புலித்தோல் ஆடைக் குழகா போற்றி

அங்கணனே அமரர்கள் தம் இறைவா போற்றி

ஆலமர நீழல் அறம் சொன்னாய் போற்றி

செங்கனகத் தனிக் குன்றே சிவனே போற்றி

திருமூலட்டானனே போற்றி போற்றி. 2

மலையான் மடந்தை மணாளா போற்றி

மழவிடையாய் நின் பாதம் போற்றி போற்றி

நிலையாக என் நெஞ்சில் நின்றாய் போற்றி

நெற்றிமேல் ஒற்றைக்கண் உடையாய் போற்றி

இலையார்ந்த மூவிலைவேல் ஏந்தீ போற்றி

ஏழ்கடலும் ஏழ்பொழிலும் ஆனாய் போற்றி

சிலையால் அன்று எயில் எரித்த சிவனே போற்றி

திருமூலட்டானனே போற்றி போற்றி. 3

பொன் இயலும் மேனியனே போற்றி போற்றி
 பூதப்படை உடையாய் போற்றி போற்றி
 மன்னிய சீர் மறைநான்கும் ஆனாய் போற்றி
 மறியேந்து கையானே போற்றி போற்றி
 உன்னும் அவர்க்கு உண்மையனே போற்றி போற்றி
 உலகுக்கு ஒருவனே போற்றி போற்றி
 சென்னிமிசை வெண்பிறையாய் போற்றி போற்றி
 திருமூலட்டானனே போற்றி போற்றி. 4

நஞ்சடைய கண்டனே போற்றி போற்றி
 நற்றவனே நின் பாதம் போற்றி. போற்றி
 வெஞ்சுடரோன் பல் இறுத்த வேந்தே போற்றி
 வெண்மதியங் கண்ணி விகிர்தா போற்றி
 துஞ்சிருளில் ஆடல் உகந்தாய் போற்றி
 தூநீறு மெய்க்கு அணிந்த சோதீ போற்றி
 செஞ்சடையாய் நின் பாதம் போற்றி போற்றி
 திருமூலட்டானனே போற்றி போற்றி. 5

சங்கரனே நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
 சதாசிவனே நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
 பொங்கரவா நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
 புண்ணியனே நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
 அங்கமலத்து அயனோடு மாலும் காணா
 அனல் உருவா நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
 செங்கமலத் திருப்பாதம் போற்றி போற்றி
 திருமூலட்டானனே போற்றி போற்றி. 6

வம்புலவு கொன்றைச் சடையாய் போற்றி
 வான்பிறையும் வாள் அரவும் வைத்தாய் போற்றி
 கொம்பு அனைய நுண்இடையாள் கூறா போற்றி
 குரைகழலால் கூற்றுதைத்த கோவே போற்றி
 நம்பும் அவர்க்கு அரும்பொருளே போற்றி போற்றி
 நால்வேதம் ஆறுஅங்கம் ஆனாய் போற்றி
 செம்பொனே மரகதமே மணியே போற்றி
 திருமூலட்டானனே போற்றி போற்றி. 7

உள்ளமாய் உள்ளத்தே நின்றாய் போற்றி
 உகப்பார் மனத்து என்றும் நீங்காய் போற்றி
 வள்ளலே போற்றி மணாளா போற்றி
 வானவர்கோன் தோள் துணித்த மைந்தா போற்றி
 வெள்ளை ஏறேறும் விகிர்தா போற்றி
 மேலோர்க்கும் மேலோர்க்கும் மேலாய் போற்றி
 தெள்ளுநீர்க் கங்கைச் சடையாய் போற்றி
 திருமூலட்டானனே போற்றி போற்றி. 8

பூவார்ந்த சென்னிப் புனிதா போற்றி
 புத்தேளிர் போற்றும் பொருளே போற்றி
 தேவார்ந்த தேவர்க்கும் தேவே போற்றி
 திருமாலுக்கு ஆழி அளித்தாய் போற்றி
 சாவாமே காத்து என்னை ஆண்டாய் போற்றி
 சங்கு ஒத்த நீற்று எம்சதுரா போற்றி
 சேவார்ந்த வெல்கொடியாய் போற்றி போற்றி
 திருமூலட்டானனே போற்றி போற்றி. 9

பிரமன்தன் சிரமரிந்த பெரியோய் போற்றி
 பெண்ணுருவோடு ஆணுருவாய் நின்றாய் போற்றி
 கரம்நான்கும் முக்கண்ணும் உடையாய் போற்றி
 காதலிப்பார்க்கு ஆற்ற எளியாய் போற்றி
 அருமந்த தேவர்க்கு அரசே போற்றி
 அன்று அர்க்கன் ஐந்நான்கு தோளும் தாளும்
 சிரம் நெரித்த சேவடியாய் போற்றி போற்றி
 திருமூலட்டானனே போற்றி போற்றி. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

225. திருவாரூர்

திருமுறை : 6 (34வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

ஒருவனாய் உலகு ஏத்த நின்ற நாளோ
 ஓர் உருவே மூஉருவம் ஆன நாளோ
 கருவனாய்க் காலனை முன் காய்ந்த நாளோ
 காமனையும் கண் அழலால் விழித்த நாளோ
 மருவனாய் மண்ணும் விண்ணும் தெரித்த நாளோ
 மான்மறி கை ஏந்தி ஓர் மாது ஒர்பாகந்
 திருவினாள் சேர்வதற்கு முன்னோ பின்னோ
 திரு ஆரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. 1

மலையார் பொற்பாவையோடு மகிழ்ந்த நாளோ
 வானவரை வலி அமுதம் ஊட்டி அந் நாள்
 நிலைபேறு பெறுவித்து நின்ற நாளோ
 நினைப்பரிய தழல்பிழம்பாய் நிமிர்ந்த நாளோ

அலைசாமே அலைகடல் நஞ்சு உண்ட நாளோ
 அமரர்கணம் புடை சூழ இருந்த நாளோ
 சிலையால் முப்புரம் எரித்த முன்னோ பின்னோ
 திரு ஆரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. 2

பாடகம் சேர் மெல் அடி நற்பாவையாளும்
 நீயும் போய்ப் பார்த்தனது பலத்தைக் காண்பான்
 வேடனாய் வில் வாங்கி எய்த நாளோ
 விண்ணவர்க்கும் கண்ணவானாய் நின்ற நாளோ
 மாடமொடு மாளிகைகள் மல்கு தில்லை
 மணி திகழும் அம்பலத்தை மன்னிக் கூத்தை
 ஆடுவான் புகுவதற்கு முன்னோ பின்னோ
 அணி ஆரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. 3

ஓங்கி உயர்ந்து எழுந்து நின்ற நாளோ
 ஓர் உகம் போல் ஏழ்உகமாய் நின்ற நாளோ
 தாங்கிய சீர்த் தலையான வானோர் செய்த
 தக்கன்தன் பெரு வேள்வி தகர்த்த நாளோ
 நீங்கிய நீர்த் தாமரையான் நெடுமாலோடு
 நில்லாய் எம்பெருமானே என்று அங்கு ஏத்தி
 வாங்கி மதி வைப்பதற்கு முன்னோ பின்னோ
 வளர் ஆரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. 4

பாலனாய் வளர்ந்திலாப் பான்மையானே
 பணிவார்கட்கு அங்கு அங்கே பற்று ஆனானே
 நீலமாமணிகண்டத்து எண்தோளானே
 நெருநலையாய் இன்றுஆகி நாளை ஆகுஞ்

சீலமே சிவலோகநெறியே ஆகுஞ்
 சீர்மையே கூர்மையே குணமே நல்ல
 கோலம் நீ கொள்வதற்கு முன்னோ பின்னோ
 குளிர் ஆரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. 5

திறம்பலவும் வழிகாட்டிச் செய்கை காட்டிச்
 சிறியையாய்ப் பெரியையாய் நின்ற நாளோ
 மறம்பலவும் உடையாரை மயக்கம் தீர்த்து
 மா முனிவர்க்கு அருள் செய்து அங்கு இருந்த நாளோ
 பிறங்கிய சீர்ப் பிரமன்தன் தலை கை ஏந்திப்
 பிச்சை ஏற்று உண்டு உழுன்று நின்ற நாளோ
 அறம்பலவும் உரைப்பதற்கு முன்னோ பின்னோ
 அணி ஆரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. 6

நிலந்தரத்து நீண்டு உருவம் ஆன நாளோ
 நிற்பனவும் நடப்பனவும் நீயே ஆகிக்
 கலந்து உரைக்கக் கற்பகமாய் நின்ற நாளோ
 காரணத்தால் நாரணனைக் கற்பித்து அன்று
 வலம் சுருக்கி வல்அசுரர் மாண்டு வீழ்
 வாசுகியை வாய் மடுத்து வானோர் உய்யச்
 சலந்தரனைக் கொல்வதற்கு முன்னோ பின்னோ
 தண் ஆரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. 7

பாதத்தால் முயலகனைப் பாதுகாத்துப்
 பார்அகத்தே பரஞ்சுடராய் நின்ற நாளோ
 கீதத்தை மிகப்பாடும் அடியார்க்கு என்றும்
 கேடு இலா வான்உலகம் கொடுத்த நாளோ

பூதத்தான் பொரு நீலி புனிதன் மேவிப்

பொய் உரையா மறை நால்வர் விண்ணோர்க் என்றும்
வேதத்தை விரிப்பதற்கு முன்னோ பின்னோ
விழவு ஆரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. 8

புகை எட்டும் போக்குஎட்டும் புலன்கள்எட்டும்

பூதலங்கள் அவைஎட்டும் பொழில்கள்எட்டும்
கலைஎட்டும் காப்புஎட்டும் காட்சிஎட்டும்
கழல்சேவடி அடைந்தார் களைகண்எட்டும்
நகைஎட்டும் நாள்எட்டும் நன்மைஎட்டும்

நலம் சிறந்தார் மனத்துஅகத்து மலர்கள் எட்டும்
திகைஎட்டும் தெரிப்பதற்கு முன்னோ பின்னோ
திரு ஆரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. 9

ஈசனாய் உலகுஏழும் மலையும் ஆகி

இராவணனை ஈடு அழித்திட்டு இருந்த நாளோ
வாசமலர் மகிழ் தென்றல் ஆன நாளோ
மதயானைஉரி போர்த்து மகிழ்ந்த நாளோ
தாது மலர் சண்டிக்குக் கொடுத்த நாளோ
சகரர்களை மறித்திட்டு ஆட்கொண்ட நாளோ
தேசம்உமை அறிவதற்கு முன்னோ பின்னோ
திரு ஆரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளோ. 10

226. திருவாரூர் அரநெறி

திருமுறை: 4 (17வது பதிகம்)

பண்: இந்தளம்

எத் தீப் புகினும் எமக்கு ஒரு தீது இலை
தெத்தேன முரன்று எம்உள் உழிதர்வர்
முத்தீ அனையது ஓர் மூஇலைவேல் பிடித்து
அத் தீநிறத்தார் அரநெறியாரே.

1

வீரமும் பூண்பர் விசயனொடு ஆயது ஓர்
தாரமும் பூண்பர் தமக்கு அன்புபட்டவர்
பாரமும் பூண்பர் நன் பைங்கண் மிளிர் அரவு
ஆரமும் பூண்பர் அரநெறியாரே.

2

தஞ்ச வண்ணத்தர் சடையினர் தாமும் ஓர்
வஞ்ச வண்ணத்தர் வண்டார் குழலாளொடும்
துஞ்ச வண்ணத்தர் துஞ்சாத கண்ணார் தொழும்
அஞ்ச வண்ணத்தர் அரநெறியாரே.

3

விழித்தனர் காமனை வீழ்தர விண் நின்று
இழித்தனர் கங்கையை ஏத்தினர் பாவம்
கழித்தனர் கல் சூழ் கடி அரண்மூன்றும்
அழித்தனர் ஆரூர் அரநெறியாரே.

4

துற்றவர் வெண்தலையில் சுருள் கோவணம்
தற்றவர் தம் வினை ஆனஎலாம் அற
அற்றவர் ஆரூர் அரநெறி கைதொழ
உற்றவர்தாம் ஒளி பெற்றனர்தாமே.

5

கூடு அரவத்தர் குரல் கிண்கிணி அடி
நீடு அரவத்தர் முன்மாலைஇடை இருள்
பாடு அரவத்தர் பணம் அஞ்சுபை விரித்து
ஆடு அரவத்தர் அரநெறியாரே.

6

கூட வல்லார் குறிப்பில் உமையாளொடும்
பாட வல்லார் பயின்று அந்தியும் சந்தியும்
ஆட வல்லார் திருஆரூர் அரநெறி
நாட வல்லார் வினை வீட வல்லாரே.

7

பாலை நகு பனிவெண்மதி பைங்கொன்றை
மாலையும் கண்ணியும் ஆவன சேவடி
காலையும் மாலையும் கைதொழுவார் மனம்
ஆலயம் ஆரூர் அரநெறியார்க்கே.

8

முடி வண்ணம் வான மின்வண்ணம் தன் மார்பின்
பொடி வண்ணம் தம் புகழ் ஊர்தியின் வண்ணம்
படி வண்ணம் பாற்கடல் வண்ணம் செஞ்ஞாயிறு
அடி வண்ணம் ஆரூர் அரநெறியார்க்கே.

9

பொன் நவில் புன்சடையான் அடியின் நிழல்
இன் அருள் சூடி என்காதும் இராப்பகல்
மன்னவர் கின்னரர் வானவர்தாம் தொழும்
அன்னவர் ஆரூர் அரநெறியார்க்கே.

10

பொருள் மன்னனைப் பற்றிப் புட்பகம் கொண்ட
மருள் மன்னனை எற்றி வாள் உடன் ஈந்து
கருள் மன்னு கண்டம் கறுக்க நஞ்சு உண்ட
அருள் மன்னர் ஆரூர் அரநெறியாரே.

11

227. திருவாரூர் அரவநற்

திருமுறை : 6 (33வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

பொரும் கை மதகரி உரிவைப் போர்வையானைப்
பூவணமும் வலஞ்சுழியும் பொருந்தினானைக்
கரும்பு தரு கட்டியை இன் அமிர்தைத் தேனைக்
காண்பு அரிய செழுஞ்சுடரைக் கனகக்குன்றை
இருங் கனகமதில் ஆரூர் மூலட்டானத்து
எழுந்தருளி இருந்தானை இமையோர் ஏத்தும்
அருந்தவனை அரநெறியில் அப்பன்தன்னை
அடைந்து அடியேன் அருவினைநோய் அறுத்தவாரே. 1

கற்பகமும் இருசுடரும் ஆயினானைக்
காளத்தி கயிலாயமலை உளானை
வில் பயிலும் மதன் அழிய விழித்தான்தன்னை
விசயனுக்கு வேடுவனாய் நின்றான்தன்னைப்
பொற்பு அமரும் பொழில் ஆரூர் மூலட்டானம்
பொருந்திய எம்பெருமானை பொருந்தார் சிந்தை
அற்புதனை அரநெறியில் அப்பன்தன்னை
அடைந்து அடியேன் அருவினைநோய் அறுத்தவாரே. 2

பாதி ஒரு பெண் முடிமேல் கங்கையானைப்
பாகூரும் பரங்குன்றும் மேயான்தன்னை
வேதியனைத் தன் அடியார்க்கு எளியான்தன்னை
மெய்ஞ்ஞான விளக்கானை விரையே நாளும்

போது இயலும் பொழில் ஆரூர் மூலட்டானம்
 புற்று இடம்கொண்டு இருந்தானைப் போற்றுவார்கள்
 ஆதியனை அரநெறியில் அப்பன்தன்னை
 அடைந்து அடையேன் அருவினைநோய் அறுத்தவாறே. 3

நந்தி பணிகொண்டு அருளும் நம்பன்தன்னை
 நாகேச்சுரம் இடமா நண்ணினானைச்
 சந்தி மலர் இட்டு அயிந்து வானோர் ஏத்தும்
 தத்துவனைச் சக்கரம் மாற்கு ஈந்தான்தன்னை
 இந்து நுழை பொழில் ஆரூர் மூலட்டானம்
 இடம்கொண்ட பெருமானை இமையோர் போற்றும்
 அந்தணனை அரநெறியில் அப்பன்தன்னை
 அடைந்து அடையேன் அருவினைநோய் அறுத்தவாறே.4

சுடர்ப் பவளத்திருமேனி வெண்நீற்றானைச்
 சோதிலிங்கத் தூங்கானை மாடத்தானை
 விடக்கு இடுகாடு இடம்ஆக உடையான்தன்னை
 மிக்கரணம் எரியூட்ட வல்லான்தன்னை
 மடல் குலவு பொழில் ஆரூர் மூலட்டானம்
 மன்னிய எம்பெருமானை மதியார் வேள்வி
 அடர்த்தவனை அரநெறியில் அப்பன்தன்னை
 அடைந்து அடையேன் அருவினைநோய் அறுத்தவாறே. 5

தாய் அவனை எவ்உயிர்க்கும் தன் ஒப்பு இல்லாத்
 தகு தில்லை நடம் பயிலும் தலைவன்தன்னை
 மாயவனும் மலரவனும் வானோர் ஏத்த
 மறிகடல்நஞ்சு உண்டு உகந்த மைந்தன் தன்னை

மேயவைனைப் பொழில் ஆரூர் மூலட்டானம்
 விரும்பிய எம்பெருமானை எல்லாம் முன்னே
 ஆயவனை அரநெறியில் அப்பன்தன்னை
 அடைந்து அடையேன் அருவினைநோய் அறுத்தவாரே. 6

பொருள் இயல் நல் சொல்பதங்கள் ஆயினானைப்
 புகலூரும் புறம்பயமும் மேயான்தன்னை
 மருள் இயலும் சிந்தையர்க்கு மருந்துதன்னை
 மறைக்காடும் சாய்க்காடும் மன்னினானை
 இருள் இயன்ற பொழில் ஆரூர் மூலட்டானத்து
 இனிது அமரும் பெருமானை இமையோர் ஏத்த
 அருளியனை அரநெறியில் அப்பன்தன்னை
 அடைந்து அடையேன் அருவினைநோய் அறுத்தவாரே. 7

காலனைக் காலால் காய்ந்த கடவுள்தன்னைக்
 காரோணம் கழிப்பாலை மேயான் தன்னைப்
 பாலனுக்குப் பாற்கடல் அன்று ஈந்தான்தன்னைப்
 பணி உகந்த அடியார்கட்கு இனியான்தன்னைச்
 சேல் உகளும் வயர் ஆரூர் மூலட்டானம்
 சேர்ந்து இருந்த பெருமானைப் பவளம் ஈன்ற
 ஆலவனை அரநெறியில் அப்பன்தன்னை
 அடைந்து அடையேன் அருவினைநோய் அறுத்தவாரே. 8

ஒப்பு ஒருவர் இல்லாத ஒருவன் தன்னை
 ஒத்தூரும் உறையூரும் மேவினானை
 வைப்பு அவனை மாணிக்கச்சோதியானை
 மாருதமும் தீ வெளி நீர் மண் ஆனானைப்

பகலவன்தன் பல் உகுத்த படின்தன்னைப்
 பராய்த்துறை பைஞ்ஞீலி இடம் பாவித்தானை
 இகலவனை இராவணனை இடர் செய்தானை
 ஏத்தாதார் மனத்துஅகத்துள் இருள் ஆனானைப்
 புகழ் நிலவு பொழில் ஆரூர் மூலட்டானம்
 பொருந்திய எம்பெருமானை போற்றார் சிந்தை
 அகலவனை அரநெறியில் அப்பன்தன்னை
 அடைந்து அடையேன் அருவினைநோய் அறுத்தவாறே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

228. திருப்பெருவேளூர்

திருமுறை : 4 (60வது பதிகம்)

திருநேரிசை

இறைவன் : பிரியாதநாதர், பேணினார்

இறைவி : ஏலவார்குழலி

மறை அணி நாவினானை மறப்புஇலார் மனத்து உளானைக்
 கறை அணி கண்டன்தன்னைக் கனல் எரி ஆடினானைப்
 பிறை அணி சடையினானைப் பெருவேளூர் பேணினானை
 நறை அணி மலர்கள் தூவி நாள்தொறும் வணங்குவேனே. 1

நாதனாய் உலகம் எல்லாம் நம்பிரான் எனவும் நின்ற
 பாதனாம் பரமயோகி பலபல திறத்தினாலும்
 பேதனாய்த் தோன்றினானைப் பெருவேளூர் பேணினானை
 ஓத நா உடையன் ஆகி உரைக்குமாறு உரைக்குற்றேனே. 2

குறவி தோள் மணந்த செல்வக் குமரஅவள் தாதை என்றும்
 நறவு இள நறுமென்கூந்தல் நங்கை ஓர்பாகத்தானைப்
 பிறவியை மாற்றுவானைப் பெருவேளூர் பேணினானை
 உறவினால் வல்லன் ஆகி உணருமாறு உணர்த்துவேனே. 3

மைஞ் ஞுவில் கண்டன்தன்னை வலங்கையின் மழு ஒன்று ஏந்திக்
கைஞ் ஞுவின் மானினோடும் கனல் எரி ஆடினானைப்
பிஞ்ஞகன்தன்னை அம் தண் பெருவேளூர் பேணினானைப்
பொய்ஞ் ஞெக நினையமாட்டாப் பொறி இலா அறிவிலேனே. 4

ஓடை சேர் நெற்றி யானை உரிவையை மூடினானை
வீடு அதே காட்டுவானை வேதம் நான்கு ஆயினானைப்
பேடை சேர் புறவநீங்காப் பெருவேளூர் பேணினானைக்
கூட நான் வல்ல மாற்றங் குறுகுமாறு அறிகிலேனே. 5

கச்சை சேர் நாகத்தானை கடல்விடங் கண்டத்தானைக்
கச்சி ஏகம்பன்தன்னைக் கனல் எரி ஆடுவானைப்
பிச்சை சேர்ந்துழல்வினானைப் பெருவேளூர் பேணினானை
இச்சை சேர்ந்து அமர நானும் இறைஞ்சுமாறு இறைஞ்சவேனே. 6

சித்தராய் வந்து தன்னைத் திருவடி வணங்குவார்கள்
முத்தனைமூர்த்தியாய் முதல்வனை முழுதுமாய்
பித்தனைப் பிறரும் ஏத்தப் பெருவேளூர் பேணினானை
மெத்த நேயவனை நாளும் விரும்புமாறு அறிகிலேனே. 7

முண்டமே தாங்கினானை முற்றிய ஞானத்தானை
வண்டு உலாம் கொன்றைமாலை வளர்மதிக்கண்ணியானைப்
பிண்டமே ஆயினானைப் பெருவேளூர் பேணினானை
அண்டம்ஆம் ஆதியானை அறியுமாறு அறிகிலேனே. 8

விரிவு இலா அறிவினார்கள் வேறு ஒரு சமயம் செய்து
எரிவினால் சொன்னாரேனும் எம்பிராற்கு ஏற்றது ஆகும்
பரிவினால் பெரியோர் ஏத்தும் பெருவேளூர் பற்றினானை
மருவி நான் வாழ்த்தி உய்யும் வகைஅது நினைக்கின்றேனே. 9

பொருகடல் இலங்கை மன்னன் உடல் கெடப் பொருத்தி நல்ல
கருகிய கண்டத்தானைக் கதிர் இளங்கொழுந்து சூடும்
பெருகிய சடையினானைப் பெருவேளூர் பேணினானை
உருகிய அடியர் ஏத்தும் உள்ளத்தால் உள்குவேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

229. திருத்தலையாலங்காடு

திருமுறை : 6 (79வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

இறைவன் : ஆடவல்லவரதர்

இறைவி : திருமடந்தையம்மை

தொண்டர்க்குத் தூநெறியாய் நின்றான் தன்னைச்
சூழ் நரகில் வீழாமே காப்பான் தன்னை
அண்டத்துக்கு அப்பாலைக்கு அப்பாலானை
ஆதிரைநாள் ஆதரித்த அம்மான் தன்னை
முண்டத்தின் முளைத்து எழுந்த தீ ஆனானை
மூஉருவத்து ஓர் உருவாய் முதலாய் நின்ற
தண்டத்தில் தலையாலங்காடன்தன்னைச்
சாராதே சால நாள் போக்கினேனே.

அக்கு இருந்த அரையானை அம்மான் தன்னை
 அவணர் புரம் ஒரு நொடியில் எரிசெய்தானைக்
 கொக்கு இருந்த மகுடத்து எம் கூத்தன்தன்னைக்
 குண்டலம் சேர் காதானைக் குழைவார் சிந்தை
 புக்கு இருந்து போகாத புனிதன்தன்னைப்
 புண்ணியனை எண்ணரும் சீர்ப் போகம்எல்லாம்
 தக்கு இருந்த தலையாலங்காடன்தன்னைச்
 சாராதே சால நாள் போக்கினேனே. 2

மெய்த்தவத்தை வேதத்தை வேதவித்தை
 விளங்கு இளமாமதி குடும் விகிர்தன்தன்னை
 எய்த்து அவமே உழிதந்த ஏழையேனை
 இடர்க்கடலில் வீழாமே ஏற வாங்கிப்
 பொய்த்தவத்தார் அறியாத நெறி நின்றானைப்
 புனல் கரந்திட்டு உமையொடு ஒருபாகம் நின்ற
 தத்துவனைத் தலையாலங்காடன்தன்னைச்
 சாராதே சால நாள் போக்கினேனே. 3

சிவனாகித் திசைமுகனாய்த் திருமால் ஆகிச்
 செழுஞ் சுடராய்த் தீ ஆகி நீரும் ஆகிப்
 புவனாகிப் புவனங்கள் அனைத்தும் ஆகிப்
 பொன் ஆகி மணி ஆகி முத்தும் ஆகிப்
 பவனாகிப் பவளங்கள் அனைத்தும் ஆகிப்
 பசு ஏறித் திரிவான் ஓர் பவனாய் நின்ற
 தவனாய் தலையாலங்காடன்தன்னைச்
 சாராதே சால நாள் போக்கினேனே. 4

கங்கை எனும் கடும் புனலைக் கரந்தன்தன்னைக்
 கா மரு பூம்பொழில் கச்சிக் கம்பன்தன்னை
 அம் கையினில் மான்மறி ஒன்று ஏந்தினானை
 ஐயாறு மேயானை ஆரூரானைப்
 பங்கம் இலா அடியார்க்குப் பரிந்தான்தன்னைப்
 பரிதிநியமத்தானை பாசூரானைச்
 சங்கரனைத் தலையாலங்காடன்தன்னைச்
 சாராதே சால நாள் போக்கினேனே. 5

விடம் திகழும் அரவு அரைமேல் வீக்கினானை
 விண்ணவர்க்கும் எண்ணரிய அளவினானை
 அடைந்தவரை அமருலகம் ஆள்விப்பானை
 அம்பொன்னைக் கம்ப மா களிறு அட்டானை
 மடந்தை ஒரு பாகனை மகுடம்தன்மேல்
 வார்புனலும் வாள் அரவும் மதியும் வைத்த
 தடங்கடலைத் தலையாலங்காடன்தன்னைச்
 சாராதே சால நாள் போக்கினேனே. 6

விடை ஏறிக் கடைதோறும் பலி கொள்வானை
 வீரட்டம் மேயானை வெண்ணீற்றானை
 முடை நாளும் முதுகாட்டில் ஆடலானை
 முன்னானைப் பின்னானை அந் நாளானை
 உடை ஆடை உரி தோலே உகந்தான்தன்னை
 உமை இருந்த பாகத்துள் ஒருவன்தன்னைச்
 சடையானைத் தலையாலங்காடன்தன்னைச்
 சாராதே சால நாள் போக்கினேனே. 7

கரும்பு இருந்தக் கட்டிதனைக் கனியைத் தேனைக்
 கன்றாப்பினி நடுதறியைக் காறையானை
 இரும்பு அமர்ந்த மூஇலைவேல் ஏந்தினானை
 என்னானைத் தென் ஆனைக்காவான்தன்னைச்
 சுரும்பு அமரும் மலர்க்கொன்றை சூடினானைத்
 தூயானைத் தாய் ஆகி உலகுக்கு எல்லாம்
 தரும் பொருளைத் தலையாலங்காடன்தன்னைச்
 சாராதே சால நாள் போக்கினேனே. 8

பண்டு அளவு நரம்புஓசைப் பயனைப் பாலைப்
 படுபயனைக் கடுவெளியைக் கனலைக் காற்றைக்
 கண்டளவில் களி கூர்வார்க்கு எளியான்தன்னைக்
 காரணனை நாரணனைக் கமலத்தோனை
 எண்தள இல் என் நெஞ்சத்துள்ளே நின்ற
 எம்மானைக் கைம்மாவின் உரிவை பேணும்
 தண்டுஅரனைத் தலையாலங்காடன்தன்னைச்
 சாராதே சால நாள் போக்கினேனே. 9

கைத்தலங்கள் இருபது உடை அரக்கர்கோமான்
 கயிலைமலை அதுதன்னைக் கருதாது ஓடி
 முத்து இலங்கு முடி துளங்க வளைகள் எற்றி
 முடுகுதலும் திருவிரல்ஒன்று அவன்மேல் வைப்பப்
 பத்து இலங்கு வாயாலும் பாடல் கேட்டுப்
 பரிந்து அவனுக்கு இராவணன் என்று ஈந்த நாமத்
 தத்துவானைத் தலையாலங்காடன்தன்னைச்
 சாராதே சால நாள் போக்கினேனே. 10

230. திருச்சேறை

திருமுறை : 4 (73வது பதிகம்)

திருநேரிசை

இறைவன் : செந்நெறியப்பர்

இறைவி : ஞானவல்லி

பெருந் திரு இமவான் பெற்ற பெண்கொடி பிரிந்த பின்னை
வருந்து வான் தவங்கள் செய்ய மா மணம் புணர்ந்து மன்னும்
அருந் திருமேனிதன்பால் அங்கு ஒரு பாகம் ஆகத்
திருந்திட வைத்தார் சேறைச் செந்நெறிச் செல்வனாரே. 1

ஓர்த்து உளவாறு நோக்கி உண்மையை உணராக் குண்டர்
வார்த்தையை மெய் என்று எண்ணி மயக்கில் வீழ்ந்து அழுந்துவேனைப்
பேர்த்து எனை ஆளாக்கொண்டு பிறவி வான் பிணிகள் எல்லாம்
தீர்த்து அருள்செய்தார் சேறைச் செந்நெறிச் செல்வனாரே. 2

ஒன்றிய தவத்து மன்னி உடையனாய் உலப்பு இல் காலம்
நின்று தம் கழல்கள் ஏத்தும் நீள் சிலை விசயனுக்கு
வென்றி கொள் வேடன் ஆகி வரும்பி வெங் கானகத்துச்
சென்று அருள்செய்தார் சேறைச் செந்நெறிச் செல்வனாரே. 3

அஞ்சையும் அடக்கி ஆற்றல் உடையனாய் அநேககாலம்
வஞ்சம் இல் தவத்துள் நின்று மன்னிய பகீரதற்கு
வெஞ்சின முகங்கள் ஆகி விசையொடு பாயும் கங்கை
செஞ்சடை ஏற்றார் சேறைச் செந்நெறிச் செல்வனாரே. 4

நிறைந்த மா மணலைக் கூப்பி நேசமோடு ஆவின் பாலைக்
கறந்து கொண்டு ஆட்டக் கண்டு கறுத்த தன் தாதை தாளை
எறிந்த மாணிக்கு அப்போதே எழில் கொள் சண்டசன் என்னச்
சிறந்த பேறு அளித்தார் சேறைச் செந்நெறிச் செல்வனாரே. 5

விரித்த பல்கதிர் கொள் சூலம் வெடிபடு தமருகம் கை
தரித்தது ஓர் கோல காலபயிரவன் ஆகி வேழம்
உரித்து உமை அஞ்சக் கண்டு ஒண் திரு மணிவாய் விள்ளச்
சிரித்து அருள்செய்தார் சேறைச் செந்நெறிச் செல்வனாரே. 6

சுற்றும் முன் இமையோர் நின்று தொழுது தூ மலர்கள் தூவி
மற்று எமை உயக்கொள் என்ன மன்னு வான் புரங்கள் மூன்றும்
உற்று ஒரு நொடியின்முன்னம் ஒள் அழல்வாயின் வீழ்ச்
செற்று அருள்செய்தார் சேறைச் செந்நெறிச் செல்வனாரே. 7

முந்தி இவ் உலகம்எல்லாம் படைத்தவன் மாலினோடும்
எம் தனி நாதனே என்று இறைஞ்சி நின்று ஏத்தல்செய்ய
அந்தம் இல் சோதிதன்னை அடி முடி அறியா வண்ணம்
செந்தழல் ஆனார் சேறைச் செந்நெறிச் செல்வனாரே. 8

ஒருவரும் நிகர் இலாத ஒண் திறல் அரக்கன் ஓடிப்
பெரு வரை எடுத்த திண்தோள் பிறங்கிய முடிகள் இற்று
மருவி எம்பெருமான் என்ன மலர் அடி மெள்ள வாங்கித்
திருஅருள்செய்தார் சேறைச் செந்நெறிச் செல்வனாரே. 9

திருச்சிற்றம்பலம்

231. திருச்சேறைச்செந்நெறி

திருமுறை : 5 (77வது பதிகம்) திருக்குறுந்தொகை

இறைவன் :

செந்நெறியப்பர் இறைவி : ஞானவல்லி

பூரியா வரும் புண்ணியம் பொய் கெடும்

கூரியது ஆய அறிவு கைகூடும்

சீரியார் பயில் சேறையுள் செந்நெறி

நாரிபாகன்தன் நாமம் நவிலவே.

1

என்ன மாதவம் செய்தனை நெஞ்சமே

மின்னுவார்சடை வேதவிழுப்பொருள்

செந்நெல் ஆர் வயல் சேறையுள் செந்நெறி

மன்னு சோதி நம்பால் வந்து வைகவே.

2

பிறப்பு மூப்புப் பெரும்பசி வான்பிணி

இறப்பு நீங்கி இங்கு இன்பம் வந்து எய்திடும்

சிறப்பர் சேறையுள் செந்நெறியான் கழல்

மறப்பது இன்றி மனத்தினுள் வைக்கவே.

3

மாடுதேடி மயக்கினில் வீழ்ந்து நீர்

ஓடி எய்த்தும் பயனிலை ஊமர்காள்

சேடர்வாழ் சேறைச் செந்நெறி மேவிய

ஆடலான்தன் அடி அடைந்து உய்ம்மினே.

4

எண்ணி நாளும் எரிஅயில் கூற்றுவன்

துண்ணென்தோன்றில் துரக்கும் வழி கண்டேன்

திண்ணன் சேறைத் திருச் செந்நெறி உறை

அண்ணலார் உளர் அஞ்சுவது என்னுக்கே.

5

தப்பி வானம் தரணி கம்பிக்கில் என்
ஒப்பு இல் வேந்தர் ஒருங்குஉடன் சீறில் என்
செப்பமாம் சேறைச் செந்நெறி மேவிய
அப்பனார் உளர் அஞ்சுவது என்னுக்கே.

6

வைத்த மாடும் மடந்தை நல்லார்களும்
ஒத்து ஒவ்வாத உற்றார்களும் என் செய்வார்
சித்தர் சேறைத் திருச் செந்நெறி உறை
அத்தர்தாம் உளர் அஞ்சுவது என்னுக்கே.

7

குலங்கள் என் செய்வ குற்றங்கள் என் செய்வ
துலங்கி நீ நின்று சோர்ந்திடல் நெஞ்சமே
இலங்கு சேறையில் செந்நெறி மேவிய
அலங்கனார் உளர் அஞ்சுவது என்னுக்கே.

8

பழகினால் வரும் பண்டு உள சுற்றமும்
விழவிடாவிடில் வேண்டிய எய்த ஒணா
திகழ் கொள் சேறையில் செந்நெறி மேவிய
அழகனார் உளர் அஞ்சுவது என்னுக்கே.

9

பொருந்து நீண்மலையைப் பிடித்து ஏந்தினான்
வருந்த ஊன்றி மலர் அடி வாங்கினான்
திருந்து சேறையில் செந்நெறி மேவி அங்கு
இருந்த சோதி என்பார்க்கு இடர் இல்லையே.

10

232. திருக்கடுவாய்க்கரைப்புத்தூர்

திருமுறை : 5 (62வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவன் : சொண்புரீசுவரர்

இறைவி : சிவாம்பிகை சொர்ணபுரீசுவரி

ஒருத்தனை மூஉலகொடு தேவர்க்கும்
அருத்தனை அடியேன் மனத்துள் அமர்
கருத்தனைக் கடுவாய்ப்புனல் ஆடிய
திருத்தனைப் புத்தூர்ச் சென்று கண்டு உய்ந்தெனே. 1

யாவரும் அறிதற்கு அரியான்தனை
மூவரின் முதல்வாகிய மூர்த்தியை
நாவின் நல் உரை ஆகிய நாதனைத்
தேவனைப் புத்தூர்ச் சென்று கண்டு உய்ந்தெனே. 2

அன்பனை அடியர் இடர்நீக்கியைச்
செம்பொனைத் திகழும் திருக்கச்சி யே
கம்பனைக் கடுவாய்க்கரைத் தென்புத்தூர்
நம்பனைக் கண்டு நான் உய்யப்பெற்றெனே. 3

மா தனத்தை மா தேவனை மாறு இலாக்
கோதனத்தில் ஐந்து ஆடியை வெண்குழைக்
காதனைக் கடுவாய்க்கரைத் தென்புத்தூர்
நாதனைக் கண்டு நான் உய்யப்பெற்றெனே. 4

குண்டுபட்ட குற்றம் தவிர்த்து என்னை ஆட்
கொண்டு நல் திறம் காட்டிய கூத்தனைக்
கண்டனைக் கடுவாய்க்கரைத் தென்புத்தூர்
அண்டனைக் கண்டு அருவினை அற்றெனே. 5

பந்தபாசம் அறுத்து எனை ஆட்கொண்ட
மைந்தனை மணவாளனை மா மலர்க்
கந்த நீர்க் கடுவாய்க்கரைத் தென்புத்தூர்
எந்தைஈசனைக் கண்டு இனிது ஆயிற்றே. 6

உம்பரானை உருத்திரமூர்த்தியை
அம்பரானை அமலனை ஆதியைக்
கம்பு நீர்க் கடுவாய்க்கரைத் தென்புத்தூர்
எம்பிரானைக் கண்டு இன்பம்அது ஆயிற்றே. 7

மாசு ஆர் பாசமயக்கு அறுவித்து எனுள்
நேசம் ஆகிய நித்தமணாளனைப்
பூசம் நீர்க் கடுவாய்க்கரைத் தென்புத்தூர்
ஈசனே என இன்பம் அது ஆயிற்றே. 8

இடுவார் இட்ட கவளம் கவர்ந்து இரு
கடுவாய் இட்டவர் கட்டுரை கொள்ளாதே
கடுவாய்த் தென்கரைப்புத்தூர் அடிகட்கு ஆட்
படவே பெற்று நான் பாக்கியம் செய்தெனே. 9

அரக்கன் ஆற்றல் அழித்து அவன் பாடல் கேட்டு
இரக்கம் ஆகி அருள்புரி ஈசனைத்
திரைக் கொள் நீர்க் கடுவாய்க்கரைத் தென்புத்தூர்
இருக்கும் நாதனைக் காணப்பெற்று உய்ந்தெனே. 10

233. திரு அவள்வெள் நல்லூர்

திருமுறை : 4 (59வது பதிகம்)

திருநேரிசை

இறைவன் : சாட்சிநாயகேசுவரர், தம்பரிசு உடையார்

இறைவி : சௌந்தரநாயகி

தோற்றினான் எயிறு கவ்வித் தொழில் உடை அரக்கன்தன்னைத்
தேற்றுவான் சென்று சொல்லச் சிக்கெனத் தவிரும் என்று
வீற்றினை உடையன் ஆகி வெடுவெடுத்து எடுத்தவன்தன்
ஆற்றலை அழிக்க வல்லார் அவளிவணல்லூராரே. 1

வெம்பினார் அரக்கர்எல்லாம் மிகச் சழக்கு ஆயிற்று என்று
செம்பினால் எடுத்த கோயில் சிக்கெனச் சிதையும் என்ன
நம்பினார் என்று சொல்லி நன்மையால் மிக்கு நோக்கி
அம்பினால் அழிய எய்தார் அவளிவணல்லூராரே. 2

கீழ்ப்படக் கருதல் ஆமோ கீர்த்திமை உள்ளதுஆகில்
தோள் பெரு வலியினாலே தொலைப்பன் யான் மலையை என்று
வேள்பட வைத்தவாறே விதிர்விதிர்ந்து அரக்கன் வீழ்ந்து
ஆட்படக் கருதிப் புக்கார் அவளிவணல்லூராரே. 3

நிலை வலம் வல்லன்அல்லன் நேர்மையை நினைமமாட்டான்
சிலை வலம் கொண்ட செல்வன் சீரிய கயிலைதன்னைத்
தலை வலம் கருதிப் புக்குத் தாக்கினான்தன்னை அன்று
அலைகுலை ஆக்குவித்தார் அவளிவணல்லூராரே. 4

தவ்வலி ஒன்றன் ஆகித் தனது ஒரு பெருமையாலே
மெய்வ வலி உடையன் என்று மிகப் பெருந் தேரை ஊர்ந்து
செவ் வலி கூர் விழியாள் சிரமத்தான் எடுக்குற்றானை
அவ் வலி தீர்க்க வல்லார் அவளிவணல்லூராரே. 5

நன்மைதான் அறியமாட்டான் நடு இலா அரக்கர்கோமான்
வன்மையே கருதிச் சென்று வலிதனைச் செலுத்தல்உற்றுக்
கன்மையால் மலையை ஓடிக் கருதித் தான் எடுத்து வாயால்
அம்மையோ என்ன வைத்தார் அவளிவணல்லூராரே. 6

கதம் படப் போதுவார்கள் போதும் அக் கருத்தினாலே
சிதம்பட நின்ற நீர்கள் சிக்கெனத் தவிரும் என்று
மதம் படு மனத்தன் ஆகி வன்மையான் மிக்கு நோக்க
அதம்பழத்து உருவு செய்தார் அவளிவணல்லூராரே. 7

நாடு மிக்கு உழிதர்கின்ற நடு இலா அரக்கர்கோனை
ஓடு மிக்கு என்று சொல்லி ஊன்றினான் உகிரினாலே
பாடி மிக்கு உய்வன் என்று பணிய நல் திறங்கள் காட்டி
ஆடு மிக்கு அரவம் பூண்டார் அவளிவணல்லூராரே. 8

ஏனமாய்க் இடர்ந்த மாலும் எழில் தரு முளரியானும்
ஞானம்தான் உடையர்ஆகி நன்மையை அறியமாட்டார்
சேனம்தான் இலா அரக்கன் செழு வரை எடுக்க ஊன்றி
ஆனந்த அருள்கள் செய்தார் அவளிவணல்லூராரே. 9

ஊக்கினான் மலையை ஓடி உணர்வு இலா அரக்கன்தன்னைத்
தாக்கினான் விரலினாலே தலைபத்தும் தகர ஊன்றி
நோக்கினார் அஞ்சத் தன்னை நோன்பு இற ஊன்று சொல்லி
ஆக்கினார் அமுதம் ஆக அவளிவணல்லூராரே. 10

234. திருவெண்ணியூர்

திருமுறை: 5 (17வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவர் : வெண்ணிக்கரும்பார்

இறைவி : அழகியநாயகி

முத்தினைப் பவளத்தை முளைத்த எம்
தொத்தினைச் சுடரைச் சுடர் போல் ஒளிப்
பித்தனைக் கொலும் நஞ்சினை வானவர்
நித்தனை நெருநல் கண்டவெண்ணியே. 1

வெண்ணித் தொல் நகர் மேய வெண்திங்களார்
கண்ணித் தொத்த சடையர் கபாலியார்
எண்ணித் தம்மை நினைந்துஇருந்தேனுக்கு
அண் ணித்திட்டு அமுது ஊறும் என் நாவுக்கே. 2

காற்றினைக் கனலைக் கதிர் மா மணி
நீற்றினை நினைப்பார் வினை நீக்கிடும்
கூற்றினை உதைத்திட்ட குணம் உடை
வீற்றினை நெருநல் கண்ட வெண்ணியே. 3

நல்லனைத் திகழ் நால்மறை ஓதியைச்
சொல்லனைச் சுடரைச் சுடர் போல் ஒளிர்
கல்லனைக் கடி மா மதில்மூன்று எய்த
வில்லனை நெருநல் கண்ட வெண்ணியே. 4

சுடரைச் போல் ஒளிர் சுண்ணவெண் நீற்றனை
அடரும் சென்னியில் வைத்த அமுதினைப்
படரும் செஞ்சடைப் பான்மதிசூடியை
இடரை நீக்கியை யான் கண்ட வெண்ணியே. 5

பூதநாதனைப் பூம் புகலூரனைத்
தாது எனத் தவழும் மதி சூடியை
நாதனை நல்ல நான்மறை ஓதியை
வேதனை நெருநல் கண்ட வெண்ணியே. 6

ஒருத்தியை ஒருபாகத்து அடக்கியும்
பொருத்திய புனிதன் புரிபுன்சடைக்
கருத்தனைக் கறைக்கண்டனைக் கண்நுதல்
நிருத்தனை நெருநல் கண்ட வெண்ணியே. 7

சடையனைச் சரி கோவண ஆடை கொண்டு
உடையனை உணர்வார் வினை தீர்த்திடும்
படையனை மழுவாளொடு பாய்தரும்
விடையனை நெருநல் கண்ட வெண்ணியே. 8

பொருப்பனைப் புனலாளொடு புன்சடை
அருப்பனை இளந்திங்கள் அம்கண்ணியான்
பருப்பதம் பரவித் தொழும் தொண்டர்கள்
விருப்பனை நெருநல் கண்ட வெண்ணியே. 9

சூல வஞ்சனை வல்ல எம் சுந்தரன்
கோலமா அருள்செய்தது ஓர் கொள்கையான்
காலன் அஞ்ச உதைத்து இருள்கண்டமாம்
வேலைநஞ்சனைக் கண்டது வெண்ணியே. 10

இலையின் ஆர் கொன்றை சூடிய ஈசனார்
மலையினால் அரக்கன் திறல் வாட்டினார்
சிலையினால் மதில் எய்தவன் வெண்ணியைத்
தலையினால் தொழுவார் வினை தாவுமே. 11

235. திருவெண்ணியூர்

திருமுறை : 6 (59வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

தொண்டு இலங்கும் அடியவர்க்கு ஓர் நெறியினாரும்
 தூ நீறு துதைந்து இலங்கும் மார்பினாரும்
 புண்டரிகத்து அயனொடு மால் காணா வண்ணம்
 பொங்கு தழல்பிழம்பாய புராணனாரும்
 வண்டு அமரும் மலர்க்கொன்றைமாலையாரும்
 வானவர்க்கா நஞ்சு உண்ட மைந்தனாரும்
 விண்டவர்தம் புரம்மூன்றும் எரிசெய்தாரும்
 வெண்ணி அமர்ந்து உறைகின்ற விகிர்தனாரே. 1

நெருப்பு அனைய மேனிமேல் வெண்நீற்றாரும்
 நெற்றிமேல் ஒற்றைக்கண் நிறைவித்தாரும்
 பொருப்பு அரையன் மடப்பாவை இடப்பாலாரும்
 பூந்துருத்திநகர் மேய புராணனாரும்
 மருப்பு அனைய வெண்மதியக் கண்ணியாரும்
 வளைகுளமும் மறைக்காடும் மன்னினாரும்
 விருப்பு உடைய அடியவர்தம் உள்ளத்தாரும்
 வெண்ணி அமர்ந்து உறைகின்ற விகிர்தனாரே. 2

கை உலாம் மூஇலைவேல் ஏந்தினாரும்
 கரிகாட்டில் எரிஆடும் கடவுளாரும்
 பை உலாம் நாகம் கொண்டு ஆட்டுவாரும்
 பரவுவார் பாவங்கள் பாற்றுவாரும்
 செய் உலாம் கயல் பாய வயல்கள் சூழ்ந்த
 திருப் புன்கூர் மேவிய செல்வனாரும்
 மெய்எலாம் வெண்நீறு சண்ணித்தாரும்
 வெண்ணி அமர்ந்து உறைகின்ற விகிர்தனாரே. 3

சடை ஏறு புனல் வைத்த சதுரனாரும்
 தக்கன்தன் பெருவேள்வி தடைசெய்தாரும்
 உடை ஏறு புலி அதள்மேல் நாகம் கட்டி
 உண் பலிக்கு என்று ஊர் ஊரின் உழிதர்வாரும்
 மடை ஏறிக்கயல் பாய வயல்கள் சூழ்ந்த
 மயிலாடுதுறை உறையும் மணாளனாரும்
 விடை ஏறு வெல் கொடி எம் விமலனாரும்
 வெண்ணி அமர்ந்து உறைகின்ற விகிர்தனாரே. 4

மண் இலங்கு நீர் அனல் வானும் ஆகி
 மற்று அவற்றின் குணம்எலாமாய் நின்றாரும்
 பண் இலங்கு பாடலோடு ஆடலாரும்
 பருப்பதமும் பாகூரும் மன்னினாரும்
 கண் இலங்கு நுதலாரும் கபாலம் ஏந்திக்
 கடைதோறும் பலி கொள்ளும் காட்சியாரும்
 விண் இலங்கு வெண்மதியக்கண்ணியாரும்
 வெண்ணி அமர்ந்து உறைகின்ற விகிர்தனாரே. 5

வீடுதனை மெய் அடியார்க்கு அருள்செய்வாரும்
 வேலைவிடம் உண்டு இருண்ட கண்டத்தாரும்
 கூடலர்தம் மூளையிலும் எரிசெய்தாரும்
 குரைகழலால் கூற்றுவனைக் குமைசெய்தாரும்
 ஆடும் அரவு அரைக்க அசைத்து அங்கு ஆடுவாரும்
 ஆலமரநீழல் இருந்து அறம் சொன்னாரும்
 வேடுவராய் மேல் விசயற்கு அருள்செய்தாரும்
 வெண்ணி அமர்ந்து உறைகின்ற விகிர்தனாரே. 6

மட்டு இலங்கு கொன்றை அம்தார் மாலை சூடி
 மடவாள் அவளோடு மான் ஒன்று ஏந்திச்
 சிட்டு இலங்கு வேடத்தார் ஆகி நாளும்
 சில்பலிக்கு என்று ஊர்ஊரின் திரிதர்வாரும்
 கட்டு இலங்கு பாசத்தால் வீச வந்த
 காலன்தன் காலம் அறுப்பார்தாமும்
 விட்டு இலங்கு வெண்குழை சேர் காதினாரும்
 வெண்ணி அமர்ந்து உறைகின்ற விகிர்தனாரே. 7

செஞ்சடைக்கு ஓர் வெண்திங்கள் சூடினாரும்
 திரு ஆலவாய் உறையும் செல்வனாரும்
 அஞ்சனக் கண் அரிவை ஒருபாகத்தாரும்
 ஆறுஅங்கம் நால்வேதமாய் நின்றாரும்
 மஞ்ச அடுத்த நீள் சோலை மாடவீதி
 மதில் ஆரூர் புக்கு அங்கே மன்னினாரும்
 வெஞ்சினத்த வேழம்அது உரிசெய்தாரும்
 வெண்ணி அமர்ந்து உறைகின்ற விகிர்தனாரே. 8

வளம் கிளர் மா மதி சூடும் வேணியாரும்
 வானவர்க்கா நஞ்சு உண்ட மைந்தனாரும்
 களம் கொள என் சிந்தையுள்ளே மன்னினாரும்
 கச்சி ஏகம்பத்து எம் கடவுளாரும்
 உளம்குளிர அமுது ஊறி அண்ணிப்பாரும்
 உத்தமராய் எத்திசையும் மன்னினாரும்
 விளங்கிளரும் வெண்மழு ஒன்று ஏந்தினாரும்
 வெண்ணி அமர்ந்து உறைகின்ற விகிர்தனாரே. 9

பொன் இலங்கு கொன்றைஅம்தார் மாலை சூடிப்
 புகலூரும் பூவணமும் பொருந்தினாரும்
 கொன் இலங்கு மூஇலைவேல் ஏந்தினாரும்
 குளிர் ஆர்ந்த செஞ்சடை எம் குழகனாரும்
 தென்இலங்கை மன்னவர்கோன் சிரங்கன்பத்தும்
 திருவிரலால் அடர்த்து அவனுக்கு அருள்செய்தாரும்
 மின் இலங்கு நுண்இடையாள் பாகத்தாரும்
 வெண்ணி அமர்ந்து உறைகின்ற விகிர்தனாரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

236. திருப்புவனூர்

திருமுறை : 5 (65வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவன் : புட்பவனநாதர்

இறைவி : கற்பகவல்லி

பூவனூர்ப் புனிதன் திருநாமந்தான்
 நாவில் நூறு நூறாயிரம் நண்ணினார்
 பாவம் ஆயின பாறிப் பறையவே
 தேவர்கோவினும் செல்வர்கள் ஆவரே. 1

என்னன் என் மனை எந்தை என் ஆருயிர்
 தன்னன் தன் அடியேன் தனமாகிய
 பொன்னன் பூவனூர் மேவிய புண்ணியன்
 இன்னன் என்று அறிவு ஒண்ணான் இயற்கையே. 2

குற்றம் கூடிக் குணம்பல கூடாதீர்
 மற்றும் தீவினை செய்தன மாய்க்கலாம்
 புற்று அராவினன் பூவனூர் ஈசன் பேர்
 கற்று வாழ்த்தும் கழிவதன் முன்னமே. 3

ஆவின்மேவியஐந்து அமர்ந்து ஆடுவான்
தூ வெண்நீறு துதைந்த செம்மேனியான்
மேவ நூல்விரி வெண்ணியின் தென்கரைப்
பூவனூர் புகுவார் வினை போகுமே.

4

புல்லம்ஊர்தி ஊர் பூவனூர் பூம் புனல்
நல்லம் மூர்த்தி நல்லூர் நனிபள்ளிஊர்
தில்லைஊர் திரு ஆரூர் சீர்காழிநல்
வல்லம் ஊர் என வல்வினை மாயுமே.

5

அனுசயப்பட்டு அது இது என்னாதே
கனி மனத்தொடு கண்களும் நீர் மல்கிப்
புனிதனைப் பூவனூரனைப் போற்றுவார்
மனிதரில் தலைஆன மனிதரே.

6

ஆதிநாதன் அமரர்கள் அர்ச்சிதன்
வேதநாவன் வெற்பின் மடப்பாவை ஓர்
பாதிஆனான் பரந்த பெரும் படைப்
பூதநாதன் தென்பூவனூர் நாதனே.

7

பூவனூர் தண் புறம்பயம் பூம்பொழில்
நாவலூர் நள்ளாறொடு நன்னிலம்
கோவலூர் குடவாயில் கொடுமுடி
மூவலூரும் முக்கண்ணன் ஊர் காண்மினே.

8

*
ஏவம்ஏதும் இலா அமண்ஏதலர்
பாவகாரிகள் சொல்வலைப்பட்டு நான்
தேவதேவன் திருநெறி ஆகிய
பூவனூர் புகுதப்பெற்ற நாள் இன்றே.

9

நாரணன்னொடு நான்முகன் இந்திரன்
வாரணன் குமரன் வணங்கும் கழல்
பூரணன் திருப் பூவனூர் மேவிய
காரணன் எனை ஆள்உடைக் காளையே. 10

மைக் கடுத்த நிறத்து அரக்கன் வரை
புக்கு எடுத்தலும் பூவனூரன் அடி
மிக்கு அடுத்த விரல் சிறிது ஊன்றலும்
பக்கு அடுத்த பின் பாடி உய்ந்தான் அன்றே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

237. திருப்பேரெயில்

திருமுறை : 5 (16வது பதிகம்) திருக்குறுந்தொகை
இறைவர் : செகதீசுவரர் இறைவி : பெண் அமிர்தநாயகி

மறையும் ஒதுவர் மான்மறிக் கையினர்
கறை கொள் கண்டம் உடைய கபாலியார்
துறையும் போகுவர் தூய வெண்ணீற்றினர்
பிறையும் சூடுவர் பேரெயிலாளரே. 1

கணக்கு இலாரையும், கற்று வல்லாரையும்
வணக்கு இலா நெறி கண்டு கொண்டாரையும்
தணக்குவார் தணிப்பார் எப்பொருளையும்
பிணக்குவார் அவர் பேரெயிலாளரே. 2

சொரிவிப்பார் மழை சூழ் கதிர்த் திங்களை
விரிவிப்பார் வெயில் பட்ட விளங்கு ஒளி
எரிவிப்பார் தணிப்பார் எப்பொருளையும்
பிரிவிப்பார் அவர் பேரெயிலாளரே. 3

செறுவிப்பார் சிலையால் மதில் தீர்த்தங்கள்
உறுவிப்பார் பலபத்தர்கள் ஊழ்வினை
அறுவிப்பார் அது அன்றியும் நல்வினை
பெறுவிப்பார் அவர் பேரெயிலாளரே.

4

மற்றையார் அறியார் மழுவாளினார்
பற்றி ஆட்டி ஓர் ஐந்தலைப்பாம்பு அரைச்
சுற்றியார் அவர் தூ நெறியால் மிகு
பெற்றியார் அவர் பேரெயிலாளரே.

5

திருக்கு வார்குழல் செல்வன சேவடி
இருக்கு வாய்மொழியால் தனை ஏத்துவார்
சுருக்குவார் துயர் தோற்றங்கள் ஆற்றறப்
பெருக்குவார் அவர் பேரெயிலாளரே.

6

முன்னையார் மயில்ஊர்தி முருகவேள்
தன் ஐயார் எனில் தான் ஓர் தலைமகன்
என்னை ஆளும் இறையவன் எம்பிரான்
பின்னையார் அவர் பேரெயிலாளரே.

7

உழைத்தும் துள்ளியும் உள்ளத்துளே உரு
இழைத்தும் எந்தைபிரான் என்று இராப்பகல்
அழைக்கும் அன்பினராய அடியவர்
பிழைப்பு நீக்குவர் பேரெயிலாளரே.

8

நீர் உலாம் நிமிர்புன்சடையா எனா
ஏர் உலாவு அநங்கன் திறல் வாட்டிய
வார் உலாம் வனமென்முலையாளொடும்
பேர் உளார் அவர் பேரெயிலாளரே.

9

பாணியார் படுதம் பெயர்ந்து ஆடுவர்
தூணியார் விசயற்கு அருள்செய்தவர்
மாணியாய் மண் அளந்தவன் நான்முகன்
பேணியார் அவர் பேரெயிலாளரே.

10

மதத்த வாள் அரக்கன் மணிப் புட்பகம்
சிதைக்கவே திருமாலைக்கீழ்ப் புக்குப்
பதைத்து அங்கு ஆர்த்து எடுத்தான் பத்து நீள் முடி
பிதக்க ஊன்றிய பேரெயிலாளரே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

238. திருக்கன்றாப்பூர்

திருமுறை : 6 (61வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

இறைவர் : நடுதறியப்பர்

இறைவி : மாதுமையம்மை

மாதினை ஓர்கூறு உகந்தாய் மறை கொள் நாவா
மதிசூட வானவர்கள்தங்கட்கு எல்லாம்
நாதனே என்றுஎன்று பரவி நாளும்

நைந்து உருகி வஞ்சகம் அற்று அன்பு கூர்ந்து
வாதனையால் முப்பொழுதும் பூநீர் கொண்டு
வைகல் மறவாது வாழ்த்தி ஏத்திக்
காதன்மையால் தொழும் அடியார் நெஞ்சினுள்ளே
கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காணலாமே.

1

விடிவதுமே வெண்நீற்றை மெய்யில் பூசி
வெளுத்து அமைந்த கீளொடு கோவணமும் தற்றுச்
செடி உடைய வல்வினைநோய் தீர்ப்பாய் என்றும்
செல் கதிக்கு வழி காட்டும் சிவனே என்றும்

துடி அனைய இடை மடவாள் பங்கா என்றும்
 கடலைதனில் நடம்ஆடும் சோதீ என்றும்
 கடிமலர் தூய் தொழும் அடியார் நெஞ்சினுள்ளேக்
 கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காணலாமே. 2

எவரேனும் தாம் ஆக இலாடத்து இட்ட
 திருநீறும் சாதனமும் கண்டால் உன்கி
 உவராதே அவர் அவரைக் கண்ட போது
 உகந்து அடிமைத்திறம் நினைந்து அங்கு உவந்து நோக்கி
 இவர் தேவர் அவர் தேவர் என்று சொல்லி
 இரண்டு ஆட்டாதுஒழிந்து தன் திறமே பேணிக்
 கவராதே தொழும் அடியார் நெஞ்சினுள்ளே
 கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காணலாமே. 3

இலம் காலம் செல்லா நாள் வித்தம் நெஞ்சத்து
 இடையாதே யாவர்க்கும் பிச்சை இட்டு
 விலங்காதே நெறி நின்று அங்கு அறிவே மிக்கு
 மெய் அன்பு புகப் பெய்து பொய்யை நீக்கித்
 துலங்காமெய் வானவரைக் காத்து நஞ்சம்
 உண்ட பிரான் அடிஇணைக்கே சித்தம்வைத்துக்
 கலங்காதே தொழும் அடியார் நெஞ்சினுள்ளே
 கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காணலாமே. 4

விருத்தனே வேலைவிடம் உண்ட கண்டா
 விரிசடை மேல் வெண்திங்கள் விளங்கச் சூடும்
 ஒருத்தனே உமைகணவா உலகமூர்த்தீ
 நுந்தாத ஒண்குடரே அடியார் தங்கள்

பொருத்தனே என்றுஎன்று புலம்பி நாளும்

புலன்ஐந்தும் அகத்து அடக்கிப் புலம்பி நோக்கிக்
கருத்தினால் தொழும் அடியார் நெஞ்சினுள்ளே
கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காணலாமே. 5

பொசியினால் மிடைந்து புழுப் பொதிந்த போர்வைப்

பொல்லாத புலால் உடம்பை நிலாசும் என்று
பசியினால் மீதுரப்பட்டே ஈட்டிப்

பலர்க்கு உதவல்அது ஒழிந்து பவளவாயார்
வசியினால் அகப்பட்டு வீழாமுன்னம்
வானவர்கோன் திருநாமம் அஞ்சும் சொல்லிக்
கசிவினால் தொழும் அடியார் நெஞ்சினுள்ளே
கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காணலாமே. 6

ஐயினால் மிடறு அடைப்புண்டு ஆக்கைவிட்டு

ஆவியார் போவதுமே அகத்தார் கூடி
மையினால் கண் எழுதி மாலை சூட்டி

மயானத்தில் இடுவதன் முன் மதியம் சூடும்
ஐயனார்க்கு ஆளாகி அன்பு மிக்கு

அகம் குழைந்து மெய் அரும்பி அடிகள் பாதம்
கையினால் தொழும் அடியார் நெஞ்சினுள்ளே
கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காணலாமே. 7

திருதிமையால் ஐவரையும் காவல் ஏவித்

திகையாதே சிவாயநம என்னும் சிந்தைச்
சுருதிதனைத் துயக்க அறுத்துத் துன்பவெள்ளக்
கடல்நீந்திக் கரைஏறும் கருத்தே மிக்குப்

பருதிதனைப் பல் பறித்த பாவநாசா

பரஞ்சுடரே என்றுஎன்று பரவி நாளும்
கருதி மிகத் தொழும் அடியார் நெஞ்சினுள்ளே
கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காணலாமே. 8,9

குனிந்த சிலையால் புரம்மூன்றும் எரித்தாய் என்றும்
கூற்று உதைத்த குரைகழல்சேவடியாய் என்றும்
தனஞ்சயற்குப் பாசுபதம் ஈந்தாய் என்றும்
தசக்கிரிவன் மலை எடுக்க விரலால் ஊன்றி
முனிந்தவன்தன் சிரம்பத்தும் தாளும் தோளும்
முரண் அழித்திட்டு அருள் கொடுத்த மூர்த்தி என்றும்
கனிந்து மிகத் தொழும் அடியார் நெஞ்சினுள்ளே
கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காணலாமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

239. திருவல்வலம்

திருமுறை : 6 (48வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

இறைவர் : மனத்துணைநாதர்

இறைவி : மாழையங்கண்ணி

நல்லான்காண் நால்மறைகள் ஆயினான்காண்
நம்பன்காண் நணுகாதார் புரம்மூன்று எய்த
வில்லான்காண் விண்ணவர்க்கும் மேல் ஆனான்காண்
மெல்லியலாள்பாகன்காண் வேத வேள்விச்
சொல்லான்காண் சுடர்மூன்றும் ஆயினான்காண்
தொண்டு ஆகிப் பணிவார்க்குத் தொல் வான் ஈய
வல்லான்காண் வானவர்கள் வணங்கி ஏத்தும்
வலிவலத்தான்காண் அவன் என் மனத்து உளானே. 1

ஊனவன்காண் உடல்தனக்கு ஓர் உயிர் ஆனான்காண்
 உள்ளவன்காண் இல்லவன்காண் உமையாட்கு என்றும்
 தேன் அவன்காண் திரு அவன்காண் திசை ஆனான்காண்
 தீர்த்தன்காண் பார்த்தன்தன் பணியைக் கண்ட
 கானவன்காண் கடல் அவன்காண் மலை ஆனான்காண்
 களியானை ஈர்உரிவை கதறப் போர்த்த
 வானவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி ஏத்தும்
 வலிவலத்தான்காண் அவன் என் மனத்து உளானே. 2

ஏயவன்காண் எல்லார்க்கும் இயல்பு ஆனான்காண்
 இன்பன்காண் துன்பங்கள் இல்லாதான்காண்
 தாய் அவன்காண் உலகுக்கு ஓர் தன் ஒப்பு இல்லாத்
 தத்துவன்காண் உத்தமன்காண் தானே எங்கும்
 ஆயவன்காண் அண்டத்துக்கு அப்பாலான்காண்
 அகம் குழைந்து மெய் அரும்பி அழுவார்தங்கள்
 வாயவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி ஏத்தும்
 வலிவலத்தான்காண் அவன் என் மனத்து உளானே. 3

உய்த்தவன்காண் உடல்தனக்கு ஓர் உயிர் ஆனான்காண்
 ஓங்காரத்து ஒருவன்காண் உலகுக்கு எல்லாம்
 வித்து அவன்காண் விண் பொழியும் மழை ஆனான்காண்
 விளைவு அவன்காண் விரும்பாதார் நெஞ்சத்து என்றும்
 பொய்த்தவன்காண் பொழில்ஏழும் தாங்கினான்காண்
 புனலோடு வளர்மதியும் பாம்பும் சென்னி
 வைத்தவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி ஏத்தும்
 வலிவலத்தான்காண் அவன் என் மனத்து உளானே. 4

கூற்று அவன்காண் குணம் அவன்காண் குறி ஆனான்காண்
 குற்றங்கள் அனைத்தும்காண் கோலமாய
 நீற்றவன்காண் நிழல் அவன்காண் நெருப்பு ஆனான்காண்
 நிமிர்புன்சடைமுடிமேல் நீர் ஆர் கங்கை
 ஏற்றவன்காண் ஏழ்உலகும் ஆயினான்காண்

இமைப்புஅளவில் காமனை முன் பொடியாய் வீழ
 மாற்றவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி ஏத்தும்
 வலிவலத்தான்காண் அவன் என் மனத்து உளானே. 5

நிலையவன்காண் தோற்று அவன்காண் நிறை ஆனான்காண்
 நீர் அவன்காண் பார் அவன்காண் ஊர்மூன்று எய்த
 சிலையவன்காண் செய்ய வாய்க் கரிய கூந்தல்
 தேன்மொழியை ஒருபாகம் சேர்த்தினான்காண்
 கலையவன்காண் காற்று அவன்காண் காலன் வீழ்க்
 கறுத்தவன்காண் கயிலாயம் என்னும் தெய்வ
 மலையவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி ஏத்தும்
 வலிவலத்தான்காண் அவன் என் மனத்து உளானே. 6

பெண் அவன்காண் ஆண் அவன்காண் பெரியோர்க்கு என்றும்
 பெரியவன்காண் அரியவன்காண் அயன் ஆனான்காண்
 எண் அவன்காண் எழுத்து அவன்காண் இன்பக் கேள்வி
 இசை அவன்காண் இயல் அவன்காண் எல்லாம் காணும்
 கண் அவன்காண் கருத்து அவன்காண் கழிந்தோர் செல்லும்
 கதி அவன்காண் மதி அவன்காண் கடல்ஏழ் சூழ்ந்த
 மண் அவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி ஏத்தும்
 வலிவலத்தான்காண் அவன் என் மனத்து உளானே. 7

முன்னவன்காண் பின்னவன்காண் மூவாமேனி

முதல் அவன்காண் முடிவு அவன்காண் மூன்றுசோதி
அன்னவன்காண் அடியார்க்கும் அண்டத்தார்க்கும்

அணியவன்காண் சேயவன்காண் அளவில் சோதி
மின் அவன்காண் உரும் அவன்காண் திருமால் பாகம்
வேண்டினன்காண் ஈண்டு புனல் கங்கைக்கு என்றும்
மன்னவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி ஏத்தும்

வலிவலத்தான்காண் அவன் என் மனத்து உளானே. 8

நெதி அவன் காண் யாவார்க்கும் நினைய ஒண்ணா

நீதியன்காண் வேதியன்காண் நனைவார்க்கு என்றும்
கதி அவன்காண் கார் அவன்காண் கனல் ஆனான்காண்
காலங்கள் ஊழியாக் கலந்து நின்ற

பதி அவன்காண் பழம் அவன்காண் இரதம் தான்காண்
பாம்போடு திங்கள் பயில வைத்த

மதியவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி ஏத்தும்

வலிவலத்தான்காண் அவன் என் மனத்து உளானே. 9

பங்கயத்தின் மேலானும் பாலன் ஆகி

உலகு அளந்த படியானும் பரவிக் காணாது
அங்கை வைத்த சென்னியராய் அளக்கமாட்டா

அனல் அவன்காண் அலைகடல் சூழ் இலங்கை வேந்தன்
கொங்கு அலர்ந்த முடி நெரிய விரலால் ஊன்றும்

குழகன்காண் அழகன்காண் கோலமாய
மங்கையார்க்கு ஓர்கூறன்காண் வானோர் ஏத்தும்

வலிவலத்தான்காண் அவன் என் மனத்து உளானே. 10

240. திருக்கோள்

திருமுறை : 5 (56வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவர் : கோளிலிநாதர் பிரமபுரீசுவரர் இறைவி : வண்டமர்பூங்குழலி

மைக் கொள் கண் உமை பங்கினன் மான் மழுத்
தொக்க கையினன் செய்யது ஓர் சோதியன்
கொக்கு அமர் பொழில் சூழ்தரு கோளிலி
நக்கனைத் தொழ நம்வினை நாசமே.

1

முத்தினை முதல் ஆகிய மூர்த்தியை
வித்தினை விளைவாய விகிர்தனைக்
கொத்து அலர் பொழில் சூழ்தரு கோளிலி
அத்தனைத் தொழ நீங்கும் நம் அல்லலே.

2

வெண்திரைப் பரவை விடம் உண்டது ஓர்
கண்டனைக் கலந்தார்தமக்கு அன்பனைக்
கொண்டலம் பொழில் கோளிலி மேவிய
அண்டனைத் தொழுவார்க்கு அல்லல் இல்லையே.

3

பலவும் வல்வினை பாறும் பரிசினால்
உலவும் கங்கையும் திங்களும் ஒண் சடை
குலவினான் குளிரும் பொழில் கோளிலி
நிலவினான்தன்னை நித்தல் நினைமினே.

4

அல்லல் ஆயின தீரும் அழகிய
முல்லைவெண்முறுவல் உமை அஞ்சவே
கொல்லை யானை உரித்தவன் கோளிலிச்
செல்வன் சேவடி சென்று தொழுமினே.

5

ஆவின் பால் கண்டு அளவில் அருந்தவப்
பாலன் வேண்டலும் செல் என்று பாற்கடல்
கூவினான் குளிரும் பொழில் கோளிலி
மேவினானைத் தொழ வினை வீடுமே.

6

சீர்த்த நல் மனையாளும் சிறுவரும்
ஆர்த்த சுற்றமும் பற்று இலை ஆதலால்
கூத்தனார் உறையும் திருக் கோளிலி
ஏத்தி நீர் தொழுமின் இடர் தீருமே.

7

மாலதாகி மயங்கும் மனிதர்காள்
காலம் வந்து கடை முடியாமுனம்
கோல வார் பொழில் கோளிலி மேவிய
நீலகண்டனை நின்று நினைமினே.

8

கேடு மூடிக் கிடந்து உண்ணும் நாடது
தேடி நீர் திரியாதே சிவகதி
கூடலாம் திருக்கோளிலி ஈசனைப்
பாடுமின் இரவோடு பகலுமே.

9

மடுத்து மாமலை ஏந்தல்உற்றான்தனை
அடர்த்துப் பின்னும் இரங்கி அவற்கு அருள்
கொடுத்தவன் உறை கோளிலியே தொழ
விடுத்து நீங்கிடும் மேலைவினைகளே.

10

241. திருக்கோளில்

திருமுறை : 5 (57வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

முன்னமே நினையாது ஒழிந்தேன் உனை
இன்னம் நான் உன் சேவடி ஏத்திலேன்
செந்நெல் ஆர் வயல் சூழ் திருக் கோளிலி
மன்னனே அடியேனை மறவலே.

1

விண்உளார் தொழுது ஏத்தும் விளக்கினை
மண்உளார் வினை தீர்க்கும் மருந்தினைப்
பண்உளார் பயிலும் திருக் கோளிலி
அண்ணலார் அடியே தொழுது உய்ம்மினே.

2

நாளும் நம்முடை நாள்கள் அறிகிலோம்
ஆளும் நோய்கள் ஓர்ஐம்பதோடுஆறு எட்டும்
ஏழைமைப்பட்டு இருந்து நீர் நையாதே
கோளிலி அரன் பாதமே கூறுமே.

3

விழுவின் ஓசை ஒலி அறாத் தண்பொழில்
பழகினார் வினை தீர்க்கும் பழம் பதி
அழல் கையான் அமரும் திருக்கோளிலிக்
குழகனார் திருப்பாதமே கூறுமே.

4

மூலமாகிய மூவர்க்கும் மூர்த்தியைக்
காலன் ஆகிய காலற்கும் காலனைக்
கோலமாம் பொழில் சூழ் திருக் கோளிலிச்
சூலபாணிதன் பாதம் தொழுமினே.

5

காற்றனைக் கடல்நஞ்சு அமுதுஉண்ட வெண்
நீற்றனை நிமிர்புன்சடை அண்ணலை
ஆற்றனை அமரும் திருக் கோளிலி
ஏற்றனார் அடியே தொழுது ஏத்துமே.

6

வேதமாய விண்ணோர்கள் தலைவனை
ஓதி மன்உயிர் ஏத்தும் ஒருவனைக்
கோதி வண்டு அறையும் திருக் கோளிலி
வேதநாயகன் பாதம் விரும்புமே.

7

நீதியால் தொழுவார்கள் தலைவனை
வாதைஆன விடுக்கும் மணியினைக்
கோதி வண்டு அறையும் திருக் கோளிலி
வேதநாயகன் பாதம் விரும்புமே.

8

மாலும் நான்முகனாலும் அறிவு ஓணாப்
பாலின் மென்மொழியாள் ஒருபங்கனைக்
கோலமாம் பொழில் சூழ் திருக் கோளிலி
நீலகண்டனை நித்தல் நினைமினே.

9

அரக்கனாய இலங்கையர்மன்னனை
நெருக்கி அம் முடிபத்து இறுத்தான் அவற்கு
இரக்கம் ஆகியவன் திருக் கோளிலி
அருத்தியாய் அடியே தொழுது உய்ம்மினே.

10

242. திருவாய்மூர்

திருமுறை : 5 (50வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவர் : வாய்மூர்நாதர் .

இறைவி : பாலினுநன்மொழியாள் .

எங்கே என்னை இருந்திடம் தேடிக்கொண்டு
அங்கே வந்து அடையாளம் அருளினார்
தெங்கே தோன்றும் திரு வாய்மூர்ச் செல்வனார்
அங்கே வா என்று போனார் அது என்கொலோ. 1

மன்னு மா மறைக்காட்டு மணாளனார்
உன்னி உன்னி உறங்குகின்றேனுக்குத்
தன்னை வாய்மூர்த் தலைவன் ஆமா சொல்லி
என்னை வா என்று போனார் அது என்கொலோ. 2

தஞ்சே கண்டேன் தரிக்கிலாது ஆர் என்றேன்
அஞ்சேல் உன்னை அழைக்க வந்தேன் என்றார்
உஞ்சேன் என்று உகந்தே எழுந்து ஓட்டந்தேன்
வஞ்சே வல்லரே வாய்மூர் அடிகளே. 3

கழியக் கண்டிலேன் கண் எதிரே கண்டேன்
ஒழியப் போந்திலேன் ஒக்கவே ஓட்டந்தேன்
வழியில் கண்டிலேன் வாய்மூர் அடிகள்தம்
சுழியில் பட்டுச் சுழல்கின்றது என்கொலோ. 4

ஒள்ளியார் இவர் அன்றி மற்று இல்லை என்று
உள்கிஉள்கி உகந்து இருந்தேனுக்குத்
தெள்ளியார் இவர் போலத் திரு வாய்மூர்க்
கள்ளியார் அவர் போலக் கரந்ததே. 5

யாதே செய்தும் யாம் அலோம் நீ என்னில்
ஆதே ஏயும் அளவில் பெருமையான்
மா தேவாகிய வாய்மூர் மருவினார்
போதே என்றும் புகுந்ததும் பொய்கொலோ. 6

பாடிப் பெற்ற பரிசில் பழங் காக
வாடி வாட்டம் தவிர்ப்பார் அவரைப் போல்
தேடிக் கொண்டு திரு வாய்மூர்க்கே எனா
ஒடிப் போந்து இங்கு ஒளித்தவாறு என்கொலோ. 7

திறக்கப் பாடிய என்னினும் செந்தமிழ்
உறைப்புப் பாடி அடைப்பித்தார் உந்நின்றார்
மறைக்க வல்லரோ தம்மைத் திரு வாய்மூர்ப்
பிறைக் கொள் செஞ்சடையார் இவர் பித்தரே. 8

தனக்கு ஏறாமை தவிர்க்க என்று வேண்டினும்
நினைத்தேன் பொய்க்கு அருள் செய்திடும் நின்மலன்
எனக்கே வந்து எதிர் வாய்மூருக்கே எனாப்
புனற்கே பொன்கோயில் புக்கதும் பொய்கொலோ. 9

தீண்டற்கு அரிய திருவடி ஒன்றினால்
மீண்டற்கும் மிதித்தார் அரக்கன்தனை
வேண்டிக்கொண்டேன் திரு வாய்மூர் விளக்கினைத்
தூண்டிக்கொள்வன் நான் என்றலும் தோன்றுமே. 10

பதிக வரலாறு (எங்கே யென்னை)

சொல்வேந்தர் திருமறைக்காட்டில் தமது திருமடத்தில் திருக்கதவினைத் தாம் அரிதில் பாடித்திறந்ததையும் பிள்ளையார் எளிதில் பாடி அடைத்ததையும் எண்ணிப் பேழ்கணித்திருக்கையில் சிவபெருமான் அவரிடத்திற் சென்று, 'யாம் வாய்மூரில் இருப்போல் இவா என்று முன்னே செல்ல, நாயனார் எழுந்து இத்திருக்குறுந்தொகையைப் பாடிக்கொண்டே சுவாமி பின்னே திருவாய்மூருக்கு எழுந்தருளினார்.

243. திருவாய்மூர்

திருமுறை: 6 (77வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

பாட அடியார் பரவக் கண்டேன்

பத்தர்கணம் கண்டேன் மொய்த்த பூதம்

ஆடல் முழுவம் அதிரக் கண்டேன்

அங்கை அனல் கண்டேன் கங்கையானைக்

கோடல் அரவார் சடையில் கண்டேன்

கொக்கின் இதழ் கண்டேன் கொன்றை கண்டேன்

வாடல் தலை ஒன்று கையில் கண்டேன்

வாய்மூர் அடிகளை நான் கண்டவாறே.

பாலின்மொழியாள் ஒர்பாகம் கண்டேன்

பதினெண்கணமும் பயிலக் கண்டேன்

நீலநிறமுண்ட கண்டம் கண்டேன்

நெற்றி நுதல் கண்டேன் பெற்றம் கண்டேன்
காலைக் கதிர் செய் மதியம் கண்டேன்

கரந்தை திருமுடிமேல் தோன்றக் கண்டேன்
மாலைச் சடையும் முடியும் கண்டேன்

வாய்மூர் அடிகளை நான் கண்டவாறே. 2

மண்ணைத் திகழ நடம் அதுஆடும்

வரை சிலம்பு ஆர்க்கின்ற பாதம் கண்டேன்

விண்ணில் திகழும் முடியும் கண்டேன்

வேடம்பலவாம் சரிதை கண்டேன்

நண்ணிப் பிரியா மழுவும் கண்டேன்

நாலுமறை அங்கம் ஓதக் கண்டேன்

வண்ணம் பொலிந்து இலங்கு கோலம் கண்டேன்

வாய்மூர் அடிகளை நான் கண்டவாறே. 3

விளைத்த பெரும் பத்தி கூர நின்று

மெய் அடியார்தம்மை விரும்பக் கண்டேன்

இளைக்கும் கதம்நாகம் மேனி கண்டேன்

என்பின்கலம் திகழ்ந்து தோன்றக் கண்டேன்

திளைக்கும் திருமார்பில் நீறு கண்டேன்

சேண் ஆர் மதில் மூன்றும் பொன்ற அன்று

வளைத்த வரிசிலையும் கையில் கண்டேன்

வாய்மூர் அடிகளை நான் கண்டவாறே. 4

கான் மறையும் போதகத்தின் உரிவை கண்டேன்
 காலில் கழல் கண்டேன் கரியின்தோல் கொண்டு
 ஊன் மறையப் போர்த்த வடிவும் கண்டேன்
 உள்க மனம்வைத்த உணர்வும் கண்டேன்
 நால்மறையானோடு நெடிய மாலும்
 நண்ணி வரக் கண்டேன் திண்ணம் ஆக
 மான்மறி தம் கையில் மருவக் கண்டேன்
 வாய்மூர் அடிகளை நான் கண்டவாறே. 5

அடியார் சிலம்பு ஒலிகள் ஆர்ப்பக் கண்டேன்
 அவ்அவர்க்கே ஈந்த கருணை கண்டேன்
 முடியார் சடைமேல் அரவம்மூழ்க
 மூரிப் பிறை போய் மறையக் கண்டேன்
 கொடியார் அதன்மேல் இடபம் கண்டேன்
 கோவணமும் கீளும் குலாவக் கண்டேன்
 வடி ஆரும் மூஇலைவேல் கையில் கண்டேன்
 வாய்மூர் அடிகளை நான் கண்டவாறே. 6

குழையார் திருத்தோடு காதில் கண்டேன்
 கொக்கரையும் சச்சரியும் கொள்கை கண்டேன்
 இழை ஆர் புரிநூல் வலத்தே கண்டேன்
 ஏழ்இசை யாழ் வீணை முரலக் கண்டேன்
 தழையார் சடை கண்டேன் தன்மை கண்டேன்
 தக்கையொடு தாளம் கறங்கக் கண்டேன்
 மழை ஆர் திருமிடறும் மற்றும் கண்டேன்
 வாய்மூர் அடிகளை நான் கண்டவாறே. 7

பொருந்தாத செய்கை பொலியக் கண்டேன்

போற்று இசைத்து விண்ணோர் புகழ்க் கண்டேன்
பரிந்தார்க்கு அருளும் பரிசும் கண்டேன்

பாராகிப் புனல் ஆகி நிற்கை கண்டேன்
விருந்தாய்ப் பரந்த தொகுதி கண்டேன்

மெல்லியலும் விநாயகனும் தோன்றக் கண்டேன்
மருந்தாய்ப் பிணி தீர்க்குமாறு கண்டேன்

வாய்மூர் அடிகளை நான் கண்டவாறே. 8

மெய் அன்பர் ஆனார்க்கு அருளும் கண்டேன்

வேடுவனாய் நின்ற நிலையும் கண்டேன்
கை அம்பு அரண் எரித்த காட்சி கண்டேன்

கங்கணமும் அங்கைக் கனலும் கண்டேன்
ஐயம் பலஊர் திரியக் கண்டேன்

அன்றவன்தன் வேள்வி அழித்து உகந்து
வையம் பரவ இருத்தல் கண்டேன்

வாய்மூர் அடிகளை நான் கண்டவாறே. 9

கலங்க இருவர்க்கு அழலாய் நீண்ட

காரணமும் கண்டேன் கருவாய் நின்று
பலங்கள் தரித்து உகந்த பண்பும் கண்டேன்

பாடல்ஒலிஎலாம் கூடக் கண்டேன்
இலங்கைத் தலைவன் சிரங்கள்பத்தும்

இறுத்து அவனுக்கு ஈந்த பெருமை கண்டேன்
வலங்கைத்தலத்துள் அனலும் கண்டேன்

வாய்மூர் அடிகளை நான் கண்டவாறே. 10

பதிக வரலாறு (பாட அடியார்)

ஆழிமிசைக் கல்மிதப்பில் அணைந்தபிரான்
 திருமறைக்காட்டில் மறைகள் அடைத்த கதவினைத் தாம் அரிதில்
 நிறந்தமையையும் ஆளுடைய பிள்ளையார் எடுத்த பாட்டிலேயே
 எளிதில் அடைத்தமையையும் கருதித் தாம் சிவபிரான் திருவுள்ளக்
 குறிப்பறியாது குற்றம் செய்துவிட்டதாக அஞ்சித் தமது திருமடத்தில்
 பேழ்கணித்திருந்தபோது அவரது அறிதுயிலி இறைவர் நீற்றுக்
 கோலத்தோடு எழுந்தருளி வாய்மூரில் இருப்போம் வாவென்று
 அழைத்துத் தம்மை நெருங்கவொட்டாது தொலைவிலேயேகாட்சி
 கொடுத்துக்கொண்டுஎழுந்தருள, நாயனாரும் அவரைக்
 கண்டுகொண்டே பின் தொடர்ந்தார். அவ்வாறு அவர் தொடரும்
 போழ்தில் இறைவர் பொன்னின் கோயில் ஒன்று எதிரே காட்டி
 அதனுள் மறைந்தருள, அப்போது நாவுக்கரசர் வாய்மூருக்கு
 எழுந்தருளுவதுகேட்டுப் பூந்தராய்ப் புரவலரும்
 ஆண்டெழுந்தருளினார். அவற்றைக்கண்ட தாண்டகத் தேவர்,
 அணியார்போல் காட்டி அழைத்துக் கொண்டு வந்துமறைந்தார் என்று
 அயர்ந்து, திருவுள்ளம் அறியாது திறந்து பிழைத்த எளியேனுக்கு
 மறைத்தாலும் தமது திருத்தொண்டு உறைக்கப்பாடி எளிதில் அடைத்த
 தழைத்த மொழியார் உப்பாலராய் இருக்கின்றாரே, தேவரீர் எவ்வாறு
 மறைக்கலாம் என்றபோது இறைவர் பிள்ளையாருக்குக் காட்சி
 கொடுத்தருள அவரும் 'அப்பரே, வாய்மூர் அடிகள் வருவார் காணும்'
 என்று அருளிக் காட்டக்கண்டு அரசுகள் 'பாடம் அடியார் பரவக்
 கண்டேன்' என்னும் இத்திருத்தாண்டகத்தை எடுத்து அதன்
 திருப்பாட்டிற்றுதி தோறும் 'வாய்மூரடிகளை நான் கண்டவாறே' என்று
 வைத்துப் பாடிப் போற்றி யருளினார்.

244. திருமறைக்காடு

திருமுறை : 4 (33வது பதிகம்)

திருநேரிசை

இறைவர் : மறைக்காட்டுமணாளர், இறைவி : யாழைப்பறித்த மொழியம்மை
வேதாரண்யேசுவரர்

இந்திரனோடு தேவர் இருடிகள் ஏத்துகின்ற
சுந்தரம் ஆனார்போலும் துதிக்கல் ஆம் சோதிபோலும்
சந்திரனோடு கங்கை அரவையுஞ் சடையுள் வைத்து
மந்திரம் ஆனார்போலும் மா மறைக்காடனாரே.

1

தேயன நாடர் ஆகித் தேவர்கள் தேவர்போலும்
பாயன நாடு அறுக்கும் பத்தர்கள் பணிய வம்மின்
காயன நாடு கண்டங்கதன் ஊளார் காளகண்டார்
மாயன நாடர்போலும் மா மறைக்காடனாரே.

2

அறுமை இவ் உலகுதன்னை ஆம் எனக் கருதி நின்று
வெறுமையின் மனைகள் வாழ்ந்து வினைகளால் நலிவுணாதே
சிறுமதி அரவு கொன்றை திகழ்தரு சடையுள் வைத்து
மறுமையும் இம்மை ஆவார் மா மறைக்காடனாரே.

3

கால் கொடுத்து இருகை ஏற்றிக் கழி நிரைத்து இறைச்சி மேய்ந்து
தோல் படுத்து உதிரநீரால் சுவர் எடுத்து இரண்டுவாசல்
ஏல்வுடைத்தா அமைத்து அங்கு ஏழுசாலேகம் பண்ணி
மால் கொடுத்து ஆவி வைத்தார் மா மறைக்காடனாரே.

4

விண்ணினார் விண்ணின் மிக்கார் வேதங்கள் விரும்பி ஓதப்
பண்ணினார் கின்னரங்கள் பக்தர்கள் பாடி ஆடக்
கண்ணினார் கண்ணினுள்ளே சோதியாய் நின்ற எந்தை
மண்ணினார் வலம்கொண்டு ஏத்தும் மா மறைக்காடனாரே.

5

அங்கையுள் அனலும் வைத்தார் அறுவகைச் சமயம் வைத்தார்
தம் கையில் வீணை வைத்தார் தம் அடி பரவ வைத்தார்
திங்களைக் கங்கையோடு திகழ்தரு சடையுள் வைத்தார்
மங்கையைப் பாகம் வைத்தார் மா மறைக்காடனாரே. 6

கீதராய்க் கீதங்கேட்டுக் கின்னரம் தன்னை வைத்தார்
வேதராய் வேதம் ஒதி விளங்கிய சோதி வைத்தார்
ஏதராய் நட்டம் ஆடி இட்டமாய்க் கங்கையோடு
மாதை ஒர்பாகம் வைத்தார் மா மறைக்காடனாரே. 7

கனத்தினார் வலி உடைய கடிமதில் அரணம்மூன்றும்
சினத்தினுள் சினமாய் நின்று தீ எழச் செற்றார்போலும்
தனத்தினைத் தவிர்ந்து நின்று தம் அடி பரவுவார்க்கு
மனத்தினுள் மாசு தீர்ப்பார் மா மறைக்காடனாரே. 8

தேசனைத் தேசன்தன்னைத் தேவர்கள் போற்றிசைப்பார்
வாசனை செய்து நின்று வைகலும் வணங்குமின்கள்
காசினைக் கனலை என்றுங் கருத்தினில் வைத்தவர்க்கு
மாசினைத் தீர்ப்பார்போலும் மா மறைக்காடனாரே. 9

பிணி உடை யாக்கை தன்னைப் பிறப்பு அறுத்து உய்யவேண்டில்
பணி உடைத் தொழில்கள் பூண்டு பக்தர்கள் பற்றினாலே
துணி உடை அரக்கன் ஓடி எடுத்தலுந் தோகை அஞ்ச
மணி முடிப்பத்து இறுத்தார் மா மறைக்காடனாரே. 10

245. திருமறைக்காடு

திருமுறை : 4 (34வது பதிகம்)

திருநேரிசை

தேரையும் மேல் கடாவித் திண்ணமாத் தெழித்து நோக்கி
ஆரையும் மேல் உணரா ஆண்மையான் மிக்கான்தன்னைப்
பாரையும் விண்ணும் அஞ்சப் பரந்த தோள்முடி அடர்த்துக்
காரிகை அஞ்சல் என்பார் கலி மறைக்காடனாரே. 1

முக்கி முன் வெகுண்டு எடுத்த முடி உடை அரக்கர்கோனை
நக்கு இருந்து ஊன்றிச் சென்னி நாண்மதி வைத்த எந்தை
அக்கு அரவு ஆமை பூண்ட அழகனார் கருத்தினாலே
தெக்கு நீர்த் திரைகள் மோதும் திரு மறைக்காடனாரே. 2

மிகப் பெருத்து உலாவ மிக்கான் நக்கு ஒரு தேர் கடாவி
அகப்படுத்து என்று தானும் ஆண்மையால் மிக்க அரக்கன்
உகைத்து எடுத்தான் மலையை ஊன்றலும் அவனை ஆங்கே
நகைப்படுத்து அருளினான் ஊர் நான்மறைக்காடுதானே. 3

அந்தரத் தேர் கடாவினார் இவன் என்று சொல்லி
உந்தினான் மாமலையை ஊன்றலும் ஒள் அரக்கன்
பந்தம் ஆம் தலைகள்பத்தும் வாய்கள் விட்டலறி வீழ்ச்
சிந்தனைசெய்து விட்டார் திருமறைக்காடனாரே. 4

தடுக்கவுந் தாங்க ஒண்ணாத் தன் வலி உடையன் ஆகிக்
கடுக்க ஓர் கடாவிக் கைஇருபதுகளாலும்
எடுப்பன் நான் என்ன பண்டம் என்று எடுத்தானை ஏங்க
அடுக்கவே வல்லன் ஊராம் அணி மறைக்காடுதானே.. 5

நாண் முடிக்கின்ற சீரான் நடுங்கியே மீது போகான்
கோள் பிடித்து ஆர்த்த கையான் கொடியன் மா வலியன் என்று
நீள் முடிச்சடையர் சேரும் நீள்வரை எடுக்கல்உற்றான்
தோள்முடி நெரிய வைத்தார் தொல் மறைக்காடனாரே. 6

பத்துவாய் இரட்டிக்கைகள் உடையன் மா வலியன் என்று
பொத்தி வாய் தீமை செய்த பொரு வலி அரக்கர்கோனைக்
கத்தி வாய் கதற அன்று கால்விரல் ஊன்றியிட்டார்
முத்து வாய் திரைகள் மோதும் முது மறைக்காடனாரே. 7

பக்கமே விட்ட கையான் பாங்கு இலா மதியன் ஆகிப்
புக்கனன் மாமலைக்கீழ்ப் போதுமாறு அறியமாட்டான்
மிக்க மா மதிகள் கெட்டு வீரமும் இழந்தவாறே
நக்கன பூதம்எல்லாம் நான்மறைக்காடனாரே. 8

நாண் அஞ்சு கையன் ஆகி நல் முடிபத்தினோடு
பாண் அஞ்சு முன் இழந்து பாங்கு இலா மதியன் ஆகி
நீள் நஞ்சு தான் உணரா நின்று எடுத்தானை அன்று
ஏண் நஞ்சுகைகள் செய்தார் எழில் மறைக்காடனாரே. 9

கங்கைநீர் சடையுள் வைக்கக் காண்டலும் மங்கை ஊடத்
தென்கையான் தேர் கடாவிச் சென்று எடுத்தான் மலையை
முன்கை மா நரம்பு வெட்டி முன் இருக்குஇசைகள் பாட
அம் கை வாள் அருளினான் ஊர் அணி ழறைக்காடுதானே. 10

246. திருமறைக்காடு

திருமுறை : 5 (9 வது பதிகம்)

திருக்குறந்தொகை

இறைவர் : மறைக்காட்டுமணாளர், வேதாரண்யேசுவரர் இறைவி : யாழைப்பழித்த மொழியம்மை

ஓதமால்கடல் பாவி உலகுளலாம்
மாதரார் வலம்கொள் மறைக்காடரைக்
காதல்செய்து கருதப்படுமவர்
பாதம் ஏத்தப் பறையும் நம் பாவமே. 1

பூக்கும் தாழை புறணி அருகுளலாம்
ஆக்கம்தான் உடை மா மறைக்காடரோ
ஆர்க்கும் காண்பு அரியீர் அடியார்தம்மை
நோக்கிக் காண்பது நும் பணி செய்யிலே. 2

புன்னை ஞாழல் புறணி அருகுளலாம்
மன்னினார் வலம்கொள் மறைக்காடரோ
அன்னமென் நடையாளை ஒர்பாகமாச்
சின்னவேடம் உகப்பது செல்வமே. 3

அட்டமாமலர் சூடி அடும்பொடு
வட்டப்புன்சடை மா மறைக்காடரோ
நட்டம்ஆடியும் நால்மறை பாடியும்
இட்டம்ஆக இருக்கும் இடம் இதே. 4

நெய்தல் ஆம்பல் நிறை வயல் சூழ்தரும்
மெய்யினார் வலம்கொள் மறைக்காடரோ
தையல் பாகம் கொண்டார் கவர் புன்சடைப்
பைதல் வெண்பிறை பாம்புஉடன் வைப்பதே. 5

துஞ்சும்போதும் துயில் இன்றி ஏத்துவார்
வஞ்ச இன்றி வலம்கொள் மறைக்காடரோ
பஞ்சின் மெல்அடிப் பாவை பலி கொணர்ந்து
அஞ்சி நிற்பதும் ஐந்தலை நாகமே.

6

திருவினார் செல்வம் மல்கு விழா அணி
மருவினார் வலம்கொள் மறைக்காடரோ
உருவினாள் உமைமங்கை ஓர்பாகமாய்
மருவினாய் கங்கையைச் சென்னிதன்னிலே.

7

சங்கு வந்து அலைக்கும் தடங்கானல்வாய்
வங்கமார் வலம்கொள் மறைக்காடரோ
கங்கை செஞ்சடை வைப்பதும் அன்றியே
அங்கையில் அனல் ஏந்தல் அழகிதே.

8,9

குறைக் காட்டான் விட்ட தேர் குத்த மாமலை
இறைக் காட்டி எடுத்தான் தலைநர் ஐந்தும்
மறைக்காட்டான் இறை ஊன்றலும் வாய்விட்டான்
இறைக் காட்டாய் எம்பிரான் உனை ஏத்தவே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

247. திருமறைக்காடு

திருமுறை : 5 (10 வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

பண்ணின் நேர் மொழியாள் உமைபங்கரோ
மண்ணினார் வலம்செய்ம் மறைக்காடரோ
கண்ணினால் உமைக் காணக் கதவினைத்
திண்ணம்ஆகத் திறந்து அருள்செய்ம்மினே.

1

ஈண்டு செஞ்சடை ஆகத்துள் ஈசரோ
மூண்ட கார்முகிலின் முறிக்கண்டரோ
ஆண்டுகொண்ட நீரே அருள்செய்திடும்
நீண்ட மாக் கதவின் வலி நீக்குமே. 2

அட்டமூர்த்திஅது ஆகிய அப்பரோ
துட்டர் வான் புரம் சுட்ட சுவண்டரோ
பட்டம் கட்டிய சென்னிப் பரமரோ
சட்ட இக் கதவம் திறப்பிம்மினே. 3

அரிய நால்மறை ஓதிய நாவரோ
பெரிய வான் புரம் சுட்ட சுவண்டரோ
விரிகொள் கோவண ஆடை விருத்தரோ
பெரிய வான் கதவழ் பிரிவிக்கவே. 4

மலையில் நீடு இருக்கும் மறைக்காடரோ
கலைகள் வந்து இறைஞ்சும் கழல் ஏத்தரோ
விலை இல் மா மணிவண்ண உருவரோ
தொலைவு இலாக் கதவம் துணை நீக்குமே. 5

பூக்கும் தாழை புறணி அருகுளலாம்
ஆக்கும் தண்பொழில் சூழ் மறைக்காடரோ
ஆர்க்கும் காண்பு அரியீர் அடிகேள் உமை
நோக்கிக் காணக் கதவைத் திறவுமே. 6

வெந்தவெண்பொடிப் பூசும் விகிர்தரோ
அந்தம்இல்லி அணி மறைக்காடரோ
எந்தை நீ அடியார் வந்து இறைஞ்சிட
இந்த மாக் கதவம் பிணி நீக்குமே. 7

ஆறு சூடும் அணி மறைக்காடரோ
கூறு மாதுஉமைக்கு ஈந்த குழகரோ
ஏறுஅது ஏறிய எம்பெருமான் இந்த
மாறு இலாக் கதவம் வலி நீக்குமே.

8

சுண்ணவெண்பொடிப் பூசும் சுவண்டரோ
பண்ணி ஏறு உகந்து ஏறும் பரமரோ
அண்ணல் ஆதி அணி மறைக்காடரோ
திண்ணமாக் கதவம் திறப்பிம்மினே.

9

விண்உளார் விரும்பி எதிர்கொள்ளவே
மண்உளார் வணங்கும் மறைக்காடரோ
கண்ணினால் உமைக் காணக் கதவினைத்
திண்ணம் ஆகத் திறந்து அருள்செய்ம்மினே.

10

அரக்கனை விரலால் அடர்த்திட்ட நீர்
இரக்கம் ஒன்று இலர் எம்பெருமானிரே
சரக்கும் புன்னைகள் சூழ் மறைக்காடரோ
சரக்க இக் கதவம் திறப்பிம்மினே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வரலாறு (பண்ணி னேர்மொழி)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாரும், திருநாவுக்கரசுநாயனாரும்
திருமறைக்காட்டை அடைந்து திருக்கோயிலிற்சென்று வலம்வந்து
கடவுள் திருமுன் சென்று, முன்னாள் மறைகள் வழிபாடுசெய்து
திருக்காப்பிட்ட திருக்கதவம் திறக்கப் பெறாமையால்,

அங்குள்ளவர்கள் வேறுவழியால்சென்று கடவுளை
வணங்குகின்றார்கள் என்பதைக் கேட்டார்கள். அப்போது
பிள்ளையார் அரசரை, அப்பரே! யாம் எப்படியும் இறைவனை
நேர்முகத்துத் திருவாயிலைத் திறந்தே வணங்கவேண்டும். ஆதலால்
தேவரீர் இத்திருக்கதவு திறக்கப்படும் என்று அருள, அரசும்
அவ்வாறே 'பண்ணினேர்மொழியாள்' என்னும்
இத்திருக்குறுந்தொகையை அடுத்துப் பத்துப் பாட்டுப் பாடியும் கதவு
திறக்கப்படாமையால், 'இரக்கமொன்றிலீர்' என்று பாடி
இறைஞ்சுதலும் திருக்கதவு திறக்கப்பட, நாயன்மார் இருவரும் உள்ளே
சென்று கடவுளை வணங்கினார்கள்.

248. திருமறைக்காடு

திருமுறை : 6 (23 வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

தூண்டு சுடர் அனைய சோதிகண்டாய்

தொல்அமரர் சூளாமணிதான்கண்டாய்

காண்டற்கு அரிய கடவுள்கண்டாய்

கருதுவார்க்கு ஆற்ற எளியான்கண்டாய்

வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான்கண்டாய்

மெய்ந்நெறிகண்டாய் விரதம்எல்லாம்

மாண்ட மனத்தார் மனத்தான்கண்டாய்

மறைக்காட்டு உறையும் மணாளன்தானே.

கை கிளரும் வீணை வலவன்கண்டாய்
 காபாலிகண்டாய் திகழும் சோதி
 மெய் கிளரும் ஞானவிளக்குக்கண்டாய்
 மெய்அடியார் உள்ளத்து வித்துக்கண்டாய்
 பை கிளரும் நாகம் அசைத்தான்கண்டாய்
 பராபரன்கண்டாய் பாசூரான்கண்டாய்
 வைகிளரும் கூர்வாள்படையான்கண்டாய்
 மறைக்காட்டு உறையும் மணாளன்தானே. 2

சிலந்திக்கு அருள் முன்னம் செய்தான்கண்டாய்
 திரிபுரங்கள் தீவாய்ப் படுத்தான்கண்டாய்
 நிலம் துக்கம் நீர் வளி தீ ஆனான்கண்டாய்
 நிரூபியாய் ரூபியுமாய் நின்றான்கண்டாய்
 சலம் துக்க சென்னிச் சடையான்கண்டாய்
 தாமரையான் செங்கண் மால் தானேகண்டாய்
 மலம் துக்க மால்விடை ஒன்று ஊர்ந்தான்கண்டாய்
 மறைக்காட்டு உறையும் மணாளன்தானே. 3

கள்ளி முதுகாட்டில் ஆடிகண்டாய்
 காலனையும் காலால் கடந்தான்கண்டாய்
 புள்ளிஉழைமானிந்தோலான்கண்டாய்
 புலிஉரி சேர் ஆடைப் புனிதன் கண்டாய்
 வெள்ளிமிளிர் பிறை முடிமேல் சூடிகண்டாய்
 வெண்நீற்றான்கண்டாய் நம் செந்தில் மேய
 வள்ளிமணாளற்குத் தாதைகண்டாய்
 மறைக்காட்டு உறையும் மணாளன்தானே. 4

மூரி முழங்கு ஒலிநீர் ஆனான்கண்டாய்
 முழுத்தழல் போல் மேனி முதல்வன்கண்டாய்
 ஏரி நிறைந்தனைய செல்வன்கண்டாய்
 இன் அடியார்க்கு இன்பம் விளைப்பான்கண்டாய்
 ஆரியன்கண்டாய் தமிழன்கண்டாய்
 அண்ணாமலை உறை எம் அண்ணல்கண்டாய்
 வாரி மதகளிறே போல்வான்கண்டாய்
 மறைக்காட்டு உறையும் மணாளன்தானே. 5

ஆடல் மால்யானை உரித்தான்கண்டாய்
 அகத்தியான்பள்ளி அமர்ந்தான்கண்டாய்
 கோடியான்கண்டாய் குழகன்கண்டாய்
 குளிர் ஆருர் கோயிலாக கொண்டான்கண்டாய்
 நாடிய நன்பொருள்கள் ஆனான்கண்டாய்
 நன்மையோடு இம்மை மற்று அம்மைஎல்லாம்
 வாடிய வாட்டம் தவிர்ப்பான்கண்டாய்
 மறைக்காட்டு உறையும் மணாளன்தானே. 6

வேலைசேர் நஞ்சம் மிடற்றான்கண்டாய்
 விண் தடவு பூங் கயிலைவெற்பன்கண்டாய்
 ஆலை சேர் வேள்வி அழித்தான்கண்டாய்
 அமரர்கள்தாம் ஏத்தும் அண்ணல்கண்டாய்
 பால் நெய் சேர் ஆன் அஞ்சம் ஆடிகண்டாய்
 பருப்பதத்தான்கண்டாய் பரவைமேனி
 மாலை ஓர்கூறு உடைய மைந்தன்கண்டாய்
 மறைக்காட்டு உறையும் மணாளன்தானே. 7

அம்மை பயக்கும் அமிர்துகண்டாய்

அம் தேன்தெளிகண்டாய் ஆக்கம் செய்திட்டு

இம்மை பயக்கும் இறைவன்கண்டாய்

என் நெஞ்சே உன்னில் இனியான்கண்டாய்

மெய்ம்மையே ஞானவிளக்குக்கண்டாய்

வெண்காடன்கண்டாய் வினைகள் போக

மம்மர் அறுக்கும் மருந்துகண்டாய்

மறைக்காட்டு உறையும் மணாளன்தானே.

8

மூலநோய் தீர்க்கும் முதல்வன்கண்டாய்

முத்தமிழும் நால்மறையும் ஆனான்கண்டாய்

ஆலின்கீழ் நால்வர்க்கு அறத்தான்கண்டாய்

ஆதியும் அந்தமும் ஆனான்கண்டாய்

பாலவிருத்தனும் ஆனான்கண்டாய்

பவளத்தடவரையே போல்வான்கண்டாய்

மாலை சேர் கொன்றை மலிந்தான்கண்டாய்

மறைக்காட்டு உறையும் மணாளன்தானே.

9

அயனவனும் மாலவனும் அறியா வண்ணம்

ஆர் அழலாய் நீண்டு உகந்த அண்ணல்கண்டாய்

துயர் இலங்கை வேந்தன் துளங்க அன்று

சோதி விரலால் உற வைத்தான்கண்டாய்

பெயரவற்குப் பேர் அருள்கள் செய்தான்கண்டாய்

பேரும் பெரும் படையோடு ஈந்தான்கண்டாய்

மயர் உறு வல்வினைநோய் தீர்ப்பான்கண்டாய்

மறைக்காட்டு உறையும் மணாளன்தானே.

10

249. திருஆலவாய்

திருமுறை : 4 (62 வது பதிகம்)

திருநேரிசை

இறைவர் : சொக்கலிங்கப் பெருமான் இறைவி : அங்கயற்கண்ணி, மீனாட்சி அம்மை

வேதியா வேதகீதா விண்ணவர் அண்ணா என்று என்று
ஒதியே மலர்கள் தூவி ஒருங்கி நின் கழல்கள் காணப்
பாதி ஓர் பெண்ணை வைத்தாய் படர்ச்சடை மதியம் சூடும்
ஆதியே ஆலவாயில் அப்பனே அருள்செயாயே. 1

நம்பனே நான்முகத்தாய் நாதனே ஞானமூர்த்தீ
என் பொனே ஈசர் என்று என்று ஏத்தி நான் ஏசற்று என்றும்
பின்பினே திரிந்து நாயேன் பேர்த்து இனிப் பிறவா வண்ணம்
அன்பனே ஆலவாயில் அப்பனே அருள்செயாயே. 2

ஒரு மருந்துஆகி உள்ளாய் உம்பரோடு உலகுக்கு எல்லாம்
பெரு மருந்தாகி நின்றாய் பேரமுதின சுவையாய்க்
கரு மருந்தாகி உள்ளாய் ஆளும் வல்வினைகள் தீர்க்கும்
அருமருந்து ஆலவாயில் அப்பனே அருள்செயாயே. 3

செய்ய நின் கமலபாதம் சேருமா தேவர்தேவே
மை அணி கண்டத்தானே மான்மறி மழு ஒன்று ஏந்தும்
சைவனே சால ஞானம் கற்று அறிவு இலாத நாயேன்
ஐயனே ஆலவாயில் அப்பனே அருள்செயாயே. 4

வெண்தலை கையில் ஏந்தி மிகவும் ஊர் பலி கொண்டு என்றும்
உண்டதும் இல்லை சொல்லில் உண்டது நஞ்சுதன்னைப்
பண்டு உனை நினையமாட்டாப் பளகனேன் உளம்அது ஆர்
அண்டனே ஆலவாயில் அப்பனே அருள்செயாயே. 5

எஞ்சலில் புகல் இது என்றுஎன்று ஏத்தி நான் ஏசற்று என்றும்
வஞ்சகம் ஒன்றும் இன்றி மலர் அடி காணும் வண்ணம்
நஞ்சினை மிடற்றில் வைத்த நன்பொருள் பதமே நாயேற்கு
அஞ்சல் என்று ஆலவாயில் அப்பனே அருள்செயாயே. 6

வழு இலாது உன்னை வாழ்த்தி வழிபடும் தொண்டனேன் உன்
செழு மலர்ப்பாதம் காணத் தெண்திரை நஞ்சம் உண்ட
குழகனே கோலவில்லீ கூத்தனே மாத்தாய் உள்ள
அழகனே ஆலவாயில் அப்பனே அருள் செயாயே. 7

நறுமலர் நீரும் கொண்டு நாள்தொறும் ஏத்தி வாழ்த்திச்
செறிவன சித்தம்வைத்துத் திருவடி சேரும் வண்ணம்
மறிகடல் வண்ணன் பாகா மாமறை அங்கம்ஆறும்
அறிவனே ஆலவாயில் அப்பனே அருள்செயாயே. 8

நலம் திகழ் வாயில் நூலால் சருகுஇலைப்பந்தர்செய்த
சிலந்தியை அரசுஅது ஆள அருளினாய் என்று திண்ணம்
கலந்து உடன்வந்து நின் தாள் கருதி நான் காண்பதுஆக
அலந்தனன் ஆலவாயில் அப்பனே அருள்செயாயே. 9

பொடிக்கொடு பூசிப் பொல்லாக் குரம்பையில் புந்தி ஒன்றிப்
பிடித்து நின் தாள்கள் என்றும் பிதற்றி நான் இருக்கமாட்டேன்
எடுப்பன் என்று இலங்கைக் கோன் வந்து எடுத்தலும் இருபது தோள்
அடர்த்தனே ஆலவாயில் அப்பனே அருள்செயாயே. 10

250. திருஆலவாய்

திருமுறை : 6 (19 வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

முளைத்தானை எல்லார்க்கும் முன்னே தோன்றி
முதிரும் சடைமுடிமேல் முகிழ்வெண்திங்கள்
வளைத்தானை வல்அசுரர் புரங்கள்முன்றும்
வரை சிலைமா வாசுகி மா நாணாக் கோத்துத்
துளைத் தானைச் சுடு சரத்தால் துவள நீறாத்
தூ முத்தவெண்முறுவல் உமையோடு ஆடித்
திளைத்தானைத் தென்கூடல் திரு ஆலவாய்ச்
சிவன் அடியே சிந்திக்கப்பெற்றேன் நானே. 1

விண்ணுலகின் மேலார்கள் மேலான்தன்னை
மேல் ஆடு புரம்முன்றும் பொடி செய்தானைப்
பண் நிலவு பைம்பொழில் சூழ் பழனத்தானைப்
பசும்பொன்னின் நிறத்தானைப் பால்நீற்றானை
உண் நிலவு சடைக்கற்றைக் கங்கையானைக்
கரந்து உமையோடு உடன் ஆகி இருந்தான் தன்னைத்
தெண் நிலவு தென்கூடல் திரு ஆலவாய்ச்
சிவன் அடியே சிந்திக்கப்பெற்றேன் நானே. 2

நீர்த்திரளை நீள்சடைமேல் நிறைவித்தானை
நிலம் மருவி நீர் ஓடக் கண்டான்தன்னைப்
பால் திரளைப் பயின்று ஆட வல்லான்தன்னைப்
பகைத்து எழுந்த வெங் கூற்றைப் பாய்ந்தான் தன்னைக்

கால் திரளாய் மேகத்தினுள்ளே நின்று

கடுங் குரலாய் இடிப்பானைக் கண் ஓர் நெற்றித்
தீத்திரனைத் தென்கூடல் திரு ஆலவாய்ச்

சிவன் அடியே சிந்திக்கப்பெற்றேன் நானே. 3

வானம் இது எல்லாம் உடையான்தன்னை

வரி அரவக்கச்சானை வன்பேய் சூழக்

கானம்அதில் நடம்ஆட வல்லான்தன்னைக்

கடைக்கண்ணால் மங்கையையும் நோக்கா என்மேல்

ஊனம் அதுஎல்லாம் ஒழித்தான்தன்னை

உணர்வாகி அடியேனது உள்ளே நின்ற

தேன் அமுதைத் தென்கூடல் திரு ஆலவாய்ச்

சிவன் அடியே சிந்திக்கப்பெற்றேன் நானே. 4

ஊரானை உலகுஏழாய் நின்றான்தன்னை

ஒற்றை வெண் பிறையானை உமையோடு என்றும்

பேரானைப் பிறர்க்கு என்றும் அரியான்தன்னைப்

பிணக்காட்டில் நடம்ஆடல் பேயோடு என்றும்

ஆரானை அமார்களுக்கு அமுது ஈந்தானை

அருமறையால் நான்முகனும் மாலும் போற்றும்

சீரானைத் தென்கூடல் திரு ஆலவாய்ச்

சிவன் அடியே சிந்திக்கப்பெற்றேன் நானே. 5

மூவனை மூர்த்தியை மூவா மேனி

உடையானை மூஉலகும் தானே எங்கும்

பாவனைப் பாவம் அறுப்பான் தன்னைப்

படி எழுதல் ஆகாத மங்கையோடும்

மேவனை விண்ணோர் நடுங்கக் கண்டு
விரிகடலின் நஞ்சு உண்டு அமுதம் ஈந்த
தேவனைத் தென்கூடல் திரு ஆலவாய்த்
சிவன் அடியே சிந்திக்கப்பெற்றேன் நானே. 6

துறந்தார்க்குத் தூ நெறியாய் நின்றான்தன்னைத்
துன்பம் துடைத்து ஆளவல்லான்தன்னை
இறந்தார்கள் என்பே அணிந்தான்தன்னை
எல்லி நடம்ஆட வல்லான்தன்னை
மறந்தார் மதில்முன்றும் மாய்த்தான்தன்னை
மற்று ஒரு பற்று இல்லா அடியேற்கு என்றும்
சிறந்தானைத் தென்கூடல் திரு ஆலவாய்ச்
சிவன் அடியே சிந்திக்கப்பெற்றேன் நானே. 7

வாயாணை மனத்தாணை மனத்துள் நின்ற
கருத்தாணைக் கருத்து அறிந்து முடிப்பான்தன்னைத்
தூயாணைத் தூ வெள்ளை ஏற்றான்தன்னைச்
கடர்த் திங்கள் சடையாணைத் தொடர்ந்து நின்ற என்
தாயாணைத் தவமாய தன்மையாணைத்
தலையாய தேவாதிதேவர்க்கு என்றும்
சேயாணைச் தென்கூடல் திரு ஆலவாய்ச்
சிவன் அடியே சிந்திக்கப்பெற்றேன் நானே. 8

பகைச் சுடராய்ப் பாவம் அறுப்பான்தன்னைப்
பழிஇலியாய் நஞ்சும் உண்டு அமுது ஈந்தானை
வகைச் சுடராய் வல்அசுரர் புரம் அட்டானை
வளைவுஇலியாய் எல்லார்க்கும் அருள்செய்வானை

மிகைச் சுடரை விண்ணவர்கள் மேல் அப்பாலை
 மேலாய தேவாதிதேவர்க்கு என்றும்
 திகைச் சுடரைத் தென்கூடல் திரு ஆலவாய்ச்
 சிவன் அடியே சிந்திக்கப்பெற்றேன் நானே. 9

மலையானை மா மேரு மன்னினானை
 வளர்புன்சடையானை வானோர்தங்கள்
 தலையானை என் தலையின் உச்சி என்றும்
 தாபித்து இருந்தானைத் தானே எங்கும்
 துலையாக ஒருவரையும் இல்லாதானைத்
 தோன்றாதார் மதில்மூன்றும் துவள எய்த
 சிலையானைத் தென்கூடல் திரு ஆலவாய்ச்
 சிவன் அடியே சிந்திக்கப்பெற்றேன் நானே. 10

தூர்த்தனைத் தோள் முடிபத்து இறுத்தான்தன்னைத்
 தொல் நரம்பின் இன்இசை கேட்டு அருள்செய்தானைப்
 பார்த்தனைப் பணி கண்டு பரிந்தான்தன்னைப்
 பரிந்து அவற்குப் பாசுபதம் ஈந்தான்தன்னை
 ஆத்தனை அடியேனுக்கு அன்பன்தன்னை
 அளவு இலாப் பல்ஊழி கண்டு நின்ற
 தீர்த்தனைத் தென்கூடல் திரு ஆலவாய்ச்
 சிவன் அடியே சிந்திக்கப்பெற்றேன் நானே. 11

251. திருப்புத்தூர்

திருமுறை : 6 (76வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

இறைவன் : புத்தூர், திருத்தளி நாதர்

இறைவி : சிவகாமியம்மை

புரிந்து அமரர் தொழுது ஏத்தும் புகழ் தக்கோன்காண்
போர் விடையின் பாகன்காண் புவனம்ஏழும்
விரிந்து பலஉயிர் ஆகி விளங்கினான்காண்
விரைக்கொன்றைக்கண்ணியன்காண் வேதம்நான்கும்
தெரிந்து முதல் படைத்தோனைச் சிரம் கொண்டோன்காண்
தீர்த்தன்காண் திருமால் ஓர்பாகத்தான்காண்
திருந்து வயல் புடை தழுவு திருப் புத்தூரில்
திருத்தளியான்காண் அவன் என் சிந்தையானே. 1

வார் ஆரும் முலை மங்கை பாகத் தான்காண்
மாமறைகள் ஆயவன்காண் மண்ணும் விண்ணும்
கூர் ஆர் வெந்தழுவலவனும் காற்றும் நீரும்
குலவரையும் ஆயவன்காண் கொடுநஞ்சு 'உண்ட
காராரும் கண்டன்காண் எண்தோளன்காண்
கயிலைமலைப் பொருப்பன்காண் விருப்போடு என்றும்
தேராரும் நெடுவீதித் திருப்புத்தூரில்
திருத்தளியான்காண் அவன் என் சிந்தையானே. 2

மின் காட்டும் கொடிமருங்குல் உமையாட்கு என்றும்
விருப்பவன்காண் பொருப்பு வலிச் சிலைக் கையோன்காண்
நன் பாட்டுப் புலவனாய்ச் சங்கம் ஏறி
நல் கனகக்கிழி தருமிக்கு அருளினோன்காண்

பொன் காட்டக் கடிக்கொன்றை மருங்கே நின்ற
 புனக் காந்தள் கை காட்டக் கண்டு வண்டு
 தென் காட்டும் செழும் புறவின் திருப்புத்தூரில்
 திருத்தளியான்காண் அவன் என் சிந்தையானே. 3

ஏடு ஏறு மலர்க்கமலத்து அயனும் மாலும்
 இந்திரனும் பணிந்து ஏத்த இருக்கின்றான்காண்
 தோடு ஏறும் மலர்க்கடுக்கை வன்னி மத்தம்
 துன்னிய செஞ்சடையான்காண் துகள் தீர் சங்கம்
 மாடு ஏறி முத்து ஈனும் கானல் வேலி
 மறைக்காட்டு மாமணிகாண் வளம் கொள் மேதி
 சேடு ஏறி மடுப் படியும் திருப் புத்தூரில்
 திருத்தளியான்காண் அவன் என் சிந்தையானே. 4

கரு மருவு வல்வினைநோய் காற்றினான்காண்
 கா மரு பூங் கச்சி ஏகம்பத்தான்காண்
 பெரு மருவு பேருலகில் பிணிகள் தீர்க்கும்
 பெரும்பற்றத்தண்புலியூர் மன்று ஆட்காண்
 தரு மருவு கொடைத் தடக்கை அளகைக்கோன்தன்
 சங்காதி ஆரூரில் தனி யானைகாண்
 திரு மருவு பொழில் புடை சூழ் திருப் புத்தூரில்
 திருத்தளியான்காண் அவன் என் சிந்தையானே. 5

காம்பாடு தோள் உமையாள் காண நடட்டம்
 கலந்து ஆடல் புரிந்தவன்காண் கையில் வெய்ய
 பாம்பு ஆடப் படுதலையில் பலி கொள்வோன்காண்
 பவளத்தின் பருவரை போல் படிவத்தான்காண்

தாம்பு ஆடு சின் விடையே பகடாக் கொண்ட
 சங்கரன்காண் பொங்கு அரவக்கச்சையோன்காண்
 சேம்பு ஆடு வயல் புடை சூழ் திருப்புத்தூரில்
 திருத்தளியான்காண் அவன் என் சிந்தையானே. 6

வெறி விரவு மலர்க்கொன்றை விளங்கு திங்கள்
 வன்னியொடு விரிசடைமேல் மிலைச்சினான்காண்
 பொறி விரவு கதம் நாகம் அக்கினோடு
 பூண்டவன்காண் பொரு புலித்தோல் ஆடையான்காண்
 அறிவு அரிய நுண்பொருள்கள் ஆயினான்காண்
 ஆயிரம்பேர் உடையவன்காண் அந்தண் கானல்
 செறி பொழில் சூழ் மணி மாடத் திருப்புத்தூரில்
 திருத்தளியான்காண் அவன் என் சிந்தையானே. 7

புக்கு அடைந்த வேதியற்காய்க் காலற் காய்ந்த
 புண்ணியன்காண் வெண்நகை வெள்வளையாள் அஞ்ச
 மிக்கு எதிர்ந்த கரி வெருவ உரித்தகோன்காண்
 வெண்மதியைத் தலை சேர்த்த தண்மையோன்காண்
 அக்கரும்பு பெரும் புன்னை நெருங்கு சோலை
 ஆருருக்கு அதிபதிகாண் அந்தண்தென்றல்
 திக்கு அணைந்து வரு மருங்கில் திருப் புத்தூரில்
 திருத்தளியான்காண் அவன் என் சிந்தையானே. 8

பற்றவன்காண் ஏனோர்க்கும் வானோருக்கும்
 பராபரன்காண் தக்கன்தன் வேள்வி செற்ற
 கொற்றவன்காண் கொடுஞ்சினத்தை அடங்கச் செற்று
 ஞானத்தை மேன் மிகுத்தல் கோளாக் கொண்ட

பெற்றியன்காண் பிறங்கு அருவிக் கழுக்குன்றத்து எம்
 பிஞ்ஞகன்காண் பேர் எழிலார் காமவேளைச்
 செற்றவன்காண் சீர் மருவு திருப் புத்தூரில்
 திருத்தளியான்காண் அவன் என் சிந்தையானே. 9

உரம் மதித்த சலந்தரன்தன் ஆகங்கீண்ட
 ஓர் ஆழி படைத்தவன்காண் உலகு சூழும்
 வரம் மதித்த கதிரவனைப் பல் கொண்டான்காண்
 வானவர்கோன் புயம் நெரித்த வல்லாளன்காண்
 அரம் மதித்துச் செம்பொன்னின் ஆரம் பூணா
 அணிந்தவன்காண் அலைகடல் சூழ் இலங்கை வேந்தன்
 சிரம் நெரித்த சேவடிகாண் திருப் புத்தூரில்
 திருத்தளியான்காண் அவன் என் சிந்தையானே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

252. திருஇராமேச்சுரம்

திருமுறை : 4 (61வது பதிகம்) திருநேரிசை
 இறைவன் : இராமநாதர் இறைவி : மலைவளர்காதலி பர்வதவர்த்தனி
 பாசமும் கழிக்ககில்லா அரக்கரைப் படுத்துக் தக்க
 வாசம் மிக்கலர்கள் கொண்டு மதியினால் மால் செய் கோயில்
 நேசம் மிக்கு அன்பினாலே நினைமின் நீர் நின்று நாளும்
 தேசம் மிக்கான் இருந்த திரு இராமேச்சுரம்மே. 1

முற்றின நாள்கள் என்று முடிப்பதே காரணமாய்
உற்ற வன் போர்களாலே உணர்வு இலா அரக்கர்தம்மைச்
செற்ற மால் செய்த கோயில் திரு இராமேச்சுரத்தைப்
பற்றி நீ பரவு நெஞ்சே படர்ச்சடை ஈசன்பாலே. 2

கடல்இடை மலைகள்தம்மால் அடைத்து மால் கருமம் முற்றித்
திடல்இடைச் செய்த கோயில் திரு இராமேச்சுரத்தைத்
தொடல்இடை வைத்து நாவில் சுழல்கின்றேன் தூய்மை இன்றி
உடல்இடை நின்றும் பேரா ஐவர் ஆட்டுண்டு நானே. 3

குன்றுபோல் தோள் உடைய குணம் இலா அரக்கர்தம்மைக்
கொன்று போர் ஆழி அம் மால் வேட்கையால் செய்த கோயில்
நன்றுபோல் நெஞ்சமே நீ நன்மையை அறிதியாயில்
சென்று நீ தொழுது உய்கண்டாய் திரு இராமேச்சுரம்மே. 4

வீரம் மிக்கு எயிறு காட்டி விண் உற நீண்டு அரக்கன்
கூரம் மிக்கவனைச் சென்று கொன்று உடன் கடல் படுத்துத்
தீரம் மிக்கான் இருந்த திரு இராமேச்சுரத்தைக்
கோரம் மிக்கார் தவத்தால் கூடுவார் குறிப்புஉளாரே. 5

ஆர் வலம் நம்மின் மிக்கார் என்ற அவ் அரக்கர் கூடிப்
போர் வலம் செய்து மிக்குப் பொருதவர்தம்மை வீட்டித்
தேர் வலம் செற்ற மால் செய் திரு இராமேச்சுரத்தைச்
சேர் மட நெஞ்சமே நீ செஞ்சடை எந்தைபாலே. 6

வாக்கினால் இன்பு உரைத்து வாழ்கிலார்தம்மை எல்லாம்
 போக்கினால் புடைத்து அவர்கள் உயிர்தனை உண்டு மால்தான்
 தேக்குநீர் செய்த கோயில் திரு இராமேச்சுரத்தை
 நோக்கினால் வணங்குவார்க்கு நோய்வினை நுணுகும்அன்றே. 7

பலவும் நாள் தீமை செய்து பார்தன்மேல் குழுமி வந்து
 கொலை விலார் கொடியராய அரக்கரைக் கொன்று வீழ்த்த
 சிலையினான் செய்த கோயில் திரு இராமேச்சுரத்தைத்
 தலையினால் வணங்குவார்கள் தாழ்வர் ஆம் தவம்அது ஆமே. 8

கோடி மா தவங்கள் செய்து குன்றினார் தம்மை எல்லாம்
 வீடவே சக்கரத்தால் எறிந்து பின் அன்புகொண்டு
 தேடி மால் செய்த கோயில் திரு இராமேச்சுரத்தை
 நாடி வாழ் நெஞ்சமே நீ நன்னெறி ஆகும்அன்றே. 9

வன்கண்ணர் வாள் அரக்கர் வாழ்வினை ஒன்று அறியார்
 புன்கண்ணர்ஆகி நின்று போர்கள் செய்தாரை மாட்டிச்
 செங்கண் மால் செய்த கோயில் திரு இராமேச்சுரத்தைத்
 தம் கணால் எய்த வல்லார் தாழ்வர் ஆம் தலைவன்பாலே. 10

வரைகள் ஒத்தே உயர்ந்த மணி முடி அரக்கர்கோனை
 விரைய முற்று அற ஒடுக்கி மீண்டு மால் செய்த கோயில்
 திரைகள் முத்தால் வணங்கும் திரு இராமேச்சுரத்தை
 உரைகள்பத்தால் உரைப்பார் உள்குவார் அன்பினாலே. 11

253. திருப்புவனம்

திருமுறை : 6 (18வது பதிகம்)

இறைவன் : பூவணநாதர்

திருத்தாண்டகம்

இறைவி : மின்னம்மை

வடி ஏறு திரிசூலம் தோன்றும் தோன்றும்

வளர்சடைமேல் இளமதியும் தோன்றும் தோன்றும்

கடி ஏறு கமழ்கொன்றைக்கண்ணி தோன்றும்

காதில் வெண்குழைதோடு கலந்து தோன்றும்

இடி ஏறு களிற்று உரிவைப்போர்வை தோன்றும்

எழில் திகழும் திருமுடியும் இலங்கித் தோன்றும்

பொடி ஏறு திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்

பொழில் திகழும் பூவணத்து எம் புனிதனார்க்கே. 1

ஆணாகிப் பெண்ணாய வடிவு தோன்றும்

அடியவர்கட்கு ஆரமுதம் ஆகித் தோன்றும்

ஊண் ஆகி ஊர் திரிவான் ஆகித் தோன்றும்

ஓற்றை வெண்பிறை தோன்றும் பற்றார்தம்மேல்

சேண் நாக வரைவில்லால் எரித்தல் தோன்றும்

செத்தவர்தம் எலும்பினால் செறியச் செய்த

பூண் நாணும் அரைநாணும் பொலிந்து தோன்றும்

பொழில் திகழும் பூவணத்து எம் புனிதனார்க்கே. 2

626 திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் தேவாரம்

கல்லாலின் நீழற்கலந்து தோன்றும்

கவின் மறையோர்நால்வர்க்கும் நெறிகள் அன்று
சொல்லாகச் சொல்லியவா தோன்றும் தோன்றும்

சூழ் அரவும் மான்மறியும் தோன்றும் தோன்றும்
அல்லாத காலனை முன் அடர்த்தல் தோன்றும்

ஐவகையால் நினைவார்பால் அமர்ந்து தோன்றும்
பொல்லாத புலால் எலும்பு பூணாய்த் தோன்றும்

பொழில் திகழும் பூவணத்து எம் புனிதனார்க்கே. 3

படை மலிந்த மழுவாளும் மானும் தோன்றும்

பன்னிரண்டுகண் உடைய பிள்ளை தோன்றும்

நடை மலிந்த விடையோடு கொடியும் தோன்றும்

நான்மறையின் ஒலி தோன்றும் நயனம் தோன்றும்

உடை மலிந்த கோவணமும் கீளும் தோன்றும்

ஊரல் வெண்சிரமாலை உலாவித் தோன்றும்

புடை மலிந்த பூதத்தின் பொலிவு தோன்றும்

பொழில் திகழும் பூவணத்து எம் புனிதனார்க்கே. 4

மயல் ஆகும் தன் அடியார்க்கு அருளும் தோன்றும்

மாசு இலாப் புன்சடைமேல் மதியம் தோன்றும்

இயல்பாக இடு பிச்சை ஏற்றல் தோன்றும்

இருங்கடல்நஞ்சு உண்டு இருண்ட கண்டம் தோன்றும்

கயல் பாயக் கடுங் கலுழிக் கங்கைநங்கை

ஆயிரமாம் முகத்தினொடு வானில் தோன்றும்

புயல் பாயச் சடை விரித்த பொற்புத் தோன்றும்

பொழில் திகழும் பூவணத்து எம் புனிதனார்க்கே. 5

பார் ஆழிவட்டத்தார் பரவி இட்ட

பல்மலரும் நறும்புகையும் பரந்து தோன்றும்
சீர் ஆழித் தாமரையின்மலர்கள் அன்ன
திருந்திய மா நிறத்த சேவடிகள் தோன்றும்
ஓர் ஆழித் தேர் உடைய இலங்கை வேந்தன்
உடல் துணித்த இடர் பாவம் கெடுப்பித்து அன்று
போர் ஆழி முன் ஈந்த பொற்புத் தோன்றும்
பொழில் திகழும் பூவணத்து எம் புனிதனார்க்கே. 6

தன் அடியார்க்கு அருள்புரிந்த தகவு தோன்றும்
சதுர்முகனைத் தலை அரிந்த தன்மை தோன்றும்
மின் அனைய நுண்இடையாள் பாகம் தோன்றும்
வேழத்தின்உரி விரும்பிப் போர்த்தல் தோன்றும்
துன்னிய செஞ்சடைமேல் ஓர் புனலும் பாம்பும்
தூய மா மதிஉடனே வைத்தல் தோன்றும்
பொன் அனைய திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்
பொழில் திகழும் பூவணத்து எம் புனிதனார்க்கே. 7

செறி கழலும் திருவடியும் தோன்றும் தோன்றும்
திரிபுரத்தை எரிசெய்த சிலையும் தோன்றும்
நெறிஅதனை விரித்து உரைத்த நேர்மை தோன்றும்
நெற்றிமேல் கண் தோன்றும் பெற்றம் தோன்றும்
மறுபிறவி அறுத்து அருளும் வகையும் தோன்றும்
மலைமகளும் சலமகளும் மலிந்து தோன்றும்
பொறிஅரவும் இளமதியும் பொலிந்து தோன்றும்
பொழில் திகழும் பூவணத்து எம் புனிதனார்க்கே. 8

அருப்பு ஓட்டு முலை மடவாள் பாகம் தோன்றும்
 அணி கிளரும் உரும் என்ன அடர்க்கும் கேழல்
 மருப்பு ஓட்டு மணிவயிரக்கோவை தோன்றும்
 மணம் மலிந்த நடம் தோன்றும் மணியார் வைகைத்
 திருக்கோட்டில் நின்றது ஓர் திறமும் தோன்றும்
 செக்கர்வான் ஒளி மிக்குத் திகழ்ந்த சோதிப்
 பொருப்பு ஓட்டி நின்ற திண்புயமும் தோன்றும்
 பொழில் திகழும் பூவணத்து எம் புனிதனார்க்கே. 9

ஆங்கு அணைந்த சண்டிக்கும் அருளி அன்று
 தன் முடிமேல் அலர்மாலை அளித்தல் தோன்றும்
 பாங்கு அணைந்து பணி செய்வார்க்கு அருளி அன்று
 பலபிறவி அறுத்து அருளும் பரிசு தோன்றும்
 கோங்கு அணைந்த கூவிளமும் மதமத்தமும்
 குழற்கு அணிந்த கொள்கையோடு கோலம் தோன்றும்
 பூங்கணை வேள் உரு அழித்த பொற்புத் தோன்றும்
 பொழில் திகழும் பூவணத்து எம் புனிதனார்க்கே.10

ஆர் உருவ உள்குவார் உள்ளத்துள்ளே
 அவ் உருவாய் நிற்கின்ற அருளும் தோன்றும்
 வார் உருவப் பூண் முலை நல் மங்கைதன்னை
 மகிழ்ந்து ஒருபால் வைத்து உகந்த வடிவும் தோன்றும்
 நீர்உருவக் கடல் இலங்கை அரக்கர்கோனை
 நெறுநெறுஎன அடர்த்திட்ட நிலையும் தோன்றும்
 போர் உருவக் கூற்று உதைத்த பொற்புத் தோன்றும்
 பொழில் திகழும் பூவணத்து எம் புனிதனார்க்கே.11

254. திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி

திருமுறை : 5 (81வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவன் : கொடுமுடிநாதர்

இறைவி : பண்மொழி நாயகி

சிட்டனைச் சிவனைச் செழுஞ்சோதியை

அட்டமூர்த்தியை ஆலநிழல் அமர்

பட்டனைத் திருப் பாண்டிக்கொடுமுடி

நட்டனைத் தொழ நம் வினை நாசமே.

1

பிரமன் மால் அறியாத பெருமையன்

தருமம் ஆகிய தத்துவன் எம்பிரான்

பரமனார் உறை பாண்டிக்கொடுமுடி

கருமமாகத் தொழு மட நெஞ்சமே.

2

ஊசலாள் அல்லள் ஒண் கழலாள் அல்லள்

தேசமாம் திருப் பாண்டிக்கொடுமுடி

ஈசனே எனும் இத்தனை அல்லது

பேசுமாறு அறியாள் ஒரு பேதையே.

3

தூண்டிய சுடர் போல் ஒக்கும் சோதியான்

காண்டலும் எளியான் அடியார்கட்குப்

பாண்டிக்கொடுமுடி மேய பரமனைக்

காண்டும் என்பவர்க்கு ஏதும் கருத்து ஒணான்.

4

நெருக்கி அம் முடி நின்று இசை வானவர்

இருக்கொடும் பணிந்து ஏத்த இருந்தவன்

திருக் கொடு முடி என்றலும் தீவினைக்

கருக் கெடும் இது கைகண்ட யோகமே.

5

255. திருநெல்வாயில் அரத்துறை

திருமுறை : 5 (3வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவன் : அரத்துறைநாதர், உச்சிநாதேசுவரர் இறைவி: ஆனந்தநாயகி, கனகாம்பிகை

கடவுளைக் கடலுள் எழு நஞ்சு உண்ட
உடல் உளானை ஒப்பார் இலாத எம்
அடல் உளானை அரத்துறை மேவிய
கூடர் உளானைக் கண்டீர் நாம் தொழுவதே.

1

கரும்பு ஒப்பானைக் கரும்பினில் கட்டியை
விரும்பு ஒப்பானை விண்ணோரும் அறிகிலா
அரும்பு ஒப்பானை அரத்துறை மேவிய
சுரும்பு ஒப்பானைக் கண்டீர் நாம் தொழுவதே.

2

ஏறு ஒப்பானை எல்லாஉயிர்க்கும் இறை
வேறு ஒப்பானை விண்ணோரும் அறிகிலா
ஆறு ஒப்பானை அரத்துறை மேவிய
ஊறு ஒப்பானைக் கண்டீர் நாம் தொழுவதே.

3

பரப்பு ஒப்பானைப் பகல் இருள் நன்றிலா
இரப்பு ஒப்பானை இளமதி சூடிய
அரப்பு ஒப்பானை அரத்துறை மேவிய
சுரப்பு ஒப்பானைக் கண்டீர் நாம் தொழுவதே.

4

நெய் ஒப்பானை நெய்யில் கூடர் போல்வது ஓர்
மெய் ஒப்பானை விண்ணோரும் அறிகிலார்
ஐ ஒப்பானை அரத்துறை மேவிய
கை ஒப்பானைக் கண்டீர் நாம் தொழுவதே.

5

நெதி ஒப்பானை நெதியின் கிழவனை
விதி ஒப்பானை விண்ணோரும் அறிகிலார்
அதி ஒப்பானை அரத்துறை மேவிய
கதி ஒப்பானைக் கண்டீர் நாம் தொழுவதே. 6

புனல் ஒப்பானைப் பொருந்தலர் தம்மையே
மினல் ஒப்பானை விண்ணோரும் அறிகிலார்
அனல் ஒப்பானை அரத்துறை மேவிய
கனல் ஒப்பானைக் கண்டீர் நாம் தொழுவதே. 7

பொன் ஒப்பானைப் பொன்னில் சுடர் போல்வது ஓர்
மின் ஒப்பானை விண்ணோரும் அறிகிலார்
அன் ஒப்பானை அரத்துறை மேவிய
தன் ஒப்பானைக் கண்டீர் நாம் தொழுவதே. 8

காழியானைக் கன விடை ஊரும் மெய்
வாழியானை வல்லோரும் என்ற இன்னவர்
ஆழியான் பிரமற்கும் அரத்துறை
ஊழியானைக் கண்டீர் நாம் தொழுவதே. 9

கலை ஒப்பானைக் கற்றார்க்கு ஓர் அமுதினை
மலை ஒப்பானை மணி முடி ஊன்றிய
அலை ஒப்பானை அரத்துறை மேவிய
நிலை ஒப்பானைக் கண்டீர் நாம் தொழுவதே. 10

256. திருத்தூங்கானை மாடம்

திருமுறை : 4 (109வது பதிகம்)

திருவிருத்தம்

இறைவன் : சுடர்க்கொழுந்துநாதர்,

இறைவி: கடந்தைநாயகி

பொன்னார் திருவடிக்கு ஒன்று உண்டு விண்ணப்பம் போற்றிசெய்யும்
என் ஆவி காப்பதற்கு இச்சை உண்டேல் இருங் கூற்று அகல
மின் ஆரும் மூஇலைச்சூலம் என்மேல் பொறி மேவு கொண்டல்
துன்னார் கடந்தையுள் தூங்கானைமாடச் சுடர்க்கொழுந்தே. 1

ஆவா சிறுதொண்டன் என் நினைந்தான் என்று அரும் பிணிநோய்
காவாது ஒழியின் கலக்கும் உன்மேல் பழி காதல் செய்வார்
தேவா திருவடி நீறு என்னைப் பூச செந்தாமரையின்
பூவார் கடந்தையுள் தூங்கானைமாடத்து எம் புண்ணியனே. 2

.....(3,4,5,6,7,8,9)

கடவும் திகிரி கடவாது ஒழியக் கயிலை உற்றான்
படவும் திருவிரல்ஒன்று வைத்தாய் பணிமால்வரை போல்
இடபம் பொறித்து என்னை ஏன்கொள்ளாய் இருஞ்சோலை திங்கள்
தடவும் கடந்தையுள் தூங்கானைமாடத்து எம் தத்துவனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

257. திருவதிகை வீரட்டம்

திருமுறை : 4 (1வது பதிகம்)

பண் : கொல்லி

இறைவன் : வீரட்டேசுவரர்

இறைவி : திரிபுரசுந்தரி

கூற்று ஆயினவாறு விலக்ககிலீர்

கொடுமை பலசெய்தன நான் அறியேன்
ஏற்றாய் அடிக்கே இரவும் பகலும்

பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும்
தோற்றாது என் வயிற்றின் அகம்படியே

குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆற்றேன் அடியேன் அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத்து உறை அம்மானே.

1

நெஞ்சம் உமக்கே இடமாக வைத்தேன்

நினையாது ஒருபோதும் இருந்து அறியேன்
வஞ்சம் இது ஒப்பது கண்டு அறியேன்

வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட
நஞ்சு ஆகி வந்தென்னை நலிவதனை
நணுகாமல் துரந்து கரந்தும்இடர்
அஞ்சேலும் என்னீர் அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத்து உறை அம்மானே.

2

பணிந்தாரன பாவங்கள் பாற்ற வல்லீர்

படுவெண்தலையில் பலி கொண்டு உழல்வீர்
துணிந்தே உமக்கு ஆட்செய்து வாழல் உற்றால்
சுடுகின்றது சூலை தவிர்த்து அருளீர்

பிணிந்தார் பொடி கொண்டு மெய் பூச வல்லீர்
 பெற்றம் ஏற்று உகந்தீர் சுற்றும் வெண்தலை கொண்டு
 அணிந்தீர் அடிகேள் அதிகைக் கெடில
 வீரட்டானத்து உறை அம்மானே.

3

முன்னம் அடியேன் அறியாமையினான்
 முனிந்து என்னை நலிந்து முடக்கியிடப்
 பின்னை அடியேன் உமக்கு ஆளும் பட்டேன்
 சுடுகின்றது சூலை தவிர்த்து அருளீர்
 தன்னை அடைந்தார் வினை தீர்ப்பது அன்றோ
 தலை ஆயவர் தம்கடன் ஆவது தான்
 அன்னம் நடையார் அதிகைக் கெடில
 வீரட்டானத்து உறை அம்மானே.

4

காத்து ஆள்பவர் காவல் இகழ்ந்தமையால்
 கரை நின்றவர் கண்டு கொள் என்று சொல்லி
 நீத்து ஆய கயம் புக நூக்கியிட
 நிலைக்கொள்ளும் வழித்துறை ஒன்று அறியேன்
 வார்த்தை இது ஒப்பது கேட்டு அறியேன்
 வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட
 ஆர்த்தார் புனல் ஆர் அதிகைக் கெடில
 வீரட்டானத்து உறை அம்மானே.

5

சலம் பூவொடு தூபம் மறந்து அறியேன்
 தமிழோடு இசைபாடல் மறந்து அறியேன்
 நலம்தீங்கிலும் உன்னை மறந்து அறியேன்
 உன்நாமம் என்நாவில் மறந்து அறியேன்

உலந்தார் தலையில் பலிகொண்டு உழல்வாய்
உடலுள் உறுசூலை தவிர்த்து அருளாய்
அலந்தேன் அடியேன் அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத்து உறை அம்மானே.

6

உயர்ந்தேன் மனைவாழ்க்கையும் ஒண்பொருளும்
ஒருவர் தலை காவல் இலாமையினால்
வயந்தே உமக்கு ஆட்செய்து வாழல்உற்றால்
வலிக்கின்றது சூலை தவிர்த்து அருளீர்
பயந்தே என்வயிற்றின் அகம்படியே
பறித்துப் புரட்டி அறுத்து ஈர்த்திட நான்
அயர்ந்தேன் அடியேன் அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத்து உறை அம்மானே.

7

வலித்தேன் மனைவாழ்க்கை மகிழ்ந்து அடியேன்
வஞ்சம் மனம் ஒன்றும் இலாமையினால்
சலித்தால் ஒருவர் துணை யாரும் இல்லைச்
சங்கவெண் குழைக் காதுஉடை எம்பெருமான்
கலித்தே என் வயிற்றின் அகம்படியே
கலக்கி மலக்கிட்டுக் கவர்ந்து தின்ன
அலுத்தேன் அடியேன் அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத்து உறை அம்மானே.

8

பொன்போல மிளிர்வது ஓர் மேனியினீர்
புரிபுன் சடையீர் மெலியும் பிறையீர்
துன்பே கவலை பிணி என்று இவற்றை
நணுகாமல் துரந்து கரந்தும் இஃ

என்போலிகள் உம்மை இனித் தெளியார்

அடியார் படுவது இதுவே ஆகில்

அன்பே அமையும் அதிகைக் கெடில

வீரட்டானத்து உறை அம்மானே

9

போர்த்தாய் அங்குஓர் ஆனையின் ஈருரிதோல்

புறங்காடு அரங்கா நடம்ஆட வல்லாய்

ஆர்த்தான் அரக்கன்தனை மால்வரைக் கீழ்

அடர்த்திட்டு அருள் செய்தஅது கருதாய்

வேர்த்தும் புரண்டும் விழுந்தும் எழுந்தால்

என்வேதனை ஆன விலக்கியிடாய்

ஆர்த்தார் புனல்கூழ் அதிகைக் கெடில

வீரட்டானத்து உறை அம்மானே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

258. திருவதிகை வீரட்டம்

திருமுறை : 4 (10வது பதிகம்)

பண் : காந்தாரபஞ்சமம்

முளைக்கதிர் இளம்பிறை மூழ்க வெள்ளநீர்

வளைத்து எழு சடையினர் மழலை வீணையர்

திளைத்தது ஓர் மான்மறிக் கையர் செய்யபொன்

கிளைத்துழித் தோன்றிடும் கெடிலவாணரே.

1

ஏறினர் ஏறினை ஏழை தன் ஒரு

கூறினர் கூறினர் வேதம் அங்கமும்

ஆறினர் ஆறு இடு சடையர் பக்கமும்

கீறின உடையினர் கெடிலவாணரே.

2

விடம் திகழ் கெழுதரு மிடற்றர் வெள்ளைநீறு
உடம்பு அழகு எழுதுவர் முழுதும் வெண்நிலாப்
படர்ந்து அழகு எழுதரு சடையில் பாய்புனல்
கிடந்து அழகு எழுதிய கெடிலவாணரே. 3

விழுமணி அயில்எயிற்றுஅம்பு வெய்யது ஓர்
கொழு மணி நெடுவரை கொளுவிக் கோட்டினார்
செழு மணிமிடற்றினர் செய்ய வெய்யது ஓர்
கெழு மணி அரவினர் கெடிலவாணரே. 4

குழுவினர் தொழுது எழும் அடியர்மேல் வினை
தழுவின கழுவுவர் பவளமேனியர்
மழுவினர் மான்மறிக் கையர் மங்கையைக்
கெழுவின யோகினர் கெடிலவாணரே. 5

அங்கையில் அனல் எரி ஏந்தி ஆறு எனும்
மங்கையைச் சடைஇடை மணப்பர் மால்வரை
நங்கையைப் பாகமும் நயப்பர் தென்திசைக்
கெங்கைஅது எனப்படும் கெடிலவாணரே. 6

கழிந்தவர் தலை கலன் ஏந்தி காடு உறைந்து
இழிந்தவர் ஒருவர் என்று என்க வாழ்பவர்
வழிந்து இழி மதுகரம் மிழற்ற மந்திகள்
கிழிந்த தேன் நுகர்தரும் கெடிலவாணரே. 7

கிடந்த பாம்பு அருகு கண்டு அரிவை பேதுஉறக்
கிடந்த பாம்பு அவளை ஓர் மயில் என்று ஐயுறக்
கிடந்த நீர்ச் சடைமிசைப் பிறையும் ஏங்கவே
கிடந்து தான் நகுதலைக் கெடிலவாணரே. 8

வெறி உறு விரிசடை புரள வீசி ஓர்
 பொறி உறு புலிஉரி அரையது ஆகவும்
 நெறி உறு குழல் உமை பாகம் ஆகவும்
 கிறி பட உழிதர்வர் கெடிலவாணரே.

9

பூண்ட தேர் அரக்கனைப் பொருவின் மால்வரைத்
 தூண்டு தோள் அவை பட அடர்த்த தாளினார்
 ஈண்டு நீர்க் கமலவாய் மேதி பாய்தரக்
 கீண்டு தேன் சொரிதரும் கெடிலவாணரே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

259. திருவதிகை வீரட்டம்

திருமுறை : 4 (24வது பதிகம்)

கொப்பளித்த திரு நேரிசை

இரும்பு கொப்பளித்த யானை ஈர்உரி போர்த்த ஈசன்
 கரும்பு கொப்பளித்த இன்சொல் காரிகை பாகம் ஆகச்
 சுரும்பு கொப்பளித்த கங்கைத் துவலைநீர் சடையில் ஏற்ற
 அரும்பு கொப்பளித்த சென்னி அதிகைவீரட்டனாரே.

1

கொம்பு கொப்பளித்த திங்கள் கோணல்வெண்பிறையும் குடி
 வம்பு கொப்பளித்த கொன்றை வளர்சடைமேலும் வைத்துச்
 செம்பு கொப்பளித்த மூன்றுமதில் உடன்சுருங்க வாங்கி
 அம்பு கொப்பளிக்க எய்தார் அதிகைவீரட்டனாரே.

2

விடையும் கொப்பளித்த பாதம் விண்ணவர் பரவி ஏத்தச்
 சடையும் கொப்பளித்த திங்கள் சாந்தம் வெண்ணீறு பூசி
 உடையும் கொப்பளித்த நாகம் உள்குவார் உள்ளத்து என்றும்
 அடையும் கொப்பளித்த சீரார் அதிகைவீரட்டனாரே.

3

கறையும் கொப்பளித்த கண்டர் காமவேள் உருவம் மங்க
இறையும் கொப்பளித்த கண்ணார் ஏத்துவார் இடர்கள் தீர்ப்பார்
மறையும் கொப்பளித்த நாவர் வண்டுண்டு பாடும் கொன்றை
அறையும் கொப்பளித்த சென்னி அதிகைவீரட்டனாரே. 4

நீறு கொப்பளித்த மார்பர் நிழல் திகழ் மழு ஒன்று ஏந்திக்
கூறு கொப்பளித்த கோதைக் கோல்வளை மாது ஓர் பாகம்
ஏறு கொப்பளித்த பாதம் இமையவர் பரவி ஏத்த
ஆறு கொப்பளித்த சென்னி அதிகைவீரட்டனாரே. 5

வணங்கு கொப்பளித்த பாதம் வானவர் பரவி ஏத்தப்
பிணங்கு கொப்பளித்த சென்னிச் சடை உடைப் பெருமை அண்ணல்
சுணங்கு கொப்பளித்த கொங்கைச் சுரிசுழல் பாகம்ஆக
அணங்கு கொப்பளித்த மேனி அதிகைவீரட்டனாரே. 6

சூலம் கொப்பளித்த கையர் சுடர்விடு மழுவாள் வீசி
நூலும் கொப்பளித்த மார்பில் நுண்பொறிஅரவம் சேர்த்தி
மாலும் கொப்பளித்த பாகர் வண்டு பண் பாடும் கொன்றை
ஆலம் கொப்பளித்த கண்டத்து அதிகைவீரட்டனாரே. 7

நாகம் கொப்பளித்த கையர் நால்மறைஆய பாடி
மேகம் கொப்பளித்த திங்கள் விரிசடைமேலும் வைத்துப்
பாகம் கொப்பளித்த மாதர் பண்உடன் பாடி ஆட
ஆகம் கொப்பளித்த தோளார் அதிகைவீரட்டனாரே. 8

பரவு கொப்பளித்த பாடல் பண்உடன் பத்தர் ஏத்த
விரவு கொப்பளித்த கங்கை விரிசடை மேவ வைத்து
இரவு கொப்பளித்த கண்டர் ஏத்துவார் இடர்கள் தீர்ப்பார்
அரவு கொப்பளித்த கையர் அதிகைவீரட்டனாரே. 9

தொண்டை கொப்பளித்த செவ்வாய்த் துடிஇடைப் பரவைஅல்குல்
கொண்டை கொப்பளித்த கோதைக் கோல்வளை பாகம் ஆக
வண்டு கொப்பளித்த தீம்தேன் வரிக்கயல் பருகி மாந்தக்
கெண்டை கொப்பளித்த தெண்ணீர்க் கெடில வீரட்டனாரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

260. திருவதிகை வீரட்டம்

திருமுறை : 4 (25வது பதிகம்)

திரு நேரிசை

வெண்ணிலா மதியம்தன்னை விரிசடை மேவ வைத்து
உள் நிலாப் புகுந்து நின்று அங்கு உணர்வினுக்கு உணரக்கூறி
விண்ணில் ஆர் மீயச்சூரார் வேண்டுவார் வேண்டிலார்க்கே
அண்ணியார் பெரிதும் சேயார் அதிகைவீரட்டனாரே. 1

பாடினார் மறைகள் நான்கும் பாய் இருள் புகுந்து என் உள்ளம்
கூடினார் கூடல் ஆலவாயிலார் நல்ல கொன்றை
சூடினார் சூடல் மேவிச் சூழ் சுடர் சுடலை வெண்ணீறு
ஆடினார் ஆடல் மேவி அதிகை வீரட்டனாரே. 2

ஊனையே கழிக்க வேண்டில் உணர்மின்கள் உள்ளத்துள்ளே
தேன் நைய மலர்கள் கொண்டு சிந்தையுள் சிந்திக்கின்ற
ஏனைய பலவும் ஆகி இமையவர் ஏத்த நின்று
ஆனையின் உரிவை போர்த்தார் அதிகைவீரட்டனாரே. 3

துருத்தி ஆம் குரம்பைதன்னில் தொண்ணூற்று அங்கு அறுவர் நின்று
விருத்திதான் தருக என்று வேதனை பலவும் செய்ய
வருத்தியால் வல்லவாறு வந்துவந்து அடைய நின்ற
அருத்தியார்க்கு அன்பர்போலும் அதிகைவீரட்டனாரே. 4

பத்தியால் ஏத்தி நின்று பணிபவர் நெஞ்சத்து உள்ளார்
 துத்திஐந்தலைய நாகம் சூழ் சடைமுடிமேல் வைத்து
 உத்தரமலையர் பாவைஉமையவள் நடுங்க அன்று
 அத்தியின்உரிவை போர்த்தார் அதிகைவீரட்டனாரே. 5

வரிமுரி பாடி என்றும் வல்லவாறு அடைந்தும் நெஞ்சே
 கரிஉரி மூடவல்ல கடவுளைக் காலத்தாலே
 கரிபுரிவிரிகுழலாள் துடிஇடைப் பரவை அல்குல்
 அரிவை ஓர்பாகர்போலும் அதிகைவீரட்டனாரே. 6

நீதியால் நினைசெய் நெஞ்சே நிமலனை நித்தம்ஆகப்
 பாதியாம் உமைதன்னோடும் பாகமாய் நின்ற எந்தை
 சோதியாய்ச் சுடர்விளக்காய்ச் சுண்ணவெண் நீறுஅதுஆடி
 ஆதியும் ஈறும் ஆனார் அதிகைவீரட்டனாரே. 7

எல்லியும் பகலும் எல்லாம் துஞ்சுவேற்கு ஒருவர் வந்து
 புல்லிய மனத்துக் கோயில்புக்கனர் காமன் என்னும்
 வில்லி ஐங்கணையினானை வெந்து உக நோக்கியிட்டார்
 அல்லி அம் பழன வேலி அதிகைவீரட்டனாரே. 8

ஒன்றவே உணர்திர் ஆகில் ஒங்காரத்து ஒருவன் அகும்
 வென்ற ஐம்புலன்கள்தம்மை விலக்குதற்கு உரியீர்எல்லாம்
 நன் தவ நாரணனும் நான்முகன் நாடிக் காண்குற்று
 அன்று அவர்க்கு அரியர்போலும் அதிகைவீரட்டனாரே. 9

தடக்கையால் எடுத்து வைத்துத் தடவரை குலுங்க ஆர்த்துக்
 கிடக்கையால் இடர்கள் ஒங்கக் கிளர் மணி முடிகள் சாய
 முடக்கினார் திருவிரல் தான் முருகுஅமர்கோதை பாகத்து
 அடக்கினார் என்னை ஆளும் அதிகைவீரட்டனாரே. 10

261. திருவதிகை வீரட்டம்

திருமுறை : 4 (26வது பதிகம்)

திருநேரிசை

நம்பனே எங்கள் கோவே நாதனே ஆதிமூர்த்தி
பங்கனே பரமயோகீ என்றுஎன்றே பரவி நாளும்
செம்பொனே பவளக்குன்றே திகழ் மலர்ப்பாதம் காண்பான்
அன்பனே அலந்துபோனேன் அதிகைவீரட்டனீரே. 1

பொய்யினால் மிடைந்த போர்வை புரைபுரை அழுகி வீழ்
மெய்யனராய் வாழமாட்டேன் வேண்டிற்று ஒன்று ஐவர் வேண்டார்
செய்யதாமரைகள் அன்ன சேவடிஇரண்டும் காண்பான்
ஐய நான் அலந்துபோனேன் அதிகைவீரட்டனீரே. 2

நீதியால் வாழமாட்டேன் நித்தலும் தூயேன் அல்லேன்
ஓதியும் உணரமாட்டேன் உன்னை உள் வைக்கமாட்டேன்
சோதியே சுடரே உன்தன் தூ மலர்ப்பாதம் காண்பான்
ஆதியே அலந்துபோனேன் அதிகைவீரட்டனீரே. 3

தெருளுமா தெருளமாட்டேன் தீவினைச் சுற்றம் என்னும்
பொருளுளே அழுந்தி நாளும் போவது ஓர் நெறியும் காணேன்
இருளும் மா மணிகண்டா நின் இணை அடிஇரண்டும் காண்பான்
அருளுமாறு அருளவேண்டும் அதிகைவீரட்டனீரே. 4

அஞ்சினால் இயற்றப்பட்ட ஆக்கை பெற்று அதனுள் வாழும்
அஞ்சினால் அடர்க்கப்பட்டு இங்கு உழிதரும் ஆதனேனை
அஞ்சினால் உய்க்கும் வண்ணம் காட்டினாய்க்கு அச்சம் தீர்ந்தேன்
அஞ்சினால் பொலிந்த சென்னி அதிகைவீரட்டனீரே. 5

உறு கயிறு ஊசல் போல ஒன்று விட்டு ஒன்று பற்றி
மறு கயிறு ஊசல் போல வந்துவந்து உலவும் நெஞ்சம்
பெறு கயிறு ஊசல் போலப் பிறை புல்கு சடையாய் பாதத்து
அறு கயிறு ஊசல் ஆனேன் அதிகைவீரட்டனீரே. 6

கழித்திலேன் காமவெந்நோய் காதன்மை என்னும் பாசம்
ஒழித்திலேன் ஊன்கண் நோக்கி உணர்வு எனும் இமை திறந்து
விழித்திலேன் வெளிறு தோன்ற வினை எனும் சரக்குக் கொண்டேன்
அழித்திலேன் அயர்த்துப்போனேன் அதிகைவீரட்டனீரே. 7

மன்றத்துப் புன்னை போல மரம் படு துயரம் எய்தி
ஒன்றினால் உணரமாட்டேன் உன்னை உள் வைக்கமாட்டேன்
கன்றிய காலன் வந்து கருக்குழி விழுப்பதற்கே
அன்றினான் அலமந்திட்டேன் அதிகைவீரட்டனீரே. 8

பிணி விடா ஆக்கை பெற்றேன் பெற்றம் ஒன்று ஏறுவானே
பணி விடா இடும்பை என்னும் பாசனத்து அழுந்துகின்றேன்
துணிவு இலேன் தூயன் அல்லேன் தூ மலர்ப்பாதம் காண்பான்
அணியனாய் அறிய மாட்டேன் அதிகை வீரட்டனீரே. 9

திருவினாள் கொழுநனாரும் திசைமுகம் உடைய கோவும்
இருவரும் எழுந்தும் வீழ்ந்தும் இணை அடி காணமாட்டா
ஒருவனே எம்பிரானே உன் திருப்பாதம் கண்பான்
அருவனே அருளவேண்டும் அதிகைவீரட்டனீரே. 10

262. திருவதிகை வீரட்டம்

திருமுறை : 4 (27வது பதிகம்)

திருநேரிசை

மடக்கினார் புலியின்தோலை மா மணி நாகம் கச்சா
முடக்கினார் முகிழ்வெண்திங்கள் மொய்சடைக்கற்றைதன்மேல்
தொடக்கினார் தொண்டைச் செவ்வாய்த் துடிஇடைப் பரவை அல்குல்
அடக்கினார் கெடில வேலி அதிகைவீரட்டனாரே. 1

சூடனார் கங்கையானைச் சூடிய துழனி கேட்டு அங்கு
ஊடனாள் நங்கையாளும் ஊடலை ஒழிக்க வேண்டிப்
பாடனார் சாமவேதம் பாடிய பாணியாலே
ஆடனார் கெடில வேலி அதிகைவீரட்டனாரே. 2

கொம்பினார் குழைத்த வேனல்கோமகன் கோல நீர்மை
நம்பினார் காணல் ஆகா வகையது ஓர் நடலை செய்தார்
வெம்பினார் மதில்கள் மூன்றும் வில்லிடை எரித்து வீழ்த்த
அம்பினார் கெடில வேலி அதிகைவீரட்டனாரே. 3

மறி படக் கிடந்த கையர் வளர் இள மங்கை பாகம்
செறிபடக் கிடந்த செக்கர்ச் செழு மதிக்கொழுந்து சூடிப்
பொறி படக்கிடந்த நாகம் புகை உமிழ்ந்து அழல வீக்கிக்
கிறிபட நடப்பர்போலும் கெடில வீரட்டனாரே. 4

நரி வரால் கவ்வச் சென்று நல் தசை இழந்தது ஒத்த
தெரிவரான் மால் கொள் சிந்தை தீர்ப்பது ஓர் சிந்தைசெய்வார்
வரி வரால் உகளும் தெண்ணீர்க் கழனி சூழ் பழன வேலி
அரிவரால் வயல்கள் சூழ்ந்த அதிகைவீரட்டனாரே. 5

புள் அலைத்து உண்ட ஓட்டில் உண்டு போய்ப் பலாசங்கொம்பின்
 சுள்ளலைச் சுடலை வெண்ணீறு அணிந்தவர் மணி வெள்ளற்றுத்
 துள்ளலைப் பாகன்தன்னைத் தொடர்ந்து இங்கே கிடக்கின்றேனை
 அள்ளலைக் கடப்பித்து ஆளும் அதிகைவீரட்டனாரே. 6

நீறு இட்ட நுதலர் வேலைநீலம் சேர் கண்டர் மாதர்
 கூறுஇட்ட மெய்யர் ஆகிக் கூறினார் ஆறும் நான்கும்
 கீறிட்ட திங்கள் சூடிக் கிளர்தரு சடையினுள்ளால்
 ஆறு இட்டு முடிப்பர்போலும் அதிகைவீரட்டனாரே. 7

காண்இலார் கருத்தில் வாரார் திருத்தலார் பொருத்தல் ஆகார்
 ஏண் இலார் இறப்பும் இல்லார் பிறப்பு இலார் துறக்கல் ஆகார்
 நாண்இலார்ஐவரோடும் இட்டு எனை விரவி வைத்தார்
 ஆண் அலார் பெண்ணும் அல்லார் அதிகைவீரட்டனாரே. 8

தீர்த்தமாம் மலையை நோக்கிச் செரு வலி அரக்கன் சென்று
 பேர்த்தலும் பேதை அஞ்சப் பெருவிரல்அதனை ஊன்றிச்
 சீர்த்தமா முடிகளபத்தும் சிதறுவித்து அவனை அன்று
 ஆர்த்த வாய் அலற வைத்தார் அதிகைவீரட்டனாரே. 9

திருச்சிற்றம்பலம்

263. திருவதிகை வீரட்டம்

திருமுறை : 4 (28வது பதிகம்)

திருநேரிசை

முன்பெலாம் இளையகாலம் மூர்த்தியை நினையாது ஒடிக்
கண்கண் இருமி நாளும் கருத்து அழிந்து அருத்தம் இன்றிப்
பின்பகல் உணங்கல் அட்டும் பேதைமார் போன்றேன் உள்ளம்
அன்பனாய் வாழமாட்டேன் அதிகைவீரட்டனீரே. 1

கறைப் பெருங் கண்டத்தானே காய் கதிர் நமனை அஞ்சி
நிறைப் பெருங்கடலும் கண்டேன் நீள்வரை உச்சி கண்டேன்
பிறைப் பெருஞ் சென்னியானே பிஞ்ஞகா இவைஅனைத்தும்
அறுப்பது ஓர் உபாயம் காணேன் அதிகைவீரட்டனீரே. 2

நாதனார் என்ன நாளும் நடுங்கினர் ஆகித் தங்கள்
ஏதங்கள் அறியமாட்டார் இணைஅடி தொழுதோம் என்பார்
ஆதன்ஆனவன் என்று என்கி அதிகைவீரட்டனே நின்
பாதம் நான் பரவாது ஊய்க்கும் பழவினைப் பரிசு இலேனே. 3

சுடலை சேர் சுண்ண மெய்யர் சுரும்பு உண விரிந்த கொன்றைப்
படலை சேர் அலங்கல் மார்பர் பழனம் சேர் கழனித் தெங்கின்
மடலை நீர் கிழிய ஒடி அதன்இடை மணிகள் சிந்தும்
கெடில வீரட்டம் மேய கிளர் சடைமுடியனாரே. 4

மந்திரம் உள்ளதுஆக மறிகடல் எழு நெய் ஆக
இந்திரன் வேள்வித்தீயில் எழுந்தது ஓர் கொழுந்தின் வண்ணம்
சிந்திரம் ஆக நோக்கித் தெருட்டுவார் தெருட்ட வந்து
கந்திரம் முரலும் சோலைக் கானல் அம் கெடிலத்தாரே. 5

மைஞ்ஞலம் அனைய கண்ணாள் பங்கன் மாமலையை ஓடி
மெய்ஞ் ஞரம்பு உதிரம் பில்க விசை தணிந்து அரக்கன் வீழ்ந்து
கைஞ்ஞரம்பு எழுவிக்கொண்டு காதலால் இனிது சொன்ன
கின்னரம் கேட்டு உகந்தார் கெடில வீரட்டனாரே. 6

திருச்சிற்றம்பலம்

264. திருவதிகை வீரட்டம்

திருமுறை : 4 (104வது பதிகம்)

திருவிருத்தம்

மாக இல் ஒள்வாள் போல் மறியும் மணிநீர்த் திரைத்தொகுதி
ஊசலை ஆடி அங்கு ஒண் சிறை அன்னம் உறங்கல்உற்றால்
பாசறை நீலம் பருகிய வண்டு பண் பாடல் கண்டு
வீசும் கெடில வடகரைத்தே எந்தை வீரட்டமே. 1

பைங்கால் தவளை பறை கொட்டப் பாசிலை நீர்ப் படுகர்
அம் கால் குவளை மேல் ஆவி உயிர்ப்ப அருகு உலவும்
செங்கால் குருகுஇவை சேரும் செறி கெடிலக் கரைத்தே
வெங் கால் குரு சிலை வீரன் அருள் வைத்த வீரட்டமே. 2

அம் மலர்க்கண்ணியர் அஞ்சனம் செந்துவர்வாய் இளையார்
வெம் முலைச் சாந்தம் விலை பெறு மாலை எடுத்தவர்கள்
தம் மருங்கிற்கு இரங்கார் தடந் தோள் மெலியக் குடைவார்
விம்மு புனல் கெடிலக் கரைத்தே எந்தை வீரட்டமே. 3

மீன் உடைத் தண்புனல் வீரட்டரே நும்மை வேண்டுகின்றது
யான் உடைச் சில்குறை ஒன்று உளதால் நறுந்தண்எருக்கின்
தேன் உடைக் கொன்றைச் சடை உடைக் கங்கைத் திரை தவழும்
கூன் உடைத் திங்கள் குழவி எப்போதும் குறிக்கொண்மினே. 4

ஆர் அட்டது ஏனும் இரந்து உண்டு அகம்அகவன் திரிந்து
வேர் அட்ட நிற்பித்திடுகின்றதால் விரிநீர் பரவைச்
சூர் அட்ட வேலவன் தாதையைச் சூழ வயலார் அதிகை
வீரட்டத்தானை விரும்பா வரும்பாவவேதனையே. 5

படர் பொன்சடையும் பகுவாய் அரவும் பனிமதியும்
கடலைப் பொடியும் எல்லாம் உளவே அவர் தூய தெண்ணீர்க்
கெடிலக் கரைத் திரு வீரட்டர் ஆவர் கெட்டேன் அடைந்தார்
நடலைக்கு நல் துணை ஆகும்கண்டிர் அவர் நாமங்களே. 6

காளம் கடந்தது ஓர் கண்டத்தர் ஆகிக் கண்ணார் கெடில
நாள்அங்கடிக்கு ஓர் நகரமும் மாதிற்ரு நன்கு இசைந்த
தாளங்கள் கொண்டும் குழல் கொண்டும் யாழ் கொண்டும் தாம் அங்ஙனே
வேளங்கள் கொண்டும் விசும்பு செல்வார்அவர் வீரட்டரே. 7

திருச்சிற்றம்பலம்

265. திருவதிகை வீரட்டம்

திருமுறை : 5 (53வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

கோணல் மா மதி சூடி ஓர் கோவணம்
நாண் இல் வாழ்க்கை நயந்தும் பயன் நிலை
பாணில் வீணை பயின்றவன் வீரட்டம்
காணில் அல்லது என் கண் துயில் கொள்ளுமே. 1

பண்ணினைப் பவளத்திரள் மா மணி
அண்ணலை அமரர் தொழும் ஆதியைச்
சுண்ணவெண்பொடியான் திரு வீரட்டம்
நண்ணில் அல்லது என் கண் துயில் கொள்ளுமே. 2

உற்றவர்தம் உறு நோய் களைபவர்
பெற்றம் ஏறும் பிறங்கு சடையினர்
சுற்றும் பாய் புனல் சூழ் திரு வீரட்டம்
கற்கில் அல்லது என் கண் துயில் கொள்ளுமே. 3

முற்றா வெண்மதி சூடும் முதல்வனார்
செற்றார் வாழும் திரிபுரம் தீ எழ
வில் தான் கொண்டு எயில் எய்தவர் வீரட்டம்
கற்றால் அல்லது என் கண் துயில் கொள்ளுமே. 4

பல்லாரும் பலதேவர் பணிபவர்
நல்லாரும் நயந்து ஏத்தப்படுபவன்
வில்லால் மூளையில் எய்தவன் வீரட்டம்
கல்லேன் ஆகில் என் கண் துயில் கொள்ளுமே. 5

வண்டார் கொன்றையும் மத்தம் வளர்சடைக்
கொண்டான் கோல மதியோடு அரவமும்
விண்டார் மும்மதில் எய்தவன் வீரட்டம்
கண்டால் அல்லது என் கண் துயில் கொள்ளுமே. 6

அரையார் கோவண ஆடையன் ஆறு எலாம்
திரையார் ஓண் புனல் பாய் கெடிலக் கரை
விரையார் நீற்றன் விளங்கு வீரட்டன்பால்
கரையேன் ஆகில் என் கண் துயில் கொள்ளுமே. 7

நீறு உடைத் தடந்தோள் உடை நின்மலன்
 ஆறு உடைப் புனல் பாய் கெடிலக் கரை
 ஏறு உடைக் கொடியான் திரு வீரட்டம்
 கூறில் அல்லது என் கண் துயில் கொள்ளுமே. 8

செங்கண் மால்விடை ஏறிய செல்வனார்
 பைங்கண் ஆனையின் ஈர்உரி போர்த்தவர்
 அம் கண் ஞாலம் அது ஆகிய வீரட்டம்
 கங்குல் ஆக என் கண் துயில் கொள்ளுமே. 9

பூண் நாண் ஆரம் பொருந்த உடையவர்
 நாண் நாகவ் வரைவில்லிடை அம்பினால்
 பேணார் மும்மதில் எய்தவன் வீரட்டம்
 காணேன் ஆகில் என் கண் துயில் கொள்ளுமே. 10

வரையார்ந்த வயிரத்திரள் மாணிக்கம்
 திரையார்ந்த புனல் பாய் கெடிலக் கரை
 விரையார் நீற்றன் விளங்கிய வீரட்டம்
 உரையேன் ஆகில் என் கண் துயில் கொள்ளுமே. 11

உலந்தார் வெண்தலை உண்கலன் ஆகவே
 வலம்தான் மிக்க அவ் வாள் அரக்கன்தனைச்
 சிலம்பார் சேவடி ஊன்றினான் வீரட்டம்
 புலம்பேன் ஆகில் என் கண் துயில் கொள்ளுமே. 12

266. திருவதிகை வீரட்டம்

திருமுறை : 5 (54வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

எட்டு நாண்மலர் கொண்டு அவன் சேவடி
மட்டு அலர் இடுவார் வினை மாயுமால்
கட்டித் தேன் கலந்தன்ன கெடில வீ
ரட்டனார் அடி சேருமவருக்கே.

1

நீளமா நினைந்து எண்மலர் இட்டவர்
கோள வல்வினையும் குறைவிப்பரால்
வாளம் மால் இழியும் கெடிலக் கரை
வேளி சூழ்ந்து அழகாய வீரட்டரே.

2

கள்ளின் நாண்மலர்ஓர் இரு நான்கு கொண்டு
உள்குவார் அவர் வல்வினை ஓட்டுவார்
தெள்ளு நீர் வயல் பாய் கெடிலக் கரை
வெள்ளை நீறு அணி மேனி வீரட்டரே.

3

பூங்கொத்துஆயின மூன்றொடுஓர் ஐந்து இட்டு
வாங்கி நின்றவர் வல்வினை ஓட்டுவார்
வீங்கு தண்புனல் பாய் கெடிலக் கரை
வேங்கைத்தோல் உடை ஆடை வீரட்டரே.

4

தேனப் போதுகள்மூன்றொடுஓர் ஐந்துஉடன்
தான் அப்போது இடுவார் வினை தீர்ப்பவர்
மீனத் தண்புனல் பாய் கெடிலக் கரை
வேனல் ஆனை உரித்த வீரட்டரே.

5

ஏழித் தொன் மலர் கொண்டு பணிந்தவர்
 ஊழித் தொல்வினை ஓட அகற்றுவார்
 பாழித் தண்புனல் பாய் கெடிலக் கரை
 வேழத்தின் உரி போர்த்த வீரட்டரே.

6

உரைசெய் நூல்வழி ஒண்மலர்எட்டு இடத்
 திரைகள் போல் வரு வல்வினை தீர்ப்பரால்
 வரைகள் வந்து இழியும் கெடிலக் கரை
 விரைகள் சூழ்ந்து அழகாய வீரட்டரே.

7

ஒலி வண்டு அறை ஒண்மலர் எட்டினால்
 காலை ஏத்த வினையைக் கழிப்பரால்
 ஆலி வந்து இழியும் கெடிலக் கரை
 வேலி சூழ்ந்து அழகாய வீரட்டரே.

8

தாரித்து உள்ளித் தட மலர்எட்டினால்
 பாரித்து ஏத்த வல்லார் வினை பாற்றுவார்
 மூரித் தெண்திரை பாய் கெடிலக் கரை
 வேரிச் செஞ்சடை வேய்ந்த வீரட்டரே.

9

அட்டபுட்பம்அவை கொளுமாறு கொண்டு
 அட்டமூர்த்தி அநாதிதன்பால் அணைந்து
 அட்டுமாறு செய்கிற்ப அதிகை
 வீரட்டனார் அடி சேருமவர்களே.

10

267. திருவதிகை வீரட்டம்

திருமுறை : 6 (3வது பதிகம்)

ஏழைத்திருத்தாண்டகம்

இறைவன் : வீரட்டேச்சுவரர்

இறைவி: திரிபுரசுந்தரி

வெறி விரவு கூவிளநல் தொங்கலானை

வீரட்டத்தானை வெள்ஏற்றினானைப்

பொறிஅரவினானைப் புள்ஊர்தியானைப்

பொன் நிறத்தினானைப் புகழ் தக்கானை

அறிதற்கு அரிய சீர் அம்மான் தன்னை

அதியரைய மங்கை அமர்ந்தான் தன்னை

எறி கெடிலத்தானை இறைவன் தன்னை

ஏழையேன் நான் பண்டு இகழ்ந்தவாறே. 1

வெள்ளிக்குன்று அன்ன விடையான் தன்னை

வில்வலான் வில்வட்டம் காய்ந்தான் தன்னைப்

புள்ளிவரிநாகம் பூண்டான் தன்னைப்

பொன் பிதிர்ந்தன்ன சடையான் தன்னை

வள்ளிவளைத் தோள் முதல்வன் தன்னை

வாரா உலகு அருள வல்லான் தன்னை

எள்க இடு பிச்சை ஏற்பான் தன்னை

ஏழையேன் நான் பண்டு இகழ்ந்தவாறே. 2

முந்தி உலகம் படைத்தான் தன்னை
 மூவா முதலாய மூர்த்திதன்னைச்
 சந்த வெண்திங்கள் அணிந்தான் தன்னைச்
 தவநெறிகள் சாதிக்க வல்லான் தன்னைச்
 சிந்தையில் தீர்வினையைத் தேனைப் பாலைச்
 செழுங் கெடில வீரட்டம் மேவினானை
 எந்தைபெருமானை ஈசன் தன்னை
 ஏழையேன் நான் பண்டு இகழ்ந்தவாறே. 3

மந்திரமும் மறைப்பொருளும் ஆனான் தன்னை
 மதியமும் ஞாயிறும் காற்றும் தீயும்
 அந்தரமும் அலைகடலும் ஆனான் தன்னை
 அதியரையமங்கை அமர்ந்தான் தன்னைக்
 கந்தருவம் செய்து இருவர் கழல் கைகூப்பிக்
 கடிமலர்கள் பல தூவிக் காலை மாலை
 இந்திரனும் வானவரும் தொழச் செல்வானை
 ஏழையேன் நான் பண்டு இகழ்ந்தவாறே. 4

ஒரு பிறப்பு இலான் அடியை உணர்ந்தும் காணார்
 உயர்கதிக்கு வழி தேடிப் போகமாட்டார்
 வரு பிறப்பு ஒன்று உணராது மாசு பூசி
 வழி காணாதவர் போல்வார் மனத்தன் ஆகி
 அருபிறப்பை அறுப்பிக்கும் அதிகை ஊரன்
 அம்மான் தன் அடிஇணையே அணைந்து வாழாது
 இரு பிறப்பும் வெறுவியராய் இருந்தார் சொல்கேட்டு
 ஏழையேன் நான் பண்டு இகழ்ந்தவாறே. 5

ஆறு ஏற்க வல்ல சடையான்தன்னை

அஞ்சனம் போலும் மிடற்றான்தன்னைக்

கூறு ஏற்கக் கூறு அமர வல்லான்தன்னைக்

கோல்வளைக்கை மாதரான் பாகன்தன்னை

நீறு ஏற்கப் பூசும் அகலத்தானை

நின்மலன்தன்னை நிமலன் தன்னை

ஏறு ஏற்க ஏறுமா வல்லான் தன்னை

ஏழையேன் நான் பண்டு இகழ்ந்தவாறே. 6

குண்டுஆக்கனாய் உழன்று கையில் உண்டு

குவிமுலையார் தம் முன்னே நாணம் இன்றி

உண்டி உகந்து அமணே நின்றார் சொல் கேட்டு

உடனாகி உழிதந்தேன் உணர்வு ஒன்று இன்றி

வண்டு உலவு கொன்றையம் கண்ணியானை

வானவர்கள் ஏத்தப்படுவான்தன்னை

எண்திசைக்கும் மூர்த்தியாய் நின்றான்தன்னை

ஏழையேன் நான் பண்டு இகழ்ந்தவாறே. 7

உறி முடித்த குண்டிகை தம் கையில் தூக்கி

ஊத்தைவாய்ச் சமணர்க்கு ஓர் குண்டு ஆக்கனாய்க்

கறி விரவு நெய் சோறு கையில் உண்டு

கண்டார்க்குப் பொல்லாத காட்சி ஆனேன்

மறிதிரை நீர்ப்பவ்வம் நஞ்சு உண்டான் தன்னை

மறித்து ஒரு கால் வல்வினையேன் நினைக்கமாட்டேன்

எறிகெடலநாடர் பெருமான் தன்னை

ஏழையேன் நான் பண்டு இகழ்ந்தவாறே. 8

656 திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் தேவாரம்

நிறைவார்ந்த நீர்மையாய் நின்றான் தன்னை
 நெற்றிமேல் கண் ஒன்று உடையான்தன்னை
 மறையானை மாசு ஒன்று இலா தான்தன்னை
 வானவர்மேல் மலர் அடியை வைத்தான் தன்னைக்
 கறையானைக் காதார் குழையான்தன்னைக்
 கட்டங்கம் ஏந்திய கையினானை
 இறையானை எந்தைபெருமான் தன்னை
 ஏழையேன் நான் பண்டு இகழ்ந்தவாறே. 9

தொல்லை வான் சூழ்வினைகள் சூழப் போந்து
 தூற்றியேன் ஆற்றியேன் சுடராய் நின்று
 வல்லையே இடர் தீர்த்து இங்கு அடிமைகொண்ட
 வானவர்க்கும் தானவர்க்கும் பெருமான்தன்னைக்
 கொல்லைவாய்க் குருந்து ஒசித்துக் குழலும் ஊதும்
 கோவலனும் நான்முகனும் கூடி எங்கும்
 எல்லை காண்பு அரியானை எம்மான்தன்னை
 ஏழையேன் நான் பண்டு இகழ்ந்தவாறே. 10

முலை மறைக்கப்பட்டு நீராடாப் பெண்கள்
 முறைமுறையால் நம் தெய்வம் என்று தீண்டித்
 தலை பறிக்கும் தன்மையார்கள் ஆகி நின்று
 தவமே என்று அவம் செய்து தக்கது ஓரார்
 மலை மறிக்கச்சென்ற இலங்கைக் கோனை
 மதன் அழியச் செற்ற சேவடியினானை
 இலை மறித்த கொன்றையம் தாரான்தன்னை
 ஏழையேன் நான் பண்டு இகழ்ந்தவாறே. 11

268. திருவதிகை வீரட்டம்

திருமுறை : 6 (4வது பதிகம்)

அடையாளத்திருத்தாண்டகம்

சந்திரனை மா கங்கைத் திரையால் மோதச்

சடாமகுடத்து இருத்துமே சாமவேத

கந்தருவம் விரும்புமே கபாலம் ஏந்து

கையனே மெய்யனே கனகமேனிப்

பந்து அணவு மெல்விரலாள் பாகனாமே

பசு ஏறுமே பரமயோகியாமே

ஐந்தலைய மாசுணம் கொண்டு அரையார்க்குமே

அவன் ஆகில் அதிகைவீரட்டனாமே. 1

ஏறு ஏறி ஏழ்உலகும் உழிதர்வானே

இமையவர்கள் தொழுது ஏத்த இருக்கின்றானே

பாறு ஏறு படுதலையில் பலி கொள்வானே

படஅரவம் தட மார்பில் பயில்வித்தானே

நீறு ஏறு செழும் பவளக்குன்று ஒப்பானே

நெற்றிமேல் ஒற்றைக்கண் நிறைவித்தானே

ஆறு ஏறு சடைமுடிமேல் பிறை வைத்தானே

அவன் ஆகில் அதிகைவீரட்டனாமே. 2

658 திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் தேவாரம்

முண்டத்தின் பொலிந்து இலங்கு மேனியானே
 முதல்ஆகி நடுஆகி முடிவு ஆனானே
 கண்டத்தில் வெண்மருப்பின் காரையானே
 கதம்நாகம் கொண்டு ஆடும் காட்சியானே
 பிண்டத்தின் இயற்கைக்கு ஓர் பெற்றியானே
 பெரு நிலம் நீர் தீ வளி ஆகாசம் ஆகி
 அண்டத்துக்கு அப்பாலாய் இப் பாலானே
 அவன் ஆகில் அதிகைவீரட்டனாமே. 3

செய்யனே கரியனே கண்டம் பைங்கண்
 வெள்ளயிற்று ஆடு அரவனே வினைகள் போக
 வெய்யனே தண்கொன்றை மிலைத்த சென்னிச்
 சடையனே விளங்கு மழுச் சூலம் ஏந்தும்
 கையனே காலங்கள் மூன்று ஆனானே
 கருப்புவிடில் தனிக் கொடும் பூண் காமற் காய்ந்த
 ஐயனே பருத்து உயர்ந்த ஆன்ஏற்றானே
 அவன் ஆகில் அதிகைவீரட்டனாமே. 4

பாடுமே ஒழியாமே நால்வேதமும்
 படர்ச்சடைமேல் ஒளி திகழப் பனிவெண்திங்கள்
 சூடுமே அரை திகழத் தோலும் பாம்பும்
 சுற்றுமே தொண்டைவாய் உமை ஓர்பாகம்
 கூடுமே குடமுழுவம் வீணை தாளம்
 குறுநடைய சிறு பூதம் முழக்க மாக்கூத்து
 ஆடுமே அம் தடக்கை அனல் ஏந்துமே
 அவன் ஆகில் அதிகைவீரட்டனாமே. 5

ஒழித்திடுமே உள்குவார் உள்ளத்து உள்ள
 உறு பிணியும் செறு பகையும் ஒற்றைக்கண்ணால்
 விழித்திடுமே காமனையும் பொடியாய் வீழ்
 வெள்ளப்புனல்கங்கை செஞ்சடைமேல்
 இழித்திடுமே ஏழ்உலகும் தான் ஆகுமே
 இயங்கும் திரிபுரங்கள் ஓர் அம்பினால்
 அழித்திடுமே ஆதி மா தவத்து உளானே
 அவன் ஆகில் அதிகைவீரட்டனாமே.

6

குழலோடு கொக்கரை கைத்தாளம் மொந்தை
 குறள்பூதம் முன் பாடத் தான் ஆடுமே
 கழல் ஆடு திருவிரலால் கரணம் செய்து
 கனவின்கண் திருஉருவம் தான் காட்டுமே
 எழில் ஆரும் தோள் வீசி நடம்ஆடுமே
 ஈமம் புறங்காட்டில் ஏமம்தோன்றும்
 அழல் ஆடுமே அட்டமூர்த்தி யாமே
 அவன் ஆகில் அதிகைவீரட்டனாமே.

7

மால் ஆகி மதம் மிக்க களிறுதன்னை
 வதைசெய்து மற்று அதனின் உரிவை கொண்டு
 மேலாலும் கீழாலும் தோன்றா வண்ணம்
 வெம் புலால் கை கலக்க மேய் போர்த்தானே
 கோலாலம் பட வரை நட்டு அரவு சுற்றிக்
 குரைகடலைத் திரை அலறக் கடைந்து கொண்ட
 ஆலாலம் உண்டு இருண்ட கண்டத்தானே
 அவன் ஆகில் அதிகைவீரட்டனாமே.

8

செம்பொனால் செய்து அழகு பெய்தால் போலும்
 செஞ்சடை எம்பெருமானே தெய்வம் நாளும்
 வம்பின் நாள்மலர்க் கூந்தல் உமையாள் காதல்
 மணவாளனே வலங்கை மழுவாளனே
 நம்பனே நால்மறைகள் தொழ நின்றானே
 நடுங்காதார் புரம்மூன்றும் நடுங்கச் செற்ற
 அம்பனே அண்டகோசரத்து உளானே
 அவன் ஆகில் அதிகைவீரட்டனாமே.

9

எழுந்த திரை நதித் திவலை நனைந்த திங்கள்
 இளநிலாத் திகழ்கின்ற வளர்சடையனே
 கொழும் பவளச்செங்கனிவாய்க் காமக்கோட்டி
 கொங்கை இணை அமர் பொருது கோலம் கொண்ட
 தழும்பு உளவே வரைமார்பில் வெண் நூல் உண்டே
 சாந்தமொடு சந்தனத்தின் அளறு தங்கி
 அழுந்திய செந்திருஉருவில் வெண்நீற்றானே
 அவன் ஆகில் அதிகைவீரட்டனாமே.

10

நெடியானும் நான்முகனும் நேடிக் காணா
 நீண்டானே நேர் ஒருவர் இல்லாதானே
 கொடி ஏறு கோல மாமணிகண்டனே
 கொல் வேங்கை அதளனே கோவணவனே
 பொடி ஏறு மேனியனே ஐயம் வேண்டிப்
 புவலோகம் திரியுமே புரிநூலனே
 அடியாரை அமருலகம் ஆள்விக்குமே
 அவன் ஆகில் அதிகைவீரட்டனாமே.

11

269. திருவதிகை வீரட்டம்

திருமுறை : 6 (5வது பதிகம்)

போற்றித் திருத்தாண்டகம்

எல்லாம் சிவன் என்ன நின்றாய் போற்றி
எரிகடராய் நின்ற இறைவா போற்றி
கொல்லார் மழு வாள்படையாய் போற்றி
கொல்லும் கூற்று ஒன்றை உதைத்தாய் போற்றி
கல்லாதார் காட்சிக்கு அரியாய் போற்றி
கற்றார் இடும்பை களைவாய் போற்றி
வில்லால் வியன் அரணம் எய்தாய் போற்றி
வீரட்டம் காதல் விமலா போற்றி. 1

பாட்டுக்கும் ஆட்டுக்கும் பண்பா போற்றி
பல் ஊழியாய் படைத்தாய் போற்றி
ஒட்டு அகத்தே ஊணா உகந்தாய் போற்றி
உள்குவார் உள்ளத்து உறைவாய் போற்றி
காட்டு அகத்தே ஆடல் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
கார்மேகம் அன்ன மிடற்றாய் போற்றி
ஆட்டுவது ஓர் நாகம் அசைத்தாய் போற்றி
அலைகெடில வீரட்டத்து ஆள்வாய் போற்றி. 2

முல்லை அம் கண்ணி முடியாய் போற்றி
முழுநீறு பூசிய மூர்த்தீ போற்றி
எல்லை நிறைந்த குணத்தாய் போற்றி
ஏழ் நரம்பின் ஓசை படைத்தாய் போற்றி

சில்லைச் சிரைத்தலையில் ஊணா போற்றி
 சென்றடைந்தார் தீவினைகள் தீர்ப்பாய் போற்றி
 தில்லைச் சிற்றம்பலம் மேயாய் போற்றி
 திருவீரட்டானத்து எம் செல்வா போற்றி. 3

சாம்பர் அகலத்து அணிந்தாய் போற்றி
 தவநெறிகள் சாதித்து நின்றாய் போற்றி
 கூம்பித் தொழுவார் தம் குற்றேவலைக்
 குறிக்கொண்டு இருக்கும் குழகா போற்றி
 பாம்பும் மதியும் புனலும் தம்மில்
 பகை தீர்த்து உடன்வைத்த பண்பா போற்றி
 ஆம்பல் மலர்கொண்டு அணிந்தாய் போற்றி
 அலைகெடில வீரட்டத்து ஆள்வாய் போற்றி. 4

நீறு ஏறு நீல மிடற்றாய் போற்றி
 நிழல் திகழும் வெண்மழுவாள் வைத்தாய் போற்றி
 கூறு ஏறு உமையொருபால் கொண்டாய் போற்றி
 கோள் அரவம் ஆட்டும் குழகா போற்றி
 ஆறு ஏறு சென்னி உடையாய் போற்றி
 அடியார்கட்கு ஆரமுதம் ஆனாய் போற்றி
 ஏறு ஏற என்றும் உகப்பாய் போற்றி
 இருங் கெடில வீரட்டத்து எந்தாய் போற்றி. 5

பாடுவார் பாடல் உகப்பாய் போற்றி
 பழையாற்றுப் பட்டச்சுரத்தாய் போற்றி
 வீடுவார் வீடு அருள வல்லாய் போற்றி
 வேழத்து உரி வெருவப் போர்த்தாய் போற்றி

நாடுவார் நாடற்கு அரியாய் போற்றி
 நாகம் அரைக்கு அசைத்த நம்பா போற்றி
 ஆடும் ஆன் அஞ்சும் உகப்பாய் போற்றி
 அலைகெடில வீரட்டத்து ஆள்வாய் போற்றி. 6

மண் துளங்க ஆடல் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
 மால் கடலும் மால் விசும்பும் ஆனாய் போற்றி
 விண்துளங்க மும்மதிலும் எய்தாய் போற்றி
 வேழத்து உரி மூடும் விகிர்தா போற்றி
 பண் துளங்கப் பாடல் பயின்றாய் போற்றி
 பார்முழுதும் ஆய பரமா போற்றி
 கண்துளங்கக் காமனை முன் காய்ந்தாய் போற்றி
 கார்க் கெடிலம் கொண்ட கபாலீ போற்றி. 7

வெஞ்சினவெள் ஊர்தி ஊடையாய் போற்றி
 விரிசடைமேல் வெள்ளம் படைத்தாய் போற்றி
 துஞ்சாப் பலிதேரும் தோன்றால் போற்றி
 தொழுத கை துன்பம் துடைப்பாய் போற்றி
 நஞ்சொடுங்கும் கண்டத்து நாதா போற்றி
 நால்மறை யோடு ஆறங்கம் ஆனாய் போற்றி
 அஞ்சொலாள் பாகம் அமர்ந்தாய் போற்றி
 அலைகெடில வீரட்டத்து ஆள்வாய் போற்றி. 8

சிந்தையாய் நின்ற சிவனே போற்றி
 சீபர்ப்பதம் சிந்தை செய்தாய் போற்றி
 புந்தியாய்ப் புண்டரிகத்து உள்ளாய் போற்றி
 புண்ணியனே போற்றி புனிதா போற்றி

சந்தியாய் நின்ற சதுரா போற்றி
 தத்துவனே போற்றி என் தாதாய் போற்றி
 அந்தியாய் நின்ற அரனே போற்றி
 அலைகெடில வீரட்டத்து ஆள்வாய் போற்றி. 9

முக்கணா போற்றி முதல்வா போற்றி
 முருகவேள் தன்னைப் பயந்தாய் போற்றி
 தக்கணா போற்றி தருமா போற்றி
 தத்துவனே போற்றி என் தாதாய் போற்றி
 தொக்கணா என்று இருவர் தோள் கை கூப்பத்
 துளங்காது எரிசுடராய் நின்றாய் போற்றி
 எக் கண்ணும் கண்ணிலேன் எந்தாய் போற்றி
 எனிகெடில வீரட்டத்து ஈசா போற்றி. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

270. திருவதிகை வீரட்டம்

(இறைவன் திருமுன்பு)

திருமுறை : 6 (6வது பதிகம்) திருவடித் திருத்தாண்டகம்
 அரவுஅணையான் சிந்தித்து அரற்றும் அடி
 அருமறையான் சென்னிக்கு அணியாம் அடி
 சரவணத்தான் கைதொழுது சாரும் அடி
 சார்ந்தார்கட்கு எல்லாம் சரணாம் அடி
 பரவுவார் பாவம் பறைக்கும் அடி
 பதிணைன்கணங்களும் பாடும் அடி
 திரை விரவு தென்கெடில நாடன் அடி
 திருவீரட்டானத்து எம் செல்வன் அடி.

கொடுவினையார் என்றும் குறுகா அடி
 குறைந்து அடைந்தார் ஆழாமைக் காக்கும் அடி
 படு முழுவம் பாணி பயிற்றும் அடி
 பதைத்து எழுந்த வெங் கூற்றைப் பாய்ந்த அடி
 கடு முரண் ஏறு ஊர்ந்தான் கழல்சேவடி
 கடல் வையம் காப்பான் கருதும் அடி
 நெடு மதியம் கண்ணி அணிந்தான் அடி
 நிறை கெடில வீரட்டம் நீங்கா அடி. 2

வைது எழுவார் காமம் பொய் போகா அடி
 வஞ்சவலைப்பாடு ஒன்று இல்லா அடி
 கைதொழுது நாம் ஏத்திக் காணும் அடி
 கணக்கு வழக்கைக் கடந்த அடி
 நெய் தொழுது நாம் ஏத்தி ஆட்டும் அடி
 நீள் விசும்பை ஊடு அறுத்து நின்ற அடி
 தெய்வப்புனல் கெடில நாடன் அடி
 திரு வீரட்டானத்து எம் செல்வன் அடி. 3

அரும்பித்த செஞ்ஞாயிறு ஏய்க்கும் அடி
 அழகு எழுதல் ஆகா அருள் சேவடி
 சுரும்பித்த வண்டுஇனங்கள் சூழ்ந்த அடி
 சோமனையும் காலனையும் காய்ந்த அடி
 பெரும் பித்தர் கூடிப் பிதற்றும் அடி
 பிழைத்தார் பிழைப்பு அறிய வல்ல அடி
 திருந்து நீர்த் தென் கெடில நாடன் அடி
 திரு வீரட்டானத்து எம் செல்வன் அடி. 4

ஒரு காலத்து ஒன்று ஆகி நின்ற அடி
 ஊழிதோறு ஊழி உயர்ந்த அடி
 பொரு கழலும் பல்சிலம்பும் ஆர்க்கும் அடி
 புகழ்வார் புகழ் தகைய வல்ல அடி
 இரு நிலத்தார் இன்புற்று அங்கு ஏத்தும் அடி
 இன்புற்றார் இட்ட பூ ஏறும் அடி
 திரு அதிகைத் தென்கெடிலநாடன் அடி
 திரு வீரட்டானத்து எம் செல்வன் அடி.

5

திருமகட்குச் செந்தாமரை யாம் அடி
 சிறந்தவர்க்குத் தேனாய் விளைக்கும் அடி
 பொருளவர்க்குப் பொன் உரையாய் நின்ற அடி
 புகழ்வார் புகழ் தகைய வல்ல அடி
 உருஇரண்டும் ஒன்றோடு ஒன்று ஒவ்வா அடி
 உரு என்று உணரப்படாத அடி
 திரு அதிகைத் தென்கெடிலநாடன் அடி
 திரு வீரட்டானத்து எம் செல்வன் அடி.

6

உரைமாலை எல்லாம் உடைய அடி
 உரையால் உணரப்படாத அடி
 வரைமாதை வாடாமை வைக்கும் அடி
 வானவர்கள்தாம் வணங்கி வாழ்த்தும் அடி
 அரைமாத்திரையில் அடங்கும் அடி
 அகலம் அளக்கிற்பார் இல்லா அடி
 கரை மாங் கலிக் கெடிலநாடன் அடி
 கமழ் வீரட்டானக் கபாலி அடி.

7

நறுமலராய் நாளும் மலர்ச்சேவடி

நடுவாய் உலகம் நாடாய் அடி

செறிக்கதிரும் திங்களுமாய் நின்ற அடி

தீத்திரளாய் உள்ளே திகழ்ந்த அடி

மறு மதியை மாசு கழுவும் அடி

மந்திரமும் தந்திரமும் ஆய் அடி

செறி கெடிலநாட்பெருமான் அடி

திரு வீரட்டானத்து எம் செல்வன் அடி.

8

அணியனவும் சேயனவும் அல்லா அடி

அடியார்கட்கு ஆர் அமுதமாய் அடி

பணிபவர்க்குப் பாங்கு ஆக வல்ல அடி

பற்றுஅற்றார் பற்றும் பவள அடி

மணிஅடி பொன் அடி மாண்பாம் அடி

மருந்தாய்ப் பிணி தீர்க்க வல்ல அடி

தணிபாடு தண்கெடில நாடன் அடி

தகை சார் வீரட்டத் தலைவன் அடி.

9

அம் தாமரைப்போது அலர்ந்த அடி

அரக்கனையும் ஆற்றல் அழித்த அடி

முந்துஆகி முன்னே முளைத்த அடி

முழங்கு அழலாய் நீண்ட எம் மூர்த்தி அடி

பந்து ஆடு மெல்விரலாள் பாகன் அடி

பவளத்தடவரையே போல்வான் அடி

வெந்தார் சுடலை நீறுஆடும் அடி

வீரட்டம் காதல் விமலன் அடி.

10

271. திருவதிகை வீரட்டம்

திருமுறை : 6 (7வது பதிகம்)

காப்புத் திருத்தாண்டகம்

செல்வப் புனல் கெடில வீரட்டமும்

சிற்றேமமும் பெருந் தண் குற்றாலமும்
தில்லைச் சிற்றம்பலமும் தென்கூடலும்.

தென் ஆனைக்காவும் சிராப்பள்ளியும்
நல்லூரும் தேவன்குடி மருகலும்
நல்லவர்கள் தொழுது ஏத்தும் நாரையூரும்
கல்லலகு நெடும்புருவக் கபாலம் ஏந்திக்
கட்டங்கத்தோடு உறைவார் காப்புக்களே. 1

தீர்த்தப்புனல் கெடில வீரட்டமும்

திருக் கோவல்வீரட்டம் வெண்ணெய்நல்லூர்
ஆர்த்து அருவி வீழ் சுனைநீர் அண்ணாமலை
அறையணி நல்லூரும் அரநெறியும்
ஏத்துமின்கள் நீர் ஏத்த நின்ற ஈசன்
இடைமருது இன்னம்பர் ஏகம்பமும்
கார்த் தயங்கு சோலைக் கயிலாயமும்
கண்ணுதலான் தன்னுடைய காப்புக்களே. 2

சிறையார் புனல் கெடில வீரட்டமும்

திருப் பாதிரிப்புலியூர் திரு ஆமாத்தூர்
துறையார் வன முனிகள் ஏத்த நின்ற
சோற்றுத்துறை துருத்தி நெய்த்தானமும்
அறையார் புனல் ஒழுகு காவிரி சூழ்
ஐயாற்று அமுதர் பழனம் நல்ல
கறையார் பொழில் புடை சூழ் கானப்போகும்
கழுக்குன்றும் தம்முடைய காப்புக்களே. 3

திரையார் புனல் கெடில வீரட்டமும்
 திரு ஆரூர் தேவூர் திரு நெல்லிக்கா
 உரையார் தொழ நின்ற ஒற்றியூரும்
 ஒத்தூரும் மாற்பேறும் மாந்துறையும்
 வரையார் அருவி சூழ் மா நதியும்
 மாகாளம் கேதாரம் மா மேருவும்
 கரையார் புனல் ஒழுகு காவிரீ சூழ்
 கடம்பந்துறை உறைவார் காப்புக்களே.

4

செழு நீர்ப் புனல் கெடில வீரட்டமும்
 திரிபுராந்தகம் தென்னார் தேவீச்சுரம்
 கொழு நீர் புடை சுழிக்கும் கோட்டுக்காவும்
 குடமூக்கும் கோகரணம் கோலக்காவும்
 பழி நீர்மை இல்லாப் பனங்காட்டோரும்
 பனையூர் பயற்றூர் பராய்த்துறையும்
 கழு நீர் மது விரியும் காளிங்கமும்
 கணபதீச்சுரத்தார் தம் காப்புக்களே.

5

தெய்வப் புனல் கெடில வீரட்டமும்
 செழுந் தண் பிடவூரும் சென்று நின்று
 பவ்வம் திரியும் பருப்பதமும்
 பறியலூர் வீரட்டம் பாவநாசம்
 மவ்வம் திரையும் மணிமுத்தமும்
 மறைக்காடும் வாய்மூர் வலஞ்சுழியும்
 கவ்வை வரிவண்டு பண்ணே பாடும்
 கழிப்பாலை தம்முடைய காப்புக்களே.

6

670 திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் தேவாரம்

தெண்ணீர்ப் புனல் கெடில வீரட்டமும்
 தீ சீகாழி வல்லம் திரு வேட்டியும்
 உண் நீர் ஆர் ஏடகமும் ஊறல் அம்பர்
 உறையூர் நறையூர் அரணநல்லூர்
 விண்ணார் விடையார்விளமர் வெண்ணி
 மீயச்சூர் வீழிமிழலை மிக்க
 கண்ணார் நுதலால் கரபுரமும்
 காபாலியார் அவர்தம் காப்புக்களே.

7

தெள்ளும் புனல் கெடில வீரட்டமும்
 திண்டிச்சரமும் திருப்புகலூர்
 எள்ளும் படையான் இடைத்தானமும்
 எயிச்சரமும் நல் ஏமம் கூடல்
 கொள்ளும் இலயத்தார் கோடிகாவும்
 குரங்கணில்முட்டமும் குறும்பலாவும்
 கள் அருந்தத் தெள்ளியார் உள்கி ஏத்தும்
 காரோணம் தம்முடைய காப்புக்களே.

8

சீரார் புனல் கெடில வீரட்டமும்
 திருக் காட்டுப்பள்ளிதிரு வெண்காடும்
 பாரார் பரவும் சீர்ப் பைஞ்ஞீலியும்
 பந்தணைநல்லூரும் பாகூர் நல்லம்
 நீர் ஆர் நிறை வயல் சூழ் நின்றியூரும்
 நெடுங்களமும் நெல்வெண்ணெய் நெல்வாயிலும்
 காரார் கமழ்கொன்றைத்தாரார்க்கு என்றும்
 கடலூரில் வீரட்டம் காப்புக்களே.

9

சிந்தும் புனல் கெடில வீரட்டமும்
 திரு வாஞ்சியமும் திரு நள்ளாறும்
 அம் தண்பொழில் புடை சூழ் அயோகந்தியும்
 ஆக்கூரும் ஆவூரும் ஆன்பட்டியும்
 எம்தம் பெருமாற்கு இடம் ஆவதாம்
 இடைச்சுரமும் எந்தை தலைச்சங்காடும்
 கந்தம் கமழும் கரவீரமும்
 கடம்பூர்க் கரக்கோயில் காப்புக்களே. 10

தேனார் புனல் கெடில வீரட்டமும்
 திருச் செம்பொன்பள்ளி திருப்பூவணம்
 வானோர் வணங்கும் மணஞ்சேரியும்
 மதில் உஞ்சைமாகாளம் வாரணாசி
 ஏனோர்கள் ஏத்தும் வெகுளீச்சுரம்
 இலங்கு ஆர் பருப்பதத்தோடு ஏண் ஆர் சோலைக்
 கானார் மயிலார் கருமாரியும்
 கறைமிடற்றார் தம்முடைய காப்புக்களே. 11

திரு நீர்ப் புனல் கெடிலவீரட்டமும்
 திரு அளப்பூர் தெற்கு ஏறு சித்தவடம்
 வரு நீர் வளம் பெருகு மா நிருபமும்
 மயிலாப்பில் மன்னினார் மன்னி ஏத்தும்
 பெருநீர் வளர்சடையான் பேணி நின்ற
 பிரமபுரம் சுழியல் பெண்ணாகடம்
 கருநீலவண்டு அரற்றும் காளத்தியும்
 கயிலாயம் தம்முடைய காப்புக்களே. 12

272. திருவதிகை வீரட்டம்

திருமுறை : 6 (98வது பதிகம்)

மறுமாற்றத்திருத்தாண்டகம்

நாம் ஆர்க்கும் குடி அல்லோம் நமனை அஞ்சோம்
 நரகத்தில் இடர்ப்படோம் நடலை இல்லோம்
 ஏமாப்போம் பிணி அறியோம் பணிவோம் அல்லோம்
 இன்பமே எந்நாளும் துன்பம் இல்லை
 தாம் ஆர்க்கும் குடி அல்லாத் தன்மை ஆன
 சங்கரன் நற் சங்கவெண்குழை ஓர் காதிற்
 கோமாற்கே நாம் என்றும் மீளா ஆளாய்க்
 கொய்ம்மலர்ச் சேவடி இணையே குறுகினோமே. 1

அகலிடமே இடம்ஆக ஊர்கள்தோறும்
 அட்டு உண்பார் இட்டு உண்பார் விலக்கார் ஐயம்
 புகல் இடமாம் அம்பலங்கள் பூமிதேவி
 உடன் கிடந்தால் புரட்டாள் பொய் அன்று மெய்யே
 இகல் உடைய விடை உடையான் ஏன்றுகொண்டான்
 இனி ஏதும் குறைவு இலோம் இடர்கள் தீர்ந்தோம்
 துகில் உடுத்துப் பொன் பூண்டு திரிவார் சொல்லும்
 சொல் கேட்கக் கடவோமோ துரிசு அற்றோமே. 2

வார் ஆண்ட கொங்கையர் சேர் மனையில் சேரோம்
 மாதேவா மாதேவா என்று வாழ்த்தி
 நீர் ஆண்ட புரோதாயம் ஆடப் பெற்றோம்
 நீறு அணியும் கோலமே நிகழ்ப்பெற்றோம்

கார் ஆண்ட மழை போலக் கண்ணீர் சோரக்
 கல்மனமே நல் மனமாக் கரையப் பெற்றோம்
 பார் ஆண்டு பகடு ஏறிவருவார் சொல்லும்
 பணி கேட்கக் கடவோமோ பற்று அற்றோமே. 3

உறவுஆவார் உருத்திரபல்கணத்தினோர்கள்
 உடுப்பன கோவணத்தொடு கீள்உளவாம் அன்றே
 செறுவாரும் செறமாட்டார் தீமைதானும்
 நன்மையாய்ச் சிறப்பதே பிறப்பில் செல்லோம்
 நறவு ஆர் பொன் இதழி நறுந் தாரோன் சீரார்
 நமச்சிவாயச் சொல்ல வல்லோம் நாவால்
 சுறவு ஆரும் கொடியானைப் பொடியாக் கண்ட
 சுடர்நயனச் சோதியையே தொடர்வுஉற்றோமே.4

என்றும் நாம் யாவர்க்கும் இடைவோம் அல்லோம்
 இரு நிலத்தில் எமக்கு எதிர் ஆவாரும் இல்லை
 சென்று நாம் சிறுதெய்வம் சேர்வோம் அல்லோம்
 சிவபெருமான் திருவடியே சேர்ப்பெற்றோம்
 ஒன்றினால் குறை உடையோம் அல்லோம் அன்றே
 உறு பிணியார் செறல் ஒழிந்திட்டு ஓடிப் போனார்
 பொன்றினார் தலைமாலை அணிந்த சென்னிப்
 புண்ணியனை நண்ணிய புண்ணியத்து உளோமே. 5

மூஉருவில் முதல் உருவாய் இரு நான்கு ஆன
 மூர்த்தியே என்று முப்பத்துமூவர்
 தேவர்களும் மிக்கோரும் சிறந்து வாழ்த்தும்
 செம்பவளத் திருமேனிச் சிவனே என்னும்

நா உடையார் நமை ஆள உடையார் அன்றே
நாவலந்தீவு அகத்தினுக்கு நாதர் ஆன
காவலரே ஏவி விடுத்தாரேனும்

கடவம்அல்லோம் கடுமையொடு களவு அற்றோமே. 6

நிற்பனவும் நடப்பனவும் நிலனும் நீரும்
நெருப்பினொடு காற்றாகி நெடு வானாகி
அற்பமொடு பெருமையும்மாய் அருமையாகி
அன்பு உடையார்க்கு எளிமையதாய் அளக்கல் ஆகாத்
தற்பரமாய்ச் சதாசிவமாய்த் தானும் யானும்
ஆகின்ற தன்மையனை நன்மையோடும்
பொற்பு உடைய பேசக் கூடவோம் பேயர்

பேசுவன பேசுதுமே பிழை அற்றோமே. 7

ஈசனை எவ்உலகினுக்கும் இறைவன் தன்னை
இமையவர்தம் பெருமானை எரியாய் மிக்க
தேசனைச் செம்மேனி வெண்நீற்றானைச்
சிலம்புஅரையன் பொன்பாவை நலம் செய்கின்ற
நேசனை நித்தலும் நினையப்பெற்றோம்
நின்று உண்பார் எம்மை நினையச் சொன்ன
வாசகம் எல்லாம் மறந்தோம் அன்றே
வந்தீர் ஆர் மன்னவன் ஆவான்தான் ஆரே. 8

சடை உடையான் சங்கக்குழை ஓர் காதன்
சாம்பலும் பாம்பும் அணிந்த மேனி
விடை உடையான் வேங்கை அதள் மேல்ஆடை
வெள்ளி போல் புள்ளி உழை மான்தோல் சார்ந்த

உடை உடையான் நம்மை உடையான்கண்டீர்
 உம்மோடு மற்றும் உளராய் நின்ற
 படை உடையான் பணிகேட்கும் பணியோம் அல்லோம்
 பாசம் அற வீசும் படியோம் நாமே. 9

நாவார நம்பனையே பாடப்பெற்றோம்
 நாண் அற்றார் நள்ளாமே விள்ளப்பெற்றோம்
 ஆவா என்று எமை ஆள்வான் அமரர்நாதன்
 அயனோடு மாற்கு அறிவு அரிய அனலாய் நீண்ட
 தேவாதிதேவன் சிவன் என் சிந்தை
 சேர்ந்து இருந்தான் தென்திசைக்கோன் தானே வந்து
 கோஆடிக் குற்றேவல் செய்கு என்றாலும்
 குணம் ஆகக் கொள்ளோம் எண்குணத்து உளோமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

273. பாடல்புத்திரம்

திருமுறை : 4 (2வது பதிகம்)

பண் : காந்தாரம்

சுண்ணவெண் சந்தனச்சாந்தும் சுடர்த் திங்கள் சூளாமணியும்
 வண்ண உரிவைஉடையும் வளரும் பவளநிறமும்
 அண்ணல் அரண் முரண் ஏறும் அகலம் வளாய் அரவும்
 திண்ணன் கெடிலப்புனலும் உடையார் ஒருவர்தமர் நாம்
 அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை அஞ்ச வருவதும் இல்லை. 1

பூண்டது ஓர் கேழல்எயிறும் பொன்திகழ் ஆமை புரள
நீண்ட திண்தோள் வலம் சூழ்ந்து நிலாக்கதிர் போல வெண் நூலும்
காண்தகு புள்ளின் சிறகும் கலந்த கட்டங்கக் கொடியும்
ஈண்டு கெடிலப்புனலும் உடையார் ஒருவர்தமர் நாம்
அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை அஞ்ச வருவதும் இல்லை. 2

ஓத்த வடத்து இள நாகம் உருத்திர பட்டம் இரண்டும்
முத்து வடக் கண்டிகையும் முளைத்து ஏழு மூஇலைவேலும்
சித்தவடமும் அதிகைச் சேண் உயர் வீரட்டம் சூழ்ந்து
தத்தும் கெடிலப்புனலும் உடையார் ஒருவர்தமர் நாம்
அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை அஞ்ச வருவதும் இல்லை. 3

மடமான்மறி பொன்கலையும் மழுப் பாம்பு ஒரு கையில் வீணை
குடமால் வரைய திண்தோளும் குனிசிலைக்கூத்தின் பயில்வும்
இடம் மால் தழுவிய பாகம் இரு நிலம் ஏற்ற சவடும்
தடம் ஆர் கெடிலப்புனலும் உடையார் ஒருவர்தமர் நாம்
அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை அஞ்ச வருவதும் இல்லை. 4

பலபல காமத்தர் ஆகிப் பதைத்து எழுவார் மனத்துள்ளே
கல்மலக்கிட்டுத் திரியும் கண்பதி என்னும் களிறும்
வலம் ஏந்து இரண்டுசுடரும் வான் கயிலாயமலையும்
நலமார் கெடிலப்புனலும் உடையார் ஒருவர்தமர் நாம்
அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை அஞ்ச வருவதும் இல்லை. 5

கரந்தன கொள்ளிவிளக்கும் கறங்கு துடியின் முழக்கும்
பரந்த பதினெண்கணமும் பயின்றுஅறியாதன பாட்டும்
அரங்கு இடை நூல் அறிவாளர் அறியப்படாதது ஓர் கூத்தும்
நிரந்தகெடிலப்புனலும் உடையார் ஒருவர்தமர் நாம்
அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை அஞ்ச வருவதும் இல்லை. 6

கொலைவரிவேங்கை அதளும் குவவோடு இலங்கு பொற்றோடும்
விலை பெறு சங்கக்குழையும் விலை இல் கபாலக்கலனும்
மலைமகள் கைக்கொண்ட மார்பும் மணி ஆர்ந்து இலங்கு மிடறும்
உலவு கெடிலப்புனலும் உடையார் ஒருவர்தமர் நாம்
அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை அஞ்ச வருவதும் இல்லை. 7

ஆடல் புரிந்த நிலையும் அரையில் அசைத்த அரவும்
பாடல் பயின்ற பல்பூதம் பல்ஆயிரம் கொள் கருவி
நாடற்கு அரியது ஓர் கூத்தும் நன்கு உயர்வீரட்டம் சூழ்ந்து
ஓடும் கெடிலப்புனலும் உடையார் ஒருவர்தமர் நாம்
அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை அஞ்ச வருவதும் இல்லை. 8

சூழும் அரவத்துகிலும் துகில் கிழி கோவணக்கீளும்
யாழின் மொழியவள் அஞ்ச அஞ்சாது அருவரை போன்ற
வேழம் உரித்த நிலையும் விரி பொழில் வீரட்டம் சூழ்ந்து
தாழும் கெடிலப்புனலும் உடையார் ஒருவர்தமர் நாம்
அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை அஞ்ச வருவதும் இல்லை. 9

நரம்பு எழு கைகள் பிடித்து நங்கை நடுங்க மலையை
உரங்கள் எல்லாம் கொண்டு எடுத்தான் ஒன்பதும் ஒன்றும் அலற
வரங்கள் கொடுத்து அருள்செய்வான் வளர் பொழில் வீரட்டம் சூழ்ந்து
நிரம்பு கெடிலப்புனலும் உடையார் ஒருவர்தமர் நாம்
அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை அஞ்ச வருவதும் இல்லை. 10

274. பாடல்புத்தரம்

திருமுறை : 5 (90வது பதிகம்)

தனித் திருக்குறுந்தொகை

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கு இளவேனிலும்
மூசு வண்டு அறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசன் எந்தை இணை அடி நீழலே.

1

நமச்சிவாயவே ஞானமும் கல்வியும்
நமச்சிவாயவே நான் அறி விச்சையும்
நமச்சிவாயவே நா நவின்று ஏத்துமே
நமச்சிவாயவே நன்னெறி காட்டுமே.

2

ஆளாகார் ஆளானாரை அடைந்து உய்யார்
மீளா ஆட்செய்து மெய்ம்மையுள் நிற்கிலார்
தோளாத சுரையோ தொழும்பர் செவி
வாளா மாய்ந்து மண் ஆகிக் கழிவரே.

3

நடலை வாழ்வுகொண்டு என் செய்திர் நாண் இலீர்
சுடலை சேர்வது சொல் பிரமாணமே
கடலின் நஞ்சு அமுதுஉண்டவர் கைவிட்டால்
உடலினார் கிடந்து ஊர் முனி பண்டமே.

4

பூக் கைக் கொண்டு அரன் பொன் அடி போற்றிலார்
நாக்கைக்கொண்டு அரன் நாமம் நவில்கிலார்
ஆக்கைக்கே இரை தேடி அலமந்து
காக்கைக்கே இரை ஆகிக் கழிவரே.

5

குறிகளும் அடையாளமும் கோயிலும்
நெறிகளும் அவர் நின்றது ஓர் நேர்மையும்
அறிய ஆயிரம் ஆரணம் ஒதிலும்
பொறிஇலீர் மனம் என்கொல் புகாததே. 6

வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மட நெஞ்சும்
தாழ்த்தச் சென்னியும் தந்த தலைவனைச்
சூழ்த்த மா மலர் தூவித் துதியாதே
வீழ்த்தவா வினையேன் நெடுங் காலமே. 7

எழுது பாவைநல்லார் திறம் விட்டு நான்
தொழுது போற்றி நின்றேனையும் சூழ்ந்துகொண்டு
உழுத சால்வழியே உழுவான்பொருட்டு
இழுதை நெஞ்சம் இது என் படுகின்றதே. 8

நெக்குநெக்கு நினைபவர் நெஞ்சளே
புக்கு நிற்கும் பொன்னார் சடைப் புண்ணியன்
பொக்கம் மிக்கவர் பூவும் நீரும் கண்டு
நக்கு நிற்பர் அவர்தம்மை நாணியே. 9

விறகில் தீயினன் பாலில் படு நெய் போல்
மறைய நின்றுளன் மா மணிச்சோதியான்
உறவுகோல் நட்டு உணர்வுகயிற்றினால்
முறுக வாங்கிக் கடைய முன் நிற்குமே. 10

275. திருமுதுகுன்றம்

திருமுறை : 6 (68வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

இறைவன் : பழமலைநாதர்

இறைவி : பெரியநாயகி

கருமணியைக் கனகத்தின்று ஒப்பானைக்
கருதுவார்க்கு ஆற்ற எளியான் தன்னைக்
குருமணியைக் கோள் அரவம் ஒன்று ஆட்டுவானைக்
கொல் வேங்கை அதளானைக் கோவணன்னை
அருமணியை அடைந்தவர்கட்கு அமுது ஒப்பானை
ஆன் அஞ்சும் ஆடியை நான் அபயம் புக்க
திருமணியைத் திரு முதுகுன்று உடையான் தன்னைத்
தீவினையேன் அறியாதே திகைத்தவாறே. 1

கார்ஒளிய கண்டத்து எம் கடவுள் தன்னைக்
காபாலி கட்டங்கம் ஏந்தினானைப்
பார்ஒளியை விண்ஒளியைப் பாதாளனைப்
பால்மதியம் சூடி ஓர் பண்பன்தன்னைப்
பேரொளியைப் பெண் பாகம் வைத்தான் தன்னைப்
பேணுவார்தம் வினையைப் பேணி வாங்கும்
சீர் ஒளியைத் திருமுதுகுன்று உடையான்தன்னைத்
தீவினையேன் அறியாதே திகைத்தவாறே. 2

எத்திசையும் வானவர்கள் தொழ நின்றானை
ஏறு ஊர்ந்த பெம்மானை எம்மான் என்று
பத்தனாய்ப் பணிந்தடியேன் தன்னைப் பல் நாள்
பாமாலை பாடப் பயில்வித்தானை
முத்தினை என் மணியை மாணிக்கத்தை
முளைத்து எழுந்த செம்பவளக் கொழுந்து ஒப்பானைச்
சிந்தனை என் திரு முதுகுன்று உடையான்தன்னைத்
தீவினையேன் அறியாதே திகைத்தவாறே. 3

ஊன் கருவின் ஊள் நின்ற சோதியானை
 உத்தமனைப் பத்தர் மனம் குடிகொண்டானைக்
 கான் திரிந்து காண்டபம் ஏந்தினானைக்
 கார்மேகமிடற்றானைக் கனலைக் காற்றைத்
 தான் தெரிந்து அங்கு அடியேனை ஆளாக்கொண்டு
 தன்னுடைய திருவடி என் தலைமேல் வைத்த
 தீங்கரும்பைத் திரு முதுகுன்று உடையான் தன்னைத்
 தீவினையேன் அறியாதே திகைத்தவாறே. 4

தக்கனது பெரு வேள்வி தகர்த்தான் ஆகித்
 தாமரையான் நான்முகனும் தானே ஆகி
 மிக்கது ஒரு தீவளிநர் ஆகாசமாய்
 மேல்உலகுக்கு அப்பாலாய் இப்பாலானை
 அக்கினொடு முத்தினையும் அணிந்து தொண்டர்க்கு
 அங்கு அங்கே அறுசமயம் ஆகி நின்ற
 திக்கினை என் திரு முதுகுன்று உடையான் தன்னைத்
 தீவினையேன் அறியாதே திகைத்தவாறே. 5

புகழ் ஒளியைப் புரம் எரித்த புனிதன் தன்னைப்
 பொன் பொதிந்த மேனியனைப் புராணன் தன்னை
 விழவு ஒலியும் விண் ஒலியும் ஆனான் தன்னை
 வெண்காடு மேவிய விகிர்தன் தன்னைக்
 கழல்ஒலியும் கைவளையும் ஆர்ப்பாழ்ப்பக்
 கடைதோறும் இடு பிச்சைக்கு என்று செல்லும்
 திகழ் ஒளியைத் திரு முதுகுன்று உடையான் தன்னைத்
 தீவினையேன் அறியாதே திகைத்தவாறே. 6

போர்த்து ஆனையின்உரி தோல் பொங்கப்பொங்கப்
 புலிஅதளே உடையாகத் திரிவாந்தன்னை
 காத்தானை ஐம்புலனும் புரங்கள்மூன்றும்
 காலனையும் குரைகழலால் காய்ந்தாந்தன்னை
 மாத்து ஆடிப் பத்தராய் வணங்கும் தொண்டர்
 வல்வினைவேர் அறும் வண்ணம் மருந்தும்ஆகித்
 தீர்த்தானைத் திரு முதுகுன்று உடையான் தன்னைத்
 தீவினையேன் அறியாதே திகைத்தவாறே. 7

துறவாதே யாக்கை துறந்தாந்தன்னைச்
 சோதி முழுமுதலாய் நின்றாந்தன்னைப்
 பிறவாதே எவ்உயிர்க்கும் தானே ஆகிப்
 பெண்ணினோடு ஆணுருவாய் நின்றாந்தன்னை
 மறவாதே தன் திறமே வாழ்த்தும் தொண்டர்
 மனத்து அகத்தே அனவரதம் மன்னி நின்ற
 திறலானைத் திரு முதுகுன்று உடையான் தன்னைத்
 தீவினையேன் அறியாதே திகைத்தவாறே. 8

பொன் தூணைப் புலால் நாறு கபாலம் ஏந்திச்
 புவலோகம்எல்லாம் உழிதந்தானை
 முற்றாத வெண்திங்கள்கண்ணியானை
 முழுமுதலாய் மூஉலகும் முடிவு ஒன்று இல்லாக்
 கல்தூணைக் காளத்திமலையாந்தன்னைக்
 கருதாதார் புரம்மூன்றும் எரிய அம்பால்
 செற்றானைத் திரு முதுகுன்று உடையாந்தன்னைத்
 தீவினையேன் அறியாதே திகைத்தவாறே. 9

இகழ்ந்தானை இருபதுதோள் நெரிய ஊன்றி
எழுநரம்பின் இசை பாட இனிது கேட்டுப்
புகழ்ந்தானை பூந்துருத்தி மேயான்தன்னைப்
புண்ணியனை விண்ணவர்கள் நிதியம் தன்னை
மகிழ்ந்தானை மலைமகள் ஓர்பாகம் வைத்து
வளர்மதியம் சடை வைத்து மால் ஓர்பாகம்
திகழ்ந்தானைத் திரு முதுகுன்று உடையான்தன்னைத்
தீவினையேன் அறியாதே திகைத்தவாரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

276. திருக்கோவலூர் வீரட்டம்

திருமுறை : 4 (69வது பதிகம்)

திருநேரிசை

இறைவன் : வீரட்டேசுவரர்

இறைவி : சிவானந்தவல்லி

செத்தையேன் சிதம்பன் நாயேன் செடியனேன் அழுக்கும் பாயும்
பொத்தையே போற்றி நாளும் புகல்இடம் அறியமாட்டேன்
எத்தை நான் பற்றி நிற்கேன் இருள் அற நோக்கமாட்டாக்
கொத்தையேன் செய்வது என்னே கோவல்வீரட்டனீரே. 1

தலை சுமந்து இரு கை நாற்றித் தரணிக்கே பொறைஅது ஆகி
நிலா இலா நெஞ்சம்தன்னுள் நித்தலும் ஐவர் வேண்டும்
விலைகொடுத்து அறுக்கமாட்டேன் வேண்டிற்றே வேண்டி எய்த்தேன்
குலைகள் மாங்கனிகள் சிந்தும் கோவல்வீரட்டனீரே. 2

வழித்தலைப் படவும் மாட்டேன் வைகலும் தூய்மை செய்து
பழித்திலேன் பாசம் அற்றுப் பரம நான் பரவமாட்டேன்
இழித்திலேன் பிறவிதன்னை என் நினைந்து இருக்கமாட்டேன்
கொழித்து வந்து அலைக்கும் தெண்ணீர்க்கோவல்வீரட்டனீரே. 3

சாற்றுவர் ஐவர் வந்து சந்தித்த குடிமை வேண்டிக்
காற்றுவர் கனலப் பேசிக் கண்செவிமுக்குவாயுள்
ஆற்றுவர் அலந்துபோனேன் ஆதியை அறிவு ஒன்று இன்றிக்
கூற்றுவர் வாயில் பட்டேன் கோவல்வீரட்டனீரே. 4

தடுத்திலேன் ஐவர்தம்மைத் தத்துவத்து உயர்வு நீர்மைப்
படுத்திலேன் பரப்பு நோக்கிப் பல்மலர் பாதம் முற்ற
அடுத்திலேன் சிந்தை ஆர ஆர்வலித்து அன்பு திண்ணம்
கொடுத்திலேன் கொடியவா நான் கோவல்வீரட்டனீரே. 5

மாச் செய்த குரம்பைதன்னை மண்இடை மயக்கம் எய்தும்
நாச் செய்த நாலும்ஐந்தும் நல்லன வாய்தல் வைத்துக்
காச்செய்த காயம்தன்னுள் நித்தலும் ஐவர் வந்து
கோச் செய்து குமைக்க ஆற்றேன் கோவல்வீரட்டனீரே. 6

படைகள் போல் வினைகள் வந்து பற்றி என் பக்கல்நின்றும்
விடகிலா ஆதலாலே விகிர்தனை விரும்பி ஏத்தும்
இடை இலேன் என் செய்கேன் நான் இரப்பவர்தங்கட்கு என்றும்
கொடை இலேன் கொள்வதே நான் கோவல்வீரட்டனீரே. 7

பிச்சுஇலேன் பிறவிதன்னைப் பேதையேன் பிணக்கம் என்னும்
துச்சுளே அழுந்தி வீழ்ந்து துயரமே இடும்பைதன்னுள்
அச்சனாய் ஆதிமூர்த்திக்கு அன்பனாய் வாழமாட்டாக்
கொச்சையேன் செய்வது என்னே கோவல்வீரட்டனீரே. 8

நிணத்துஇடை யாக்கை பேணி நியமம் செய்து இருக்கமாட்டேன்
மனத்துஇடை ஆட்டம் பேசி மக்களே சுற்றம் என்னும்
கணத்துஇடை ஆட்டப்பட்டுக் காதலால் உன்னைப் பேணும்
குணத்துஇடை வாழமாட்டேன் கோவல்வீரட்டனீரே. 9

விரிகடல் இலங்கைக் கோனை விரிகயிலாயத்தின்கீழ்
இருபதுதோளும் பத்துச்சிரங்களும் நெரிய ஊன்றிப்
பரவிய பாடல் கேட்டுப் படை கொடுத்து அருளிச்செய்தார்
குரவொடு கோங்கு சூழ்ந்த கோவல்வீரட்டனீரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

277. திருப்பாதிரிப்புலியூர்

திருமுறை : 4 (94வது பதிகம்)

திருவிருத்தம்

இறைவர் : தோன்றாத்துணைநாதர்
(பாடலேசுவரர்)

இறைவி : தோகைநாயகி
(பெரியநாயகி அம்மை)

ஈன்றாளுமாய் எனக்கு எந்தையுமாய் உடன்தோன்றினராய்
மூன்றாய் உலகம் படைத்து உகந்தான் மனத்துள் இருக்க
ஏன்றான் இமையவர்க்கு அன்பன் திருப் பாதிரிப்புலியூர்த்
தோன்றாத் துணையாய் இருந்தனன் தன் அடியோங்களுக்கே. 1

பற்றாய் நினைந்திடு எப்போதும் நெஞ்சே இந்தப் பாரை முற்றும்
சுற்றாய் அலைகடல் மூடினும் கண்டேன் புகல் நமக்கு
உற்றான் உமையவட்கு அன்பன் திருப் பாதிரிப்புலியூர்
முற்றா முளைமதிக்கண்ணியினான்தன் மொய்கழலே. 2

விடையான் விரும்பி என் உள்ளத்து இருந்தான் இனி நமக்கு இங்குல
அடையா அவலம் அருவினை சாரா நமனை அஞ்சோம்
புடையார் கமலத்து அயன் போல்பவர் பாதிரிப்புலியூர்
உடையான் அடியர் அடி அடியோங்கட்கு அரியது உண்டே. 3

மாயம்எல்லாம் முற்ற விட்டு இருள் நீங்க மலைமகட்கே
நேயம் நிலாவ இருந்தான் அவன்தன் திருவடிக்
தேயம்எல்லாம் நின்று இறைஞ்சும் திருப்பாதிரிப்புலியூர்
மேய நல்லான் மலர்ப்பாதம் என் சிந்தையுள் நின்றனவே. 4

வைத்த பொருள் நமக்க ஆம் என்று சொல்லி மனத்து அடைத்துச்
சித்தம் ஒருக்கிச் சிவாயநம என்று இருக்கின்அல்லால்
மொய்த்த கதிர் மதி போல்வார் அவர் பாதிரிப்புலியூர்
அத்தன் அருள் பெறல் ஆமோ அறிவு இலாப் பேதைநெஞ்சே. 5

கருவாய்க் கிடந்து உன் கழலே நினையும் கருத்து உடையேன்
உருவாய்த் தெரிந்து உன்தன் நாமம் பயின்றேன் உனது அருளால்
திருவாய்ப் பொலியச் சிவாயநம என்று நீறு அணிந்தேன்
தருவாய் சிவகதி நீ பாதிரிப்புலியூர் அரணே. 6

எண்ணாது அமரர் இரக்கப் பரவையுள் நஞ்சும் உண்டாய்
திண்ணார் அசுரர் திரிபுரம் தீ எழச் செற்றவனே
பண்ணார்ந்து அமைந்த பொருட்கள் பயில் பாதிரிப்புலியூர்
கண்ணார் நுதலாய் கழல் நம் கருத்தில் உடையனவே. 7

புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா உன் அடி என் மனத்தே
வழுவாது இருக்க வரம் தரவேண்டும் இவ் வையகத்தே
தொழுவார்க்கு இரங்கி இருந்து அருள்செய் பாதிரிப்புலியூர்ச்
செழுநீர்ப் புனல் கங்கை செஞ்சடைமேல் வைத்த நீ வண்ணனே. 8

மண் பாதலம் புக்கு மால்கடல் மூடி மற்று ஏழ்உலகும்
விண்பால் திசை கெட்டு இருசுடர் வீழினும் அஞ்சல் நெஞ்சே
திண்பால் நமக்கு ஒன்று கண்டோம் திருப் பாதிரிப்புலியூர்க்
கண் பாவும் நெற்றிக் கடவுள்கடரான் கழல் இணையே. 9

திருந்தா அமணர்தம் தீநெறிப் பட்டுத் திகைத்து முத்தி
தரும் தாள்இணைக்கே சரணம் புகுந்தேன் வரை எடுத்த
பொருந்தா அரக்கன் உடல் நெரித்தாய் பாதிரிப்புலியூர்ந்
இருந்தாய் அடியேன் இனிப் பிறவாமல் வந்து ஏனறுகொள்ளே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

278. திருமுண்டீச்சரம்

திருமுறை : 6 (85 வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

இறைவர் : முண்டீசுவரர், சிவலோகநாதர்

இறைவி : செல்வநாயகி, காளார்குழலி

ஆர்த்தான்காண் அழல்நாகம் அரைக்கு நாணா
அடியவர்கட்கு அன்பன்காண் ஆனைத்தோலைப்
போர்த்தான்காண் புரிசடைமேல் புனல் ஏற்றான்காண்
புறங்காட்டில் ஆடல் புரிந்தான் தான்காண்
காத்தான்காண் உலகுஏழும் கலங்கா வண்ணம்
கனைகடல்வாய் நஞ்சு அதனைக் கண்டத்துள்ளே
சேர்த்தான்காண் திரு முண்டீச்சரத்து மேய
சிவலோகன்காண் அவன் என் சிந்தையானே. 1

கருத்தன்காண் கமலத்தோன் தலையில் ஒன்றைக்
காய்ந்தான் காண் பாய்ந்த நீர் பரந்த சென்னி
ஒருத்தன்காண் உமையவள் ஓர்பாகத்தான்காண்
ஓர் உருவின் மூஉருவாய் ஒன்றாய் நின்ற
விருத்தன்காண் விண்ணவர்க்கும் மேல் ஆனான்காண்
மெய் அடியார் உள்ளத்தே விரும்பி நின்ற
திருத்தன்காண் திரு முண்டீச்சரத்து மேய
சிவலோகன்காண் அவன் என் சிந்தையானே. 2

நம்பன்காண் நரை விடை ஒன்று ஏறினான்காண்
 நாதன்காண் கீதத்தை நவிறறினான்காண்
 இன்பன்காண் இமையா முக்கண்ணினான்காண்
 ஏசற்று மனம் உருகும் அடியார் தங்கட்கு
 அன்பன்காண் ஆர் அழல் அது ஆடினான்காண்
 அவன் இவன் என்று யாவர்க்கும் அறிய ஒண்ணாச்
 செம்பொன்காண் திரு முண்டீச்சரத்து மேய
 சிவலோகன்காண் அவன் என் சிந்தையானே. 3

மூவன்காண் மூவர்க்கும் முதல் ஆனான்காண்
 முன்னுமாய்ப் பின்னுமாய் முடிவு ஆனான்காண்
 காவன்காண் உலகுக்கு ஓர் கண் ஆனான்காண்
 கங்காளன்காண் கயிலைமலையினான்காண்
 ஆவல் காண் ஆகத்து அஞ்ச ஆடினான்காண்
 ஆர் அழலாய் அயற்கு அரிக்கும் அறிய ஒண்ணாத்
 தேவன்காண் திரு முண்டீச்சரத்து மேய
 சிவலோகன்காண் அவன் என் சிந்தையானே. 4

கானவன்காண் கானவனாய்ப் பொருதான் தான்காண்
 கனல் ஆட வல்லான்காண் கையில் ஏந்தும்
 மானவன்காண் மறைநான்கும் ஆயினான்காண்
 வல் ஏறுஒன்று அது ஏற வல்லான் தான்காண்
 ஊனவன்காண் உலகத்துக்கு உயிர் ஆனான்காண்
 உரை அவன்காண் உணர்வு அவன்காண் உணர்ந்தார்க்கு என்றும்
 தேன் அவன்காண் திரு முண்டீச்சரத்து மேய
 சிவலோகன்காண் அவன் என் சிந்தையானே. 5

உற்றவன்காண் உறவுஎல்லாம் ஆவான் தான்காண்
 ஒழிவு அற நின்று எங்கும் உலப்புஇலான்காண்
 புற்று அரவே ஆடையுமாய்ப் பூணும் ஆகிப்
 புறங்காட்டில் எரிஆடல் புரிந்தான் தான்காண்
 நல் தவன்காண் அடி அடைந்த மாணிக்காக
 நணுகியது ஓர் பெருங் கூற்றைச் சேவடியினால்
 செற்றவன்காண் திருமுண்டச்சரத்து மேய
 சிவலோகன்காண் அவன் என் சிந்தையானே. 6

உதைத்தவன்காண் உணராத தக்கன் வேள்வி
 உருண்டு ஓடத் தொடர்ந்து அருக்கன் பல்லை எல்லாம்
 தகர்த்தவன்காண் தக்கன்தன் தலையைச் செற்ற
 தலைவன்காண் மலைமகளாம் உமையைச் சால
 மதிப்பு ஒழிந்த வல் அமரர் மாண்டார் வேள்வி
 வந்து அவி உண்டவரோடும் அதனை எல்லாம்
 சிதைத்தவன்காண் திரு முண்டச்சரத்து மேய
 சிவலோகன்காண் அவன் என் சிந்தையானே. 7

உரிந்த உடையார் துவரால் உடம்பை மூடி
 உழிதரும் அவ் ஊமர் அவர் உணரா வண்ணம்
 பரிந்தவன்காண் பனிவரைமீப் பண்டம்எல்லாம்
 பறித்து உடனேநிரந்துவரு பாய் நீர்ப்பெண்ணை
 நிரைந்து வரும் இருகரையும் தடவா ஓடி
 நின்மலனை வலம்கொண்டு நீள நோக்கித்
 திரிந்து உலவு திரு முண்டச்சரத்து மேய
 சிவலோகன்காண் அவன்என் சிந்தையானே. 8

அறுத்தவன்காண் அடியவர்கள் அல்லல்எல்லாம்

அரும்பொருளாய் நின்றவன்காண் அனங்கன் ஆகம்
மறுத்தவன்காண் மலைதன்னை மதியாது ஓடி

மலைமகள் தன் மனம் நடுங்க வானோர் அஞ்சக்
கறுத்தவனாய்க் கயிலாயம் எடுத்தோன் கையும்

கதிர் முடியும் கண்ணும் பிதுங்கி ஓடச்
செறுத்தவன்காண் திரு முண்டீச்சரத்து மேய

சிவலோகன்காண் அவன் என் சிந்தையானே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

279. திரு ஆமாத்தூர்

திருமுறை : 5 (44 வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவர் : அழகிய நாதர்

இறைவி : அழகிய நாயகி

மா மாத்து ஆகிய மால் அயன் மால்கொடு
தாமாத் தேடியும் காண்கிலர் தாள் முடி
ஆமாத்தூர் அரனே அருளாய் என்றுஎன்று
ஏமாப்பு எய்திக் கண்டார் இறையானையே. 1

சந்தியானைச் சமாதி செய்வார்தங்கள்
புந்தியானைப் புத்தேளிர் தொழப்படும்
அந்தியானை ஆமாத்தூர் அழகனைச்
சிந்தியாதவர் தீவினையாளரே. 2

காமாத்தம் எனும் கார்வலைப் பட்டு நான்
 போம் ஆத்தை அறியாது புலம்புவேன்
 ஆமாத்தூர் அரனே என்று அழைத்தலும்
 தேமாத்தீம்கனி போல தித்திக்குமே. 3

பஞ்சபூதவலையில் படுவதற்கு
 அஞ்சி நானும் ஆமாத்தூர் அழகனை
 நெஞ்சினால் நினைந்தேன் நினைவு எய்தலும்
 வஞ்ச ஆறுகள் வற்றின காண்மினே. 4

குரா மன்னும் குழலாள் ஒருகூறனார்
 அரா மன்னும் சடையான் திரு ஆமாத்தூர்
 இராமனும் வழிபாடுசெய் ஈசனை
 நிராமயன்தனை நாளும் நினைமினே. 5

பித்தனைப் பெருந்தேவர் தொழப்படும்
 அத்தனை அணி ஆமாத்தூர் மேவிய
 முத்தினை அடியேன் உள் முயறலும்
 பத்திவெள்ளம் பரந்தது காண்மினே. 6

நீற்றினார் திரு மேனியன் நேரிழை
 கூற்றினான் குழல் கோலச் சடையிலோர்
 ஆற்றினான் அணி ஆமாத்தூர் மேவிய
 ஏற்றினான் எமை ஆள்உடை ஈசனே. 7

பண்ணில் பாடல்கள் பத்திசெய் வித்தகர்க்கு
 அண்ணித்து ஆகும் அமுதினை ஆமாத்தூர்
 சண்ணிப்பானைத் தமார்க்கு அணித்து ஆயது ஓர்
 கண்ணில் பாவை அன்னான் அவன் காண்மினே. 8

குண்டர் பீலிகள் கொள்ளும் குணம் இலா
மிண்டரோடு எனை வேறுபடுத்து உய்யக்
கொண்ட நாதன் குளிர் புனல் வீரட்டத்து
அண்டனார் இடம் ஆமாத்தூர் காண்மினே.

9

வானம் சாடும் மதி அரவத்தொடு
தான் அஞ்சாது உடன்வைத்த சடையிடைத்
தேன் அஞ்ச ஆடிய தெங்கு இளநீரொடும்
ஆன் அஞ்ச ஆடிய ஆமாத்தூர் ஐயனே.

10

விடலையாய் விலங்கல் எடுத்தான் முடி
அடர ஓர்விரல் ஊன்றிய ஆமாத்தூர்
இடம் அதாக் கொண்ட ஈசனுக்கு என் உளம்
இடம் அதாக் கொண்டு இன்புற்று இருப்பனே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

280. திரு ஆமாத்தூர்

திருமுறை : 6 (9 வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

இறைவர் : அழகியநாதர்

இறைவி : அழகிய நாயகி

வண்ணங்கள் தாம் பாடி வந்து நின்று

வலி செய்து வளை கவர்ந்தார் வகையால் நம்மைக்

கண் அம்பால் நின்று எய்து கனலப் பேசிக்

கடியது ஓர் விடை ஏறி காபாலியார்

சுண்ணங்கள் தாம் கொண்டு துதையப் பூசித்

தோல் உடுத்து நூல் பூண்டு தோன்றத்தோன்ற

அண்ணலார் போகின்றார் வந்து காணீர்

அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐயனாரே.

1

வெந்தார் வெண்பொடிப் பூசி வெள்ளைமாலை

விரிசடைமேல் தாம் சூடி வீணை ஏந்திக்

கந்தாரம் தாம் முரலாப் போகாநிற்கக்

கறை சேர் மணிமிடற்றீர் ஊர் ஏது என்றேன்

நொந்தார் போல் வந்து எனது இல்லே புக்கு

நுடங்கு ஏர் இடை மடவாய் நம் ஊர் கேட்கில்

அம் தாமரைமலர்மேல் அளி வண்டு யாழ்செய்

ஆமாத்தூர் என்று அடிகள் போயினாரே. 2

கட்டங்கம் தாம் ஒன்று கையில் ஏந்திக்

கடிய விடை ஏறிக் காபாலியார்

இட்டங்கள் தாம் பேசி இல்லே புக்கு

இடும் பலியும் இடக் கொள்ளார் போவார் அல்லர்

பட்டிமையும் படிறுமே பேசா நின்றார்

பார்ப்பாரைப் பரிசு அழிப்பார் போல்கின்றார் தாம்

அட்டிய சில்பலியும் கொள்ளார் விள்ளார்

அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐயனாரே. 3

பசைந்த பலபூதத்தர் பாடல் ஆடல்

படநாகக்கச்சையர் பிச்சைக்கு என்று அங்கு

இசைந்தது ஓர் இயல்பினர் எரியின் மேனி

இமையா முக்கண்ணினர் நால்வேதத்தர்

பிசைந்த திருநீற்றினர் பெண் ஓர்பாகம்

பிரிவு அறியாப் பிஞ்ஞகனார் தெண்ணீர்க் கங்கை

அசைந்த திருமுடியர் அங்கைத் தீயர்

அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐயனாரே. 4

உருள் உடைய தேர் புரவியோடும் யானை
 ஒன்றாலும் குறைவு இல்லை ஊர்தி வெள்ளுறு
 இருள் உடைய கண்டத்தர் செந்தீவண்ணர்
 இமையவர்கள் தொழுது ஏத்தும் இறைவனார் தாம்
 பொருள் உடையர் அல்லர் இலரும் அல்லர்
 புலித்தோல் உடைஆகப் பூதம் சூழ
 அருள் உடைய அம் கோதை மாலை மார்பர்
 அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐயனாரே.

5

வீறு உடைய ஏறு ஏறி நீறு பூசி
 வெண்தோடு பெய்து இடங்கை வீணை ஏந்தி
 கூறு உடைய மடவாள் ஓர்பாகம் கொண்டு
 குழை ஆடக் கொடுகொட்டி கொட்டா வந்து
 பாறு உடைய படுதலை ஓர் கையில் ஏந்திப்
 பலி கொள்வார் அல்லர் படிநே பேசி
 ஆறு உடைய சடைமுடி எம் அடிகள் போலும்
 அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐயனாரே.

6

கை ஓர் கபாலத்தர் மானின்தோலர்
 கருத்து உடையர் நிருத்தராய்க் காண்பார் முன்னே
 செய்யதிருமேனி வெண்நீறுஆடித்
 திகழ் புன்சடைமுடிமேல் திங்கள் சூடி
 மெய் ஒருபாகத்து உமையை வைத்து
 மேவார் திரிபுரங்கள்வேவச் செய்து
 ஐயனார் போகின்றார் வந்து காணீர்
 அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐயனாரே.

7

ஒன்றாலும் குறைவு இல்லை ஊர்தி வெள்ளுறு
 ஒற்றியூர் உம் ஊரே உணரக் கூறீர்
 நின்றுதான் என் செய்வீர் போவீர் ஆகில்
 நெற்றிமேல் கண் காட்டி நிறையும் கொண்டீர்
 என்றும்தான் இவ் வகையே இடர் செய்கின்றீர்
 இருக்கும் ஊர் இனி அறிந்தோம் ஏகம்பமோ
 அன்றித்தான் போகின்றீர் அடிகள் எம்மோடு
 அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐயனாரே.

8

கல்லலகு தாம் கொண்டு காளத்தியார்
 கடிய விடை ஏறிக் காணக்காண
 இல்லமே தாம் புகுதா இடுமின் பிச்சை
 என்றாருக்கு எதிர் எழுந்தேன் எங்கும் காணேன்
 சொல்லாதே போகின்றீர் உம் ஊர் ஏது
 துருத்தி பழனமோ நெய்த்தானமோ
 அல்லலே செய்து அடிகள் போகின்றார் தாம்
 அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐயனாரே.

9

மழுங்கலா நீறுஆடும் மார்பர்போலும்
 மணி மிழலை மேய மணாளர்போலும்
 கொழுங்குவளைக்கோதைக்கு இறைவர்போலும்
 கொடுகொட்டி தாளம் உடையார்போலும்
 செழுங் கயிலாயத்து எம் செல்வர்போலும்
 தென் அதிகைவீரட்டம் சேர்ந்தார்போலும்
 அழுங்கினார் ஐயுறவு தீர்ப்பார்போலும்
 அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐயனாரே.

10

281. திருஅண்ணாமலை

திருமுறை : 4 (63 வது பதிகம்)

திருநேரிசை

இறைவர் : அண்ணாமலையார்,
அருணாசலேசுவரர்

இறைவி: உண்ணாமுலை அம்மை

ஓதி மா மலர்கள் தூவி உமையவள்பங்கா மிக்க
சோதியே துளங்கும் எண்தோள் கடர் மழுப்படையினானே
ஆதியே அமரர்கோவே அணி அணாமலை உளானே
நீதியால் நின்னை அல்லால் நினையுமா நினைவு இலேனே. 1

பண்தனை வென்ற இன்சொல் பாவை ஓர்பங்க நீல
கண்டனே கார் கொள் கொன்றைக் கடவுளே கமலபாதா
அண்டனே அமரர்கோவே அணி அணாமலை உளானே
தொண்டனேன் உன்னை அல்லால் சொல்லுமா சொல் இலேனே. 2

உருவமும் உயிரும் ஆகி ஓதிய உலகுக்கு எல்லாம்
பெருவினை பிறப்பு வீடாய் நின்ற எம்பெருமான் மிக்க
அருவி பொன் சொரியும் அண்ணாமலை உளாய் அண்டர்கோவே
மருவி நின் பாதம் அல்லால் மற்று ஒரு மாடு இலேனே. 3

பைம்பொனே பவளக்குன்றே பரமனே பால்வெண்நீற்றா
செம்பொனே மலர் செய் பாதா சீர் தரு மணியே மிக்க
அம் பொனே கொழித்து வீழும் அணி அணாமலை உளானே
என் பொனே உன்னை அல்லால் ஏதும் நான் நினைவு இலேனே. 4

பிறை அணி முடியினானே பிஞ்ஞகா பெண் ஓர்பாகா
மறைவலா இறைவா வண்டு ஆர் கொன்றையாய் வாமதேவா
அறைகழல் அமரர் ஏத்தும் அணி அணாமலை உளானே
இறைவனே உன்னை அல்லால் யாதும் நான் நினைவு இலேனே. 5

புரிசடைமுடியின்மேல் ஓர் பொரு புனல் கங்கை வைத்துக்
கரிஉரி போர்வைஆகக் கருதிய காலகாலா
அரிகுலம் மலிந்த வண்ணாமலை உளாய் அலரின் மிக்க
வரி மிகு வண்டு பண்ணெய் பாதம் நான் மறப்பு இலேனே. 6

இரவியும் மதியும் விண்ணும் இரு நிலம் புனலும் காற்றும்
உரகம் ஆர் பவனம்எட்டும் திசை ஒளி உருவம்ஆனாய்
அரவு உமிழ் மணி கொள் சோதி அணியணாமலை உளானே
பரவும் நின் பாதம்அல்லால் பரம நான் பற்று இலேனே. 7

பார்த்தனுக்கு அன்று நல்கிப் பாகபதத்தை ஈந்தாய்
நீர்த் ததும்பு உலாவு கங்கை நெடு முடி நிலாவ வைத்தாய்
ஆர்த்து வந்து ஈண்டு கொண்டல் அணியணாமலை உளானே
தீர்த்தனே நின்தன் பாதத் திறம்அலால் திறம் இலேனே. 8

பாலு நெய் முதலா மிக்க பசுவில்ஐந்து ஆடுவானே
மாலு நான்முகனும் கூடிக் காண்கிலா வகையுள் நின்றாய்
ஆலும் நீர் கொண்டல் பூகம் அணியணாமலை உளானே
வால் உடை விடையாய் உன்தன் மலர்அடி மறப்பிலேனே. 9

இரக்கம்ஒன்றுயாதும் இல்லாக் காலனைக் கடிந்த எம்மான்
உரத்தினால் வரையை ஊக்க ஒருவிரல்நுதியினாலே
அரக்கனை நெரித்த வண்ணாமலை உளாய் அமரர்ஏறே
சிரத்தினால் வணங்கி ஏத்தித் திருவடி மறப்பிலேனே. 10

282. திருஅண்ணாமலை

திருமுறை : 5 (4 வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

வட்டனை மதிசூடியை வானவர்
சிட்டனைத் திரு அண்ணாமலையனை
இட்டனை இகழ்ந்தார் புரம்மூன்றையும்
அட்டனை அடியேன் மறந்து உய்வனோ.

1

வானனைம் மதி சூடிய மைந்தனைத்
தேனனைத் திரு அண்ணாமலையனை
ஏனனை இகழ்ந்தார் புரம்மூன்று எய்த
ஆனனை அடியேன் மறந்து உய்வனோ.

2

மத்தனை மதயானை உரித்த எம்
சித்தனைத் திரு அண்ணாமலையனை
முத்தனைம் முனிந்தார் புரம்மூன்று எய்த
அத்தனை அடியேன் மறந்து உய்வனோ.

3

காற்றனைக் கலக்கும் வினை போய் அறத்
தேற்றனைத் திரு அண்ணாமலையனைக்
கூற்றனைக் கொடியார் புரம்மூன்று எய்த
ஆற்றனை அடியேன் மறந்து உய்வனோ.

4

மின்னனை வினை தீர்த்து எனை ஆட்கொண்ட
தென்னனைத் திரு அண்ணாமலையனை
என்னனை இகழ்ந்தார் புரம்மூன்று எய்த
அன்னனை அடியேன் மறந்து உய்வனோ.

5

மன்றனைம் மதியாதவன் வேள்விமேல்
சென்றனைத் திரு அண்ணாமலையனை
வென்றனை வெகுண்டார் புரம்முன்றையும்
கொன்றனைக் கொடியேன் மறந்து உய்வனோ. 6

வீரனை விடம் உண்டனை விண்ணவர்
தீரனைத் திரு அண்ணாமலையனை
ஊரனை உணரார் புரம்முன்று எய்த
ஆரனை அடியேன் மறந்து உய்வனோ. 7

கருவினைக் கடல்வாய் விடம் உண்ட எம்
திருவினைத் திரு அண்ணாமலையனை
உருவினை உணரார் புரம்முன்று எய்த
அருவினை அடியேன் மறந்து உய்வனோ. 8

அருத்தனை அரவஐந்தலைநாகத்தைத்
திருத்தனைத் திரு அண்ணாமலையனைக்
கருத்தனைக் கடையார் புரம்முன்று எய்த
அருத்தனை அடியேன் மறந்து உய்வனோ. 9

அரக்கனை அலற விரல் ஊன்றிய
திருத்தனைத் திரு அண்ணாமலையனை
இரக்கமாய் என் உடல் உறு நோய்களைத்
துரக்கனைத் தொண்டனேன் மறந்து உண்வனோ. 10

283. திருஅண்ணாமலை

திருமுறை : 5 (5 வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

பட்டிஏறு உகந்து ஏறிப் பலஇல்லம்
இட்டம்ஆக இரந்து உண்டு உழிதரும்
அட்டமூர்த்தி அண்ணாமலை கைதொழக்
கெட்டுப் போம் வினை கேடு இல்லை காண்மினே. 1

பெற்றம் ஏறுவர் பெய் பலிக்கு என்று அவர்
சுற்றமா மிகு தொல்புகழாளொடும்
அற்றம் தீர்க்கும் அண்ணாமலை கைதொழ
நல் தவத்தொடு ஞானத்து இருப்பரே. 2

பல்இல்ஓடு கை ஏந்திப் பலஇல்லம்
ஒல்லை சென்று உணங்கல் கவர்வார் அவர்
அல்லல் தீர்க்கும் அண்ணாமலை கைதொழ
நல்ல ஆயின நம்மை அடையுமே. 3

பாடிச் சென்று பலிக்கு என்று நின்றவர்
ஓடிப் போயினர் செய்வதுஒன்று என்கொலோ
ஆடிப் பாடி அண்ணாமலை கைதொழ
ஓடிப் போகும் நம் மேலைவினைகளே. 4

தேடிச் சென்று திருந்து அடி ஏத்துமின்
நாடி வந்து அவர் நம்மையும் ஆட்கொள்வர்
ஆடிப் பாடி அண்ணாமலை கைதொழ
ஓடிப் போம் நமது உள்ள வினைகளே. 5

கட்டி ஒக்கும் கரும்பின்இடைத் துணி
வெட்டி வீணைகள் பாடும் விகிர்தனார்
அட்டமூர்த்தி அண்ணாமலை மேவிய
நட்டம்ஆடியை நண்ண நன்கு ஆகுமே. 6

கோணிக்கொண்டையர் வேடம் முன் கொண்டவர்
பாணி நட்டங்கள் ஆடும் பரமனார்
ஆணிப்பொன்னின் அண்ணாமலை கைதொழப்
பேணி நின்ற பெருவினை போகுமே. 7

கண்டம்தான் கறுத்தான் காலன் ஆருயிர்
பண்டு கால்கொடு பாய்ந்த பரமனார்
அண்டத்து ஓங்கும் அண்ணாமலை கைதொழ
விண்டுபோகும் நம் மேலைவினைகளே. 8

முந்திச் சென்று முப்போதும் வணங்குமின்
அந்திவாய் ஒளியான்தன் அண்ணாமலை
சிந்தியா எழுவார் வினை தீர்த்திடும்
கந்தமாமலர் சூடும் கருத்தனே. 9

மறையினானொடு மாலவன் காண்கிலா
நிறையும் நீர்மையுள் நின்று அருள்செய்தவன்
உறையும் மாண்பின் அண்ணாமலை கைதொழப்
பறையும் நாம் செய்த பாவங்கள் ஆனவே. 10

284. திருஅண்ணாமலை

திருமுறை : 5 (95 வது பதிகம்) இலிங்க புராணத் திருக்குறுந்தொகை
இறைவர் : அண்ணாமலையார், இறைவி : உண்ணாமுலையம்மை அருணாசலேசுவரர்

புக்கணைந்து புரிந்து அலர் இட்டிலர்
நக்கு அணைந்து நறுமலர் கொய்திலர்
சொக்கு அணைந்த சுடர்ஒளிவண்ணனை
மிக்குக் காணல்உற்றார் அங்கு இருவரே. 1

அலரும் நீரும் கொண்டு ஆட்டித் தெளிந்திலர்
திலகம் மண்டலம் தீட்டித் திரிந்திலர்
உலகமூர்த்தி ஒளிநிற வண்ணனைச்
செலவு காணல்உற்றார் அங்கு இருவரே. 2

ஆப்பிநீரோடு அலகுகைக் கொண்டிலர்
பூப்பெய்கூடை புனைந்து சுமந்திலர்
காப்புக்கொள்ளி கபாலிதன் வேடத்தை
ஒப்பிக் காணல் உற்றார் அங்கு இருவரே. 3

நெய்யும் பாலும் கொண்டு ஆட்டி நினைந்திலர்
பொய்யும் பொக்கமும் போக்கிப் புகழ்ந்திலர்
ஐயன் வெய்ய அழல்நிற வண்ணனை
மெய்யைக் காணல்உற்றார் அங்கு இருவரே. 4

எருக்கங்கண்ணிகொண்டு இண்டை புனைந்திலர்
பெருக்கக் கோவணம் பீறி உடுத்திலர்
தருக்கினால் சென்று தாழ்சடை அண்ணலை
நெருக்கிக் காணல்உற்றார் அங்கு இருவரே. 5

மரங்கள் ஏறி மலர் பறித்து இட்டிலர்
நிரம்ப நீர் சுமந்து ஆட்டி நினைந்திலர்
உரம் பொருந்தி ஒளிநிற வண்ணனை
நிரம்பக் காணல்உற்றார் அங்கு இருவரே. 6

கட்டுவாங்கம் கபாலம் கைக்கொண்டிலர்
அட்டமாங்கம் கிடந்து அடி வீழ்ந்திலர்
சிட்டன் சேவடி சென்று எய்திக் காணிய
பட்ட கட்டம் உற்றார் அங்கு இருவரே. 7

வெந்தநீறு விளங்க அணிந்திலர்
கந்தமாமலர் இண்டை புனைந்திலர்
எந்தை ஏறு உகந்து ஏறு எரிவண்ணனை
அந்தம் காணல்உற்றார் அங்கு இருவரே. 8

இள எழுந்த இருங்குவளை மலர்
பிளவு செய்து பிணைத்து அடி இட்டிலர்
களவுசெய் தொழில் காமனைக் காய்ந்தவன்
அளவு காணல்உற்றார் அங்கு இருவரே. 9

கண்டி பூண்டு கபாலம் கைக் கொண்டிலர்
விண்ட வான் சங்கம் விம்ம வாய்வைத்திலர்
அண்டமூர்த்தி அழல்நிற வண்ணனைக்
கெண்டிக் காணல்உற்றார் அங்கு இருவரே. 10

செங்கணானும் பிரமனும் தம்முளே
எங்கும் தேடித் திரிந்தவர் காண்கிலார்
இங்கு உற்றேன் என்று இலிங்கத்தே தோன்றினான்
பொங்கு செஞ்சடைப் புண்ணியமூர்த்தியே. 11

285. திருக்கச்சயேகம்பம்

திருமுறை : 4 (7 வது பதிகம்)

பண் : காந்தாரம்

இறைவர் : ஏகாம்பரநாதர், தழுவக்குழைந்தநாதர்

இறைவி : காமாட்சியம்மையார்,

ஏலவார்குழலி

கரவு ஆடும் வன்நெஞ்சர்க்கு அரியானைக் கரவார்பால்
விரவாடும் பெருமானை விடை ஏறும் வித்தகனை
அரவாடச் சடை தாழ அங்கையினில் அனல் ஏந்தி
இரவாடும் பெருமானை என் மனத்தே வைத்தேனே. 1

தேன் நோக்கும் கிளிமழலை உமை கேள்வன் செழும் பவளம்
தான் நோக்கும் திருமேனி தழல்உருவாம் சங்கரனை
வான் நோக்கும் வளர்மதி சேர் சடையானை வானோர்க்கும்
ஏனோர்க்கும் பெருமானை என் மனத்தே வைத்தேனே. 2

கைப் போது மலர் தூவிக் காதலித்து வானோர்கள்
முப்போதும் முடி சாய்த்துத் தொழ நின்ற முதல்வனை
அப்போது மலர் தூவி ஐம்புலனும் அகத்து அடக்கி
எப்போதும் இனியானை என் மனத்தே வைத்தேனே. 3

அண்டமாய் ஆதியாய் அருமறையோடு ஐம்பூதப்
பிண்டமாய் உலகுக்கு ஓர் பெய்பொருளாம் பிஞ்ஞகனைத்
தொண்டர்தாம் மலர் தூவிச் சொல்மாலை புனைகின்ற
இண்டைசேர் சடையானை என் மனத்தே வைத்தேனே. 4

ஆறு ஏறு சடையானை ஆயிரம்பேர் அம்மானைப்
பாறு ஏறு படுதலையில் பலி கொள்ளும் பரம்பரனை
நீறு ஏறு திருமேனி நின்மலனை நெடுந்தூவி
ஏறு ஏறும் பெருமானை என் மனத்தே வைத்தேனே. 5

தேசனைத் தேசங்கள் தொழ நின்ற திருமாலால்
பூசனைப் பூசனைகள் உகப்பானைப் பூவின்கண்
வாசனை மலை நிலம் நீர் தீ வளி ஆகாசமாம்
ஈசனை எம்மானை என் மனத்தே வைத்தேனே.

6

நல்லானை நல்லான நால்மறையோடு ஆறுஅங்கம்
வல்லானை வல்லார்கள் மனத்து உறையும் மைந்தனைச்
சொல்லானைச் சொல் ஆர்ந்த பொருளானைத் துகள்ஏதும்
இல்லானை எம்மானை என் மனத்தே வைத்தேனே.

7

விரித்தானை நால்வர்க்கு வெவ்வேறு வேதங்கள்
புரித்தானைப் பதம் சந்திப் பொருள்உருவாம் புண்ணியனைத்
தரித்தானைக் கங்கைநீர் தாழ்சடைமேல் மதில் மூன்றும்
எரித்தானை எம்மானை என் மனத்தே வைத்தேனே.

8

ஆகம் பத்து அரவு அணையான் அயன் அறிதற்கு அரியானைப்
பாகம் பெண் ஆண் பாகமாய் நின்ற பசுபதியை
மா கம்பம் மறை ஓதும் இறையானை மதில் கச்சி
ஏகம்பம் மேயானை என் மனத்தே வைத்தேனே.

9

அடுத்தானை உரித்தானை அருச்சுனற்குப் பாசுபதம்
கொடுத்தானைக் குலவரையே சிலைஆகக் கூர்அம்பு
தொடுத்தானைப் புரம் எரியச் சுனை மல்கு கயிலாயம்
எடுத்தானைத் தடுத்தானை என் மனத்தே வைத்தேனே.

10

286. திருக்கச்சியேகம்பம்

திருமுறை : 4 (44 வது பதிகம்)

திருநேரிசை

நம்பனை நகரமூன்றும் எரியுண வெருவ நோக்கும்
அம்பனை அமுதை ஆற்றை அணி பொழில் கச்சியுள்ளே
கம்பனைக் கதிர் வெண்திங்கள் செஞ்சடைக் கடவுள் தன்னைக்
செம்பொனைப் பவளத்தூணைச் சிந்தியா எழுகின்றேனே. 1

ஒரு முழம் உள்ள குட்டம் ஒன்பதுதுளை உடைத்தாய்
அரை முழம் அதன் அகலம் அதனில் வாழ் முதலை ஐந்து
பெரு முழைவாய்தல் பற்றிக் கிடந்து நான் பிதற்றுகின்றேன்
கருமுகில் தவழும் மாடக் கச்சி ஏகம்பனீரே. 2

மலையினார்மகள் ஓர்பாகம் மைந்தனார் மழு ஒன்று ஏந்திச்
சிலையினால் மதில்கள்மூன்றும் தீ எழச் செற்ற செல்வர்
இலையினார் சூலம் ஏந்தி ஏகம்பம் மேவினாரைத்
தலையினால் வணங்க வல்லார் தலைவர்க்கும் தலைவர்தாமே.3

பூத்த பொற்பொன்றைமாலை புரிசடைக்கு அணிந்த செல்வர்
தீர்த்தம் ஆம் கங்கையாளை திருமுடி திகழ வைத்து
ஏத்துவார் ஏத்த நின்ற ஏகம்பம் மேவினாரை
வாழ்த்துமாறு அறியமாட்டேன் மால்கொடு மயங்கினேனே. 4

மையின் ஆர் மலர்நெடுங்கண் மங்கை ஓர்பங்கர் ஆகிக்
கையில் ஓர் கபாலம் ஏந்திக் கடைதொறும் பலி கொள்வார்தாம்
எய்வது ஓர் ஏனம் ஓட்டி ஏகம்பம் மேவினாரைத்
கையினால் தொழ வல்லார்க்குக் கடுவினை களையலாமே. 5

தரு வினை மருவுங் கங்கை தங்கிய சடையன் எங்கள்
அருவினை அகல நல்கும் அண்ணலை அமரர் போற்றும்
திருவினைத் திரு ஏகம்பம் செப்பிட உறைய வல்ல
உருவினை உருகி ஆங்கே உள்ளத்தால் உகக்கின்றேனே. 6

கொண்டது ஓர் கோலம் ஆகிக் கோலக்கா உடைய கூத்தன்
உண்டது ஓர் நெஞ்சம்ஆகி உலகுளலாம் உய்ய உண்டான்
எண்திசையோரும் ஏத்த நின்ற ஏகம்பன்தன்னைக்
கண்டு நான் அடிமை செய்வான் கருதியே திரிகின்றேனே. 7

படம் உடை அரவினோடு பனிமதிஅதனைச் சூடிக்
கடம் உடை உரிவை மூடிக் கண்டவர் அஞ்ச அம்ம
இடம் உடைக் கச்சிதன்னுள் ஏகம்பம் மேவினான்தன்
நடம்உடைஆடல் காண ஞாலம்தான் உய்ந்தவாறே. 8

பொன்திகழ் கொன்றைமாலை பொருந்திய நெடுந் தண் மார்பர்
நன்றியிற் புகுந்து என் உள்ளம் மெள்ளவே நவில நின்று
குன்றியில் அடுத்த மேனிக் குவளை அம்கண்டர் எம்மை
இன்துயில் போது கண்டார் இனியர் ஏகம்பனாரே. 9

துருத்தியார் பழனத்து உள்ளார் தொண்டர்கள் பலரும் ஏத்த
அருத்தியால் அன்பு செய்வார் அவர் அவர்க்கு அருள்கள்செய்து
எருத்தினை இசைய ஏறி ஏகம்பம் மேவினார்க்கு
வருத்தி நின்று அடிமை செய்வார் வல்வினை மாயும் அன்றே.10

287. திருக்கச்சியேகம்பம்

திருமுறை : 4 (99 வது பதிகம்)

திருவிருத்தம்

ஓதுவித்தாய் முன் அறஉரை காட்டி அமணரொடே
காதுவித்தாய் கட்ட நோய் பிணி தீர்த்தாய் கலந்து அருளிப்
போதுவித்தாய் நின் பணி பிழைக்கிற் புளியம்வளாரால்
மோதுவிப்பாய் உகப்பாய் முனிவாய் கச்சி ஏகம்பனே. 1

எத்தைக்கொண்டு எத்தகை ஏழை அமணொடு இசைவித்து எனைக்
கொத்தைக்கு மூங்கர் வழி காட்டுவித்தென்னக் கோகு செய்தாய்
முத்தின்திரளும் பளிங்கினின் சோதியும் மொய் பவளத்
தொத்தினை ஏய்க்கும் படியாய் பொழில் கச்சி ஏகம்பனே. 2

மெய் அம்பு கோத்த விசயனொடு அன்று ஒரு வேடுவனாய்ப்
பொய் அம்பு எய்து ஆவம் அருளிச்செய்தாய் புரம்மூன்று எரியக்
கை அம்பு எய்தாய் நுன் கழல்அடி போற்றாக் கயவர் நெஞ்சில்
கூய்யம் பெய்தாய் கொடி மா மதில் சூழ் கச்சி ஏகம்பனே. 3

குறிக்கொண்டு இருந்து செந்தாமரை ஆயிரம் வைகல்வைகல்
நெறிப்பட இண்டை புனைகின்ற மாலை நிறை அழிப்பான்
கறைக்கண்ட நீ ஒரு பூக் குறைவித்துக் கண் சூல்விப்பதே
பிறைத்துண்ட வார்சடையாய் பெருங் காஞ்சி எம் பிஞ்ஞகனே. 4

உரைக்குங் கழிந்து இங்கு உணர்வு அரியான் உள்குவார் வினையைக்
கரைக்கும் எனக் கைதொழுவது அல்லால் கதிரோர்கள் எல்லாம்
விரைக்கொண் மலரவன் மால் எண்வகக்கள் ஏகாதசர்கள்
இரைக்கும் அமிர்தர்க்கு அறிய ஒண்ணான் எங்கள் ஏகம்பனே. 5

கரு உற்ற நாள் முதல் ஆக உன் பாதமே காண்பதற்கு
உருகிற்று என் உள்ளமும் நானும் கிடந்து அலந் துய்த்தொழிந்தேன்
திரு ஒற்றியூரா திரு ஆலவாயா திரு ஆரூரா
ஒரு பற்று இலாமையும் கண்டு இரங்காய் கச்சி ஏகம்பனே. 6

அரி அயன் இந்திரன் சந்திராதித்தர் அமரர்எல்லாம்
உரிய நின் கொற்றக் கடைத்தலையார் உணங்காக் கிடந்தார்
புரிதரு புன்சடைப் போக முனிவர் புலம்புகின்றார்
எரிதரு செஞ்சடை ஏகம்ப என்னோ திருக்குறிப்பே. 7

பாம்பு அரைச் சேர்த்திப் படருஞ் சடைமுடிப் பால்வண்ணனே
கூம்பலைச் செய்த கரதலத்து அன்பர்கள் கூடிப் பல் நாள்
சாம்பலைப் பூசித் தரையிற் புரண்டு நின் தாள் சரண் என்று
எம்பலிப்பார்கட்கு இரங்குகண்டாய் கச்சி ஏகம்பனே. 8

என்றுகொண்டாய் என்னை எம்பெருமான் இனி அல்லம் என்னில்
சான்றுகண்டாய் இவ் உலகம்எல்லாம் தனியேன் என்று என்னை
ஊன்றி நின்றார் ஐவர்க்கு ஒற்றி வைத்தா பின்னை ஒற்றிஎல்லாம்
சோன்றுகொண்டாய் கச்சி ஏகம்பம் மேய சுடர் வண்ணனே. 9

உந்தி நின்றார் உன்தன் ஓலக்கச் சூளைகள் வாய்தல் பற்றித்
துன்றி நின்றார் தொல்லைவானவாட்டம் பணி அறிவான்
வந்து நின்றார் அயனும் திருமாலும் மதில் கச்சியாய்
இந்த நின்றோம் இனி எங்ஙனமோ வந்து இறைஞ்சுவதே. 10

288. திருக்கச்சியேகம்பம்

திருமுறை : 5 (47 வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

பண்டு செய்த பழவினையின் பயன்
கண்டும் கண்டும் களித்திகாண் நெஞ்சமே
வண்டு உலா மலர்ச் செஞ்சடை ஏகம்பன்
தொண்டனாய்த் திரியாய் துயர் தீரவே.

1

நச்சி நாளும் நயந்து அடியார் தொழ
இச்சையால் உமைநங்கை வழிபடக்
கொச்சையார் குறுகார் செறி தீம்பொழில்
கச்சி ஏகம்பமே கைதொழுமினே.

2

ஊன் நிலாவி இயங்கி உலகுளலாம்
தான் உலாவிய தன்மையர் ஆகிலும்
வான் உலாவியபாணி பிறங்க வெங்
கானில் ஆடுவர் கச்சி ஏகம்பரே.

3

இமையா முக்கணர் என் நெஞ்சத்து உள்ளவர்
தமை யாரும் அறிவு ஒண்ணாத் தகைமையர்
இமையோர் ஏத்த இருந்தவன் ஏகம்பன்
நமை ஆளுமவனைத் தொழுமின்களே.

4

மருந்தினோடு நல் சுற்றமும் மக்களும்
பொருந்தி நின்று எனக்காய எம் புண்ணியன்
கருந்தடங்கண்ணினாள் உமை கைதொழ
இருந்தவன் கச்சி ஏகம்பத்து எந்தையே.

5

பொருளினோடு நல் சுற்றமும் பற்று இலர்க்கு
அருளும் நன்மை தந்து ஆய அரும்பொருள்
சுருள் கொள் செஞ்சடையான் கச்சி ஏகம்பம்
இருள் கெடச் சென்று கைதொழுது ஏத்துமே. 6

மூக்கு வாய் செவி கண் உடல் ஆகி வந்து
ஆக்கும் ஐவர்தம் ஆப்பை அவிழ்த்து அருள்
நோக்குவான் நமை நோய்வினை வாராமே
காக்கும் நாயகன் கச்சி ஏகம்பனே. 7

பண்ணில் ஓசை பழத்தினில் இன்கவை
பெண்ணொடு ஆண் என்று பேசற்கு அரியவன்
வண்ணம் இலி வடிவு வேறு ஆயவன்
கண்ணில் உள் மணி கச்சி ஏகம்பனே. 8

திருவின் நாயகன் செம்மலர்மேல் அயன்
வெருவ நீண்ட விளங்கு ஒளிச்சோதியான்
ஒருவனாய் உணர்வாய் உணர்வு அல்லதுஓர்
கருவுள் நாயகன் கச்சி ஏகம்பனே. 9

இடுகுநுண்இடை ஏந்து இளமென்முலை
வடிவின் மாதர் திறம் மனம் வையன்மின்
பொடி கொள் மேனியன் பூம்பொழில் கச்சியுள்
அடிகள் எம்மை அருந்துயர் தீர்ப்பரே. 10

இலங்கை வேந்தன் இராவணன் சென்று தன்
விலங்கலை எடுக்க அவ் விரல் ஊன்றலும்
கலங்கிக் கச்சி ஏகம்பவோ என்றலும்
நலம்கொள் செலவு அளித்தான் எங்கள் நாதனே. 11

289. திருக்கச்சியேகம்பம்

திருமுறை : 5 (48 வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

பூமேலானும் பூமகள்கேள்வனும்
நாமே தேவர் எனாமை நடுக்குறத்
தீ மேவும் உருவா திரு ஏகம்பா
ஆமோ அல்லல்பட அடியோங்களே.

1

அருந் திறல் அமரர் அயன் மாலொடு
திருந்த நின்று வழிபடத் தேவியோடு
இருந்தவன் எழில் ஆர் கச்சி ஏகம்பம்
பொருந்தச் சென்று புடைப்பட்டு எழுதுமே.

2

கறை கொள் கண்டத்து எண்தோள் இறை முக்கணன்
மறை கொள் நாவினன் வானவர்க்கு ஆதியான்
உறையும் பூம்பொழில் சூழ் கச்சி ஏகம்பம்
முறைமையால் சென்று முந்தித் தொழுதுமே.

3

பொறிப் புலன்களைப் போக்கு அறுத்து உள்ளத்தை
நெறிப்படுத்து நினைந்தவர் சிந்தையுள்
அறிப்புஉறும் அமுதுஆயவன் ஏகம்பம்
குறிப்பினால் சென்று கூடித் தொழுதுமே.

4

சிந்தையுள் சிவமாய் நின்ற செம்மையோடு
அந்தியாய் அனலாய் புனல் வானமாய்ப்
புந்தியாய்ப் புகுந்து உள்ளம் நிறைந்த எம்
எந்தை ஏகம்பம் ஏத்தித் தொழுமினே.

5

சாக்கியத்தொடு மற்றும் சமன்படும்
பாக்கியம் இலார் பாடு செலாது உறப்
பூக் கொள் சேவடியான் கச்சி ஏகம்பம்
நாக்கொடு ஏத்தி நயந்து தொழுதுமே. 6

மூப்பினோடு முனிவு உறுத்து எம்தமை
ஆர்ப்பதன் முன் அணி அமரார்க்கு இறை
காப்பதாய கடிபொழில் ஏகம்பம்
சேர்ப்பதாக நாம் சென்று அடைந்து உய்துமே. 7

ஆலும் மா மயில் சாயல் நல்லாரொடும்
சால நீ உறு மால் தவிர் நெஞ்சமே
நீலமாமிடற்று அண்ணல் ஏகம்பனார்
கோல மா மலர்ப்பதமே கும்பிடே. 8

பொய் அனைத்தையும் விட்டவர் புந்தியுள்
மெய்யனைச் சுடர் வெண்மழு ஏந்திய
கையனைக் கச்சி ஏகம்பம் மேவிய
ஐயனைத் தொழுவார்க்கு இல்லை அல்லலே. 9

அரக்கன் தன் வலி உன்னிக் கயிலையை
நெருக்கிச் சென்று எடுத்தான் முடிதோள் நெரித்து
இரக்க இன்னிசை கேட்டவன் ஏகம்பம்
தருக்கு அது ஆக நாம் சார்ந்து தொழுதுமே. 10

290. திருக்கச்சியேகம்பம்

திருமுறை : 6 (64 வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

கூற்றுவன் காண் கூற்றுவனைக் குமைத்த கோன்காண்
 குவலயன்காண் குவலயத்தின் நீர் ஆனான்காண்
 காற்று அவன்காண் கனல் அவன்காண் கலிக்கும் மின்காண்
 கன பவளச்செம்மேனி கலந்த வெள்ளை
 நீற்றவன்காண் நிலா ஊரும் சென்னியான்காண்
 நிறை ஆர்ந்த புனல்கங்கை நிமிர்சடைமேல்
 ஏற்றவன்காண் எழில் ஆரும் பொழிலார் கச்சி
 ஏகம்பன்காண் அவன் என் எண்ணத்தானே. 1

பரந்தவன்காண் பல்உயிர்கள் ஆகி எங்கும்
 பணிந்து எழுவார் பாவமும் வினையும் போகத்
 துரந்தவன்காண் தூமலர் அம்கண்ணியான்காண்
 தோற்றம் நிலை இறுதிப் பொருளாய் வந்த
 மருந்து அவன்காண் வையகங்கள் பொறை தீர்ப்பான்காண்
 மலர் தூவி நினைந்து எழுவார் உள்ளம் நீங்காது
 இருந்தவன்காண் எழில் ஆரும் பொழிலார் கச்சி
 ஏகம்பன்காண் அவன் என் எண்ணத்தானே. 2

நீற்றவன்காண் நீர் ஆகித் தீ ஆனான்காண்
 நிறை மழுவும் தமருகமும் எரியும் கையில்
 தோற்றவன்காண் தோற்றக் கேடு இல்லாதான்காண்
 துணைஇலிகாண் துணை என்று தொழுவார் உள்ளம்
 போற்றவன்காண் புகழ்கள் படைத்தான் தான்காண்
 பொறிஅரவும் விரிசடைமேல் புனலும் கங்கை
 ஏற்றவன்காண் எழில் ஆரும் பொழிலார் கச்சி
 ஏகம்பன்காண் அவன் என் எண்ணத்தானே. 3

தாய் அவன் காண் உலகிற்கு தன் ஒப்பு இல்லாத்
 தத்துவன்காண் மலைமங்கைபங்கா என்பார்
 வாயவன்காண் வரும் பிறவிநோய் தீர்ப்பான்காண்
 வானவர்க்கும் தானவர்க்கும் மண்ணுளோர்க்கும்
 சேயவன்காண் நினையார்க்குச் சித்தம் ஆரத்
 திருவடியே உள்கி நனைந்து எழுவார் உள்ளம்
 ஏயவன்காண் எழில் ஆரும் பொழிலார் கச்சி
 ஏகம்பன்காண் அவன் என் எண்ணத்தானே. 4

அடுத்த ஆனை உரித்தான்காண்..... 5

அழித்தவன்காண் எயில்முன்றும் அயில்வாய் அம்பால்
 ஐயாறும் இடைமருதும் ஆள்வான் தான்காண்
 பழித்தவன்காண் அடையாரை அடைவார்தங்கள்
 பற்று அவன்காண் புற்று அரவம் நாணிநான்காண்
 சுழித்தவன்காண் முடிக் கங்கை அடியே போற்றும்
 தூய மா முனிவர்க்காப் பார்மேல் நிற்க
 இழித்தவன்காண் எழில் ஆரும் பொழிலார் கச்சி
 ஏகம்பன்காண் அவன் என் எண்ணத்தானே. 6

அசைந்தவன் காண் நடம்ஆடிப் பாடல் பேணி
 அழல்வண்ணத்தில் அடியும் முடியும் தேடப்
 பசைந்தவன்காண் பேய்க்கணங்கள் பரவி ஏத்தும்
 பான்மையன்காண் பரவி நனைந்து எழுவார்தம்பால்
 கசிந்தவன் காண் கரியின்உரி போர்த்தான் தான்காண்
 கடலில் விடம் உண்டு அமரார்க்கு அமுதம் ஈய
 இசைந்தவன்காண் எழில் ஆரும் பொழிலார் கச்சி
 ஏகம்பன்காண் அவன் என் எண்ணத்தானே. 7

முடித்தவன்காண் வன்கூற்றை சீற்றத்தீயால்
 வலியார்தம் புரம்மூன்றும் வேவச் சாபம்
 பிடித்தவன்காண் பிஞ்ஞகனாம் வேடத்தான்காண்
 பிணையல் வெறி கமழ்கொன்றை அரவு சென்னி
 முடித்தவன்காண் மூஇலைநல்வேலினான்காண்
 முழங்கி உரும் எனத் தோன்றும் மழையாய் மின்னி
 இடித்தவன்காண் எழில் ஆரும் பொழிலார் கச்சி
 ஏகம்பன்காண் அவன் என் எண்ணத்தானே. 8

வரும் தவன்காண் மனம் உருகி நினையாதார்க்கு
 வஞ்சன்காண் அஞ்சுமுத்தும் நனைவார்க்கு என்றும்
 மருந்து அவன்காண் வான் பிணிகள் தீரும் வண்ணம்
 வானகமும் மண்ணகமும் மற்றும் ஆகிப்
 பரந்தவன் காண் படர்ச்சடைஎட்டு உடையான் தான்காண்
 பங்கயத்தோன்தன் சிரத்தை ஏந்தி ஊர்ஊர்
 இரந்தவன்காண் எழில் ஆரும் பொழிலார் கச்சி
 ஏகம்பன்காண் அவன் என் எண்ணத்தானே. 9

வெம் மான உழுவை அதன் உரி போர்த்தான்காண்
 வேதத்தின் பொருளான்காண் என்று இயம்பி
 விம்மாநின்று அழுவார்கட்கு அளிப்பான் தான்காண்
 விடை ஏறித் திரிவான்காண் நடம்செய் பூதத்து
 அம்மான்காண் அகலிடங்கள் தாங்கினான்காண்
 அற்புதன்காண் சொல்பதமும் கடந்து நின்ற
 எம்மான்காண் எழில் ஆரும் பொழிலார் கச்சி
 ஏகம்பன்காண் அவன் என் எண்ணத்தானே. 10

அறுத்தான்காண் அயன் சிரத்தை அமரர் வேண்ட
 ஆழ்கடலின் நஞ்சு உண்டு அங்கு அணி நீர்க்கங்கை
 செறுத்தான்காண் தேவார்க்கும் தேவன் தான்காண்
 திசை அனைத்தும் தொழுது ஏத்தக் கலைமான் கையில்
 பொறுத்தான்காண் புகல் இடத்தை நலிய வந்து
 பொரு கயிலை எடுத்தவன்தன் முடி தோள்நால் அஞ்சு
 இறுத்தான்காண் எழில் ஆரும் பொழிலார் கச்சி
 ஏகம்பன்காண் அவன் என் எண்ணத்தானே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

291. திருக்கச்சியேகம்பம்

திருமுறை : 6 (65 வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

உரித்தவன்காண் உரக் களிற்றை உமையாள் ஒல்க
 ஓங்காரத்து ஒருவன்காண் உணர் மெய்ஞ்ஞானம்
 விரித்தவன்காண் விரித்த நால்வேதத்தான்காண்
 வியன்உலகில் பல்உயிரை விதியினாலே
 தெரித்தவன்காண் சில்உருவாய்த் தோன்றி எங்கும்
 திரண்டவன்காண் திரிபுரத்தை வேவ வில்லால்
 எரித்தவன்காண் எழில் ஆரும் பொழிலார் கச்சி
 ஏகம்பன்காண் அவன் என் எண்ணத்தானே. 1

நேசன்காண் நேசர்க்கு நேசம் தன்பால்

இல்லாத நெஞ்சத்து நீசர்தம்மைக்
கூசன்காண் கூசாதார் நெஞ்சு தஞ்சே

குடிகொண்ட குழகன்காண் அழகார் கொன்றை
வாசன்காண் மலைமங்கைபங்கன் தான்காண்
வானவர்கள் எப்பொழுதும் வணங்கி ஏத்தும்
ஈசன்காண் எழில் ஆரும் பொழிலார் கச்சி
ஏகம்பன்காண் அவன் என் எண்ணத்தானே. 2

பொறையவன்காண் பூமிஏழ் தாங்கி ஓங்கும்
புண்ணியன்காண் நண்ணிய புண்டரீகப்போதில்
மறையவன்காண் மறையவனைப் பயந்தோன் தான்காண்
வார்சடை மாசுணம் அணிந்து வளரும் பிள்ளைப்
பிறையவன்காண் பிறைதிகழும் எயிற்றுப் பேழ்வாய்ப்
பேயோடு அங்கு இடுகாட்டில் எல்லி ஆடும்
இறையவன்காண் எழில் ஆரும் பொழிலார் கச்சி
ஏகம்பன்காண் அவன் என் எண்ணத்தானே. 3

பார் அவன்காண் விகம்பு அவன்காண் பவ்வம் தான்காண்
பனி வரைகள் இரவினொடு பகலாய் நின்ற
சீரவன்காண் திசையவன்காண் திசைகள்எட்டும்
செறிந்தவன்காண் சிறந்தடியார் சிந்தைசெய்யும்
பேரவன்காண் பேர் ஆயிரங்கள் ஏத்தும்
பெரியவன் காண் அரியவன்காண் பெற்றம் ஊர்ந்த
ஏரவன்காண் எழில் ஆரும் பொழிலார் கச்சி
ஏகம்பன்காண் அவன் என் எண்ணத்தானே. 4

பெருந் தவத்து எம் பிஞ்ஞகன்காண் பிறைசூடிகாண்
 பேதையேன் வாதை உறு பிணியைத் தீர்க்கும்
 மருந்து அவன்காண் மந்திரங்கள் ஆயினான்காண்
 வானவர்கள்தாம் வணங்கும் மாதேவன்காண்
 அருந்தவத்தான் ஆயிழையாள் உமையாள் பாகம்
 அமர்ந்தவன்காண் அமரர்கள்தாம் அர்ச்சித்து ஏத்த
 இருந்தவன்காண் எழில் ஆரும் பொழிலார் கச்சி
 ஏகம்பன்காண் அவன் என் எண்ணத்தானே. 5

ஆய்ந்தவன்காண் அருமறையோடு அங்கம் ஆறும்
 அணிந்தவன்காண் ஆடுஅரவொடு என்பும் ஆமை
 காய்ந்தவன்காண் கண் அழலால் காமன் ஆகம்
 கனன்று எழுந்த காலன் உடல் பொடியாய் வீழும்
 பாய்ந்தவன்காண் பண்டு பலசருகால் பந்தர்
 பயின்ற நூல் சிலந்திக்குப் பாராள் செல்வம்
 ஈந்தவன்காண் எழில் ஆரும் பொழிலார் கச்சி
 ஏகம்பன்காண் அவன் என் எண்ணத்தானே. 6

உமையவளை ஒருபாகம் சேர்த்தினான்காண்
 உகந்து ஒலிநீர்க்கங்கை சடை ஒழுக்கினான்காண்
 இமய வடகயிலைச் செல்வன் தான்காண்
 இல் பலிக்குச் சென்று உழலும் நல்கூர்ந்தான்காண்
 சமயம் அவை ஆறினுக்கும் தலைவன் தான்காண்
 தத்துவன்காண் உத்தமன்காண் தானே ஆய
 இமையவன்காண் எழில் ஆரும் பொழிலார் கச்சி
 ஏகம்பன்காண் அவன் என் எண்ணத்தானே. 7

தொண்டு படு தொண்டர் துயர்தீர்ப்பான் தான்காண்
 தூ மலர்ச்சேவடிஇணை எம் சோதியான்காண்
 உண்டு படு விடம் கண்டத்து ஒடுக்கினான் காண்
 ஒலிகடலில் அமுது அமரர்க்கு உதவினான்காண்
 வண்டு படு மலர்க்கொன்றைமாலையான்காண்
 வாள்மதியாய் நாள்மீனும் ஆயினான்காண்
 எண்திசையும் எழில் ஆரும் பொழிலார் கச்சி
 ஏகம்பன்காண் அவன் என் எண்ணத்தானே. 8

முந்தைகாண் மூவரினும் முதல் ஆனான்காண்
 மூஇலைவேல் மூர்த்திகாண் முருகவேட்குத்
 தந்தைகாண் தண் கட மா முகத்தினாற்குத்
 தாதைகாண் தாழ்ந்து அடியே வணங்குவார்க்குச்
 சிந்தைகாண் சிந்தாத சித்தத்தார்க்குச்
 சிவன் அவன்காண் செங்கண் மால்விடை ஒன்று ஏறும்
 எந்தைகாண் எழில் ஆரும் பொழிலார் கச்சி
 ஏகம்பன்காண் அவன் என் எண்ணத்தானே. 9

பொன் இசையும் புரிசடை எம் புனிதன் தான்காண்
 பூதகணநாதன்காண் புலித்தோல் ஆடை
 தன் இசைய வைத்த எழில் அரவினான்காண்
 சங்கவெண்குழைக் காதின் சதுரன் தான்காண்
 மின் இசையும் வெள்ளயிற்றோன் வெகுண்டு வெற்பை
 எடுக்க அடி அடர்ப்ப மீண்டு அவன்தன் வாயில்
 இன்இசை கேட்டு இலங்கு ஒளி வாள் ஈந்தோன் கச்சி
 ஏகம்பன்காண் அவன் என் எண்ணத்தானே. 10

292. திருக்கச்ச மேற்றள்

திருமுறை : 4 (43 வது பதிகம்)

திருநேரிசை

மறையது பாடிப் பிச்சைக்கு என்று அகம் திரிந்து வாழ்வார்
பிறையது சடைமுடி மேல் பெய்வளையாள்தன்னோடும்
கறையது கண்டம் கொண்டார் காஞ்சி மா நகர் தன்னுள்ளால்
இறையவர் பாடல் ஆடல் இலங்கு மேற்றளியனாரே. 1

மாலன மாயன்தன்னை மகிழ்ந்தனர் விருத்தர் ஆகும்
பாலனார் பசுபதியார் பால்வெள்ளைநீறு பூசிக்
காலனைக் காலால் செற்றார் காஞ்சி மா நகர்தன்னுள்ளால்
ஏல நல் கடம்பன்தந்தை இலங்கு மேற்றளியனாரே. 2

விண்ணிடை விண்ணவர்கள் விரும்பி வந்து இறைஞ்சி வாழ்த்தப்
பண்ணிடைச் சுவையின் மிக்க கின்னரம் பாடல் கேட்பார்
கண்ணிடை மணியின் ஒப்பார் காஞ்சி மா நகர்தன்னுள்ளால்
எண்ணிடை எழுத்தும் ஆனார் இலங்கு மேற்றளியனாரே. 3

சோமனை அரவினோடு சூழ்தரக் கங்கை சூடும்
வாமனை வானவர்கள் வலம்கொடு வந்து போற்றக்
காமனைக் காய்ந்த கண்ணார் காஞ்சி மா நகர்தன்னுள்ளால்
ஏமம் நின்று ஆடும் எந்தை இலங்கு மேற்றளியனாரே. 4

ஊனவர் உயிரினோடும் உலகங்கள் ஊழிஆகித்
தானவர் தனமும்ஆகித் தனஞ்சயனோடு எதிர்ந்த
கானவர் காளகண்டார் காஞ்சி மா நகர்தன்னுள்ளால்
ஏனம் அக்கோடு பூண்டார் இலங்கு மேற்றளியனாரே. 5

மாயனாய் மாலன் ஆகி மலரவன் ஆகி மண்ணாய்த்
தேயமாய்த் திசைஎட்டுஆகித் தீர்த்தமாய்த் திரிதர்கின்ற
காயமாய்க் காயத்து உள்ளார் காஞ்சி மா நகர்தன்னுள்ளால்
ஏய மென்தோளிபாகர் இலங்கு மேற்றளியனாரே. 6

மண்ணினை உண்ட மாயன்தன்னை ஓர்பாகம் கொண்டார்
பண்ணினைப் பாடி ஆடும் பத்தர்கள் சித்தம் கொண்டார்
கண்ணினை மூன்றும் கொண்டார் காஞ்சி மா நகர்தன்னுள்ளால்
எண்ணினை எண்ண வைத்தார் இலங்கு மேற்றளியனாரே. 7

செல்வியைப் பாகம் கொண்டார் சேந்தனை மகனாக் கொண்டார்
மல்லிகைக்கண்ணியோடு மா மலர்க்கொன்றை சூடிக்
கல்வியைக் கரை இலாத காஞ்சி மா நகர்தன்னுள்ளால்
எல்லியை விளங்க நின்றார் இலங்கு மேற்றளியனாரே. 8

வேறு இணை இன்றி என்றும் விளங்கு ஒளி மருங்கினானைக்
கூறு இயல் பாகம் வைத்தார் கோள் அரா மதியும் வைத்தார்
ஆறினைச் சடையுள் வைத்தார் அணி பொழில் கச்சிதன்னுள்
ஏறினை ஏறும் எந்தை இலங்கு மேற்றளியனாரே. 9

தென்னவன் மலை எடுக்கச் சேயிழை நடுங்கக் கண்டு
மன்னவன் விரலால் ஊன்ற மணி முடி நெரிய வாயால்
கன்னலின் கீதம் பாடக் கேட்டவர் காஞ்சிதன்னுள்
இன்னவற்கு அருளிச்செய்தார் இலங்கு மேற்றளியனாரே. 10

293. திருமாற்பேறு

திருமுறை : 4 (108 வது பதிகம்)

திருவிருத்தம்

மாணிக்கு உயிர் பெறக் கூற்றை உதைத்தன மாவலிபால்
காணிக்கு இரந்தவன் காண்டற்கு அரியன கண்ட தொண்டர்
பேணிக் கிடந்து பரவப்படுவன பேர்த்தும் அஃதே
மாணிக்கம் ஆவன மாற்பேறு உடையான் மலர் அடியே. 1

கருடத்தனிப்பாகன் காண்டற்கு அரியன காதல் செய்யில்
குருடர்க்கு முன்னே குடிகொண்டு இருப்பன கோலம் மல்கு
செருடக்கடிமலர்ச் செல்வி தன் செங்கமலக்கரத்தால்
வருடச் சிவப்பன மாற்பேறு உடையான் மலர் அடியே. 2

திருச்சிற்றம்பலம்

294. திருமாற்பேறு

திருமுறை : 5 (59 வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

பொரும் ஆற்றின் படை வேண்டி நல் பூம் புனல்
வரும் ஆற்றின் மலர் கொண்டு வழிபடும்
கருமாற்கு இன் அருள் செய்தவன் காண்தகு
திரு மாற்பேறு தொழ வினை தேயுமே. 1

ஆலத்து ஆர் நிழலில் அறம் நால்வர்க்குக்
கோலத்தால் உரைசெய்தவன் குற்றம் இல்
மாலுக்கு ஆர் அருள் செய்தவன் மாற்பேறு
ஏலத்தான் தொழுவார்க்கு இடர் இல்லையே. 2

துணி வண்ணச் சுடர் ஆழி கொள்வான் எண்ணி
அணி வண்ணத்து அலர்கொண்டு அடி அர்ச்சித்த
மணி வண்ணற்கு அருள் செய்தவன் மாற்பேறு
பணி வண்ணத்தவர்க்கு இல்லையாம் பாவமே. 3

தீதுஅவை செய்து தீவினை வீழாதே
காதல் செய்து கருத்தினில் நின்ற நல்
மா தவர் பயில் மாற்பேறு கைதொழப்
போதுமின் வினை ஆயின் போகுமே. 4

வார் கொள் மென்முலை மங்கை ஓர்பங்கினன்
வார் கொள் நல்முரசம் அறைய அறை
வார் கொள் பைம்பொழில் மாற்பேறு கைதொழ
வார்கள் மன்னுவர் பொன்னுலகத்திலே. 5

பண்டை வல்வினை பற்றுஅறுக்கும் வகை
உண்டு சொல்லுவன் கேண்மின் ஒளி கிளர்
வண்டு சேர் பொழில் சூழ் திரு மாற்பேறு
கண்டு கைதொழத் தீரும் கவலையே. 6

மழுவலான் திருநாமம் மகிழ்ந்து உரைத்து
அழ வலார்களுக்கு அன்புசெய்து இன்பொடும்
வழு இலா அருள்செய்தவன் மாற்பேறு
தொழ வலார்தமக்கு இல்லை துயரமே. 7

முன்னவன் உலகுக்கு முழுமணிப்
பொன் அவன் திகழ் முத்தொடு போகமாம்
மன்னவன் திரு மாற்பேறு கைதொழும்
அன்னவர் எமை ஆள்உடையார்களே. 8

வேடனாய் விசயனொடும் எய்து வெங்
காடு நீடு உகந்து ஆடிய கண்ணுதல்
மாடம் நீடு உயரும் திரு மாற்பேறு
பாடுவார் பெறுவார் பரலோகமே.

9

கருத்தனாய்க் கயிலாயமலைதனைத்
தருக்கினால் எடுத்தானைத் தகரவே
வருத்தி ஆர் அருள் செய்தவன் மாற்பேறு
அருத்தியால் தொழுவார்க்கு இல்லை அல்லலே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

295. திருமாற்பேறு

திருமுறை :5 (60 வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

ஏதும் ஒன்றும் அறிவுஇலர் ஆயினும்
ஓதி அஞ்ச எழுத்தும் உணர்வார்கட்குப்
பேதம் இன்றி அவர் அவர் உள்ளத்தே
மாதும் தாமும் மகிழ்வர் மாற்பேறரே.

1

அச்சம் இல்லை நெஞ்சே அரன்நாமங்கள்
நிச்சலும் நினையாய் வினை போய் அறக்
கச்ச மா விடம் உண்ட கண்டா என
வைச்ச மா நிதி ஆவர் மாற்பேறரே.

2

சாத்திரம்பல பேசும் சழக்கர்காள்
கோத்திரமும் குலமும் கொண்டு என் செய்வீர்
பாத்திரம் சிவன் என்று பணிதிரேல்
மாத்திரைக்குள் அருளும் மாற்பேறரே.

3

இருந்து சொல்லுவன் கேண்மின்கள் ஏழைகள்
அருந்தவம் தரும் அஞ்சுளமுத்து ஒதினால்
பொருந்து நோய் பிணி போகத் துரப்பது ஓர்
மருந்தும் ஆகுவர் மன்னும் மாற்பேறரே.

4

சாற்றிச் சொல்லுவன் கேண்மின் தரணியீர்
ஏற்றின்மேல் வருவான் கழல் ஏத்தினால்
கூற்றை நீக்கிக் குறைவு அறுத்து ஆள்வது ஓர்
மாற்று இலாச் செம்பொன் ஆவர் மாற்பேறரே.

5

ஈட்டும் மா நிதி சால இழக்கினும்
வீட்டும் காலன் விரைய அழைக்கினும்
காட்டில் மாநடம் ஆடுவாய் கா எனில்
வாட்டம் தீர்க்கவும் வல்லர் மாற்பேறரே.

6

ஐயனே அரனே என்று அரற்றினால்
உய்யல் ஆம் உலகத்தவர் பேணுவர்
செய்யபாதம் இரண்டு நினையவே
வையம் ஆளவும் வைப்பர் மாற்பேறரே.

(7) (8) (9)

உந்திச் சென்று மலையை எடுத்தவன்
சந்து தோளொடு தாள் இற ஊன்றினான்
மந்தி பாய் பொழில் சூழும் மாற்பேறு என
அந்தம் இல்லது ஓர் இன்பம் அணுகுமே.

10

296. திருமாற்பேறு

திருமுறை :6 (80 வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

பாரானை பாரினது பயன் ஆனானைப்

படைப்புஆகிப் பல்உயிர்க்கும் பரிவோன்தன்னை

ஆராத இன்னமுதை அடியார்தங்கட்கு

அனைத்துஉலகும் ஆனானை அமரர்கோனைக்

கார் ஆரும் கண்டனைக் கயிலை வேந்தைக்

கருதுவார் மனத்தானைக் காலற் செற்ற

சீரானைச் செல்வனைத் திரு மாற்பேற்று எம்

செம்பவளக்குன்றினைச் சென்று அடைந்தேன் நானே.1

விளைக்கின்ற நீர் ஆகி வித்தும் ஆகி

விண்ணோடு மண் ஆகி விளங்கு செம்பொன்

துறைக்கின்ற துளை ஆகிச் சோதி ஆகித்

தூண்டரிய சுடர் ஆகித் துளக்கில் வான்மேல்

முளைக்கின்ற கதிர் மதியும் அரவும் ஒன்றி

மழங்கு ஒலி நீர்க்கங்கையொடு மூவாது என்றும்

திளைக்கின்ற சடையானைத் திரு மாற்பேற்று எம்

செம்பவளக்குன்றினைச் சென்று அடைந்தேன் நானே.2

மலைமகள் தம்கோன் அவனை மாநீர் முத்தை
 மரகதத்தை மாமணியை மல்கு செல்வக்
 கலை நிலவு கையானைக் கம்பன்தன்னை
 காண்பு இனிய செழுஞ்சுடரைக் கனகக்குன்றை
 விலை பெரிய வெண்ணீற்று மேனியானை
 மெய்யடியார் வேண்டுவதே வேண்டுவானைச்
 சிலை நிலவு கரத்தானைத் திரு மாற்பேற்று எம்
 செம்பவளக்குன்றினைச் சென்று அடைந்தேன் நானே. 3

உற்றானை உடல்தனக்கு ஓர் உயிர் ஆனானை
 ஓங்காரத்து ஒருவனை அங்கு உமை ஒர்பாகம்
 பெற்றானைப் பிஞ்ஞகனைப் பிறவாதானைப்
 பெரியனவும் அரியனவும் எல்லாம் முன்னே
 கற்றானைக் கற்பனவும் தானேயாய
 கச்சி ஏகம்பனைக் காலன் வீழ்ச்
 செற்றானைத் திகழ் ஒளியைத் திரு மாற்பேற்று எம்
 செம்பவளக்குன்றினைச் சென்று அடைந்தேன் நானே. 4

நீறுஆகி நீறு உமிழும் நெருப்பும்ஆகி
 நினைவுஆகி நினைவு இனிய மலையான்மங்கை
 கூறுஆகிக் கூற்றுஆகிக் கோளும்ஆகிக்
 குணம்ஆகிக் குறையாத உவகைக்கண்ணீர்
 ஆறாத ஆனந்தத்து அடியார்செய்த
 அநாசாரம் பொறுத்துஅருளி அவர்மேல் என்றும்
 சீறாத பெருமானைத் திரு மாற்பேற்று எம்
 செம்பவளக்குன்றினைச் சென்று அடைந்தேன் நானே. 5

மருவு இனிய மறைப்பொருளை மறைக்காட்டாளை
 மறப்புஇலியை மதி ஏந்து சடையான்தன்னை
 உரு நிலவும் ஒண்குடரை உம்பராளை

உரைப்பு இனிய தவத்தானை உலகின் வித்தைக்
 கரு நிலவு கண்டனைக் காளத்தியைக்
 கருதுவார் மனத்தானைக் கல்விதன்னைச்
 செரு நிலவு படையானைத் திரு மாற்பேற்று எம்
 செம்பவளக்குன்றினைச் சென்று அடைந்தேன் நானே. 6

பிறப்பானைப் பிறவாத பெருமையானைப்
 பெரியானை அரியானைப் பெண் ஆண் ஆய
 நிறத்தானை நின்மலனை நினையாதாரை
 நினையானை நனைவோரை நனைவோன்தன்னை
 அறத்தானை அறவோனை ஐயன்தன்னை
 அண்ணல்தனை நண்ணரிய அமரர் ஏத்தும்
 திறத்தானைத் திகழ் ஒளியைத் திரு மாற்பேற்று எம்
 செம்பவளக்குன்றினைச் சென்று அடைந்தேன் நானே. 7

வானகத்தில் வளர்முகிலை மதியம்தன்னை
 வணங்குவார் மனத்தானை வடிவார் பொன்னை
 உன் அகத்தில் உறுதுணையை உலவாதானை
 ஒற்றியூர் உத்தமனை ஊழிக் கன்றைக்
 கானகத்துக் கருங்களிற்றைக் காளத்தியைக்
 கருதுவார் கருத்தானைக் கருவை மூலத்
 தேன் அகத்தில் இன்சுவையைத் திரு மாற்பேற்று எம்
 செம்பவளக்குன்றினைச் சென்று அடைந்தேன் நானே. 8

முற்றாத முழுமுதலை முளையை மொட்டை
 முழுமலரின் மூர்த்தியை முனியாது என்றும்
 பற்றுஆகிப் பல்உயிர்க்கும் பரிவோன்தன்னைப்
 பராபரனைப் பரஞ்சுடரைப் பரிவோர் நெஞ்சில்
 உற்றானை உயர் கருப்புச்சிலையோன் நீறாய்
 ஒள் அழல்வாய் வேவ உறும் நோக்கத்தானைச்
 செற்றானைத் திரிபுரங்கள் திரு மாற்பேற்று எம்
 செம்பவளக்குன்றினைச் சென்று அடைந்தேன் நானே. 9

விரித்தானை நான்மறையோடு அங்கம்ஆறும்
 வெற்பு எடுத்த இராவணனை விரலால் ஊன்றி
 நெரித்தானை நின்மலனை அம்மான் தன்னை
 நிலா நிலவு செஞ்சடைமேல் நிறை நீர்க்கங்கை
 தரித்தானைச் சங்கரனைச் சம்புதன்னைத்
 தரியலர்கள் புரம்மூன்றும் தழல்வாய் வேவச்
 சிரித்தானைத் திகழ் ஒளியைத் திரு மாற்பேற்று எம்
 செம்பவளக்குன்றினைச் சென்று அடைந்தேன் நானே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

297. திருவாலங்காடு

திருமுறை : 4 (68 வது பதிகம்) திரு நேரிசை
 இறைவர் : தேவர்சிங்கப் பெருமான், இறைவி : வண்டார்குழலி அம்மை
 ஊர்த்துவதாண்டவர்

வெள்ளநீர்ச் சடையர்போலும் விரும்புவார்க்கு எளியர்போலும்
 உள்ளுளே உருகி நின்று அங்கு உகப்பவர்க்கு அன்பர்போலும்
 கள்ளமே வினைகள் எல்லாம் கரிசு அறுத்திடுவர்போலும்
 அள்ளல் அம் பழனை மேய ஆலங்காட்டு அடிகளாரே. 1

செந்தழல் உருவர்போலும் சின விடை உடையர்போலும்
வெந்தவெண்நீறுகொண்டு மெய்க்கு அணிந்திடுவர்போலும்
மந்தமாம் பொழில் பழனை மல்கிய வள்ளல்போலும்
அந்தம் இல் அடிகள்போலும் ஆலங்காட்டு அடிகளாரே. 2

கண்ணினால் காமவேளைக் கனல் எழ விழிப்பர்போலும்
எண்இலார் புரங்கள் மூன்றும் எரியுணச் சிரிப்பர்போலும்
பண்ணின் ஆர் முழுவம் ஓவாப் பைம்பொழில் பழனை மேய
அண்ணலார் எம்மை ஆளும் ஆலங்காட்டு அடிகளாரே. 3

காறிடு விடத்தை உண்ட கண்டர் எண்தோளர்போலும்
தூறு இடு சுடலைதன்னில் சுண்ணவெண்நீற்றர்போலும்
கூறு இடும் உருவர்போலும் குளிர் பொழில் பழனை மேய
ஆறு இடு சடையர்போலும் ஆலங்காட்டு அடிகளாரே. 4

பார்த்தனோடு அமர் பொருது பத்திமை காண்பர்போலும்
கூர்த்த வாய் அம்பு கோத்தக் குணங்களை அறிவர்போலும்
பேர்த்தும் ஓர் ஆவநாழி அம்பொடும் கொடுப்பர்போலும்
தீர்த்தமாம் பழனை மேய திரு ஆலங்காடனாரே. 5

வீட்டினார் சுடுவெண்நீறு மெய்க்கு அணிந்திடுவர்போலும்
காட்டில் நின்று ஆடல் பேணும் கருத்தினை உடையர்போலும்
பாட்டினார் முழுவம் ஓவாப் பைம்பொழில் பழனை மேயார்
ஆட்டினார் அரவந்தன்னை ஆலங்காட்டு அடிகளாரே. 6

தாள் உடைச் செங்கமலத் தடங்கொள் சேவடியர்போலும்
நாள் உடைக் காலன் வீழ உதைசெய்த நம்பர்போலும்
கோள் உடைப் பிறவி தீர்ப்பர் குளிர் பொழில் பழனை மேய
ஆள்உடை அண்ணல்போலும் ஆலங்காட்டு அடிகளாரே. 7

கூடினார் உமைதன்னோடே குறிப்பு உடை வேடங்கொண்டு
 சூடினார் கங்கையானைச் சுவறிடு சடையர்போலும்
 பாடினார் சாமவேதம் பைம்பொழில் பழனை மேயார்
 ஆடினார் காளி காண ஆலங்காட்டு அடிகளாரே. 8

வெற்று அரைச் சமணரோடு விலை உடைக் கூறை போர்க்கும்
 ஒற்றரைச் சொற்கள் கொள்ளார் குணங்களை உகப்பர்போலும்
 பெற்றமே உகந்து அங்கு ஏறும் பெருமையை உடையர்போலும்
 அற்றங்கள் அறிவர்போலும் ஆலங்காட்டு அடிகளாரே. 9

மத்தனாய் மலை எடுத்த அரக்கனைக் கரத்தோடு ஒல்க
 ஒத்தினார் திருவிரலால் ஊன்றியிட்டு அருள்வர்போலும்
 பத்தர்தம் பாவம் தீர்க்கும் பைம்பொழில் பழனை மேய
 அத்தனார் நம்மை ஆள்வார் ஆலங்காட்டு அடிகளாரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

298. திருவாலங்காடு

திருமுறை : 6 (78 வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

ஒன்றா உலகு அனைத்தும் ஆனார் தாமே
 ஊழிதோறு ஊழி உயர்ந்தார் தாமே
 நின்று ஆகி எங்கும் நிமிர்ந்தார் தாமே
 நீர் வளி தீ ஆகாசம் ஆனார் தாமே
 கொன்று ஆடும் கூற்றை உதைத்தார் தாமே
 கோலப் பழனை உடையார் தாமே
 சென்று ஆடு தீர்த்தங்கள் ஆனார் தாமே
 திரு ஆலங்காடு உறையும் செல்வர்தாமே. 1

மலைமகளைப் பாகம் அமர்ந்தோர் தாமே
 வானோர் வணங்கப்படுவார் தாமே
 சலமகளைச் செஞ்சடைமேல் வைத்தார் தாமே
 சரண் என்று இருப்பார்கட்கு அன்பர் தாமே
 பலபலவும் வேடங்கள் ஆனார் தாமே
 பழனை பதியா உடையார் தாமே
 சிலை மலையா மூளயிலும் அட்டார் தாமே
 திரு ஆலங்காடு உறையும் செல்வர்தாமே. 2

ஆஉற்றஐந்தும் உகந்தார் தாமே
 அளவில் பெருமை உடையார் தாமே
 பூ உற்ற நாற்றமாய் நின்றார் தாமே
 புனிதப் பொருள் ஆகி நின்றார் தாமே
 பா உற்ற பாடல் உகப்பார் தாமே
 பழனை பதியா உடையார் தாமே
 தே உற்று அடி பரவ நின்றார் தாமே
 திரு ஆலங்காடு உறையும் செல்வர்தாமே. 3

நாறுபூங்கொன்றை முடியார் தாமே
 நால்மறையோடு ஆறுஅங்கம் சொன்னார் தாமே
 மாறு இலா மேனி உடையார் தாமே
 மா மதியம் செஞ்சடைமேல் வைத்தார்தாமே
 பாறினார் வெண்தலையில் உண்டார் தாமே
 பழனை பதியா உடையார் தாமே
 தேறினார் சித்தத்து இருந்தார் தாமே
 திரு ஆலங்காடு உறையும் செல்வர்தாமே. 4

734 திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் தேவாரம்

அல்லும் பகலுமாய் நின்றார் தாமே

அந்தியும் சந்தியும் ஆனார் தாமே

சொல்லும் பொருள்எலாம் ஆனார் தாமே

தோத்திரமும் சாத்திரமும் ஆனார் தாமே

பல்உரைக்கும் பாஎலாம் ஆனார் தாமே

பழனை பதியா உடையார் தாமே

செல்லும் நெறி காட்ட வல்லார் தாமே

திரு ஆலங்காடு உறையும் செல்வர்தாமே. 5

தொண்டாய்ப் பணிவார்க்கு அணியார் தாமே

தூ நீறு அணியும் சுவண்டர் தாமே

தண்தாமரையானும் மாலும் தேடத்

கழல்உருவாய் ஓங்கி நிமிர்ந்தார் தாமே

பண்தான் இசை பாட நின்றார் தாமே

பழனை பதியா உடையார் தாமே

திண்தோள்கள் எட்டும் உடையார் தாமே

திரு ஆலங்காடு உறையும் செல்வர்தாமே. 6

மை ஆரும் கண்டம் மிடற்றார் தாமே

மயானத்தில் ஆடல் மகிழ்ந்தார் தாமே

ஐயாரும் ஆரூரும் ஆனைக்காவும்

அம்பலமும் கோயிலாக் கொண்டார் தாமே

பைஆடுஅரவம் அசைத்தார் தாமே

பழனை பதியா உடையார் தாமே

செய்யாள் வழிபட நின்றார் தாமே

திரு ஆலங்காடு உறையும் செல்வர்தாமே. 7

விண்முழுதும் மண்முழுதும் ஆனார் தாமே
 மிக்கோர்கள் ஏத்தும் குணத்தார் தாமே
 கண் விழியாக் காமனையும் காய்ந்தார் தாமே
 காலங்கள் ஊழி கடந்தார் தாமே
 பண் இயலும் பாடல் உகந்தார் தாமே
 பழனை பதியா உடையார் தாமே
 திண் மழுவாள் ஏந்து கரத்தார் தாமே
 திரு ஆலங்காடு உறையும் செல்வர்தாமே. 8

காரார் கடல்நஞ்சை உண்டார் தாமே
 கயிலைமலையை உடையார் தாமே
 ஊர் ஆக ஏகம்பம் உகந்தார் தாமே
 ஒற்றியூர் பற்றி இருந்தார் தாமே
 பாரார் புகழ்ப்படுவார் தாமே
 பழனை பதியா உடையார் தாமே
 தீராத வல்வினைநோய் தீர்ப்பார் தாமே
 திரு ஆலங்காடு உறையும் செல்வர்தாமே. 9

மாலைப் பிறை சென்னி வைத்தார் தாமே
 வண் கயிலைமாமலையை வந்தியாத
 நீலக்கடல் சூழ் இலங்கைக் கோனை
 நெரிய விரலால் அடர்த்தார் தாமே
 பால் ஒத்த மேனி நிறத்தார் தாமே
 பழனை பதியா உடையார் தாமே
 சீலத்தார் ஏத்தும் திறத்தார் தாமே
 திரு ஆலங்காடு உறையும் செல்வர்தாமே. 10

299. திருப்பாசூர்

திருமுறை : 5 (25 வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவர் : பாகூர்நாதர்

இறைவி : பசுபதி நாயகி

முந்தி மூளையில் எய்த முதல்வனார்
சிந்திப்பார் வினை தீர்த்திடும் செல்வனார்
அந்திக்கோன்தனக்கே அருள்செய்தவர்
பந்திச் செஞ்சடைப் பாகூர் அடிகளே.

1

மடந்தை பாகம் மகிழ்ந்த மணாளனார்
தொடர்ந்த வல்வினை போக்கிடும் சோதியார்
கடந்த காலனைக் கால்கொடு பாய்ந்தவர்
படர்ந்த நாகத்தார் பாகூர் அடிகளே.

2

நாறு கொன்றையும் நாகமும் திங்களும்
ஆறும் செஞ்சடை வைத்த அழகனார்
காறு கண்டத்தார் கையது ஓர் சூலத்தார்
பாறின் ஓட்டினர் பாகூர் அடிகளே.

3

வெற்றியூர் உறை வேதியர் ஆவர் நல்
ஒற்றி ஏறு உகந்து ஏறும் ஒருவனார்
நெற்றிக்கண்ணினர் நீள் அரவம்தனைப்
பற்றி ஆட்டுவர் பாகூர் அடிகளே.

4

மட்டு அவிழ்ந்த மலர் நெடுங்கண்ணிபால்
இட்ட வேட்கையர் ஆகி இருப்பவர்
துட்டரேல் அறியேன் இவர் சூழ்ச்சிமை
பட்ட நெற்றியர் பாகூர் அடிகளே.

5

பல்லில்ஒடு கை ஏந்திப் பகல்எலாம்
எல்லி நின்று இடு பெய் பலி ஏற்பவர்
சொல்லிப் போய்ப் புகும் ஊர் அறியேன் சொலர்
பல்கும் நீற்றினர் பாகூர் அடிகளே.

6

கட்டிவிட்ட சடையர் கபாலியர்
எட்டி நோக்கி வந்து இல் புகுந்து அவ்வவர்
இட்டமா அறியேன் இவர் செய்வன
பட்ட நெற்றியர் பாகூர் அடிகளே.

7

வேதம் ஒதி வந்து இல் புகுந்தார் அவர்
காதில் வெண்குழை வைத்த கபாலியார்
நீதி ஒன்று அறியார் நிறை கொண்டனர்
பாதிவெண்பிறைப் பாகூர் அடிகளே.

8

சாம்பல் பூசவர் தாழ்சடை கட்டுவர்
ஓம்பல் மூது எருது ஏறும் ஒருவனார்
தேம்பல்வெண்மதி சூடுவர் தீயது ஓர்
பாம்பும் ஆட்டுவர் பாகூர் அடிகளே.

9

மாலினோடு மறையவன்தானுமாய்
மேலும்கீழும் அளப்பரிது ஆயவர்
ஆலின் நீழல் அறம் பகர்ந்தார் மிகப்
பால்வெண்நீற்றினர் பாகூர் அடிகளே.

10

திரியும் மூளயில் செங்கணை ஒன்றினால்
எரிய எய்தனரேனும் இலங்கைக் கோன்
நெரிய ஊன்றியிட்டார் விரல் ஒன்றினால்
பரியர் நுண்ணியர் பாகூர் அடிகளே.

11

300. திருப்பாசூர்

திருமுறை: 6 (83வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

விண்ணாகி நிலன் ஆகி விசம்பும் ஆகி
 வேலை சூழ் ஞாலத்தார் விரும்புகின்ற
 எண் ஆகி எழுத்து ஆகி இயல்பும் ஆகி
 ஏழ்உலகும் தொழுது ஏத்திக் காண நின்ற
 கண் ஆகி மணி ஆகிக் காட்சி ஆகிக்
 காதலித்து அங்கு அடியார்கள் பரவ நின்ற
 பண் ஆகி இன் அமுதாம் பாசூர் மேயப்
 பரஞ்சுடரைக் கண்டு அடியேன் உய்ந்தவாறே. 1

வேதம் ஓர் நான்காய் ஆறு அங்கம் ஆகி
 விரிக்கின்ற பொருட்கு எல்லாம் வித்தும் ஆகிக்
 கூதலாய்ப் பொழிகின்ற மாரி ஆகிக்
 குவலயங்கள் முழுதுமாய்க் கொண்டல் ஆகிக்
 காதலால் வானவர்கள் போற்றி என்று
 கடிமலர்கள் அவை தூவி ஏத்த நின்ற
 பாதி ஓர் மாதினனைப் பாசூர் மேயப்
 பரஞ்சுடரைக் கண்டு அடியேன் உய்ந்தவாறே. 2

தடவரைகள் ஏழுமாய்க் காற்றுமாய்த் தீயாய்த்
 தண் விசம்பாய்த் தண் விசம்பின் உச்சி ஆகிக்
 கடல்வலயம் சூழ்ந்தது ஒரு ஞாலம் ஆகிக்
 காண்கின்ற கதிரவனும் மதியும் ஆகிக்
 குடமுழவச் சரிவழியே அனல் கை ஏந்திக்
 கூத்து ஆட வல்ல குழகன் ஆகிப்
 பட அரவு ஒன்று அது ஆட்டிப் பாசூர் மேயப்
 பரஞ்சுடரைக் கண்டு அடியேன் உய்ந்தவாறே. 3

நீராரும் செஞ்சடை மேல் அரவம் கொன்றை
 நிறை மதியம் உடன்கூடி நீதியாலே
 சீர் ஆரும் மறை ஒதி உலகம் உய்யச்
 செழுங் கடலைக் கடைந்த் கடல்நஞ்சும் உண்ட
 கார் ஆரும் கண்டனைக் கச்சி மேய
 கண்ணுதலைக் கடல் ஒற்றி கருதினானைப்
 பாரோரும் விண்ணோரும் பரசும் பாகூர் மேயப்
 பரஞ்சுடரைக் கண்டு அடியேன் உய்ந்தவாறே.4

வேடனாய் விசயன்தன் வியப்பைக் காண்பான்
 வில் பிடித்துக் கொம்பு உடைய ஏனத்தின் பின்
 கூடினார் உமைஅவளும் கோலம் கொள்ளக்
 கொலைப் பகழி உடன்கோத்துக் கோரப் பூசல்
 ஆடினார் பெருங்கூத்துக் காளி காண
 அருமறையோடு ஆறுஅங்கம் ஆய்ந்துகொண்டு
 பாடினார் நால்வேதம் பாகூர் மேயப்
 பரஞ்சுடரைக் கண்டு அடியேன் உய்ந்தவாறே.5

புத்தியினால் சிலந்தியும் தன் வாயின் நூலால்
 பொதுப் பந்தர் அது இழைத்துச் சருகால் மேய்ந்த
 சித்தியினால் அரசு ஆண்டு சிறப்புச் செய்யச்
 சிவகணத்துடி புகப் பெய்தார் திறலால் மிக்க
 வித்தகத்தால் வெள்ளானை விள்ளா அன்பு
 விரவியவா கண்டு அதற்கு வீடு காட்டிப்
 பத்தர்களுக்கு இன் அமுது ஆம் பாகூர் மேயப்
 பரஞ்சுடரைக் கண்டு அடியேன் உய்ந்தவாறே.6

740 திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் தேவாரம்

இணை ஒருவர் தாம்அல்லால் யாரும் இல்லார்
 இடைமருதோடு ஏகம்பத்து என்றும் நீங்கார்
 அணைவு அரியர் யாவர்க்கும் ஆதிதேவர்
 அருமந்த நன்மைஎலாம் அடியார்க்கு ஈவர்
 தணல் முழுகு பொடி ஆடும் செக்கர்மேனித்
 தத்துவனைச் சாந்து அகிலின் அளறு தோய்ந்த
 பணைமுலையாள் பாகனை எம் பாகூர் மேயப்
 பரஞ்சுடரைக் கண்டு அடியேன் உய்ந்தவாறே.7

அண்டவர்கள் கடல் கடைய அதனுள் தோன்றி
 அதிர்ந்து எழுந்த ஆலாலம் வேலை ஞாலம்
 எண்ணிசையும் சுடுகின்ற ஆற்றைக் கண்டு
 இமைப்புஅளவில் உண்டு இருண்ட கண்டர் தொண்டர்
 வண்டு படு மதுமலர்கள் தூவி நின்று
 வானவர்கள் தானவர்கள் வணங்கி ஏத்தும்
 பண்டரங்கவேடனை எம் பாகூர் மேயப்
 பரஞ்சுடரைக் கண்டு அடியேன் உய்ந்தவாறே.8

ஞாலத்தை உண்ட திருமாலும் மற்றை
 நான்முகனும் அறியாத நெறியார் கையில்
 சூலத்தால் அந்தகனைச் சுருளக் கோத்துத்
 தொல்உலகில் பல்உயிரைக் கொல்லும் கூற்றைக்
 காலதால் உதைசெய்து காதல்செய்த
 அந்தணனைக் கைக்கொண்ட செவ்வான்வண்ணர்
 பால் ஒத்த வெண்நீற்றர் பாகூர் மேயப்
 பரஞ்சுடரைக் கண்டு அடியேன் உய்ந்தவாறே.9

வேந்தன் நெடு முடி உடைய அரக்கர்கோமான்
 மெல்லியலாள் உமை வெருவ விரைந்திட்டு ஓடிச்
 சாந்தம் என நீறு அணிந்தான் கயிலைவெற்பைத்
 தடக்கைகளால் எடுத்திடலும் தாளால் ஊன்றி
 ஏந்து திரள்திண்தோளும் தலைகள் பத்தும்
 இறுத்து அவன்தன் இசை கேட்டு இரக்கம் கொண்ட
 பாந்தள் அணி சடைமுடி எம் பாகூர் மேயப்
 பரஞ்சுடரைக் கண்டு அடியேன் உய்ந்தவாறே.10

திருச்சிற்றம்பலம்

301. திருக்காளத்தி

திருமுறை : 6 (8வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

இறைவர் : திருக்காளத்திநாதர்,
 குடுமித்தேவர்.

இறைவி : ஞானப்பூங்கோதை

விற்பு ஊண் ஒன்று இல்லாத நல்கூர்ந்தான்காண்
 வியன்கச்சிக் கம்பன்காண் பிச்சை அல்லால்
 மற்று ஊண் ஒன்று இல்லாத மா சதுரன்காண்
 மயானத்து மைந்தன்காண் மாசு ஒன்று இல்லாப்
 பொன் தூண்காண் மா மணிநல்குன்று ஒப்பான்காண்
 பொய்யாது பொழில்ஏழும் தாங்கி நின்ற
 கல் தூண்காண் காளத்தி காணப்பட்ட
 கணநாதன்காண் அவன் என் கண் உளானே.1

இடிப்பான்காண் என் வினையை ஏகம்பன்காண்
 எலும்பு ஆபரணன்காண் எல்லாம் முன்னே
 முடிப்பான்காண் மூஉலகும் ஆயினான்காண்
 முறைமையால் ஐம்புரியும் வழுவா வண்ணம்
 படித்தான் தலை அறுத்த பாசுபதன்காண்
 பராய்த்துறையான் பழனம் பைஞ்ஞீலியான்காண்
 கடித்தார் கமழ்கொன்றைக்கண்ணியான்காண்
 காளத்தியான் அவன் என் கண் உளானே. 2

நாரணன்காண் நான்முகன்காண் நால்வேதன்காண்
 ஞானப்பெருங்கடற்கு ஓர் நாவாய் அன்ன
 பூரணன்காண் புண்ணியன்காண் புராணன் தான்காண்
 புரிசடைமேல் புனல் ஏற்ற புனிதன் தான்காண்
 சாரணன்காண் சந்திரன்காண் கதிரோன் தான்காண்
 தன்மைக்கண் தானேகாண் தக்கோர்க்கு எல்லாம்
 காரணன்காண் காளத்தி காணப்பட்ட

கணநாதன்காண் அவன் என் கண் உளானே.3

செற்றான்காண் என் வினையைத் தீ ஆடகாண்
 திரு ஒற்றியூரான்காண் சிந்தைசெய்வார்க்கு
 உற்றான்காண் ஏகம்பம் மேவினான்காண்
 உமையாள்நல்கொழுநன்காண் இமையோர் ஏத்தும்
 சொல் தான்காண் சோற்றுத்துறை உளன்காண்
 சுறாவேந்தன் ஏவலத்தை நீறா நோக்கக்
 கற்றான்காண் காளத்தி காணப்பட்ட

கணநாதன்காண் அவன் என் கண் உளானே.4

மனத்துஅகத்தான் தலைமேலான் வாக்கின் உள்ளான்
 வாய் ஆரத் தன் அடியே பாடும் தொண்டர்
 இனைத்துஅகத்தான் இமையவர்தம் சிரத்தின்மேலான்
 ஏழ்அண்டத்து அப்பாலான் இப் பால் செம்பொன்
 புனத்துஅகத்தான் நறுங்கொன்றைப்போதின் உள்ளான்
 பொருப்புஇடையான் நெருப்புஇடையான் காற்றின் உள்ளான்
 கனத்துஅகத்தான் கயிலாயத்து உச்சி உள்ளான்
 காளத்தியான் அவன் என் கண் உளானே. 5

எல்லாம் முன் தோன்றாமே தோன்றினான்காண்
 ஏகம்பம் மேயான்காண் இமையோர் ஏத்தப்
 பொல்லாப் புலன்ஐந்தும் போக்கினான்காண்
 புரிசடைமேல் பாய்கங்கை பூரித்தான்காண்
 நல்ல விடை மேற்கொண்டு நாகம் பூண்டு
 நளிர் சிரம் ஒன்று ஏந்திஓர் நாணாய் அற்ற
 கல்ஆடை மேல் கொண்ட காபாலிகாண்
 காளத்தியான் அவன் என் கண் உளானே. 6

கரிவுருவுகண்டத்து எம் கண் உளான் காண்
 கண்டன்காண் வண்டுஉண்டகொன்றையான்காண்
 எரி பவள வண்ணன்காண் ஏகம்பன்காண்
 எண்திசையும்-தானாய குணத்தினான்காண்
 திரிபுரங்கள் தீ இட்ட தீ ஆட்காண்
 தீவினைகள் தீர்த்திடும் என் சிந்தையான்காண்
 கரிஉரிவை போர்த்து உகந்த காபாலிகாண்
 காளத்தியான் அவன் என் கண் உளானே. 7

இல்ஆடிச் சில்பலி சென்று ஏற்கின்றான்காண்
 இமையவர்கள் தொழுது இறைஞ்ச இருக்கின்றான்காண்
 வில்ஆடி வேடனாய் ஓடினான்காண்
 வெண்நூலும் சேர்ந்த அகலத்தான்காண்
 மல் ஆடு திரள்தோள்மேல் மழுவாளன்காண்
 மலைமகள் தன் மணாளன்காண் மகிழ்ந்து முன்நாள்
 கல்லாலின்கீழ் இருந்த காபாலிகாண்
 காளத்தியான் அவன் என் கண் உளானே. 8

தேனப் பூ வண்டு உண்ட கொன்றையான்காண்
 திரு ஏகம்பத்தான்காண் தேன் ஆர்ந்து உக்க
 ஞானப்பூங்கோதையாள் பாகத்தான்காண்
 நம்பன்காண் ஞானத்துஒளி ஆனான்காண்
 வானப்பேர் ஊரும் மறிய ஓடி

மட்டித்து நின்றான்காண் வண்டார் சோலைக்
 கானப்பேருரான்காண் கறைக்கண்டன்காண்
 காளத்தியான் அவன் என் கண் ஊளானே. 9

இறையவன்காண் ஏழ்உலகும் ஆயினான்காண்
 ஏழ்கடலும் சூழ்மலையும் ஆயினான்காண் அ
 குறை உடையார் குற்றேவல் கொள்வான் தான்காண்
 குடமூக்கில் கீழ்க்கோட்டம் மேவினான்காண்
 மறை உடைய வானோர்பெருமான் தான்காண்
 மறைக்காட்டு உறையும் மணிகண்டன்காண்
 கறை உடைய கண்டத்து எம் காபாலிகாண்
 காளத்தியான் அவன் என் கண் ஊளானே. 10

உண்ணா அருநஞ்சம் உண்டான் தான்காண்
 ஊழித்தீ அன்னான்காண் உகப்பார் காணப்
 பண் ஆரப் பல்லியம் பாடினான்காண்
 பயின்ற நால்வேதத்தின் பண்பினான்காண்
 அண்ணாமலையான்காண் அடியார்ஈட்டம்
 அடிஇணைகள் தொழுது ஏத்த அருளுவான்காண்
 கண் ஆரக் காண்பார்க்கு ஓர் காட்சியான்காண்
 காளத்தியான் அவன் என் கண் ஊளானே. 11

302. திருவொற்றியூர்

திருமுறை : 4 (45 வது பதிகம்)

திரு நேரிசை

இறைவர் : படம்பக்கநாதர், ஆதிபுரீஸ்வரர், தியாகேசர், எழுத்தறியும்
பெருமான், புற்றிடங்கொண்டார்

இறைவி : வடிவுடையம்மை

வெள்ளத்தைச் சடையில் வைத்த வேதகீதன்தன் பாதம்
மெள்ளத்தான் அடைய வேண்டின் மெய் தரு ஞானத்தீயாடல்
கள்ளத்தைக் கழிய நின்றார் காயத்துக் கலந்து நின்று
உள்ளத்துள் ஒளியும் ஆகும் ஒற்றியூர் உடைய கோவே. 1

வசிப்பு எனும் வாழ்க்கை வேண்டா வானவர்இறைவன் நின்று
புசிப்பது ஓர் பொள்ளல் ஆக்கைஅதனோடும் புணர்வு வேண்டில்
அசிர்ப்பு எனும் அருந்தவத்தால் ஆன்மாவின் இடம்அதுஆகி
உசிர்ப்பு எனும் உணர்வும் உள்ளார் ஒற்றியூர் உடைய கோவே. 2

தானத்தைச் செய்து வாழ்வான் சலத்துளே அழுந்துகின்றீர்
வானத்தை வணங்க வேண்டில் வம்மின்கள் வல்லீர்ஆகில்
ஞானத்தை விளக்கை ஏற்றி நாடி உள் விரவ வல்லார்
ஊனத்தை ஒழிப்பார்போலும் ஒற்றியூர் உடைய கோவே. 3

காமத்துள் அழுந்தி நின்று கண்டரால் ஒறுப்புண்ணாதே
சாமத்துவேதம்ஆகி நின்றது ஓர் சயம்புதன்னை
ஏமத்தும் இடைஇராவும் ஏகாந்தம் இயம்புவார்க்கு
ஓமத்துள் ஒளிஅது ஆகும் ஒற்றியூர் உடைய கோவே. 4

சமையம் மேல் ஆறும்ஆகித் தான் ஒரு சயம்புஆகி
இமையவர் பரவி ஏத்த இனிதின் அங்கு இருந்த ஈசன்
கமையினை உடையர்ஆகிக் கழல்அடி பரவுவாருக்கு
உமைஒருபாகர்போலும் ஒற்றியூர் உடைய கோவே. 5

ஒருத்தி தன் தலைச்சென்றானைக் கரந்திட்டான் உலகம் ஏத்த
ஒருத்திக்கு நல்லன் ஆகி மறுப் படுத்து ஒளித்தும் ஈண்டே
ஒருத்தியைப் பாகம் வைத்தான் உணர்வினால் ஐயம் உண்ணி
ஒருத்திக்கும் நல்லன் அல்லன் ஒற்றியூர் உடைய கோவே. 6

பிணம் உடை உடலுக்கு ஆகப் பித்தராய்த் திரிந்து நீங்கள்
புணர்வு எனும் போகம் வேண்டா போக்கல் ஆம் பொய்யை நீங்க
நிணம் உடைய நெஞ்சினுள்ளால் நினைக்குமா நினைக்கின்றாருக்கு
உணர்வினோடு இருப்பர்போலும் ஒற்றியூர் உடைய கோவே. 7

பின்னுவார்சடையான்தன்னைப் பிதற்றிலாப் பேதைமார்கள்
துன்னுவர் நரகம்தன்னுள் தொல்வினை தீர வேண்டின்
மன்னு வான்மறைகள் ஒதி மனத்தினுள் விளக்கு ஒன்று ஏற்றி
உன்னுவார் உள்ளத்து உள்ளார் ஒற்றியூர் உடைய கோவே. 8

முள்குவார் போகம் வேண்டின் முயற்றியால் இடர்கள் வந்தால்
எள்குவார் என்கி நின்று அங்கு இது ஒரு மாயம் என்பார்
பள்குவார் பத்தர் ஆகிப் பாடியும் ஆடியும் நின்றும்
உள்குவார் உள்ளத்து உள்ளார் ஒற்றியூர் உடைய கோவே. 9

வெறுத்து உகப் புலன்கள்ஐந்தும் வேண்டிற்று வேண்டு நெஞ்சே
மறுத்து உக ஆர்வச்செற்றக் குரோதங்கள் ஆன மாயப்
பொறுத்து உகப் புட்பகத்தேர் உடையானை அடர ஊன்றி
ஒறுத்து உகந்து அருள்கள் செய்தார் ஒற்றியூர் உடைய கோவே. 10.

303. திருவொற்றியூர்

திருமுறை : 4 (46 வது பதிகம்)

திரு நேரிசை

ஓம்பினேன் கூட்டை வாளா உள்ளத்து ஓர் கொடுமை வைத்துக்
காம்பு இலா மூழை போலக் கருதிற்றே முகக்கமாட்டேன்
பாம்பின்வாய்த் தேரை போலப் பலபல நினைக்கின்றேனை
ஓம்பி நீ உய்யக்கொள்ளாய் ஒற்றியூர் உடைய கோவே. 1

மனம் எனும் தோணி பற்றி மதி எனும் கோலை ஊன்றிச்
சினம் எனும் சரக்கை ஏற்றிச் செறி கடல் ஓடும்போது
மனம் எனும் பாறை தாக்கி மறியும்போது அறிய ஒண்ணாது
உனை உனும் உணர்வை நல்காய் ஒற்றியூர் உடைய கோவே. 2

திருச்சிற்றம்பலம்

304. திருவொற்றியூர்

திருமுறை : 4 (86 வது பதிகம்)

திரு விருத்தம்

செற்றுக் களிற்றுஉரி கொள்கின்றஞான்று செரு வெண்கொம்பு ஒன்று
இற்றுக் கிடந்தது போலும் இளம்பிறை பாம்பு அதனைச்
சுற்றிக் கிடந்தது கிம்புரி போலச் சுடர் இமைக்கும்
நெற்றிக்கண் மற்று அதன் முத்து ஒக்குமால் ஒற்றியூரனுக்கே. 1

சொல்லக் கருதியது ஒன்று உண்டு கேட்கில் தொண்டாய் அடைந்தார்
அல்லல் படக் கண்டு பின் என் கொடுத்தி அலை கொள் முந்நீர்
மல்லல் திரைச் சங்கம் நித்திலம் கொண்டு வம்பக் கரைக்கே
ஒல்லைத் திரை கொணர்ந்து எற்று ஒற்றியூர் உறை உத்தமனே. 2

பரவை வரு திரை நீர்க்கங்கை பாய்ந்து உக்க பல்சடைமேல்
அரவம் அணிதரு கொன்றை இளந்திங்கள் சூடியது ஓர்
குரவநறுமலர் கோங்கம் அணிந்து குலாய சென்னி
உரவு திரை கொணர்ந்து எற்று ஒற்றியூர் உறை உத்தமனே. 3

தான் அகம்காடு அரங்குஆக உடையது தன் அடைந்தார்
ஊன் அகம் நாளும் உடைதலையில் பலி கொள்வதும்தான்
தேன் அகம் நாளும் திரு ஒற்றியூர் உறைவார் அவர்தாம்
தான் அகமே வந்து போனகம் வேண்டி உழிதர்வரே. 4

வேலைக் கடல்நஞ்சம் உண்டு வெள்ளற்றொடும் வீற்றிருந்த
மாலைச் சடையார்க்கு உறைவுஇடம்ஆவது வாரி குன்றா
ஆலைக் கரும்பொடு செந்நெல் கழனி அருகு அணைந்த
சோலைத் திரு ஒற்றியூரை எப்போதும் தொழுமின்களே. 5

புற்றினில் வாழும் அரவுக்குந் திங்கட்குங் கங்கை என்னும்
சிற்றிடையாட்கும் செறிதரு கண்ணிக்கும் சேர்வுஇடமாம்
பெற்றுடையான் பெரும் பேச்சு உடையான் பிரியாது எனை ஆள்
விற்பு உடையான் ஒற்றியூர் உடையான்தான் விரிசடையே. 6

இன்று அரைக்கண் உடையார் எங்கும் இல்லை இமயம் என்னும்
குன்று அரைக்கண் நல் குலமகள்பாவைக்குக் கூறு இட்ட நாள்
அன்று அரைக்கண்ணும் கொடுத்து உமையாளையும் பாகம் வைத்த
ஒன்றரைக்கண்ணன் கண்டீர் ஒற்றியூர் உறை உத்தமனே. 7

சுற்றி வண்டு யாழ்செயும் சோலையுங் காவுந் துதைந்து இலங்கு
பெற்றி கண்டால் மற்று யாவரும் கொள்வர் பிறர்இடை நீ
ஒற்றி கொண்டாய் ஒற்றியூரையும் கைவிட்டு உறும் என்று எண்ணி
விற்பிகண்டாய் மற்று இது ஒப்பது இல் இடம் வேதியனே. 8

சுற்றிக் கிடந்து ஒற்றியூரன் என் சிந்தை பிரிவு அறியான்
ஒற்றித் திரிதந்து நீ என்ன செய்தி உலகம்எல்லாம்
பற்றித் திரிதந்து பல்லொடு நா மென்று கண் குழித்துத்
தெற்றித்து இருப்பது அல்லால் என்ன செய்யும் இத் தீவினையே. 9

அம் கள் கடுக்கைக்கு முல்லைப்புறவம் முறுவல்செய்யும்
பைங்கண் தலைக்குச் சுடலைக்களரி பரு மணி சேர்
கங்கைக்கு வேலை அரவுக்குப் புற்றுக் கலை நிரம்பாத்
திங்கட்கு வானந் திரு ஒற்றியூரர் திருமுடியே. 10

தருக்கின வாள் அரக்கன் முடிபத்து இறப் பாதம்தன்னால்
ஒருக்கினவாறு அடியேனைப் பிறப்பு அறுத்து ஆள வல்லான்
நெருக்கின வானவர் தானவர் கூடிக் கடைந்த நஞ்சைப்
பருக்கினவாறு என் செய்கேன் ஒற்றியூர் உறை பண்டங்களே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

305. திருவொற்றியூர்

திருமுறை : 5 (24 வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

ஒற்றி ஊரும் ஒளி மதி பாம்பினை
ஒற்றி ஊரும் அப் பாம்பும் அதனையே
ஒற்றி ஊர ஒரு சடை வைத்தவன்
ஒற்றியூர் தொழ நம் வினை ஓயுமே. 1

வாட்டம் ஒன்று உரைக்கும் மலையான்மகள்
ஈட்டவே இருள் ஆடி இடு பிணக்
காட்டில் ஒரி கடிக்க எடுத்தது ஓர்
ஓட்டை வெண்தலைக் கை ஒற்றியூரரே. 2

750 திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் தேவாரம்

கூற்றுத் தண்டத்தை அஞ்சிக் குறிக்கொண்மின்
ஆற்றுத் தண்டத்து அடக்கும் அரன் அடி
நீற்றுத் தண்டத்தராய் நினைவார்க்கு எலாம்
ஊற்றுத்தண்டு ஒப்பர்போல் ஒற்றியூரரே. 3

சுற்றும் பேய் சுழலச் சுடுகாட்டு எரி
பற்றிஆடுவர் பாய் புலித்தோலினர்
மற்றை ஊர்கள் எல்லாம் பலி தேர்ந்து போய்
ஒற்றியூர் புக்கு உறையும் ஒருவரே. 4

புற்றில் ஆடு அரவு ஆட்டி உமையொடு
பெற்றம்ஏறு உகந்து ஏறும் பெருமையான்
மற்றையாரொடு வானவரும் தொழ
ஒற்றியூர் உறைவான் ஓர் கபாலியே. 5

போது தாழ்ந்த புதுமலர் கொண்டு நீர்
மாது தாழ்சடை வைத்த மணாளனார்
ஓது வேதியனார் திரு ஒற்றியூர்
பாதம் ஏத்தப் பறையும் நம் பாவமே. 6

பலவும் அன்னங்கள் பல்மலர்மேல் துஞ்சும்
கலவமஞ்சைகள் கார் என எள்குறும்
உலவு பைம்பொழில் சூழ் திரு ஒற்றியூர்
நிலவினான் அடியே அடை நெஞ்சம். 7

ஒன்றுபோலும் உகந்து அவர் ஏறிற்று
ஒன்றுபோலும் உதைத்துக் களைந்தது
ஒன்றுபோல் ஒளி மா மதி சூடிற்று
ஒன்று போல் உகந்தார் ஒற்றியூரரே. 8

படை கொள் பூதத்தார் வேதத்தார் கீதத்தார்
சடை கொள் வெள்ளத்தார் சாந்தவெண்ணீற்றினர்
உடையும் தோல் உகந்தார் உறை ஒற்றியூர்
அடையும் உள்ளத்தவர் வினை அல்குமே.

9

வரையினார் உயர் தோள் உடை மன்னனை
வரையினார் வலி செற்றவர் வாழ்வுஇடம்
திரையினார் புடை சூழ் திரு ஒற்றியூர்
உரையினால் பொலிந்தார் உயர்ந்தார்களே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

306. திருவொற்றியூர்

திருமுறை : 6 (45 வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

வண்டு ஓங்கு செங்கமலம் கழுநீர் மல்கும்
மதமத்தம் சேர் சடைமேல் மதியம் சூடித்
திண்தோள்கள் ஆயிரமும் வீசி நின்று
திசைச் சேர நடம் ஆடிச் சிவலோகனார்
உண்டார் நஞ்சு உலகுக்கு ஓர் உறுதி வேண்டி
ஒற்றியூர் மேய ஒளி வண்ணனார்
கண்டேன் நான் கனவு அகத்தில் கண்டேற்கு என் தன்
கடும் பிணியும் சுடும் தொழிலும் கைவிட்டவே.1

ஆகத்து ஓர் பாம்பு அசைத்து வெள்ளறு ஏறி
 அணி கங்கை செஞ்சடைமேல் ஆர்க்கச் சூடிப்
 பாகத்து ஓர் பெண் உடையார் ஆணும் ஆவார்
 பசு ஏறி உழிதரும் எம் பரமயோகி
 காமத்தால் ஐங்கணையான்தன்னை வீழக்
 கனலா எரிவிழித்த கண்மூன்றினார்
 ஒமத்தால் நால்மறைகள் ஒதல் ஓவா
 ஒளி திகழும் ஒற்றியூர் உறைகின்றாரே. 2

வெள்ளத்தைச் செஞ்சடைமேல் விரும்பி வைத்தீர்
 வெண்மதியும் பாம்பும் உடனேவைத்தீர்
 கள்ளத்தை மனத்து அகத்தே கரந்து வைத்தீர்
 கண்டார்க்குப் பொல்லாதுகண்டீர் எல்லே
 கொள்ளத்தான் இசை பாடிப் பலியும் கொள்ளீர்
 கோள் அரவும் குளிர்மதியும் கொடியும் காட்டி
 உள்ளத்தை நீர் கொண்டீர் ஒதல் ஓவா
 ஒளி திகழும் ஒற்றியூர் உடைய கோவே. 3

நரை ஆர்ந்த விடை ஏறி நீறு பூசி
 நாகம் கச்சு அரைக்கு ஆர்த்து ஓர் தலை கை ஏந்தி
 உரையா வந்து இல் புகுந்து பலிதான் வேண்ட
 எம் அடிகள் உம் ஊர்தான் ஏதோ என்ன
 விரையாதே கேட்டியேல் வேல்கண் நல்லாய்
 விடும் கலங்கள் நெடுங்கடலுள் நின்று தோன்றும்
 திரை மோதக் கரை ஏறிச் சங்கம் ஊரும்
 திரு ஒற்றியூர் என்றார் தீயவாரே. 4

மத்தமாகளியானை உரிவை போர்த்து

வானகத்தார் தானகத்தார் ஆகி நின்று
பித்தர்தாம் போல் அங்கு ஓர் பெருமை பேசிப்
பேதையரை அச்சுறுத்திப் பெயரக் கண்டு
பத்தர்கள்தாம்பலர் உடனேகூடிப் பாடிப்

பயின்று இருக்கும் ஊர் ஏதோ பணியீர் என்ன
ஒத்து அமைந்த உத்தரநாள் தீர்த்தமாக
ஒளி திகழும் ஒற்றியூர் என்கின்றாரே. 5

கடிய விடை ஏறிக் காளகண்டர்

கலையோடு மழுவாள் ஓர் கையில் ஏந்தி
இடிய பலி கொள்ளார் போவார் அல்லர்
எல்லாம்தான் இவ் அடிகள் யார் என்பாரே
வடிவு உடைய மங்கையும் தாமும் எல்லாம்
வருவாரை எதிர் கண்டோம் மயிலாப்புள்ளே
செடி படு வெண்தலை ஒன்று ஏந்தி வந்து
திரு ஒற்றியூர் புக்கார் தீயவாரே. 6

வல்லராய் வானவர்கள் எல்லாம் கூடி

வணங்குவார் வாழ்த்துவார் வந்து நிற்பார்
எல்லை எம்பெருமானைக் காணோம் என்ன
எவ்ஆற்றால் எவ்வகையால் காணமாட்டார்
நல்லார்கள் நால்மறையோர் கூடி நேடி
நாம் இருக்கும் ஊர் பணியீர் அடிகேள் என்ன
ஒல்லைதான் திரை ஏறி ஒதம் மீளும்
ஒளி திகழும் ஒற்றியூர் என்கின்றாரே. 7

நிலைப்பாடே நான் கண்டது ஏடே கேளாய்

நெருநலை நன்பகல் இங்கு ஓர் அடிகள் வந்து
கலைப்பாடும் கண்மலரும் கலக்க நோக்கிக்

கலந்து பலி இடுவேன் எங்கும் காணேன்
சலப்பாடே இனி ஒரு நாள் காண்பேன் ஆகில்
தன் ஆகத்து என் ஆகம் ஒடுங்கும் வண்ணம்
உலைப்பாடே படத் தழுவிப் போகல்ஒட்டேன்
ஒற்றியூர் உறைந்து இங்கே திரிவானையே. 8

மண் அல்லை விண் அல்லை வலயம் அல்லை
மலை அல்லை கடல் அல்லை வாயு அல்லை
எண் அல்லை எழுத்து அல்லை எரியும் அல்லை
இரவு அல்லை பகல் அல்லை யாவும் அல்லை
பெண் அல்லை ஆண் அல்லை பேடும் அல்லை
பிறிது அல்லை ஆனாயும் பெரியாய் நீயே
உள் நல்லை நல்லார்க்கு தீயை அல்லை
உணர்வு அரிய ஒற்றியூர் உடைய கோவே. 9

மரு உற்ற மலர்க்குழலிமடவாள் அஞ்ச
மலை துளங்கத் திசை நடுங்கச் செறுத்து நோக்கிச்
செரு உற்ற வாள் அரக்கன் வலிதான் மாளத்
திருவடியின் விரல்ஒன்றால் அலற ஊன்றி
உரு ஒற்றி அங்கு இருவர் ஓடிக் காண
ஒங்கின அவ் ஒள் அழலார் இங்கே வந்து
திரு ஒற்றியூர் நம் ஊர் என்று போனார்
செறி வளைகள் ஒன்றுஒன்றாய்ச் சென்றவாறே. 10

307. திருவான்மியூர்

திருமுறை : 5 (82 வது பதிகம்)

திருக்குறுந்தொகை

இறைவர் : மருந்தீசர், பால்வண்ணநாதர்

இறைவி : சொக்க நாயகி

விண்ட மா மலர் கொண்டு விரைந்து நீர்
அண்டநாயகன்தன் அடி சூழ்மின்கள்
பண்டு நீர் செய்த பாவம் பறைந்திடும்
வண்டு சேர் பொழில் வான்மியூர் ஈசனே.

1

பொருளும் சுற்றமும் பொய்ம்மையும் விட்டு நீர்
மருளும் மாந்தரை மாற்றி மயக்கு அறுத்து
அருளுமா வல்ல ஆதியாய் என்றலும்
மருள் அருத்திடும் வான்மியூர் ஈசனே.

2

மந்தம் ஆகிய சிந்தை மயக்கு அறுத்து
அந்தம் இல் குணத்தானை அடைந்து நின்று
எந்தை ஈசன் என்று ஏத்திட வல்லிரேல்
வந்து நின்றிடும் வான்மியூர் ஈசனே.

3

உள்ளம் உள் கலந்து ஏத்த வல்லார்க்கு அலால்
கள்ளம் உள்ளவழிக் கசிவான் அலன்
வெள்ளமும் அரவும் விரவும் சடை
வள்ளல் ஆகிய வான்மியூர் ஈசனே.

4

படம் கொள் பாம்பரைப் பால்மதி சூடியை
வடம் கொள் மென்முலை மாது ஒரு கூறனைத்
தொடர்ந்து நின்று தொழுது எழுவார் வினை
மடங்க நின்றிடும் வான்மியூர் ஈசனே.

5

நெஞ்சில் ஐவர் நினைக்க நினைக்குறார்
 பஞ்சின் மெல்அடியாள் உமை பங்க என்று
 அஞ்சி நாள்மலர் தூவி அழுதிரேல்
 வஞ்சம் தீர்த்திடும் வான்மியூர் ஈசனே.

6

நுணங்குநூல் அயன் மாலும் அறிகிலாக்
 குணங்கள் தான் பரவிக் குறைந்து உக்கவர்
 சுணங்கு பூண் முலைத் தூ மொழியார் அவர்
 வணங்க நின்றிடும் வான்மியூர் ஈசனே.

7

ஆதியும் அரனாய் அயன் மாலுமாய்ப்
 பாதி பெண்உருஆய பரமன் என்று
 ஒதி உள் குழைந்து ஏத்த வல்லார் அவர்
 வாதை தீர்த்திடும் வான்மியூர் ஈசனே.

8

ஓட்டை மாடத்தில் ஒன்பது வாசலும்
 காட்டல் வேவதன் முன்னம் கழல் அடி
 நாட்டி நாள்மலர் தூவி வலம்செயில்
 வாட்டம் தீர்த்திடும் வான்மியூர் ஈசனே.

9

பாரம்ஆக மலை எடுத்தான்தனைச்
 சீரம் ஆகத் திருவிரல் ஊன்றினான்
 ஆர்வம்ஆக அழைத்து அவன் ஏத்தலும்
 வாரம் ஆயினன் வான்மியூர் ஈசனே.

10

308. திருக்கழுக்குன்றம்

திருமுறை : 6 (92 வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

இறைவர் : வேதகிரீசுவரர்

இறைவி : பெண்ணின் நல்லாளம்மை, மலைச்சொக்க நாயகி

மூஇலைவேல் கையானை மூர்த்திதன்னை

முதுபிணக்காடு உடையானை முதல் ஆனானை
ஆவினில்ஐந்து உகந்தானை அமரர்கோனை

ஆலாலம்உண்டு உகந்த ஐயன் தன்னைப்
பூவினின்மேல் நான்முகனும் மாலும் போற்றப்

புணர்வு அரிய பெருமானைப் புனிதன்தன்னைக்
காவலனைக் கழுக்குன்றம் அமர்ந்தான்தன்னைக்
கற்பகத்தைக் கண் ஆரக் கண்டேன் நானே. 1

பல்ஆடுதலை சடைமேல் உடையான்தன்னைப்

பாய் புலித்தோல் உடையானைப் பகவன்தன்னைச்
சொல்லோடு பொருள் அனைத்தும் ஆனான் தன்னைச்
சுடர்உருவில் என்பு அறாக் கோலத்தானை
அல்லாத காலனை முன் அடர்த்தான்தன்னை

ஆலின்கீழ் இருந்தானை அமுது ஆனானைக்
கல்ஆடை புனைந்து அருளும் காபாலியைக்
கற்பகத்தைக் கண் ஆரக் கண்டேன் நானே. 2

309. திருக்கோகரணம்

திருமுறை : 6 (49 வது பதிகம்)

திருத்தாண்டகம்

இறைவர் : மகாபலநாதர்

இறைவி : கோகரண நாயகி

சந்திரனும் தண்புனலும் சந்தித்தான்காண்

தாழ்சடையான்காண் சார்ந்தார்க்கு அமுது ஆனான்காண்

அந்தரத்தில் அசுரர் புரம் மூன்று அட்டான்காண்

அவ் உருவில் அவ் உருவம் ஆயினான்காண்

பந்தரத்து நான்மறைகள் பாடினான்காண்

பலபலவும் பாணி பயில்கின்றான்காண்

மந்திரத்து மறை பொருளும் ஆயினான்காண்

மா கடல் சூழ் கோகரணம் மன்னினானே. 1

தந்த அத்தன் தன் தலையைத் தாங்கினான்காண்

சாரணன்காண் சார்ந்தார்க்கு இன் அமுது ஆனான்காண்

கெந்தத்தன்காண் கெடில வீரட்டன்காண்

கேடுஇலிகாண் கெடுப்பார் மற்று இல்லாதான்காண்

வெந்து ஒத்த நீறு மெய் பூசினான்காண்

வீரன்காண் வியன்கயிலை மேவினான்காண்

வந்து ஒத்த நெடுமாற்கும் அறிவு ஒணான்காண்

மா கடல் சூழ் கோகரணம் மன்னினானே. 2

தன் உருவம் யாவார்க்கும் தாக்காதான்காண்
 தாழ்சடை எம்பெருமான்காண் தக்கார்க்கு உள்ள
 பொன்உருவச் சோதி புனல்ஆடினான்காண்
 புராணன்காண் பூதங்கள் ஆயினான்காண்
 மின்உருவ நுண்இடையாள் பாகத்தான்காண்
 வேழத்தின்உரி வெருவப் போர்த்தான் தான்காண்
 மன் உருவாய் மாமறைகள் ஓதினான்காண்
 மா கடல் சூழ் கோகரணம் மன்னினானே. 3

ஆறு ஏறு செஞ்சடை எம் ஆரூரன்காண்
 அன்பன்காண் அணிபழனம் மேயான் தான்காண்
 நீறு ஏறி நிழல் திகழும் மேனியான்காண்
 நிருபன்காண் நிகர் ஒன்றும் இல்லாதான்காண்
 கூறு ஏறு கொடுமழுவாள் படையினான்காண்
 கொக்கரையன்காண் குழு நல் பூதத்தான்காண்
 மாறாய மதில் மூன்றும் மாய்வித்தான்காண்
 மா கடல் சூழ் கோகரணம் மன்னினானே. 4

சென்று அச்சிலை வாங்கிச் சேர்வித்தான்காண்
 தீ அம்பன் காண் திரி புரங்கள்மூன்றும்
 பொன்றப் பொடிஆக நோக்கினான்காண்
 பூதன்காண் பூதப்படையாளிகாண்
 அன்று அப்பொழுதே அருள்செய்தான்காண்
 அனல்ஆடிகாண் அடியார்க்கு அமுது ஆனான்காண்
 மன்றல் மணம் கமழும் வார்சடையான்காண்
 மா கடல் சூழ் கோகரணம் மன்னினானே. 5

பிறையோடு பெண் ஒருபால் வைத்தான் தான்காண்
 பேரவன்காண் பிறப்பு ஒன்றும் இல்லாதான்காண்
 கறை ஓடு மணிமிடற்றுக் காபாலிகாண்
 கட்டங்கன்காண் கையில் கபாலம் ஏந்திப்
 பறையோடு பல்கீதம் பாடினான்காண்
 ஆடினான்காண் பாணிஆக நின்று
 மறையோடு மா கீதம் கேட்டான் தான்காண்
 மா கடல் சூழ் கோகரணம் மன்னினானே. 6

மின் அளந்த மேல்முகட்டின்மேல் உற்றான்காண்
 விண்ணவர்தம் பெருமான்காண் மேவில் எங்கும்
 முன் அளந்த மூவர்க்கும் முதல் ஆனான்காண்
 மூஇலைவேல்கூலத்து எம் கோலத்தான்காண்
 எண் அளந்து என் சிந்தையே மேவினான்காண்
 ஏ வலன்காண் இமையோர்கள் ஏத்த நின்று
 மண் அளந்த மால் அறியா மாயத்தான்காண்
 மா கடல் சூழ் கோகரணம் மன்னினானே. 7

பின்னுசடைமேல் பிறை சூடினான்காண்
 பேர் அருளன்காண் பிறப்பு ஒன்று இல்லாதான்காண்
 முன்னி உலகுக்கு முன் ஆனான்காண்
 மூளயிலும் செற்று உகந்த முதல்வன் தான்காண்
 இன்ன உரு என்று அறிவு ஒண்ணாதான் தான்காண்
 ஏழ்கடலும் ஏழ்உலகும் ஆயினான்காண்
 மன்னும் மடந்தை ஒர்பாகத்தான்காண்
 மா கடல் சூழ் கோகரணம் மன்னினானே. 8

வெட்ட வெடித்தார்க்கு ஓர் வெவ்வுழலன்காண்
 வீரன்காண் வீரட்டம் மேவினான்காண்
 பொட்ட அநங்கனையும் நோக்கினான்காண்
 பூதன்காண் பூதப்படையினான்காண்
 கட்டக் கடுவினைகள் காத்து ஆள்வான்காண்
 கண்டன்காண் வண்டு உண்டகொன்றையான்காண்
 வட்டமதிப்பாகம் சூடினான்காண்
 மா கடல் சூழ் கோகரணம் மன்னினானே. 9

கையால் கயிலை எடுத்தான்தன்னைக்
 கால்விரலால் தோள் நெரிய ஊன்றினான்காண்
 மெய்யின் நரம்புஇசையால் கேட்பித்தாற்கு
 மீண்டே அதற்கு அருள்கள் நல்கினான்காண்
 பொய்யர் மனத்துப் புறம்பு ஆவான்காண்
 போர்ப் படையான்காண் பொருவார் இல்லாதான்காண்
 மை கொள் மணிமிடற்று வார்சடையான்காண்
 மா கடல் சூழ் கோகரணம் மன்னினானே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

310. திருப் பருப்பதம்

திருமுறை : 4 (58 வது பதிகம்)

திருநேரிசை

இறைவன் : பருப்பதநாதர்

இறைவி : பருப்பதநாயகி

கன்றினார் புரங்கள்மூன்றும் கனல் எரி ஆகச் சீறி
நின்றது ஓர் உருவம்தன்னால் நீர்மையும் நிறையும் கொண்டு
ஒன்றி ஆங்கு உமையும் தாமும் ஊர் பலி தேர்ந்து பின்னும்
பன்றிப் பின் வேடர் ஆகிப் பருப்பதம் நோக்கினாரே. 1

கற்ற மாமறைகள் பாடிக் கடைதொறும் பலியும் தேர்வார்
வற்றல்ஓர்தலை கை ஏந்தி வானவர் வணங்கி வாழ்த்த
முற்ற ஓர் சடையில் நீரை ஏற்ற முக்கண்ணர் தம்மைப்
பற்றினார்க்கு அருள்கள்செய்து பருப்பதம் நோக்கினாரே. 2

கரவு இலா மனத்தர்ஆகிக் கைதொழுவார்கட்கு என்றும்
இரவில் நின்று எரிஅதுஆடி இன்அருள்செய்யும் எந்தை
மருவலார் புரங்கள்மூன்றும் மாட்டிய வகையர் ஆகிப்
பரவுவார்க்கு அருள்கள்செய்து பருப்பதம் நோக்கினாரே. 3

கட்டிட்ட தலை கை ஏந்திக் கனல் எரிஆடிச் சீறிச்
கட்டிட்ட நீறு பூசிச் சுடுபிணக்காடர் ஆகி
விட்டிட்ட வேட்கையார்க்கு வேறு இருந்து அருள்கள் செய்து
பட்டு இட்ட உடையர் ஆகிப் பருப்பதம் நோக்கினாரே. 4

கையராய்க் கபாலம் ஏந்திக் காமனைக் கண்ணால் காய்ந்து
மெய்யராய் மேனிதன்மேல் விளங்கு வெண்நீறு பூசி
உய்வராய் உள்குவார்கட்கு உவகைகள்பலவும் செய்து
பைஅரா அரையில் ஆர்த்துப் பருப்பதம் நோக்கினாரே. 5

வேடராய் வெய்யர் ஆகி வேழத்தின் உரிவை போர்த்து
 ஓடராய் உலகம் எல்லாம் உழிதர்வர் உமையும் தாமும்
 காடராய் கனல் கை ஏந்திக் கடியது ஓர் விடை மேல் கொண்டு
 பாடராய்ப் பூதம் சூழப் பருப்பதம் நோக்கினாரே. 6

மேகம் போல் மிடற்றர் ஆகி வேழத்தின் உரிவை போர்த்து
 ஏகம்பம் மேவினார்தாம் இமையவர் பரவி ஏத்தக்
 காகம்பர் கழறர் ஆகிக் கடியது ஓர் விடை ஒன்று ஏறிப்
 பாகம் பெண் உருவம் ஆனார் பருப்பதம் நோக்கினாரே. 7

பேர் இடர்ப் பிணிகள் தீர்க்கும் பிஞ்ஞகன் எந்தை பெம்மான்
 கார் உடைக் கண்டர் ஆகிக் கபாலம் ஓர் கையில் ஏந்திச்
 சீர் உடைச் செங்கண் வெள்ளு ஏறிய செல்வர் நல்ல
 பாரிடம் பாணி செய்யப் பருப்பதம் நோக்கினாரே. 8

அங்கண் மால் உடையர் ஆய ஐவரால் ஆட்டுணாதே
 உங்கண் மால் தீர வேண்டில் உள்ளத்தால் உள்கி ஏத்தும்
 செங்கண் மால் பரவி ஏத்திச் சிவன் என நின்ற செல்வர்
 பைங்கண் வெள்ளு அது ஏறிப் பருப்பதம் நோக்கினாரே. 9

அடல் விடை ஊர்தி ஆகி அரக்கன் தோள் அடர ஊன்றிக்
 கடல் இடை நஞ்சம் உண்ட கறை அணி கண்டனார்தாம்
 சுடர்விடு மேனிதன் மேல் சுண்ண வெண்நீறு பூசிப்
 படர்சடை மதியம் சேர்த்திப் பருப்பதம் நோக்கினாரே. 10

311. கடல்டை அருளியது

திருமுறை : 4 (11 வது பதிகம்)

பண் : காந்தாரப் பஞ்சமம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டி ஓர் கடலில் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை ஆவது நமச்சிவாயவே.

1

பூவினுக்கு அருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினுக்கு அருங்கலம் அரன் அஞ்ச ஆடுதல்
கோவினுக்கு அருங்கலம் கோட்டம் இல்லது
நாவினுக்கு அருங்கலம் நமச்சிவாயவே.

2

விண்உற அடுக்கிய விறகின் வெவ்அழல்
உண்ணிய புகில் அவை ஒன்றும் இல்லையாம்
பண்ணிய உலகினில் பயின்ற பாவத்தை
நண்ணிநின்று அறுப்பது நமச்சிவாயவே.

3

இடுக்கண்பட்டு இருக்கினும் இரந்து யாரையும்
விடுக்கிற் பிரான் என்று வினவுவோம் அல்லோம்
அடுக்கல் கீழ்க் கிடக்கினும் அருளின் நாம் உற்ற
நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது நமச்சிவாயவே.

4

வெந்தநீறு அருங்கலம் விரதிகட்கு எலாம்
அந்தணர்க்கு அருங்கலம் அருமறை ஆறுஅங்கம்
திங்களுக்கு அருங்கலம் திகழும் நீள்முடி
நங்களுக்கு அருங்கலம் நமச்சிவாயவே.

5

சலமிலன் சங்கரன் சார்ந்தவர்க்கு அலால்
 நலமிலன் நாள்தொறும் நல்குவான் நலன்
 குலம் இலராகிலும் குலுத்திற்கு ஏற்பதுஓர்
 நலம் மிகக் கொடுப்பது நமச்சிவாயவே. 6

வீடினார் உலகினில் விழுமிய தொண்டர்கள்
 கூடினார் அந்நெறி கூடிச் சென்றலும்
 ஓடினேன் ஓடிச்சென்று உருவம் காண்டலும்
 நாடினேன் நாடிற்று நமச்சிவாயவே. 7

இல்லக விளக்கது இருள்கெடுப்பது
 சொல்லக விளக்கது சோதி உள்ளது
 பல்லக விளக்கது பலரும் காண்பது
 நல்லக விளக்கது நமச்சிவாயவே. 8

முன்னெறி ஆகிய முதல்வன் முக்கணன்
 தன்னெறியே சரணாதல் திண்ணமே
 அந்நெறியே சென்று அங்குஅடைந்தவர்க்கு எலாம்
 நன்னெறியாவது நமச்சிவாயவே. 9

மாப்பிணை தழுவிய மாதுஓர் பாகத்தன்
 பூப் பிணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழ
 நாப்பிணை தழுவிய நமச்சிவாயப் பத்து
 ஏத்த வல்லார் தமக்கு இடுக்கண் இல்லையே. 10

312. திங்களுர்

திருமுறை : 4 (18 வது பதிகம்)

பண் : இந்தளம்

இறைவன் : கைலாசநாதர்

இறைவி : பெரியநாயகி

ஒன்றுகொலாம் அவர் சிந்தை உயர் வரை
ஒன்றுகொலாம் உயரும் மதி சூடுவர்
ஒன்றுகொலாம் இடு வெண்தலை கையது
ஒன்றுகொலாம் அவர் ஊர்வதுதானே.

1

இரண்டுகொலாம் இமையோர் தொழு பாதம்
இரண்டுகொலாம் இலங்கும் குழை பெண் ஆண்
இரண்டுகொலாம் உருவம் சிறு மான் மழு
இரண்டுகொலாம் அவர் எய்தினதாமே.

2

மூன்றுகொலாம் அவர் கண்நுதல் ஆவன
மூன்றுகொலாம் அவர் சூலத்தின் மொய் இலை
மூன்றுகொலாம் கணை கையது வில் நாண்
மூன்றுகொலாம் புரம் எய்த தாமே.

3

நாலுகொலாம் அவர் தம் முகம்ஆவன
நாலுகொலாம் சனனம் முதல் தோற்றமும்
நாலுகொலாம் அவர் ஊர்தியின் பாதங்கள்
நாலுகொலாம் மறை பாடினதாமே.

4

அஞ்சுகொலாம் அவர் ஆடுஅரவின் படம்
அஞ்சுகொலாம் அவர் வெல் புலன்ஆவன
அஞ்சுகொலாம் அவர் காயப்பட்டான் கணை
அஞ்சுகொலாம் அவர் ஆடினதாமே.

5

ஆறுகொலாம் அவர் அங்கம் படைத்தன
ஆறுகொலாம் அவர்தம் மகனார் முகம்
ஆறுகொலாம் அவர் தார்மிசை வண்டின்கால்
ஆறுகொலாம் சுவை ஆக்கினதாமே. 6

ஏழுகொலாம் அவர் ஊழி படைத்தன
ஏழுகொலாம் அவர் கண்ட இருங்கடல்
ஏழுகொலாம் அவர் ஆளும் உலகங்கள்
ஏழுகொலாம் இசை ஆக்கினதாமே. 7

எட்டுக்கொலாம் அவர் ஈறு இல் பெருங் குணம்
எட்டுக்கொலாம் அவர் சூடும் இனமலர்
எட்டுக்கொலாம் அவர் தோள்இணை ஆவன
எட்டுக்கொலாம் திசை ஆக்கினதாமே. 8

ஒன்பதுபோல் அவர் வாசல் வகுத்தன
ஒன்பதுபோல் அவர் மார்பினில் நூல் இழை
ஒன்பதுபோல் அவர் கோலக் குழல்சடை
ஒன்பதுபோல் அவர் பார்இடம்தானே. 9

பத்துக்கொலாம் அவர் பாம்பின் கண் பாம்பின் பல்
பத்துக்கொலாம் எயிறு நெரிந்து உக்கன
பத்துக்கொலாம் அவர் காயப்பட்டான் தலை
பத்துக்கொலாம் அடியார் செய்கைதானே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் தேவாரம்
முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராத்

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
அகலிடமே	672	அடல் விடை	763
அக்கு அரவம்	100	அடியார் சிலம்பு	598
அக்கு ஆர் அணிவடம்	424	அடுத்தானை உரித்தானை	705
அக்கு இருந்த	563	அடுத்த ஆனை உரித்தான்	715
அக்கும் ஆமையும்	248	அடுத்து இருந்தாய்	122
அக்கு உலாம்	541	அடுத்துவந்த	376
அங்கங்கள் ஆறு	357	அடும்பும்	221
அம்கள் கடுக்கை	749	அடைத்தார்தம்	502
அங்கண்மால்	763	அட்டதுகாலனை	273
அம்கதிரோன்	275	அட்டபுட்பம்	652
அங்கத்தைமண்	458	அட்ட மாமலர்	605
அங்கமாள் ஆதியாய்	440	அட்டமூர்த்தி	607
அங்கம் ஆறும்	419	அட்டுமின் இல்	290
அங்கமே பூண்	431	அட்டும் ஒலிநீர்	273
அங்கை ஆர் அழல்	78	அணங்கு பாகத்தர்	378
அங்கையில் அனல்	637	அணங்கு உமை	65
அங்கையுள் அனலும்	602	அணவு அரியான்	101
அசைந்தவன்	715	அணிதில்லை	270
அச்சம் இல்லை	725	அணியனவும்	667
அஞ்ச அணைகணை	515	அண்டம் கடந்த	435
அஞ்சப்பலன்	182	அண்டத்தானை	242
அஞ்சி ஆகிலும்	56	அண்டமாய் ஆதி	704
அஞ்சினால் இயற்ற	642	அண்டம் ஆர் அமரர்	97
அஞ்சுகொலாம்	766	அண்டம் ஆர்	246
அம்கண்ணை	150	அண்டம் ஏழ்	165
அஞ்சும் அஞ்சு	234	அண்டர் அமரர்	277
அஞ்சைக்களத்து	400	அண்டர் வாழ்வும்	354
அஞ்சையும்	566	அண்டவர்கள்	740
அடர்ப்பு அரிய	25	அண்டவாணர்	430
அடலைக்கடல்	468	அண்டவானவர்	393

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
அண்ணாமலை	398	அரவுகையினர்	378
அதிரர் தேவர்	226	அரிசிலின்	414
அதிராவினை	167	அரிச் சந்திரத்து	401
அத்தாஉன் அடி	267	அரிச்சு இராப்பக	214
அந்தகனை	269	அரிச்சு உற்ற	1
அந்தம் இல்புகழ்	492	அரிபிரமர்	76
அந்தமும் ஆதியு	388	அரியநால்	207
அந்தரந்தோர்	603	அரியநால் மறை	607
அம் தாமரைப்	667	அரியபெரும்	484
அந்தியைநல்ல	228	அரி அயன் இந்திரன்	709
அந்தி வட்டத்திங்கள்	140	அரிஅயன்தலை	213
அந்தி வட்டத்து	473	அரியன அங்கம்	28
அப்பன் நீ	264	அரியானை அந்த	14
அம்மலர்க் கண்	647	அருகு அடைமாலை	228
அம்மானை	251	அருகு எலாம்	363
அம்மை பயக்கும்	612	அருக்கன் அங்கி	420
அயனவனும்	612	அருக்கன் பாதம்	256
அயனொடுமால்	105	அருத்தமும்	220
அயில் ஆர் அம்பு	423	அருத்தனை அரவு	699
அரக்கர் தம்முப்	105	அருந்தவத்தின்	219
அரக்கனாய	593	அருந்தவத்தோர்	70
அரக்கனார் தலை	50	அருந்தவர்கள்	15
அரக்கன் ஆற்றல்	209	அருந்திறல்	712
அரக்கன் ஆற்றல் அழித்து	571	அருந்துணையை	16
அரக்கன் ஈர்	239	அருந்தும்	516
அரக்கனை அலற	699	அருப்புப் போல்	414
அரக்கனை விரலால்	608	அருப்பு ஒட்டு	628
அரக்கன் வல்	256	அருமணித்தடம்	510
அரக்கன் தன்	713	அருமறையனை	49
அரக்கின் மேனி	147	அரும்புஅற்றப்	1
அரண்இலா	34	அரும்பித்த	665
அரவணைப்	337	அரும்பெருஞ்	34
அரவு அணையான்	664	அருவராத	358
அரவத்தால்	361	அருவரைதாங்கி	427
அரவம் ஆர்த்து	250	அருவனாய் அத்தி	123

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
அரைசேர் அரவணாம்	286	அளியின் ஆர் குழ	426
அரைப்பால்	474	அளைவாயில் அரவு	497
அரையார்	649	அள்ளலைக் கடக்க	352
அலங்கல்சேர்	492	அறம்தெரியா	218
அலங்கல்சடை	111	அறிவு இலங்கும்	219
அலரும்நீருங்	702	அறிவு இலாஅரக்கன்	137
அலைக்கின்ற	388	அறுத்தவன்காண்	690
அலைத்து ஓடு	437	அறுத்தானை	397
அலையஅடுத்த	186	அறுத்தான் காண்	717
அலையார்கடல்	125	அறுமை இவ்உலகு	601
அலை ஆர்ந்த	93	அறை கலந்த	187
அலை ஆர்ந்த புனல்	184	அறைமல்கு	291
அலையார் புனல்	304	அறைஆர்பொன்	52
அலையார் வினைத்	180	அற்றுப்பற்று	420
அல்லல் அடியார்க்கு	38	அனல் ஒருகை	365
அல்லலாகஐம்	335	அனுசயப்பட்டு	580
அல்லல் அயின	590	அன்பனை அடி	570
அல்லல் இல்லை	22	அன்பின் ஆன்	191
அல்லல்என்	2	அன்று ஆலின்கீழ்	394
அல்லலோடு அரு	423	அன்றினவர்	69
அல்லன் என்று	379	அன்றுதான் அரக்கன்	306
அல்லாய்ப் பக	176	அன்னமாம்	494
அல்லி மலர்	108	அன்னம் பாலிக்	1
அல்லியான் அர	279	ஆகத்து உமை அடக்கி	42
அல்லும் பகலுமாய்	734	ஆகத்து ஓர் பாம்பு	752
அவன் என்று	152	ஆகம்பத்து அரவு	705
அழகியோம்	333	ஆகாதநஞ்சுண்ட	112
அழல் அங்கை	250	ஆக்கையால் பயன்	233
அழல் உமிழ் அங்கை	90	ஆங்கு அணைந்த	628
அழித்தவன்காண்	715	ஆசைவன்	460
அளக்கு நெறி	276	ஆடல் புரிந்தநிலை	677
அளித்தஆன்	375	ஆடல் மால்யானை	611
அளித்துவந்து அடி	511	ஆடிநின்றாய் அண்டம்	121
அளிமலர்க் கொன்றை	103	ஆடினார் ஒருவர்	119
அளியானை	316	ஆடுவாய்நீ நட்டம்	530

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
ஆட்சி உலகை	168	ஆர் ஆரும் மூவிலை	68
ஆட்டினாய் அடியேன்	278	ஆராய்ந்து அடித்	518
ஆட்டினான் முன்	331	ஆரார்திரி புரங்கள்	150
ஆட்டுவித்தால்	265	ஆரியம் தமிழோடு	206
ஆணாகிப் பெண்	625	ஆரும் அறியா	157
ஆணிபோல நீ	278	ஆருர் மூலட்டானம்	443
ஆண்டானை அடி	51	ஆர் உருவ	628
ஆண்டானைவா	231	ஆர்த்த தோல்	225
ஆதிக்கண்	380	ஆர்த்த எனக்கு	176
ஆதித்தன் அங்கி	120	ஆர்த்து ஆர் உயிர் அடும்	424
ஆதிநாதன் அடல்	115	ஆர்த்தானை வாசுகி	230
ஆதிநாதன்	580	ஆர்த்தான் காண்	685
ஆதிப்பால் அட்ட	243	ஆர்த்து எழும் இலங்கை	104
ஆதிமாமலை	486	ஆர்ந்தவனே	281
ஆதியனை எறி	200	ஆர்வலம்	623
ஆதி ஆயவன்	246	ஆலத்து ஆர் நிழலில்	723
ஆதியான் அண்ட	278	ஆலநீழல் அமர்ந்த	67
ஆதியான் அரி	69	ஆலநீழல் இருப்பர்	327
ஆதியானை அமரர்	243	ஆலம் உண்டு அழகு	375
ஆதியில் பிரமணார்	64	ஆல் அலால் இருக்கை	138
ஆதியும் அரணாய்	756	ஆலாலம் மிடற்று	76
ஆதியும் அறிவு	97	ஆலாலம் உண்டு	185
ஆத்தம் ஆம் அயன்	66	ஆலின்கீழ் அறங்க	120
ஆப்பி நீரோடு	702	ஆலும் மாமயில்	713
ஆமயந்தீர்த்து	267	ஆலைப்படு கரும்பின்	402
ஆமலி பாலும் நெய்யும்	35	ஆவாகி ஆவினில்	441
ஆயம் உடையது	277	ஆவாகிறு தொண்டன்	632
ஆயிரம் தாமரை	505	ஆவியாய் அவியும்	480
ஆயிரம் நதிகள்	515	ஆவினில் ஐந்து	156
ஆய்ந்த கைவாள்	276	ஆவின் பால்	591
ஆயந்தவன் காண்	719	ஆவின் மேவிய	580
ஆர் அட்டது ஏனும்	648	ஆஉற்ற ஐந்து	733
ஆரணப் பொருள்	378	ஆளான அடியவர்	497
ஆர் அழல்	98	ஆளாகார்	678
ஆராத இன்னமுதை	500	ஆறுகால் வண்டு	235

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
ஆறுகொண்ட	385	இந்திரத்தை	536
ஆறுகொலாம் அவர்	767	இந்திரனோடு	601
ஆறு சடைக்கு	326	இந்திரன் பிரமன்	35
ஆறு குடும்	608	இமையாது உயிராது	161
ஆறு உடைச்சடை	356	இமையா முக்கணர்	710
ஆறு ஏறுசடையானை	704	இம்மாயப்பிறப்பு	196
ஆறு ஏறுசெஞ்சடை	759	இம்மையம்மை	410
ஆறு ஏறுசென்னி	165	இம்மை வானவர்	320
ஆறு ஏற்கவல்ல	655	இயக்கர் கின்னரர்	250
ஆறு ஒன்றிய சமயங்	105	இயலும் மாலொடு	411
ஆற்ற நீள்சடை	332	இயல்பாய ஈசனை	33
ஆற்றவும் அவல	413	இரக்கமின்றி	68
ஆன் அணைந்து	284	இரக்கம்முன்	205
ஆன் இடைஐந்து	174	இரக்கம் ஒன்று	697
ஆனைக்காவில்	450	இரங்காவன் மனத்தார்	330
ஆனைஐ ஆறு என	147	இரண்டுமாம்	234
இகழுமாறு	59	இரண்டு கொலாம்	766
இகழ்ந்தவன்	298	இரப்பவர்க்கு ஈய	135
இகழ்ந்தானை	683	இரவனாம்	286
இடபம் ஏறியும்	249	இரவனை இடு	174
இடர் கெடுமாறு	544	இரவியும் மதியும்	697
இடர்பாவம் என	477	இரவும் பகலுமாய்	125
இடிப்பான் காண்	741	இராவணம் செய	41
இடுகு நுண் இடை	711	இருள் தருதுன்ப	143
இடுக்கண்பட்டு	764	இருநிலனாய்த்	439
இடுக்கு ஒன்றும்	468	இருந்து சொல்லுவன்	726
இடுவார் இட்ட	571	இரும்பு ஆர்ந்த	24
இடைமருது	443	இரும்பு கொப்ப	638
இடைவித்தவாறு	141	இருளாய	52
இட்டது இட்டது	246	இருளின் வண்ணமும்	148
இட்டமாயின	46	இரைக்கும் பாம்பும்	429
இணர்ந்து கொன்றை	249	இலம் காலம்	584
இணை ஒருவர்	740	இலங்கைக்கு இறைவன்	277
இண்டைச்சடை	151	இலங்கை மன்னன்	380
இண்டை வண்ணமும்	149	இலங்கை மன்னனை	251

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
இலங்கை வேந்தன்	303	ஈச என்னை	240
இலங்கை வேந்தன்	192	ஈசனை எவ்வுலகினுக்கும்	674
இலங்கை வேந்தன்	711	ஈட்டும் மாநிதி	726
இலவினார் மாதர்	427	ஈண்டு ஆர் அழலின்	425
இலைய ஆரும்	197	ஈண்டா இரும்	180
இலையின் ஆர்	575	ஈண்டு செஞ்சடை	607
இலை உடைப்	171	ஈறு இல்கூறையன்	246
இல் அகவிளக்கு	765	ஈன்றாளுமாய்	685
இல்லக் கோலமும்	80	உச்சிமேல்விள	175
இல் ஆடிச்சில்	743	உச்சி வெண்மதி	247
இல்லானை எவ்	57	உஞ்சேனைமா	445
இவள் நமைப்	523	உடம்பு எனும்	457
இழவு ஒன்று	262	உடம்பைத்	467
இழித்தன ஏழ்	142	உடலின் வினை	164
இழிவித்தவாறு	141	உடலும் உயிரும்	48
இழுக்கின் வண்	148	உடலைத்துறந்து	471
இழைத்த நாள்	546	உடல்தனைக்	352
இளமைகைவிட்	250	உடைதருகீளும்	134
இள எழுந்த	703	உடையர்கோ	202
இளைய காலம்	302	உள் தங்குசிந்தை	29
இறந்தார்க்கும்	20	உண்டு நஞ்சு	521
இறவாமேவரம்	383	உண்ணாது உறங்கா	162
இறுத்தானை	54	உண்ணா அரு	744
இறுமாந்து இருப்ப	233	உதைத்தவன்	689
இறையவன் காண்	744	உதைத்தார் மறலி	425
இறைஎன்	238	உந்திச் சென்று	726
இறைவனார்	377	உந்திநின்றார்	709
இன்பமும் பிறப்பும்	215	உமை அலாது உருவ	139
இன்று அரைக்கண்	748	உமையவளை	719
இன்று உளார்நாளை	221	உம்பராளை உருத்திர	571
இன்னம் கேண்மின்	239	உயர்தவம்மிக்க	449
இன்னவாறு	485	உயர்ந்தேன் மனை	635
ஈங்கைப் பேர்	405	உயிராவணம் இருந்து	527
ஈசனாய் உலகு	554	உயிர்நிலை உடம்பே	513
ஈசன் ஈசன்	240	உய்த்தகால் உதய	462

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
யத்தவன்	587	உழை ஆடுகரதாம்	94
ய்யுமாறு இது	412	உழை உரித்த	350
உரம் கொடுக்கு	187	உளர் ஒளி	499
உரத்தினால் அரக்கன்	291	உளைந்தான்	466
உரம் மதித்தசல	622	உள்குவார் உள்ள	458
உரவனைத்திரண்	456	உள்ளமாய் உள்ளத்	550
உரித்தவன் காண்	717	உள்ளம் உள் கலந்து	755
உரித்து அன்றுஉனக்	182	உள்ளம் உள்கி	50
உரித்தானைக்	222	உள்ளமேயொரு	523
உரித்தானை மத	314	உள்ளாறாதது	378
உரித்திட்டார்	479	உள்ளுமாய்ப்புற	98
உரித்த உடையார்	689	உறவனாய் நிறைந்து	379
உரியாய் உலகி	168	உறவு ஆவார்	673
உருகி ஊன் குழைந்து	68	உறவு பேய்க்கணம்	46
உருகுமனத்து அடி	482	உறி முடித்த	655
உருத்திரனை	86	உறுகயிறு ஊசல்	643
உருமுன்றா	222	உறைப்பு	39
உருவமும் உயிரும்	696	உறைவது காடு	447
உருவினை ஊழி	227	உற்றநோய்	338
உருள் உடைய	694	உற்றவர்தம்	649
உருளும்போது	194	உற்றவன் காண்	689
உரைக்குங்கழிந்	708	உற்றார் ஆர் உளரோ	233
உரை செய்நூல்	652	உற்றாராய் உறவாகி	80
உரை தளர்ந்து	334	உற்றார் இலாதார்	144
உரைப்பக்கேண்	55	உற்றானை	728
உரைமாலை	666	உற்றிருந்தஉண	155
உரைஆரும் புகழானே	196	உற்று உலவுபிணி	293
உரை ஆர் பொருளுக்கு	58	உன்மத்தக மலர்	474
உலந்தார் தம்	184	உன்னி எப்போதும்	352
உலந்தார் தம்	382	உன்னி வானவர்	377
உலந்தார் தலைகலன்	350	உன் உருவின்	476
உலந்தார் வெண்	650	ஊகம் முகில் உரிஞ்சு	324
உவந்திட்டு அங்கு	479	ஊக்கினான் மலை	573
உழைத்தும்	582	ஊசலாம் அரவு	429
		ஊசலாள் அல்ல	629

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
ஊட்டி நின்றான்	173	எடுத்தவாள்	149
ஊர் ஆகிநின்ற	160	எடுத்தவெல்	390
ஊரானை உலகு ஏழாய்	616	எடுத்தனன் எழில்	65
ஊர் இலாய்	247	எட்டவிட்ட	209
ஊரின் நின்றாய்	122	எட்டு அம்திசைக்	465
ஊர்திரை வேலை	505	எட்டுக்கொலம் அவர்	767
ஊர்ந்த விடை	284	எட்டு நாண்	651
ஊழித்தீயாய்	132	எட்டுமூர்த்தி	235
ஊழி அளக்கவல்	504	எண்திசைக்கு	156
ஊழியார் ஊழிதோறும்	120	எண்அகத்து இல்லை	387
ஊழிவண்ணமு	149	எண்ணாது அமரர்	686
ஊற்றுத்துறை	262	எண்ணிநாளும்	568
ஊனத்தை நீக்கி	11	எண்இலா	221
ஊனப்பேர் ஒழிய	29	எண்ணுகேன்	431
ஊனவர் உயிரினோடும்	721	எண்உடை	97
ஊனவனை உடல்	503	எண்ணும் எழுத்தும்	283
ஊனவன் காண்	587	எண்பதும் பத்து	360
ஊன் ஆகியிர் ஆகி	195	எண்மேலும்	169
ஊன் இகந்து ஊ	187	எத்தாயர்எத்	195
ஊன் நிலாவி	710	எத்திக்கும்மாய்	483
ஊனில் ஆவியிர்	2	எத்திசையும்	680
ஊனினுள் உயிரை	356	எத்தீ	555
ஊன் உடுத்தி	30	எத்தைக் கொண்டு	708
ஊன் உலாம்முடை	421	எந்தமாதவம்	522
ஊன் உற்ற	37	எம்தளிர்நீர்மை	514
ஊன் ஏறுபடுதலை	524	எந்தை எம்பி	245
ஊனை ஆர்தலை	61	எந்தையேஎம்	247
ஊனையேகழிக்க	640	எப்போதும்	520
ஊன் நோக்கும்	40	எம்பட்டம்	509
ஊன் கருவின்	681	எம் பந்தவல்வினை	541
ஊன் தலைவலிய	352	எம்பிரான் இமை	61
எங்கே என்னை	594	எம்பிரான் என்	459
எச்சன் நினைத்	270	எம்ஐயார் இலை	523
எச்சில் இளம்	443	எய்தானைப் புரம்	316
எஞ்சலில் புகல்	614	எரிகின்றஇ	435

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
எரிகொள்மேனி	61	ஏடுமதிக்கண்	129
எரிகொள்	378	ஏடு ஏறுமலர்	620
எரித்தானை	231	ஏடு ஏறுமலர்க்	86
எரித்துவிட்டாய்	121	ஏதும் ஒன்றும்	725
எரிபெருக்குவர்	256	ஏந்து மழுவாளர்	529
எரிப்பிறைக்கண்	129	ஏயவன் காண்	587
எரி அலால்உருவ	138	ஏ இலாணைஎன்	236
எரியினார் இறை	391	ஏய்ந்த உமை	127
எரியும் மழுவினன்	284	ஏய்ந்து அறுத்தாய்	122
எருக்கங்கண்ணி	702	ஏ அடுசிலை	90
எல்லாம் சிவன்	661	ஏவணத்தசிலை	525
எல்லாம் முன்	743	ஏவம்ஏது	580
எல்லா உலகமு	155	ஏவிஇடர்க்	309
எல்லியும் பகலும்	641	ஏழித்தொன்	652
எவரேனும் தாம்	584	ஏழுகொலாம் அவர்	767
ஏழிலார் இராசர்	451	ஏழுமாமலைஏ	235
ஏழுதுகொடி	528	ஏழைமாரிடம்	337
ஏழுதுபாவை	679	ஏறு அது ஏறும்	320
ஏழுந்ததிரை	660	ஏறனார் ஏறுதம்	6
ஏழுவாய் இறுவா	143	ஏறினார் ஏறினை	636
எளியனா மொழி	56	ஏறினார் இமையோ	124
ஏறிந்தானே	282	ஏறு உகந்து ஏறவை	135
எனக்கு என்றும்	229	ஏறு உடன் ஏழ்	64
என்பு அலால்கலனு	139	ஏறு ஏறி ஏழ்	84
என்பு இருத்தி	506	ஏறு ஏறி எழு	657
என்பு பூண்டு எருது	73	ஏறு ஏற்றமா	508
என்பும் ஆமையும்	358	ஏறு ஒப்பாணை	630
என்பொனே	392	ஏற்ற நீர்க்கங்கை	90
என்றும்நாம்	673	ஏற்றாணை எண்	345
என்னமாதவஞ்	568	ஏற்றாணை ஏழ் உலகும்	538
என்னன் என்	579	ஏற்றுவெல்கொடி	390
என்னிலாரும்	106	ஏனத்து இளமருப்பு	535
என்னை ஏதும்	237	ஏனமாய் இடந்த	573
என்னைஒப்	472	ஏனவெண்மரு	247
ஏகாசம் ஆம்	369	ஏனவேடத்தினானும்	41

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
ஏன்று கொண்டாய்	709	ஒருவனையும்	434
ஐத்தானத்து	261	ஒருகாலத்து ஒன்று ஆகி	666
ஐந்தலையநாக	224	ஒழித்திடுமே	659
ஐம்பெருமாபூத	475	ஒழுகு மாடத்து	194
ஐயன் அந்தணன்	247	ஒளிவளர்	447
ஐயனே அரனே	726	ஒள் அரிக்கணார்	299
ஐயனே அழகே	27	ஒள்ளியார் இவர்	594
ஐயன் காண்	526	ஒறுத்தானாம்	287
ஐ இரண்டும்	324	ஒற்றிஊரும்	749
ஐயினால்மிடறு	585	ஒன்பது போல்	767
ஒட்டாதவாள் அவுணர்	507	ஒன்பது ஒன்ப	235
ஒட்டிநின்ற உடல்	278	ஒன்றவே உணர்	641
ஒத்தவடத்து இள	676	ஒன்றாலும் குறைவு	695
ஒப்புபாய் இவ்உலக	195	ஒன்றாஉலகு	732
ஒப்பு ஒருவர்	559	ஒன்றிமாலும்	202
ஒரு காலத்து	666	ஒன்றியதவத்து	566
ஒரு காலத்து ஒரு	532	ஒன்றி இருந்து	12
ஒரு காலத்து ஒன்று ஆகி	536	ஒன்றுகொலாம் அவர்	766
ஒரு கடராய் உல	186	ஒன்றுதான் அறியார்	46
ஒருத்தனாய் உல	226	ஒன்று போலு	750
ஒருத்தனார் உலக	2	ஒன்று வெண்பி	234
ஒருத்தனைமு	570	ஒங்கி உயர்ந்து	552
ஒருத்தன்	393	ஒங்குமால் வரை	5
ஒருத்தி தன் தலை	746	ஒசை ஒலி	154
ஒருத்தியை ஒரு	575	ஒடைசேர்	561
ஒரு பிறப்பு இலான்	654	ஒட்டகத்தே	534
ஒரு மணியை	345	ஒட்டைமா	756
ஒரு மருந்து ஆகி	613	ஒணப்பிரானு	428
ஒருமுழம் உள்ள	706	ஒதமாகடல்	601
ஒருவடிவு இன்றி	516	ஒதம் ஆர்கடலின்	302
ஒருவராய் இரு	79	ஒதம் ஆர்கடலின்	312
ஒருவரும்	567	ஒதம்மா கடல்	605
ஒருவரைத்	468	ஒதவண்ணனும்	248
ஒருவனாகிநின்	247	ஒதாநாவன் திறத்தை	305
ஒருவனாயுல	551	ஒதிமாமலர்	696

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
உய்த்தவன்	587	உழை ஆடுகரதாம்	94
உய்யுமாறு இது	412	உழை உரித்த	350
உரம் கொடுக்கு	187	உளர் ஒளி	499
உரத்தினால் அரக்கன்	291	உளைந்தான்	466
உரம் மதித்தசல	622	உள்குவார் உள்ள	458
உரவனைத்திரண்	456	உள்ளமாய் உள்ளத்	550
உரித்தவன் காண்	717	உள்ளம் உள் கலந்து	755
உரித்து அன்றுஉனக்	182	உள்ளம் உள்கி	50
உரித்தானைக்	222	உள்ளமேயொரு	523
உரித்தானை மத	314	உள்ளாறாதது	378
உரித்திட்டார்	479	உள்ளுமாய்ப்புற	98
உரித்த உடையார்	689	உறவனாய் நிறைந்து	379
உரியாய் உலகி	168	உறவு ஆவார்	673
உருகி ஊன் குழைந்து	68	உறவு பேய்க்கணம்	46
உருகுமனத்து அடி	482	உறி முடித்த	655
உருத்திரனை	86	உறுகயிறு ஊசல்	643
உருமுன்றா	222	உறைப்பு	39
உருவமும் உயிரும்	696	உறைவது காடு	447
உருவினை ஊழி	227	உற்றநோய்	338
உருள் உடைய	694	உற்றவர்தம்	649
உருளும்போது	194	உற்றவன் காண்	689
உரைக்குங்கழிந்	708	உற்றார் ஆர் உளரோ	233
உரை செய்நூல்	652	உற்றாராய் உறவாகி	80
உரை தளர்ந்து	334	உற்றார் இலாதார்	144
உரைப்பக்கேண்	55	உற்றானை	728
உரைமாலை	666	உற்றிருந்தஉண	155
உரைஆரும் புகழானே	196	உற்று உலவுபிணி	293
உரை ஆர் பொருளுக்கு	58	உன்மத்தக மலர்	474
உலந்தார் தம்	184	உன்னி எப்போதும்	352
உலந்தார் தம்	382	உன்னி வானவர்	377
உலந்தார் தலைகலன்	350	உன் உருவின்	476
உலந்தார் வெண்	650	ஊகம் முகில் உரிஞ்சு	324
உவந்திட்டு அங்கு	479	ஊக்கினான் மலை	573
உழைத்தும்	582	ஊசலாம் அரவு	429
		ஊசலாள் அல்ல	629

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
ஊட்டி நின்றான்	173	எடுத்தவாள்	149
ஊர் ஆகிநின்ற	160	எடுத்தவெல்	390
ஊராணை உலகு ஏழாய்	616	எடுத்தனன் எழில்	65
ஊர் இலாய்	247	எட்டவிட்ட	209
ஊரின் நின்றாய்	122	எட்டு அம்திசைக்	465
ஊர்திரை வேலை	505	எட்டுக்கொலம் அவர்	767
ஊர்ந்த விடை	284	எட்டு நாண்	651
ஊழித்தீயாய்	132	எட்டுமூர்த்தி	235
ஊழி அளக்கவல்	504	எண்திசைக்கு	156
ஊழியார் ஊழிதோறும்	120	எண் அகத்து இல்லை	387
ஊழிவண்ணமு	149	எண்ணாது அமரர்	686
ஊற்றுத்துறை	262	எண்ணிநாளும்	568
ஊனத்தை நீக்கி	11	எண் இலா	221
ஊனப்பேர் ஒழிய	29	எண்ணுகேன்	431
ஊனவர் உயிரினோடும்	721	எண் உடை	97
ஊனவனை உடல்	503	எண்ணும் எழுத்தும்	283
ஊனவன் காண்	587	என்பதும் பத்து	360
ஊன் ஆகியிர் ஆகி	195	எண்மேலும்	169
ஊன் இகந்து ஊ	187	எத்தாயர் எத்	195
ஊன் நிலாவி	710	எத்திக்கும்மாய்	483
ஊனில் ஆவிஉயிர்	2	எத்திசையும்	680
ஊனினுள் உயிரை	356	எத்தீ	555
ஊன் உடுத்தி	30	எத்தைக் கொண்டு	708
ஊன் உலாம்புடை	421	எந்தமாதவம்	522
ஊன் உற்ற	37	எம்தளிர்நீர்மை	514
ஊன் ஏறுபடுதலை	524	எந்தை எம்பி	245
ஊனை ஆர்தலை	61	எந்தையேஎம்	247
ஊனையேகழிக்க	640	எப்போதும்	520
ஊன் நோக்கும்	40	எம்பட்டம்	509
ஊன் கருவின்	681	எம் பந்தவல்லினை	541
ஊன் தலைவலிய	352	எம்பிரான் இமை	61
எங்கே என்னை	594	எம்பிரான் என்	459
எச்சன் நினைத்	270	எம்ஐயார் இலை	523
எச்சில் இளம்	443	எய்தாணைப் புரம்	316
எஞ்சலில் புகல்	614	எரிகின்றஇ	435

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
எளிகொள்மேனி	61	ஏடுமதிக்கண்	129
எளிகொள்	378	ஏடு ஏறுமலர்	620
எளித்தானை	231	ஏடு ஏறுமலர்க்	86
எளித்துவிட்டாய்	121	ஏதும் ஒன்றும்	725
எளிபெருக்குவர்	256	ஏந்து மழுவாளர்	529
எளிப்பிறைக்கண்	129	ஏயவன் காண்	587
எளி அலால்உருவ	138	ஏ இலானைஎன்	236
எளியினார் இறை	391	ஏய்ந்த உமை	127
எளியும் மழுவினன்	284	ஏய்ந்து அறுத்தாய்	122
எருக்கங்கண்ணி	702	ஏ அடுசிலை	90
எல்லாம் சிவன்	661	ஏவணத்தசிலை	525
எல்லாம் முன்	743	ஏவம்ஏது	580
எல்லா உலகமு	155	ஏவிஇடர்க்	309
எல்லியும் பகலும்	641	ஏழித்தொன்	652
எவரேனும் தாம்	584	ஏழுகொலாம் அவர்	767
எழிலார் இராசர்	451	ஏழுமாமலைஏ	235
எழுதுகொடி	528	ஏழைமாரிடம்	337
எழுதுபாவை	679	ஏறு அது ஏறும்	320
எழுந்ததிரை	660	ஏறனார் ஏறுதம்	6
எழுவாய் இறுவா	143	ஏறினார் ஏறினை	636
எளியனா மொழி	56	ஏறினார் இமையோ	124
எறிந்தானே	282	ஏறு உகந்து ஏறவை	135
எனக்கு என்றும்	229	ஏறு உடன் ஏழ்	64
என்பு அலால்கலனு	139	ஏறு ஏறி ஏழ்	84
என்பு இருத்தி	506	ஏறு ஏறி எழு	657
என்பு பூண்டு எருது	73	ஏறு ஏற்றமா	508
என்பும் ஆமையும்	358	ஏறு ஒப்பானை	630
என்பொனே	392	ஏற்ற நீர்க்கங்கை	90
என்றும்நாம்	673	ஏற்றானை எண்	345
என்னமாதவஞ்	568	ஏற்றானை ஏழ் உலகும்	538
என்னன் என்	579	ஏற்றுவெல்கொடி	390
என்னிலாரும்	106	ஏனத்து இளமருப்பு	535
என்னை ஏதும்	237	ஏனமாய் இடந்த	573
என்னைஓப்	472	ஏனவெண்மரு	247
ஏகாசம் ஆம்	369	ஏனவேடத்தினானும்	41

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
ஏன்று கொண்டாய்	709	ஒருவனையும்	434
ஐத்தானத்து	261	ஒருகாலத்து ஒன்று ஆகி	666
ஐந்தலையநாக	224	ஒழித்திடுமே	659
ஐம்பெருமாபூத	475	ஒழுகு மாடத்து	194
ஐயன் அந்தணன்	247	ஒளிவளர்	447
ஐயனே அரனே	726	ஒள் அரிக்கணார்	299
ஐயனே அழகே	27	ஒள்ளியார் இவர்	594
ஐயன் காண்	526	ஒறுத்தானாம்	287
ஐ இரண்டும்	324	ஒற்றிஊரும்	749
ஐயினால்மிடறு	585	ஒன்பது போல்	767
ஒட்டாதவாள் அவுணர்	507	ஒன்பது ஒன்ப	235
ஒட்டிநின்ற உடல்	278	ஒன்றவே உணர்	641
ஒத்தவடத்து இள	676	ஒன்றாலும் குறைவு	695
ஒப்புபாய் இவ்உலக	195	ஒன்றாஉலகு	732
ஒப்பு ஒருவர்	559	ஒன்றிமாலும்	202
ஒரு காலத்து	666	ஒன்றியதவத்து	566
ஒரு காலத்து ஒரு	532	ஒன்றி இருந்து	12
ஒரு காலத்து ஒன்று ஆகி	536	ஒன்றுகொலாம் அவர்	766
ஒரு சுடராய் உல	186	ஒன்றுதான் அறியார்	46
ஒருத்தனாய் உல	226	ஒன்று போலு	750
ஒருத்தனார் உலக	2	ஒன்று வெண்பி	234
ஒருத்தனைமு	570	ஒங்கி உயர்ந்து	552
ஒருத்தன்	393	ஒங்குமால் வரை	5
ஒருத்தி தன் தலை	746	ஒசை ஒலி	154
ஒருத்தியை ஒரு	575	ஒடைசேர்	561
ஒரு பிறப்பு இலான்	654	ஒட்டகத்தே	534
ஒரு மணியை	345	ஒட்டைமா	756
ஒரு மருந்து ஆகி	613	ஒணப்பிரானு	428
ஒருமுழம் உள்ள	706	ஒதமாகடல்	601
ஒருவடிவு இன்றி	516	ஒதம் ஆர்கடலின்	302
ஒருவராய் இரு	79	ஒதம் ஆர்கடலின்	312
ஒருவரும்	567	ஒதம்மா கடல்	605
ஒருவரைத்	468	ஒதவண்ணனும்	248
ஒருவனாகிநின்	247	ஒதாநாவன் திறத்தை	305
ஒருவனாயுல	551	ஒதிமாமலர்	696

778 திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் தேவாரம்

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
ஓதியஞானமு	145	கடிமதிக்கண்ணி	130
ஓதியே கழிக்கின்றீர்	275	கடியலிந்த மலர்	94
ஓதிற்று ஒரு	368	கடியவன் கண்	158
ஓது இனத்து	300	கடிஆர்தளிர்	370
ஓதினார் வேதம்	7	கடியவிடை	753
ஓது பைங்கிளிக்கு	485	கடுகியதேர்செ	450
ஓது வித்தாய்	708	கடுக்கண்டன்	385
ஓமத்தோடு அயன்	190	கடுக்கை அம்சடை	73
ஓம்பினேன்	747	கடுத்ததோர்	331
ஓராதார் உள்ளத்தில்	127	கடுத்தமேனி	63
ஓர் உடம்பு இருவர்	7	கடுத்தவன் கண்	158
ஓர் ஓதம் ஓதி	25	கடுப்பொடி அட்டி	136
ஓர்த்து உளவாறு	566	கடும்பகல்	461
ஓலிவண்டு அறை	652	கடுவாயர் தமை	259
ஓவாதமறை வல்லானும்	357	கடுவெளியோடு	38
ஓளவதன்மைய	248	கடைஆர்கொடி	47
கங்கை தங்கிய	248	கட்டங்கம் தாம்	693
கங்கை ஆடில்	253	கட்டங்கம் ஒன்று	381
கங்கை எனும்	564	கட்டப்பட்டுக்	23
கங்கையைச் சடை	27	கட்டமேவினை	340
கங்கையைச்	134	கட்டராய்நின்று	273
கங்கைநீர்	604	கட்டு அறுத்துக்கடி	205
கச்சி ஏகம்ப	152	கட்டாறேகழி	67
கச்சைசேர் அரவர்	310	கட்டிட்ட தலை	762
கச்சைசேர் நாக	561	கட்டி ஒக்கும்	701
கடகரி உரியர்	311	கட்டிவிட்ட	737
கடம்மன்னுகளி	83	கட்டும் பாம்பும்	4
கடம்படநடம்	510	கட்டுவாங்கம்	703
கடலகம் ஏழினோ	97	கணக்கு இலாரையும்	581
கடலிடை மலை	623	கணிவளர்வேங்	447
கடவும் திகிரி	632	கணை அமர்சிலை	103
கடல்கழிதழி	492	கண்காள்காண்	232
கடவுளைக் கடலுள்	630	கண்டகங்காள்	117
கடல்மணிவண்ணன்	276	கண்டம்தான்	701
கடிகமழ் கொன்றை	89	கண்டபேச்சி	422

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
கண்தலம்சேர்	92	கரப்பார்காலம்	208
கண்டவாதிரிந்து	9	கரப்பு உறுசிந்தை	373
கண்டராய்	119	கரவுஆடும்வன்	704
கண்டிபூண்டு	703	கரவு இலாமனத்தார்	762
கண்டியில் பட்ட	389	கரிந்தார் தலை	425
கண்டு கொள்ளரி	238	கரியத்தான்கண்	158
கண்துஞ்சும்கரு	403	கரிஉரிசெய்து	408
கண் அமரும்	83	கரியுருவுகண்ட	743
கண்ணவனாய் உலகு	280	கருகுகண்டத்தன்	342
கண்ணவன் காண்	402	கருகுகார்முகில்	241
கண்ணனும் பிர	120	கருடத்தனிப்	723
கண் ஆர்ந்த	370	கருத்தனாய்க்கண்	158
கண் ஆனாய்	133	கருத்தனாய்க் கயிலாய	725
கண் நிறைந்த	215	கருத்தனாய்ப்பாட	8
கண்ணினால் களி	392	கருத்தனைக்கழி	26
கண்ணினால் காம	731	கருத்தன்காண்	687
கண்பல்உக்க	116	கருத்துத்திக்	531
கண்பனிக்கும்	303	கருநட்டகண்ட	12
கதம்படப்போது	573	கருந்தடங்	490
கதித்தவன்கண்	157	கருப்பனைத்	456
கதி ஒன்றும்	507	கருமணிபோல்	99
கத்துகாளி	377	கருமணியை	680
கந்தமலர்க்	482	கருமருவு	620
கந்தமாதனம்	259	கருமலிகடல்	488
கந்தவார் குழல்	486	கருமானின்	15
கமழ்தருசடை	319	கரும்பு அமரும்	16
கயிலாயமலைஉ	398	கரும்பு இருந்த	565
கயிலாயமலை எடு	260	கரும்பினும் இனி	455
கயிலாயமலை	409	கரும்பினைக்	241
கயிலை நம்மலை	336	கரும்புபிடி	519
கயிலை நாதன்	302	கரும்பு ஒப்பானை	630
கரந்தன கொள்ளி	676	கருப்பு வெஞ்சி	22
கரந்தானைச்	502	கருவரைசூழ்	133
கரப்பர்கள்	517	கருவரை அனைய	363
கரப்பர்கரியமனக்	328	கருவனேகரு	392

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
கருவனைக்கட	492	கழியக்கண்டிலேன்	594
கருவாகிக்கண்	222	கழைபடுகாடு	449
கருவாகிக்குழம்பி	529	களித்தவன்கண்	158
கருவாய்	686	களித்துக்கலந்த	143
கருவினைக்	699	களள்ளேன்	457
கரு உற்றகாலத்தே	110	களளிமுது	610
கரு உற்றநாள்	709	களளின் நாண்	651
கருஉற்று இருந்து	297	கறுக்கொண்டு	389
கருவைஎன்	217	கறுத்தது ஒரு	365
கரைக்கடந்	463	கறுத்தவன் கண்	157
கரைந்துகை	390	கறுத்தார்மணி	425
கரையார்கடல்	48	கறுத்துமிட்டார்	142
கலங்க இருவர்	599	கறும்பி ஊர்வன	215
கலம்கழிக்	262	கறைகொள்	712
கலைக்கன்று	99	கறைப்பெருங்	646
கலைஞானம்	57	கறைஅணிகண்	465
கலைஆரும்	418	கறையராய்க்	273
கலையானை	200	கறையுங் கொப்ப	639
கலை ஒப்பானைப்	631	கற்பகமும் இரு	557
கல்லலகு	695	கல்பொலி	404
கல்ஆகிக்	439	கற்றதேல் ஒன்றும்	513
கல் மனவீர்	13	கற்றமாமறைகள்	762
கல்லாதார்	483	கற்றவர்கள்	548
கல்லாலின்	626	கற்றனன்கயிலை	159
கல்லினால் எறிந்து	65	கற்றார்பயில்	489
கல்லினால் புரம்	273	கற்றானை	15
கல் நெடுங்	474	கற்றிலேன்கலை	462
கல்பொலி	404	கற்றுக்கொள்	237
கல்லினோடு	333	கல் துணைவில்	310
கல்ஊர்கடிமதில்	84	கற்றைச் செஞ்	333
கல்வி ஞானக்	190	கனகம் மாவயிரம்	157
கவளமா	288	கனத்து அகத்துக்	154
கழல்கொள்	313	கனத்தினார்வலி	602
கழித்திலேன்	643	கனல் அங்கை	415
கழிந்தவர்தலை	637	கனலும் கண்ணி	106

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
கனியினுங்	321	கார் அழல்கண்டம்	341
கன்றித்தன்	158	காரார்கடல்	735
கன்றிஊர்முகில்	55	கார் ஆரும் களறிமிடற்று	199
கன்றினார்புரங்	762	கார் ஆர்கமழ்கொ	19
கன்னலைக்கரும்	241	கார் ஆர்கமழ் கொன்றை	323
கன்னியைஅங்கு	483	கார் ஆனை ஈர்	17
காசனைக்கனலை	240	கார் ஆனையுரி	314
காடு அலால்கரு	81	கார் இலங்கு	308
காடு இடம் உடையர்	103	கார் உடைக்கொன்றை	318
காடு கொண்டு	410	கார் உடைக்	357
காடு உடைச்சுடலை	317	காருலாம்மலர்க்	203
காடு இடம்	170	கார் உலாம்மலர்	5
காட்சி பெற்றிலன்	486	கார் ஏறுநெடுங்	525
காணிலார்கரு	645	கார் ஒளியதிரு	17
காண்டலே கருத்தாய்	510	கார் ஒளிய கண்ட	680
காது ஆர்குழையி	19	கார்கொள்	238
காது இசைந்த	403	கார்க் கொள்மா	342
காத்தனே	393	கார்மல்குகொன்	37
காத்து ஆள்பவர்	634	கார்முகிலாய்	218
காத்திலேன் இரண்டு	427	காஆர் சடைமு	329
காப்பது ஓர்வில்	65	காலபாசம் பிடி	204
காமத்துள் அழுந்தி	745	காலமான	335
காமனை அன்று	170	காலமும் நாள்க	448
காமனையும்	535	காலன் உயிர்வெளவ	126
காமாத்தம்	691	காலனைக் காலால்	89
காமியம் செய்து	305	காலனைக் காலால்	559
காம்பாடு தோளு	620	காலனை வீழ்ச்	170
காயமேகோயி	459	காலன் வலி	307
காய்ந்தாய்	297	காலை சென்று	253
காய்ந்தான்செ	466	காலை போய்ப்	61
காரணத்தர்	191	காலையிற் கதிர்	386
காரமுது கொன்றை	509	காலை எழுந்து	275
		கால்களால் பய	233
		கால் அதிர்	171

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
கால்கொடுத்து	601	குண்டரொடு	408
கால்கொடுத்து	420	குண்டர்பீலி	692
காவிரியின் கரை	257	குண்டனாய்ச்சம	136
காவிரியின் வட	95	குண்டனாய்த்	506
காழியானைக்	631	குண்டு ஆக்க	655
காளம் கடந்தது	648	குண்டு பட்ட	570
காறிடுவிடத்தை உண்ட	104	குண்டு பட்டுக்	203
காறிடுவிடத்தை	731	குரவனார்கொடு	289
காற்றனால் கா	120	குராமலரோடு	271
காற்றனைக்கடல்	593	குராமன்னுங்கு	691
காற்றனைக் கலக்கும்	696	குருகாம் வயிர	284
காற்று ஆகிக்கார்	440	குருந்தம் அது	137
காற்றிலும்	415	குலங்கள் மிகு	294
காற்றினைக்	574	குலங்கள் என்	569
கானம் நாடு	254	குலம் கிளரும்	295
கானம் ஓடிக்	205	குலம் கொடுத்து	382
கான் நல்இளங்	306	குலம்பலம் பாவரு	516
கானவன் காண்	688	குலம் பொல்லே	267
கான் அறாத	358	குலாவெண்த	20
கானிரிய	36	குலப் பெருந்தடக்கை	35
கான் ஏறு	542	குழலும் கொன்றை	343
கான் மறையும்	598	குழலையாழ்	391
கிடந்த பாம்பு	637	குழலோடு	659
கீண்டுங் கிளர்ந்தும்	105	குழல்வலம் கொண்ட	514
கீதராய்க்கீதங்	602	குழுவினர் தொழு	637
கீழ்ப்படக்கரு	572	குழைகொள்	377
கீள் அலால் உடை	139	குழைதிகழ்காதினன்	373
குசையும் அங்கை	115	குழையார் திருத்	598
குடையுடைஅரக்	121	குளிர்புனல்	330
குணங்கள் சொல்	78	குறவி தோள்	560
குணம் கொள்	411	குறிகளும்	679
குணங்கள் பேசிக்	453	குறிக்கொண்டு	708
குண்டரேசமணர்	353	குறியில்நின்	189
குண்டரைக்கு	299	குறுவித்தவா	140
		குறைக்காட்டான்	606

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
குறைவு இலோம்	354	கேழல்வெண்	90
குற்றம்சூடிக்	579	கேளுமின்	423
குற்றமில்லியை	50	கைகாள் கூப்பித்	233
குற்றம் உடைய	517	கைகிளரும்	610
குற்றாலம்	229	கைகொள் சூலத்தர்	359
குனித்தபுருவமும்	13	கைத்தலங்கள்	565
குனிந்த சிலை	586	கைத்தலைமான்	282
குன்றாதமா	383	கைப்பற்றி	245
குன்று போல்	623	கைப்போதுமலர்	704
கூசுவார் அலர்	96	கைம்மானமத	346
கூடு அரவத்தர்	556	கைம்மானமத	524
கூடவல்லார்	556	கையதுகால் எரி	282
கூடவேடத்தர்	254	கையராய்க்கபால	762
கூடினார் உமை	732	கைஅனைத்தும்	67
கூடினான் உமை	40	கையால்கயிலை	761
கூட்டமாய்	421	கையில் இடுசோறு	517
கூர் அரவத்து அணை	59	கையில் உண்டுஉழு	224
கூர் இருள்கிழிய	28	கையினோடு	50
கூர்வித்தவா	140	கைஉலாம்மு இலை	576
கூவல் ஆமை	255	கைளலாம் நெய்	59
கூவைவாய்மணி	118	கைஓர்கபால	694
கூழையேன் ஆக	464	கைவேழமுகத்த	406
கூறு ஏறும்	252	கொக்கரைகுழ	522
கூற்றம்வந்து	204	கொக்கரைதாள	311
கூற்றுவன் காண்	714	கொக்கு இறகர்	191
கூற்று ஆயினவாறு	633	கொக்கு இறகு சென்னி	183
கூற்றினை உதை	455	கொக்கின் தூவலும்	72
கூற்றுத்தண்ட	750	கொக்கினும் அரும்பு	29
கூற்று அவன்	588	கொங்குவார்	525
கூற்றைக்கடந்ததும்	275	கொடிகொள்	225
கெண்டைபோல்	45	கொடிகொள்	519
கெண்டை அம்	512	கொடிமாடநீள்	111
கேடுமூடிக்கிடந்து	591	கொடி ஆர்இட	328
கேட்டிலேன்	9	கொடியையும்	198
கேழல் அது ஆகி	374	கொடுங்கண்வெண்	54

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
கொடுங்கோளு	444	கோவணம் உடுத்த	461
கொடுவினையார்	665	கோவணமோ	528
கொட்டுமுழவு அர	172	கோவாய இந்திரன்	114
கொண்டது ஓர்	707	கோவாய் முடுகி	297
கொண்டல் உள்	400	கோழிக்கொடி	108
கொந்து ஆர்	274	கோனைக்காவிக்	193
கொம்பு அனாள்	310	கோன்நாரணன்	349
கொம்பினார்	644	ங்கரவெல்கொ	248
கொம்பு கொப்ப	638	சகம் அலாது அடிமை	139
கொம்பு நல்வேனி	504	சந்து அணிகுழையு	135
கொய்ம்மலர்க்	172	சங்கநிதிபதும	267
கொலையானைஉரி	212	சங்கரனேநின்	549
கொலைவரி	677	சங்கரன்காண்	542
கொல்லத்தான்	334	சங்குசோரக்	486
கொல்லியான்	174	சங்குஉலாம்முன்	91
கொல்லைமால்விடை	491	சங்குவந்து அலைக்	606
கொல்லை ஏற்றினர்	277	சங்கைதனை	211
கொல்லை ஏற்று	116	சங்கைஉள்ளது	191
கொள்ளிடக்கரை	115	சங்குஒலிப்பித்	519
கொள்ளித்தீளி	175	சடைக்கணாள்	107
கொள்ளிவெந்தழல்	39	சடையனார்சாந்த	6
கொள்ளும்	353	சடையனைச்சரி	575
கொள்ளைக்குழை	43	சடையானே	132
கொன்று அடைந்து	172	சடையின்மேலும்	520
கொன்றைகுடி	333	சடைஉடை	674
கொன்றைமாலை	320	சடைஏறு	577
கொன்றைஅம்	326	சடைஒன்றில்	270
கோடல்கோங்	203	சண்டனைநல்	100
கோடிதீர்த்தம்	254	சதுர்முகன்தானும்	29
கோடிமாதவங்கள்	624	சந்தணிகொங்	387
கோணல்மாமதி	648	சந்தித்த கோவணத்தார்	20
கோணிக்கொண்	701	சந்தியானைச்ச	690
கோலக்காவில்	451	சந்திரன்சடை	461
கோலமாமங்கை	341	சந்திரனும்தண்	758
கோலும்புல்லும்	355	சந்திரனைத்திரு	404

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
சந்திரனைமா	657	சிந்தும்புனல்	671
சந்திரனொடு	312	சிந்தையாய்	663
சமரகூரபன்	337	சிந்தையுள்சிவ	712
சமரம்மிகுசலந்த	406	சிந்தையுள் தெளிவும்	98
சமையம்மேல்	745	சிந்தையைத்	9
சரணம் ஆம்படி	248	சிந்தைவண்ணத்	148
சலம் இலன் சங்கரன்	765	சிந்தைவண்ண	148
சலம்பூவொடுதூபம்	634	சிந்தைவாய்தல்	146
சலவராய்ஒரு	359	சிரமம்செய்து	306
சவம்தாங்கு	394	சிரம் ஏற்றநான்	188
சவைதனைச்செய்து	352	சிலந்திக்கு அருள்	610
சனியும்வெள்ளி	107	சிலந்தியும் ஆனை	64
சாக்கியத்தொடு	713	சிலைத்தார்	349
சாடவெடுத்தது	14	சிலைநவின்ற	364
சாண்இருமடங்கு	421	சில்உறுவாய்ச்	161
சாத்திரம்பல	725	சில்உருகில்கு	475
சாம்மனைவாழ்க்கை	353	சிவனாகித்திசை	563
சாம்பர் அகலத்து	662	சிவன்எனும்நாமந்	472
சாம்பலைப்பூசித்	467	சிவன் எனும் ஓசை	446
சாம்பல் பூசுவர்	737	சிறையார் புனல்	668
சாற்றிச்சொல்	726	சிறைஆர்வரி	493
சாற்றினேன்	238	சினக்கும்செம்	376
சாற்றுவர் ஐவர்	684	சினம்கொள்	492
சிட்டனைச்சிவ	629	சினத்தினால்	485
சிட்டர் வானவர்	2	சினம் திருத்தும்	188
சித்தத்து உருகிச்	468	சீரார்புனல்	670
சித்தத்து எழுந்த	12	சீரார்முடிபத்து	540
சித்தம்தேறும்	354	சீரால்வணங்கப்	126
சித்தராய் வந்து	561	சீர்த்தநல்மனை	591
சித்தர்கன்னியர்	288	சீர்த்தாசைச்சிறந்து	51
சித்தர்தேவர்கள்	63	சீர்த்தானை உலகு	317
சித்தி செய்பவர்	387	சீர்மலி செல்வம்	400
சிந்தித்து எழு	47	கடரைப்போல்	574
சிந்திப்பரியன	142	கடர்பவளத்	558
சிந்திப்பார்மன	246	கடலைசேர்கண்ண	646

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
கட்டநீறுமெய்	175	செக்கர் அங்குளமு	68
சுணங்குநின்ற ஆர்	104	செங்கண்நாகம்	410
சுணங்குமுகத்து	145	செங்கண்ணும்	703
சுண்ணத்தர்சுடு	63	செங்கண்மால்சிலை	367
சுண்ணவெண்சந்தன	675	செங்கண்மால் பிரமற்கும்	50
சுண்ணவெண்	608	செங்கண்	650
சுருக்கமொடு	478	செங்கயல்சேல்	363
சுருள்உறுவரை	362	செஞ்சடைக்கற்றை	6
சுழலார்துயர்	145	செஞ்சடைக்கு	578
சுழித்தானைக்க	498	செஞ்சுடர்ச்சோதி	290
சுழித்துணையா	188	செடிவளருஞ்	544
சுழிப்பட்டகங்	389	செடியேறுதீ	545
சுற்றமும் துணையும்	220	செதுகு அறாமனத்	226
சுற்றமும்	422	செத்தவர்தம் தலை	113
சுற்றிக்கிடந்து	749	செத்துச்செத்	255
சுற்றிநின்றார்	121	செத்தையேன்	683
சுற்றிவண்டு	748	செந்தழலுருவர்	731
சுற்றும் அமரர்	11	செந்தாமரைப்போது	99
சுற்றும்முன்	567	செந்துவர்வாயார்	453
சுற்றும்பேய்	750	செந்துவர்வாய்க்	489
சுற்றுவார்தொழு	124	செம்பவளத்திரு	132
சுனையுள் நீலம்	55	செம்பொனால்	660
சுனையுள் நீலமலர்	78	செம்பொனே	225
சூடனார்கங்கை	644	செம்பொன்னை	75
சூலம்கொப்பளி	639	செம்மலர்க்	361
சூலப்படையானை	508	செம்மைவெண்	463
சூலப்படைஉடையார்	323	செய்ஞ்ஞின்ற	11
சூலம் மல்கிய	73	செய்தவன்திரு	149
சூலம் ஏந்துவர்	377	செய்யநின்கமல	613
சூலவஞ்சனை	575	செய்யமலர்மே	166
சூழம் அரவத்	677	செய்யமேனியன்	332
சூழும்துயரம்	109	செய்யமேனிவெண்நீறு	26
சூளாமணிசேர்	539	செய்யானை	210
செக்கர் அங் அழி	379	செய்யார்வெண்	424
		செய்யனேகரியனே	658

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
செய்யாய்	167	சோற்றுத்துறை	451
செருத்தனால்	415	ஞமனென்பான்	249
செருத்தனைச்	300	ஞாயிறாய்	480
செருத்தனை அரு	455	ஞாலத்தார்	330
செருவளருஞ்	544	ஞாலத்தானை	243
செல்ஏர்கொட்டி	291	ஞாலத்தை	740
செல்வப்புனல்	668	ஞாலம்மல்கு	412
செல்வம்மல்கு	96	ஞாலமும் அறியவே	357
செல்வியைப்பாக	722	ஞாலமேவிகும்	392
செவிகாள்கேண்	232	ஞானம்காட்டு	410
செழுநீர்ப்புனல்	669	ஞானத்தால்	236
செறிகழலும்	629	ஞானம் ஆகிய	375
செறிகொண்ட	309	தக்கனது பெருவேள்வி	681
செறிவு இலேன்	341	தக்கனது பெரு	307
செறுவிப்பார்	582	தக்கனது வேள்வி	76
செற்றதுஓர்	33	தக்கன்தன்	227
செற்றான்காண்	742	தக்கார் அடியார்க்கு	177
செற்றுக்களிற்று	747	தக்கு ஆர்வம்எய்தி	298
சென்று அச்சிலைவா	759	தங்கலப்பிய	95
சென்று உருளும்	294	தஞ்சவண்ணத்தார்	555
சேடனார் உறை	23	தஞ்சேகண்டேன்	594
சேயுலகமும்	508	தடக்கைநால்	513
சேர்ந்து ஒடும்	71	தடக்கையால் எடுத்து	641
சேலின்நேர்	372	தடமலர் ஆயிரங்க	449
சொரிவிப்பார்	581	தடவரைகள் ஏழு	738
சொல்லக்கருதி	747	தடுக்கவுந்தாங்க	603
சொல்லார்ந்த	495	தடுத்தானைக்	499
சொல்லானைச்	382	தடுத்தானைத்	503
சொல்லானைப்	74	தடுத்திலேன்ஐவர்	684
சொல்பாவும்	497	தட்டுஇடுசமண	136
சொற்றுணை	764	தண்காட்டாச்	263
சொல்மலிந்த	306	தண்டஆளியை	523
சொல்மாலையபி	117	தண்டிகுண்	263
சோதியாய்ச்கட	171	தண்மதிக்கண்ணி	129
சோமனை அரவி	721	தண்மையொடு	402

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
தத்துவம்தலை	430	தளரும்வாள் அரவ	80
தந்தஅத்தன்	758	தளிர்கொள்	336
தந்தைதாய் இல்லா	178	தனகு இருந்தது	206
தந்தைதாயொடு	422	தனக்கு ஏறாமை	595
தந்தையாய்த்	480	தன் அடியார்க்கு	627
தந்தையார்	264	தன்னவனாய்	281
தந்தையும் தாயும்	356	தன்னில் தன்னை	250
தப்பிவானம்	569	தன்உருவம்	759
தமக்குநல்லது	334	தன்உருவை	50
தம்மானம்காப்ப	464	தன்னைச்சர	428
தரித்தவன்கங்	40	தாக்கினவா	141
தரித்தானைத்	347	தாங்கோலவெள்	508
தரியாவெகுளி	466	தாள்உடை	731
தருக்கிச்சென்று	203	தாள்பாவுகமல	498
தருக்கியதக்கன்	106	தாள்தழுவு	509
தருக்கிவெற்பு	333	தாமரையான்	184
தருக்கினநான்	141	தாயத்தார்தமர்	189
தருக்கினஅரக்	387	தாய்அவனைஎவ்	558
தருக்கினவாள	749	தாயவனை	314
தருக்குமிகுத்து	12	தாய் அவன்காண்	715
தருமம்தான்தவம்	249	தாயினும் நல்ல	256
தருவினைமருவு	707	தாயுமாய் எனக்	214
தலக்கமேசெய்து	370	தாரித்திரம்	468
தலைசுமந்து இருகை	683	தாரித்து உள்ளித்	652
தலையவனாய்	279	தாழ்குழல் இன்	512
தலையானை	315	தாள்உடைச்	731
தலைஉருவச்சிர	526	தான் அகம்காடு	748
தலைஎலாம்	299	தானத்தைச்	745
தலையேநீவணங்	223	தானலாது உலகம்	138
தலைஏந்துகை	85	திகழும்சூழ்	245
தவளமாமதி	342	திங்கள் தங்கிய	80
தவ்வலிஒன்றன்	572	திங்கள்மதிக்கண்	130
தழைத்தது	64	திசையும் எங்கு	115
தளம்கிளரும்	101	திண்குணத்தார்	324
தளரும்கோள் அரவம்	77	திண்திறல அரக்கன்	98

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
திண்டிச்சரம்	445	தீர்த்தப்புனற்	668
திரட்டுஇரை	300	தீர்த்தமாம்மலை	645
திரியும்மும்	359	தீர்த்தனைச்சிவனை	4
திரியுமு	737	தீவாயில்முப்	150
திரியுமுளயில்	511	துங்க நகத்தால்	481
திருகுசிந்தை	193	துஞ்ச இருள்காலை	360
திருக்குவார் குழல்	582	துஞ்சும் போதும் துயில்	606
திருக்கோயில்	265	துஞ்சும் போதும்	241
திருதிமையால்	585	துடிக்கின்றபாம்பு	519
திருத்திக்கருத்	143	துடித்ததோள்	226
திருநாமம்	266	துடியாந்துடி	286
திருநீர்புனல்	671	துட்டன் ஆகிமலை	337
திருந்தா அமணர்	687	துட்டனாய்வினை	340
திருமகட்குச்	666	துணிஉடையர்	534
திருமணியைத்	537	துணிவண்ணச்	724
திருவமர்தாமரை	291	துணை ஆரமுயங்கிப்	118
திருவின் நாத	189	துணைஇலா	322
திருவின்நாய	711	துண்ணெனா	78
திருவினார்	606	துப்பினைமுன்	476
திருவினாள்கொ	643	துயக்கினவா	142
திருவேளன்	348	துருத்திஆம்	640
திரையார்புனற்	669	துருத்தியார்பழ	707
திரையானும்	370	துளைக்கைவேழு	520
திரைவாய்ப்	47	துள்ளுமான்	62
தில்லைச்சிற்றம்	442	துறக்கப்படாத	474
திளைக்கும்வண்டொடு	411	துறம்காட்டி	18
திறக்கப்பாடிய	595	துறந்தார்க்குத்	617
திறம்பலவும்	553	துறந்தார்தம்	351
தினைத்தனை	181	துறந்தானை	315
திக்கூரும்திரு	364	துறவாதே	682
தீண்டற்கு அரிய	595	துறவித்தொழி	468
தீது அவைசெய்து	724	துறவிநெஞ்சி	305
தீத்தொழிலான்	388	துறவி என்று அவம்	137
தீயாகிநீர் ஆகி	440	துற்றவர் வெண்	555
தீரன்தீத்திர	391		

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
துன்பக்கடல்	143	தேசனைத்திரு	252
துன்பம்நும்மை	453	தேசனைத்தேசங்	705
துன்பம் இல்லைத்	22	தேசனைத்தேச	463
துன்பம் இன்றித்	193	தேசனைத்தேசன்	602
துன்பு எலாம்அற	522	தேடிக்கண்டுகொ	233
துன்னக்கோவண	429	தேடிச்சென்று	700
துன் நாகத்தேன்	506	தேடுவார்பிரமன்	303
துன்னம்சேர்	433	தேயனநாடர்	601
துன்னத்தின்	407	தேய்ந்ததிங்கள்	521
துன்ன ஆடை	63	தேய்ந்து இலங்கும்	172
துன்நாகத்தே	506	தேய்பொடி வெள்	446
துன்னுவார்	62	தேருரார்மா	528
தூங்கான் துளங்	173	தேரையும்மேல்	603
தூண்டியகடர்	629	தேவார்ந்த தேவ	433
தூண்டுகடர் அனைய	609	தேற்றப்படத்	291
தூண்டு கடர்மேனி	41	தேனப்புவண்டு	744
தூமன் சுறவந்	425	தேனப்போதுகள்	651
தூமென் மலர்	489	தேனார்புனல்	671
தூயவன் காண்	417	தேன் உடைமலர்	362
தூயானை	395	தேனைப்பாலினை	240
தூர்த்தனை	618	தேனைவென்ற	220
தூர்த்தன்	313	தேன் நோக்குங்கிளி	704
தெண்திரை. தேங்கி	362	தேன்திகழ்	374
தெண்ணீர்ப்	670	தொடரும்	289
தெய்வப்புனல்	669	தொடுத்தமலரொடு	11
தெரித்தகணையால்	11	தொட்டு இலங்கு	43
தெருளாதார்	432	தொண்டர் ஆகித்	305
தெருளுமாதெருள	642	தொண்டர்கள் தம்	108
தெள்ளத்தேறி	237	தொண்டர்கள்	134
தெள்ளும் புனல்	670	தொண்டர்குழாம்	85
தெற்றினர்புரங்	488	தொண்டர்க்குத்	563
தென்றல்	331	தொண்டர்தொழுது	82
தென்னவன் எனை	107	தொண்டுஅலால்	138
தென்னவன்மலை	722	தொண்டனே	462
தேசத்திறம்	327	தொண்டனேன்	420

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
தொண்டனேன் பட்டது	457	நடலைவாழ்வு	678
தொண்டாய்ப்	734	நடுக்கத்துள்ளும்	238
தொண்டு இலங்கும்	576	நடுவிலாக்காலன்	460
தொண்டுபடு	720	நடைஉடைய	494
தொண்டுபாடி	209	நடையைமெய்	194
தொண்டை	640	நட்டம் ஆடிய	23
தொல்லைத்தொடு	151	நணியார்சேயார்	452
தொல்லைவான்	656	நணியானேசே	132
தொழற்கு அங்கை	505	நதியாரும்	502
தொழுது அகம்	514	நந்திபணி	558
தொழுது தூமலர்	107	நமச்சிவாய	249
தோடுலாமலர்	34	நமச்சிவாயவே	678
தோடு ஏறும் மலர்க்	292	நம்பனேநால்மறை	280
தோள்பட்ட	388	நம்பனேநான்	613
தோலின்	325	நம்பனே எங்கள்	642
தோற்றம்கண்	389	நம்பனை நகரமூன்	706
தோற்றினான்	572	நம்பனைநால்வேதம்	344
தோற்றும் கோயிலும்	384	நம்பன்காண்	688
நகல் இடம் பிறர்கட்கு	515	நம்புவீர் இது	413
நகைவளர்கொ	447	நரம்பு எழு	677
நக்கம் வந்து	45	நரிபுரிகடலை	138
நக்கரையனை	305	நரியைக்குதிரை	504
நக்கன்காண்	416	நரிவரால்கவ்வ	644
நக்குலாமலர்	35	நரை ஆர்ந்த	752
நங்கடம்பனைப்	79	நலம்கொள்	411
நங்களுக்கு அருளது	479	நலம்திகழ்வா	614
நங்கைபாகம்	207	நலம்மலிமங்கை	449
நங்கையாள் உமை	305	நல்லநான்மறை	209
நங்கைபானம்	28	நல்லர்நல்லது	312
நசையானைநால்	201	நல்லனைத்திகழ்	574
நச்சிநாளும்	710	நல்லானைநரை	498
நஞ்சு அடைந்த	113	நல்லானைநல்லான	705
நஞ்சு அடைந்தகண்டத்து	482	நல்லான்காண்	586
நஞ்சு இருள்மணி	514	நல்லூரேநன்று	530
நஞ்சு உடையகண்	549	நள்ளாரும்பழை	260

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
நறுமலராய்	667	நாதனார் என்ன	646
நறுமலர்நீரும்	614	நாம்ஆர்க்கும் குடி	672
நறுமாமலர்	349	நாயினும்கடைப்	460
நறும்பொன்	215	நாரணனும்நான்	87
நறைகொள்	302	நாரணன்காண்	742
நறையூரில்சித்	445	நாரணன்னொடு	581
நல்கொடிமேல்	257	நாலின்மேல்	234
நற்பதத்தார்	265	நாலுகொலாம்	766
நற்றவம் செய்த	331	நாலுவேதியர்க்	332
நல்தவத்தின்	395	நாவல் அம்பெருந்	312
நற்றவனைநால்	503	நாவளம்பெறு	91
நல்தவனைப்புற்	211	நாவாரநம்பனை	675
நன்மைதான் அறிய	573	நாவால்நன்று	193
நன்று அருளித்தீத	543	நாளுந்நம்முடை	592
நன்றாகநடை	537	நாள் கொண்ட	291
நன்றி நாரணன்	359	நாறுகொன்றை	736
நன்னாள்தொறும்	22	நாறுசாந்துஅணி	423
நன்று நோற்கில்	254	நாறுபூங்கொன்	733
நாகம் கொப்பளித்த	639	நாறுமல்லிகை	384
நாகத்தைநங்கை	514	நான்உகந்து	340
நாகம் அரைக்கு	18	நிணத்து இடை	685
நாக்கொண்டு	303	நிரவு ஒலிவெள்	448
நாடகம் ஆடிடம்நந்தி	259	நிருத்தனை நிமலன்	487
நாடிநம்தமர்	331	நிலந்தரத்து	553
நாடிநாரணன்நான்	3	நிலவெண்சங்கும்	453
நாடிநாரணன்	92	நிலாமாலைசெஞ்	435
நாடிவந்துநமன்	205	நிலைபெறுமாறு	545
நாடினார்கமலம்	511	நிலைப்பாடே	754
நாடுமிக்கு உழி	573	நிலைமைசொல்லு	354
நாள் கொண்ட	291	நிலையவன்காண்	588
நாள்பட்டு இருந்	30	நிலையிலாஊர்	386
நான் அஞ்சுகையன்	604	நிலைஇலாவெள்ளை	56
நாண்முடிக்கின்ற சீரான்	604	நிலையினார்வரை	423
நாதர் ஆவர்நமடக்	337	நிலையும்பெருமை	48
நாதனாய் உலகம்	560		

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
நிலைவலம்வல்லன்	572	நீதியால்நினைப்	456
நிலைவலி இன்றி	449	நீதியைக்கெட	300
நில்லாக்குரம்பை	297	நீதியை நிறைவை	5
நில்லாதநீர்சடை	229	நீதிவானவர்	393
நில்லாதேபல்	114	நீப்பரியபல்	546
நில்லாவாழ்வு	413	நீர்அவன்தீயினோடு	120
நிறம்கொள்மால்	216	நீர் ஆகிநீள்	441
நிறங்கொள்	215	நீராகிநெடுவரை	185
நிறைக்கவாலியன்	342	நீராரும்செஞ்	739
நிறைந்தமா	566	நீரானேதீயானே	133
நிறைபுனல் அணி	487	நீருமாய்த்	427
நிறைமறைக்காடு	65	நீரும்பாரும்	190
நிறைவார்ந்த	656	நீர் உலாம்சடை	82
நிறைவு இலேன்	460	நீர் உலாம்நிமிர்	582
நிற்பனவும்	674	நீர்ஊருஞ்செஞ்	530
நினைக்கின்றேன்	363	நீர் ஏறுசெஞ்	432
நினைக்கும்நெஞ்	146	நீரைச்செஞ்	523
நினைத்தவர்கள்	196	நீர்த்திரளைநீ	615
நினைந்து உருகும்	292	நீர்பரந்தநிமிர்	63
நினைத்து	685	நீலநல்மேனி	449
நின்போல	144	நீலமாமணி	288
நின் ஆவார்பிறர்	266	நீலம் உண்ட	123
நின்னைஎப்	471	நீளமாநினைந்து	651
நீடுகாடுஇடமாய்	288	நீறு அணிந்ததிரு	406
நீடுநெஞ்சுகள்	486	நீறு அலைத்ததிருஉருவம்	307
நீடுஉயர்விண்ணு	448	நீறு அலைத்தது	251
நீள்நிலவும்	218	நீறு ஆகிநீறுஉமிழு	728
நீணிலாஅரவ	355	நீறு இட்டநுதலர்	645
நீண்டகுழ்	391	நீறு கொப்பளித்த	639
நீண்டமாலொடு	376	நீறுசேர்செழு	510
நீண்டவர்க்கு ஓர்	127	நீறு உடைத்தடந்தோள்	650
நீதியாய் நிலன்	533	நீறு உடையதிரு	436
நீதியால்வாழ	642	நீறுபூசிநிமிர்	419
நீதியால்தொழு	593	நீறு மெய்பூச	504
நீதியால்நினையெ	641	நீறுமெய்பூசி	89

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
நீர் ஏறுசடை	541	நெருப்பராய்	209
நீறேறுதிருமேனி	183	நெருப்பு அனையமேனி	576
நீறு ஏறு	437	நெருப்பு அனையதிருமேனி	53
நீறு ஏறுநீல	662	நெருப்பினால்	209
நீற்றவன்காண்	714	நெருப்புஉருவத்	87
நீற்றினார்திரு	691	நெளிவுண்டாக்	31
நீற்றினான்	354	நெற்றிக்குதனிக்	183
நீற்றினானை	243	நெற்றிமேல் கண்	89
நீற்றினை நிறைய	64	நென்னலை ஓர்	42
நீற்றினை நிறைய	387	நேசம் ஆகிநினை	194
நீற்றினையும் நெற்றி	533	நேசநீலக்	332
நுணங்குநூல் அயன்	756	நேசன்காண்	718
நுணங்குநூல் அயன்மா	192	நோர்ந்து ஒருத்தி	261
நூலால்நன்	207	நொய்யவர்விழுமி	356
நூறுகோடி	255	நோக்கரிய	154
நெக்குநெக்கு	679	நோக்காதே	58
நெஞ்சம் என்பது	146	நோதங்கம்	81
நெஞ்சம் உமக்கே	633	பகலவன்தன்	560
நெஞ்சில் ஐவர்	756	பகழிபொழிந்	217
நெஞ்சினைத்	10	பகைச்சுடராய்	617
நெஞ்சேநீ நினை	233	பகைத்திட்டார்	426
நெடியமால்	66	பக்கமேபாரி	508
நெடியவன்மலரினானும்	341	பக்கமேவிட்ட	604
நெடியவிகம்	162	பக்கம்பூதங்கள்	342
நெடியானும் நான் முகனும்	660	பங்கம் ஆயின	412
நெடியானும் மலரவனும்	496	பங்கு அம்மாலை	147
நெதிஅவன்	589	பங்கயத்தின்	589
நெதி ஒப்பானை	631	பசைந்தபல	693
நெய்தல் ஆம்பல்	605	பச்சைநிறம்	328
நெய்தல்குருகு	30	பஞ்சு அடுத்தமெல்	407
நெய் ஆடிநின்	433	பஞ்சபூதவலை	691
நெய்யினொடு	403	பஞ்சமந்திரம்	384
நெய்யும் பாலும்	702	பஞ்சின்மெல்லடி	343
நெய்ஒப்பானை	630	பஞ்சின்மெல்	512
நெருக்கிஅம்	629	பஞ்சுண்டமெல்	74

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
படக்கினவாபட	141	பண்டு அளவு	565
படம்கொள்	303	பண்தனை	696
படம்கொள்பாம் பொரு	755	பண்டாளை	212
படமாடு பன்னகக்	95	பண்ட செய்த	710
படம்உடையஅரவி	707	பண்டை	724
படமூக்கப்	270	பண்டுஒத்த	60
படர் ஒளிசடை	318	பண்டு ஓர்	312
படர்சடைக்	374	பண் ஆர்ந்த	436
படர்பொன்	648	பண் ஆர்ந்தவீணை	25
படஅரவம் ஒன்று	381	பண்ணிய	216
படஏர் அரவு	290	பண்ணிய சாத்	517
படுகுழிப்பவ்வ	512	பண்ணியனைப்	53
படைகள்போல்	684	பண்ணில் ஓசை	711
படைகொள்	385	பண்ணில் பாடல்	691
படைகொள்பூத	751	பண்ணின் ஆர்பாட	360
படைக்கலமாக	13	பண்ணினார்மறை	78
படைத்தானாம்	285	பண்ணின் நால்மறை	73
படைமலிந்த	626	பண்ணின்இன்	206
படையார்மழு	49	பண்ணின்இன்	521
படையானைப்	380	பண்ணிநேர்	45
படையும்பாசமும்	239	பண்ணின்நேர்	606
படையும் பூத	419	பண்ணினைப்	649
பட்டநெற்றியர்	208	பண்ணின்இசை	161
பட்டநெற்றியர் பாய்	62	பண் ஒத்தானை	242
பட்டம் இண்டை	40	பத்தெழுமந்திரம்	373
பட்டமும்	436	பத்தர்கட்கு அமுதாய்	27
பட்டர் ஆகில்	253	பத்தர்கட்கு அருளும்	135
பட்டி ஏறுஉகந்	700	பத்தர்கள்	283
பட்டுஉடுத்துத்தோல்	21	பத்தர்கள்சித்தத்தே	344
பட்டு உடுத்துப்பவளம்	366	பத்தனாய்ப்பாட	8
பணம்கொள் ஆடு	355	பத்தனாய்வாழ்	513
பணம்கொள்பாற்	79	பத்து இமையால்	51
பணிந்தாரன	633	பத்தியால் ஏத்தி	641
பண்காட்டிப்	39	பத்துக்கொலாம்	767
பண்டு அங்கு	271	பத்து நூறவன்	235
		பத்தும் ஓர் இரட்டி	361

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
பத்துவாய் இரட்டி	604	பல்உரைச்சம்	137
பந்து அணவுமெல்	347	பவளத்தடவரை	473
பந்தபாசம் அறுத்து	571	பழகநான் அடிமை	90
பந்தித்தசடை	171	பழக ஓர் ஊர்தி	467
பந்தித்தபாவங்	473	பழகனை உலகு	456
பப்பு ஒதிப்பவ	507	பழகிநின் அடி	393
பயம்புன்மைசேர்	105	பழகியவல்	539
பரத்தானைஇப்	392	பழகினால்வரும்	569
பரந்தவன்காண்	714	பழி இலான்புகழ்	24
பரப்புநீர் இலங்கை	81	பழிஉடைஆக்கை	372
பரப்பு ஒப்பானை	630	பழிவழி ஒடிய	489
பரவிநாளும்பணி	60	பளிங்கின் நிழ	216
பரவிப்பலபலவு	180	பறப்பையும் பசு	419
பரவுகொப்பளித்த	639	பறையின் ஒசையும் - மருதூர்	321
பரைவக்கடல்	48	பறையின் ஒசையும் - நின்றியூர்	55
பரைவவரு	748	பற்பல்காலம்	249
பரிதியானைப்	242	பற்று அவன்கங்கை	40
பரியது ஒர்பாம்பு	534	பற்றவன்காண்	621
பரியர்நுண்ணி	146	பற்றற்றார்சேர்	450
பருத்ததோளும்	355	பற்றாய்நினை	685
பருமாமணியும்	30	பற்றார்புரம் எரி	151
பருவரைஒன்	448	பற்றிநின்றபாவம்	546
பருவெண்கோட்டு	40	பற்றி ஓர் ஆனை	272
பலபலகாமத்தர்	676	பற்றுஇலாவாழ்க்கை	372
பலவும்நான்	624	பற்றினபாம்பன்	173
பலவும்அன்	750	பனியாய்வெண்	244
பலவும்வல்வினை	590	பனைக்கைமும்	4
பல்ஆடுதலை	757	பனைபுரைகைம்	490
பல்லாரும்பல	649	பன்னியசெந்தமிழ்	216
பல்ஆர்தலை	110	பன்னியமறையர்	102
பல்ஆர்ந்த	350	பாகம்மாலை	146
பல்லார்பயில்	366	பாங்குஉடைய	70
பல் மலிந்த	112	பாசத்தைப்	547
பல்இல்ஒடு	700	பாசமும்கழிக்க	622
பல்லில் ஒடுகை	737	பாசம் ஒன்று	319

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
பாசிப்பல்மாசு	136	பார் ஆழிவட்டத்	627
பாடகக்கால்கழ	140	பாரானைப்பாரி	727
பாடகஞ்சேர்	552	பாரிடங்கள் உடன்	217
பாடம்கொள்ப	485	பாரிடம் சாடிய	172
பாடல் ஆக்கிடும்	336	பாரிடங்கள்	268
பாட அடியார்	596	பார் உளர் இது	413
பாடிச்சென்று	700	பாருர்பெளவத்	454
பாடிப்பெற்ற	595	பார்கொண்டு	47
பாடிளம்பூதத்தி	504	பார்த்தனுக்கு அருளும்	480
பாடினார்மறை	640	பார்த்தனுக்கு அருள்	339
பாடுமேஓழி	658	பார்த்தனுக்கு அன்று	697
பாடும்பறண்டை	143	பார்த்தனோடு அம்ர்	731
பாடுவார்பாடல்	662	பார்த்தானை	201
பாட்டான நல்ல	167	பார்த்திருந்து அடியனேன்	9
பாட்டுக்கும்	661	பார்த்துப்பாசம்	205
பாணத்தால்	491	பார்முழுதாய்	223
பாணியார்படுத்தம்	583	பாலனாய்க்கழிந்	421
பாண்டுவின்கன்	116	பாலனாய்வளர்ந்	552
பாதங்கள்நல்லார்	21	பாலனாய்விருத்த	8
பாதத்து அணையும்	109	பாலனுக்காய் அன்று	374
பாதத்தால்	553	பாலின்மொழி	597
பாதம்தரிப்பார்	42	பாலுநெய்முதலா	697
பாதித்தன்திரு	531	பாலைநகுபனி	556
பாதிப்பெண்	530	பாலை ஆடுவர்	41
பாதியில் உமை	352	பாலையாழொடு	391
பாதிஒரு	557	பாலையாழ்மொழி	45
பாம் அணைப்பள்ளி	380	பாவமும்பழி	253
பாம் அரைச்சேர்	709	பாளையுடை	10
பாம் பு உரிஞ்சி	295	பாறலைத்தபடு	60
பாம்பொடுமதி	415	பாறினாய்பாவி	462
பார் அணங்கி	207	பான் அம்ர்	339
பாரம் ஆகமலை	756	பிச்சு ஆடல்	159
பார் அவன்காண்	718	பிச்சு இலேன்	684
பார் அவன் காண் பார	417	பிணம்உடை	746
பாரார்பரவும்	493	பிணம்புல்கு	32

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
பிணிகொள்வார்	334	பின்இலேன்	457
பிணித்தநோய்	413	பின்னுசடை	760
பிணிஉடை	602	பின்னுவார்	746
பிணிவிடா ஆக்கை	643	பீலிகைஇடுக்கி	136
பிண்டத்தில்	532	புகழும்பெரு	178
பிண்டத்தைக் காக்கும்	535	புகழ் ஒளி	681
பிண்டத்தைக்	536	புகைஎட்டும்	554
பித்தனைப்	4	புக்கு அடைந்த	621
பித்தனைப்பெரு	691	புக்கணைந்துபுரி	702
பித்தன்காண்	417	புடைகூழ்ந்தபூ	399
பிரமன்மால் அறி	629	புண்ணியமும்	545
பிரமன்தன்சிரம்	551	புதியபூவினைப்	241
பிரியாதகுணம்	324	புதியையாய் இனி	117
பிள்ளையிற்பட்	389	புதுவிரிபொன்	448
பிறங்குசெஞ்	214	புத்தியினால்சில	739
பிறத்தலும்பிறந்தால்	511	புத் தூர் உறையும்	451
பிறநெடியாய்ப்	539	புந்திக்குவிளக்	240
பிறந்து இளையதிங்கள்	24	புயங்கமைஞ்	35
பிறப்பானை	729	புரிகாலேநேசம்	357
பிறப்புமூப்பு	568	புரிசடைமுடியி	697
பிறப்போடு இறப்பு	542	புரிந்து அமரர்	619
பிறவாதும்	75	புரிந்தார்நடத்தின்	329
பிறவாதேதோன்றிய	56	புரைஉடையகரி	75
பிறவிமாயப்	192	புலங்கள்பூந்	494
பிறைகொள்	410	புலரும்போது	147
பிறைக்கணிச்	414	புலர்ந்தகால்	360
பிறைதருசடை	170	புலன்கள்ஐந்தால்	547
பிறைஅணிமுடி	696	புலன்களைப்போக	480
பிறைஅரவக்	526	புலிவலம்புத்	446
பிறைஇளங்கண்	129	புல்லம்ஊர்தி	580
பிறையும்சூடி	343	புழும்பெய்த	512
பிறைஉறுசடை	311	புழுவாய்	686
பிறைஊரும்	258	புழுவுக்கும்	236
பிறையோடு	760	புள் அலைத்து	645
பின்தானும்	57	புள்ளானும்நான்	44

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
புள்ளிகொண்ட	72	பூத்தானாம்	285
புள்ளிமான்	118	பூந்தார்நறுங்	173
புள்ளுவர்	461	பூமென்கோ	207
புறம்பயத்து எம்	450	பூமேலானும்	712
புற்றில் ஆடு அரவு	62	பூம்படிமக்கலம்	518
புற்றில் ஆடு அரவு	750	பூரியாவரும்	568
புற்றில் ஆடு அரவு	419	பூவணத்தவன்	304
புற்றின் ஆர்அரவம்	55	பூவனூர்தண்	580
புற்றினில்வாழும்	748	பூவனூர்ப்புனி	579
புனல் ஒப்பானை	631	பூஆர்ந்தசெ	550
புனைபொற்	390	பூவிரியும்மலர்	382
புனையுமாமலர்	491	பூவினுக்கு அருங்க	764
புன்கூரார்	401	பூவுலாம்சடை	358
புன்னைஞாழல்	605	பூவையாய்த்தலை	507
பூக்குந்தாழை	607	பெண்டிர்மக்கள்	189
பூக்கும்தாழை	605	பெண் அவனை	211
பூக்கும்க்கொண்டு	678	பெண் அவன்	588
பூங்கழல்	510	பெண் ஆண்பிற	155
பூங்கொத்து ஆயின	651	பெண் இட்டம்	290
பூச்சுழந்த	308	பெண்பால் ஒரு	43
பூண் அரவு	89	பெருகலாம்	485
பூண் அலாப்பூணா	58	பெருகி அலைக்	166
பூண் நாண் ஆரம்	650	பெருகுவித்து	506
பூண்டதேர் அரக்கனை	638	பெருக்கு ஆறு	258
பூண்டது ஓர்	676	பெருங்கடல்	472
பூதங்கள்பலவு	135	பெருங்கை ஆகி	430
பூதத்தின்படை	386	பெருந்தவத்	719
பூசநாதனைப்	575	பெருந்தகை	481
பூதப்படை	82	பெருந்தாழ்	424
பூதி அணி	398	பெருந்திரு	566
பூதியனைப்	501	பெருமைநன்று	340
பூத்தபொற்	706	பெரும்புலர்காலை	371
பூத்தனபொன்	13	பெரும்புலியூர்	399
பூத்து ஆடிக்கழியாதே	304	பெருவிரல்	458
பூத்து ஆர்கொ	244	பெற்றம் ஏறில்	278

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
பெற்றம் ஏறவர்	700	பொடி ஆடுமேனி	100
பேசப்பொருள	181	பொத்தல்மண்	189
பேச்சொடு	463	பொத்து ஆர்குரம்	297
பேணித்தொழு	145	பொந்தையைப்	251
பேணியநற்பிறை	345	பொந்தையை	274
பேய்வனத்து அமர்	256	பொய்தொழாது	78
பேராயிரம்பரவி	53	பொய்ம்மறித்து	421
பேர் இடர்ப்பிணிக	763	பொய்ம்மாயப்	475
பேர்த்து இனிப்பிற	274	பொய் அனைத்	713
பேழ்வாய் அரவி	465	பொய் ஆறா ஆறே	261
பைக்கையும்பா	228	பொய்யினால்	642
பைங்கால்	647	பொய்யினைத்	9
பைதல்பிணக்கு	104	பொய் எலாம்	192
பைந்தளிர்க்	325	பொய் ஏதும்	200
பைம்பொனே	696	பொய்விராம்மேனி	273
பைம்மாலும்அர	245	பொருகடல் இலங்	562
பைம்மாண் அரவ	467	பொரும்கைமத	557
பைஅம்கடர்விடு	505	பொருது அலங்கல்	33
பைஅரவக்கச்	431	பொருத்தியகுரம்பை	351
பைஅரவுஅசைத்த	7	பொருந்தியகுரம்பை	371
பை ஆடு அரவம்	540	பொருந்தாதசெய்கை	599
பொக்கணமும்	268	பொருந்தாத	182
பொக்கமாய்	421	பொருந்துநீண்	569
பொக்கம்பேசிப்	334	பொருப்பமர்புய	103
பொங்கு அரவர்	309	பொருப்பள்ளி	257
பொங்கு ஆடு அரவு	366	பொருப்பனைப்	575
பொங்கிநின்று	278	பொரும் ஆற்றின்	723
பொங்குமதமா	476	பொருவடை	10
பொங்குமாகடல்	124	பொருள் இயல்	559
பொங்கு ஓத	118	பொருளினோடு	711
பொசியினால்	585	பொருளும்சுற்	755
பொடிக்கொடு	614	பொருள்மன்னனை	556
பொடிதனைப்பூ	134	பொலம்புண்டர்	144
பொடிநாறு	31	பொல்லாத	224
பொடிஅணிமெய்	338	பொழிலானை	213

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
பொள்ளத்தகாயமாய	371	போகம் ஆர்மோடி	311
பொள்ளல் ஆக்கை	115	போகம்வைத்தாய்	122
பொறித்தேர்	298	போதுதாதொடு	208
பொறிப்புலன்	712	போதுதாழ்ந்து	750
பொறிஅரவு	318	போர் அரவம்	484
பொறிஇலா	426	போராணை ஈர்	394
பொறுத்தான்	466	போர்த்தாய்	636
பொறுத்திருந்த	287	போர்த்தாணை	501
பொறையவன்	718	போர்த்துஆனையின்	682
பொறைஉடை	163	போர்ப்பனையானை	272
பொன் தாதுமலர்	527	போவது ஓர்நெறி	119
பொன் தூணைப்	682	போழ் இளங்கண்ணி	129
பொன்செய்மா	27	போழ் ஒத்த	509
பொன்போல	635	போற்று இசைத்	169
பொன்மணியம்	495	போற்றும்தகை	105
பொன்திகழ்கொன்றை	319	மகிழ்ந்தானை	201
பொன்திகழ்	707	மக்களேமணந்த	464
பொன் அம்கொன்றை	385	மங்கலக்குடியான்	97
பொன் நலத்தநறுங்	292	மங்கலக்குடி ஈசனை	95
பொன் நலத்த	543	மங்குல்மதிதவழும்	18
பொன் நவில்	556	மங்குல்மதிவை	327
பொன் அளவு	428	மங்கைகாணக்	322
பொன்னார்திருவடி	632	மஞ்சனேமணி	340
பொன்இசை	720	மஞ்சன்வார்கடல்	96
பொன்இயலும்	185	மஞ்சு ஆடுகுன்று	509
பொன்இயலும்	547	மடக்கினார்புலி	644
பொன்இலங்கு	579	மடந்தைபாகத்தர்	338
பொன்உள்ளது	244	மடந்தைபாகம்	736
பொன்னேபோல்	538	மடமான்மறி	676
பொன்னைவகுத்	428	மடல் ஆழித்தாமரை	88
பொன்ஒத்தமே	438	மடுக்களில்வானை	362
பொன்ஒத்த நிறத்தானும்	430	மடுத்துமாமலை	591
பொன்ஒத்தமேனி	14	மட்டு அவிழ்ந்த	736
பொன் ஒத்த	438	மட்டிட்டகுழலார்	412
பொன்ஒப்பானை	631	மட்டு இலங்குகொன்றை	578

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
மட்டுஉண்பார்கள்	106	மத்தனைமதயானை	698
மட்டுமலியும்	110	மந்தமாகவளர்	124
மட்டுவார்குழலாளொடு	213	மந்தம் ஆகியசிந்	755
மட்டுவார்குழ	521	மந்திரமும்	654
மணவன்காண்	330	மந்திரம் உள்ளது	646
மணிசெய்கண்	250	மயக்கமாய்த்	98
மணிநிறம் ஒப்ப	142	மயல்ஆகும்தன்	626
மண்தனை	487	மரக்கொக்காம்	66
மண்டிமலையை	273	மரங்கள் ஏறி	703
மண் அதனில்	210	மருகல் உறை	451
மண் அல்லை	754	மருள் துயர்தீர	372
மண்ணளந்த	364	மருதங்களா	44
மண் ஆகிவிண்	439	மருந்தானை	199
மண்இடைக்	371	மருந்தினோடு	710
மண்ணிப்படிக்க	444	மருந்துவானவர்	214
மண்இலங்குநீர்	577	மருந்துவானவர்	26
மண்ணினைஉண்	722	மருவார்புரமு	160
மண்உண்ட	10	மருவு இனிய	729
மண்உளாரை	376	மருவினைமட	252
மண்உளார்விண்	137	மருஉற்றமலர்க்கு	754
மண்ணுளே	361	மருள் அவாமனத்	459
மண்ணைத்திகழ	597	மலியுஞ்செஞ்	379
மண்ணைஉண்ட	322	மலைக்குநேராய்	341
மண் துளங்க	663	மலைக்கொள்	375
மண்பாதலம்புக்கு	686	மலைமகள்தம்	728
மண்பொருந்தி	117	மலைமகளைப்	733
மத்தவாள்	583	மலைமடமங்கை	447
மதிதருவன்	547	மலை அலால் இருக்	139
மதியம்கண்ணி	450	மலையார்தம்மக	258
மதிஇலாஅரக்கன்	8	மலையாற்பொற்	551
மதுரவாய்மொழி	3	மலையானை	618
மத்தமாகளி	753	மலையானைவரும்	70
மத்தம்மாமலர்	202	மலையார்மடந்	144
மத்தமும்மதியும் வளர்	62	மலையான்மடந்தை	548
மத்தனாய்	430	மலையில் நீடு	607
மத்தனாய் மலை	732	மலையினார்மகள்	706

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
மலைஉடன்விரவி	319	மற்றுநல் தவம்	254
மலையேவந்து	236	மற்றுநீர்மனம்	274
மலைவளர்த்த	527	மற்று வைத்தாய்	122
மல்லைஞாலத்து	80	மற்றையார் அறியா	582
மல்லைமல்கிய	335	மனத்து அகத்தான்	742
மழலைதான்வர	26	மனத்தினார்	9
மழலைஏற்று	391	மனத்துள்	321
மழுங்கலாநீறு	695	மனம் எனும்	747
மழுவமர்கையர்	338	மனிதர்காள்	237
மழுவலான்	724	மனைக்காஞ்சி	117
மழைக்கண்மா	106	மனைதுறந்தவ	496
மறப்பித்தவா	141	மனைவிதாய்தந்தை	487
மறந்தும்மற்று இது	215	மன்றத்துப்புன்னை	643
மறித்தான்வலி	179	மன்றனைம்மதி	699
மறித்திகழ்கை	373	மன்றியும்நின்ற	228
மறிபடக்கிடந்த	644	மன்னியமா	291
மறிஇலங்குகை	113	மன்னுசீர்மங்கல	96
மறிஉடையான்	227	மன்னுமாமறை	594
மறிஒருகை	103	மன்னும்மலை	104
மறுத்தவர்மும்ம	227	மாகயானை	46
மறுத்தானைமலை	232	மாக்குன்று எடுத்தோன்	44
மறுத்தான்	507	மாசு ஆர்பாச	571
மறைகொண்ட	206	மாசு இல் ஒள்வாள்	647
மறைக்காட்டார்	400	மாசில்வீணையும்	678
மறைஅணி	560	மாசினைஏறிய	516
மறையதுபாடி	721	மாச்செய்த	684
மறையனார்மழு	7	மாடத்து ஆடு	390
மறையானைமால்	316	மாடுதான் அது	422
மறையிடை	386	மாடுதேடி	568
மறையின் நாள்	319	மாட்டினேன்	463
மறையினானொடு	701	மாட்டுப்பள்ளி	220
மறையும்ஒதுவர்	581	மாட்டைத்	220
மறையும்பாடு	244	மாணிக்குஉயிர்	723
மற்று ஆரும்தன்	93	மாணிபால்	4
மற்று இடம் இன்றி	516	மாண்டார்	499
மற்றும்கேண் மின்	239	மாதராரொடு	335

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
மாதரார்ப்ருவும்	96	மாறுமலைந்தார்	294
மாதர்பிறைக்	128	மாற்றம் ஒன்று அறியீர்	49
மாதனத்தை	570	மாற்றம் ஒன்று அருள	513
மாதாபிதா	441	மாற்றேன்	348
மாது இயன்று	45	மான் ஏறுகரம்	405
மாதிரம்மாநில	144	மாணைஏந்திய	313
மாதினைமதித்	225	மிகத்தான்பெ	467
மாதினைஓர்	583	மிகப்பெருத்து	603
மாது ஊரும்	369	மிக்கு அனைத்துத்	67
மாத்தன்	331	மிக்கானைக்	396
மாப்பிணைதழுவிய	765	மிக்கானைவெண்	230
மாமத்து ஆகிய	690	மிண்டரோடு	278
மாயத்தைஅறிய	372	மிறைபடும் இவ்	181
மாயம் எல்லாம்	686	மின்காட்டும்	619
மாய் அவன்	715	மின் அளந்த	760
மாயனாய்மாலன்	722	மின்னனைவினை	698
மாயிருஞாலம்	338	மின் ஆனாய் உரு	133
மாய்ந்தனதீ வினை	272	மின்னானை	344
மார்க்கம் ஒன்று	124	மின்நிறம்மிக்க	228
மாலதாகிமயங்கும்	591	மின்னின் நுண்	288
மாலனமாயன்	721	மின்னின்நேர்	429
மாலாகிநான்	442	மின்உருவை	52
மால் ஆகிமதம்	659	மின்னேர் இடை	177
மாலாலும் அறிவு	407	மீளாதஆள் என்னை	77
மாலினாள்நங்கை	29	மீன் உடைத்தண்	648
மாலினைமால்	227	முக்கணா	664
மாலினோடு	737	முக்கணும்	244
மாலும் நான் முகனும்	521	முக்கிமுன்	603
மாலும் நான் முகனாலும்	593	முடிகள்வணங்கி	453
மாலைதோன்	451	முடிகொண்ட	13
மாலைப்பிறைச்	735	முடிகொண்டவளர்	308
மாலைஎழுந்த	164	முடிகொண்டார்	268
மாலொடும்மறை	175	முடித்தவன்	716
மால்யானை	369	முடித்தாமரை	367
மாவாய்ப்பிளந்து	37	முடியார்சடை	169
மாறு இல்மதில்	126	முடியார்மதி	535
மாறுகொண்டு	204		

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
முடியின் முற்றாதது	272	முருட்டு மெத்தை	522
முடிவண்ணம்	556	முலைமறைக்கப்	656
முடையரைத்தலை	299	முல்லை நன்முறுவல்	91
முண்டத்தின்	658	முல்லைஅம் கண்ணி	661
முண்டமேதாங்கி	561	முல்லை வெண்	46
முதல் தனிச்சடை	7	முழுதும்வான்	5
முதிரும்சடை	25	முழுத்தழல்	471
முத்தனேமுத	392	முளைக்கதிர் இளம்	636
முத்தனைய	408	முளைத்தவெண் பிறை	511
முத்து இசையும்பு	133	முளைத்தானை	615
முத்தியாக ஒரு	277	முளைஎயிற்று	362
முத்தினைப் பவளத்தை	574	முள்குவார்போ	746
முத்தினைமணிதன்னை	540	முறிப்பு ஆன	500
முத்தினை மணியைப்	330	முறை ஆர்ந்த	31
முத்தினை மணி	455	முற்பிறைக்கண்	130
முத்தினைமுதல்	590	முற்றாத பால்	279
முத்துவிதானம்	452	முற்றாதபால் மதியம்	17
முத்து ஊரும்புனல்	414	முற்றாதமுழு	730
முத்து ஒப்பா	242	முற்றாத வெண்	199
முந்திச் சென்று	701	முற்றாமதிச்	83
முந்தித்தானே	452	முற்றா வெண்மதி	649
முந்திமூளயில்	736	முற்றிக்கிடந்து	48
முந்தியவல்வினை	538	முற்றிலாமதி	321
முந்திஇருந்தா	177	முற்றிலா முலை	206
முந்திஇவ்உலகம்	567	முற்றின நாள்க	623
முந்தி உலகம்	654	முற்றினானை	243
முந்தி இவ்வட்டத்	466	முன் துணை	360
முந்திவானோர்	339	முற்று ஒருவர்	112
முந்துரு இருவரோடு	372	முன்கைநோவ	174
முந்து இவ்	466	முன்பனைஉல	455
முந்தைகாண்	720	முன்பு ஆகிநின்ற	164
முந்தையார்முந்தி	318	முன்பின் முதல்வன்	282
முப்பதும்	426	முன்பு எலாம்	208
முப்புரிநூல்வ	268	முன்பெலாம் இளைய காலம்	646
முரலும் கின்னராம்	73	முன்னம் அவனுடைய	529
முருகு ஆர்நறுமல	473	முன்னமேநினை	592
		முன்னம் அடியேன்	634

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
முன்னவன் உலகு	724	மூவாஉருவத்து	473
முன்னவன் காண்	589	மூஇலைவேல்	757
முன்னானைத்தோல்	198	மூவிலைநல்கூலம்	85
முன்னியாய் நின்	168	மூஉருவில்	673
முன்னையு முன்னை	122	மூள்வு ஆய	477
முன்னும் முப்புரம்	415	மூன்று கொலாம்	766
முன் நெஞ்சம்	252	மூன்று மூர்த்தி	234
முன்னெறி ஆகிய	765	மெய்த்தவத்தை	563
முன்னே உரைத்	471	மெய்த்தவன்	404
முன்னைஞான	236	மெய்த்தானத்	179
முன்னை நான்	337	மெய்ப்பால்	532
முன்னையார்	582	மெய்ம்மையா	459
முன்னை ஆறு முயன்று	147	மெய் அம்பு	708
முன்னை என்	465	மெய் அன்பர்	599
மூக்கினால்	299	மெய்யனை	491
மூக்குவாய் செவி	711	மெய்யானைத்தன்	315
மூக்கே நீமுரலா	232	மெய்யானைப் பொய்ய	346
மூடினார் களியானை	208	மெய்யில்மா	221
மூத்தவனாய் உலகுக்கு	279	மெய்யுளே	427
மூத்தவனை	210	மெய் எலாம்	506
மூப்பினோடு	713	மேகநல் ஊர்தி	424
மூரிமுழங்கு	611	மேகம் தோய்	289
மூர்க்கப்பாம்பு	123	மேகம் பூண்டது	379
மூர்த்திதன்மலை	481	மேகம் போல்	763
மூலநோய்	612	மேலும் அறிந்தில	474
மூலமாகிய	592	மேலைவானவரோடு	67
மூலவண்ணத்த	148	மேல்வைத்த	166
மூலனாம்	286	மேவித்துநின்று	121
மூவகைமூவர்	480	மைகொள்கண்டன்	5
மூவனாய் முதலா	225	மைக்கடுத்த	581
மூவனை	616	மைக்கொள்	590
மூவன்காண்	688	மைசேர்ந்த	165
மூவாதமூக்கப்	365	மைஞ்ஞலம் அனைய	647
மூவாது யாவாக்கும்	74	மைஞ்ஞவில்	561
மூவாய்பிற	162	மைப்படிந்த	438

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
மைஅணிகண்டன்	283	வட்டமென்	23
மையரிமதர்த்த	426	வட்டனைமதி	698
மையறுமனத்தனாய	35	வணங்கிமுன் அமரர்	515
மைஅனைய	282	வணங்கு கொப்ப	639
மைஆரும்க	734	வண்டு அணைகொன்றை	275
மையாரும்மணி	197	வண்டு அணைந்தன	320
மையார்மலர்	368	வண்டு அணைந்தன	322
மையின் ஆர்மலர்	706	வண்டு அலம்பிய	491
மைஉலாவிய	524	வண்டு ஆடுபூங்	93
மைவான	395	வண்டார் கொன்றை	649
மோத்தை	458	வண்டுசேர் பொழில்	96
யாதே செய்தும்	595	வண்டு உலவு கொன்றை	24
யாவரும் அறிதற்கு	570	வண்டுலாம்மலர்	522
வகை எலாம்	176	வண்டு ஒங்கு	751
வக்கரன் உயிரை	339	வண்ணங்கள்	692
வங்கமலிகடல்	490	வண்ணமாக	123
வங்கம்மலி	548	வண்ணமும் வடிவும்	26
வசிப்பு எனும்	745	வந்தனை அடைக்கும்	384
வஞ்சகப்புலைய	459	வந்து இவ்வாறு	204
வஞ்சகர்க்கு அரியர்	311	வந்து கேண்மின்	116
வஞ்ச நஞ்சின்	379	வன்பின்மலர்	416
வஞ்சப்பெண்	457	வம்பு பூங்குழல்	313
வஞ்சம் இன்றி	193	வம்பு உலவு கொன்றை	550
வஞ்சரக்கன்	61	வரங்களால் வரை	97
வஞ்சனையாரார்	509	வரிப்பை ஆடு	203
வஞ்சித்து என்	118	வரிமுரிபாடி	641
வடம் கெழுமலை	34	வருத்தனைவாள்	284
வடிகொள்வெண்	72	வரும் தவன்	716
வடிதருமழு	170	வருந்தின நெரு	386
வடிவிளங்கு	368	வருமிக்கமத	69
வடிவுடைமாமலை	489	வரும் பயனை	16
வடிவுஉடைவா	466	வரைகள் ஒத்தே	624
வடிவுறுதிரி	625	வரைகிலேன்	420
வட்டமாமதில் மூன்று உடை	23	வரைக்கண்	79
வட்டமாமதில் மூன்று உடை	313	வரையார்ந்த	223

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
வரை ஆர்ந்த	650	வார்கொள்	724
வரை ஆர்மட	348	வாழும்பான்மை	336
வரையினார் உயர்	751	வாழ்த்தவாயும்	679
வலித்தேன்மனை	635	வாழ்ந்தவன்வலி	278
வலிந்ததோள்	175	வான் எயிறுலங்	363
வலியான்தலை	145	வானகத்தில்	729
வல்லம்பேசி	226	வானகம்	515
வல்லராய்வா	753	வானம்சாடு	692
வல்லாடி நின்று	276	வானம் சேர்மதி	191
வழித்தலைப்	684	வானத்தார்	160
வழுஇலாது	614	வானத்து இளந்திங்கள்	109
வளங்கிளர்	578	வானத்தி இளமதி	36
வளர்பொறி	447	வானம் துளங்கி	472
வளர்மதிக்கண்	130	வானமதியமும்	271
வளைத்து	465	வானம் இது	616
வனபவளவாய்	24	வானவர்கோன்	396
வன்கண்ணர்	624	வானவர்க்கு	178
வன்னிகொன்	190	வானவர் தானவர்	271
வன்னிமத்தம்	79	வானவர் வணங்க	134
வன்னிவாள் அரவு	98	வானவர் வணங்கி ஏத்தி	171
வாக்கினால் இன்	624	வானவனாய்	281
வாடிநீர் வருந்தாதே	412	வானனைம்மதி	698
வாடிவாழ்வது	91	வானவனைவலி	87
வாட்டம் ஒன்று	749	வானவனைவான	212
வாதுசெய்து	255	வானவன் காண்	416
வாமதேவன்	239	வான் உலாந்திங்கள்	25
வாமனைவணங்க	28	வான் உற்றமாமலை	155
வாயானை	617	வானைக்கடந்த	144
வாய் இருந்தமிழே	300	வான் சொட்ட	388
வாயேவாழ்த்து	232	விச்சை ஆவதும்	239
வாய்த்தது நம்	13	விஞ்சத்தட	468
வார் ஆண்ட	672	விடகிலேன்	132
வார் ஆரும்	619	விடம் திகழும்	564
வார் ஆர் ஆந்தவன	94	விடந்திகழ்கெழு	637
வார் ஏறுவன	19	விடமலிகண்டர்	103
வார்கெழுவுமுலை	71	விடமூக்கப்	263

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
விடலையாய்	692	விண்ணிடைவிண்	721
விடலையானை	242	விண்இரியும்	293
விடிவதுமே	583	விண் நிறைந்த	2
விடுத்தமால்	376	விண்ணினார்மதி	429
விடுத்த தூதுவர்	204	விண்ணினார்ப	289
விடுபட்டி	470	விண்ணினார் விண்	318
விடைதருகொடி	339	விண்ணினார் விண்ணின்	601
விடையானை	501	விண்ணினை விரும்ப	28
விடையான்	685	விண்ணுலகின்	615
விடையும் ஏறுவர்	520	விண்ணுளாரும்	320
விடையும் கொப்	638	விண்ணுளார் தொழுது	592
விடையும் விடைப்	468	விண்ணுளார் விரும்பி	608
விடையேறிக்	564	விண்உற	764
விடைஏறிவேண்டு	128	விண்ணோர்தலை	152
விட்டார்புரங்க	298	விண்ணோர்பர	36
விட்டிட்டானை	243	விண்ணோர் பெருமானை	493
விட்டிலங்கு	329	விண் முழுதும்	735
விட்டு உருவம்	287	வித்தாம் முளை	284
விட்டுவெள்ளம்	67	விம்மா வெருவா	453
விண்டமாமலர் மேல் உறை	523	விரிகடல்	685
விண்டமாமலர் கொண்டு	755	விரிகதிர்ஞாயிறு	446
விண்டவர் தம்	543	விரிக்கும் அரும்	47
விண்டவர் மூன்று எரித்தான்	240	விரிசடையாய்	432
விண்டார்புரம் மூன்றும்	302	விரித்த சடையினன்	173
விண்டவெண்	520	விரித்த பல்கதிர்	567
விண்டார்புரம் மூன்றும் எய்தாய்	156	விரித்தானைநால்வர்	705
விண்டார்புரம் மூன்றும் எரி	102	விரித்தானைநான் மறை	730
விண்டார்	470	விரிந்தானைக்கு வித்து	223
விண் அகத்	472	விரியுந்தண்இள	107
விண்ணப்பவிச்	32	விரிவு இலா அறிவினார்	561
விண்ணவர்மகுட	102	விருத்தனாய்ப்	7
விண்ணவனை	86	விருத்தனேவேலை	584
விண்ணாகிநில	738	விரும்பிஊறு	214
விண் ஆரும்	197	விரும்புமதிக்கண்ணி	130
விண் ஆனாய்	32	விரும்பும் வண்ணமும்	149
விண்ணிடைமின்	456	விரைகமமும்	101

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
விரைதருகரு	422	வீறுடைய	694
விரைந்து ஆளும்	477	வீறுதானுடை	72
விரையுண்ட	437	வீறுதான்பெறு	91
விரையேறு	114	வெங்கடுங்	488
விலையிலா	38	வெங்கண்நாகம்	359
வில்அருளி	293	வெங்கண்வாள்	289
வில்ஆடிவேட	153	வெஞ்சமர்	468
வில்லை வட்டப்	2	வெஞ்சினக்	354
விவந்து ஆடிய	470	வெஞ்சினவெ	663
விழவினோசை	592	வெட்டவெடித்	761
விழித்தனர்	555	வெட்டன	464
விழுதுகுலத் தன்	202	வெண்காட்டார்	399
விழுமணி	637	வெண்தலைகை	613
விளக்கினால் பெற்ற	461	வெண்டலைமாலை	374
விளக்கும்வேறு	107	வெண்டலையும்	495
விளைக்கின்றநீ	727	வெண்திரைக்கங்கை	470
விளைக்கின்றவி	463	வெண்திரைப்	590
விளைத்தபெரும்	597	வெண்ணித்	574
விளைவு அறி	464	வெண்நிலாமதி	640
விள்ளத்தான்	460	வெண்மதிசூடி	290
விறகில் தீயினன்	679	வெந்தநீறு அரு	764
விற்பு ஊண்	741	வெந்தநீறு மெய்	61
வின்மையால்	311	வெந்தநீறுவிள	703
வீங்கியதோள்	517	வெந்தவெண்	320
வீடரங்கா	505	வெந்தவெண் பொடி	607
வீடினார் உலகினில்	765	வெந்தவெண் பொடி	320
வீடுதனை	577	வெந்தார்வெண்	693
வீட்டினார்	731	வெப்பத்தின்	245
வீதிகள் தோறும்	452	வெம்பவருகிற்	264
வீதிவேல்	55	வெம்பனைக்கருங்	488
வீந்தார்தலை	468	வெம்பினார்அர	572
வீரம்மிக்கு	623	வெம்புநோயும்	423
வீரமும் பூண்ப	555	வெம்மான	716
வீரனைவிட	699	வெம்மைநமன்	298
வீழிட்ட	470	வெம்மையான	335
வீழிமிழலை	444	வெய்யவன்கா	418

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
வெலவலான்	77	வேதங்கள் வேள்வி	323
வெவ்வண்ணத்து	384	வேதத்தான்	385
வெள்ளத்தார்	251	வேதநாயகன்	255
வெள்ளத்தைச் செஞ்சடைமேல்	752	வேதமாகிய	376
வெள்ளத்தைச் சடையில்	745	வேதமாய்	593
வெள்ளநீர்ச் சடை	458	வேதம் ஒதில்	253
வெள்ளநீர்ச் சடையார்	730	வேதம் ஒதிவந்து	737
வெள்ளம் உள்ள	192	வேதம் ஒதும்	321
வெள்ளம் ஒரு	125	வேதம் ஓர்	738
வெள்ளிக்குழை	471	வேதனைமிகு	414
வெள்ளிக்குன்று	653	வேதித்தவெ	470
வெள்ளிமால்	375	வேதியாவேத	613
வெள்ளியர்	356	வேந்தன்நெடு	741
வெள்ளெருக்	49	வேம்பினைப்	518
வெள்ளைநீறணி	81	வேரிவளாய்	474
வெறி ஆர்மலர்	230	வேலைக்கடல் நஞ்சும் உண்டு	748
வெறிஉறு	638	வேலைக்கடல் நஞ்சும் உண்டாய்	469
வெறிவிரவு கூவிள	653	வேலைசேர்	611
வெறிவிரவு மலர்	621	வேலைவென்ற	221
வெறுத்தான்	252	வேழத்தின்	202
வெறுத்துக	746	வேழம்பத்தை	336
வெற்புறுத்த	531	வேறுஇணைஇன்றி	722
வெற்று அரை	732	வேறுகோலத்தர்	358
வெற்றியூர் உறை	736	வேறு சிந்தை	80
வென்றாணை	252	வேற்றாகி	159
வென்றிலேன்	462	வைச்சபொருள்	11
வேடராய்	763	வைது எழுவார்	665
வேடனாய் விசயன்னொடும்	725	வைத்த பொருள்	686
வேடனாய் விசயன்தன்	739	வைத்தமாடும் மடந்தை	569
வேடுதங்கிய	72	வைத்தமாடும் மனைவியும்	332
வேடுஉறுவே	310	வைத்தாணை	231
வேட்களத்து	22	வையந்தான்	342
வேண்டாமை	346	வையம் வந்து	123
வேதகீதர்	60	வைய வைனை	487
வேதங்கள் நான்கும்	318		

வாழ்த்து

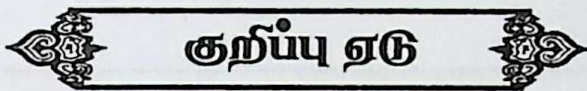
வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலாது உயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மை கொள்ளைசைவ நீதி விளங்குக உலகமெலாம்.

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க ஆறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக்
கூறுசெய்தனிவேல் வாழ்க குக்குடம் வாழ்க செவ்வேள்
ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க யானை தன் அணங்கு வாழ்க
மாறிலா வள்ளி வாழ்க வாழ்கசீ ரடியார் எல்லாம்

ஏறுமயி லேறிவிளை யாடுமுகம்	ஒன்றே
ஈசருடன் ஞானமொழி பேசுமுகம்	ஒன்றே
கூறுமடி யார்கள்வினை தீர்க்கும்முகம்	ஒன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுகம்	ஒன்றே
மாறுபடு சூரரை வதைத்தமுகம்	ஒன்றே
வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுகம்	ஒன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நீயருளால்	வேண்டும்
ஆதியரு ணாசலம் அமர்ந்த	பெருமானே

உலகெ லாம்உணர்ந்த தோதற் கறியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

வாழ்க! அந்தணர் வானவர் ஆனினம்;
வீழ்க ! தண்புனல்; வேந்தனும் ஓங்குக !
ஆழ்க ! தீயது; எல்லாம் ஆரன் நாமமே
சூழ்க ! வையகமும் துயர்தீர்கவே !

A series of horizontal dotted lines for writing, spanning the width of the page.

சுவாமிகள்

This image shows a full page of a handwriting practice worksheet. It consists of approximately 20 horizontal rows. Each row is defined by two parallel dashed lines, creating a series of uniform gaps for letter height. The lines are evenly spaced across the entire page, providing a guide for consistent letter formation. There is no text or other markings on the page.

This image shows a full page of a handwriting practice worksheet. It features approximately 20 horizontal rows. Each row is defined by two parallel dashed lines, creating a series of uniform channels for letter height. The paper is otherwise blank, with no margins, text, or other markings.

பன்னிரண்டு ஜோதிரலிங்கம்

ஸ்ரீ சிவாக்ஷி

ஸ்ரீ சிவாக்ஷி

ஸ்ரீ சிவாக்ஷி

ஸ்ரீ சிவாக்ஷி

ஸ்ரீ சிவாக்ஷி

திருக்கைகலாயம்

ஸ்ரீ சிவாக்ஷி

ஸ்ரீ சிவாக்ஷி

ஸ்ரீ சிவாக்ஷி

ஸ்ரீ சிவாக்ஷி

ஸ்ரீ சிவாக்ஷி

ஸ்ரீ சிவாக்ஷி

ஸ்ரீ சிவாக்ஷி

878 KALLASH PRINTERS, CHENNAI - 2 PIN - 261198 / 1446 8808

காவாய் கணகத் திரளே போற்றி! ★ கயிலை மலையாளே போற்றி போற்றி